Aatelinen Quran Noble Kuran

Käännös -lta Merkitys Kotona Suomen Kieli

Formatting by William Brown

Esittää -lta Sisällys

SURA 1. AL-FAATIHA (AVAUKSEN SUURA)

Aloitan JUMALAN, laupiaan Armahtajan, nimeen.

1. Ylistys Jumalalle, maailmojen Valtiaalle,

2. armolahjojen Antajalle, laupiaalle Ohjaajalle ja Siunaajalle,

3. jonka hallussa yksin on Tilinteon päivä.

4. Sinua ainoata palvelemme, Sinua huudamme avuksi.

5. Ohjaa meidät oikeata tietä,

6. niiden tietä, joiden osana on Sinun mielisuosiosi

7. ei niiden tietä, jotka ovat Sinun vihasi alaisia, eikä niiden,jotka harhaan eksyvät.

SURA 2. AL-BAKARAA(LEHMÄN SUURA)

Aloitan JUMALAN, laupiaan Armahtajan, nimeen.

1. Alif. Laam. Miim. Tämä Pyhä kirja, siitä ei ole epäilystäkään on

2. opastus jumalaapelkääväisille ja pahaa karttaville ,

3. niille, jotka uskovat siihen, mikä ei näy, elävät rukoillen ja tuovat uhria siitä, mitä Me olemme heille suoneet,

4. niille, jotka uskovat siihen, mikä on ylhäältä ilmoitettu sinulle (Muhammed), sekä siihen, mikä on ilmoitettu ennen sinua, ja jotka varmassa luottamuksessa odottavat tulevaista elämää.

5. Nämä elävät Herransa johdatuksessa; nämä ovat onnellisia.

6. Jumalattomille taasen on totisesti samantekevää, varoitatko heitä vai et; he eivät usko.

7. Jumala on sinetillä sulkenut heidän sydämensä ja korvansa, ja heidän silmiään peittää verho; niin, heitä kohtaa kammottava rangaistus.

8. Muutamat ihmiset sanovat kyllä: »Me uskomme Jumalaan ja Viimeiseen päivään», eivätkä kuitenkaan usko.

9. He tahtovat pettää Jumalaa ja niitä, jotka uskovat, mutta he eivät petä ketään muita kuin itsensä, eivätkä käsitä sitä.

10. Sairaus turmelee heidän sydämensä, ja Jumala pahentaa heidän sairautensa; niin, heitä odottaa tuskallinen rangaistus, koska he ovat valehdelleet.

11. Kun heille sanotaan: »Alkää aiheuttako pahennusta maan päällä», he vastaavat: »Mehän vain uudistamme asiat oikeiksi.»

12. ivätkö juuri sellaiset tosiaan ole niitä, joista paha paisuu? Mutta he eivät sitä tajua.

13. Ja kun heille sanotaan: »Uskokaa kuten nuo ihmiset uskovat», he vastaavat: »Onko meidän uskottava kuten hullut uskovat?» Mutta eivätkö todellisuudessa juuri he itse ole hulluja? Vaan sitäkään he eivät älyä.

14. Kohdatessaan uskovaisia he sanovat: »Me uskomme», mutta kun he erkanevat taas saatanainsa pariin, he selittävät: »Tietysti olemme teikäläisiä, me vain teimme pilkkaa.»

15. Mutta Jumala tekeekin pilkkaa heistä itsestään, jättää heidät yltymään pahuudessaan ja vaeltamaan sokeasti yhä syvempään häpeään.

16. He ovat niitä, jotka oikean johdatuksen vaihtavat harhatiehen, eikä se vaihtokauppa ole heille voittoa tuottava, vaan he jäävät kokonaan ilman Jumalan Opastusta.

17. Heidän laitansa on kuin niiden, jotka sytyttävät itselleen tulen, mutta kun se on valaissut mitä heidän ympärillään on, tempaa Jumala pois valon ja jättää kaikki pimeyteen, niin etteivät he voi nähdä; Hän jättää heidät

18. mykiksi, kuuroiksi ja sokeiksi, niin etteivät he voi palata.

19. Tai kuten on ukkossateen yllättäessä, joka tuo mukanaan pimeyden, jyrinän ja salaman; he tukkivat sormin korvansa ukkosen jylinältä ja pelkäävät saavansa kuoliniskun salamoista - Jumalalla on uskottomat vallassaan - ja

20. salama on riistämäisillään heiltä näön. Niin usein kuin se välähtää, liikkuvat he sen valossa, mutta kun pimeys taas lankeaa heidän ylitsensä, pysähtyvät he. Jos Jumala tahtoisi, voisi Hän ottaa heiltä kokonaan kuulon ja näön; katso, Jumala on totisesti kaikkivaltias.

21. Oi, ihmiset, palvelkaa Herraanne, joka on luonut sekä teidät että ne, jotka ovat eläneet ennen teitä, jotta pelastuisitte pahasta!

22. Jumala on tehnyt maan teille lepopaikaksi ja kaartanut taivaan ylitsenne, Hän antaa vettä taivaasta ja sillä kasvattaa hedelmiä ravinnoksenne. Älkää siis asettako Jumalan rinnalle muita Hänen vertaisikseen vastoin parempaa tietoanne.

23. jos epäilette sitä, mitä Me ilmoitamme palvelijallemme (Muhammedille), niin aikaansaakaa tämän kaltainen kirjoitus ja kutsukaa Jumalan vertaisia todistajia, jos tahdotte pysyä totuudessa;

24. mutta jollette tee niin - ja sitä ette koskaan voi tehdä silloin kavahtakaa tulta, joka on valmistettu uskottomille ja jonka polttoaineena ovat ihmiset ja kivet.

25. julista niille (oi Muhammed), jotka uskovat ja tekevät hyviä töitä, se riemullinen sanoma, että heitä odottavat huvitarhat, joissa purot solisevat. Niin usein kuin he nauttivat hedelmiä sieltä ravinnokseen, he sanovat: »Tämä oli muinoin meidän ruokaamme» - vaikkakin heille tarjotaan se vain samankaltaisena.Siellä odottavat heitä puhtaat puolisot ja siellä he viihtyvät ikuisesti.

26. Jumala ei häpeä käyttää vertauskuvana vaikkapa hyttystä tai jotakin sen yläpuolella olevaa . Ne jotka uskovat, tietävät, että siinä on heidän Herransa ilmoittama totuus, kun taas uskottomat kummastelevat: »Mitähän Jumala tarkoittaa moisella vertauksella?» Hän sillä eksyttää monta ja opastaa monta, mutta muut eivät eksy eivätkä joudu kadotukseen kuin jumalattomat,

27. jotka rikkovat liiton Jumalan kanssa, sen jälkeen kuin se on vahvistettu, erottavat, mitä Jumala on määrännyt yhdistettäväksi, ja aiheuttavat pahaa maan päällä, he ovat niitä, jotka joutuvat onnettomuuteen.

28. Kuinka voitte kieltää Jumalan te, jotka olitte kuolleita ja joille Hän antoi elämän? Aikanaan Hän antaa teidän kuolla, sitten Hän herättää taas teidät elämään, ja lopulta palajatte jälleen Hänen luoksensa.

29. Hän on se, joka on luonut teille kaiken, mitä on maan päällä. Sitten Hän nousi taivaaseen ja muodosti sen seitsemäksi taivaaksi; niin, Hän on kaikkitietävä.

30. Ja kun Herrasi puhui enkeleille: »Katso, Minä aion totisesti asettaa sijaisen maan päälle», he kysyivät: »Aiotko asettaa sinne jonkun, joka siellä aiheuttaa vääryyttä ja vuodattaa verta, meidän ylistäessämme Sinua ja julistaessamme Sinun pyhyyttäsi?» Hän vastasi: »Minä tiedän totisesti, mitä te ette tiedä.»

31. Ja Hän opetti ihmiselle (Aadamille) kaikki nimet ja nimitettävät; sitten näytti Hän kaikki enkeleille ja sanoi: »Lausukaa näiden nimet Minulle, jos olette todellisuudesta selvillä.»

32. He vastasivat: »Sinulle yksin kunnia! Meillä ei ole muuta tietoa, kuin minkä olet opettanut meille, Sinä ainoa olet totisesti Tietäjä, Viisas.»

33. Silloin Hän sanoi: »Ihminen (Aadam), lausu niiden nimet heille!» ja kun hän lausui niiden nimet heille, sanoi Hän: »Enkö ole teille sanonut, että Minä tunnen totisesti salat taivaassa ja maan päällä, ja Minä tiedän, mitä te ilmaisette ja mitä salaatte?»

34. Ja kun Me sanoimme enkeleille: »Kumartukaa maahan Ihmisen (Aadamin) edessä», heittäytyivät he maahan kaikki paitsi Saatana. Hän kieltäytyi ylpeyksissään ja joutui jumalattomien lukuun.

35. Me sanoimme vielä: »Aadam, asu Paratiisissa, sinä ja vaimosi, ja nauttikaa sieltä vapaasti ravintoa, mistä haluatte, mutta älkää lähestykö tätä puuta, jottette tulisi väärintekijöiksi.»

36. Mutta Saatana sai heidät poikkeamaan tästä ja vietteli heidät ulos siitä autuaasta olotilasta, jossa he olivat, ja Me sanoimme: »Syöksykää alas! Toinen teistä olkoon toisen vihollinen! Kuitenkin saatte ajallisen olinpaikan ja toimeentulonne maan päällä.»

37. Tällöin vastaanotti Aadam ilmestyksen sanat Herraltansa, ja tämä sääli häntä: katso, Hän on totisesti sääliväinen, laupias.

38. Me sanoimme: »Syöksykää täältä alas kaikki!» Totisesti tulee teille Minulta kuitenkin vielä Johdatus, ja jotka Minun johdatustani seuraavat, niitä ei mikään pelko valtaa, eikä heidän tarvitse murehtia.

39. Mutta ne, jotka ovat uskottomia ja pitävät ilmestyksemme valheena, ovat Tulen omia ja pysyvät siinä iankaikkisesti.

40. Israelilaiset, muistakaa Minun mielisuosiotani, jonka olen antanut tulla osaksenne, ja täyttäkää osuutenne liitossa, niin olen Minä täyttävä oman osani liitossa, ja peljätkää yksin Minua

41. ja uskokaa siihen, minkä olen ilmoittanut (Muhammedille), vahvistaen sillä ennestään teillä jo olevat Pyhät kirjoitukset; älkää olko ensimmäisiä epäuskossa älkääkä vaihtako Minun ilmoitustani mitättömiin arvoihin, vaan kunnioittaen peljätkää yksin Minua.

42. Älkää verhotko totuutta valheella älkääkä salatko totuutta vastoin parempaa tietoanne,

43. vaan harjoittakaa rukoilemista, antakaa almuja ja kumartakaa yhdessä niiden kanssa, jotka Minua kumartavat.

44. Kuinka te kehoittaisitte ihmisiä vanhurskauteen, itse unohtaessanne oman sielunne? Tehän tutkitte Pyhää kirjaa, eikö teillä ole ymmärrystä?

45. Etsikää apua kärsivällisyydestä ja rukouksesta. Tämä on totisesti vaikea tehtävä muille paitsi nöyräsydämisille,

46. jotka tietävät, että he kohtaavat Herransa ja että he palaavat Hänen luokseen.

47. Israelilaiset! Muistakaa armoani, jota olen teille osoittanut, ja että olen suosinut teitä ja korottanut teidät yli kaikkien kansojen.

48. Ja varokaa sitä päivää, jolloin yksikään sielu ei voi suorittaa vähäisintäkään hyvitystä toisen puolesta, jolloin ei mitään välitystä hyväksytä eikä mitään lunnaita vastaanoteta, eikä kukaan saa toisen apua.

49. ja muistakaa, kuinka Me pelastimme teidät faraon kansan käsistä, egyptiläisten käsistä, jotka vaivasivat teitä julmilla rasituksilla, tappoivat poikanne ja antoivat vain tytärtenne elää. Tämä oli Herranne sallima kauhea koettelemus.

50. Entä kun Me jaoimme meren kahtia edessänne ja pelastimme teidät, mutta hukutimme faraon kansan silmienne nähden?

51. Entä kun Me määräsimme Mooseksen viipymään edessämme neljäkymmentä vuorokautta, ja sillä aikaa kun hän oli poissa, te valitsitte (epäjumalaksenne) vasikan, koska olitte uppiniskaisia?

52. Senkin jälkeen annoimme teille anteeksi, josta teidän olisi oltava kiitollisia.

53. Entä silloin, kun annoimme Moosekselle Lain, jotta oppisitte hylkäämään pahan ja valitsemaan hyvän ja teidät ohjattaisiin oikeata tietä,

54. ja kun Mooses sanoi kansallensa: »Kansani, totisesti olette langenneet syntiin tekemällä itsellenne vasikan; kääntykää siis katuen Luojanne puoleen ja surmatkaa syylliset keskuudessanne. Siten on teidän parempi Luojanne edessä, ja Hän armahtaa teitä, Hän on totisesti armollinen ja laupias.»

55. Entä kun te sanoitte: »Mooses, me emme usko sinua, ennenkuin silmillämme näemme Jumalan», ja taivaan tuli yllätti teidät tuijottaessanne,

56. ja sitten Me sallimme salamanlyömien tointua eloon, jotta ehkä oppisitte olemaan kiitollisia.

57. Ja Me levitimme suojaksenne pilven ja lähetimme teille mannaa ja viiriäisiä. »Syökää sitä hyvää, mitä olemme teille suoneet.» Eivät israelilaiset synnillänsä Meitä vahingoittaneet vaan itseänsä.

58. Entä kun Me sanoimme: »Astukaa tähän kaupunkiin ja nauttikaa runsaasti löytämäänne ravintoa»? Astukaa sisään portista kumartaen nöyrästi ja sanokaa: » (Synti) taakkamme lievennettäköön!» jotta antaisimme teille synnit anteeksi ja siunaisimme niitä, jotka tekevät hyvää.

59. Mutta ne,jotka rikkoivat (Jumalan käskyn), vaihtoivat tämän sanan toiseen, kuin mikä oli sanottu heille, ja näille me lähetimme rangaistuksen taivaasta, koska he olivat uppiniskaisia.

60. Entä kun Mooses pyysi vettä janoiselle kansalleen, ja Me sanoimme: »Lyö sauvallasi kallioon!» ja kaksitoista lähdettä pulppusi kivestä, niin että joka sukukunta tiesi juomapaikkansa? »Syökää ja juokaa

Jumalan antimista, älkäämme kavalasti saako aikaan pahennusta maan päällä.»

61. Entä kun te sanoitte: »Mooses, me emme jaksa syödä aina samaa ravintoa; huuda siksi Herraasi puolestamme, että hän anaisi meille, mitä maa kasvaa, kuten vihanneksia, kurkkuja, leipäviljaa, herneitä ja punasipulia»? Hän vastasi: »Haluatteko saada huonompaa paremman sijasta? Menkää alas Egyptiin, siellä voitte saada mitä haluatte.» Viheliäisyys ja kurjuus kasaantuivat heidän päällensä, ja he joutuivat Jumalan vihan alaisiksi. Tämä tapahtui siksi, että he kielsivät Jumalan ilmoituksen ja vääryydessään surmasivat profeetat; siksi että he olivat tottelemattomia ja kapinallisia.

62. (Koraaniin) uskovat ja myöskin ne jotka ovat juutalaisia, kristittyjä, saabalaisia, jos he uskovat Jumalaan ja Viimeiseen päivään ja elävät hurskaasti, saavat totisesti palkkansa Herransa luona; ei mikään pelko valtaa heitä, eikä heidän tarvitse murehtia.

63. Muistakaa, kuinka Me teimme liiton kanssanne (Siinain) vuoren kohotessa ylitsenne ja sanoimme: »Pitäkää lujasti kiinni siitä, minkä olemme antanut teille, ja muistakaa mitä se sisältää, jotta karttaisitte pahaa.»

64. Tämänkin jälkeen te käännyitte pois, ja ilman Jumalan armoa ja laupeutta olisitte joutuneet kadotettujen joukkoon.

65. Tehän tiedätte joukossanne ne, jotka rikkovat sapatin ja joille Me sanoimme: »Muuttukaa halveksituiksi apinoiksi!»

66. Niin teimme heistä pelottavan esimerkin nykyiselle sukupolvelle ja tuleville sekä varoituksen jumalaapelkääväisille.

67. Entä kun Mooses sanoi kansalleen: »Jumala käskee teitä uhraamaan hiehon"»? He kysyivät: »Teetkö pilkkaa meistä?» Hän vastasi: »Jumala varjelkoon minua olemasta niin hullu.» ,

68. Silloin sanoivat he: »Rukoile Jumalaasi puolestamme, että Hän näyttäisi meille, millainen hiehon tulee olla.» Hän vastasi: »Hän sanoo totisesti: Sen tulee olla lehmä, jolla ei vielä ole ollut vasikkaa, mutta joka ei myöskään ole liian nuori, vaan siltä väliltä. Tehkää siis, mitä teille on käsketty.»

69. Silloin he sanoivat: »Rukoile Herraasi puolestamme, jotta hän selittää meille, millainen sen tulee olla väriltään.» Hän vastasi: »Hän sanoo totisesti: Sen tulee olla ruskeanpunainen, kirkas väriltään, joka miellyttää katsojaa.»

70. He sanoivat: »Huuda Herraasi puolestamme, niin hän näyttää meille, mikä on se oikea hieho; monet hiehothan näyttävät meistä toistensa kaltaisilta, mutta jos Jumala tahtoo, voimme varmasti osua oikeaan.»

71. Mooses vastasi: »Hän sanoo: Totisesti on sen oltava ikeestä vapaa hieho, jota ei ole käytetty maan kyntämiseen eikä pellon kastelemiseen, ilman vammaa ja vikaa.» Silloin he sanoivat: »Nyt ilmaisit kaiken totuuden.» Sen jälkeen he teurastivat hiehon, mutta olivat olleet vähällä lyödä laimin Jumalan määräykset.

72. Ja muistatteko, kun olitte surmanneet miehen ja kiistelitte toistenne kanssa syyllisyydestä, mutta Jumala tahtoi tuoda ilmi, mitä te salailitte.

73. ja niin Me sanoimme: »Koskettakaa ruumista jollakin osalla uhrattavaa hiehoa!» Sillä tavalla Jumala herättää kuolleet eloon ja näyttää teille tunnusmerkkejään, jotta olisitte ymmärtäväisiä.

74. Senkin jälkeen paatuivat sydämenne ja tulivat kivikoviksi, jopa kiveäkin kovemmaksi, sillä kivien joukossa on totisesti sellaisia, joista purot kohisevat esiin, sellaisia, jotka halkeavat, niin että vesi virtaa niistä, ja sellaisia, jotka Jumalan edessä syöksyvät maahan pelosta. Mutta Jumalalta ei jää salaan mitään, mitä teette.

75. Toivotteko te, että he (juutalaiset) uskovat teitä? Johan osa heistä aikanaan kuuli Jumalan sanan, ja ymmärrettyäänkin sen he vääristelivät sitä vastoin parempaa tietoaan.

76. Kun he tapaavat uskovaisia, he sanovat: »Me uskomme.» Mutta kun he ovat toistensa seurassa, he sanovat: »Kerrotteko heille(muslimeille), mitä Jumala on ilmoittanut teille, että he siitä kiistelisivät kanssanne Herranne edessä. Ettekö te tätä ymmärrä?»

77. Eivätkö he sitten älyä, että Jumala tietää, mitä he salaavat ja mitä julistavat?

78. Heidän joukossaan on oppimattomiakin, jotka eivät tunne Pyhää kirjaa muuta kuin kuulopuheista. Heille se on vain arvelua. Voi niitä, jotka kirjoittavat kirjoituksensa omin käsin ja sanovat: »Tämä on Jumalalta», hankkiakseen itsellensä siten pientä ansiota!

79. Voi heitä heidän käsiensä kirjoituksen tähden, ja voi heitä heidän ansionsa tähden!

80. He sanovat: »Ei tuli meitä ahdista kuin joinakuina päivinä.» Sano: »Oletteko tehneet sopimuksen Jumalan kanssa? - liittoansa Jumala kylläkään ei riko - vai puhutteko jotain Jumalasta noin vain, vaikk'ette tiedäkään?»

81. Eivät asiat ole niin, vaan ne, jotka ovat omaksuneet pahan ja joita heidän syntinsä piirittävät, joutuvat Tulen omiksi ja jäävät siihen iankaikkisesti.

82. Mutta niistä, jotka uskovat ja tekevät hyviä töitä, tulee Paratiisin asukkaita ikuisiksi ajoiksi.

83. Entä kun Me solmimme liiton israelilaisten kanssa sanoen: »Teidän ei tule palvella ketään muuta kuin Jumalaa, kohdelkaa hyvin vanhempianne ja omaisianne, isättömiä ja köyhiä, hyvä olkoon puheenne kaikille ihmisille, harjoittakaa rukoilemista ja antakaa almuja!» Mutta te käännyitte pois ja luovuitte, muutamia lukuunottamatta.

84. Entä kun Me solmimme liiton kanssanne sanoen: »Alkää vuodattako toistenne verta, älkääkä karkoittako toisianne kodeistanne», ja te vahvistitte sen omalla todistuksellanne?

85. ja te kuitenkin surmaatte toisianne ja ajatte osan lähimmäisiänne mieron tielle, tukien toisianne synnissä ja ilkitöissä heitä vastaan. Sotavankeudesta te kylläkin heitä lunastelette, mutta vääryyttähän oli jo se, että heidät karkoititte. Uskotteko siis vain osaan Pyhästä kirjasta ja hylkäätte toisen osan? Mikä muu on sellaisten palkka, jotka niin tekevät, kuin häpeä maallisessa elämässä; ja Ylösnousemuksen päivänä tuomitaan heidät perin julmaan rangaistukseen, sillä Jumala ei ole välinpitämätön siitä, mitä te teette.

86. He ovat niitä, jotka keinottelevat itselleen tämän maailman elämää tulevan kustannuksella; heidän rangaistustaan ei lievennetä, eikä kukaan ole puoltava heitä.

87. Olemmehan totisesti antanut Moosekselle Pyhän kirjan ja lähettänyt profeetat hänen jälkeensä, ja Me olemme antanut Jeesukselle, Marian pojalle, selvät todistukset ja tukenut häntä Pyhällä hengellä . Mutta joka kerta kun profeetta on tullut luoksenne, tuoden mukanaan sellaista, mikä ei teitä miellytä, olette käyneet röyhkeiksi ja pitäneet toisia heistä valehtelijoina, toisia surmanneetkin.

88. He sanovat: »Sydämemme ovat ympärileikkaamattomia.» Niin, Jumala on kironnut heidät heidän epäuskonsa tähden, sillä vähän on heidän joukossaan niitä, jotka uskovat.

89. Ja kun heille tuli Pyhä kirja Jumalalta , vahvistaen toisen, minkä he jo omistivat, - olivathan he vastikään rukoilleet itselleen voittoa epäuskoisista - kun siis nyt se, minkä he tunsivat todeksi, tuli heidän osalleen, eivät he uskoneet sitä. Jumalan kirous uskottomien yli!

90. Mihin surkuteltavaan hintaan ovatkaan he myyneet sielunsa hylätessään Jumalan ilmoituksen, katsoessaan karsaasti sitä, että Jumala armonsa runsaudesta lähettää ilmestyksiään kenelle tahtoo palvelijoittensa joukossa! He ovat koonneet ylitsensä vihaa vihan päälle. Uskottomia odottaa häpeällinen rangaistus.

91. Kun heille sanotaan: »Uskokaa siihen, mitä Jumala on tuonut ilmi», he vastaavat: »Me uskomme siihen, mitä meille on ilmoitettu. Ja kohta he torjuvat sen, mikä myöhemmin on ilmoitettu, vaikka se on itse totuus, vahvistus siihen, minkä he jo omistavat.

92. Sano (heille, Muhammed): »Miksi te surmasitte Jumalan profeettoja jo muinoin, jos muka olitte uskovaisia?»

93. Mooseskin tuli luoksenne mukanaan selvät todistukset (Jumalan kaikkivaltiudesta), mutta kun hän oli poissa, te teitte vasikankuvan palvoaksenne, koska olitte jumalattomia.

94. Entä kun Me solmimme liiton kanssanne (Siinain) vuoren kohotessa ylitsenne ja sanoimme: »Pysykää lujasti siinä, minkä olemme ilmoittanut teille, ja kuulkaa (sanojamme) »! He vastasivat: »Me kuulemme ja uhmailemme». Heidän sydämensä kiintyi vasikan palvontaan, ja he hylkäsivät Meidän liittomme. Sano (heille): »Surkeata on se, mitä uskonne teille tarjoaa, jos muka olette uskovaisia.» Sano: »Jos tulevan elämän asumukset Jumalan luona ovat todella tarkoitetut ainoastaan teille eikä muille ihmisille (kuten väitätte), niin toivokaa itsellenne kuolemaa (sillä onhan teidän halattava majan muuttoa), jos pysytte totuudessa.»

95. Mutta he eivät tule koskaan halajamaan sitä, koske he pelkäävät kättensä töiden seurauksia. Jumala tuntee väärintekijät.

96. ja sinä havaitset heidät kiintyneiksi tähän elämään enemmän kuin muut ihmiset, enemmän kuin itse epäjumalanpalvelijatkaan. Moni heistä toivoisi elävänsä tuhat vuotta; mutta eihän lainkaan vapauttaisi häntä rangaistuksesta se, että elämä pidennettäisiin. Jumala näkee, mitä he tekevät.

97. Sano (ihmisille, Muhammed): »Jos joku on Gabrielin vihollinen, niin tietäköön, että juuri Gabriel Jumalan toimesta on tämän Kirjoituksen valaissut sydämellesi vahvistaakseen sillä, mitä oli ilmoitettu ennen sitä, opastukseksi ja ilosanomaksi uskovaisille.»

98. Jos joku on Jumalan, hänen enkeleittensä, apostoleittensa ja Gabrielin tai Mikaelin vihollinen, niin totisesti Jumala (itse) on uskottomien vihollinen.

99. Olemmehan totisesti ilmaissut kauttasi selvät tunnusmerkit, eivätkä ketkään muut kuin turmeltuneet kiellä niitä.

100. Käykö aina niin, että kun teette liiton, osa teistä hylkää sen? Totisesti useimmat heistä eivät usko.

101. Ja kun Jumalan lähettiläs tulee heidän luokseen vahvistaen sen, minkä he jo omistavat, niin osa heistä, jotka olivat saaneet Pyhän kirjan, heittää Jumalan kirjan selkänsä taakse, aivankuin eivät tietäisi mitään.

102. Ja he noudattavat sitä, mitä saatanat vääristelivät Salomon hallituksen aikana. Kuitenkaan ei Salomo ollut uskoton, vaan saatanat olivat luopioita sekä opettivat ihmisille noituutta ja sellaista, mikä oli ilmaistu molemmille Baabelin enkeleille Haarutille ja Maarutille. Nämä kaksi eivät sentään opettaneet ketään sanomatta: »Me olemme teille vain kiusaukseksi; älkää siis epäilkö (Jumalan johdatusta).» Noilta kahdelta he oppivat sellaista, jolla he kylvävät eripuraisuutta miehen ja hänen vaimonsa välille; mutta eivät he vahingoita silläkään ketään Jumalan sallimatta. Kuitenkin he oppivat sellaista, joka vahingoittaa heitä eikä hyödytä. Totta kai he tietävät, että sillä, joka hankkii loitsuja, ei totisesti ole mitään (hyvää) osaa kuolemanjälkeisessä elämässä. Mistä surkeasta hinnasta myyvätkään he sielunsa; jospa he vain tietäisivät sen!

103. Mutta jos he olisivat uskoneet ja karttaneet pahaa, niin olisi palkkio Jumalalta ollut parempi. Jospa he vain tietäisivät sen!

104. Te jotka uskotte, älkää sanoko (Profeetalle): »Ota vaari meistä», vaan sanokaa: »Katso meihin», ja olkaa te kuulijoita. Niin, uskottomia odottaa tuskallinen rangaistus.

105. Eivät uskottomat niiden joukossa, joilla on Pyhä kirja, eivätkä monijumalaiset soisi, että mitään hyvää lähetetään teille Herraltanne, mutta osoittaessaan laupeutta Jumala valitsee kenet tahtoo; niin, Jumala on rajaton armonsa runsaudessa.

106. Kumotessamme jonkun kohdan ilmoituksestamme tai antaessamme sen unohtua me asetamme paremman tai samanlaisen tilalle. Etkö tiedä, että Jumala on joka asiassa kaikkivaltias?

107. Etkö tiedä, että taivasten ja maan yliherruus kuuluu Jumalalle? Paitsi Jumalaa ei teillä ole ketään suojelijaa eikä auttajaa.

108. Vai tahdotteko tehdä kysymyksiä profeetallenne samalla tavalla, kuin muinoin kyseltiin kaikenlaista Moosekselta? Huomatkoon se, joka valitsee epäuskon uskon asemesta, että hän eksyy oikealta tieltä.

109. Monet niiden joukossa, joilla on Pyhä kirja, toivoisivat voivansa saattaa teidät taas epäuskoisiksi sen jälkeen, kun te kerran olette tulleet uskoon, koska he ovat kateellisia, vaikka totuus onkin selvinnyt heille. Olkaa heitä kohtaan sääliväisiä ja kärsivällisiä , kunnes Jumala sanoo sanansa. Katso, Jumala on totisesti kaikkivoipa.

110. Rukoilkaa säännöllisesti ja antakaa almuja! Kaiken hyvän, minkä teette sieluanne varten, te löydätte Jumalan luona. Jumala näkee, mitä ikinä te teette.

111. Sanovatpa he: »Eivät ketkään muut pääse Paratiisiin kuin juutalaiset ja kristityt.» Sellainen on heidän mielihalunsa. Sano: »Esittäkää todistukset väitteenne puolesta, jos tahdotte pysyä totuudessa.»

112. Toisin käy sen, joka uskossa alistuu Jumalan tahtoon tehden hyvää; hän saa palkan Herraltansa: ei mikään pelko valtaa heitä, eikä heidän tarvitse murehtia.

113. Juutalaiset sanovat: »Kristityt eivät noudata todellisia perusteita», ja kristityt sanovat: »Juutalaisilla ei ole oikeaa perustusta»; kuitenkin he lukevat Pyhää kirjaa. Samalla tavalla ovat puhuneet nekin, jotka eivät mitään tiedä. Mutta Ylösnousemuksen päivänä Jumala on ratkaiseva heidän välisensä kiistaasiat.

114. Kuka tekee suurempaa vääryyttä kuin se, joka estää toisia lähestymästä Jumalan pyhäkköjä, jottei niissä Hänen nimeään mainittaisi, ja aiheuttaa niiden sortumisen. Heille itselleen ei voi suoda pääsyä niihin muuten kuin pelosta vavisten.

115. Heitä odottaa häpeä tässä elämässä ja kauhea rangaistus tulevassa.

116. Jumalalle kuuluu Itä ja Länsi, ja mihin käännyttekin, ovat Jumalan kasvot siellä; katso, Jumala sulkee olemukseensa kaiken ja tietää kaiken.

117. Sanovatpa he: »Jumala on ottanut itselleen Pojan». Ei, Hänelle yksin kunnia! Totisesti kaikki taivaassa ja maan päällä on Hänen; kaikki ovat Hänelle kuuliaiset.

118. Hän on taivaan ja maan Luoja; kun Hän päättää jonkun asian, sanoo Hän ainoastaan »Tapahdu!» ja niin tapahtuu. Mutta ne jotka eivät mitään tiedä, sanovat: »Miksi ei Jumala puhu meille, tai miksi emme saa tunnusmerkkiä?» Niin puhuivat nekin, jotka ennen heitä elivät; heidän sydämensä ovat samankaltaiset. Me olemme osoittanut merkit ihmisille, jotka pysyvät varmoissa tiedoissa.

119. Sinut, Muhammed, olemme lähettänyt totuuden ilmoittajaksi, ilosanoman julistajaksi ja varoittajaksi, eikä sinun tarvitse olla vastuussa Helvetin tuleen joutuvista.

120. Mutta juutalaiset ja kristityt eivät mielisty sinuun, paitsi ehkä kun noudattaisit heidän oppiaan. Sano: »Jumalan oma ohjaus on totisesti oikea Johdatus.» Ja jos sinä seuraat heidän pyyteitään kaiken sen jälkeen, mikä on osaksesi tullut, et sinä totisesti ole löytävä suojelijaa etkä auttajaa Jumalassa.

121. Ne, joille Pyhän kirjan olemme antanut ja jotka lukevat sitä, niinkuin sitä lukea tulee, uskovat siihen, mutta ne jotka kieltävät sen, ovat kadotuksen omat.

122. Israelilaiset, muistakaa armoani, jota Minä olen teidän ylitsenne vuodattanut, sekä että olen korottanut teidät kaikkien luotujen yli.

123. Ja pelätkää sitä päivää, jolloin yksikään sielu ei voi tehdä vähäisintäkään toisen puolesta, jolloin ei mitään lunnaita oteta vastaan eikä mitään välitystä hyväksytä, eikä kukaan saa toiselta mitään apua.

124. Entä kun Herra koetteli Aabrahamia käskyillään, ja tämä täytti ne? Hän sanoi: »Tahdon totisesti tehdä sinut ihmisten uskonnolliseksi johtajaksi.» Aabraham kysyi: »Teetkö samoin (ihmisten uskonnollisen

johtajat) jälkeläisistäni?» Hän vastasi: »Minun liittoni ei ulotu väärämielisiin.»

125. Entä kun Me määräsimme temppelin (Mekassa) ihmisten pyhäköksi ja turvapaikaksi sanoen: »Ottakaa rukoushuoneeksenne paikka, mihin Aabraham pysähtyi (rukoilemaan)»? Me velvoitimme Aabrahamin ja Ismaelin puhdistamaan pyhäkön niille, jotka kulkueissa käyvät sen ympäri, jotka vetäytyvät sinne mietiskelyyn, jotka siellä kumartavat ja heittäytyvät maahan.

126. Entä kun Aabraham sanoi: »Herrani, tee tämä turvalliseksi seuduksi ja suo hedelmiäsi sen asukkaille, jos he uskovat Jumalaan ja Viimeiseen päivään?» Hän vastasi: »Senkin, joka on epäuskoinen, annan Minä nauttia lyhyen ajan; sitten olen syöksevä hänet Tulen kidutukseen, joka on surkea matkan pää.»

127. Kun Aabraham ja Ismael laskivat Herran huoneen perustuksen, sanoivat he: »Herramme, ota vastaan tämä meiltä! Sinä, yksin Sinä, suljet kaiken kuuloosi ja tietoosi.

128. Herra, tee meidät molemmat Sinulle alamaisiksi (muslimeiksi) ja tee jälkeläisemme yhdeksi kansaksi ja seurakunnaksi, joka on Sinulle alamainen. Osoita meille hartaudenharjoituksemme ja sääli meitä. Sinä yksin olet totisesti säälivä̈inen, Armahtaja.

129. Herra, lähetä myös profeetta heidän omasta keskuudestaan heidän luokseen julistamaan heille ihmeelliset ilmoituksesi, tunnusmerkkisi, opettamaan heille Pyhää kirjaa sekä viisautta ja tekemään heidät puhtaaksi. Sillä Sinä yksin olet totisesti mahtava, viisas.»

130. Kukapa muu hylkää Aabrahamin uskonnon kuin se, joka pitää houkkana itseään? Olemmehan Me valinnut hänet tässä elämässä, ja kuoleman jälkeen on Aabraham totisesti kuuluva vanhurskasten joukkoon.

131. Kun hänen Herransa sanoi hänelle: »Alistu!» hän vastasi: »Olen antautunut maailmojen Herran alamaiseksi».

132. Ja Aabraham velvoitti poikansakin tähän, ja samoin Jaakob sanoen:»Poikani, Jumala on totisesti valinnut (tosi) uskonnon teille; älkää siis kuolko, ennenkuin olette siihen alistuneet» .

133. Tai olitteko läsnä todistajina, kun Jaakobin kuolema lähestyi ja hän sanoi pojalleen: »Ketä te aiotte palvella kuolemani jälkeen?» He vastasivat: »Me palvelemme sinun ja isiesi Aabrahamin, Ismaelin ja Iisakin Jumalaa, yhtä ainoata Jumalaa, ja olemme Hänelle alamaisia.»

134. Se sukupolvi on siirtynyt pois. He saivat, mitä olivat ansainneet. Te saatte, mitä te ansaitsette, ettekä vastaa siitä, mitä he tekivät.

135. Sanovatpa he: »Kääntykää juutalaisiksi tai kristityiksi, niin tulette oikealle tielle.» Vastatkaa: »Ei, me seuraamme Aabrahamin oppia, koska hän oli oikeauskoinen (haniifi) eikä kuulunut monijumalaisiin.»

136. Sanokaa: »Me uskomme Jumalaan ja siihen, mikä on ilmoitettu meille ja mikä on ilmoitettu Aabrahamille, Ismaelille, Iisakille ja Jaakobille ja Israelin sukukunnille,

137. siihen, mitä Mooses ja Jeesus ovat (Jumalalta ilmoitettavaksi) saaneet ja mitä profeetat ovat saaneet julistettavaksi Herraltansa. Emme tee mitään erotusta yhdenkään heidän välillään, olemme antautuneet Hänelle alamaisiksi.» Jos he sitten uskovat samoin kuin te, niin he ovat oikealla tiellä, mutta jos he kääntyvät pois, niin he ovat

luopioita. Jumala on oleva riittävä suojasi heitä vastaan, sillä Hän on kuuleva ja tietävä.

138. Me olemme Jumalan merkitsemiä, ja keneltä on parempi saada tuntomerkkinsä kuin Jumalalta? Me olemme Hänen palvelijoitaan.

139. Sano (Pyhät kirjoitukset omaaville): »Kiistelittekö kanssamme Jumalasta, kun hän on sekä meidän Herramme että teidän Herranne? Meillä on omat tekomme ja teillä on omat tekonne, ja me turvaudumme Häneen vilpittömästi.»

140. Vai sanotteko: »Aabraham, Ismael, Iisak ja jaakob ja Israelin sukukunnat olivat totisesti joko juutalaisia tai kristittyjä?» Sano: »Kumpi tietää paremmin, te vai Jumala? Ja kuka on väärämielisempi kuin se, joka salaa todistuksen, jonka on saanut Jumalalta? Eikä Jumala ole välinpitämätön siitä, mitä te teette.»

141. Se sukupolvi on siirtynyt pois. Se on saanut, mitä oli ansainnut; te saatte, mitä te ansaitsette. Ettekä te joudu vastaamaan siitä, mitä he tekivät.

142. Mielettömät ihmiset tulevat sanomaan: »Mikä on kääntänyt heidät pois heidän kiblastaan, jota päin he ennen suuntautuivat rukoillessaan?» Sano: »Jumalalle kuuluu Itä ja Länsi. Hän johtaa kenet tahtoo oikealle tielle.»

143. Siten Me olemme tehnyt teidät (arabialaiset) välittäjäkansaksi, että te olisitte todistajia ihmisten edessä ja profeetta Muhammed olisi todistajana teidän edessänne. Kiblan, johon te ennen suuntauduitte, määräsimme ainoastaan erottaaksemme sen, joka seuraa profeettaa, siitä, joka peräytyy hänen luotaan takaisin. ja se oli totisesti vaikea koetus, paitsi niille, joita Jumala johtaa; mutta Jumalan tarkoitus ei ollut tehdä uskoanne turhaksi, sillä Jumala on totisesti lempeä ja laupias ihmisiä kohtaan.

144. Olemme nähnyt, kuinka kasvosi (rukoillessasi) harhailivat sinne tänne taivasta kohti, mutta vastedes tahdomme totisesti kääntää kasvosi Kiblaan päin, joka on sinua tyydyttävä. Käännä siis kasvosi Rauhoitetun temppelin suuntaan. Ja te, muslimit, missä olettekaan, kääntäkää rukoillessaane kasvonne sinne. Katso, ne jotka Pyhän kirjan ovat saaneet, tietävät totisesti,että tämä (ilmoitus) on heidän Herraltansa, eikä Jumala ole välinpitämätön siitä, mitä he tekevät. Vaikka sinä näytätkin niille, jotka ovat Pyhän kirjan saaneet, kaikkia mahdollisia tunnusmerkkejä, eivät he suuntaudu sinun kiblasi mukaan.

145. Sinäkään et voi suuntautua heidän kiblansa mukaan, eivät eräät heistäkään suuntaudu toisten kiblan mukaan, mutta jos sinä suuntaudut heidän toivomustensa mukaan kaiken sen tiedon jälkeen, mikä osaksesi on tullut, niin kuulut totisesti väärämielisiin.

146. Ne (profeetat), joille olemme Pyhän kirjan antanut, tuntevat sen yhtä hyvin, kuin he tuntevat omat poikansa, mutta osa heistä salaa totuuden vastoin parempaa tietoaan.

147. Totuus tulee Herraltasi; siksi älä kuulu epäilijöiden joukkoon.

148. Jokaisella on nyt määrätty suunta, johon hän kääntyy (rukoillessaan); niin kilpailkaa nyt siis toistenne kanssa hyvissä teoissa. Missä olettekin, on Jumala johdattava teidät yhteen; Jumala on totisesti kaikkivaltias.

149. Mistä tuletkin, käännä kasvosi Rauhoitetun temppelin suuntaan, sillä tämä on totuus Herraltasi, eikä Jumala ole välinpitämätön siitä, mitä te teette.

150. Mistä tuletkin, käännä kasvosi Rauhoitetun temppelin suuntaan, ja missä olettekin, muslimit, kääntäkää kasvonne sinne rukoillessanne, jottei muille ihmisille jäisi mitään sanomista teitä vastaan, paitsi sellaisille, jotka väärin tekevät. Mutta älkää pelätkö heitä, vaan pelätkää Minua ja tehkää tämä siksi, että Minä voisin saattaa suosioni teille täydelliseksi, jotta te pysyisitte oikealla tiellä.

151. Me olemme lähettäneet profeetan teidän omasta keskuudestanne luoksenne, jotta hän julistaisi teille tunnusmerkkimme ja tekisi teidät puhtaaksi, opettaisi teille Pyhää kirjaa sekä viisautta ja opettaisi teille, mitä ette ennen tietäneet.

152. Muistakaa siis Minua, niin Minä olen muistava teitä. Osoittakaa Minulle kiitollisuutta älkääkä kieltäkö minua.

153. Te jotka uskotte, etsikää apua kärsivällisyydestä ja rukouksesta. Jumala on totisesti kärsivällisten kanssa.

154. Älkääkä sanoko »kuolleiksi» niitä, jotka surmataan Jumalan asian tähden. Ei, hehän elävät, vaikka te ette sitä tajua.

155. Totisesti Me koettelemme teitä pelolla, nälällä, omaisuuden, hengen ja sadon menetyksellä. Kuitenkin, Muhammed, vie kärsivällisille riemullinen sanoma.

156. Niille, jotka koettelemusten heitä kohdatessa sanovat: »Me kuulumme totisesti Jumalalle ja hänen luokseen me palaamme»,

157. sellaisille tulee siunausta ja laupeutta heidän Herraltaan, ja nämä ovat niitä, jotka ovat oikealla tiellä.

158. Katso, as-Safan ja al-Marwan kukkulat kuuluvat Jumalan muistomerkkeihin, ja sille, joka tekee pyhiinvaelluksen (Kaaban) temppeliin tai käy siellä, ei siis lueta synniksi, jos hän suorittaa kävelyt niiden ympäri (vaikka pakanatkin niin tekevät). Jos joku vapaaehtoisesti tekee hyvää, niin Jumala totisesti muistaa sen, Hän on kaikkitietävä.

159. Ne jotka salaavat selvät todistukset ja Meidän ilmoittamamme johdatuksen, senjälkeen kun olemme selittänyt ne (tässä) Pyhässä kirjassa, heidät kiroaa Jumala ja heitä kiroavat kaikki, joilla on valta kirota,

160. paitsi jos he kääntyvät, tekevät parannuksen ja tuovat totuuden julki. Minä säälin katuvia, koska olen säälivä, armollinen. 161. Niitten yllä, jotka ovat uskottomia ja kuolevat epäuskossaan, lepää totisesti sekä Jumalan ja enkelien että kaikkien ihmisten kirous

162. ja se pysyy ikuisesti, eikä heidän rangaistustansa lievennetä eikä heille suoda armonaikaa.

163. Teidän Jumalanne on ainoa Jumala; ei ole muuta Jumalaa kuin Hän, laupias, armollinen.

164. Katso, taivasten ja maan järjestyksessä, yön ja päivän vaihtelussa, laivojen purjehtimisessa merellä niiden kuljettaessa sellaista, joka hyödyttää ihmisiä, vedessä, jonka Jumala taivaasta lähettää ja jolla hän elvyttää maan sen horrostilan jälkeen, kaikenlaisten eläinten leviämisessä yli maan, tuulten suunnassa ja

pilvien nöyrässä kulussa taivaan ja maan välillä, on totisesti tunnusmerkkejä (Jumalan kaikkivaltiudesta) ihmisille, joilla on ymmärrystä.

165. Ihmisten joukossa on niitä, jotka Jumalan rinnalle asettavat palveltavikseen muita, joita he rakastavat niin, kuin heidän tulisi vain Jumalaa rakastaa; mutta ne, jotka uskovat, rakastavat Jumalaa yli kaiken. Jospa vain ne, jotka tekevät väärin, käsittäisivät, että kaikki valta kuuluu Jumalalle ja että Jumala on ankara rangaistessaan! He saavat osakseen tuomion (sinä päivänä),

166. jolloin ne, jotka on otettu esikuviksi, luopuvat niistä, jotka seurasivat heitä, jolloin he saavat kokea rangaistuksen ja yhteys heidän välillään katkeaa.

167. ja ne, jotka olivat seuranneet esikuviaan, sanovat: »Olisipa meillä joku palaamisen mahdollisuus, niin me luopuisimme heistä, kuten he ovat luopuneet meistä.» Niin on Jumala heidän kauhukseen näyttävä heille heidän omat tekonsa, eivätkä he tule pääsemään pois Tulesta.

168. Oi ihmiset, syökää kaikkea maan päällä, mikä on sallittua ja hyvää, älkääkä seuratko saatanan jälkiä. Hän on totisesti teidän leppymätön vihollisenne.

169. Hän käskee teitä vain syntiin ja törkeyksiin sekä opettaa väittämään Jumalasta sitä, mitä ette tiedä.

170. Kun heille sanotaan: »Noudattakaa, mitä Jumala on ilmaissut», he vastaavat: »Ei, me tahdomme noudattaa niitä tapoja, jotka olemme havainneet isillämme olleen.» Entä silloinkin, kun heidän isänsä eivät mitään ymmärtäneet eivätkä olleet oikealla tiellä?

171. Profeetan suhde niihin, jotka ovat uskottomia, on sama kuin sen, joka kutsuu olentoja, jotka eivät erota muuta kuin äänen ja huudon, jotka ovat kuuroja, mykkiä ja sokeita, niin etteivät mitään ymmärrä.

172. Te jotka uskotte, syökää sitä hyvää, jota Me teille suonut olemme, ja kantakaa Jumalalle kiitokseksenne, jos hän on teille se, ketä todella palvelette.

173. Hän on ainoastaan kieltänyt teitä syömästä itsestään kuolleen tai pedon repimän eläimen lihaa, verta, sianlihaa ja sellaista, jota teurastettaessa on mainittu jonkun toisen kuin Jumalan nimi. Mutta jos jotakuta hätä pakottaa, eikä hänellä ole siihen himoa eikä ole rikollista aikomusta, niin se ei ole mikään synti hänelle; katso, Jumala on armahtavainen ja laupias.

174. Ne, jotka salaavat jotain Pyhästä kirjasta, joka on Jumalan Ilmoitus, ja vaihtavat sen mitättömän arvoihin, eivät totisesti tule täyttämään vatsaansa muulla kuin tulella. Jumala ei ole puhuva heille Ylösnousemuksen päivänä eikä vapahtava heitä, vaan heitä odottaa tuskallinen rangaistus.

175. Nämä ovat niitä, jotka harhaan käyden ovat Johdatuksesta luopuneet ja vaihtaneet anteeksiannon rangaistukseen; kuinka itsepintaisesta he pyrkivätkään Tuleen!

176. ja tämä tapahtuu siksi, että Jumala on lähettänyt Kirjan, joka sisältää totuuden; ne jotka rakentavat riitoja tämän Kirjan johdosta, menevät pitkälle uhmassa.

177. Hurskautta ei ole se, että käännätte kasvonne Itään tai Länteen, vaan hurskaita ovat ne, jotka uskovat Jumalaan ja Viimeiseen päivään,

enkeleihin, Pyhään kirjaan ja profeettoihin ja rakkaudesta Häneen antavat omaisuudestaan omaisilleen, orvoille, köyhille, vaeltajille, kerjäläisille ja orjien vapauttamiseksi sekä harrastavat oikeata rukouselämää, antavat almuja, tehtyään jonkun sopimuksen täyttävät sen, jotka ovat kärsivällisiä ahdistuksessa, vastoinkäymisessä ja puutteen aikana; nämä ovat niitä, jotka ovat vanhurskaita, niin, nämä ovat jumalaapelkääväisiä.

178. Teille, jotka uskotte, on määrätty verenkosto murhatapauksissa: vapaa mies vapaasta, orja orjasta ja nainen naisesta, mutta jos joku saa sen jotenkin muuten anteeksi (loukatulta) veljeltä, on se järjestettävä asianmukaisella tavalla ja hyvitettävä runsaalla mitalla.

179. Tämä on lievitys ja laupeudenosoitus Herraltamme, mutta sitä, joka tämän jälkeen rikkoo, odottaa tuskallinen rangaistus. Verenkosto varjelee teidän henkeänne, jotta te, joilla on ymmärrystä, karttaisitte pahaa.

180. Teille on määrätty, että kun joku teistä on kuolemansairaana ja jättää jälkeensä jotakin omaisuutta, niin hän laatikoon rehellisesti testamentin vanhempien ja lähimpien omaisten hyväksi. Tämä on kaikkien pahaa karttavien velvollisuus.

181. Jos joku muuttaa testamenttia, sen jälkeen kuin on sen kuullut, luetaan se synniksi vain niille, jotka sitä muuttavat. Katso, Jumala on totisesti kuuleva, tietävä.

182. Mutta jos joku pelkää testamentin tekijän olevan harhassa tai väärässä ja oikoo asioita rakentaakseen rauhaa (perillisten välillä), niin ei sitä lueta hänelle synniksi. Jumala on totisesti armahtavainen ja laupias.

183. Teidän, jotka uskotte, tulee paastota, samoin kuin piti paastota niidenkin, jotka ennen teitä elivät, jotta karttaisitte pahaa.

184. (Paastottava on) määrätyt päivät. Mutta jos joku teistä on sairas tai matkoilla, on hänen paastottava joinakin muina päivinä, ja niiden, jotka siihen pystyvät, on paaston korvaukseksi ravittava joitakin köyhiä. Jos joku vapaaehtoisesti tekee hyvän työn, on se hänelle parempi. Mutta paastoaminen on teille kuitenkin kaikkein parasta (s.o. paastoamalla parhaiten täytätte Jumalan tahdon); tämä olkoon sanottu teille tiedoksi.

185. »Ramadaan» on se kuukausi, jolloin Koraani annettiin opastukseksi ihmisille ja selväksi todistukseksi (Jumalan) johdatuksesta, jotta hylättäisiin paha ja valittaisiin hyvä; tämän kuukauden aikana paastotkoon se teistä, joka on kotioloissaan, mutta jos joku on sairas tai, matkoilla, on hänen sen sijaan (muuna aikana) paastottava yhtä monta muuta päivää. Jumala tahtoo tehdä sen teille helpoksi eikä tarkoita sitä teille taakaksi, - jotta paastopäivienne luku täyttyisi ja te ylistäisitte Jumalaa Hänen johdatuksensa tähden sekä olisitte Hänelle kiitollisia.

186. Kun palvelijana sinulta kysyvät jotakin Minusta, olen totisesti lähellä; Minä kuulen anovaisen rukouksen, kun hän huutaa Minua avukseen. Niin kuulkoot hekin Minun kutsuni ja luottakoot Minuun, jotta he seuraisivat oikeata Johdatusta.

187. Paastonaikana teidän on sallittu öisin olla vaimojenne luona; he ovat teidän verhonne, ja te olette heidän verhonsa. Jumala tietää, että te aikaisemmin kiusasitte itseänne pidättyväisyydellä; siksi on Hän

säälinyt teitä, Hän on suvaitsevainen. Olkaa siis yhteydessä heidän kanssaan ja etsikää sitä, minkä Jmala on teille määrännyt; syökää ja juokaa aamuhämäriin asti, kunnes vaalea lanka selvästi erottuu mustasta. Mutta sitten noudattakaa tarkoin paastoa yön tuloon saakka älkääkä koskeko heihin, vaan omistautukaa hartaudenharjoituksille rukoushuoneissa. Nämä ovat Jumalan asettamat rajat; älkää siis sinä aikana koskeko heihin. Niin selittää Jumala ihmisille tunnusmerkkinsä, jotta te karttaisitte pahaa.

188. Älkää keskenänne kuluttako omaisuuttanne turhuuteen älkääkä sillä lahjoko tuomareita, jotta syntisesti ja vastoin parempaa tietoanne saisitte nauttia jotakin toisten omaisuudesta.

189. He tiedustelevat sinulta, Muhammed, uuden kuun merkitystä. Sano: Kuunvaiheet ovat määrätyt ihmisten ajanlaskua ja toivioretkiä varten. Hurskautta ei ole se, että te menette taloon takatietä (kuten taikojen palvojat ajoittain), vaan hurskaita ovat ne, jotka karttavat pahaa. Käykää taloon portin kautta ja pelätkää Jumalaa, jotta menestyisitte.

190. Taistelkaa Jumalan retkellä niitä vastaan, jotka vastaanne sotaa käyvät, mutta itse älkää aiheetta hyökätkö. Totisesti Jumala ei rakasta rauhanrikkojia.

191. Surmatkaa heidät, missä heidät tapaattekin, ja karkoittakaa heidät joka paikasta, mistä he ajoivat pois teidät, sillä pakanuuteen käännyttäminen on pahempi kuin murha. Mutta älkää taistelko heitä vastaan Rauhoitetun temppelin lähellä, jolleivät he hyökkää päällenne siellä; mutta jos he hyökkäävät, niin tappakaa heidät. Sellainen on oleva uskottomien palkka.

192. Mutta jos he lakkaavat taistelemasta, niin on Jumala totisesti armahtavainen ja laupias.

193. Taistelkaa heitä vastaan, kunnes pakanuuden viettelys lakkaa ja keskuudessamme vakiintuu ainoan Jumalan palveleminen. Mutta jos he herkeävät, älköön vallitko vihollisuutta muita kuin uskottomia vastaan.

194. Rauhoitettu kuukausi kostetaan (sen rikkojille) rauhoitetulla kuukaudella ja pyhitetyt paikat vastaavilla. ja jos joku ryhtyy sotaan teitä vastaan, niin ahdistakaa häntä samalla tavalla, kuin hän ahdisti teitä. Täyttäkää velvollisuutenne Jumalaa kohtaan ja tietäkää, että Jumala on niiden kanssa, jotka karttavat pahaa.

195. Uhratkaa omaisuuttanne Jumalan asian hyväksi; älkää syöksykö turmioon, tehkää hyvää. Katso, Jumala rakastaa hyväntekijöitä.

196. Suorittakaa pyhiinvaelluksenne, käykää Jumalan kunniaksi pyhässä paikassa (Mekassa). Mutta jos olette estetyt, niin lähettäkää jotakin uhrattavaa, mikä on helposti saatavissa; älkääkä ajelko päätänne, ennenkuin uhrinne on tullut perille määräpaikkaansa. Mutta jos joku teistä on sairas tai päässä olevan vamman vaivaama, niin hän hyvittäköön saman paastolla, almujenannolla tai uhrina. Ja kun sitten olette turvassa vihollisilta, niin se, joka rajoittuu käyntiin pyhäkössä, lykäten pyhiinvaelluksensa, antakoon jonkun uhrin, joka on helposti saatavissa; se taas, joka sitä ei voi hankkia, paastotkoon kolme päivää (vastaisen pyhiinvaelluksensa aikana) ja seitsemän palattuaan,yhteensä kymmenen päivää. Tämä koskee sitä, jonka omaiset eivät ole Rauhoitetun pyhäkön alueella; täyttäkää velvollisuutenne Jumalaa kohtaan ja tietäkää, että Jumala on ankara rangaistessaan.

197. Pyhiinvaellus tapahtuu vain määrättyinä kuukausina; jos joku päättää suorittaa pyhän matkan näiden kuukausien aikana, olkoon häneltä yhteys naiseen, laittomuus ja riita pyhiinvaelluksen aikana kielletty. Mitä hyvää teettekään, Jumala tietää sen. Ja varustautukaa matkaeväillä. Paras matkaeväs on jumalanpelko; täyttäkää velvollisuutenne Minua kohtaan te, joilla on ymmärrys.

198. Ei ole mikään synti koettaa hankkia (kaupanteolla) itsellenne jotakin Herranne rikkauksista. Mutta kun te joukoissa kiiruhdatte alas Arafaatilta, niin rukoilkaa Jumalaa rauhoitetulla muistopaikalla. Muistakaa Häntä silloin Hänen johdatuksensa tähden, sillä ennen te totisesti kuuluitte eksyneisiin.

199. Kiiruhtakaa sitten eteenpäin samasta paikasta kuin vaeltajain joukot ja rukoilkaa Jumalalta anteeksiantoa. Katso, Jumala on armahtavainen ja laupias.

200. Ja kun olette suorittaneet hartaudenharjoituksenne, niin muistakaa Jumalaa, samoinkuin muistelitte isiänne , jopa vielä hartaammin. Ihmisten joukossa on sellaisia, jotka sanovat: »Herramme, anna meille kaikkea tässä elämässä!» Nämä eivät saa mitään osaa tulevassa.

201. Mutta on sellaisiakin, jotka sanovat: »Herra, anna meille hyvää tässä elämässä ja hyvää tulevassa ja varjele meitä Tulen rangaistuksesta!»

202. Näille on varattu osansa siitä, mitä ovat ansainneet, sillä Jumala on nopea tilinteossa.

203. Muistelkaa Jumalaa määrättyinä päivinä. Jos joku rientää paria päivää varhemmin, niin ei hänelle sitä viaksi lueta, tai jos joku viivähtää, ei hänellekään sitä syyksi lueta, kunhan hän vain karttaa pahaa. Täyttäkää velvollisuutenne Jumalaa kohtaan ja tietäkää, että teidät kootaan Hänen luokseen.

204. Ihmisten joukosta tapaat sellaisenkin, jonka puhe maallisesta elämästä miellyttää sinua ja joka kutsuu Jumalaa sen todistajaksi, mikä on hänen sydämessään, vaikka hän onkin sitkein vastustajasi.

205. Ja niin pian kuin hän on kääntänyt selkänsä, kiiruhtaa hän saamaan aikaan pahennusta tässä maassa ja levittämään jumalattomuutta turmellakseen sekä kylvöt että karjan, mutta Jumala ei rakasta pahuutta.

206. Kun hänelle sanotaan: »Pelkää Jumalaa!» vetää ylpeys hänet syntiin. Helvetissä maksetaan hänelle hänen ansionsa mukaan. Mikä surkea olinpaikka!

207. Ihmisten joukossa tapaat sellaisenkin, joka myy itsensä (orjaksi) tehdäkseen Jumalalle otollisen työn; ja Jumala on lempeä orjiaan kohtaan.

208. Te, jotka uskotte, tulkaa kaikki kuuliaisiksi Hänelle älkääkä seuratko saatanan jälkiä. Hän on totisesti teidän ilmeinen vihollisenne.

209. Ja jos te rupeatte luopumaan uskosta, senjälkeen kuin olette saaneet selvät todistukset, niin tietäkää, että Jumala on mahtava ja viisas.

210. Eivätkö he (epäuskoiset) juuri sitä odota, että Jumala tulisi heidän luokseen pilvien varjossa enkeleineen? Silloinhan asia jo olisi ratkaistu. Ei, kaikki asiat palaavat Jumalan tuomittaviksi.

211. Kysy Israelin lapsilta, kuinka monta selvää tunnusmerkkiä olemme antanut heille. Mutta jos joku vaihtaa pois Jumalan armon, senjälkeen kuin se on tullut hänen osakseen, on Jumala totisesti ankara rankaisemaan.

212. Maallista elämää ihailevat ne, jotka ovat uskottomia ja pilkkaavat uskovaisia. Mutta ne, jotka täyttävät velvollisuutensa Jumalaa kohtaan, joutuvat Ylösnousemisen päivänä heidän yläpuolelleen. Jumala antaa runsaasti kenelle tahtoo.

213. Ihmisten muodostaessa yhden ainoan uskonnollisen yhdyskunnan Jumala lähetti profeettoja ilosanoman tuojiksi ja varoittajiksi ja ilmoitti heidän kauttaan Pyhän kirjan, jonka totuus kykeni ratkaisemaan kaiken, mistä ihmiset kiistelivät. Ja juuri ne, joille Kirja annettiin, riitelivät siitä keskinäisen vihansa vuoksi, vaikka olivat saaneet selvät todistukset. Mutta uskovaisia Jumalan tahto johti siihen totuuteen, josta nuo keskenänsä kiistelivät; sillä Jumala ohjaa kenet tahtoo oikealle tielle.

214. Vai luuletteko, että saatte astua Paratiisiin, vaikka teille ei ole vielä tapahtunut mitään sellaista kuin niille, jotka ovat nukkuneet pois ennen teitä? Hätä ja vastoinkäymiset kohtasivat heitä; oli kuin maanjäristys olisi viskellyt heitä, niin että Jumalan lähettiläs ja uskovaiset hänen ympärillään huusivat: »Milloin tulee Jumalan apu?» Katso, Jumalan avun täytyy jo olla lähellä.

215. He kysyvät sinulta, Muhammed, kenelle ja mitä heidän on pois annettava. Sano: »Se, minkä pois lahjoitatte, antakaa vanhemmillenne, läheisille omaisillenne, orvoille, köyhille ja vaeltajille, ja mitä hyvää teette, Jumala tietää sen totisesti.»

216. Teidät on määrätty sotimaan, vaikka se on teille vastenmielistä. Mutta voi sattua, että teillä on vastenmielisyys jotakin asiaa kohtaan, vaikka se on teille hyödyllinen, ja voipa sattua, että teillä on halu johonkin, vaikka se on vahingollista teille. Jumala tietää, mutta te ette tiedä.

217. He kysyvät sinulta, Muhammed, onko taisteltava rauhoitetun kuukauden aikana. Sano: »Taisteleminen sen aikana on raskas synti; mutta käännyttäminen Jumalan tieltä, Jumalan kiel~ täminen, Rauhoitetun temppelin häpäiseminen ja kävijöiden ajaminen pois sieltä on vielä pahempaa Jumalan silmissä. Sillä pakanuuteen käännyttäminen on pahempi kuin murha.» He eivät lakkaa sotimasta teitä vastaan, ennenkuin ovat saaneet, mikäli voivat, teidät luopumaan uskonnostanne. Mutta niiden teot, jotka luopuvat uskonnostaan ja kuolevat uskottomuudessaan, tulevat olemaan turhia sekä tässä että tulevassa elämässä, heistä tulee Tulen asukkaita ja he pysyvät siinä iankaikkisesti.

218. Jotka uskovat ja jotka ovat kotiseutunsa jättäneet vainottuina ja taistelleet Jumalan retkellä, nämä voivat totisesti luottaa Jumalan laupeuteen, sillä Jumala on armollinen ja laupias.

219. He kysyvät sinulta, onko viini ja uhkapeli sallittua. Sano: »Molempiin sisältyy suuri synti, vaikkakin niistä on joitakin etuja ihmisille ; kuitenkin on synti suurempi kuin hyöty.» Vielä he kysyvät, mitä heidän on lahjoitettava pois. Sano: »Se, mitä teillä on liikaa». Niin selittää Jumala tunnusmerkit teille. jotta osaisitte miettiä

220. tätä ja tulevaista elämää. He kysyvät sinulta myös, miten on meneteltävä orpojen suhteen. Sano: »Parasta on keventää heidän kohtaloaan». Jos elämänolot yhdistävät teidät heihin, niin ovat he

teidän veljiänne. Jumala erottaa sen, joka pahentaa sitä, joka parantaa, ja jos Jumalasi tahtoisi, voisi Hän teidätkin masentaa; Jumala on totisesti mahtava, viisas.

221. Älkää naiko monijumalaisia naisia, elleivät he käänny uskoon. Uskovainen orjatar on totisesti parempi kuin monijumalainen vapaa nainen, vaikkapa tämä miellyttäisi teitä enemmän. Älkääkä antako tyttäriänne vaimoiksi monijumalaisille, ennenkuin he kääntyvät uskoon. Uskovainen orja on totisesti parempi kuin vapaa monijumalainen, vaikkapa jälkimmäinen miellyttäisi teitä enemmän. Nämä johdattavat teidät Tuleen, mutta Jumala kutsuu Paratiisiin ja armahdukseen ja selittää tunnusmerkkinsä ihmisille, jotta he pitäisivät ne mielessään.

222. He kysyvät sinulta, Muhammed, miten on meneteltävä naisen kuukautispuhdistuksen aikana. Sano: »Se on heidän pahoinvointinsa; karttakaa siis naisia puhdistuksen aikana älkääkä lähestykö heitä, ennenkuin ovat puhdistuneet. Mutta kun he ovat puhdistuneet, käykää heidän luonaan, kuten Jumala on määrännyt. Jumala rakastaa totisesti Hänen puoleensa kääntyneitä ja rakastaa niitä, jotka pitävät itseään puhtaina.»

223. Vaimonne ovat teidän vaimonne, käykää vainiollanne mielenne mukaan, mutta suorittakaa myös ensin jotakin hyvää sielujenne puolesta. Pelätkää Jumalaa ja tietäkää, että tulette kohtaamaan hänet. Julista, Muhammed, uskovaisille ilosanomaa!

224. Älkää siten vannoko Jumalan kautta, että se estäisi teitä olemasta hurskaita, pelkäämästä Jumalaa ja tekemästä oikeutta ihmisille: onhan Jumala kuuleva ja tietävä.

225. Jumala ei rankaise teitä ajattelemattomasta sanasta valoissanne , vaan hän rankaisee teitä siitä, minkä teidän sydämenne on omaksunut, sillä Jumala on sääliväinen ja lempeä.

226. Ne, jotka vannovat pysyvänsä erillään vaimoistaan, odottakoot neljän kuukauden ajan; jos he muuttavat mielensä, niin on Jumala totisesti sääliväinen ja laupias.

227. Mutta jos he pysyvät eropäätöksessään, niin on Jumala totisesti kuuleva, tietävä.

228. Hylättyjen vaimojen tulee odottaa kolme puhdistusaikaa, eikä heidän ole sallittu salata, mitä Jumala ehkä on luonut heidän kohdussaan, jos he uskovat Jumalaan ja Viimeiseen päivään, ja heidän miestensä tulisi mieluimmin ottaa heidät takaisin tänä aikana, jos he toivovat sovintoa. Naisilla on sama oikeus miehiin nähden kuin miehillä heihin, kuten on kohtuullista; kuitenkin ovat miehet naisiin verrattuina korkeammassa asemassa. Niin, Jumala on mahtava ja viisas.

229. Tällainen koe-ero on sallittu kaksi kertaa; sitten joko pitäkää vaimo luonanne kunniallisesti tai antakaa hänen mennä runsain lahjoin. Teidän ei ole sallittu pidättää mitään siitä, mitä olette heille antaneet, paitsi jos molemmat pelkäävät, etteivät he (jatkuvassa yhdyselämässä) voi noudattaa Jumalan säädöksiä (vastenmielisyyden ja riitojen tähden). jos te todellakin pelkäätte, että kumpikaan ei voi (jatkuvassa yhdyselämässä) noudattaa Jumalan säädöksiä, niin ei ole synniksi kummallekaan, vaikka vaimo ostaa itsensä vapaaksi. Nämä ovat Jumalan säädöksiä, siksi älkää rikkoko niitä, sillä ne, jotka rikkovat Jumalan säädöksiä vastaan, ovat väärintekijöitä.

230. Jos joku siis erottaa vaimonsa (kolmannen kerran), ei hänen ole sallittu jälkeenpäin ottaa vaimoa takaisin, ennenkuin tämä on ollut naimisissa toisen miehen kanssa; mutta jos tämä hylkää vaimon, niin eivät entiset aviopuolisot tee syntiä, jos he palaavat toistensa luo, mikäli uskovat voivansa noudattaa Jumalan säädöksiä. Nämä ovat Jumalan säädökset; Hän selittää ne ihmisille, joilla on ymmärrys.

231. Ja kun olette erottaneet vaimon ja tämä on odottanut määrätyn aikansa, niin joko pitäkää hänet luonanne kunniallisesti tai antakaa hänen mennä sovinnossa. Älkää pidättäkö häntä väkivalloin eikä tehden vääryyttä, sillä niin menettelevä tekee väärin omaa sieluaan kohtaan. Älkää pilkatko Jumalan tunnusmerkkejä, vaan muistakaa osaksenne tullutta Jumalan armoa, älkääkä unohtako Pyhää kirjaa ja viisautta, jonka Hän on antanut teille varoittaakseen teitä. Pelätkää Jumalaa ja tietäkää, että Jumala on kaikesta selvillä.

232. Ja kun olette eronneet vaimoista ja nämä ovat odottaneet määrätyn aikansa, älkää estäkö heitä menemästä naimisiin uusien miestensä kanssa, jos he keskenään ovat siitä sopineet, kuten kohtuullista on. Tämä on varoitus sille teistä, joka uskoo Jumalaan ja Viimeiseen päivään. Tämä on sopivinta ja puhtainta teille itsellenne. Sen Jumala tietää; te ette tiedä.

233. Äidit imettäkööt lapsiaan kahden täyden vuoden ajan, jos isä tahtoo imettämiskauden tulevan umpeen. Isän velvollisuus on ruokkia ja pukea heidät, kuten kohtuullista on: ketään ei ole velvoitettava yli hänen mahdollisuuksiensa, äidin ei tarvitse kärsiä mitään pakkoa lapsensa tähden, eikä isän lapsensa tähden, ja sama koskee isän perijää. Mutta jos he molemminpuolisen sopimuksen ja neuvottelujen jälkeen sopivat lapsen vieroittamisesta, niin siinä ei kumpikaan tee mitään syntiä. Ja jos haluatte antaa vieraan imettää lapsianne, niin ette syntiä tee, kun maksatte mitä teidän kohtuuden mukaisesti on suoritettava; pelätkää Jumalaa ja tietäkää, että Jumala näkee teidän tekonne.

234. Jos jotkut keskuudestanne kuolevat ja jättävät vaimoja, niin odottakoot nämä neljä kuukautta ja kymmenen päivää omissa oloissaan; mutta kun ovat odottaneet määrätyn aikansa, niin ei teille lueta synniksi sitä, miten he säädyllisesti itseensä nähden menettelevät. Jumala on tietoinen teidän teoistanne.

235. Eikä teille lueta synniksi, jos näille naisille naimatarjouksenne esitätte julkisesti tai sitä mielessänne haudotte. Jumala tietää, että te heitä ajattelette, mutta älkää kuitenkaan heidän kanssaan salassa jutelko, ellette lausu tavanmukaista naimatarjousta. Älkää solmiko aviollista liittoa, ennenkuin määrätty aika on umpeen kulunut, ja tietäkää, että Jumala näkee, mitä teillä on mielessä. Sentähden kavahtakaa Häntä ja tietäkää, että Jumala on armahtavainen ja lempeä.

236. Ette tee mitään syntiä, jos hylkäätte vaimon, johon ette ole koskeneet tai jolle ette ole suorittaneet huomenlahjaksi määrättyä osaa. Mutta huolehtikaa sellaisten tarpeista (rikas varojensa mukaan ja köyhä varojensa mukaan), niinkuin on katsottava kohtuulliseksi niille, jotka hyvää tekevät.

237. Jos te eroatte heistä, ennenkuin olette heihin koskeneet, mutta olette suorittaneet määrätyn osuuden heille, niin kuuluu heille puolet siitä, mitä olette suorittaneet, jolleivät he itse tai mies, jonka toimesta avioliitto solmittiin, tee jotain myönnytystä. Tekemällä

myönnytyksiä lähestytte totista jumalisuutta; älkääkä unohtako olla jalomielisiä toisianne kohtaan. Jumala näkee, mitä te teette.

238. Pitäkää vaari rukouksistanne, myös keskimmäisestä, ja olkaa hartaina Jumalan edessä.

239. Jos teillä on vaaran pelko, niin rukoilkaa vaikkapa käydessänne tai ratsun selässä, mutta kun olette turvassa, niin rukoilkaa Jumalaa siten, kuin Hän on opettanut teille sen, mitä ette ennen tietäneet.

240. Ne teistä, jotka ovat kuolemaisillaan ja joilta jää vaimoja, testamentatkoot vaimoineen toimeentulon yhdeksi vuodeksi, jottei heidän tarvitse lähteä muualle; mutta jos he itse lähtevät, niin ei teille lueta synniksi sitä, miten he asianmukaisesti itseensä nähden menettelevät; onhan Jumala mahtava ja viisas.

241. Erotetuille vaimoille samaten kuuluu riittävä huolto, koska tämä on jumalaapelkääväisten velvollisuus.

242. Niin selittää Jumala tunnusmerkkejään teille, jotta toimisitte ymmärtäväisesti.

243. Etkö pidä mielessäsi niitä, jotka muinoin tuhatlukuisina lähtivät kodeistaan peläten kuolemaa? Jumala sanoi heille: »Kuolkaa!» ja herätti heidät sitten eloon taas. Jumala totisesti antaa runsaita armolahjoja ihmisille, mutta useimmat ihmiset ovat kiittämättömiä.

244. Taistelkaa Jumalan retkellä ja tietäkää, että Jumala on kuuleva, tietävä.

245. Kuka antaa Jumalalle jalon lainan, jotta Hän saisi tilaisuuden palauttaa sen moninkertaisella? Sillä Jumalasta riippuu, pidättääkö Hän vai avaa runsautensa, ja Hänen luokseen te tulette palajamaan.

246. Muista israelilaisten vanhimmat Mooseksen aikojen jälkeen, jotka sanoivat eräälle keskuudessaan olevalle profeetalle: »Aseta meille kuningas, niin taistelemme Jumalan asian puolesta». Hän sanoi: »Mutta entä jos jäättekin pois taistelusta, jos taistelu teille määrätään?» He sanoivat: »Miksemme taistelisi Jumalan asian puolesta, kun olemme joka tapauksessa karkoitetut kodeistamme lapsinemme?» Mutta kun heidät määrättiin taistelemaan, kääntyivät he pois, paitsi muutamat harvat. Mutta Jumala tuntee väärintekijät.

247. Ja heidän profeettansa sanoi heille: »Katso, Jumala on asettanut Saulin teidän kuninkaaksenne». He kysyivät: »Kuinka hän voi tulla kuninkaaksi meitä hallitsemaan, kun meillä on suuremmat oikeudet kuninkaan arvoon kuin hänellä, eikä hänellä ole edes rikkauttakaan?» Hän vastasi: »Katso, Jumala on valinnut hänet teidän hallitsijaksenne ja runsaasti varustanut hänet tiedolla ja ruumiinvoimilla, sillä Jumala antaa hallitusvallan kenelle tahtoo». Niin, Jumala sulkee kaikki olemukseensa ja tietoonsa.

248. Ja heidän profeettansa sanoi heille: »Katso, hänen kuninkuutensa tunnusmerkki on se, että liitonarkki, enkeleiden kantamana, on tuleva luoksenne sisältäen Herranne sekiinan ja Mooseksen sekä Aaronin suvun jälkeensä jättämiä pyhiä esineitä». Tässä on tunnusmerkki teille, jos totisesti olette uskovaisia.

249. Kun nyt Saul lähti liikkeelle sotajoukkojensa kera, sanoi hän: »Jumala on totisesti koetteleva teitä joelle tultuanne; se, joka juo siitä, ei kuulu minun miehiini (niihin kuuluu se, joka ei maista siitä yhtään) - paitsi se, joka ainoastaan ottaa kulauksen kämmenellään.» ja

niin joivat he siitä paitsi muutamat harvat. Ja kun hän ja hänen uskonveljensä olivat kulkeneet puron yli, sanoivat he: »Tänään meillä ei ole voimia Goljatia ja hänen joukkojaan vastaan», mutta ne, jotka uskoivat kohtaavansa Jumalan, huudahtivat: »Kuinka usein onkaan pieni joukko Jumalan avulla voittanut suuren sotaväen!» Onhan Jumala kestävien kanssa.

250. Kun he hyökkäsivät Goljatia ja hänen sotajoukkojaan vastaan, he huusivat: »Herra, suo meille lujuutta, vahvista askeleemme ja auta meidät saamaan voitto uskottomasta kansasta!»

251. Ja Jumalan sallimuksesta he ajoivat heidät pakoon; David surmasi Goljatin, ja Jumala antoi hänelle kuninkuuden ja viisauden ja opetti häntä tahtonsa mukaan. Jollei Jumala masentaisi ihmisiä toistensa kautta, niin olisi maa sekasorron tilassa, mutta Jumala on koko luomakunnan Hyväntekijä.

252. Nämä ovat Jumalan tunnusmerkkejä, jotka Me julistamme sinulle, Muhammed, totuudessa, sillä sinä kuulut totisesti Meidän lähettiläittemme joukkoon.

253. Näistä lähettiläistä olemme eräille antanut korkeamman aseman kuin toisille. Ylennettyjen joukossa oli niitä, joiden kanssa Jumala on puhunut, ja toisia, jotka Hän on korkealle korottanut. Olemme antanut Jeesukselle, Marian pojalle, selvät todistukset ja tukenut häntä Pyhyyden hengellä; ja jos Jumala olisi tahtonut, niin ne jotka seurasivat heitä, eivät olisi taistelleet toisiaan vastaan, senjälkeen kuin selvät todistukset olivat tulleet heidän osakseen. Mutta he olivat eripuraisia: heidän keskuudessaan oli uskovaisia ja uskottomia,- ja jos Jumala olisi tahtonut, eivät he olisi taistelleet toisiansa vastaan, mutta Jumala tekee, mitä haluaa.

254. Te, jotka uskotte, uhratkaa siitä, mitä olemme teille suonut, ennenkuin tulee päivä, jolloin ei kaupanteko, ystävyys eikä välitys ole mahdollinen. Uskottomat ovat väärintekijöitä.

255. Ei ole muuta jumalaa kuin Jumala, elävä, iankaikkinen. Häntä ei saa valtaansa uneliaisuus eikä uni; Hänelle kuuluu kaikki, mikä on taivaassa ja maan päällä. Kuka on se, joka astuisi välittäjäksi Hänen edessään Hänen sallimattaan? Hän tietää, mitä heille on vastedes tuleva ja mitä heillä on ollut menneisyydessä, mutta Hänen viisaudestaan he eivät käsitä muuta kuin minkä Hän tahtoo. Hänen valtaistuimensa käsittää taivaat ja maan, eikä niiden voimassapysyttäminen ole Hänelle taakka; niin, Hän on ylhäinen, valtava.

256. Uskonnossa ei ole mitään pakkoa, oikea tie on selvästi erotettu harhateistä, ja se, joka hylkää saatanan ja uskoo Jumalaan, hän pitää kiinni mitä lujimmasta kädensijasta, joka ei murru. Jumalahan on kuuleva, tietävä.

257. Jumala on niiden suojelija, jotka uskovat; Hän johtaa heidät pimeydestä valoon. Mutta uskottomien suojelijoita ovat pahat henget; he vetävät heidät valosta pimeyteen. Heistä tulee Tulen asukkaita ja he pysyvät siinä iankaikkisesti.

258. Muista hänet, joka kiisteli Aabrahamin kanssa hänen Herrastaan siksi, että Jumala oli antanut hänelle kuningaskunnan. Aabraham sanoi: »Herrani antaa elämän ja kuoleman.» Hän vastasi: »Minäkin annan elämän ja kuoleman.» Silloin Aabraham sanoi: »Katso, Jumala antaa auringon nousta idästä; anna sinä sen nousta lännestä!» ja jumalaton jäi sanattomaksi. Niin, Hän ei johda jumalattomia ihmisiä.

259. Tai muistele ihmistä, joka kulki erään raunioiksi sortuneen kaupungin ohi. Hän sanoi: »Kuinka voi Jumala antaa elämän tälle paikalle sen perikadon jälkeen?» Mutta Jumala antoi hänen kuolla sadaksi vuodeksi ja herätti hänet sitten eloon ja sanoi: »Kuinka kauan olet viipynyt täällä?» Hän vastasi: »Olen ehkä viipynyt päivän tai osan päivästä.» Silloin sanoi Jumala: »Ei, olet viipynyt sata vuotta; katso ruokaasi ja juomaasi. Se ei ole pilaantunut, ja katso aasiasi. Tämä on tapahtunut, jotta Me tekisimme sinut tunnusmerkiksi ihmisille. Katso, kuinka Me kokoamme luut ja sitten peitämme ne lihalla.» ja kun tämä selvisi hänelle, sanoi hän: »Minä tiedän, että Jumala on kaikkivaltias.»

260. Entä kun Aabraham sanoi: »Herra, näytä minulle, kuinka teet kuolleet eläviksi!» Hän kysyi: »Etkö sinä sitten usko siihen?» Hän vastasi: »Kyllä, mutta jotta sydämeni rauhoittuisi.» Silloin Hän sanoi: »Ota neljä lintua ja leikkaa ne palasiksi, aseta sitten kappale niistä joka vuorelle ja kutsu sitten niitä, niin ne kiiruhtavat luoksesi nopeasti; ja tiedä, että Jumala on mahtava, viisas!»

261. Niitten laita, jotka uhraavat omaisuutensa Jumalan asian hyväksi, on sama kuin viljanjyvän, joka kasvattaa seitsemän tähkää ja jokaiseen tähkään sata jyvää, sillä Jumala antaa kenelle tahtoo kaksinkertaisesti; niin, Jumala sulkee itseensä kaiken ja tietää kaikki.

262. Ne, jotka uhraavat omaisuutensa Jumalan asialle eivätkä jälkeenpäin kadu eivätkä moiti lahjoitustaan, saavat palkkansa Herraltaan: ei heitä mikään pelko vaivaa, eikä heidän tarvitse murehtia.

263. Sovinnollinen puhe ja anteeksianto on parempi kuin almu, jota seuraa solvaus; niin, Jumala on ylenpalttisen rikas ja lempeä.

264. Te, jotka uskotte, älkää tehkö tyhjäksi almujanne jälkimoitteilla ja solvauksilla niinkuin se, joka luovuttaa omaisuutensa näyttääkseen ihmisten silmissä hurskaalta, mutta ei usko Jumalaan eikä Viimeiseen päivään; hänen laitansa on sama kuin kivipaaden, jonka päällä on hitunen multaa ja johon sadekuuro lankeaa jättäen sen aivan paljaaksi. Lopulta he eivät saa omakseen mitään tuloistaan. Jumala ei johda uskottomia ihmisiä.

265. Ne taasen, jotka uhraavat varojaan ikävöiden Jumalan mielisuosiota ja vahvistaakseen sieluaan, ovat kukkulalla sijait~ sevan puutarhan kaltaisia, johon sadekuuro lankeaa, tuottaen kaksinkertaisen sadon. Ja jollei sadekuuro lankea, niin laskeutuu sille ainakin kaste. Jumala näkee, mitä te teette.

266. Toivoisikohan kukaan teistä, että hänellä olisi puutarha, jossa on palmuja ja viiniköynnöksiä sekä kaikenlaisia hedelmiä ja jossa purot solisevat, ja että vanhuus yllättäisi hänet hänen pienten lastensa ollessa vielä turvattomia ja salamoiva hirmumyrsky hävittäisi ja polttaisi poroksi sen (puutarhan)? Näin Jumala selittää teille tunnusmerkkinsä, jotta miettisitte.

267. Te, jotka uskotte, uhratkaa parasta, mitä olette hankkineet, ja sitä, mitä Me olemme kasvattanut teille maasta, älkääkä etsikö huonointa uhritarkoituksiinne, koska ette itsekään ota vastaan sellaista muuten kuin halveksien. Tietäkää, että Jumalan on kaikki, rikkaus ja kunnia.

268. Saatana uhkaa teitä köyhyydellä ja houkuttelee teitä halpamaisuuksiin, mutta Jumala lupaa teille anteeksiantonsa ja runsautensa. Jumala sulkee olemukseensa kaiken ja tietää kaiken.

269. Hän antaa viisautta kenelle tahtoo, ja kenelle viisaus on annettu, hän on saanut suuren aarteen, mutta vain ymmärtäväiset ovat tästä täysin selvillä.

270. ja mitä almuja annattekin tai uhrilupauksia teette, tietää Jumala sen totisesti, mutta väärin-tekijät jäävät ilman auttajaa.

271. Jos te annatte almunne julkisesti, on se hyvä asia, mutta jos te annatte ne salassa köyhille, on se vielä parempi itsellenne ja sovittaa osan pahoista teoistanne. Jumala tietää teidän tekonne.

272. Sinun velvollisuutesi, Muhammed, ei ole ohjata heitä (uskottomia), Jumala ohjaa ketä haluaa. Mitä hyvää annattekin pois, on se omaksi parhaaksenne, kun ette sillä muuhun pyri kuin Jumalan kasvojen eteen; ja mitä hyvää uhraattekin, tulee se teille täysin korvatuksi, teidän kärsimättä mitään vääryyttä.

273. (Uhrilahjat tulevat) köyhien hyväksi, joita osanotto Jumalan (sota)retkeen estää vaeltamasta ympäri maata (liikeasioissa) ja joita tietämättömät pitävät varakkaina, kun he eivät ole vaateliaita. Sinä erotat heidät tuntomerkeistään: eivät he anoessaan ihmisiltä käy tungettelevaisiksi. Mitä hyvää uhraattekin, tietää Jumala sen totisesti.

274. Ne, jotka uhraavat varojaan sekä päivin että öin, salaisesti ja julkisesti, löytävät palkkansa Herraltaan, ei heitä pelko vaivaa, eikä heidän tarvitse murehtia.

275. Mutta ne, jotka ahnehtivat voittoa koronkiskomisesta, kokevat samanlaisen ylösnousemuksen kuin hän, jonka Saatana on villinnyt tartunnallaan. Tämä sentähden, että he sanovat: »Kauppavoittohan on samaa kuin koronkiskominen.» Mutta Jumala on sallinut kaupan ja kieltänyt koronkiskomisen. Sille, joka saa ojennuksen Herraltaan ja luopuu paheesta, suodaan anteeksi se, mikä jo on mennyttä, ja hänen asiansa ovat Jumalan käsissä. Mutta ne, jotka taas entiseen ryhtyvät, ovat Tulen omia, ja he pysyvät siinä iankaikkisesti.

276. Jumala tekee koronkiskomisen tyhjäksi, mutta almujen hedelmät Hän tekee moninkertaisiksi. Hän ei rakasta jumalatonta eikä rikollista.

277. Katso, ne jotka uskovat ja tekevät hyviä töitä, viettävät rukouselämää ja suorittavat köyhille osuutensa, löytävät totisesti palkkansa Herraltaan; ei mikään pelko vaivaa heitä, eikä heidän tarvitse murehtia.

278. Te uskovaiset, pelätkää Jumalaa ja antakaa anteeksi vielä perimätön osa koroista velallisillenne, jos olette oikeita uskovaisia.

279. Jollette niin tee, niin tietäkää Jumalan ja Hänen lähettiläänsä olevan sodassa teitä vastaan. Mutta jos teette parannuksen, saatte pitää pääoman. Älkää tehkö vääryyttä, niin ei sitä teillekään tehdä.

280. Jos joku (velallinen) on ahdingossa, saakoon lykkäystä, kunnes hänen tilansa paranee, mutta parempi teille olisi antaa velka anteeksi; jospa vain sen tajuaisitte.

281. Ja varokaa sitä päivää, jolloin teidän on palattava Jumalan luo. Silloin on jokainen sielu saapa täyden mitan mukaan, mitä on ansainnut, eikä ketään väärin tuomita.

282. Te uskovaiset, kun teette maksusitoumuksen määrätyksiajaksi, niin tehkää se kirjallisesti. Kirjuri merkitköön puolueettomasti muistiin keskinäisen sopimuksenne, älköönkä kukaan kirjuri kieltäytykö kirjoittamasta sen mukaan, kuin Jumala on opettanut häntä. Siten siis on hänen kirjoitettava, ja se, joka velaksi ottaa, sanelkoon Herraansa Jumalaa peläten, älköönkä vähintäkään pois jättäkö. Jos kuitenkin velantekijä on älyltään tai vastuultaan vajavainen tai ei itse kykene sanelemaan, silloin hänen etujensa puoltaja sanelkoon sen oikeudenmukaisesti. Kutsukaa tähän tilaisuuteen kaksi mieleistänne miestä todistajiksi. Jollei satu olemaan kahta miestä, todistakoon mies ja kaksi naista niiden joukosta, jotka hyväksytte todistajiksi, jotta jos yhden muisti pettäisi, toinen kuitenkin muistaisi oikein. Ja kun heidät todistajiksi kutsutaan, älkööt he kieltäytykö. Älkää jättäkö kirjoittamatta velkasopimusta, olkoon se pieni tai suuri, ja merkitkää sen eräytymisaika. Tämä on oikeudenmukaisinta Jumalan edessä, varmimmin todistettavissa ja paras tapa välttää keskinäisiä epäluuloja, paitsi milloin kyseessä on liikeasia, jossa tavara siirtyy kädestä käteen. Tällöin ei lueta teille syyksi, jos jätätte kirjoittamatta sen muistiin. Todistajia hankkikaa kuitenkin myydessänne toinen toisellenne, eikä hankaluutta saa tuottaa kirjurille enempää kuin todistajillekaan. Jos teette jotain sellaista, on se totisesti jumalatonta teidän puoleltanne. Pelätkää Jumalaa! Jumala opettaa teitä ja Jumala tietää kaikki.

283. Mutta jos olette matkoilla ettekä voi löytää kirjuria, voitte vastaanottaa pantteja. Ja jos toinen teistä uskoo toiselle jotakin, silloin myös se, jolle on uskottu, täyttäköön sen, johon on sitoutunut, ja pelätköön hän Jumalaa, Herraansa. Älkää salatko todistusta! Jos joku salaa sen, on hänen sydämensä totisesti turmeltunut. Jumala tietää mitä te teette.

284. Jumalalle kuuluu kaikki taivaassa ja maan päällä, ja ilmaisetteko vai salaatte, mitä teillä on mielessä, vaatii Jumala teidät tilille siitä. Hän antaa anteeksi kenelle tahtoo ja rankaisee ketä tahtoo, sillä Jumala on kaikkivaltias.

285. Profeetta uskoo siihen, minkä hänen Herransa on hänelle ilmoittanut, samoin uskovaiset; jokainen heistä uskoo Jumalaan, Hänen enkeleihinsä ja Hänen lähettiläisiinsä. Me emme tee erotusta Hänen profeettainsa välillä, ja he sanovat: »Me kuulemme ja tottelemme. Sinulla on (meille) anteeksiantamus, oi Herra! Niin, Sinussa on määränpää.»

286. Jumala ei ketään rasita yli voimien; mitä kukin on aikaansaanut, on hänen edukseen, ja häntä vastaan nousee vain se, minkä hän itse on aiheuttanut. Herramme, älä rankaise meitä, jos hairahdumme tai rikomme! Herra, älä pane kannettavaksemme sellaista taakkaa, kuin annoit niiden osaksi, jotka ovat ennen meitä eläneet! Herra, älä pakota meitä kantamaan sitä, mihin eivät voimamme riitä! Ole pitkämielinen, anna anteeksi ja armahda meitä! Olet suojelijamme; auta meitä uskottomia vastaan!

SURA 3. AL-IMRAAN(IMRANIN PERHEEN SUURA)

Aloitan JUMALAN, laupiaan Armahtajan, nimeen.

1. Alif. Laam. Miim

2. Ei ole muuta jumalaa kuin Jumala, iäti elävä, kaikki ylläpitävä.

3. Hän on ylhäältä antanut sinulle, Muhammed, Pyhä kirjan, joka on totuus, vahvistaakseen mitä on ollut ennen sitä; aikaisemmin Hän on lähettänyt Lain ja Evankeliumin opastukseksi ihmisille ja antanut Johdatuksen,jotta he hylkäisivät pahan ja valitsisivat hyvän. Niitä, jotka eivät usko Jumalan tunnusmerkkeihin, odottaa totisesti ankara rangaistus, Jumala on mahtava ja kykenee kostamaan.

4. Jumalalta ei ole mitään salattua maan päällä eikä taivaassa.

5. Hän muovaa teidät äidin kohdussa tahtonsa mukaan. Ei ole muuta jumalaa kuin Hän, kaikkivaltias, viisas.

6. Hän on sinulle, Muhammed, antanut Pyhän kirjan; se sisältää selviä ilmoituksia, joilla on vain yksi merkitys - ne muodostavat Kirjan perustan - ja toisia, jotka ovat vertauskuvallisia. Ne, jotka sydämessänsä pyrkivät harhaan, kiinnittävät huomionsa kaikkeen vertauskuvalliseen aiheuttaakseen erimielisyyksiä ja sepittääkseen selityksiä. Mutta selityksen tuntee ainoastaan Jumala. Ja ne, joilla on varma tieto, sanovat: »Me uskomme siihen,kaikki on tullut Herraltamme», sillä todella sen tajuavat vain ymmärtäväiset.

7. Herra, älä salli sydämemme eksyä totuudesta, senjälkeen kuin olet antanut meille Opastuksesi, vaan suo meille laupeutesi! Sinä yksin olet totisesti kaiken Antaja.

8. Sinä, Herramme, olet totisesti kokoava ihmiset päivänä, josta ei ole epäilystäkään; katso, Jumala ei petä lupaustansa.

9. (Sinä päivänä) eivät hyödytä vähääkään uskottomia heidän rikkautensa eivätkä heidän lapsensa Jumalan edessä; he joutuvat Tulen omiksi.

10. Niinpä oli faraon kansankin laita ja niiden, jotka ennen heitä pitivät Meidän tunnusmerkkejämme vaiheena. Jumala tuhosi heidät heidän syntiensä tähden. Jumala on ankara rangaistessaan.

11. Sano niille, jotka ovat uskottomia: »Te joudutte tappiolle ja teidät karkoitetaan Helvettiin». Mikä surkea olinpaikka!

12. Olihan teille jo tunnusmerkkinä kaksi sotajoukkoa, jotka kohtasivat toisensa , toinen taisteli Jumalan asian puolesta, toinen oli uskoton. Toiset arvioivat silmämäärin vihollisensa kaksi kertaa lukuisammiksi, kuin he olivat, sillä Jumala tukee voimallaan ketä tahtoo. Tässä on totisesti esimerkki niille, joilla on silmät nähdä.

13. Ihmiset etsivät nautintoa naisista, lapsista, kootuista kulta ja hopea-aarteista, parhaina pidetyistä hevosista, karjasta ja pelloista; nämä ovat vain maallisen elämän nautintoja, mutta Jumalan luona tulee olemaan ihanin asunto.

14. Sano: »Onko minun ilmoitettava teille jotakin parempaa kuin tämä?» Ne jotka pelkäävät Jumalaa, löytävät Herransa luona ikiviihtyisät puutarhat, joissa virrat vyöryvät, heitä odot~ tavat siellä puhtaat puolisot ja Jumalan mielisuosio. Jumala näkee palvelijansa,

15. jotka sanovat: » Herra, me uskomme totisesti; anna anteeksi meille syntimme ja varjele meitä Tulen tuskilta», .

16. jotka ovat kärsivällisiä, totuudellisia, hurskaita, vieraanvaraisia, jotka aamuhämärissä rukoilevat syntejään anteeksi.

17. Jumala todistaa, ettei ole muuta jumalaa kuin Hän. Samoin enkelitkin ja ihmiset, joilla on tieto ja jotka pysyvät totuudessa, todistavat: »Ei ole muuta jumalaa kuin Hän, mahtava, viisas».

18. Oikea uskonto Jumalan edessä on Islaam. Ne, jotka ovat saaneet Pyhän kirjan, eivät kiistelleet aikaisemmin kuin vasta sen jälkeen, kun heidän osakseen oli tullut tieto; silloin he alkoivat kiistellä keskenään kadehtien toisiaan. Kuka ikinä kieltää Jumalan tunnusmerkit, kokee, miten nopea Jumala on vaatiessaan tilille.

19. ja jos he kiistelevät kanssasi, niin sano: »Minä olen kokonaan alistunut Jumalan tahtoon, samoin nekin, jotka seuraavat minua». ja sano niille, jotka ovat saaneet Pyhän kirjan, ja tietämättömille :»Alistutteko Jumalan tahtoon (liitytteko Islaamiin)?» ja jos he alistuvat, ovat he oikealla tiellä, mutta jos he kääntävät selkänsä, on sinun velvollisuutesi ainoastaan Jumalan ilmoituksen julistaminen; Jumala näkee palvelijansa.

20. Niille, jotka eivät usko Jumalan tunnusmerkkeihin ja jotka ilman syytä surmaavat profeetat sekä oikeamielisyyttä harrastavat ihmiset, tulee sinun julistaa sanomaa tuskallisesta rangaistuksesta.

21. He ovat niitä, joiden työt raukeavat tyhjiin sekä tässä että tulevassa elämässä, eikä heillä tule olemaan puoltajaa.

22. Etkö nähnyt, kuinka ne jotka ovat saaneet osan Pyhästä kirjasta , kiistellessään vetoavat Jumalan Kirjaan, jotta se ratkaisisi heidän riitansa, ja kuinka jotkut heistä kääntyvät pois siitä.

23. ja tämä tapahtuu siksi, että he sanovat: »Ei tuli meitä ahdista kuin joinakuina päivinä », ja heidän itse keksimänsä ajatukset pettävät heidät heidän uskossaan.

24. Ja kuinka heidän käykään, kun Me kokoamme heidät sinä päivänä, josta ei ole epäilystäkään ja jolloin jokainen sielu saa täyden palkan ansionsa mukaan, eikä ketään väärin tuomita?

25. Sano: »Oi Jumala, valtakuntain Valtias, Sinä annat valtakunnan kenelle tahdot ja otat sen pois keneltä tahdot, Sinä korotat kenet tahdot ja alennat kenet tahdot. Sinun kädessäsi on hyvyys, Sinä olet totisesti kaikkivaltias.

26. Sinä annat yön seurata päivää ja päivän seurata yötä, Sinä saat elävän versomaan kuolleesta ja teet kuolleen elävästä, ja Sinä annat elatuksen kenelle tahdot, määrää panematta.»

27. Uskovaiset älkööt ottako uskottomia ystävikseen uskovaisten asemesta. Jos joku niin tekee, ei hänellä ole mitään puolustusta odotettavana Jumalalta. Teillä ei ole mitään pelättävää heidän puoleltaan . Jumala kehoittaa teitä pelkäämään vain Häntä, ja Hänen luoksensa te palaatte. Sano:

28. »Salaattepa te, mitä teillä on sydämessänne, tai ilmaisette sen, Jumala sen kuitenkin tietää.» Hän tietää, mitä on taivaassa ja mitä on maan päällä; Jumala on kaikkivaltias.

29. Sinä päivänä, jolloin jokainen sielu löytää edestään sen, mitä hyvää on tehnyt, ja samoin sen, mitä pahaa on tehnyt, hän on toivova, että olisi syvä kuilu hänen ja hänen pahojen tekojensa välillä. Jumala varoittaa teitä, että vain Häntä on pelättävä. ja Jumala on lempeä palvelijoitansa kohtaan.

30. Sano: »Jos te rakastatte Jumalaa, niin seuratkaa minua, ja Jumala on rakastava teitä ja antava anteeksi teille syntinne, sillä Jumala on säälivä inen ja laupias».

31. Sano: »Totelkaa Jumalaa ja profeettaa! Sillä jos käännytte pois, niin tietäkää, että Jumala totisesti ei rakasta uskottomia.»

32. Katso, Jumala on yli kaikkien kansojen valinnut Aadamin ja Nooan, Aabrahamin suvun ja Imraanin suvun

33. toinen toisensa jälkeläisinä, koska toinen polveutuu toisesta. Jumala on kuuleva, tietävä.

34. Entä kun Imraanin vaimo sanoi: »Herra, minä olen Sinulle luvannut ja kokonaan pyhittänyt, minkä kohdussani kannan; ota se siis vastaan minulta. Sinä olet totisesti kuuleva, tietävä».

35. Ja kun hän oli synnyttänyt, sanoi hän: »Herra, katso, olen synnyttänyt tyttölapsen» - ja Jumalahan tiesi parhaiten, minkä hän oli synnyttänyt, sillä miespuolinen ei ole sama kuin naispuolinen lapsi - »ja olen antanut hänelle nimen Maria ja minä asetan hänet ja hänen jälkeläisensä Sinun suojelukseesi, varjele heitä kirotulta Saatanalta».

36. Niin vastaanotti hänen Herransa hänet (Marian) suosiollisesti ja antoi hänen kasvaa ihanasti, uskoen hänet Sakarian huostaan; ja joka kerta kun Sakaria astui hänen luokseen pyhäkköön, havaitsi hän ruokaa hänen edessään ja sanoi: »Maria, mistä tämä tulee sinulle?» Hän vastasi: »Se tulee Jumalalta; Jumala huolehtii kenestä tahtoo, määrää panematta».

37. Siellä rukoili Sakaria Herraansa. Hän sanoi: »Herra, suo armostasi minulle siunattu perillinen! Sinä totisesti kuulet rukouksen.»

38. ja niin huusivat enkelit hänelle sinne, missä hän seisoi pyhäkössä rukoilemassa: »Jumala iloksesi ilmoittaa sinulle (syntyvän) Johanneksen, josta tulee Jumalan totisen sanan vahvistaja, suuri, pidättyväinen ja vanhurskas profeetta».

39. Ja Sakaria sanoi: »Herra, kuinka minä voin saada pojan, kun vanhuus on jo saavuttanut minut ja vaimoni on hedelmätön?» Enkeli vastasi: »Olkoonpa niinkin, Jumala tekee tahtonsa mukaan.»

40. Silloin hän sanoi: »Herra, anna minulle tunnusmerkki!» Hän vastasi: »Sinun tunnusmerkkisi olkoon, ettet voi kolmeen vuorokauteen puhua ihmisille muuten kuin viittomalla. Rukoile ahkerasti Herraasi ja ylistä Häntä illoin ja aamuin!»

41. Ja katso, enkelit sanoivat: »Maria, Jumala on totisesti valinnut, puhdistanut ja pyhittänyt sinut; Hän on korottanut sinut koko luomakunnan naisten yli.

42. Maria, ole hurskas Herrasi palvelija, heittäydy maahan ja kumarra niiden kanssa, jotka Häntä kumartavat.»

43. Tämä on, Muhammed, ilmoitus salatuista asioista, ja sinulle Me sen ilmaisemme, sillä sinä et ollut heidän kanssaan, kun he kirjoituspuikoillaan heittivät arpaa siitä, kuka saisi huolehdittavaksensa Marian, etkä sinä ollut myöhemminkään heidän joukossaan, kun he kiistelivät keskenään.

44. Ja katso, enkelit sanoivat: »Maria, Jumala ilmoittaa sinulle hyvän sanoman, että hänen Sanansa tulee sinulle. Hänen nimensä on oleva Messias, Jeesus, Marian poika, hän on kuuluisa tässä ja tulevassa elämässä, yksi niistä, jotka korotetaan Jumalan läheisyyteen.

45. Hän on puhuva ihmisille kehdostaan samoin kuin täysiikäisenä ja on oleva yksi vanhurskaista.»

46. Maria sanoi: »Herra, kuinka minä voin saada lapsen, kun ei yksikään ihminen ole minuun koskenut?» Enkeli vastasi: »Jumala luo, mitä tahtoo; kun hän päättää jonkun asian, sanoo hän vain: 'Tapahtukoon!' ja niin tapahtuu.

47. Ja Jumala on opettava hänelle Pyhän kirjan, viisauden, Lain ja Evankeliumin

48. ja lähettävä hänet profeetaksi israelilaisten luo. Hän on sanova heille: »Olen tullut luoksenne tuoden tunnusmerkkejä Herraltanne. Katso, minä muovailen savesta teille linnun muotoisen ja puhallan siihen, ja siitä tulee Jumalan sallimuksesta elävä lintu; minä olen Jumalan tahdosta parantava sokeana syntyneen ja pitaalisen ja olen herättävä kuolleet eloon. Ja minä sanon teille, mitä te tulette syömään ja mitä panemaan tallelle taloissanne. Tässä on totisesti tunnusmerkki teille, jos olette uskovaisia.

49. Samoin tulen vahvistamaan todeksi sen, mikä on ollut ennen minua kirjoitettuna Laissa, ja sallimaan teille osan siitä, mikä tähän asti on ollut teiltä kiellettyä, niin, minä tulen luoksenne tuoden tunnusmerkit Herraltanne. Pelätkää siis Jumalaa ja totelkaa minua!

50. Jumala on totisesti minun Herrani ja teidän Herranne, palvelkaa siis Häntä. Tämä on oikea tie.»

51. Ja kun Jeesus havaitsi heissä epäuskoa, sanoi hän: »Ketkä haluavat olla minun seuraajiani Jumalan työssä?» Opetuslapset vastasivat: »Me olemme Jumalan seuraajia, me uskomme Jumalaan; todista, että olemme Hänen tahtoonsa ja johtoonsa alistuneet.

52. Herramme, Me uskomme siihen, mitä olet ilmoittanut, ja me seuraamme Sinun profeettaasi; merkitse meidät siis tunnustajien joukkoon.»

53. He (epäuskoiset juutalaiset) juonittelivat, mutta Jumalakin juonitteli (heitä vastaan); ja Jumala on todella taitavin Suunnittelija.

54. Ja Jumala sanoi: »Jeesus, katso, Minä otan sinut, sitten olen ylentävä sinut luokseni ja vapauttava sinut niistä, jotka ovat uskottomia, sekä asettava ne, jotka sinua seuraavat, uskottomien yläpuolelle aina Ylösnousemuksen päivään saakka. Aikanaan on teidän kaikkien palattava minun luokseni, ja minä olen ratkaiseva sen, mistä te keskenänne kiistelitte.

55. Mitä niihin tulee, jotka eivät uskoneet, olen kurittava heitä raskaalla rangaistuksella sekä tässä että tulevassa elämässä; eivätkä he löydä ketään auttajaa.»

56. Mutta uskovaisille ja hyviä töitä harjoittaville Hän on antava heidän täyden palkkansa. Jumala ei rakasta väärintekijöitä.

57. Tämän me julistamme sinulle Muhammed, tunnusmerkkinä ja viisauden tietona, jotka ovat Koraanissa.

58. Katso, Jeesus on Jumalan edessä samankaltainen kuin Aadam; Hän loi hänet (Aadamin) maan tomusta, sitten Hän sanoi hänelle: »Ole!» ja hän oli (elävä sielu).

59. Tämä totuus tulee Herraltasi, Muhammed, siksi älä kuulu epäileviin.

60. Jos joku tästä kiistelee kanssasi, sen jälkeen kuin (tämä täydellinen) tieto on osaksesi tullut, niin sano: »Tulkaa, kutsukaamme meidän poikamme ja teidän poikanne, meidän vaimomme ja teidän vaimonne,

kokoontukaamme me itse ja te itse; ja sitten kukin velvoittakaamme itsemme Jumalan edessä ja huutakaamme Jumalan kirousta niiden yli, jotka valehtelevat!»

61. Katso, tämä sanoma on kauttaaltaan totuutta, eikä ole muuta jumalaa kuin Jumala; Hän on totisesti mahtava, viisas.

62. Mutta jos he kääntyvät pois, niin totisesti Jumala tuntee turmeluksen aiheuttajat.

63. Sano (juutalaisille ja kristityille) : »Te Pyhän kirjan omistajat, tulkaa yhteisymmärrykseen meidän kanssamme (uskonnon asiasta), että meillä olisi samoin kuin teilläkin, ettemme palvele muuta kuin ainoata Jumalaa emmekä aseta ketään Hänen rinnalleen, emmekä kukaan pidä toistamme herrana, (emme pidä herrana ketään muuta) paitsi Jumalaa.» Jos he kääntyvät pois, niin sanokaa: »Olkaa todistajina, että me olemme Jumalalle alamaisia!»

64. Te Pyhän kirjan omistavat, miksi te kiistelette Aabrahamista? Laki ja Evankeliumihan lähetettiin vasta hänen jälkeensä 9); eikö teillä ole ymmärrystä?

65. Kuulkaa, jospa kiistelisitte sellaisesta, josta teillä on tietoa; mutta miksi kiistelette sellaisesta, josta teillä ei ole tietoa? Jumala tietää, mutta te ette tiedä.

66. Aabraham ei ollut juutalainen eikä kristitty, vaan hän oli hurskas (haniifi) ja Jumalalle alamainen (muslimi) eikä kuulunut monijumalaisiin.

67. Ihmisiä, jotka voivat lähinnä vedota Aabrahamiin, ovat totisesti ne, jotka seuraavat Häntä kuten tämäkin profeetta (Muhammed), ja ne, jotka (hänen kerallaan) uskovat; ja Jumala on uskovaisten Suojelija.

68. Eräät niistä, jotka ovat saaneet Pyhän kirjan, toivoisivat voivansa eksyttää teidät, mutta he eivät eksytä ketään muita kuin juuri itsensä, eivätkä he aavista sitä.

69. Te, joilla on Pyhä kirja, miksi ette usko Jumalan tunnusmerkkeihin, vaikka itse olette niiden silminnäkijöitä?

70. Te, joilla on Pyhä kirja, miksi verhoatte totuuden valheella ja salaatte totuuden vastoin parempaa tietoanne?

71. Osa niistä, jotka ovat saaneet Pyhän kirjan, sanoo: »Uskokaa päivän noustessa siihen, mikä on ilmoitettu uskovaisille (muslimeille), ja kieltäkää se päivän päättyessä; näin ehkä saamme heidät puolellemme.»

72. Älkää uskoko muita kuin uskontoanne todella noudattavia! - Sano: »Oikea johdatus on totisesti Jumalan johdatus». Älkääkä uskoko, että joku on saanut saman (ilmoituksen) kuin te tai että he voivat kiistellä kanssanne Herranne edessä. Sano: »Kaikki runsaus on Jumalan kädessä, hän antaa sen kenelle tahtoo. Jumala sulkee kaiken olemukseensa ja tietää kaikki.»

73. Hän antaa laupeutensa sille, kenet Hän valitsee. Jumala on rajaton runsaudessaan.

74. Niiden keskuudessa, jotka ovat saaneet Pyhän kirjan, on sellaisia, että jos uskot heille säilytettäväksi suuren määrän kultaa, he palauttavat sen sinulle, ja heidän keskuudessaan on sellaisiakin, jotka, jos uskot heille denaarin, eivät palauta sitä sinulle, ellet sitä vaatimalla vaadi. Näin on siksi, että he sanovat: »Meillä ei ole

mitään velvollisuuksia tietämättömiä (pakanoita) kohtaan». Noin he kieräilevät Jumalaan vedoten ja tietävät sen itse.

75. Ei niin, vaan ainoastaan se on (Jumalan edessä hurskas), joka täyttää velvollisuutensa ja karttaa pahaa. Katso, Jumala rakastaa ainoastaan hurskaita.

76. Totisesti niillä, jotka liittonsa Jumalan kanssa ja valansa vaihtavat vähäpätöisiin arvoihin, ei tule olemaan autuutta tulevassa elämässä. Jumala ei puhu heille eikä katso heihin Ylösnousemuksen päivänä eikä vanhurskauta heitä, vaan heidän osanaan on tuskallinen rangaistus.

77. Katso, heidän joukossaan on sellaisia, jotka puhuessaan väärístelevät Pyhää kirjaa, jotta te luulisitte Pyhän kirjan sanoiksi sellaistakin, mikä siihen ei sisälly; he sanovat: »Se tulee Jumalalta», vaikka se ei tule Jumalalta, ja vedoten Jumalaan he valehtelevat vastoin parempaa tietoaan.

78. Ei voi ihminen, jolle Jumala on antanut Pyhän kirjan, viisauden ja profeetantehtävän, sanoa ihmisille: »Olkaa minun palvelijoitani samalla tavalla, kuin olette Jumalan palvelijoita». Ei, vaan (hän sanoo:) »Olkaa Jumalan palvelijoita, koska tunnette Pyhän kirjan ja tutkitte sitä.»

79. Eikä hän käske teitä ottamaan enkeleitä tai profeettoja herroiksenne. Kehoittaisiko hän teitä väärään uskoon, senjälkeen kuin olette tulleet Jumalan tahdon alaisiksi (muslimeiksi)?

80. Aikoinaan, kun Jumala teki liiton profeettojen kanssa, Hän sanoi: »Katso, näin paljon annan teille Pyhiä kirjoituksia ja viisautta, ja sitten tulee lähettiläs ja vahvistaa todeksi sen, mikä teillä jo on; teidän on totisesti uskottava häneen ja autettava häntä». Hän sanoi vielä: »Tunnustatteko ja otatteko vastaan liittoni tällä ehdolla?» He vastasivat: »Me tunnustamme sen». Silloin Hän sanoi: »Olkaa siis tämän todistajat. Minä myöskin olen todistajana teidän rinnallanne.»

81. Senvuoksi ketkä ikinä tämän jälkeen luopuvat, he ovat jumalattomia.

82. Jotakin muuta Jumalan uskontoako he vielä etsisivät, vaikka kaikki taivaassa ja maan päällä ovat Hänelle alamaisia tahtoen tai tahtomattaan, ja Hänen luokseen on heidän palattava?

83. Sano: »Me uskomme Jumalaan, siihen, mitä on ylhäältä ilmoitettu meille ja mitä on ilmoitettu Aabrahamille, Ismaelille, Iisakille ja Jaakobille sekä (Israelin) sukukunnille, siihen, mitä Mooses, Jeesus ja profeetat ovat saaneet Herraltansa; me emme tee mitään erotusta heidän välillään, ja Hänen tahtoonsa ja johdatukseensa olemme alistuneet».

84. Mutta jos joku pitää uskontonaan jotakin muuta kuin Islaamia , niin Jumala ei sitä koskaan hyväksy, ja kuoleman jälkeen hän on joutuva kadotettujen joukkoon.

85. Kuinka Jumala ohjaisi ihmisiä, jotka ovat tulleet uskottomiksi, senjälkeen kuin he olivat uskossa ja tunnustivat Muhammedin oikeaksi profeetaksi ja (Jumalan kaikkivallan) selvät todistukset heille näytettiin? Jumala ei ohjaa jumalattomia ihmisiä.

86. Näiden palkaksi tulee Jumalan, enkelien ja ihmisten kirous.

87. Sen alaisiksi he jäävät ikuisesti, heidän rangaistustaan ei lievennetä eikä heihin kiinnitetä (sen enempää) huomiota.

88. (Tästä kohtalosta vapautuvat vain ne), jotka myöhemmin katuvat ja tekevät parannuksen, sillä Jumala on sääliväinen ja laupias.

89. Mutta jotka oltuaan uskossa ovat tulleet uskottomiksi ja sitten yhä yltyvät uskottomuudessaan, niiden kääntymystä ei totisesti hyväksytä; he jäävät eksyneiksi.

90. Niistä, jotka ovat olleet uskottomia ja kuolevat epäuskossaan, ei yhdenkään sielun lunnaiksi hyväksytä edes koko maailman täyttä kultaa, heitä odottaa tuskallinen rangaistus, eivätkä he löydä ketään puoltajaa.

91. Ette koskaan saavuta tosihurskautta, ennenkuin uhraatte sellaista, mikä on teille rakasta; ja mitä uhraattekin, Jumala sen tietää totisesti.

92. Ennenkuin Laki annettiin ylhäältä, oli kaikki ruoka sallittu israelilaisille paitsi se, minkä Israel itse kielsi itseltään. Sano: »Ottakaa esille Mooseksen kirjat ja lukekaa sieltä, mikäli tahdotte pysyä totuudessa.»

93. Ja ketkä tämän jälkeen sepittävät valheita Jumalaan vedoten, ne ovat väärintekijöitä, jumalattomia.

94. Sano: »Jumalan puhe on totuutta; noudattakaa siis Aabrahamin oppia, koska hän oli hurskas (haniifi) eikä kuulunut monijumalaisiin.»

95. Ensimmäinen rukoushuone, joka perustettiin ihmisille, oli totisesti se, joka on Bekassa (Mekassa) siunauksena ja opastuksena koko maailmalle.

96. Siellä on ilmeisiä tunnusmerkkejä: Aabrahamin rukouspaikka; ja se, joka astuu sinne, on varmassa turvassa. Ja pyhiinvaellus tähän huoneeseen on ihmisten velvollisuus Jumalaa kohtaan, jokaisen, ken suinkin voi matkan tehdä. Mutta jos joku käy uskottomaksi, niin katso, Jumala tulee toimeen vaikkapa ilman koko maailmaa.

97. Sano: »Te, jotka omistatte Pyhän kirjan, miksi ette usko Jumalan tunnusmerkkeihin, vaikka Jumala on teidän tekojenne todistaja?

98. Sano: »Te, joilla on Pyhä kirja, miksi työnnätte uskovaisia pois Jumalan tieltä ja pyritte tekemään sen mutkikkaaksi, vaikka olette varmoja (sen suoruudesta)? Mutta Jumala ei ole välinpitämätön siitä, mitä te teette.»

99. Te, jotka uskotte, jos tottelette eräitä niistä, jotka ovat Pyhän kirjan saaneet, tekevät he taas teidät uskottomiksi, teidän jo oltuanne uskossa.

100. Kuinka voittekaan olla uskottomia, kun Jumalan tunnusmerkit luetellaan teille ja Hänen profeettansa on teidän keskuudessanne? Joka turvautuu Jumalaan, hänet johdetaan varmasti (kulkemaan) oikeata tietä.

101. Te, jotka uskotte, pelätkää Jumalaa niin, kuin Häntä on pelättävä, eikä teidän pidä kuoleman, ennenkuin olette tulleet Hänen tahtonsa alaisiksi (muslimeiksi).

102. Pitäkää kiinni kaikki Jumalan (pelastus)köydestä älkääkä hajaantuko, vaan muistakaa Jumalan armoa teitä kohtaan silloin, kun olitte toistenne vihollisia ja Hän lähensi sydämenne, niin että te Hänen armonsa kautta tulitte aivan kuin veljiksi keskeänne. Te olitte tulikuilun partaalla, mutta Hän pelasti teidät siitä. Siten selittää Jumala tunnusmerkkinsä teille, jotta tulisitte oikealle tielle

103. ja jotta teistä tulisi seurakunta, joka kutsuu ihmisiä hyvyyteen, säätää heille oikeat elämäntavat ja estää heitä pahuudesta; sellaiset ihmiset tulevat menestymään.

104. Älkää te olko niiden kaltaisia, jotka saatuaan selvät todistukset erottautuivat toisistaan ja riitelivät toistensa kanssa. Sellaisia odottaa kauhea rangaistus

105. sinä (Ylösnousemuksen) päivänä, jolloin toisten kasvot kirkastuvat ja toisten mustuvat (synkkenevät) ja niille, joiden kasvot synkkenevät, sanotaan: »Ettekö te ole niitä, jotka tulitte uskottomiksi oltuanne uskossa? Niin, maistakaa nyt rangaistusta luopumisenne tähden!»

106. ja ne, joiden kasvot kirkastuvat, heidät suljetaan Jumalan laupeuteen, ja he pysyvät siinä iankaikkisesti.

107. Nämä ovat Jumalan ihmeellisiä ilmoituksia, jotka julistamme sinulle totuudessa; Jumala ei halua tehdä väärin maailmoille (ihmisille).

108. Jumalalle kuuluu kaikki taivaassa ja maan päällä, ja Jumalan luo kaikki on palaava.

109. Te olette paras seurakunta, mikä on muodostunut ihmisten keskuuteen. Te määräätte ihmisille oikeat elämäntavat, estätte heitä pahuudesta ja uskotte Jumalaan. Jos Pyhän kirjan saaneet olisivat uskoneet, olisi se ollut heille parempi; heidän keskuudessaan on uskovaisia, mutta useimmat heistä ovat jumalattomia.

110. He eivät voi aiheuttaa teille kuin vähän vahinkoa, ja jos he käyvät sotimaan teitä vastaan, kääntyvät he pakoon eivätkä sen jälkeen saa apua.

111. Kurjuus on masentava heidät, missä ikinä he ovat, paitsi jos he pitävät liiton Jumalan kanssa ja sopimuksen ihmisten kanssa ; (muuten) he vetävät päällensä Jumalan vihan, ja viheliäisyys peittää heidät. Kaikki tämä tapahtuu siksi, että he hylkäsivät Jumalan tunnusmerkit ja vääryydessään surmasivat profeetat, sekä siksi, että he olivat uppiniskaisia ja tekivät rikoksia.

112. Pyhän kirjan saaneista eivät kuitenkaan kaikki ole samanlaisia; heidän keskuudessaan on vakaa joukko (ihmisiä), jotka yön aikana lukevat Jumalan ihmeellisiä ilmoituksia ja Häntä kumartavat.

113. He uskovat Jumalaan ja Viimeiseen päivään, harrastavat hyvää ja estävät ihmisiä pahuudesta, kilvoittelevat keskenään hyvissä töissä; nämä kuuluvat vanhurskaisiin.

114. Mitä hyvää he tekevätkin, ei heiltä koskaan riistetä sen hedelmää, sillä Jumala tuntee ne, jotka Häntä pelkäävät.

115. Niitä, jotka ovat uskottomia, eivät totisesti heidän rikkautensa eivätkä heidän lapsensa vähääkään hyödytä Jumalan edessä; he joutuvat Tulen omiksi ja pysyvät siinä iankaikkisesti.

116. Minkä he antavat pois tässä maallisessa elämässä, sen laita on sama kuin purevan kylmän viiman, joka kiitää jumalattomien ihmisten vainioiden yli ja tuhoaa heidän satonsa. Ei Jumala tee heille vääryyttä, vaan itse he tekevät vääryyttä itselleen.

117. Te, jotka uskotte, älkää antautuko avomieliseen ystävyyteen muiden kuin teikäläisten kanssa; muut eivät jätä turmelematta teitä. He halajavat teidän perikatoanne, heidän vihansa on jo pursunut heidän

suustansa; mutta se, mikä heidän sydämissään piilee, on vielä pahempaa. Me olemme nyt selittänyt tunnusmerkkimme teille, jotta ehkä ymmärtäisitte.

118. Katso, te olette sellaisia, jotka rakastatte heitä, mutta he eivät rakasta teitä; te uskotte koko Pyhään kirjaan, ja kun he tapaavat teidät, he sanovat: »Me uskomme», mutta omissa oloissaan he pureskelevat sormiansa raivoissaan teitä vastaan. Sano: »Kuolkaa raivoonne! Jumala tuntee totisesti sydäntenne sisimmät aivoitukset.»

119. Jos jotain hyvää tapahtuu teille, kadehtivat he sitä, mutta jos jokin paha kohtaa teitä, siitä he iloitsevat. Jos olette kärsivällisiä ja pelkäätte Jumalaa, ei heidän kavaluutensa voi vahingoitta teitä vähääkään; Jumala sulkee huomioonsa kaikki heidän tekonsa.

120. Entä kun sinä, Muhammed, varhain eräänä aamuna jätit kotiväkesi sijoittaaksesi uskovaiset taistelupaikoilleen (Jumala kaikki kuuli ja tiesi) ja

121. kun joukostanne kaksi osastoa oli menettää rohkeutensa (mutta Jumala oli heidän tukensa; uskovaiset turvautuvat Jumalaan).

122. Olihan Jumala auttanut teitä Bedrin taistelussa , kun olitte huonommassa asemassa; antakaa siis Jumalalle kunnia, jotta olisitte kiitollisia!

123. Silloin sinä sanoit uskovaisille: »Eikö teille riitä, että Herranne tukee teitä kolmella tuhannella Ylhäältä lähetetyllä enkelillä?»

124. Niin, jos olette kärsivällisiä ja pelkäätte Jumalaa ja viholliset yllättävät teidät äkkirynnäköllä, on Herranne tukeva teitä viidellä tuhannella enkelinä, joilla on erityiset merkit.

125. Tämän antoi Jumala teille rohkaisevana ilosanomana, jotta sydämenne rauhoittuisivat sen kautta - apu tulee ainoastaan Jumalalta, mahtavalta viisaalta -

126. jotta Hän murskaisi uskottomat ja kaataisi heidät, niin että he peräytyisivät saavuttamatta sitä, mitä tahtoivat.

127. Sinua, Muhammed, ei koske vähääkään, armahtaako Hän heitä vai rankaisee, sillä he ovat väärintekijöitä.

128. Jumalalle kuuluu kaikki taivaassa ja maan päällä. Hän antaa anteeksi kenelle tahtoo ja rankaisee ketä tahtoo; niin, Jumala on sääliväinen ja laupias.

129. Te, jotka uskotte, älkää koronkiskomisella ahnehtiko kaksinkertaisia tuloja, vaan pelätkää Jumalaa, jotta olisitte onnellisia

130. Ja kavahtakaa Tulta, joka on valmistettu uskottomille,

131. totelkaa Jumalaa ja profeettaa, jotta teidän osaksenne tulisi laupeus.

132. ja pyrkikää kilvan saavuttamaan Herranne anteeksianto ja Paratiisi, joka on yhtä ääretön kuin taivaat ja maa, ja on valmistettu jumalaapelkääväisille,

133. jotka antavat uhrilahjoja sekä varakkaina että köyhinä ollessaan, jotka hillitsevät vihansa ja antavat anteeksi ihmisille; niin, Jumala rakastaa niitä, jotka hyvää tekevät.

134. Ja jotka, tehtyään jotain alhaista tai rikottuaan itseään vastaan, muistavat Jumalan ja anovat syntiään anteeksi (ja kukahan muu kuin Jumala voi antaa synnit anteeksi?) eivätkä vastoin parempaa tietoaan paadu siinä, mitä ovat tehneet,

135. niiden palkka on oleva heidän Herransa anteeksianto ja huvitarhat, joissa purot solisevat, joissa he ikuisesti viihtyvät; niin, minkä ihanan palkan saavatkaan hyvyyden harjoittajat!

136. Jumalan kurinpitoa on ollut jo ennen teitä; vaeltakaa ympäri maata ja tarkatkaa, millaisen lopun ne saivat, jotka vääristelivät totuuden (sanoman) valheeksi.

137. Tämä on selitys ihmisille, opastus ja ojennus jumalaapelkääväisille.

138. Älkää väsykö älkääkä murehtiko; te voitatte, jos olette (tosi-)uskovaisia!

139. jos teitä kohtasi isku, niin on yhtä ankara isku kohdannut (uskottomia) ihmisiä tätä ennen . Me annamme ihmisten kesken päivien vaihdella, jotta Jumala tulisi tuntemaan ne, jotka uskovat, ja voisi hankkia itselleen todistajia teidän keskuudestanne - väärintekijöitä ei Jumala rakasta -

140. ja jotta Jumala voisi koetella uskovaisia ja tuhota uskottomat.

141. Vai luuletteko, että saatte astua Paratiisiin, ennenkuin Jumala tuntee ne teistä, jotka olivat taisteluvalmiit, ja ennenkuin Hän tuntee ne, jotka ovat kestäviä?

142. Toivoittehan kuolemaa, ennenkuin kohtasitte sen (kentällä), mutta nyt olette nähneet sen omin silmin.

143. Muhammed on vain lähettiläs; edesmenneet profeetat ovat ennen häntä olleet (Jumalan) lähettiläitä; jos hän kuolee tai kaatuu, peräydyttekö te silloin? Jos joku peräytyy, ei hän voi vahingoittaa Jumalaa vähääkään, mutta kiitolliset Jumala on palkitseva.

144. Ei yksikään sielu kuole muuten kuin Jumalan sallimuksesta, Kohtalon kirjassa määrätyllä hetkellä. Sille, joka toivoo itselleen palkkaa tässä elämässä, annamme sen mukaan, ja sille, joka toivoo palkkaa tulevassa elämässä, annamme hänen toivomuksensa mukaan, ja Me olemme palkitseva kiitolliset.

145. Monta oli profeettaa, joiden keralla taisteli joukko uskollisia (seuraajia); eivät he lannistuneet mistään, mikä kohtasi heitä Jumalan sotaretkellä, eivät he horjuneet eivätkä masentuneet. ja Jumala rakastaa kestäviä.

146. Ei heillä muuta ollut sanottavaa kuin: »Herra, anna anteeksi meidän syntimme ja harhaotteet tehtävässämme, anna lujuutta meidän askeleillemme ja auta meitä saamaan voitto uskottomista vastustajistamme.»

147. ja Jumala antoi heille palkan tässä elämässä ja ihanan palkan tulevassa; katso, Jumala rakastaa hyväätekeviä.

148. Jos te jotka uskotte, olette epäuskoisille kuuliaisia, saattavat he teidät peräytymään, ja te palaatte häviön kärsien.

149. Mutta onhan Jumala suojelijanne, niin, Hän on paras auttaja.

150. Me lähetämme äkkiä pelästyksen epäuskoisten sydämiin, koska he Jumalan rinnalla pitävät muita jumaluusolentoja, joiden palvelemiseen Hän ei ole antanut mitään oikeutta. Heidän asunnokseen tulee Tuli; kauhea on jumalattomien olinpaikka.

151. Onhan Jumala pitänyt teille antamansa lupauksen, kun Hänen avullaan olitte voitokkaita, kunnes osoittauduitte pelkureiksi, kiistelitte keskenänne määräyksistä ja olitte tottelemattomia, senjälkeen kuin Hän jo näytti teille mitä toivoitte (taistelun tuloksen). Jotkut teistä halusivat tämän elämän hyvyyttä ja toiset teistä halusivat kuoleman jälkeistä elämää. Siksi Hän käänsi teidät pakoon vihollistenne edessä koetellaksensa teitä. Kuitenkin Hän on jo armahtanut teitä, Jumala on runsas jalomielisyydessään uskovaisia kohtaan.

152. Kun läksitte taistelukentällä toisistanne välittämättä ja profeetta huusi jälkeenne (kutsuen taistelemaan), lähetti Hän teille palkkioksi ahdinkoa ahdingon lisäksi, jottette murehtisi sitä (saalista), minkä olitte menettäneet, tai (iskua) mikä oli kohdannut teitä. Katso, Jumala tietää teidän työnne.

153. Ahdinkonne jälkeen Hän lähetti teille turvallisuuden tunteen ja unen, joka valtasi osan teistä. Toiset teistä taas kiihoittivat itseään väärillä kuvitteluilla Jumalasta. He sanoivat: »Onko meillä oikeastaan tekemistä tämän asian kanssa?» Sano: »Koko asia on Jumalan». He salasivat sydämessään jotakin, jota eivät sinulle ilmaisseet, ja sanoivat: »Jos meille olisi tarkoitettu jokin tulos tästä asiasta, ei meitä olisi lyöty täällä». Sano: »Vaikka olisitte olleet taloissanne, niin totisesti olisivat ne, joiden kuolema oli määrätty, saaneet surmansa kentälle. Tämä (sallittiin sen vuoksi, että Jumala koettelisi, mitä kätkeytyy rintaanne, ja tutkisi sen, mikä on teidän sydämissänne.» Jumala tuntee sydänten sisimmät aivoitukset.

154. Katso, ne teistä, jotka kääntyivät pakoon sinä päivänä, kun molemmat sotajoukot kohtasivat toisensa, saattoi Saatana lankeamaan jonkun heidän tekonsa tähden; mutta Jumala on armahtanut heitä, Jumalahan on totisesti anteeksiantava ja lempeä.

155. Te, jotka uskotte, älkää olko niiden kaltaisia, jotka ovat uskottomia ja sanovat veljistään, kun he ovat matkalla tai lähtevät sotaan: »Jos he olisivat jääneet luoksemme, eivät he olisi kuolleet tai kaatuneet.» Jumala vain sallii sen, mikä on tapahtunut, kirvellä heidän sydämissään. Jumala antaa sekä elämän että kuoleman, ja Jumala näkee mitä teette.

156. ja jos kaadutte tai kuolette Jumalan sotaretkellä, niin on totisesti Jumalan anteeksianto ja lupaus parempi kuin kaikki se maallinen, mitä olette saaneet kootuksi.

157. Ja jos muuten kuolette tai sodassa kaadutte, niin Jumalan luokse teidän on kokoonnuttava.

158. Jumalan laupeuden vuoksi olet menetellyt lempeästi heitä kohtaan, Muhammed, mutta jos olisit ollut ankara ja kovasydäminen, olisivat he eronneet sinusta. Ole siis suvaitsevainen heitä kohtaan, rukoile heille anteeksiantoa ja neuvottele heidän kanssaan asioista. Ja kun olet päätöksesi tehnyt, luota Jumalaan! Katso, Jumala rakastaa niitä, jotka Häneen turvaavat.

159. Jos Jumala auttaa teitä, ei teitä kukaan voita, ja jos Hän vetäytyy pois, kuka silloin voi teitä auttaa? Niin, Jumalaan turvatkoot uskovaiset!

160. Eikä profeetan sovi kavaltaa mitään, sillä sen, joka kavaltaa, on Ylösnousemuksen päivänä tuotava julki, mitä hän on kavaltanut. Silloin on jokainen sielu saapa täyden ansionsa mukaan, eikä ketään väärin tuomita.

161. Luuletteko hänen, joka tavoittelee sitä, mikä on Jumalalle otollista, osoittautuvan sellaiseksi, joka on vetänyt ylitsensä Jumalan vihan ja jonka olinpaikka on oleva Helvetti, se surkea määränpää?

162. Jumalan luona heillä on erilainen arvoasema; näkeehän Jumala, mitä kukin tekee.

163. Totisesti Jumala on ollut armollinen uskovaisia kohtaan lähettäessään heille apostolin heidän keskuudestaan, joka julistaa heille Hänen tunnusmerkkejään, puhdistaa heidät ja opettaa Pyhää kirjaa ja viisautta heille, jotka aikaisemmin elivät ilmeisessä harhauskossa.

164. Ja kun isku kohtasi teitä teidän annettuanne (vastustajillenne) kaksi kertaa raskaamman iskun, miksi sanoitte: »Mistä tämä johtuu?» Sano (heille, Muhammed): »Se johtuu teistä itsestänne». Jumalahan on kaikkivaltias.

165. Ja se, mikä sattui teille sinä päivänä, kun molemmat joukot kohtasivat toisensa, tapahtui Jumalan sallimuksesta ja jotta Hän tuntisi uskovaiset

166. ja tuntisi teeskentelijät, ne, joille sanottiin, »Tulkaa ja taistelkaa Jumalan asian puolesta tai torjukaa heidät!» ja he vastasivat: »Jos osaisimme taistella, niin seuraisimme teitä.» Sinä päivänä he olivat lähempänä uskottomuutta kuin uskoa. Huulillaan he sanoivat sellaista, mitä ei ollut heidän sydämissänsä, mutta Jumala tuntee parhaiten, mitä he salaavat.

167. Niille, jotka itse istuessaan kotona sanoivat (taistelevista) veljistään: »Jos he olisivat kuulleet meitä, eivät he olisi kaatuneet», (heille) sano: »Torjukaa sitten kuolema omalta kohdaltanne, jos puhutte täyttä totta!»

168. Mutta älkää pitäkö kuolleina niitä, jotka ovat kaatuneet Jumalan sotaretkellä. Ei, he elävät Herransa luona, saaden kukin osansa,

169. riemuiten siitä, mitä Jumala on runsaudestaan heidän ylitseen vuodattanut, ja iloiten niistä, jotka seuraavat heidän jälkiänsä, mutta eivät vielä ole heitä saavuttaneet. Ei mikään pelko ole saava heitä valtaansa, eikä heidän tarvitse murehtia.

170. He iloitsevat Jumalan armosta ja mielisuosiosta ja siitä, ettei Jumala anna uskovaisten palkan mennä hukkaan.

171. Hyvää tekeviä ja Jumalaa pelkääviä niiden joukossa, jotka tottelivat Jumalaa ja profeettaa, kun isku heitä kohtasi, odottaa suuri palkka,

172. niitä, joille ihmiset sanoivat, että pelottavat sotavoimat olivat kokoontuneet heitä vastaan, mutta tämä vain lisäsi heidän uskoaan, ja he vastasivat: »Jumalassa on meille (voimaa) kylliksi. Hän on paras tukemme ja turvamme.»

173. He palasivat Jumalan armon turvissa mitään pahaa kohtaamatta. He etsivät Jumalan mielisuosiota, ja Jumala on ylenmäärin suosiollinen.

174. Tosin Saatana peloittelee teitä ystävillänsä, mutta älkää pelätkö heitä, vaan pelätkää Minua, jos olette uskovaisia!

175. Ne, jotka kevein askelin käyvät uskottomuuteen, älkööt katkeroittako sinua; he eivät voi vähääkään vahingoittaa Jumalaa. Jumala ei näe hyväksi antaa heille mitään osaa tulevassa elämässä; heitä odottaa kauhea rangaistus.

176. Ne, jotka vaihtavat uskon uskottomuuteen, eivät totisesti voi vahingoittaa Jumalaa; heitä uhkaa tuskallinen rangaistus.

177. Uskottomat älkööt luulko, että elinkautinen armonaika, jonka Me heille annamme, on heille onneksi; Me annamme heille aikaa ainoastaan siksi, että heidän syntinsä enenisivät. Katso, heitä odottaa häpeällinen rangaistus.

178. Jumala ei aio jättää uskovaisia siihen tilaan, jossa te nyt olette, siihen asti kunnes Hän erottaa väärät hyvistä. Eikä Jumala aio ilmaista teille silmiltä salattua, vaan Jumala valitsee (siihen tarkoitukseen) kenet tahtoo lähettiläittensä joukosta. Uskokaa siis Jumalaan ja Hänen lähettiläihinsä, sillä jos uskotte ja pelkäätte Jumalaa, saatte runsaan palkinnon.

179. Ne, jotka ovat saitoja sen suhteen, mitä Jumala on runsaudessaan heille antanut, älkööt luulko, että se on hyödyksi heille; ei, se on heille vahingoksi. Ylösnousemuksen päivänä ne asiat, joissa he olivat saitoja, tulevat kaulakahleina kuristamaan heitä. Jumalalle kuuluvat taivasten ja maan perinnöt, ja Jumala tietää teidän tekonne.

180. Jumala on kuullut niidenkin puheen, jotka sanoivat (pilkallisesti, kun heitä kehoitettiin lahjoittamaan Herralle): »Jumala on köyhä, ja me olemme rikkaita». Me merkitsemme muistiin heidän sanansa ja kuinka he syyttä surmasivat profeetat, ja tulemme sanomaan: »Maistakaa Tulen tuskaa!»

181. Ja tämä on teille seurauksena omien kättenne töistä. Jumala ei ole julma palvelijoillensa.

182. Niille, jotka väittävät: »Jumalahan on sallinut meidän olla uskomatta mihinkään lähettilääseen, ennenkuin hän suorittaa uhrin, jonka (taivaan) tuli kuluttaa», sano (heille Muhammed): »Onhan ennen minua tullut luoksenne lähettiläitä suorittaen ihmetekoja ja tehden sellaista, josta te mainitsette; miksi te olette sitten heidätkin surmanneet, jos nyt tahdotte pysyä totuudessa?»

183. Ja jos he pitävät sinua valehtelijana, niin onhan jo ennen sinua pidetty valehtelijoina lähettiläitä, jotka ovat ihmeitä tehneet sekä tuoneet Psalmit ja Valaisevan kirjan.

184. Jokainen sielu on maistava kuoleman, ja teille maksetaan Ylösnousemuksen päivänä oikea palkkanne, mutta se, joka välttää Tulen ja saa astua Paratiisiin, on autuas, jota vastoin maailman elämä on vain pettävää tavaraa.

185. Sekä teidän omaisuutenne että teidät itsenne tullaan totisesti panemaan koetukselle, ja te saatte kuulla paljon pahaa sekä niiltä, jotka ovat Pyhän kirjan saaneet ennen teitä, että monijumalaisilta, mutta jos olette kestäviä ja vältätte pahaa, niin on se sankaruutta elämänvaiheissa.

186. Jumala asetti velvollisuuden niille, jotka Pyhän kirjan saivat (juutalaisille), näin sanoen: »Teidän tulee selittää sitä ihmisille eikä salata sitä». Mutta he heittivät sen selkänsä taakse ja vaihtoivat sen mitättömiin arvoihin. Mikä surkea vaihtokauppa!

187. Älä luule, että ne, jotka kerskuvat teoistaan ja kärkkyvät ylistystä siitä, mitä eivät ole tehneet, (älä luule) että he säästyvät kuritukselta. Ei, heitä odottaa tuskallinen rangaistus.

188. Jumalalle kuuluu taivasten ja maan herruus, totisesti Jumala on kaikkivaltias.

189. Taivasten ja maan luominen sekä yön ja päivän vaihtelu ovat totisesti tunnusmerkkejä niille, joilla on ymmärrystä,

190. jotka muistavat Jumalaa seisoessaan, istuessaan ja maatessaan ja miettivät taivasten ja maan luomista sanoen: »Herra, Sinä et ole luonut tätä turhaan. Kunnia olkoon yksin Sinulle! Säästä meitä Tulen tuskilta!

191. Herra, sen, jonka heität Tuleen, hänet olet syössyt häpeään. Ja turmeltuneet jäävät ilman auttajaa.

192. Herra, me olemme kuulleet julistajan kehoittavan meitä uskoon sanoen: »Uskokaa Herraanne!» ja me olemme uskoneet. Siksi, Herra, anna anteeksi meidän syntimme, pyyhi pois pahat työmme ja anna meidän kuolla vanhurskasten kuolemalla.

193. Ja anna meille, Herra, mitä olet luvannut meille lähettiläittesi kautta, äläkä salli meidän joutua häpeään Ylösnousemuksen päivänä! Ethän petä lupaustasi.»

194. Niin kuuli heidän Herransa heitä (ja sanoi): »Minä en anna tekijän työn mennä hukkaan teidän keskuudessanne, olkoon hän mies tai nainen, toinen toisestannehan te polveudutte. Myöskin niiltä, jotka ovat lähteneet kodeistaan tai jotka on karkoitettu sieltä, ja jotka ovat kärsineet Minun asiani puolesta, taistelleet ja kaatuneet, olen totisesti pois pyyhkivä heidän pahat työnsä ja päästävä heidät huvitarhoihin, joissa purot solisevat. Tämä on oleva heille palkkana Jumalalta; sillä Jumala palkitsee parhaiten.

195. Älä anna kotiseutusi (Mekan) uskottomien rikkauksien häikäistä itseäsi, Muhammed!

196. Niistä on lyhytaikainen ilo, sitten on Helvetti oleva heidän kotinsa. Mikä surkea olinpaikka!

197. Mutta niitä, jotka pelkäävät Herraansa, odottavat huvitarhat, joissa purot solisevat, ja siellä he ikuisesti viihtyvät. Sellaiset ovat Jumalan armolahjat; niin, Jumalalla on tallella kaikkein parasta vanhurskaille.

198. Katso, Pyhän kirjan omaavien joukossa on sellaisia, jotka uskovat Jumalaan, siihen, mikä on ilmoitettu teille ja mikä on ilmoitettu heille, jotka nöyrtyvät Jumalan edessä eivätkä vaihda Jumalan tunnusmerkkejä mitättömän arvoihin.

199. Nämä totisesti saavat palkkansa Herralta; Jumala on nopea tekemään tiliä.

200. Te jotka uskotte, olkaa kärsivällisiä, kilvoitelkaa keskenänne kärsivällisyydessä, olkaa lujia ja pelätkää Jumalaa, jotta tulisitte onnellisiksi!

SURA 4. AN-NISA(NAISTEN SUURA)

Aloitan JUMALAN, laupiaan Armahtajan, nimeen.

1. Ihmiset, pitäkää kunniassa Herraanne, joka on teidät luonut yhdestä hengestä ja hänestä luonut hänen puolisonsa ja näistä molemmista antanut lukuisain miesten ja naisten levitä maailmaan. Pitäkää kunniassa Jumalaa, jonka nimessä toinen toiseltanne anotte ja vaaditte; myöskin kunnioittakaa verisiteitä (niitä kohtuja, jotka ovat kantaneet teidät). Katso, Jumala valvoo ja vartioi teidän elämäänne.

2. Ja antakaa orvoille heidän omaisuutensa; älkää (holhoojina) vaihtako hyvää huonoksi älkääkä kuluttako heidän omaisuuttansa sekoittamalla sitä omaanne. Se olisi totisesti suuri synti.

3. Jos pelkäätte, ett'ette voi menetellä oikeudenmukaisesti orpoja kohtaan, naikaa silloin ne naispuoliset (orpojen joukosta), joista pidätte, kaksi, kolme tai neljä, mutta jos pelkäätte, ett' ette voisi olla tasapuolisia noin useata kohtaan, niin naikaa vain yksi ainoa heistä tai niistä orjattarista, joita omistatte. Tämä on mukavin tapa välttää vääryyttä.

4. Jättäkää suosiolla vaimoillennekin lahjaksi heidän myötäjäisensä , mutta jos he hyvästä tahdostaan luovuttavat teille jotakin takaisin, niin pitäkää se ilomielin hyvänänne.

5. Älkää antako ymmärtämättömille alaikäisille heidän omaisuuttansa, jonka Jumala on antanut hallittavaksenne, vaan elättäkää heitä sillä ja vaatettakaa heidät ja puhukaa heille suosiollisesti.

6. Ja seuratkaa orpojen (henkistä) kehitystä, kunnes he saavuttavat naimaiän, ja jos silloin havaitsette heidät tervejärkisiksi, niin luovuttakaa heille itselleen heidän omaisuutensa. Varokaa tuhlaamasta sitä kevytmielisesti ja hätiköiden, ennenkuin he ovat täysi-ikäisiä. Rikas (holhooja) jättäköön holhokkien omaisuuden käyttämättä, ja se, joka itse on köyhä, kuluttakoon siitä vain kohtuulliseksi harkitun osan. Kun te luovutatte heille heidän omaisuutensa, niin olkoot teillä todistajat läsnä. Jumala valvoo tarkasti tilien tekoa.

7. Miehiset perijät saakoot osan siitä, mitä vanhemmat ja lähimmät omaiset ovat jälkeensä jättäneet, ja naispuolisetkin perilliset saakoot osan siitä, mitä vanhemmat ja lähimmät omaiset ovat jättäneet, olkoon perintö vähäinen tai suuri - laki määrää siitä kullekin hänen osuutensa.

8. Kun kaukaiset sukulaiset, orvot ja köyhät ovat läsnä perinnönjaossa, niin antakaa heillekin jotain ja puhukaa heille ystävällisesti.

9. Ja ne, jotka itse olisivat huolestuneita, jos jättäisivät jälkeensä pieniä lapsia, varokoot (vääryydentekoa holhokeilleen), pelätkööt Jumalaa ja puhukoot mikä on totta.

10. Ne, jotka vääryydellä nielevät orpojen omaisuuden, nielevät totisesti vain tulta vatsaansa, ja he tulevat Helvetin tulessa palamaan. 11. Jumala määrää lastenne suhteen: Miehinen perillinen saakoon yhtä paljon kuin kaksi naispuolista yhteensä, mutta jos näitä tyttölapsia on enemmän kuin kaksi, niin saakoot he kaksi kolmattaosaa siitä, mitä vainaja on jälkeensä jättänyt, ja jos on yksi ainoa, saakoon hän puolet. Vainajan vanhemmat saakoot kumpikin kuudennen osan hänen jäämistöstään, jos häneltä jäi lapsia; mutta jos häneltä ei jäänyt lapsia, vaan vanhemmat yksin perivät hänet, niin saakoon äiti

kolmannen osan, ja jos hänellä (vainajalla) on veljiä, niin saakoon äiti kuudennen osan, kaikki tämä kuitenkin vasta senjälkeen, kuin testamentin määräämät erät tai velka on vähennetty. Mitä tulee teidän vanhempiinne ja lapsiinne, niin ette voi tietää, kummat saattavat olla teille hyödyllisemmät. Kaikki tämä on Jumalan määräys; Jumala on totisesti tietävä, viisas.

12. Ja teille kuuluu puolet siitä, mitä vaimonne ovat jälkeensä jättäneet, jollei heillä ole lapsia; mutta jos heillä on lapsia, tulee osallenne neljäs osa vaimojenne jäämistöstä, senjälkeen kuin heidän mahdolliset testamenttimääräyksensä ovat täytetyt tai velka on vähennetty.

He (vaimot) saakoot puolestaan neljännen osan siitä, mitä te olette jälkeenne jättäneet, jollei teiltä jää lapsia; mutta jos teiltä jää lapsia, niin tulee heidän osalleen kahdeksas osa teidän jäämistöstänne, senjälkeen kuin testamentin määräykset on täytetty tai velka on vähennetty. jos miehellä tai naisella, joka jättää perinnön jälkeensä (ei ole vanhempia eikä lapsia, mutta) on veli tai sisar, niin saakoot kumpikin kuudennen osan, senjälkeen kuin testamentin määräykset on täytetty tai velka on vähennetty, loukkaamatta kenenkään oikeutta. Tämä on Jumalan säännös; katso, Jumala on tietävä, lempeä.

13. Nämä ovat Jumalan asetukset. Sen, joka tottelee Jumalaa ja Hänen lähettilästään, Hän on päästävä huvitarhoihin, joissa purot solisevat ja jossa hän ikuisesti on viihtyvä, tämä on suuri autuus.

14. Mutta sen, joka on tottelematon Jumalalle ja Hänen lähettiläälleen ja rikkoo Hänen asetuksiaan, Hän on johdattava Tuleen, jossa hän iankaikkisesti on pysyvä; häntä odottaa häpeällinen rangaistus.

15. Niitä teidän naisianne vastaan, jotka tekevät huorin, on teidän kutsuttava joukostanne neljä todistajaa; jos he todistavat heidät syyllisiksi, niin pitäkää heidät eristettyinä asunnoissanne, kunnes kuolema heidät korjaa tai Jumala osoittaa heitä varten jonkun muun mahdollisuuden (uuden lainsäädännön kautta).

16. Sellaiseen häpeään syyllistyviä on kumpaakin rangaistava, mutta jos he katuvat ja tekevät parannuksen, niin jättäkää heidät rauhaan. Katso, Jumala on sääliväinen ja laupias.

17. Sääliä riittää Jumalalta ainoastaan niille, jotka tekevät pahaa tietämättömyydessään, mutta sitten viipymättä katuvat. Näitä on Jumala säälivä, sillä Jumala on tietävä, viisas.

18. Mutta mitään armoa ei ole niille, jotka tekevät pahoja töitä aina siihen saakka, kunnes ovat kuolemaisillaan ja silloin sanovat: »Nyt minä teen totisesti parannuksen», eikä niille, jotka kuolevat uskottomuudessa; heille Me olemme valmistanut tuskallisen rangaistuksen.

19. Teidän, jotka uskotte, ei ole lupa ottaa (edesmenneiden sukulaistenne) naisilta, vastoin heidän tahtoaan, heidän perintöään, eikä estää heitä menemästä naimisiin toisen kanssa, ottaaksenne heiltä takaisin osan siitä, minkä olette heille antaneet, paitsi jos he syyllistyvät ilmeiseen huoruuteen; vaan kohdelkaa heitä hyväntahtoisesti. Jos tunnette vastenmielisyyttä heitä kohtaan, niin voi olla, että vastenmielisyytenne kohdistuukin sellaiseen henkilöön, johon Jumala on kätkenyt paljon hyvää.

20. Jos haluatte ottaa (uuden) vaimon toisen (erottamanne) sijaan ja olette antaneet jälkimäiselle vaikkapa suurenkin rahasumman, niin älkää ottako mitään siitä takaisin. Kuinka anastaisittekaan sitä väärin syytöksin ja ilmeisesti syntiä tehden?

21. Ja kuinka voisittekaan anastaa sen, kun olette viettäneet läheistä yhdyselämää toistenne kanssa ja he (vaimonne) ovat saaneet teidän juhlalliset liittolupauksenne?

22. Älkää naiko niitä naisia, jotka isänne ovat naineet (ja hylänneet); poikkeus sallittakoon jo aikoja sitten tapahtuneeseen nähden. Sellainen on totisesti irstasta ja inhottavaa; se on oikeiden elämäntapojen turmelemista.

23. Kiellettyjä teiltä ovat äitinne, tyttärenne ja siskonne, sekä isän- että äidinpuoleiset tätinne, veljentyttärenne ja sisarentyttärenne, imettäjänne, jotka teitä ovat imettäneet, ja heidän tyttärensä, vaimojenne äidit ja tytärpuolenne, jotka ovat holhouksenne alaisia ja (aikoinaan) syntyneet vaimoista, joiden kanssa olette yhteydessä olleet - mutta jos ette ole olleet heidän kanssaan yhteydessä, niin ei teille lueta synniksi (naida tytärpuoli) - ja edelleen omaa vertanne olevien poikienne vaimot. Kielletty on myös naimisiin meno kahden sisaren kanssa samalla kertaa - poikkeus on sallittu jo aikaa sitten tapahtuneeseen nähden. Katso, Jumala on pitkämielinen ja laupias.

24. Samoin (ovat kielletyt teiltä) kaikki naidut naiset lukuunottamatta niitä orjattaria, jotka ovat joutuneet haltuunne (oston tai sodan kautta). Nämä rajat on Jumala teille määrännyt. Mutta kaikki, mitä tämä ei rajoita, on teille sallittua, joten voitte omaisuudellanne tavoitella muita naisia, elääksenne heidän kanssaan aviossa, harjoittamatta haureutta. Mutta teidän on annettava aviolahja niille, joilta etsitte yhdyselämän nautintoa. Siitä ei teille syntiä koidu, mitä ehkä yli velvollisuuden (s.o. aviolahjan) sovitte keskenänne; Jumala on kaikissa asioissa tietävä, viisas.

25. Kenellä teistä ei ole varaa naida vartioituna kasvatettua uskovaista naista, ottakoon vaimokseen jonkun niistä uskovaisista palvelijattarista (orjattarista), jotka ovat vallassanne (heimonne keskuudessa), sillä Jumala tutkii parhaiten uskonne, ja te polveudutte toinen toisistanne. Naikaa heidät isäntiensä luvalla ja antakaa heille lahja sen mukaan, mikä kohtuullista on, ja heidän on elettävä kunniallisten naisten tavoin, niiden tavoin, jotka eivät harjoita haureutta julkisesti eivätkä omista rakastajaa salassa. Jos he, ollessaan naimisissa, rikkovat häpeällisesti avioliittoa vastaan, on heidän kärsittävä puolet siitä rangaistuksesta, mikä on säädetty vartioituina kasvatetuille naisille. Tämä on (sanottu) sille joukossanne, joka karttaa paheellisuutta; kuitenkin parempi olisi teille pidättyväisyys. Jumala on pitkämielinen ja laupias.

26. Jumala tahtoo selittää tämän teille ja ohjata teidät niiden tielle, jotka ovat ennen teitä eläneet, ja armossaan kääntyä teidän katuvaisten puoleen. Jumala on tietävä, viisas.

27. Jumala tahtoo peittää teidät laupeudellaan, mutta ne, jotka seuraavat himojansa, tahtovat, että te kääntyisitte kauas harhateille.

28. Jumala tahtoo tehdä teidän taakkanne helpoksi, sillä ihminen on luotu heikoksi.

29. Te, jotka uskotte, älkää kuluttako keskenänne omaisuuttanne turhuuksiin , paitsi jos (joku menettää sitä) jonkin liikeasian kautta,

joka perustui keskinäiseen sopimukseen; älkääkä surmaa tehkö . Jumala on totisesti laupias teitä kohtaan,

30. mutta sen, joka näin tekee vihamielisyydessä ja vääryydessä, Me olemme Tulessa polttava, sillä se on helppoa Jumalalle.

31. Jos kartatte raskaita syntejä, jotka ehdottomasti kielletään teiltä, niin Me pyyhimme pois teidän pahat tekonne ja johdatamme teidät kunniaportista Paratiisiin.

32. Älkää himoitko sellaista, johon nähden Jumala on asettanut jotkut toisten suhteen korkeampaan asemaan. Miehille riittäköön rikkautta siitä, mitä he ovat ansaitsemalla hankkineet, ja naisille siitä, mitä he ovat ansainneet. (Kadehtimatta toisianne) rukoilkaa (lahjoja) Jumalalta Hänen runsaudestaan.Katso, Jumala on totisesti kaikkitietävä.

33. Jokaisen kohdalta Me olemme määrännyt perilliset sille,minkä vanhemmat ja lähimmät omaiset ovat jälkeensä jättäneet. Niille, joiden kanssa olette solmineet valallisen liiton, on teidän myös annettava heidän perintöosansa; Jumala on totisesti kaiken todistaja.

34. Miehet olkoot naisten esimiehiä, koska Jumala on asettanut heidät näihin nähden korkeampaan asemaan, ja myöskin niiden suoritusten tähden, joita miesten on omaisuudestaan naisten hyväksi tehtävä. Hyveelliset naiset ovat alistuvaisia ja vaalivat huolellisesti, kätkössä, kaikkea sitä, minkä Jumala on kätköön tarkoittanut. Mitä niihin tulee, joiden puolelta kohtaatte uppiniskaisuutta, niin varoittakaa heitä, erottakaa heidät vuoteestanne ja kurittakaa heitä, mutta jos he silloin tottelevat teitä, niin älkää etsikö riitaa heidän kanssaan. Katso, Jumala on ylevä ja suuri.

35. jos pelkäätte välien rikkoutumista miehen ja vaimon kesken, niin lähettäkää (heidän luokseen) erotuomariksi joku miehen suvusta ja toinen vaimon suvusta. Jos he toivovat sovintoa, niin Jumala saa aikaan yhteisymmärryksen heidän välillänsä; Jumala on totisesti tietävä, viisas.

36. Palvelkaa Jumalaa älkääkä mitään asettako Hänen rinnalleen. Kohdelkaa hyvin vanhempianne, samoin läheisiä omaisianne, orpoja ja köyhiä, naapuria, joka on teille sukua, ja naapuria, joka ei ole teille sukua, matkakumppania, vaeltajaa ja orjia, jotka ovat vallassanne. Katso, Jumala ei rakasta niitä, jotka ovat väkivaltaisia ja kerskailevia,

37. jotka ovat saitoja ja herättävät toisissakin ahneutta sekä vaikenevat siitä, minkä Jumala on runsaudessaan heille suonut. Jumalattomille olemme valmistanut häpeällisen rangaistuksen.

38. Eikä niitäkään (Jumala rakasta), jotka uhraavat varojaan ulkokultaisuudessa ihmisten nähden, mutta eivät usko Jumalaan eivätkä Viimeiseen päivään. Kuka ottaa Saatanan kumppanikseen, saa hänestä julman kumppanin.

39. Mutta mitä (pelkoa) olisi niillä, jotka uskovat Jumalaan ja Viimeiseen päivään ja tuovat rehellisesti uhrin siitä, mitä Jumala on heille suonut? Jumala tuntee heidät (kaikkine töineen).

40. Totisesti Jumala ei tee kenellekään vääryyttä hitusenkaan vertaa, ja jos on olemassa hyvä työ, palkitsee Hän sen kaksinkertaisesti ja antaa luonansa suuren korvauksen.

41. Mutta kuinka käykään, kun Me tuomme esiin todistajan jokaisesta kansasta ja asetamme sinut, Muhammed, todistajaksi heitä vastaan?

42. Sinä päivänä ne, jotka olivat uskottomia ja tottelemattomia profeetalle, toivovat, että maa heidät peittäisi, eivätkä he pysty salaamaan mitään Jumalalta.

43. Te, jotka uskotte, älkää käykö rukoilemaan ollessanne humalassa, ennenkuin tiedätte mitä sanotte, älkääkä tahraantuneina, ennenkuin olette peseytyneet, paitsi jos olette matkoilla. Jos olette sairaita tai matkalla tai tulette käymälästä tai olette olleet yhteydessä naisten kanssa eikä teillä ole vettä saatavissa, niin ottakaa hienoa, puhdasta hiekkaa ja hangatkaa kasvonne ja kätenne sillä. Jumala on lempeä ja armahtava.

44. Etkö ole huomannut, miten ne, jotka ovat saaneet osan Pyhää kirjaa, kartuttavat harhauskoa ja soisivat teidänkin (muslimien) eksyvän oikealta tieltä.

45. Mutta Jumala tuntee parhaiten teidän vihollisenne; ja Jumala on kyllin hyvä Suojelija, Jumala on kyllin hyvä Auttaja.

46. Juutalaisuuteen taipuvien keskuudessa on sellaisia, jotka sekoittavat sanat pois niiden oikeasta yhteydestä ja ääntäen niitä väärin parjaavat kielillään Uskoa (Islaamia) sanoen: »samicnaa wa casainaa» ja »ismac ghaira musmacin» ja »raacinaa» . Jos he sanoisivat »samicnaa wa atacnaa» ja »ismac» ja »unzurnaa» , niin olisi se heille parempi ja oikeampi, mutta Jumala on kironnut heidät heidän uskottomuutenta tähden; ainoastaan harvat heistä ovat uskovaisia.

47. Te jotka olette saaneet Pyhän kirjan, uskokaa siihen, mitä Me olemme ilmoittanut (Koraanissa) vahvistaen sen, minkä jo omistatte (Vanhan testamentin), (uskokaa) ennenkuin Me synkennämme ja vääristämme teidän kasvojenne piirteet tai kiroamme teidät samoin kuin Me kirosimme sapatinrikkojat , sillä Jumalan käskyt käyvät varmasti täytäntöön.

48. Totisesti Jumala ei anna anteeksi, että palvellaan jotakuta Hänen vertaisenaan. Hän saattaa antaa anteeksi, kenelle tahtoo, muun kaiken paitsi tämän, sillä se, joka asettaa Jumalalle vertaisia, tekee kauhean synnin.

49. Etkö ole katsellut sellaisia, jotka tekeytyvät synnittömiksi? Ei, Jumala yksin vanhurskauttaa kenet tahtoo, eikä heille tehdä hituistakaan vääryyttä.

50. Katso, kuinka he keksivät valheita Jumalasta. Tämä itsessään on jo julkea synti.

51. Etkö ole katsellut niitä (Arabian juutalaisia), jotka ovat saaneet osan Pyhästä kirjasta? He uskovat Dshibt- ja Taaguutepäjumaliin ja sanovat monijumalaisista: »Nämä ovat paremmalla tiellä kuin uskovaiset (muslimit)».

52. He ovat niitä, jotka Jumala on kironnut, ja sille, jonka Jumala on kironnut, sinä et koskaan ole löytävä auttajaa.

53. Olisiko heilläkin osansa (Messiaan) valtakunnassa? Silloin he eivät antaisi (siitä) ihmisille vähääkään .

54. Tai kadehtivatko he ihmisiä siitä, mitä Jumala runsaudessaan on heille suonut? Olemmehan Me lähettänyt Aabrahamin jälkeläisille Pyhän kirjan ja viisauden, vieläpä annoimme heille mahtavan valtakunnan.

55. Osa heistä otti sen vastaan uskoen, ja osa heistä suhtautui siihen epäuskoisesti. Helvetissä riittää tulta heidän palamistansa varten.

56. Ne, jotka hylkivät Meidän ilmoitustamme, poltamme Me totisesti Tulessa. Niin usein kuin heidän ihonsa kärventyy, annamme sen sijalle uuden, jotta he maistaisivat tuskaa, Jumala on totisesti mahtava ja viisas.

57. Mutta ne, jotka uskovat ja tekevät hyviä töitä, päästämme Me huvitarhoihin, joissa purot solisevat, ja he viihtyvät siellä ikuisesti; siellä odottavat heitä puhtaat puolisot, ja Me sijoitamme heidät vilpoisiin varjopaikkoihin.

58. Katso, Jumala käskee teidän palauttaa uskotun omaisuuden sen omistajalle ja tuomitsemaan rehellisesti, kun tuomitsette ihmisten kesken. Ihanaa on totisesti se, mihin Jumala teitä kutsuu; katso, Jumala on kuuleva, näkevä.

59. Te, jotka uskotte, totelkaa Jumalaa ja totelkaa profeettaa ja niitä teidän keskuudessanne, joilla on arvovalta. jos kiistelette jostakin, niin alistakaa se Jumalan ja Hänen lähettiläänsä ratkaistavaksi, jos todellakin uskotte Jumalaan ja Viimeiseen päivään. Tämä on parasta teille ja edullisintakin.

60. Etkö ole katsellut niitä, jotka väittävät uskovansa siihen, mikä on ilmoitettu sinulle ja mikä on ilmoitettu ennen sinua? He haluavat (kiistellessään) vedota Taaguut~epäjumalaan, vaikka heidät on velvoitettu luopumaan hänestä. Mutta Saatana tahtoo johdattaa heidät äärimmäiseen harhaan.

61. Ja kun heille sanotaan: »Tulkaa tänne Jumalan ilmoituksen ja profeetan eteen!» sinä näet ulkokultaisten kääntyvän pois heittäen sinulle niskojaan.

62. Mutta kuinka käy, kun joku koettelemus panee heidät ahtaalle heidän kättensä töiden tähden? Silloin he tulevat sinun luoksesi vannoen Jumalan kautta: »Emme muuta tavoitelleet kuin hyvää ja sopua.»

63. He ovat niitä, joiden sydämen salat Jumala tuntee; sentähden vastusta heitä, ojenna heitä ja puhu heille selvää kieltä, joka tunkee heidän sielunsa lävitse.

64. Siksihän Me lähetimme profeettoja, että heitä Jumalan määräyksestä toteltaisiin; mutta jos he rikottuaan itseään vastaan tulevat luoksesi ja rukoilevat Jumalalta armahdusta ja profeetalta auttavaa välitystä, niin he havaitsevat Jumalan sääliväiseksi ja laupiaaksi.

65. Ei, vannon Jumalasi kautta, ett'eivät he ole tosiuskovaisia, ennenkuin ottavat sinut erotuomariksi keskinäisissä kiistoissaan tuntematta sisimmässään mielikarvautta sinun langettamasi päätöksen johdosta ja täydellisesti alistuen.

66. Jos Me olisimme antanut heille määräyksen: »Uhratkaa henkenne tai lähtekää kodeistanne!» ei monikaan olisi niin tehnyt; jos he tekisivät sen, mitä heille on säädetty, niin olisi se heille parempi ja vahvistaisi heitä.

67. ja silloin Me antaisimme totisesti heille suuren palkinnon luonamme

68. ja opastaisimme heidät varmasti oikealle tielle.

69. Ne jotka tottelevat Jumalaa ja Hänen lähettilästänsä, pääsevät niiden pariin, joille Jumala on osoittanut mielisuosionsa, nimittäin

profeettojen, pyhimysten, marttyyrien ja vanhurskaiden luo; kuinka ihanaa on olla heidän seurassaan!

70. Tämä on Jumalan suosion runsaus, ja Jumalan viisaus on riittävä.

71. Te, jotka uskotte, varustautukaa sotaretkeä varten ja lähtekää liikkeelle osastoittain tai lähtekää kaikki yhdessä.

72. Katso, keskuudessanne on joku sellainenkin, joka vitkastelee, ja jos teille sattuu vastoinkäyminen, hän sanoo: »Jumala on kääntänyt kaiken minun parhaakseni, koska en ollut paikalla heidän kanssaan.»

73. Mutta jos Jumalan armo (s.o. voitto) tulee teidän osaksenne, silloin hän varmasti huudahtaa (aivan kuin te olisitte vieroksuneet häntä): »Olisinpa päässyt heidän pariinsa, niin olisin perinyt suuren voiton.»

74. Taistelkoot siis Jumalan retkellä ne, jotka tämän elämän hinnalla tavoittelevat tulevaa. Sille, joka taistelee Jumalan retkellä, kaatuupa hän tai voittaa, annamme Me jalon palkinnon.

75. Ja, kuinka olisittekaan taistelematta Jumalan asian puolesta ja niiden heikkojen miesten, naisten ja lasten puolesta, jotka huutavat: »Herra, johda meidät pois tästä kaupungista , pois siinä asuvien sortajain luota, lähetä meille suojelija, anna meille puolustaja!

76. Uskovaiset taistelevat Jumalan asian puolesta, ja ne jotka ovat uskottomia, taistelevat Taaguutin asian puolesta; taistelkaa te siis Saatanan kannattajia vastaan. Saatanan sotajuonet ovat hatarat.

77. Etkö ole katsellut niitä, joille sanottiin: »Pitäkää kätenne loitolla , harjoittakaa rukoilemista ja antakaa almuja.» Ja kun heidät sitten määrättiin taistelemaan, niin toiset heistä pelkäsivät ihmisiä yhtä paljon tai enemmän kuin Jumalaa ja sanoivat: »Herramme, miksi olet määrännyt meidät taistelemaan? Miksi et anna meille lykkäystä vielä joksikin aikaa?» Sano (heille, Muhammed): »Tämän elämän lohtu on vähäinen, mutta tuleva elämä on parempi niille, jotka pelkäävät Jumalaa. Eikä teille tapahdu hituistakan vääryyttä.

78. Missä ikinä olettekin, on kuolema saavuttava teidät, vaikkapa asuisitte korkeissa torneissa.» Jos jokin onni heitä kohtaa, sanovat he: »Tämä tulee Jumalalta», mutta jos heille sattuu pahaa, sanovat he: »Tämä on sinusta lähtöisin (Muhammed).» Sano: »Kaikki tulee Jumalalta.» Mutta mikä vaivaa näitä ihmisiä, etteivät he ymmärrä tulkita tapahtumia?

79. Kaikki hyvä, mikä osaksesi tulee (ihminen), tulee Jumalalta, ja kaikki paha, mikä sinua kohtaa, johtuu sinusta itsestäsi. Me olemme lähettänyt sinut (Muhammed) profeettana ihmisten luo; Jumala on kyllin riittävä todistaja.

80. Se, joka tottelee profeettaa, tottelee Jumalaa; mutta jos joku kääntyy pois, emme ole lähettänyt sinua sellaisia vartioimaan.

81. He sanovat: »Olemme kuuliaisia», mutta mentyään pois sinun luotasi hautovat muutamat heistä öisin päässään aivan muuta, kuin mitä sinä sanot. Jumala merkitsee muistiin kaiken, mitä he punovat; käännä kasvosi pois heistä ja luota Jumalaan! Sinulle riittää Jumala puolustajaksi.

82. Eivätkö he sitten syvenny Koraaniin? Jos se ei olisi Jumalasta lähtöisin, niin he löytäisivät siitä lukuisia ristiriitaisuuksia.

83. Ja kun heille tulee jokin tieto, joka herättää turvallisuuden tai pelon tunteen, he suoraa päätä levittävät sitä, sen sijaan että alistaisivat sen profeetan ja niiden (henkilöiden) tutkittavaksi, joilla on arvovaltaa; silloin arvostelukykyiset heidän joukossaan saisivat varman tiedon näiltä. Ilman Jumalan armoa ja laupeutta olisitte te, harvoja lukuunottamatta, jo käyneet Saatanaa seuraamaan.

84. Taistele siis, Muhammed, Jumalan asian puolesta! Ainoastaan itsestäsi olet vastuussa. Kannusta oikeauskoisia! Ehkä Jumala lannistaa uskottomain mahdin. Jumala on mahtavin voimassa ja ankarin rangaistessa.

85. Se, joka ryhtyy välittämään hyvässä asiassa, on saava osansa siitä, ja se, joka toimii välittäjänä pahassa, kantaa myös seuraukset siitä: katso, Jumala on kaikkivaltias.

86. Kun teitä tervehditään (hyvällä) tervehdyksellä, niin tervehtikää takaisin vielä paremmalla tai vastatkaa samalla. Katso, Jumala pitää lukua kaikesta.

87. Ei ole muuta jumalaa kuin Jumala. Hän on totisesti kokoava teidät Ylösnousemuksen päivänä, siitä ei ole epäilystäkään. Kuka on totuudellisempi sanoissaan kuin Jumala?

88. Miksi jakaudutte kahteen ryhmään, kun on kysymys teeskentelijöistä? Jumala on syössyt heidät epäuskoon heidän tekojensa tähden. Haluatteko taluttaa niitä, jotka Jumala on eksyttänyt? Sille, jonka Jumala on eksyttänyt, sinä et pysty tietä löytämään.

89. He toivoisivat, että te tulisitte uskottomiksi, aivan kuin he itse ovat, ja siten heidän kaltaisikseen. Älkää ottako itsellenne ystäviä heidän joukostaan, ennenkuin he lähtevät kodeistaan Jumalan retkelle. Jos he palaavat entiseen vihamielisyyteensä, niin ottakaa heidät kiinni ja surmatkaa, missä heidät kohtaattekin, älkääkä ottako itsellenne suojelijaa tai auttajaa heidän joukostaan.

90. Poikkeus tehdään niihin nähden, jotka etsivät turvaa joltakin teidän kanssanne liitossa olevalta heimolta tai jotka ovat tulleet luoksenne, koska heidän sydämensä kieltää heitä taistelemasta teitä vastaan tai omaa kansaansa vastaan. Jos Jumala olisi tahtonut, olisi Hän voinut antaa heille ylivoiman, ja he olisivat varmasti sotineet teitä vastaan; mutta jos he pysyvät loitolla teistä eivätkä taistele teitä vastaan, vaan tarjoavat teille rauhaa, niin ei Jumala salli teidän hyökkäävän heidän kimppuunsa.

91. Te tulette tekemisiin toisten kanssa, jotka pyrkivät saavuttaman sekä teidän luottamuksenne että oman kansansa luottamuksen, mutta niin usein kuin heitä vietellään kapinaan, lankeavat he. Jolleivät he pysy loitolla, elleivät tarjoa teille rauhaa ja laske aseitaan, niin ottakaa heidät kiinni ja surmatkaa, missä hyvänsä heidät kohtaattekin, sillä näiden suhteen olemme antanut teille täyden vallan.

92. Uskovainen ei saa surmata toista uskovaista, jollei se ehkä tapahdu vahingossa. Jos joku vahingossa surmaa uskovaisen, sovittakoon sen vapauttamalla yhden uskovaisen orjan ja maksamalla täyden henkisakon surmatun suvulle, jolleivät he häntä siitä vapauta. Jos surmattu kuului viholliskansaan, mutta oli uskovainen, niin surmaaja sovittakoon sen vapauttamalla yhden uskovaisen orjan. Jos hän kuului kansaan, jonka kanssa te olette liitossa, sovittakoon surmaaja asian täydellä henkisakolla hänen suvulleen ja vapauttamalla yhden uskovaisen orjan. Se taas, jolla ei ole varoja orjan lunastamiseen, paastotkoon kaksi

kuukautta peräkkäin. Tämä on Jumalan sovitus katumuksen kautta. Jumala on tietävä, viisas.

93. Mutta sen palkka, joka tahallisesti surmaa uskovaisen, on iankaikkisesta oleva Helvetti, sillä Jumala on vihastunut häneen, kironnut hänet ja valmistanut hänelle peloittavan rangaistuksen.

94. Te uskovaiset, kun lähdette Jumalan retkelle, niin tehkää erotus (muslimien ja uskottomien välillä), jotta ette kenellekään, joka tervehtii teitä (sanalla " Rauha") sanoisi: Sinä et ole uskovainen, tahtoen saada hänen omaisuutensa . Jumalan luona on saalista yllin kyllin. Sellaisia (kuin he nyt ovat) olette te ennen olleet, mutta Jumala on ollut armollinen teitä kohtaan; noudattakaa siis erotusta (uskovan ja uskottoman välillä)! Jumala totisesti aina tietää teidän tekonne.

95. Ne uskovaisista, jotka (retken aikana) istuvat kotona, minkään vamman heitä siihen pakottamana, eivät tule toisten vertaisiksi, jotka kilvoittelevat Jumalan retkellä pannen alttiiksi omaisuutensa ja henkensä. Jumala on korottanut ne, jotka panevat omaisuutensa ja elämänsä vaaralle alttiiksi, arvossa niiden yläpuolelle, jotka kotona istuvat. Molemmille on Jumalalla hyviä lupauksia, mutta ne, jotka taistelevat, on Jumala palkitseva runsaasti yli niiden, jotka pysyvät paikoillaan.

96. Hänellä on palkintojen arvoasteina anteeksianto ja laupeus. Jumala on pitkämielinen ja laupias.

97. Niiltä, joita enkelit korjaavat täältä pois, kun he ovat rikkoneet itseään vastaan, kysyvät he (enkelit) totisesti: »Mitä osaa te esititte?» He vastaavat: »Me olimme sorrettuja maan päällä». Silloin he sanovat: »Eikö Jumalan maa ole tarpeeksi avara, jotta olisitte voineet siirtyä muualle?» Helvetti - mikä kauhea määränpää! - tulee asuinsijaksi näille,

98. lukuunottamatta niitä miehiä, naisia ja lapsia, jotka ovat todella heikkoja, eivätkä osaa suunnitella (pakoa pois uskottomien parista) tai saada opastusta tiellä.

99. Ehkä Jumala on säälivä heitä, sillä Jumala on lempeä ja pitkämielinen.

100. Se joka siirtyy pois asuinsijoiltaan Jumalan asian vuoksi, on löytävä monta turvapaikkaa ja kaikkea yllinkyllin maan päällä, ja jos sen, joka jättää kotinsa turvautuen Jumalaan ja Hänen profeettaansa, yllättääkin kuolema, on hänen palkkansa Jumalalla tallella: Jumala on armollinen ja laupias.

101. Kun olette vaelluksella, ei teille lueta syyksi, jos lyhennätte rukoustanne pelätessänne uskottoman hyökkäävän kimppuunne; uskottomat ovat totisesti teidän ilmeisiä vihollisianne.

102. Ja kun sinä olet (Muhammed) heidän keskuudessaan ja asetat heidät rukoilemaan, niin seisköön vain osa (rukoilemassa) sinun kanssasi, kuitenkin olkoot heillä aseet mukanaan. Ja kun he ovat tehneet kumarruksensa, siirtykööt he jälkijoukkoon, ja tulkoon toinen osasto, joka ei vielä ole rukoillut, ja rukoilkoon sinun kanssasi; kuitenkin olkoot he varuillaan ja pitäkööt aseensa saapuvilla. Ne, jotka ovat uskottomia, toivoisivat, ettette pitäisi huolta aseistanne ja kuormastostanne, jotta he voisivat yhtäkkiä syöksyä päällenne, mutta teille ei lueta syyksi, jos panette pois aseenne sateen teitä

rasittaessa tai sairaina ollessanne. Mutta noudattakaa yleensä varovaisuutta. Jumala on totisesti valmistanut uskottomille häpeällisen rangaistuksen.

103. Kun olette suorittaneet hartautenne, niin muistelkaa Jumalaa sekä seisoessanne että istuessanne ja maatessanne. Ja kun olette turvassa, niin suorittakaa varsinaiset rukousmenot. Uskovaisille on totisesti säädetty rukoustoimitukset määrättyinä hetkinä.

104. Älkää hellittäkö uskottomien takaa-ajoa. Jos te näette vaivaa, niin kärsivät hekin, kuten te kärsitte, ja te sitäpaitsi toivotte Jumalalta sitä, mistä heillä ei ole toivoa; niin, Jumala on tietävä, viisas.

105. Me olemme ylhäältä antanut sinulle Pyhän kirjan, joka sisältää totuuden, jotta ihmisten kesken tuomitsisit sen mukaan, kuin Jumala on sinulle osoittanut. Älä ole kavalain puolustaja,

106. vaan pyydä Jumalalta anteeksiantoa. Jumala on totisesti armahtava ja laupias.

107. Äläkä puhu niiden puolesta, jotka itseään pettävät. Jumala ei totisesti rakasta sitä, joka on petollinen ja syntinen.

108. He kätkeytyvät ihmisiltä, mutta eivät voi kätkeytyä Jumalalta; Hän on heidän luonaan, kun he öisin puhuvat sellaista, mikä ei Häntä miellytä, sillä Jumala piirittää kaikki heidän tekonsa tiedollaan.

109. Katso, te olette puolustelleet heitä maallisessa elämässä, mutta kuka on puhuva heidän puolestaan Jumalan edessä Ylösnousemuksen päivänä tai kuka on oleva heidän suojelijansa?

110. Se, joka tekee jotakin pahaa tai menettelee väärin omaa sieluansa kohtaan ja sitten pyytää Jumalalta anteeksi, on huomaava Jumalan pitkämieliseksi ja laupiaaksi.

111. Kuka ikinä tekee synnin, tekee sen ainoastaan itseänsä vastaan; Jumalahan on tietävä, viisas.

112. Ja se, joka tekee vahingon tai synnin ja sitten työntää syyn viattoman niskoille, kuormittaa itsensä panettelulla ja ilmeisellä synnillä.

113. Ja ilman Jumalan mielisuosiota ja laupeutta sinua kohtaan (Muhammed), olisivat muutamat heistä päätöksensä mukaisesti eksyttäneet sinut, mutta he eksyttävät ainoastaan itsensä eivätkä vahingoita sinua vähääkään. Jumala on ojentanut sinulle Pyhän kirjan ja viisauden sekä opettanut sinulle sen, mitä et tietänyt, niin, Jumalan mielisuosio sinua kohtaan on ollut suuri.

114. Useimmat heidän salaisista keskusteluistaan eivät sisällä mitään hyvää. Toisin on hänen laitansa, joka kehoittaa antamaan almuja, hyvää harjoittamaan tai sopua rakentamaan ihmisten kesken, sillä sille, joka näin tekee ikävöiden Jumalan mielisuosiota, annamme Me suuren palkinnon.

115. Mutta sen, joka ryhtyy vastustamaan profeettaa, senjälkeen kuin oikea tie on hänelle selvinnyt, ja seuraa jotakin muuta tietä kuin uskovaisten, annamme Me saavuttaa, mitä hän kääntyi tavoittelemaan. Me saatamme hänet Helvettiin; mikä kauhea määränpää!

116. Totisesti, Jumala ei anna anteeksi, että jotakuta muuta Hänen rinnallaan jumaloidaan. Kaiken muun paitsi tämän antaa Hän anteeksi

kenelle tahtoo, sillä se, joka asettaa jonkun Jumalan rinnalle, on eksynyt äärimmäiseen harhaan.

117. Paitsi Häntä he rukoilevat epäjumalia, nimittäin naispuolisia, mutta siten he turvautuvat vain kapinalliseen Saatanaan,

118. jonka Jumala on kironnut ja joka uhkasi: »Olen totisesti anastava määrätyn osan Sinun palvelijoistasi, olen johdattava heidät harhaan

119. ja herättävä heissä himoja; olen totisesti käskevä heitä (taikatarkoituksessa) leikkaamaan kotieläinten korvia ja olen käskevä heitä pilaamaan Jumalan luomia.» Mutta se, joka ottaa Saatanan suojelijakseen Jumalan sijasta, hukuttaa sielunsa ilmeiseen kadotukseen.

120. Hän antaa heille lupauksia ja synnyttää heissä himoja, mutta Saatana antaa ainoastaan petollisia lupauksia.

121. Heidän olinpaikkansa on oleva Helvetti, eivätkä he löydä pääsyä sieltä.

122. Mutta niiden, jotka uskovat ja tekevät hyviä töitä, Me annamme astua huvitarhoihin, joissa purot solisevat, ja joissa he iankaikkisesti viihtyvät. Tämä on Jumalan totinen lupaus, ja kuka voi olla totuudellisempi sanoissaan kuin Jumala?

123. Tämä ei riipu teidän toivomuksistanne eikä niidenkään, jotka ovat Pyhän kirjan saaneet . Vaan se joka vääryyttä tekee, saa pahan palkan, eikä hän löydä puolustajaa eikä auttajaa Jumalaa vastaan.

124. Mutta ne, jotka tekevät hyviä töitä, olkootpa miehiä tai naisia, ja jotka ovat uskovaisia, nämä astuvat Paratiisiin eivätkä kärsi hituistakaan vääryyttä .

125. Kenellä on parempi uskonto kuin sillä, joka kaikkinensa alistuu Jumalan tahtoon, tekee hyvää ja seuraa vanhurskaan Aabrahamin oppia? Itse Jumala otti Aabrahamin ystäväkseen.

126. Jumalalle kuuluu kaikki taivaassa ja maan päällä, ja Jumalalla on kaikki vallassaan.

127. He kysyvät sinulta neuvoa naisten suhteen. Sano: »Jumala on ohjeensa antanut; heidän suhteensa teille luetaan Pyhästä kirjasta määräyksiä orpotytöistä, joille ette anna sitä, mikä on heille asetettu, ja joita ette halua naidai , samoinkuin niistä lapsista, jotka ovat alaikäisiä, että nimittäin teidän on noudatettava oikeutta orpoja kohtaan. Mitä hyvää teettekin, Jumala tietää sen totisesti.»

128. Ja jos nainen pelkää miehensä pahoinpitelyä tai hylkimistä, niin ei kummallekaan lueta synniksi, jos he hyvällä sopivat asian keskenään, sillä sovinto on paras. Mutta (miesten) mielet valtaa helposti ahneus. Jos teette hyvää ja pelkäätte Jumalaa, niin Jumala totisesti tietää teidän tekonne.

129. Ette koskaan kykene kohtelemaan kaikkia vaimojanne samalla tavalla, vaikka sitä hartaasti toivoisittekin. Älkää kuitenkaan kääntykö koko mieltymyksellänne yhtäänne, jättäen toisen itsekseen aivan kuin johonkin välitilaan. Jos teette hyvää ja kartatte pahaa, niin Jumala on totisesti armollinen ja laupias.

130. Mutta jos he (mies ja vaimo) eroavat, voi Jumala antaa molemmille ylenmäärin rakkaudestaan, sillä Jumala on kaikkivaltias ja kaikkitietävä.

131. Jumalalle kuuluu kaikki taivaassa ja maan päällä. Me olemme määrännyt sekä niille, jotka ovat saaneet Pyhän kirjan ennen teitä, että teille itsellenne: »Antakaa kunnia Jumalalle!» Mutta jos olette uskottomia, niin kuuluu Jumalalle totisesti kaikki taivaassa ja maan päällä; niin, Jumala on itsessään rajaton, kaiken kunnian omistaja.

132. Jumalalle kuuluu kaikki taivaassa ja maan päällä, ja Jumala riittää teidän suojelijaksenne.

133. Jos Hän tahtoo, voi Hän hävittää teidät, ihmiset, ja luoda toiset sijalle, sillä Jumalalla on sekin vallassaan.

134. Jos joku toivoo palkkaa tässä elämässä, niin onhan Jumalan luona sekä tämän että tulevan elämän palkka; niin, Jumala on kuuleva, näkevä.

135. Te uskovaiset, pysykää horjumatta totuudessa, todistajina Jumalan edessä silloinkin, kun se on haitaksi teille itsellenne tai vanhemmillenne tai lähimmille omaisillenne. Olkoonpa (asia) rikkaan tai köyhän, Jumala on kumpaakin lähinnä. Älkää noudattako intohimojanne, niin että luisutte pois totuudesta, sillä jos kierrätte totuutta tai jätätte jotakin todistamatta, niin Jumala totisesti tietää teidän tekonne.

136. Te, jotka uskotte, uskokaa Jumalaan ja Hänen profeettaansa, siihen Pyhään kirjaan, jonka Hän on hänelle ylhäältä antanut, ja siihen Pyhään kirjaan, jonka Hän ennen lähetti, sillä se, joka kieltää Jumalan ja Hänen enkelinsä, Hänen antamansa Pyhät kirjoitukset ja Hänen profeettansa sekä Viimeisen päivän, on pitkälle eksynyt harhaan.

137. Mitä taas tulee niihin, jotka ensin uskoivat ja sitten luopuivat, ja taas kääntyivät, mutta sitten tulivat uskottomiksi ja lopulta paisuivat jumalattomuudessaan, ei Jumala totisesti anna heille anteeksi eikä ohjaa heitä oikealle tielle.

138. Vie kaksimielisille sanoma, että heitä odottaa tuskallinen rangaistus.

139. Ne, jotka ottavat uskottomia ystävikseen uskovaisten asemesta, etsivätkö he heiltä kunniaa? Kaikki kunniahan on Jumalan hallussa.

140. Hän on ilmoittanut teille (tässä) Pyhässä kirjassa: »Kun kuulette Jumalan tunnusmerkkejä kiellettävän ja pilkattavan, älkää istuko heidän kanssaan, ennenkuin he ehkä siirtyvät puhumaan jostakin toisesta aiheesta.» Sillä muuten olisitte heidän kaltaisiaan. Jumala on totisesti kokoava ulkokultaiset ja uskottomat yhteen Helvettiin.

141. Teidän suhteenne he vaanivat tilaisuutta, ja jos saatte voiton Jumalan avulla, he sanovat: »Emmekö me ole teidän puolellanne?» Jos taas uskottomilla on menestystä, he sanovat: »Eikö meillä ollut ylivoima, ja me kuitenkin suojelimme teitä uskovaisia vastaan?» Mutta Jumala on tuomitseva teidän välillänne Ylösnousemuksen päivänä eikä Jumala totisesti ole koskaan antava uskottomille mitään menestystä uskovaisia vastaan.

142. Katso, teeskentelijät koettavat pettää Jumalaa, mutta juuri Hän pettää heidät. Kun he asettuvat rukoilemaan, he seisovat veltosti, tekeytyvät hurskaiksi ihmisten silmissä, mutta todellisuudessa vähän välittävät Jumalasta.

143. Horjuessaan kahden tien välillä he eivät kuulu sinne eivätkä tänne. ja sille, jonka Jumala antaa eksyä, et sinä, Muhammed, ole löytävä pelastustietä.

144. Te, jotka uskotte, älkää ottako uskottomia ystäviksenne uskovaisten sijasta! Tahdotteko siten antaa Jumalalle kiistämättömän rankaisuvallan itseenne näihden?

145. Teeskentelijät totisesti joutuvat Tulen pohjimmaiseen kuiluun, etkä sinä löydä heille ketään auttajaa,

146. paitsi, jos he katuvat ja tekevät parannuksen, pitävät kiinni Jumalasta ja Jumalalle näyttävät uskonsa vilpittömyyden. Nämä tulevat olemaan uskovaisten kanssa, ja uskovaisille Jumala on antava suuren palkinnon.

147. Mitä syytä olisi Jumalalla rangaista teitä, jos te olette kiitollisia ja uskotte (Häneen)? Jumala siunaa ja palkitsee vähäiset teot ja tietää kaiken.

148. Jumala ei rakasta sitä, että ihmisistä levitetään pahoja huhuja, paitsi milloin joku on kärsinyt vääryyttä; niin, Jumala on kuuleva, tietävä.

149. Jos te jotakin hyvää ihmisistä ilmaisette tai toisten virheitä salaatte tai pahaa annatte anteeksi, niin on Jumala totisesti sääliväinen ja mahtava.

150. Ne, jotka kieltävät Jumalan ja hänen profeettansa ja tekevät eron Jumalan lähettämien profeettain välillä sanoen: »Me uskomme eräisiin, mutta emme usko toisiin heistä» ja koettavat löytää keskitien,

151. ne ovat todella uskottomia, ja uskottomille Me olemme valmistanut häpeällisen rangaistuksen.

152. Mutta niille, jotka uskovat Jumalaan ja Hänen lähettiläihinsä tekemättä mitään erotusta heidän välillään, Me olemme antava heidän palkkansa; niin, Jumala on armollinen ja laupias.

153. Ne, jotka ovat saaneet Pyhän kirjan, vaativat, että sinä heille loihtisit Kirjan taivaasta, mutta Moosekselta vaativat he muinoin vielä enemmän ja sanoivat: »Anna meidän silmillämme nähdä Jumala!» Ja salama iski heihin heidän jumalattomuutensa tähden. Sitten he valitsivat vasikan epäjumalakseen, huolimatta (Jumalan herruuden) selvistä todistuksista, jotka heidän osakseen olivat tulleet, mutta me annoimme heille anteeksi tämän ja annoimme Moosekselle avoimet valtuudet.

154. Ja (Siinain) vuoren kohotessa heidän ylitseen Me solmimme liiton ja sanoimme heille: »Astuessanne portista kaupunkiin kumartakaa maahan». Lisäksi sanoimme heille: »Alkää rikkoko sapattia!» ja otimme heiltä lujan vakuutuksen.

155. Mutta Jumala hylkäsi heidät siksi, että he rikkoivat liittonsa ja kielsivät Jumalan tunnusmerkit, surmasivat syyttä profeetat ja sanoivat: »Meidän sydämemme ovat ympärileikkaamattomat» - Jumala on sulkenut ne sinetillään heidän uskottomuutensa tähden, niin että vain harvat uskovat -

156. ja siksi, etteivät he uskoneet (Jeesukseen), vaan levittivät kauhistuttavaa parjausta Mariasta

157 ja sanoivat: »Me olemme totisesti surmanneet Messiaan, Jeesuksen, Marian pojan, Jumalan lähettilään - mutta he eivät olleet surmanneet eivätkä ristiinnaulinneet häntä, vaan siltä vain näytti heistä , ja ne, jotka siitä kiistelevät, ovat itsekin epätietoisia: heillä ei ollut varmaa tietoa, vaan he kehittelivät ainoastaan olettamuksia. Todellisuudessa he eivät ole surmanneet häntä (lopullisesti),

158. vaan Jumala on ottanut hänet luokseen, sillä Jumala on mahtava ja viisas.

159. Eikä Pyhän kirjan omaavien joukossa ole ketään, jolla ei olisi oikeata uskoa häneen ennen kuolemaansa , (muuten) Ylösnousemuksen päivänä hän on todistava heitä vastaan.

160. ja juutalaisten jumalattomuuden tähden Me olemme kieltänyt heiltä eräitä hyviä ruokia, jotka ennen olivat heille sallittuja, ja tämän olemme tehnyt varsinkin siksi, että he estävät niin monia pääsemästä Jumalan tielle

161. ja harjoittavat koronkiskomista, vaikka se on kielletty, ja käyttävät väärin toisten ihmisten omaisuutta; niin, uskottomille heidän joukossaan olemme valmistanut tuskallisen rangaistuksen.

162. Mutta niille heistä , joilla on perusteelliset tiedot ja jotka uskovat siihen, mikä sinulle on ilmoitettu, ja siihen, mikä on ennen sinua lähetetty, ja varsinkin niille, jotka hartaasti rukoilevat, antavat almuja, uskovat Jumalaan ja Viimeiseen päivään, Me annamme suuren palkinnon.

163. Me olemme totisesti antanut sinulle ilmestykset, samoinkuin annoimme Nooalle ja profeetoille hänen jälkeensä; samoin Me olemme antanut ilmestyksiä Aabrahamille, Ismaelille, lisakille, Jaakobille, Israelin sukukunnille, Jeesukselle, Jobille, Joonalle, Aaronille ja Salomolle; Daavidille olemme antanut Psalttarin.

164. Toisista Jumalan lähettiläistä Me olemme sinulle maininnut, toisista emme ole sinulle maininnut: Mooseksen kanssa Jumala puhui itse henkilökohtaisesti.

165. Oli profeettoja, jotka toivat ihmisille ilosanoman ja (toisia, jotka) varoittivat, jottei ihmisillä heidän lähettämisensä jälkeen olisi mitään veruketta Jumalaa vastaan; Jumala on, näet, mahtava ja viisas.

166. Jumala itse todistaa sen, minkä Hän on sinulle ilmoittanut; Hän on ilmoittanut sen viisaudessaan. Samoin enkelit todistavat sen, ja Jumala riittää todistajaksi.

167. Ne, jotka ovat uskottomia ja estelevät (muitakin) Jumalan tieltä, ovat totisesti menneet pitkälle harhaan.

168. Niille, jotka ovat uskottomia ja tekevät vääryyttä, ei Jumala totisesti anna anteeksi eikä ohjaa heitä muulle tielle

169. kuin sille, joka päättyy Helvettiin, jossa he iäti pysyvät: ja tämä on helppoa Jumalalle.

170. Ihmiset, nyt on profeetta tullut teidän luoksenne tuoden totuuden Herraltanne; uskokaa siis omaksi hyödyksenne! Mutta jos ette usko, niin totisesti on sittenkin Jumalan vallassa kaikki taivaassa ja maan päällä; katso, Jumala on tietävä, viisas.

171. Te, joille on annettu Pyhä kirja, älkää menkö liiallisuuksiin uskonnossanne älkääkä sanoko Jumalasta muuta kuin totta. Messias, Jeesus, Marian poika, on ainoastaan Jumalan profeetta ja Hänen Marialle lähettämänsä Sana sekä Hänestä (hänen päällensä) tullut Henki; uskokaa siis Jumalaan ja Hänen lähettiläisiinsä älkääkä sanoko: »Kolminaisuus!» Ei, lopettakaa (Kolminaisuudesta puhuminen) omaksi hyödyksenne! Jumala on yksi ainoa Jumala. Luoksepääsemätön on Hänen majesteettiutensa,

jotta Hänellä soveltuisi olemaan poika. Hänelle kuuluu kaikki taivaassa ja maan päällä; Jumala yksin riittää Suojelijaksi.

172. Messias ei koskaan ylenkatso osaansa: olla Jumalan palvelija, eivätkä sitä tee enkelitkään, jotka saavat lähestyä Häntä. Mutta ne, jotka ylenkatsovat Hänen palvelemisensa ja ovat röyhkeitä, Hän on kaikki kokoava eteensä.

173. ja silloin niille, jotka uskovat ja tekevät hyviä töitä, Hän on antava täyden palkan, lisäten vielä heille sulasta suosiostaan, mutta mitä niihin tulee, jotka ylenkatsoivat Hänet ja olivat röyhkeitä, niin Hän rankaisee heitä tuskallisella rangaistuksella,

174. eivätkä he löydä ketään suojelijaa eikä auttajaa Jumalaa vastaan.

175. Ihmiset, nyt on osaksenne tullut todistus Herraltanne. ja Me olemme lähettänyt kirkkaan valon luoksenne.

176. Mitä niihin tulee, jotka uskovat Jumalaan ja lujasti kiintyvät Häneen, niin Hän on sulkeva heidät laupeuteensa ja suosioonsa ja ohjaava heidät luokseen oikeata tietä.

177. He pyytävät sinulta lähempiä ohjeita (perinnönjakoon). Sano: »Jumala on määritellyt suhteenne etäisempiin sukulaisiinne. Jos mies kuolee lapsetonna, mutta hänellä on sisar, niin on sisar saava puolet hänen jäämistöstään; samoin olisi hän perinyt sisarensa, jollei tällä olisi ollut lasta; mutta jos sisaria on kaksi, niin he perivät kaksi kolmattaosaa hänen jäämistöstään, ja jos sisaruksia on kumpaakin sukupuolta, on mies saava yhtä paljon kuin kaksi naista. Jumala saattaa teille tämän selväksi, jotta ette virheitä tekisi, katso, Jumala on kaikkitietävä.

SURA 5. AL-MAAIDÄ (PÖYDAN SUURA)

Aloitan JUMALAN, laupiaan Armahtajan, nimeen.

1. Te, jotka uskotte, täyttäkää velvollisuutenne uskollisesti! Sallitut ovat teille (ravinnoksi) karjanne eläimet, paitsi ne, joista (tässä kirjassa) sanotaan, samoin on kielletty (pyhiinvaellusretkellä) riistakin, jota pyhiinvaelluspukunne ei salli teidän metsästää. Katso, Jumala säätää niinkuin tahtoo.

2. Te. jotka uskotte, älkää aiheuttako Jumalan säätämien perinnäistapojen höltymistä, olipa kyseessä pyhitetty kuukausi, uhrit, köynnökset tai retkikunnat, jotka pyrkivät Rauhoitettuun temppeliin etsien Jumalan armoa ja mielisuosiota. Mutta kun olette (pyhiinvaellukselta) palanneet ja pukeutuneet tavallisiin vaatteisiinne, saatte pyytää riistaa. Älköön viha niitä vastaan jotka tekivät esteitä teille teidän matkatessanne Rauhoitettuun pyhäkköön, johtako teitä vääryyden tekoihin, vaan auttakaa toisianne hyvyyteen ja hurskauden noudattamiseen. Älkää tukeko toisianne synnissä ja rikkomuksissa, vaan täyttäkää Jumalalle velvollisuutenne. Katso, Jumala on ankara rangaistessaan.

3. Kielletyt ovat teiltä itsestään kuolleet eläimet, veri, sianliha, ja (eläimet), joiden teurastus on tapahtunut jonkun muun nimeen kuin Jumalan , samoin kuristumalla tai iskuvammoista kuolleet eläimet tai pudotessaan surmansa saaneet, sarvilla kuoliaaksi pusketut, petojen raatelemat, ellette teurastamalla ole tehneet niitä nautittaviksi, ja vihdoin epäjumalille uhratut elukat. Kielletty on teitä jakamasta keskenänne (uhrielukoita) arpomalla nuolia. Tämä on pakanallista.

Nykyään ei uskottomilla ole toivoa turmella teidän uskontoanne, joten älkää heitä pelätkö, pelätkää Minua! Tänä päivänä Minä olen saattanut täydelliseksi teidän uskontonne ja sallinut mielisuosioni ylenpalttisesti tulla teidän osaksenne, olen armossani antanut Islaamin teidän uskonnoksenne. Kuka nälän pakottamana, ei tahallaan, rikkoo (äskenmainittuja) kieltojamme vastaan, (hänelle) Jumala on anteeksiantava, laupias.

4. He kysyvät sinulta (Muhammed), mikä heille on (ravinnoksi) sallittua. Sano: (kaikki) hyvät ravintoaineet ovat teille sallittuja. Myös (on teille sallittu) niiden petolintujen saalis, jotka olette riistaa pyydystämään opettaneet aivan kuin koiranne. Jumalan teille neuvoman taidon mukaan; syökää mitä ne pyydystävät teille, tehkää se Jumalan nimeen ja jumalanpelossa. Katso, Jumala on nopea vaatimaan tilille.

5. Nykyään ovat (kaikki) hyvät nautittavat teille sallitut. Pyhän kirjoituksen saaneiden käyttämät ruoat ovat luvalliset teille ja teidän ruokanne ovat luvalliset heille. Samoin ovat (sallitut teille) hyveelliset oikeauskoisten naiset ja hyveelliset naiset kansoista, joille ennen teitä Kirjoitukset annettiin; teidän on annettava heille (säädetyt) aviolahjat ja elettävä heidän kanssaan kunniallisesti, karttaen haureutta, ottamatta heitä vain rakastajattariksenne. Ken uskontonsa pettää, hänen työnsä raukeaa tyhjiin ja hän joutuu kadotettujen pariin tulevassa elämässä.

6. Te, jotka uskotte! Noustessanne rukoilemaan peskää kasvonne ja kätenne kyynärpäätä myöten, pyyhkikää päänne ja peskää jalkanne nilkkoja myöten. Ja jos olette tahriintuneet, tehkää itsenne puhtaaksi. Ja jos olette sairaina tai matkalla tai joku teistä tulee käymälästä, tai olette olleet yhteydessä naisten kanssa, eikä vettä ole saatavissa, niin hangatkaa kasvonne ja kätenne hienolla, puhtaalla hiekalla. Jumala ei sälytä päällenne hankaluuksia, mutta tahtoo, että vaeltaisitte puhtaudessa ja että Hänen armonsa teissä tulisi täydelliseksi, jotta olisitte kiitolliset.

7. Muistakaa Jumalan armoa ja Hänen liittoaan, jonka Hän teki kanssanne, teidän sanoessanne: »Me kuulemme ja me tottelemme»; ja täyttäkää velvollisuutenne Jumalaa kohtaan. Jumala totisesti tietää tekonne.

8. Te, jotka uskotte! Nouskaa(rohkeina) todistamaan oikeamielisesti Jumalan asian puolesta, älkääkä antako ihmisten vihamielisyyden estää teitä menettelemästä oikein. Olkaa oikeamielisiä, - se on lähinnä hurskautta, - ja kunnioittakaa Jumalaa, sillä totisesti Jumala tietää mitä teette.

9. Jumala on antanut lupauksensa niille, jotka uskovat ja hyviä töitä tekevät: heidän on anteeksiantamus ja suuri palkka.

10. Ja ne, jotka eivät usko ja kieltävät Meidän ilmoituksemme, ovat tulen omia.

11. Te, jotka uskotte! Muistakaa Jumalan suosiota kohtaanne, kun eräs heimo yritti käydä käsiksi teihin, mutta Hän piti sen kädet loitolla. Ja antakaa kunnia Jumalalle. Jumalaan pankoot oikeauskoiset turvansa.

12. Jumala teki muinoin liiton Israelin lasten kanssa, ja Me korotimme heidän keskuudestaan kaksitoista johtomiestä, ja Jumala sanoi: »Katso Minä olen kanssanne. Jos te suoritatte hartautenne säännöllisesti, annatte almuja, uskotte lähettiläihini, tuette heitä ja lainaatte

Jumalalle jalon korottoman lainan, niin Minä totisesti annan syntinne anteeksi ja päästän teidät huvi~ tarhoihin, joissa purot solisevat. ja se teistä, joka tämän jälkeen ei usko, joutuu harhaan oikealta tieltä.»

13. Ja siksi, että he rikkoivat liittonsa, Me olemme kironnut heidät ja kovettanut heidän sydämensä. He sotkevat Kirjoituksen sanoja ja ovat unohtaneet osan siitä, mitä heille opetettiin. Lakkaamatta havaitset kieroa menettelyä kaikkien heidän puoleltansa, lukuunottamatta muutamia harvoja. Mutta siedä heitä ja anna anteeksi; katso, Jumala rakastaa jalomielisiä.

14. Niidenkin kanssa, jotka sanovat: »Katso, Me olemme kristittyjä», Me teimme liiton, mutta he unohtivat osan siitä, mitä heille opetettiin. Sentähden Me herätimme heissä kaunan ja vihan toisiansa vastaan aina Ylösnousemuspäivään asti, jolloin Jumala tekee heille selviksi heidän kättensä työt.

15. Te, joiden ovat Kirjoitukset! Nyt on tullut luoksenne Meidän lähettiläämme tähdentäen teille paljon siitä, minkä talletitte Kirjoituksessa, ja jättäen paljon syrjään. Nyt on teille tullut Jumalalta valo ja selvä Kirjoitus,

16. jonka mukaisesti Jumala ohjaa rauhan poluille niitä, jotka etsivät Hänen mielisuosiotaan. Pimeydestä tahtoo Hän päästää heidät valkeuteen ja opastaa heidät oikealle tielle.

17. Ne ovat todella epäuskoisia, jotka sanovat: »Katso, Jumala on Messias, Marian poika.» Sano heille: »Kuka sitten voi mitään Jumalaa vastaan, jos Hän tahtoo hukuttaa vaikkapa Messiaan, Marian pojan, ja hänen äitinsä ja ylipäänsä jok'ainoan maan päällä. Jumalan on herruus taivaassa ja maassa ja niiden välisessä avaruudessa. Hän luo mitä tahtoo, ja Jumala on kaikkivoipa.

18. Juutalaiset ja kristityt väittävät: »Me olemme Jumalan poikia ja lempilapsia.» Sano: »Miksi Hän sitten kurittaa teitä syntienne tähden? Ei, te olette vain Hänen luomiaan kuolevaisia. Hän armahtaa, ketä Hän tahtoo, ja Hän kurittaa, ketä tahtoo. Jumalan on yliherruus taivaassa ja maan päällä ja niiden välillä, Hän on määränpää.»

19. Te, joiden ovat Kirjoitukset! Nyt on Meidän lähettiläämme tullut luoksenne tekemään kaiken selväksi tauon jälkeen, jolloin ei ollut lähettiläitä, jottette sanoisi: »Ei tullut luoksemme yhtään ilosanoman tuojaa eikä varoittajaa.» Nyt on ilosanoman tuoja ja varoittaja tullut teille. Jumala on kaikkivoipa.

20. Entä kun Mooses sanoi kansalleen: »Kansani! Muistakaa Jumalan suosiota kohtaanne; kuinka Hän lähetti keskuuteenne profeettoja ja asetti teille kuninkaita ja antoi teille sen, (mitä) Hän ei antanut kenellekään (muulle) luoduistaan.

21. Kansani, kulkekaa sisälle Jumalan luvattuun pyhään maahan. Älkää kääntykö pakoon, muutoin varmaan joudutte perikatoon.

22. He sanoivat: »Mooses, katso, jättiläiskansaa asustaa siellä, emmekä me pääse sinne, ennenkuin he poistuvat. Kun he ovat lähteneet, menemme me sinne.»

23. Silloin puhui kaksi heistä, jotka pelkäsivät Herraa ja olivat Jumalan suosiossa: »Käykää sisään portin kautta heidän luokseen, ja kun olette sisälle päässeet, olette voittavat. Siis pankaa luottamuksenne (Jumalaan), jos olette uskovaisia.»

24. He sanoivat: »Emme koskaan käy sisälle niin kauan kuin he siellä ovat. Mene sinä ja sinun Herrasi ja taistelkaa! Me jäämme tänne.»

25. Hän sanoi: »Herra! Minulla ei ole valtaa (enää) muiden kuin itseni ja veljeni suhteen; tule Sinä erotuomariksi meidän ja väärintekijäin välille.»

26. (Heidän Herransa) sanoi: »Tämän tähden olkoon se heiltä kielletty maa neljäkymmentä vuotta, jotka heidän on erämaassa vaellettava. Älä siis katkeroidu väärintekijäkansan vuoksi.

27. Mutta lue heille totuuden mukaisesti kertomus Aadamin kahdesta pojasta, kuinka kumpikin heistä uhrasi ja toisen uhri vastaanotettiin, toisen uhria ei vastaanotettu. (Toinen) sanoi: »Totisesti, minä surmaan sinut», ja toinen vastasi: »Jumala ottaa vastaan vain niiden uhrin, jotka karttavat pahaa.

28. Vaikka nostaisitkin kätesi minua vastaan surmataksesi minut, en minä nosta kättäni surmatakseni sinua, katso, minä pelkään Jumalaa, luomakunnan Herraa.

29. Katso, ennemmin suon Sinun kantaa rangaistuksen synnistä minua vastaan sekä omista synneistäsi ja tulla tulen omaksi.Se on pahantekijän palkka.»

30. Mutta (toisen) intohimo pakotti hänet tappamaan veljensä; hän surmasi hänet ja tuli kadotettujen lukuun.

31. Ja Jumala lähetti korpin, joka raapi maata näyttääkseen hänelle, kuinka hänen veljensä alaston ruumis olisi kätkettävä. Mutta hän sanoi: »Voi minua! Pitääkö minun olla tuon korpin kaltainen ja kätkeä veljeni ruumis?» Ja hän tuli katuvaisten lukuun.

32. Tämän johdosta annoimme Israelin lapsille säädöksen, että kuka ikinä ottaa hengiltä ihmisen muutoin kuin verikostoksi tai pahuuden ehkäisemiseksi maassa, hän on kuin olisi tappanut kaikki ihmiset; ja ken ikinä pelastaa yhden hengen, hän on kuin olisi pelastanut kaikkien ihmisten hengen.Meidän lähettiläämme tulivat aikoinaan heidän luokseen selvin todistuksin (Jumalan yliherruudesta), mutta katso, senkin jälkeen monet ihmisistä tulivat irstaiksi maan päällä.

33. Ainoa palkka niille, jotka sotivat Jumalaa ja Hänen lähettilästään vastaan sekä levittävät turmiota maassa, on että heidät tapetaan tai ristiinnaulitaan, tai heidän kätensä ja jalkansa hakataan poikki eri puolilta, ristiin, tai heidät karkoitetaan maasta. Sellainen on heidän häväistyksensä tässä elämässä, ja tulevassa heille on kauhea kuritus,

34. lukuunottamatta niitä, jotka katuvat, ennenkuin te saatte heidät valtaansa. Sillä tietäkää, että Jumala on pitkämielinen, laupias.

35. Te, jotka uskotte! Pitäkää Jumala kunniassa ja etsikää Hänen läheisyyttään sekä ponnistelkaa Hänen retkellään, jotta olisitte onnellisia.

36. Mitä tulee uskottomiin, niin totisesti, vaikka heidän olisi kaikki, mitä maassa on, ja yhtä paljon lisää heidän lunastamisekseen ylösnousemuspäivänä, ei sitä heiltä vastaanotettaisi. He ovat tuskallisen rangaistuksen omat.

37. He pyrkivät pois tulesta, mutta eivät pääse. Heidän rangaistuksensa on pysyvä.

38. Varkailta taasen, olkootpa mies~ tai naispuolisia, leikatkaa kädet. Se on palkka heidän omista teoistaan ja muita varoittava kuritus Jumalalta. Jumala on mahtava, viisas.

39. Mutta ken tekee katumuksen ja parannuksen pahoista teoistaan, häntä kohtaan on Jumala sääliväinen. Jumala on totisesti armahtava, laupias.

40. Etkö tiedä, että Jumalalle kuuluu herruus taivaassa ja maan päällä? Hän rankaisee ketä tahtoo ja armahtaa ketä tahtoo. Jumala on Kaikkivaltias.

41. Lähettiläs, älä katkeroidu niistä, jotka kilpailevat keskenään epäuskosta, jotka huulillaan tunnustavat: »Me uskomme», mutta joiden sydämet eivät usko, älä myöskään (katkeroidu) juutalaisista, jotka mielellään kuuntelevat valheita, kuuntelevat vieraita ihmisiä, jotka eivät tule sinun luoksesi. He tempaavat Kirjoitusten sanoja pois kohdaltaan ja sanovat: »Jos ne teille näin annetaan, ottakaa ne vastaan; ellei, niin varokaa!» Jos kenet Jumala määrää syntiin, et sinä (yrityksilläsi) voi lainkaan häntä auttaa Jumalaa vastaan. Ne ovat sellaisia, joiden sydämiä Jumala ei tahdo puhdistaa. Tässä elämässä saavat he osakseen häpeätä ja tulevassa kauhean kurituksen.

42. He kärkkyvät (kuulla) valheita! He ahnehtivat laitonta voittoa! Jos he tulevat luoksesi (Muhammed), tuomitse heidän riidassaan tai epää se heiltä. Jos kieltäydyt (tuomitsemasta), eivät he voi sinua vahingoittaa, mutta jos tuomitset, tee se oikeudenmukaisesti. Katso, Jumala rakastaa oikeudenmukaisia.

43. Kuinka tulevatkaan he luoksesi tuomittavaksi, vaikka omistavat Tooran, joka sisältää Jumalan tuomiot? Joka tapauksessa menettelevät he toisin jälkeenpäin. Eiväthän tällaiset ole uskovaisia.

44. Olemmehan totisesti ylhäältä lähettänyt Tooran, jossa on johdatus ja valkeus. Senhän mukaan juutalaisia tuomitsivat profeetat - jotka kuuluivat muslimeihin - sekä opettajat ja kirjanoppineet, koska heidät oli määrätty pitämään huolta Jumalan kirjasta, jonka (eläviä) todistajia he olivat. Älkää siis pelätkö ihmisiä, vaan pelätkää ainoastaan Minua. Tunnusmerkkiämme älkää vaihtako mitättömään. Joka ei käytä Jumalan ilmestystä oikein, on uskoton.

45. Me määräsimme heille siinä: henki hengestä, silmä silmästä nenä nenästä, korva korvasta ja hammas hampaasta samoin kuin haava haavasta; mutta ken ehättää (kostamaan) tuomiotta, jääköön enemmättä hyvityksettä; kuka taasen ei tuominnut niin kuin Jumalan ilmoitus määrittelee, kuuluu väärintekijöihin.

46. Ja Me lähetimme profeettain jälkeen Jeesuksen, Marian pojan, vahvistaen sen, mikä ennen Häntä oli sanottu Toorassa; Hänelle Me annoimme evankeliumin, joka sisälsi johdatuksen ja valkeuden sekä varmensi sen, mikä edellä oli sanottu Toorassa, - ollen myös johdatukseksi ja kehoitukseksi niille, jotka karttavat pahaa.

47. Ja evankeliumin seuraajien piti tuomita sen mukaisesti, kuin Jumala oli siinä ilmoittanut; mutta kuka ikinä ei tuominnut Jumalan ilmoituksen mukaisesti, kuuluu väärintekijöihin.

48. Näin Me olemme ilmaissut sinulle (Muhammed) Totuuden kirjan varmentaaksemme edeltäkäyneet kirjoitukset ja säilyttääksemme niiden tarkkuuden; arvostele siis niitä Jumalan ilmoituksen mukaisesti, äläkä seuraa sellaisten alhaisia vaistoja, jotka luopuvat sinulle ilmaistusta totuudesta; kullekin (heimollenne) Me sääsimme omat lakinsa ja tapansa.

Jos olisi ollut Jumalan tahto, Hän olisi muovaillut teidät kaikki yhdeksi kansaksi, ellei Hän olisi tahtonut koetella teitä erikseen annetuin totuuksin; sentähden rientäkää kilvan toistenne kanssa hyveiden harjoittamiseen. Kaikkien on teidän palattava Jumalan eteen, ja Hän kyllä antaa teille lopullisen selvyyden siitä, mistä olitte erimielisiä.

49. Siten on sinun (Muhammed) arvosteltava heitä sen mukaan kuin Jumala on ilmoittanut, äläkä seuraa heidän alhaisia viettejään, vaan ole heidän suhteensa varuillasi, etteivät he viettelisi sinua pois osastakaan niitä totuuksia, jotka Jumala on sinulle ilmoittanut. Mutta jos he uskostaan luopuvat, tiedä silloin, että Jumala aikoo rangaista heitä jostakin heidän vääryydestänsä; totisesti ovat monet kansasta lainrikkojia.

50. Pimeyden päivien lakiako he sitten takaisin kaipaavat? Kuka muu kuin Jumala on parempi tuomari niille, jotka ovat uskossaan varmoja.

51. Te, jotka uskotte! Älkää lyöttäytykö juutalaisten ja kristittyjen ystäviksi, - he ovat ystäviä vain toisilleen, ja joka ottaa heidät liittolaisikseen, on yksi heistä. Jumala ei totisesti ulota johdatustaan väärämielisiin.

52. Mutta heidän ystävikseen näette te rientävän sellaisten, joiden sydämiä tauti tärvelee ja jotka sanovat: »Me pelkäämme onnettomuuden meitä kohtaavan.» Nyt voikin tapahtua, että Jumala antaa (muslimeille) voiton heistä tai lähettää rangaistuksen suoraan Itseltään, niin että he joutuvat katumaan sitä, mitä sisimmässään salailivat.

53. Tällöin oikeauskoiset sanovat: »Nämäkö ovat niitä, jotka vannoivat Jumalan nimeen pyhimmät valansa, että varmasti kuuluvat teihin?» Heidän tekonsa tulevat mitättömiksi ja itse he joutuvat häviölle.

54. Te, jotka uskotte! Jos teistä tulee uskonluopioita, silloin Jumala nostaa itselleen kansan, jota Hän rakastaa ja joka rakastaa Häntä, ollen sävyisä oikeauskoisia kohtaan, urhea uskottomia vastaan, eteenpäin pyrkivä Jumalan tiellä, pelkäämättä arvostelijain moitteita. Tällainen on Jumalan armo, Hän osoittaa sen kenelle suvaitsee, sillä Jumala on ääretön, tietävä.

55. Teidän liittolaisenne ovat siis: Jumala ja Hänen lähettiläänsä sekä oikeauskoiset, nimittäin ne, jotka rukouksessa pysyvät ja jakelevat asetettuja almuja Jumalaa nöyrästi palvellen.

56. Ne taas, jotka ovat liitossa Jumalan ja Hänen lähettiläänsä sekä oikeauskoisten kanssa, ovat totisesti sillä puolella, jolle Jumala suo voiton.

57. Te, jotka uskotte! Niiden joukosta, joille Kirjoitus oli ennen teitä annettu, älkää ottako sellaisia ystäviksenne, jotka pitävät pilkkana tai leikintekona teidän uskontoanne, älkääkä myös jumalattomien joukosta, vaan osoittakaa hurskautenne Jumalalle, jos olette uskovaisia.

58. Kun te kokoonnutte rukoukseen, he ottavat sen pilan ja leikin kannalta, sillä he ovat totisesti ymmärtämätöntä väkeä.

59. Sano: »Voi, te Kirjoitusten kansa, siitäkö te meitä arvostelette, että me uskomme Jumalaan sekä siihen, mikä meille ylhäältä lähetettiin ja mikä on ennen meitä ylhäältä lähetetty? Totisesti ovat useimmat teistä uppiniskaisia.»

60. Sano: »Onko minun lueteltava teille eräitä, jotka Jumalan kostoa ovat vieläkin enemmän kokeneet? Näitä ovat ne, joilta Jumala on riistänyt suosionsa ja jättänyt vihansa heidän päälleen.Ne, joiden keskuuteen Hän on siittänyt apinoita ja sikoja ja jotka paholaista palvelevat, - nämä ovat vielä kurjempia ja etäämmälle eksyneitä oikealta tieltä.»

61. Kun he tulevat luoksenne, he sanovat: »Me uskomme», ja saattavathan he todellakin tulla tässä luulossaan ja mennä tiehensä samassa harhassa, mutta Jumala tietää parhaiten, mikä heissä piilee,

62. ja sinä tulet näkemään enimpäin heistä yhdessä rientävän synteihin ja rikkomuksiin sekä syövän kiellettyä. Pahaa on totisesti se, mitä he tekevät.

63. Miksi eivät heidän opettajansa ja viisaat estä heitä puhumasta synnillistä ja syömästä kiellettyä? Pahaa on totisesti se mitä he tekevät.

64. Ja juutalaiset sanovat: »Jumalan kädet ovat sidotut.» Heidän kätensä sidotut ovat, ja he ovat jääneet ilman Jumalan suosiota, koska niin sanovat. Ei, Hänen molemmat kätensä ovat ojennetut, mutta Hän jakelee niin kuin Hän suvaitsee. Ja sekin, minkä Herrasi on sinulle ylhäältä ilmoittanut, vain yllyttää useimpia heistä irstaisuuteen ja uskottomuuteen. Siksi Me olemmekin kylvänyt kaunaa ja vihaa heidän keskuuteensa aina ylösnousemuksen päivään asti. Joka kerta, kun he sytyttävät sodan liekin, Jumala sammuttaa sen, ja he harhailevat maan päällä pahaa tehden, eikä Jumala rakasta niitä, jotka pahaa tekevät.

65. Jospa Kirjoitusten kansa todellakin uskoisi ja hartautta harjoittaisi, Me varmasti pyyhkisimme heidän pahuutensa heistä ja Me totisesti sallisimme heidän astua autuuden tarhoihin.

66. Ja jos he olisivat pitäneet kiinni Toorasta ja evankeliumista sekä siitä, minkä heidän Herransa on ylhäältä ilmaissut, olisivat he totisesti saaneet nauttia siunausta ylhäältä samoinkuin maasta tulevaa. Heidän joukossaan on oikeamielisiäkin, mutta kelvotonta on se, mitä suurin osa heistä tekee.

67. Lähettiläs! Julista sitä, minkä Herrasi on sinulle ylhäältä lähettänyt, sillä jos et niin tee, et voi pitää itseäsi lainkaan Hänen sanansaattajanaan. Kyllä Jumala varjelee sinut ihmisiltä. Jumala ei totisesti ulota johdatustaan uskottomiin.

68. Sano: »Te Kirjoitusten kansa, teidän perustanne on kestämätön, ellette pidä kiinni Toorasta ja evankeliumista sekä siitä, minkä teille Herranne on ylhäältä ilmaissut.» Se, mikä on sinulle ylhäältä ilmoitettu, vain yllyttää useimpia heistä irstaisuuteen ja uskottomuuteen. Älä siis murehdi uskottomasta kansasta.

69. Niiden suhteen, jotka uskovat (Koraaniin), sekä juutalaisten ja sabealaisten samoin kuin kristittyjen suhteen olkoon niin, että joka uskoo Jumalaan ja ylösnousemuksen päivään ja tekee hyvää, sitä ei pelko valtaa eikä hän joudu murheeseen.

70. Me teimme liiton Israelin lasten kanssa, ja Me lähetimme heidän luoksensa sananjulistajia; ja koska ikinä heidän tykönsä tuli profeetta tuoden sanoman, joka ei ollut heille mieleen, niin joitakuita niistä he kutsuivat valehtelijoiksi, ja toisia he surmasivat.

71. Ja he luulivat, ettei heille ole rangaistusta, ja yltyivät sokeudessaan ja kuuroudessaan; vielä sittenkin Jumala kääntyi heidän

puoleensa laupiaasti, mutta monet heistä tulivat aivan sokeiksi ja kuuroiksi; kyllä Jumala näkee, mitä he tekevät.

72. Totisesti ne ovat harhauskossa, jotka sanovat: »Jumala on Messias, Marian poika»; mutta Messias sanoi: »Oi, Israelin lapset! Palvelkaa Jumalaa, - minun Herraani ja teidän Herraanne.» Totisesti, kuka ikinä rinnastaa (muita) Jumalaan, häneltä Jumala kieltää pääsyn autuuden puutarhaan, ja Hänen asuinsijansa on tuli; siellä ei ole auttajia väärintekijöille.

73. Totisesti ne ovat harhauskossa, jotka sanovat: »Jumala on kolmas kolmesta.» Eihän ole muuta jumalaa kuin ainoa Jumala, ja elleivät he lakkaa niin sanomasta, lankeaa tuskallinen kuritus niiden ylitse heidän keskuudessaan, jotka ovat väärässä uskossa.

74. Eivätkö he aio kääntyä Jumalan puoleen ja anoa Häneltä anteeksiantoa? Onhan Jumala armahtavainen, laupias.

75. Messias, Marian poika, on vain Jumalan lähettiläs; lähettiläät ennen häntä elivät vain aikansa; ja hänen äitinsä oli todellinen nainen; hehän sitäpaitsi molemmat söivät maallista ravintoa. Katso (Muhammed), miten Me teemme heille selviksi sanomamme, ja huomaa, miten he kääntyvät pois (totuudesta).

76. Sano: »Palveletteko Jumalan ohella sellaista, jonka vallassa ei ole tuottaa teille vahinkoa eikä hyötyä?»

77. Sano: »Oi, Pyhän kirjan johdattamat! Älkää menkö uskonnossanne säädyttömiin liiallisuuksiin älkääkä seuratko niiden alhaisia viettejä, jotka muinoin harhaantuivat ja eksyttivät monta sekä joutuivat pois oikealta tieltä.»

78. Israelin lasten keskuudessa sekä Daavid että Jeesus, Marian poika, manasivat niitä, jotka olivat epäuskossa; näin tapahtui, sillä he eivät totelleet ja menivät liiallisuuksiin.

79. Heillä ei ollut tapana kieltää toinen toiseltaan inhottavaa tekoja, (joita) he tekivät; todella olivat heidän tekonsa pahat.

80. Monien heistä (juutalaisista) te näette hierovan ystävyyttä uskottomien kanssa; on totisesti nurjaa se, mitä heidän sielunsa ovat edeltäpäin lähettäneet (tulevaan maailmaan); Jumala on vihastunut heihin, ja kurituksen alaisina saavat he olla.

81. Jospa he olisivat uskoneet Jumalaan ja profeettaan sekä siihen, mikä hänelle oli ilmaistu, he eivät olisi lyöttäytyneet niiden ystäviksi; mutta enin osa heistä on lainrikkojia.

82. Kiivaimmat oikeauskoisten vihamiehet totisesti tapaatte juutalaisista ja monijumalaisista, ja oikeauskoisten ystävyyttä lähinnä olevissa varmasti tapaatte sellaisia, jotka sanovat: »Me olemme kristittyjä»; tämä johtuu siitä, että heidän joukossaan on pappeja ja munkkeja ja että he eivät käyttäydy pöyhkeästi.

83. Ja kun nämä kuulevat, mitä profeetalle on ylhäältä ilmoitettu (Koraani) havaitsette heidän silmäinsä vettyvän kyyneleistä sen totuuden vuoksi, jonka he tunnustavat; he sanovat: »Herra! Me uskomme, lue siis meidät totuuden todistajain joukkoon!

84. Ja mitä (syytä) on meillä olla uskomatta Jumalaan ja siihen totuuteen, joka meille ylhäältä on tullut, koska me vakavasti toivomme, että meidän Herramme sallisi meidän astua hyveellisten kanssa (tulevaan elämään)?»

85. Sentähden Jumala palkitsi heitä siitä, mitä he sanoivat, antamalla heidän elää puutarhoissa, joissa joet virtaavat, ja tämä on palkinto niille, jotka (toisille) hyvää tekevät.

86. Mutta ne, jotka valitsevat epäuskon ja hylkäävät Meidän sanomamme, ovat tulen omia.

87. Te, jotka uskotte! Älkää kieltäkö (itseltänne) sitä hyvää,minkä Jumala on teille luvalliseksi julistanut, älkää myöskään menkö liiallisuuksiin, - totisesti ei Jumala rakasta niitä, jotka ylittävät rajansa.

88. Syökää sallittuja Jumalan hyviä antimia ja ottakaa vaarin velvollisuuksistanne Jumalaa kohtaan, johon te uskotte.

89. Ei Jumala vaadi teitä tilille siitä, mikä on ajattelematonta teidän valoissanne, mutta Hän vaatii teitä tilille vannomisesta vastoin parempaa tietoanne; tämän syntinne lunnaiksi on teidän ravittava kymmenen köyhää kohtuullisella ruoalla, jolla te perheitännekin ruokitte, tai vaatetettava heidät tai vapautettava joku orjuudesta; kuka taasen on varaton, hänen on paastottava kolme päivää; tämä olkoon teidän (ajattelemattomasti) vannomienne valain sovintouhri; pitäkää vaari valoistanne. Näin selvittää teille Jumala sanomaansa, jotta olisitte kiitollisia.

90. Te, jotka uskotte! Päihdyttävät juomat ja uhkapelit ja (uhripalvelus) pystytettyjen kivien edessä sekä nuolilla arpominen ovat pelkkää riettautta, paholaisen aikaansaamaa; karttakaa kaikkea tätä, jotta olisitte onnelliset.

91. Saatana vain pyrkii kylvämään kaunaa ja vihaa teidän keskuuteenne väkijuomien ja uhkapelin avulla pitääkseen teidät loitolla Jumalan muistelemisesta ja rukoilemisesta; ettekö sitä vastustaisi?

92. Totelkaa Jumalaa, totelkaa lähettilästä ja ottakaa vaari itsestänne; mutta jos te pois käännytte, niin tietäkää, ettei Meidän lähettiläämme ole velvollinen ilmoittamaan enempää kuin selvän sanomamme.

93. Niille, jotka uskovat ja tekevät hyvää, ei lueta viaksi, mitä he syövät, kun vain he ottavat vaarin velvollisuudestaan, pysyvät uskossa ja harjoittavat hyviä töitä, - ovathan he huolellisia hartauden harjoittamisessa ja uskossa sekä tekevät hyvää muille; Jumala rakastaa niitä, jotka muille hyvää tekevät.

94. Te, jotka uskotte! Jmala on totisesti koetteleva teitä riistalla, johon teidän kätenne ja keihäänne voivat ulottua, jotta Jumala tietäisi, kuka Häntä salassa kunnioittaa; mutta joka tässä suhteessa kiellon rikkoo, hän on saava tuskallisen kurituksen.

95. Te, jotka uskotte! Älkää tappako riistaa ollessanne pyhiinvaelluksella; kuka ikinä teistä tahallansa pyytää sitä, joutuu hyvittämään sen karjastaan vastaavalla eläimellä, ja kaksi oikeudenmukaista henkilöä keskuudestanne tuomitkoon sen tuotavaksi uhrina Kaabaan tai käytettäväksi lunnaina köyhien ravitsemiseen; muuten on se hyvitettävä vastaavalla paastolla; täten syyllinen saa kokea tekonsa pahan seurauksen; Jumala antaa anteeksi sen, mikä näin on sivuutettu, mutta Jumala lyö kurituksellaan sitä, joka rikkoo uudelleen; onhan Jumala mahtava, koston Herra.

96. Sallittua on teille meren riista ja sen ravintoantimet, itsenne sekä (pyhiin) vaeltajain ylläpidoksi; maan riista on kiellettyä teiltä

vain ollessanne pyhiinvaelluksella; pitäkää vaari velvollisuudestanne Jumalaa kohtaan, jonka eteen teidät kootaan.

97. Jumala on tehnyt Kaabasta pyhitetyn temppelin, kansan rauhoitetun paikan, asettanut pyhän kuukauden ja uhritoimitukset sekä uhrit köynnöksineen; kaiken tämän siksi, että tietäisitte Jumalan käsittävän kaiken, mitä on taivaassa ja mitä on maassa, ja että Jumala tuntee kaikki asiat.

98. Tietäkää, että Jumala on ankara rankaisemaan pahaa, ja samalla Jumala on anteeksiantava, armollinen.

99. Enempää ei vaadita lähettiläältä kuin että hän julistaa (Jumalan sanomaa); ja Jumala tietää, mitä te teette julkisesti ja mitä salaatte.

100. Sano: »Ei mikään paha vedä vertoja hyvälle, vaikka teitä voi miellyttää syntinen yltäkylläisyys; pitäkää siis vaari (velvollisuudestanne) Jumalaa kohtaan, te ymmärtäväiset miehet, jotta teillä olisi menestystä.

101. Te, jotka uskotte! Älkää kyselkö asioita, jotka - jos ne teille julistettaisiin - voisivat teitä vaivata; ja jos te kyselette niitä Koraanin julistuksen yhteydessä, niin ne teille ilmoitetaan; Jumala suo tämän anteeksi, onhan Jumala armahtavainen ja lempeä.

102. Ennen teitä elänyt kansa myöskin kyseli sellaisia asioita, ja silloin heistä tuli epäuskoisia.

103. Jumala ei ole käskenyt (tehdä) bahiraa eikä såibaa eikä wasilaa eikä haamia, mutta harhauskoiset sepittelevät valheita Jumalasta, eikä monikaan heistä mitään ymmärrä.

104. Ja kun heille sanotaan: »Käykäämme siihen, minkä Jumala on ilmaissut, ja liittykäämme profeettaan!», he sanovat: »Meille riittää se, mitä tiedämme isiemme palvelleen.» Niinkö! Vaikka heidän isänsä eivät mitään tienneet eivätkä totuuden tietä kulkeneet.

105. Te, otka uskotte! Ottakaa vaari sieluistanne! Se, joka itse on harhassa, ei voi teitä vahingoittaa, kun vain te olette oikealla tiellä; Jumalan eteen on teidän palattava kaikkien, Hän teille luettelee tekonne.

106. Te, jotka uskotte! Kun kuolema jotakuta teistä lähestyy ja testamentin teko on käsillä, kutsukaa keskuudestanne kaksi oikeamielistä miestä todistajiksi asioissanne, tai sitten kaksi vierasta henkilöä, jos olette matkoilla ja osanne on siellä kuolla; pyytäkää heitä (todistajia) viipymään jälkeen rukouksen, jos heitä epäilette, ja heidän on kummankin vannottava Jumalan nimeen sanoen: »Me emme tule vaatimaan siitä maksua, vaikka olisikin joku sukulainen (keneltä vaatia), emmekä me salaa Jumalan nimeen annettavaamme todistusta; kuuluisimme totisesti silloin syntisiin.

107. Jos käy (myöhemmin) ilmi, että he molemmat ovat tehneet vääryyttä, on kahden muun astuttava heidän sijaansa niiden joukosta, joilla on heitä vastaan syytös, kahden lähimmän sukulaisen; näiden on nyt vannottava Jumalan nimeen: »Totisesti on meidän todistuksemme oikeampi kuin niiden kahden, emmekä missään ole totuutta loukanneet, sillä kuuluisimmehan silloin väärintekijöihin.»

108. Näin on oikeampi menetellä, jotta (testamentin) todistajat esittäisivät oikean todistuksen, peläten, että heidän valansa jälkeen

muutkin vannovat valansa asiassa; pitäkää vaari velvollisuudestanne Jumalaa kohtaan ja olkaa kuuliaiset; Jumala ei johdata lainrikkojia.

109. Sinä päivänä, jolloin Jumala kokoaa profeettansa, tullaan sanomaan: »Mitkä vastaukset teille annettiin?» He sanovat: »Meillä ei ole mitään tietoa, totisesti Sinä olet suuri näkymättömien asioiden tietäjä.»

110. Kun Jumala sanoo: »Oi, Jeesus, Marian poika! Muistatko Minun suosiotani sinua ja äitiäsi kohtaan, kun minä vahvistin (sinua) pyhällä ilmestyksellä; (niin että sinä puhuit) ihmisille sekä kehdossa että vanhempana; kun Minä opetin sinulle Kirjoitukset ja viisauden, joka on Toorassa ja evankeliumissa ja kun sinä (muovailit) savea linnun näköiseksi - minun luvallani, ja sinä puhalsit hengen siihen ja minä sallin sen tulla linnuksi; ja kun sinä paransit sokeita ja spitaalisia minun luvallani, ja kun minä hillitsin Israelin lapset sinun tullessasi heidän luokseen selvin todistein, jolloin epäuskoiset heidän joukossaan sanoivat: »Eihän tämä ole muuta kuin ilmeistä noituutta.»

111. Ja kun Minä annoin opetuslapsille ilmestykseni sanoen: »Uskokaa Minuun ja Minun lähettilääseeni!» he vastasivat: »Me uskomme ja tunnustamme, että me alistumme (Jumalan tahtoon).»

112. Ja kun opetuslapset sanoivat: »Jeesus, Marian poika, eikö Herrasi suostu lähettämään meille pöytää taivaasta?», niin Hän sanoi- »Pitäkää vaari velvollisuudestanne Jumalaa kohtaan, jos olette uskovaisia.»

113. He sanoivat: »Me haluamme ravita itsemme sen ruoalla, jotta meidän sydämemme saisi rauhan, jotta me uskoisimme sinun puhuneen meille totta ja jotta me voisimme sitä edelleen todistaa.»

114. Jeesus, Marian poika, sanoi: »Jumala, meidän Herramme ! Lähetä meille pöytä taivaasta alati uudistuvaksi tyydytykseksemme, niin hyvin ensimmäiselle kuin viimeisellekin meistä, lähetä meille tunnusmerkki itsestäsi ja suo meille elatus! Sillä Sinä olet paras huoltaja.»

115. Jumala sanoi: »Totisesti lähetän Minä sen teille, mutta kuka ikinä teistä sen jälkeen horjuu uskossaan, häntä minä kuritan totisesti sellaisella rangaistuksella, jolla en ole ainoatakaan muuta kansaa kurittanut.»

116. Ja kun Jumala sanoo: »Oi Jeesus, Marian poika! Oletko sanonut ihmisille: »Ottakaa minut ja minun äitini kahdeksi jumalaksenne Jumalan ohella», hän (Jeesus) vastaa: »Ylistys olkoon Sinulle, en voinut sanoa sellaista, johon minulla ei ollut oikeutta; jos olisin niin sanonut, Sinä olisit varmasti sen tietänyt; Sinä tiedät, mitä on minun mielessäni, mutta minä en tiedä, mitkä ovat Sinun aivoituksesi: totisesti olet Sinä suuri näkymättömien asioiden tuntija.

117. En minä sanonut heille muuta, kuin minkä Sinä minulle uskoit: »Palvelkaa Jumalaa, minun Herraani ja teidän - Herraanne! ja minä pidin vaarin heistä niin kauan, kuin minä olin heidän keskuudessaan, mutta kun Sinä annoit minun kuolla, Sinusta tuli heidän kaitsijansa, ja Sinä olet kaiken tapahtuvan todistaja.

118. Jos Sinä suvaitset kurittaa heitä, niin ovathan he totisesti Sinun palvelijoitasi, ja jos Sinä suvaitset heille anteeksi antaa, niin olethan Sinä mahtava ja viisas.»

119. Ja Jumala sanoo: »Tämä on päivä, jolloin heidän totuutensa hyödyttää totuudessa pysyviä; nämä saavat asustaa puutarhoissa, joissa

purot solisevat, ja viipyä niissä iäti. Heillä on Jumalan mielisuosio, ja he ovat autuaat Jumalassaan; tämä on ylin onni.

120. Jumalan on kuninkuus taivaassa ja maan päällä ja kaiken yli, mikä niissä on; Hänen vallassaan on kaikki.

SURA 6. AL-ANÁAM (KARJAN SUURA)

Aloitan JUMALAN, laupiaan Armahtajan, nimeen.

1. Ylistys ja kunnia Jumalalle, joka on luonut taivaat ja maan, säätänyt pimeyden ja valon. Kuitenkin asettavat uskottomat muitakin Herransa rinnalle.

2. Hänhän loi teidät savesta; ja Hän myös rajoitti aikanne. Hänen vallassaan ovat aikojen ääret. Sittenkin te epäilette.

3. Niin, Hän on Jumala taivaassa ja maan päällä; Hän tietää, mitä salaatte ja mitä ilmaisette, ja Hän tietää mitä ansaitsette.

4. Eikä yksikään heidän Herransa tunnusmerkeistä saavuta heitä niin, etteivät he kääntyisi siitä pois.

5. Ovathan he vääristelleet totuuden sen tullessa heidän luoksensa, mutta pian on heille tuleva sanoma siitä, mitä he ovat pilkkanaan pitäneet.

6. Eivätkö he sitten näe, kuinka monet sukupolvet, joiden Me olimme sallinut juurtua maan päällä lujemmin kuin teidän, Me olemme hävittänyt ennen heitä? Olemme kaatanut taivaasta heidän ylitseen runsaita sateita ja antanut jokien virrata heidän alangoillaan, mutta sitten hävitimme heidät heidän syntiensä tähden ja annoimme toisen sukupolven nousta heidän jälkeensä.

7. Vaikka olisimme lähettänyt sinulle, Muhammed, Kirjoituksen paperilla, ja vaikka he olisivat saaneet sitä käsin kosketella, niin olisivat he, uskottomat, kuitenkin sanoneet: »Tämä ei ole muuta kuin ilmeistä noituutta.»

8. Sanovathan he. »Miksi ei enkeliä ole lähetetty heidän luoksensa?» Mutta jos olisimme lähettänyt enkelin, olisi asiassa tuomiokin tapahtunut, eikä olisi jätetty heille enempää harkinta-aikaa.

9. Ja jos olisimme käyttänyt enkeliä sanansaattajana, niin olisimme kuitenkin pukenut hänet ihmishahmoon ja siten pannut alttiiksi samoille epäilyksille, joita heillä nyt on.

10. Onhan pilkattu (Jumalan)lähettiläitäkin ennen Sinua, mutta sitten onkin se, mistä he pilkkaa tekivät, kohdannut ilkkujat.

11. Sano:»Vaeltakaa ympäri maata ja nähkää, minkä lopun saivat ne, jotka pitivät totuutta valheena!»

12. Sano:»Kenelle kuulu kaikki taivaassa ja maan päällä?».Vastaa:»Jumalalle». Laupeuden hoidon on Hän pidättänyt itselleen; Hän on totisesti kokoava teidät yhteen ylösnousemuksen päivänä, siitä ei ole epäilystäkään. Mutta ne, jotka sielunsa turmelevat, eivät usko.

13. Kaikki, mikä on olemassa yöllä ja päivällä, kuuluu Hänelle; Hän on kuuleva, tietävä.

14. Sano:»Valitsisinko suojelijakseni jonkun muun kuin Jumalan, taivaitten ja maan Luojan, hänet,joka ravitsee eikä itse ravintoa

nauti?» Sano:»Minut on totisesti määrätty ensimmäiseksi, joka Hänen tahtoonsa alistuu. Älä kuulu epäjumalien palvelijoihin.»

15. Sano:» Jos uhmailen Herraani, saan pelätä rangaistuspäivän tuskaa.»

16. Hänet, jonka ohi rangaistus käy sinä päivänä, on Herra todella armahtanut; tämä on ilmeinen onni.

17. Ja jos Jumala saattaa kohtalosi kovaksi, ei ole ketään paitsi Hän itse, joka sen lievittäisi, mutta jos Hän vuodattaa ylitsesi hyvyyttä, (ken voisi sen pilata, kun) Hänellä on kaikki vallassaan.

18. Hän on kaikkivoipa orjiensa valtias; Hän on viisas, kaikki tietävä.

19. Sano:» Mikä olisi painavin todistus?» Sano:» Jumala on todistaja minun ja teidän välillänne, ja minulle on tämä Koraani ilmestyksenä annettu, jotta minä sen kautta varoittaisin teitä ja jokaista, jonka se saavuttaa. Todistaisitteko silloin todellakin, että on muitakin jumalia kuin Jumala?» Sano: »Sellaista en todista.» Sano: »Hän on ainoa Jumala, enkä totisesti vastaa siitä, mitä te Hänen rinnalleen olette keksineet.»

20. Ne, joille Me olemme antanut Pyhän Kirjoituksen, tuntevat hänet (Muhammedin) yhtä hyvin kuin omat poikansa, mutta ne, jotka turmelevat sielunsa, eivät usko.

21. Kuka tekee suurempaa vääryyttä kuin se, joka sepittää valhetta Jumalasta tai vääristelee Hänen tunnusmerkkinsä valheeksi? Totisesti ei väärintekijöille tule hyvin käymään.

22. Sinä päivänä, jolloin Me kokoamme heidät kaikki yhteen, sanomme Me niille, jotka asettavat muita Jumalan rinnalle: »Missä ovat nyt ne Jumalan vertaiset, joilla olette uskotelleet?»

23. Eivätkä he silloin keksi muuta puolustusta kuin sanovat: »Jumalan, Herramme nimeen, me emme ole epäjumalia Hänen rinnalleen asettaneet.»

24. Katso, kuinka he sotkeutuvat valheisiinsa, ja kuinka kaikki, mitä he ovat sepittäneet, luhistuen pettää heidät!

25. Heidän joukossaan on sellaisiakin, jotka sinua kuuntelevat, mutta Me olemme verholla peittäneet heidän sydämensä, niin etteivät he voi ymmärtää sitä (Koraania) ja heidän korvansa ovat tukitut, ja vaikka he näkisivät mitä tunnusmerkkejä, eivät he usko niihin, niin että uskottomat tullessaan luoksesi väittelemään kanssasi sanovat: »Nämä ovat vain niitä entisten ihmisten juttuja.»

26. He estelevät muita totuuteen pyrkijöitä ja itse karttavat sitä, mutta he turmelevat vain itsensä eivätkä sitä tajua.

27. Jospa voisit nähdä, kun heidät asetetaan tulen eteen ja he sanovat: »Voi, että voisimme palata takaisin! Silloin emme väittäisi Herramme tunnusmerkkejä valheeksi, vaan kuuluisimme oikeauskoisiin!»

28. Heille kirkastetaan se, minkä he ennen salasivat, mutta vaikka he saisivatkin palata, kääntyisivät he kuitenkin siihen, mikä on heiltä kielletty; totisesti he ovat valehtelijoita.

29. Sanovatpa he: »Ei ole muuta kuin tämä nykyinen elämämme eikä meitä herätetä kuolleista.»

30. Jospa voisit nähdä, kun heidät asetetaan Herransa eteen! Hän on sanova: »Eikö tämä ole totinen todellisuus?» He vastaavat: »On,

Herramme nimessä!» Hän on jatkava: »Maistakaa siis rangaistusta, koska ette uskoneet!»

31. Kadotuksen omia ovat todella ne, jotka pitävät Jumalan kohtaamista valheena, kunnes se hetki heidät yllättää ja he puhkeavat sanomaan: »Voi meitä laiminlyöntimme tähden!» He saavat kantaa taakkansa selässään. Eikö ole julma taakka, jota he joutuvat kantamaan?

32. Maallinen elämä on vain leikkiä ja pilaa; taivaallinen koti on totisesti parempi niille, jotka Jumalaa pelkäävät. Ettekö sittenkään käsitä?

33. Me tiedämme (Muhammed), että heidän puheensa sinua totisesti surettavat; he eivät tosin väitä sinua valehtelijaksi, mutta väärämieliset kieltävät Jumalan tunnusmerkit.

34. Jo ennen sinua lähettiläitämme on pidetty valehtelijoina, mutta he ovat kärsivällisesti kestäneet sen, että heitä on paneteltu ja vainottu, kunnes apumme on heidät saavuttanut; kukaan ei voi Jumalan sanaa muuttaa. Ja sinähän jo tunnet paljon (entisten) lähettiläitten sanomasta.

35. Ja jos heidän ynseytensä on sinusta liian masentavaa, niin koeta, ehkä löydät reiän maan uumeniin tai tikapuut taivaaseen, jos haluat kaikille kelpaavaa tunnusmerkkiä, mutta jos Jumala olisi tahtonut, Hän kyllä olisi saanut heidät liittymään johdatukseensa; älä ole siis järjettömän kaltainen!

36. Vain ne ovat alttiita, jotka Häntä kuuntelevat; mutta kuolleet on Jumala herättävä; silloin palaavat he Hänen luokseen.

37. He sanovat vielä: »Miksi ei hänen Herransa ole lähettänyt hänelle tunnusmerkkiä?» Sano: »Jumalalla on totisesti valta lähettää tunnusmerkki ylhäältä, mutta useimmat heistä eivät sitä tunne.»

38. Ei ole eläintä maan päällä, ei lintua, joka kahdella siivellään lentää, jotka eivät olisi kaikkeuteen kuuluvaisia kuten tekin; emme mitään ole jättänyt pois (luomislakiemme) kirjasta. Sitten kootaan heidät yhteen Herransa luo.

39. Mutta ne, jotka väittävät tunnusmerkkimme valheeksi, ovat kuuroja, mykkiä ja pimeyden vallassa; Jumala johtaa harhaan kenet tahtoo ja opastaa oikealle tielle kenet suvaitsee.

40. Sano: »Uskotteko te, että Jumalan rangaistuksen kohdatessa teitä tai tuomiohetken teidät yllättäessä te huudatte avuksenne muuta kuin Jumalaa? (Vastatkaa niin kuin on), jos totuutta rakastatte.

41. Ei, Häntä yksin olette te avuksenne huutavat, ja Hän on, jos tahtoo, torjuva sen, mitä te torjumaan pyydätte, ja te tulette unohtamaan sen, minkä asetatte Hänen rinnalleen.

42. Olemmehan lähettänyt (ilmoituksemme) kansoille ennen sinua ja koetellut niitä vaivalla ja vastoinkäymisellä, jotta ne nöyrtyisivät.

43. Jospa he olisivat nöyrtyneet, kun lähettämämme vaiva kohtasi heidät! Mutta heidän sydämensä paatuivat ja Saatana kaunisti heille kaikki heidän tekonsa.

44. Kun he olivat unohtaneet saamansa varoitukset, Me avasimme kaikki portit heille, kunnes Me lopuksi äkkiä yllätimme heidät, juuri kun he saamastaan eniten iloitsivat, ja silloin, katso, epätoivo valtasi heidät.

45. Niin hävitettiin juurineen väärintekijät viimeiseen mieheen; ylistys ja kunnia Jumalalle, maailmojen Herralle!

46. Sano: »Näyttääkö teistä siltä, jos Jumala riistää teiltä kuulon ja näön ja sulkee sinetillään sydämenne, että on olemassa joku muu kuin Jumala, joka voisi ne teille takaisin antaa?» Katso, miten moninaisia vertauskuvia Me käytämme. Mutta he kääntyvät pois.

47. Sano: »Mitä arvelette, jos Jumalan rangaistus kohtaa teidät odottamatta tai ilmeisesti, hävitetäänkö muita kuin väärämieliset ihmiset?»

48. Me lähetämme lähettiläitä vain ilosanoman tuojiksi ja varoittajiksi, mutta niiden, jotka uskovat ja oikein tekevät, ei tarvitse pelätä eikä murehtia.

49. Mutta niitä, jotka väittävät tunnusmerkkimme valheeksi, on rangaistus kohtaava heidän jumalattomuutensa tähden.

50. Sano: »En minä väitä teille, että omistan kaikki Jumalan aatteet tai että tunnen silmiltä salatun, enkä minä sano teille olevani henkiolento, enkeli; minä vain noudatan sitä, mikä minulle on ilmoitettua» Sano: »Ovatko sokea ja näkevä yhdenvertaisia? Eikö teillä ole arvostelukykyä?»

51. Varoita tällä (Koraanilla) niitä, jotka pelkäävät, että heidät kootaan Herransa eteen, eikä heillä paitsi Häntä ole mitään puoltajaa eikä välittäjää, jotta he pelkäisivät Jumalaa.

52. Äläkä karkoita pois niitä, jotka rukoilevat Herraansa aamuin ja illoin halaten Hänen läheisyyttään. Ei ole sinun asiasi tehdä tiliä heistä, eivätkä he ole vastuussa sinusta; karkoittaessasi heidät tulisit sinäkin väärintekijäksi.

53. Me koettelemme heitä toistensa kautta aina siihen saakka, että he sanovat: »Nämäkö ovat niitä joukostamme, joille Jumala on suonut armonsa?» Eikö Jumala arvaa, ketkä ovat kiitollisia?

54. Kun luoksesi tulevat ne, jotka uskovat tunnusmerkkeihimme, sano: »Rauha olkoon teille! Herranne on pidättänyt itselleen laupeuden: jos joku teistä tekee väärin ymmärtämättömyydessään ja sitten kääntyy ja tekee oikein, niin on Hän armollinen ja lempeä.»

55. Siten selitämme Me tunnusmerkkimme, jotta väärintekijöiden tie tunnettaisiin.

56. Sano: »Minua on totisesti kielletty palvelemasta niitä, joita te rukoilette Jumalan vertaisina.» Sano: »En noudata teidän päähänpistojanne; silloin olisin joutunut eksyksiin enkä kuuluisi niihin, jotka oikeata johdatusta seuraavat.»

57. Sano: »Minä luotan totisesti Herrani selvään johdatukseen, mutta te sen hylkäätte. Ei ole minun vallassani se, mitä te haluatte jouduttaa. Ratkaisu kuuluu yksin Jumalalle; Hän pitää huolen oikeudesta ja on paras tuomari.»

58. Sano: »Jos olisi minun vallassani se, mitä te haluatte jouduttaa, olisi asia ratkaistu minun ja teidän välillänne; mutta Jumala tuntee väärintekijät paremmin (kuin minä).»

59. Hänen hallussaan ovat kaiken näkymättömän avaimet; ei kukaan muu sitä tunne kuin Hän yksin. Hän tietää kaiken maan päällä ja meressä; Hänen tietämättään ei ainoakaan lehti putoa, ei piile yksikään jyvä

maan uumenissa eikä ole kosteata eikä kuivaa, joka ei olisi selvästi (Jumalan) kirjoissa.

60. Hän se ottaa teidät kokonaan haltuunsa yöksi ja tietää toimenne päivällä. Vihdoin on hän teidät herättävä, jotta täyttyisi määrätty aika. Silloin on teidän palattava Hänen luokseen, ja Hän on paljastava teille entiset tekonne.

61. Hän on kaikkivoipa orjiensa Valtias, ja Hän lähettää suojelijansa luoksenne, kunnes kuoleman jonkun teistä kohdatessa enkelimme tekevät hänelle täyden palveluksen, mitään laiminlyömättä.

62. Sitten palaavat he Jumalan luo, joka totisesti on heidän Valtiaansa; eikö tuomio ole Hänen? Eikö Hän ole nopein tilinteoissa?»

63. Sano: »Kuka pelastaa teidät maan ja meren kauhuista (pimeydestä), kun rukoilette Häneltä apua nöyryydessä ja hiljaisuudessa? Koska Hän meidät niistä pelastaa, tulee meidän totisesti olla kiitollisia.»

64. Sano: »Jumala pelastaa teidät niistä ja kaikista muista ahdingoista, ja kuitenkin asetatte te muita Hänen rinnalleen.»

65. Sano: »Hänellä on valta lähettää teille rangaistus ylhäältä tai nostaa se teille jalkojenne alta tai saattaa teidät hajaannukseen ja lahkoihin tai antaa teidän maistaa toistenne mielivaltaa.» Katso, miten vaihtelevia kuvauksia me esitämme, jotta he käsittäisivät!

66. Mutta sinun kansasi pitää sitä (Koraania) valheena, vaikka se on itse totuus. Sano: »Minä en ole teidän hoitajanne;

67. jokaisella tapahtumalla on määrätty hetkensä, ja te tulette kokemaan sen aikanansa.»

68. Ja kun näet niitä, jotka puhuvat joutavia tunnusmerkeistämme, niin käänny pois heistä, kunnes he rupeavat pohtimaan jotakin muuta, mutta jos Saatana saisi sinut unohtamaan (tämän säännön), niin älä kuitenkaan jää istumaan vääräuskoisen seuraan, kun se taas muistiisi tulee!

69. Jumalaapelkääväiset eivät ole vastuussa heistä, mutta varoittakoot heitä, jotta hekin pelkäisivät Jumalaa.

70. Jätä ne, joiden uskonto on leikintekoa ja ajanvietettä ja jotka maallinen elämä saa pauloihinsa, mutta varoita heitä tällä (Koraanilla), jottei yksikään sielu hukkuisi pahojen tekojensa tähden. Eihän sillä ole, paitsi Jumalaa, ketään suojelijaa eikä opastajaa, ja vaikka se tarjoaisikin korvausta kaikesta, minkä voi korvata, ei sitä vastaanotettaisi. Niitä, jotka hukkuvat pahojen töittensä tähden, odottaa kiehuva juoma ja tuskallinen rangaistus, siksi että he jumalattomuutta harjoittavat.

71. Sano: »Rukoilisimmeko Jumalan asemesta sellaista, mikä ei voi meitä hyödyttää eikä vahingoittaa? Ja senjälkeen, kun Jumala on meitä johdattanut, kääntyisimmekö pois aivan kuin se, jonka pahat henget ovat eksyttäneet, niin että hän tulee aivan neuvottomaksi maan päällä, vaikka hänellä on ystäviä, jotka kutsuvat häntä oikealle tielle näin sanoen: »Tule luoksemme!» Sano: »Jumalan johdatus on totisesti oikea johdatus, ja meidät on määrätty alistumaan maailmojen Valtiaan alamaisiksi.»

72. Ja pysykää rukouksessa sekä Herran pelossa, sillä Hänen luoksensa teidän on kokoonnuttava.

73. Hän totuudessaan on luonut taivaat ja maan, ja sinä päivänä, jolloin Hän sanoo: »Tapahtukoon!» tapahtuu niin. Hänen sanansa on totuus. Hänen on valta sinä päivänä, jolloin ylösnousemuksen pasuunaa puhalletaan. Hän tuntee kaiken salatun ja kaiken julkisen; Hän on viisas ja kaikkitietävä.

74. Entä kun Aabraham sanoi isälleen Azarille: »Pidätkö epäjumalia Jumalan vertaisina? Näen totisesti, että sinä ja kansasi olette ilmeisessa harhassa.»

75. Ja tällä tavoin näytimme Me Aabrahamille taivaitten ja maan valtakunnan, jotta hän kuuluisi uskostaan varmoihin.

76. Kun yö pimeni hänen ylleen, havaitsi hän tähden ja sanoi: »Tämä kai on Herrani», mutta kun se laski, sanoi hän: »En rakasta niitä, jotka painuvat alas.»

77.Ja kun hän näki kuun nousevan, sanoi hän: »Tämä kai on Herrani», mutta kun se laski, sanoi hän: »Jollei Herrani johda minua, joudun minä totisesti harhaan.»

78. Ja kun hän näki auringon nousevan, sanoi hän: »Tämä kai on Herrani, onhan se suurin.» Mutta kun se laski, sanoi hän: »Kansani, minulla ei ole tekemistä.minkään kanssa, jonka te asetatte Jumalan rinnalle.

79. Minä käännän kasvoni sen puoleen, joka on luonut taivaat ja maan, olen oikeauskoinen enkä monijumalainen.»

80. Mutta hänen kansansa kiisteli hänen kanssaan, ja hän sanoi: »Kiistelettekö kanssani Jumalasta, vaikka Hän johdattaa minua? En minä pelkää niitä, mitä asetatte Hänen rinnalleen, mutta minulla on Herran pelko täyttääkseni Hänen tahtonsa. Minun Herrani viisaus vallitsee kaikkea, ettekö te tosiaan sitä ymmärrä?

81. Kuinka voisin pelätä sitä, minkä te Hänen rinnalleen asetatte, kun te ette edes pelkää asettaa Jumalan rinnalle sellaista, jota Hän ei ole ylhäältä ilmoittanut? Kumpi uskonsuunta paremmin ansaitsee olla rauhassa, vastatkaa, jos pystytte asioita käsittämään?»

82. Ne, jotka uskovat eivätkä pimennä uskoaan väärillä teoilla, pysyvät levollisina ja nauttivat oikeata Johdatusta.

83. Nämä olivat todistukset, jotka annoimme Aabrahamille hänen kansaansa vastaan. Ne, jotka haluamme, korotamme Me ylempään tietoon; Sinun Herrasi on totisesti viisas, tietävä.

84. Ja me annoimme hänelle Iisakin ja Jaakobin - kumpaakin Me johdatimme - ja Noakia olimme muinoin johdattaneet - ja hänen jälkeläisistään Daavidia, Salomonia, Jobia, Joosefia, Moosesta ja Aaronia - samoin kuin heidät palkitsemme ne, jotka hyvää tekevät -

85. Sakarias, Johannes, Jeesus, Elias, - kaikki olivat he vanhurskaita.

86. Myös Ismael, Elisa, Joonas ja Loot; jokaisen näistä korotimme Me muiden aikalaistensa yläpuolelle.

87. Samoin muutamia heidän isistään, heidän jälkeläisistään ja veljistään; Me valitsimme heidät ja johdatimme oikealle tielle.

88. Tämä on Jumalan johdatus; jolla hän valintansa mukaan ohjaa palvelijoitaan, mutta jos he asettavat muita Hänen rinnalleen, niin totisesti osoittautuvat turhiksi heidän aherruksensa.

89. Nämä ovat niitä, joille olemme antanut Pyhän kirjoituksen, viisauden ja profeetan kutsumuksen. Mutta jos nämä eivät niihin usko, olemme Me totisesti antava ne kansalle, joka ei niitä epäile.

90. Nämä ovat väkeä, jota Jumala on johdattanut; seuraa siis heille suotua opastusta. Sano: »Minä en pyydä palkkaa teiltä; tämä on ainoastaan muistutus muulle maailmalle.»

91. He eivät antaneet Jumalalle sitä arvoa, jonka Hän ansaitsee, kun he sanoivat: »Jumala ei ole lähettänyt ylhäältä mitään (ilmoitusta) kenellekään ihmisolennolle.» Sano: »Kuka lähetti sitten Pyhän kirjoituksen, jonka Mooses toi valoksi ja johdatukseksi ihmisille? Te panitte sen muistiin hajanaisina kirjoituksina, joista osan teitte tunnetuksi ja paljon salasitte, vaikka itse opittekin sen, mitä ette tietäneet, - ette te eivätkä isänne.» - Sano: »Jumala» (sen ilmoitti) ja jätä heidät sitten huvittelemaan joutavilla jutuillaan.

92. Tämä on siunattu kirjoitus, jonka Me lähetimme ylhäältä; se vahvistaa aikaisemmin olleen ja opastaa sinua varoittaessasi kaikkien kaupunkien äitiä (Mekkaa) ja niitä, jotka sen ympärillä asuvat. Ne, jotka uskovat tulevaan elämään, uskovat siihen; he pitävät tarkoin vaarin rukouksistaan.

93. Ken tekee suurempaa vääryyttä, kuin se, joka sepittää valhetta Jumalaa vastaan tai sanoo: »Olen saanut ilmestyksen», vaikkei hänelle mitään ilmestystä ole annettu; tai se, joka sanoo: »Minäkin voin ilmoittaa samanlaista, kuin minkä Jumala on ylhäältä ilmoittanut.» Jospa voisit nähdä väärintekijät heidän ollessaan kuolemantuskissa ja enkelien ojentaessa kätensä sanoen: »Luovuttakaa henkenne! Tänä päivänä saatte häpeällisen rangaistuksen siitä, mitä valheellisesti ja perättömästi olette Jumalasta puhuneet ja ylpeinä ylenkatsoneet Hänen tunnusmerkkinsä!

94. Olettehan nyt saapuneet luoksemme alastomina, sellaisina, joiksi alussa loimme teidät, ja jättäneet taaksenne kaiken, minkä olimme hoitoonne uskoneet, emmekä Me näe ympärillänne yhtäkään kannattajistanne, joitten väititte olleen teidän uskonsuuntaanne. Todellakin ovat nyt siteet välillänne katkenneet ja luulottelunne on pettänyt teidät.»

95. Jumala antaa totisesti jyvän ja (taatelin)kiven itää, Hän synnyttää elämää siitä, mikä on kuollut, mutta Hän aikaansaa myös kuolemaa elävästä; tällainen on Jumala - keneen te sitten turvaudutte vastahakoisuudessanne?

96. Hän, joka antaa aamun sarastaa ja on määrännyt yön lepoajaksi sekä auringon ja kuun ajanlaskemista varten; tämä on Kaikkivaltiaan ja Kaikkitietävän järjestely.

97. Hän teille on luonut tähdet johtamaan teitä maan ja meren pimeydessä. Me olemme nyt selittänyt tunnusmerkit ymmärtäville ihmisille.

98. Hän teidät on luonut yhdestä olennosta, ja te olette saaneet asuinsijan sekä lepopaikan. Olemme nyt selittänyt tunnusmerkit ymmärtäväisille ihmisille.

99. Hän se antaa taivaasta vettä; siitä Me aikaansaamme kaiken kasvullisuuden alun ja siitä vihreyden, josta taasen synnytämme jyvät tähkään; ja taatelintertut kasvavat palmuissa riippuen tupistaan; samoin kasvatamme Me viinitarhat, öljypuut ja granaattiomenat,

toistensa kaltaiset yhtä hyvin kuin erilaiset. Katsokaa niitten hedelmiä, kun ne muodostuvat ja kun ne kypsyvät! Tässä on kyllin tunnusmerkkejä ihmisille, jotka uskovat.

100. Ovatpa he tehneet dzinneistä Jumalan vertaisia, vaikka Hän on ne luonut; samoin ovat he tietämättömyydessään keksineet Hänelle poikia ja tyttäriä. Hänelle yksin kaikki kunnia! Onhan Hän suunnattomasti yläpuolella sen, mitä he Hänestä väittävät.

101. Kuinka voisikaan taivaitten ja maan Luojalla olla lapsi, kun Hänellä ei ole puolisoa? Onhan Hän luonut kaiken, ja Hänen tietonsa tunkee kaiken lävitse.

102. Tällainen on Jumala, teidän Herranne; ei ole muuta Jumalaa kuin Hän, kaiken Luoja. Palvelkaa siis Häntä, Hän on kaiken olevaisen kaitsija.

103. Katseet eivät Häntä saavuta, mutta Hän tavoittaa kaikki katseet; Hän on kaikista tarkkanäköisin, kaikkitietävä.

104. Niin olette nyt saaneet todisteet Herraltanne; ken ne oivaltaa, sille koituu se hänen sielunsa hyödyksi, mutta ken on sokea, sille se on hänen omaksi vahingokseen. Ja (sano): >En minä ole vartijanne.»

105. Niin ilmoitamme Me olemuksemme vertauskuvin, jotta he (sinulle, Muhammed,) sanovat: »Sinä olet tutkinut», samalla selittääksemme sen (Koraanin) ymmärtäväisille ihmisille.

106. Noudata sitä, mikä on Herrasi sinulle ilmoittamaa - ei ole muuta jumalaa paitsi Hän - ja käänny pois monijumalaisista.

107. Jos Jumala olisi tahtonut, eivät he olisi kyenneet asettamaan muita Hänen rinnalleen; mutta Me emme ole asettanut sinua heidän vartijakseen, etkä sinä ole heidän kaitsijaisa,

108. Älkää häväiskö niitä, joita he rukoilevat Jumalan rinnalla, jotteivät he kiivaudessaan ja ymmärtämättömyydessään häväisisi Jumalaa. Niin olemme jokaiselle kansalle kaunistanut heidän tekonsa; onhan heidän senjälkeen palattava Herransa luo, ja Hän on julistava heille, mitä he ovat tehneet.

109. He ovat vannoneet Jumalan nimeen pyhimmät valansa, että jos tunnusmerkki olisi tullut heille, olisivat he totisesti uskoneet siihen. Sano: »Tunnusmerkit kuuluvat ainoastaan Jumalalle, mutta ettekö te (muslimit) tiedä, että he eivät usko, vaikka saavat niitä?»

110. Ja Me käännämme pois heidän sydämensä ja katseensa, samoin kuin he tekivät silloin, kun he eivät uskoneet ensimmäisellä kerralla; ja Me jätämme heidät sokeina harhailemaan uppiniskaisuudessaan.

111. Ja vaikka antaisimme enkelien laskeutua heidän luokseen ja vaikka kuolleet puhuisivat heille ja Me keräisimme kaiken mahdollisen takeeksi heidän ympärilleen, eivät he kuitenkaan uskoisi, ellei Jumala sitä tahtoisi; sillä useimmat heistä eivät ymmärrä.

112. Niinmuodoin olemme Me jokaiselle profeetalle asettanut vastustajia, nimittäin riivaajia ihmisten ja dzinnien joukosta, toinen toistaan ne innoittavat ulkokultaisiin valheisiin johtaakseen ihmisiä harhaan, mutta jos Herrasi olisi tahtonut, eivät he olisi (kyenneet) sitä tekemään. Jätä heidät siis kaikkine keksintöineen!

113. Ja tämä siksi, että niiden sydämet, jotka eivät usko tulevaan elämään, kallistuisivat niiden (valheiden) puoleen ja mieltyisivät niihin ja saisivat yhä ansaita pahaa paikkaansa.

114. Toivoisinko minä sitten erotuomariksi ketään muuta kuin Jumalaa; Hänhän teille on lähettänyt ylhäältä Pyhän Kirjoituksen sellaisena, että sen voi selittää. Ja ne, joille Me annoimme Kirjoituksen, tietävät, että Herrasi on sen totisesti lähettänyt ylhäältä. Älä kuulu siis, (Muhammed,) epäröiviin.

115. Herrasi sanat ovat täydellisiä totuudessa ja oikeudessa; kukaan ei voi Hänen sanojaan muuttaa. Hän on kaikkikuuleva, kaikkitietävä.

116. Mutta jos tottelet niiden enemmistöä, jotka maan päällä ovat, johtavat he sinut pois Jumalan tieltä; he eivät noudata muuta kuin yleisiä käsityksiä, eivätkä tee muuta kuin luulottelevat.

117. Sinun Herrasi tietää todella parhaiten, kuka eksyy Hänen tieltään, ja Hän tietää myös parhaiten ne, jotka pysyvät oikeassa johdatuksessa!

118. Syökää siis sitä, jonka yli Jumalan nimi on lausuttu, jos uskotte Hänen tunnusmerkkeihinsä!

119. Ja mitä syytä teillä on olla syömättä sitä, minkä yli Jumalan nimi on lausuttu, kun Hän on teille jo selittänyt, mikä on teiltä kiellettyä, paitsi jos teidät siihen pakotetaan? Mutta monet ihmiset saavat totisesti toisetkin eksymään turhamaisuutensa ja tietämättömyytensä vuoksi. Herrasi tuntee parhaiten ne, jotka rikkovat.

120.Jättäkää julkiset ja salaiset synnit. Ne, jotka tekevät syntiä, saavat palkan tekojensa mukaan.

121. Älkääkä syökö sellaista, jonka yli ei Jumalan nimeä ole lausuttu; se on totisesti inhottavaa. Saatanat kyllä kehoittavat kannattajiaan riitelemään kanssanne, ja jos te (muslimit) tottelette heitä, tulee teistä monijumalaisia.

122. Onkohan se, joka oli kuollut ja jonka Me herätimme eloon ja jolle annoimme valon vaeltaakseen ihmisten keskuudessa, sen kaltainen, joka pimeydessä vaeltaa voimatta päästä pois siitä? Näin kaunistamme Me uskottomille heidän tekonsa.

123. Ja niin olemme jokaisessa kaupungissa asettanut pahoille omat johtajansa heidän vehkeilläkseen siellä, mutta he vehkeilevät vain itseään vastaan eivätkä sitä tajua.

124. Ja tunnusmerkin tullessa heille sanovat he: »Emme ennen usko, kuin saamme samankaltaisen, kuin Jumalan lähettiläätkin ovat saaneet.» Jumala tietää kuitenkin parhaiten, kenelle Hän uskoo sanomansa. Häväistys Jumalan edessä ja raskas rangaistus on kohtaava väärintekijät vehkeilyjensä tähden.

125. Ketä Jumala tahtoo johdattaa, hänen rintansa avaa Hän Islaamille, ja kenen hän antaa eksyä, hänen rintansa Hän tekee niin ahtaaksi ja ahdistetuksi, kuin hänen täytyisi kiivetä taivaaseen. Siten saattaa Jumala häpeään ne, jotka eivät usko.

126. Ja tämä on Herrasi oikea tie (Koraani ja Islaamin uskonto); nyt olemme selittänyt tunnusmerkkimme ihmisille, jotka ottavat niistä vaarin.

127. Heidän ovat rauhan asunnot heidän Herransa luona, ja Hän on heidän suojelijansa palkinnoksi heidän teoistaan.

128. Ja sinä päivänä, jolloin Hän kerää ne toiset yhteen (hän sanoo): »Te dzinnien suku, olettepa te paljon ihmisiä mukaanne temmanneet.» Ja heidän kannattajansa ihmisten joukossa sanovat: »Herra, meillä oli hyötyä toisistamme, mutta nyt olemme saavuttaneet rajan, jonka Sinä olet meille määrännyt.» Mutta Hän on sanova: »Tuli on oleva asumuksenne ainiaaksi, jollei Jumala mieltään muuta. Totisesti on sinun Herrasi viisas, tietävä.

129. Ja siten annamme Me väärintekijöiden avustaa toisiaan ansaitakseen tekojensa mukaan.

130. Te dzinnien ja ihmisten suku! Eivätkö lähettilääni omasta keskuudestanne astuneet eteenne ilmaistakseen teille Minun tunnusmerkkini ja varoittaakseen teitä, että tämä päivä teidät kohtaa? He sanovat silloin: »Me todistamme itseämme vastaan.» Niin on maallinen elämä heidät pettänyt, ja he todistavat itseään vastaan, että he eivät uskoneet.

131. Ja tämä siksi, ettei Herrasi hävitä mitään kaupunkia sen pahojen tekojen tähden, ennenkuin asukkaat ovat saaneet varoituksen (pahuudestaan).

132. Ja jokaista varten on eri asteita aina hänen tekojensa mukaan; eihän Herrasi ole tietämätön siitä, mitä he tekevät.

133. Sinun Herrasi on rajaton, armon ruhtinas. Jos Hän tahtoo, pyyhkäisee Hän sinut pois ja asettaa seuraajaksesi kenet tahtoo, samoin kuin Hän on synnyttänyt sinut toisten ihmisten jälkeläisistä.

134. Se, mikä teille on määrätty, on totisesti tapahtuva, ettekä te voi sitä välttää.

135. Sano (heille, Muhammed,): »Kansani, toimikaa kykynne mukaan; minä toimin myöskin; aikanaan te tulette tietämään, kuka meistä lopuksi saa pysyvän asunnon. Väärintekijät eivät totisesti tule onnellisiksi.»

136. He erottavat Jumalalle osan siitä laihosta ja karjasta, jotka Hän on enentänyt, ja sanovat harhauskossaan: »Tämä kuuluu Jumalalle ja tämä Hänen vertaisilleen.» Ja se, mikä kuuluu Hänen vertaisilleen, ei joudu Jumalalle, mutta se, mikä kuuluu Jumalalle, joutuu Hänen vertaisilleen. Viheliäinen on heidän tuomionsa.

137. Siten ovat useat monijumalaiset noilta sivujumaliltaan saaneet houkutuksen lasten surmaamiseen; tämä saattaa heidät kadotukseen ja samentaa heidän uskonsa, mutta jos Jumala olisi tahtonut, eivät he olisi saattaneet tehdä niin. Jätä heidät siis kaikkine keksintöineen!

138. He sanovat harhauskossaan: »Tämä karja ja sato ovat kielletyt; ei kukaan muu saa nauttia niitä kuin ne, joiden me sallimme.» Heillä on myös karjaa, joka ei saa kantaa taakkoja, ja karjaa, jonka yli he eivät lausu Jumalan nimeä; näin sepittävät he valheita Häntä vastaan. Hän on pian antava heille heidän sepustustensa mukaan.

139. He sanovat edelleen: »Mikä on tämän karjan kohdussa, on kuuluva miehillemme, mutta kielletty naisiltamme; kuolleena syntyneisiin taasen on heillä yhdenlainen oikeus. Jumala kyllä mittaa heille takaisin heidän säädöstensä mukaan; Hän on totisesti viisas, tietävä.

140. Kadotuksen omia ovat ne, jotka surmaavat lapsensa mielettömyydessään ja tietämättömyydessään sekä kieltäytyvät siitä, minkä Jumala on heille suonut, sepittäen valheita Jumalasta. He ovat harhautuneita eivätkä taivu oikeaan johdatukseen.

141. Hän se on kasvattanut puutarhat, sekä ihmisten suunnittelemat että luonnolliset, palmut ja erilaiset viljalaihot, öljypuut ja omenat, joitten maku ja muodot ovat erilaisia - syökää niitten hedelmiä, kun ne hedelmän kantavat, ja antakaa mikä on kohtuullista elonkorjuupäivänä, mutta älkää tuhlatko; Hän ei totisesti rakasta tuhlaavaisia -

142. Ja karjassanne ovat toiset kuormia varten ja toiset teurastettavia, ja toisten villat ovat hyödyksenne; tämän luoja on Hän; syökää mitä Jumala on teille suonut, älkääkä seuratko saatanan jälkiä; hän on totisesti teidän ilmi vihollisenne.

143. Kun on kahdeksan uros- ja naaraspuolta: kaksi lammasparia, kaksi vuohiparia - sano: »Onko Hän kieltänyt teiltä molemmat koiraat tai molemmat naaraat tai sen, mikä on tuleva kummankin naaraan kohdusta? Ratkaiskaa tämä taidolla, jos rakastatte totuutta!»-

144. Ja kun on kameleja kaksi ja nautaeläimiä kaksi, sano: »Onko Hän kieltänyt teiltä molemmat koiraat tai molemmat naaraat tai sen, minkä molempien naaraitten kohdut sisältävät? Vai olitteko todistamassa, että Jumala siten määräsi teille?» Ja kuka tekee enemmän väärin kuin se, joka sepittää valheita Jumalasta johtaakseen ihmiset harhaan heidän tietämättömyydessään? Jumala ei totisesti johdata väärintekijöitä.

145. Sano: »Kaikesta, mitä minulle Jumala on ilmoittanut, en löydä mitään muuta, mikä olisi kiellettyä ihmiseltä, joka aikoo itseään ravita, kuin sen, mikä on itsestään kuollutta, tai valutettua verta tai sian lihaa, sillä tämä kaikki on epäpuhdasta; myös se on syötäväksi epäpyhää, minkä yli on (teurastettaessa) lausuttu jonkun muun kuin Jumalan nimi.» Mutta jos jotakuta pakottaa (tällaista syömään) hätä eikä tottelemattomuus eikä mielivalta, on Herrasi totisesti anteeksiantava ja laupias.

146. Juutalaisilta olemme kieltänyt kaikki sorkkaeläimet, ja nautaeläimistä ja lampaista olemme kieltänyt heiltä kaiken rasvan paitsi sen, minkä niitten selkä tai sisukset sisältävät tai mikä on kiinni luissa. Täten olemme vastannut heidän napinaansa; Me olemme totisesti oikeudenmukainen.

147. Ja jos he pitävät sinua valehtelijana, sano: »Herranne on armossaan runsas, kuitenkaan ei Hänen ankaruutensa jätä rauhaan väärintekijöitä.»

148. Ne, jotka asettavat muita Jumalan rinnalle, sanovat: »Jos Jumala olisi tahtonut, emme olisi asettaneet muita Hänen vertaisikseen, eivätkä meidän isämmekään, emmekä olisi mitään kieltoja asettaneet.» Samoin teeskentelivät ne, jotka ennen heitä elivät, kunnes he saivat maistaa ankaruuttamme. Sano: »Onko teillä mitään tietoa meille esiintuo- tavaksi? Te seuraatte vain mielikuvitustanne, ettekä muuta tee kuin luulottelette.»

149. Sano: »Jumalan todistus on ratkaiseva, ja jos Hän olisi tahtonut, olisi Hän johdattanut teidät kaikki.»

150. Sano: »Tulkaa tänne todistajinenne, jotta he näyttäisivät toteen, että Jumala on sen tai sen kieltänyt!» Mutta jos he silloin todistavat, niin älä todista heidän kanssaan äläkä noudata niiden päähänpistoja, jotka pitävät tunnusmerkkimme vaiheena eivätkä usko iankaikkiseen elämään sekä pitävät muita Herransa vertaisina.

151. Sano: »Tulkaa, minä luettelen teille mitä Herranne on teiltä kieltänyt: Älkää asettako mitään Hänen rinnalleen! Vanhempianne on

teidän hyvin kohdeltava, lapsianne ette saa surmata köyhyyden pelosta. - Me huolehdimme sekä teistä että heistä. Haureutta karttakaa sekä julkista että salaista. Surmata ette saa sitä elämää, jonka Jumala on määrännyt loukkaamattomaksi, paitsi lain nojalla. Tämän on Hän määrännyt teille, jotta ymmärtäisitte.

152. Älkää koskeko orvon omaisuuteen, paitsi hänen edukseen, ennenkuin hän on tullut täyteen ikään! Antakaa rehellisesti täyden mitan ja täyden painon mukaan. Me emme kuormita yhtään sielua hänen kykynsä yli. Puheissanne olkaa oikeamielisiä, vaikka omainenkin olisi kysymyksessä, ja täyttäkää lupauksenne Jumalaa kohtaan! Tämän on Hän määrännyt teille, jotta olisitte kaikesta selvillä.

153. Tämä on Minun oikea tieni; sitä siis vaeltakaa! Älkää käykö muita teitä, sillä ne eksyttävät teidät Hänen tieltään! Tämän on Hän määrännyt teille, jotta pelkäisitte Jumalaa.»

154. Edelleen olemme Moosekselle antanut Pyhän kirjoituksen, täydellisen (siunauksen) sille, joka hyvää tekee, - kaiken selitykseksi, johdatukseksi ja armonlahjaksi, jotta he uskoisivat kohtaavansa Herransa.

155. Ja tämä (Koraani) on siunattu Kirjoitus, jonka Me olemme lähettänyt ylhäältä; noudattakaa siis sitä ja pelätkää Jumalaa, jotta osaksenne tulisi laupeus.

156. Ettette sanoisi: »Pyhä kirjoitus on lähetetty vain kahdelle kansalle ennen meitä, ja totisesti olimme liian tietämättömiä käsittääksemme sen»,

157. tai ettette sanoisi: »Jos Kirjoitus olisi lähetetty meille, olisimme totisesti tulleet paremmin johdatetuiksi kuin he», niin on nyt osaksenne tullut selvä todistus Herraltamme, johdatus ja armonosoitus, ja ken tekee enemmän väärin kuin se, joka vääristelee Jumalan tunnusmerkit valheeksi ja on penseä niitä kohtaan. Me rankaisemme niitä, jotka ovat penseitä tunnusmerkkejämme kohtaan, mitä pahimmalla rangaistuksella, siksi että he niin tekivät.

158. Odottavatko he jotakin muuta kuin sitä, että enkelit tulisivat heidän luokseen, tai että Herrasi tulisi tai että joku Herrasi tunnusmerkeistä tulisi? Sinä päivänä, jolloin joku Herrasi tunnusmerkeistä tulee julki, ei usko ole hyödyttävä sitä sielua, joka ei ennen ole uskonut tai mitään tehnyt uskonsa hyväksi. Sano: »Odottakaa! Mekin totisesti odotamme.»

159. Niiden kanssa, jotka ovat hajoittaneet uskontonsa ja muodostaneet lahkoja, ei sinulla (Muhammed) totisesti ole mitään tekemistä. Heidän asiansa kuuluu vain Jumalalle; kerran on Hän julistava heille heidän tekonsa.

160. Se, joka tekee hyvän työn, saa kymmenkertaisesti takaisin. Ja se, joka tekee pahan teon, palkitaan ainoastaan sen mukaan, heidän kärsimättänsä mitään vääryyttä.

161. Sano: »Minut on Herrani totisesti johdattanut oikealle tielle, uskoon, joka pysyy, Aabrahamin oppiin, hänen, joka oli hurskas (haanif) eikä monijumalainen.»

162. Sano: »Minun rukoukseni ja hartauteni, minun elämäni ja kuolemani kuuluvat Jumalalle, koko maailman Herralle;

163. Hänellä ei ole ketään vertaista. Tämä on minulle määrätty, ja minä olen ensimmäinen Jumalan alamaisista.»

164. Sano: »Toivoisinko itselleni ketään muuta Herrakseni kuin Jumalan, kaiken olevaisen valtiaan? Jokainen sielu tekee kaikki vain omaan tiliinsä, kukaan ei kanna vierasta kuormaa. Senjälkeen palaatte te Herranne luo, ja Hän on puhuva teille siitä, mistä olitte erimielisiä.

165. Hän se on asettanut teidät sijaisiksi maan päälle ja kohottanut jotkut teistä useita asteita toisten yläpuolelle koetellakseen teitä sen suhteen, mitä on teille antanut. Sinun Herrasi on totisesti nopea rankaisemaan, mutta Hän on totisesti myös anteeksiantava ja laupias.

SURA 7. AL-A´RAAF (RAJAMUURIN SUURA)

Aloitan JUMALAN, laupiaan Armahtajan, nimeen.

1. Alif, Laam, Miim, Saad.

2. Tämä Kirjoitus on sinulle ylhäältä lähetetty, - siitä älköön olko huolta povessasi - varoittaaksesi ihmisiä sen perusteella, ja oikeauskoisille on se muistutukseksi.

3. Noudattakaa sitä, mikä on Herranne teille lähettämää, älkääkä paitsi Häntä seuratko keitäkään muita, liittokumppaneiksi otaksuttuja. Mutta vähät pidätte te mielessänne!

4. Kuinka monta kaupunkia olemmekaan hävittänyt! Ja rangaistuksemme kohtasi heidät yöllä tai heidän päivällislepohetkenään.

5. Ja rangaistuksemme kohdatessa heidät eivät he voineet muuta sanoa puolustuksekseen kuin: »Olemme totisesti väärintekijöitä!»

6. Ja totisesti alistamme kuulusteltaviksemme ne, joille (sanamme julistajia) lähetämme, ja totisesti kuulustelemme myös lähettiläitämme,

7. ja tietäen asiat me osoitamme heille kaikki (heidän tekonsa); emmehän Me (heidän luotaan) poissa ollut.

8. Sinä päivänä punnitaan itse Totuuden punnuksilla, ja ne, joiden vaakakuppi painuu raskaana, ovat onnellisia.

9. Mutta ne, joiden vaakakuppi jää keveäksi, ovat sielunsa kadottaneita ihmisiä, koska suhtautuivat väärin Meidän tunnusmerkkeihimme.

10. Olemmehan suonut teille vallan maan päällä ja taannut teille siellä elinehdot. Mutta vähiin raukeavat teidän kiitoksenne.

11. Mehän totisesti loimme teidät ja sitten muodostimme teidät; senjälkeen sanoimme enkeleille: »Langetkaa kumartaen ihmisen (Aadamin) eteen!» Niin heittäytyivät he kaikki maahan paitsi Iblis (tyytymätön); hän ei kumartanut.

12. Hän (Jumala) sanoi: »Mikä estää Sinua kumartamasta, kun Minä sinua käsken?» Hän vastasi: »Minä olen parempi kuin hän; Sinä olet luonut minut tulesta, mutta hänet Sinä olet luonut savesta.»

13. Silloin sanoi Hän: »Syöksy alas täältä! Sinun ei sovi olla ylpeä. Pois täältä! Totisesti kuulut viheliäisiin.»

14. Tämä vastasi: »Pidennä minun aikaani siihen päivään asti, kunnes heidät herätetään kuolleista!»

15. Jumala sanoi: »Katso, olet saava odotusaikaa.»

16. Tämä vastasi: »Koska olet saattanut minut pois (oikealta)tieltä, olen minä totisesti väijyvä niitä, jotka vaeltavat Sinun oikeata tietäsi.

17. Ja silloin käyn heidän kimppuunsa sekä edestä että takaa, sekä oikealta että vasemmalta, ja useimmat heistä eivät tule olemaan Sinulle kiitollisia.»

18. Silloin sanoi Hän: »Pois täältä, Sinä kunniaton ja karkoitettu! Ja mitä tulee niihin heistä, jotka seuraavat sinua, kyllä täytän helvetin teillä kaikilla.

19. Mutta Sinä, ihminen (Aadam), asusta itse paratiisissa vaimosi kanssa! Ja syökää mistä haluatte, mutta älkää lähestykö tätä puuta, ettette tule väärintekijöiksi!»

20. Silloin Saatana vihjaili heille, että hän voi ilmaista heille sen, mikä heidän alastomuudestaan oli heiltä salattu, ja sanoi: »Teidän Herranne ei ole minkään muun vuoksi kieltänyt teitä nauttimasta tästä puusta kuin ainoastaan siksi, ettette muuttuisi kahdeksi enkeliksi tai kuolemattomiksi.»

21. Ja hän vannoi heidän edessään sanoen: »Olen toden totta teidän oikea neuvonantajanne.»

22. Niin vietteli hän heidät viekkaudellaan, ja kun he maistoivat puusta, tulivat ilmi heidän hävettävät ominaisuutensa ja he alkoivat verhota itseään paratiisin lehvillä. Mutta heidän Herransa huusi heille: »Enkö ole kieltänyt teiltä sitä puuta ja sanonut teille Saatanan olevan ilmeisen vihollisenne?»

23. He sanoivat: »Herramme, olemme väärin tehneet sielujamme kohtaan, ja jollet Sinä anna meille anteeksi ja armahda meitä, olemme me totisesti kadotetut.»

24. Silloin sanoi Hän: »Syöksykää alas, ja toinen teistä olkoon toisensa vihollinen. Joksikin ajaksi saatte te olinpaikan ja elatuksen maan päällä.»

25. Hän sanoi edelleen: »Maan päällä tulette te elämään, maan päällä kuolemaan, ja maasta tulette ylösnousemaan.»

26. Te ihmisen (Aadamin) lapset! Me olemme lähettänyt teille vaatteet - verhotaksenne alastomuutenne - sekä juhlapuvun; mutta jumalanpelko on paras puku. Tämä on eräs Jumalan tunnusmerkeistä, jotta he ottaisivat varoituksesta vaarin.

27. Te ihmisen (Aadamin) lapset, älkää antako Saatanan vietellä teitä samalla tavalla, kuin hän aiheutti teidän (ensimmäisten) vanhempainne karkoituksen paratiisista, riistäen heiltä (viattomuutensa) verhon näyttääkseen heille heidän hävettävät ominaisuutensa. Katso, hän ja hänen joukkonsa näkevät teidät sieltä käsin, missä te ette heitä näe. Katso, me olemme asettanut pahat henget niiden liittolaisiksi, jotka eivät usko.

28. Ja suorittaessaan jotakin häpeällistä he sanovat: »Olemme havainneet esi~isiemme tehneen niin, ja Jumala on sen meille siten asettanut.» Sano: »Jumala ei määrää mitään häpeällistä; panetteko Jumalan tiliin asioita, joita ette tiedä?»

29. Sano: »Herrani on asettanut oikeuden. Hurskaat olkoot siis kasvonne (koko olemuksenne) joka rukoushetkenä ja Häntä ainoata huutakaa avuksi

hartaasti palvoen. Sellaisina, joiksi Hän alussa loi teidät, palaatte te jälleen (Hänen) luoksensa.

30. Toisia teistä on Hän johdattanut ja toiset on Hän saattanut ansaittuun harhaan; he ovat totisesti ottaneet paholaisia suojelijoikseen Jumalan asemesta ja kuvittelevat, että ovat oikealla tiellä.

31. Te ihmisen (Aadamin) lapset, pukeutukaa juhlapukuihinne jokaisena hartaushetkenänne ja syökää sekä juokaa, mutta älkää tuhlatko,sillä Hän ei rakasta tuhlaavaisia.

32. Sano: »Kuka on kieltänyt Jumalan kauniit vaatteet, jotka Hän on hankkinut palvelijoineen, sekä hyvät ruoat?» Sano: »Ne on tarkoitettu uskovaisille maallisessa vaelluksessaan ja yksinomaan heille - ylösnousemuksenpäivänä.» Näin selitämme tunnusmerkit ihmisille, jotka ymmärtävät.

33. Sano: »Seuraavat on minun Herrani kieltänyt: kaiken haureuden, niin julkisen kuin salaisenkin, ja synnin sekä aiheettoman kapinoimisen, sekä sen, että te Jumalan vertaisiksi teette sellaista,jota Hän ei ole asettanut, ja väitätte Jumalalle ominaiseksi sellaista, mitä ette tiedä.»

34. Ja jokaisella yhteisöllä on määräaikansa, ja kun määräaika on käsissä, eivät he voi tunnillakaan lykätä tai jouduttaa sitä.

35. Te ihmisen (Aadamin) lapset! Jos luoksenne tulee Minun lähettiläitäni teidän omasta keskuudestanne julistamaan teille tunnusmerkkejäni, ei mikään pelko ole valtaava Jumalan palvelijoita ja hyvää tekeviä, eikä heidän tarvitse murehtia.

36. Mutta ne, jotka väittävät Minun tunnusmerkkini valheeksi ja suhtautuvat niihin ylimielisesti, joutuvat tulen omiksi ja pysyvät siinä iäti.

37. Kuka tekee enemmän väärin kuin se, joka sepittää valhetta Jumalasta tai vääristelee Hänen tunnusmerkkinsä? Nämä tulevat saamaan osansa siitä, mikä on määrätty, kunnes lähettiläämme tulevat heidän luokseen antaakseen heille täydellä mitalla ja sanovat: »Missä ovat ne, joita olette rukoilleet Jumalan ohella?» Ja nuo vastaavat: »He ovat pettäneet meidät» ja siten todistavat itsestään, etteivät uskoneet.

38. Hän on sanova: »Menkää tuleen niitten dzinnien ja ihmisten joukkoon, jotka ennen teitä sinne joutuivat. Joka kerta, kun sukupolvi astuu sinne, kiroaa se lähinnä edellistä, kunnes kaikki ovat kerääntyneet sinne ja viimeiset sanovat aikaisemmista: »Herra, nämä ovat eksyttäneet meidät; anna heille kaksinkertainen tuska tulessa!» Ja Hän on vastaava: »Jokainen teistä on ansainnut kaksinkertaisesti, mutta te ette tiedä siitä.»

39. Ja aikaisemmin menneet sanovat myöhäisemmille: »Teillä ei ole mitään etuoikeutta meihin verraten; maistakaa nyt rangaistusta omista teoistanne.»

40. Niille, jotka sanovat tunnusmerkkimme valheeksi ja ovat liian ylpeitä vastaanottamaan niitä, eivät taivaan portit totisestikaan avaudu, eivätkä he astu paratiisiin ennenkuin kameli käy neulansilmän läpi. Siten palkitsemme Me väärintekijät.

41. Helvetti on heille kehto ja peite. Niin palkitsemme Me väärintekijät.

42. Mutta ne, jotka uskovat ja tekevät hyviä töitä - Me emme kuormita mitään sielua voimiensa yli - tulevat paratiisista osal~ lisiksi ja asustavat siellä iäti.

43. Ja Me poistamme kaiken kateuden heidän rinnastaan, purot solisevat heidän jalkojensa juurella, ja he sanovat: »Ylistys ja kunnia Jumalalle, joka on johdattanut meidät tähän olotilaan; emmehän olisi löytäneet oikeata tietä, ellei Jumala olisi johdattanut meitä. Totisesti Herramme lähettiläät toivat meille totuuden.» Ja heille huutaa ääni: »Tämä on paratiisi; olette sen perineet töittenne ansiosta.»

44. Ja paratiisin asukkaat huutavat silloin tulen asukkaille: »Nyt olemme todenneet Herramme lupaukset tosiksi; oletteko tekin todenneet Herranne lupaukset tosiksi?» Ja ne vastaavat: »Olemme», ja eräs huutaja huutaa silloin heidän joukostaan: »Jumalan kirous väärintekijöille,

45. jotka luopuivat Jumalan tiestä ja pyrkivät sitä vääristämään eivätkä uskoneet iankaikkiseen elämään.»

46. Ja niiden (paratiisin ja tulen) välillä on raja, ja rajamuurilla seisoo miehiä, jotka tuntevat jokaisen hänen tuntomerkeistään, ja he huutavat paratiisin asukkaille: »Rauha teille!» Mutta he eivät saa astua sisään, vaikka toivovat saavansa.

47. Ja kun heidän katseensa kääntyvät tuleen ja kohtaavat sen asukkaita, sanovat he: »Herramme, älä saata meitä väärintekijöitten joukkoon!»

48. Ja rajamuurilla seisovat huutavat niille, jotka he tuntevat tunnusmerkeistä, sanoen: »Mitä hyötyä teille nyt tuli paljoudestanne ja ylpeilystänne?

49. Näitäkö tarkoitatte vannoessanne, ettei Jumala heille armoaan osoita?» (ja toisille he sanovat:) »Astukaa sisään paratiisiin, ei pelko eikä murhe vaivaa teitä.»

50. Ja tulen asukkaat huutavat silloin paratiisin asukkaille: »Vuodattakaa ylitsemme vähän vettä tai jotakin muuta, mitä Jumala on suonut teille!» Nämä vastaavat: »Jumala on totisesti kieltänyt sen uskottomilta,

51. niiltä, jotka pitivät uskontoaan leikkinä ja turhuutena ja joita maallinen elämä vietteli.» Tänään Me hylkäämme heidät, kuten hekin aikanaan hylkäsivät tämän Meidän kohtauspäivämme ja kielsivät tunnusmerkkimme.

52. Olemmehan lähettänyt heille Pyhän Kirjoituksen, jonka olemme selittänyt johdatukseksi ja armonosoitukseksi ihmisille, jotka uskovat.

53. Odottavatko he jotakin muuta kuin sen täyttymystä? Sinä päivänä, jolloin se täyttyy, sanovat ne, jotka ennen olivat sen hylänneet: »Totisesti olivat ne Herramme lähettiläitä, jotka toivat luoksemme totuuden. Onko meillä puoltajia, jotka jotakin voisivat tehdä hyväksemme, tai voisimmeko palata, tehdäksemme toisin kuin ennen menettelimme?» Totisesti nämä ovat kadottaneet sielunsa, ja se, minkä he kuvittelivat, on pettänyt heidät.

54. Teidän Herranne on totisesti Jumala, joka on luonut taivaat ja maan kuudessa päivässä ja noussut sitten valtaistuimelleen. Hän antaa yön peittää päivän, - niin että toinen herkeämättä ajaa toistansa takaa.

Aurinko, kuu ja tähdet tottelevat Hänen käskyään. Eikö luomakunta ja valta ole Hänen? Siunattu on Jumala, kaikkien maailmojen Herra.

55. Rukoilkaa Herraanne nöyryydessä ja hiljaisuudessa. Hän ei totisesti rakasta väärintekijöitä.

56. Älkää aikaansaako turmelusta maan päällä senjälkeen, kun kaikki on saatettu järjestykseen, vaan rukoilkaa Häntä peläten ja kaivaten. Jumalan armo on totisesti niitä lähellä, jotka hyvää tekevät.

57. Hän se lähettää tuulet armonsa sanansaattajiksi, niin että ne ottavat kantaakseen raskaita pilviä, joita Me ajamme autioituneeseen seutuun ja sen yli vuodatamme niistä vettä, jonka avulla kasvatamme kaikenlaisia hedelmiä. Samalla tavalla herätämme kuolleet, jotta te ottaisitte varoituksesta vaarin.

58. Hyvä maaperä antaa sadon Herransa käskystä, mutta huono ei anna kuin kurjuutta. Siten teemme erilaisin vertauksin tunnusmerkkimme selviksi kiitollisille ihmisille.

59. Totisesti lähetimme jo Nooan kansansa luo, ja hän sanoi: »Kansani, palvelkaa Jumalaa; teillä ei ole muuta jumalaa kuin Hän, minä pelkään, että rangaistus lankeaa ylitsenne sinä suurena päivänä.

60. Hänen kansansa päälliköt vastasivat: »Me näemme tosiaankin, että olet ilmeisesti harhassa.»

61. Silloin sanoi hän: »Kansani, en ole harhassa, vaan olen koko maailman Herran lähettiläs.

62. Olen tuomassa teille Herrani sanomaa; neuvon teitä omaksi parhaaksenne, ja Jumalalta olen saanut tietää, mitä te ette tiedä.

63. Sitäkö ihmettelette, että mies omasta keskuudestanne tuo teille Herraltanne muistutuksen, varoittaakseen teitä, jotta harjoittaisitte hartautta ja ehkä saisitte armon osaksenne?»

64. Mutta he pitivät häntä valehtelijana, ja niin pelastimme Me hänet ja hänen seuralaisensa arkkiin ja hukutimme veteen ne, jotka väittivät tunnusmerkkimme valheeksi; he olivat totisesti sokaistuja ihmisiä.

65. Sitten lähetimme Aadin (kansan) luo heidän veljensä Huudin . Hän sanoi: »Kansani, palvelkaa Jumalaa! Teillä ei ole muuta jumalaa kuin Hän; eikö teillä ole jumalanpelkoa?»

66. Hänen kansansa uskottomien johtajat vastasivat: »Näemme totisesti, että sinä olet mieletön, ja pidämme sinua valehtelijana.»

67. Silloin sanoi hän: »Kansani, minä en ole mieletön, vaan olen koko maailman Herran lähettiläs.

68. Olen tuomassa teille Herrani sanomaa; tahdon teidän parastanne ja olen luotettava neuvojanne.

69. Ihmettelette ehkä sitä, että mies omasta keskuudestanne on saanut luodakseen muistutuksen Herraltanne varoittaakseen teitä. Muistakaa, kuinka Hän asetti teidät Nooan kansan seuraajiksi ja antoi teidän ruumiiltanne niin suuresti kehittyä, ja muistakaa Jumalan hyvät työt, jotta tulisitte onnellisiksi!»

70. He vastasivat: »Oletko tullut luoksemme, jotta me palvelisimme yksinomaan Jumalaa ja hylkäisimme ne, joita meidän esi-isämme palvelivat? Jos niin on, osoita meille sitten kaikki, minkä lupaat meille, jos olet totuudessa.»

71. Hän sanoi: »Teitä tulee kohtaamaan onnettomuus ja Herranne kiivaus. Haluatteko kiistellä kanssani niistä nimistä, joita, olette keksineet, te ja teidän isänne, mutta joihin Jumala ei ole antanut teille mitään valtuutta? Odottakaa siis. Katso, minä odotan kanssanne.»

72. Ja niin pelastimme Me armossamme hänet ja ne, jotka seurasivat häntä, ja hävitimme juurineen ne, jotka vääristelivät tunnusmerkkimme eivätkä uskoneet.

73. Niin lähetimme Me Tamuudin luo heidän veljensä Saalihin. Hän sanoi: »Kansani, palvelkaa Jumalaa! Teillä ei ole muuta jumalaa kuin Hän; onhan luoksenne tullut jo selvä todistus Herraltanne. Tämä Jumalan naaraskameli on tunnusmerkiksi teille; antakaa siis sen käydä Jumalan laitumella älkääkä tehkö sille mitään pahaa, ettei teitä kohtaisi tuskallinen rangaistus.

74. Muistakaa, kuinka Hän teki teidät Aadin seuraajaksi ja antoi teille turvapaikan maan päällä, rakentaaksenne itsellenne linnoja sen tasangoilla ja hakataksenne vuoriin asuntoja. Ja muistakaa Jumalan armolahjat älkääkä aikaansaako turmelusta maan päällä!»

75. Silloin sanoivat hänen kansansa ylpeät päälliköt niille, joita pidettiin liian heikkoina, - niille heistä, jotka olivat tulleet uskoon: »Tiedättekö, onko Saalih Herransa lähettiläs?» He vastasivat: »Me uskomme totisesti siihen sanomaan, jota hänet on lähetetty tuomaan.»

76. Silloin sanoivat ylpeät: »Me emme totisesti usko siihen, mihin te uskotte.»

77. Niin silpoivat he naaraskamelin ja rikkoivat Herransa käskyn ja sanoivat: »Saalih, tee meille mitä uhkaat, jos olet lähettiläs.»

78. Ja niin yllätti maanjäristys heidät, ja seuraavana aamuna makasivat he kuolleina kodeissaan.

79. Ja hän kääntyi pois heistä ja sanoi: »Kansani, olen totisesti esittänyt Herrani sanoman teille, ja neuvonut teitä parhaaksenne, mutta te ette rakasta neuvojia.»

80. Ja Loot oli Meidän lähettiläämme, kun hän puhui kansalleen: »Harjoitatteko irstaisuutta, jota kukaan koko maailmassa ei ole tehnyt ennen teitä?

81. Totisesti ryhdytte himossanne miehiin mieluummin kuin naisiin. Te olette irstasta väkeä.»

82. Ja hänen kansansa vastaus ei ollut parempi kuin: »Ajakaa heidät pois kaupungistanne, sillä he ovat niitä ihmisiä, jotka harjoittavat puhtautta.»

83. Silloin pelastimme Me hänet ja hänen sukunsa paitsi hänen vaimoaan, joka jäi jälkeen.

84. Ja Me annoimme sateen peittää ne toiset, katso minkä lopun väärintekijät saivat!

85. Ja Midianin kansan luo (lähetimme Me) heidän veljensä Soeibin. Hän sanoi: »Kansani, palvelkaa Jumalaa! Teillä ei ole muuta Jumalaa kuin Hän; luoksenne on jo tullut selvä todistus Herraltanne. Antakaa siis täysi mitta ja täysi paino, älkää anastako ihmisiltä heidän tavaroitaan älkääkä aikaansaako maan päällä mitään turmiollista kaiken tultua järjestetyksi. Tämä on teille edullisinta, jos uskotte.

86. Älkääkä väijykö kaikilla mahdollisilla teillä, uhaten ja kääntäen pois Jumalan tieltä niitä, jotka uskovat Häneen, älkääkä pyrkikö sitä tekemään mutkaiseksi! Ja muistakaa, että ollessanne vähälukuisia Hän enensi teidän joukkonne, ja katsokaa, minkä lopun saivat väärintekijät.

87. Jos toiset teistä uskovat siihen sanomaan, jota tuomaan minut lähetettiin, ja toiset eivät usko, niin odottakaa kärsivällisesti, kunnes Jumala ratkaisee asianne; sillä Hän on paras tuomari.»

88. Ylpeiden johtomiehet hänen kansansa keskuudessa sanoivat: »Me ajamme totisesti pois kaupungistamme sekä sinut Soeib että ne, jotka sinun tavallasi uskovat, tai sitten palaatte meidän uskontoomme.» Hän sanoi: »Siihenkö, joka on meille vastenmielinen?»

89. Sepittäisimmehän siten valheen Jumalasta, jos palaisimme teidän uskontoonne Jumalan pelastettua meidät siitä. Me emme palaa luoksenne vaan teemme niin kuin Jumala tahtoo. Herramme hallitsee kaiken olevaisen tiedollaan; Jumalaan me luotamme. Herramme, ratkaise totuudessasi (kiista) meidän ja kansamme välillä, Sinä olet paras ratkaisija.»

90. Ja uskottomien johtomiehet hänen kansansa keskuudessa sanoivat: »Totisesti, jos seuraatte Soeibia, olette kadotuksen omia.»

91. Silloin yllätti maanjäristys heidät, ja seuraavana aamuna makasivat he kuolleina olinpaikoissaan.

92. Ikäänkuin niitä, jotka väittivät Soeihia valehtelijaksi, ei koskaan olisi ollutkaan; ne, jotka pitivät Soeibia valehtelijana, perivät häviön.

93. Ja hän kääntyi pois heistä ja sanoi: »Kansani, olenhan saattanut teille Herrani sanoman ja neuvonut teitä hyvään; miksi kantaisin murhetta epäuskoisten ihmisten takia?»

94. Emme Me koskaan ole lähettänyt ketään profeettaa mihinkään kaupunkiin koettelematta sen asukkaita surulla ja vastoinkäymisellä, jotta he nöyrtyisivät.

95. Senjälkeen Me vaihdoimme pahan hyvään, niin että he paisuivat ja sanoivat: »Niinhän esi~isäimmekin elämä kulki surusta iloon.» Ja silloin Me yllätimme heidät äkkiarvaamatta,eivätkä he huomanneet sitä.

96. Mutta jos kaupunkien asukkaat olisivat pysyneet uskossa ja jumalanpelossa, olisimme Me totisesti siunanneet heitä runsaasti sekä taivaasta että maasta käsin; mutta he punoivat valhetta, ja silloin Me yllätimme heidät ansionsa mukaan.

97. Ovatko kaupunkien asukkaat varmat siitä, ettei Meidän voimamme heidän ylitsensä lankea yön aikaan heidän nukkuessaan?

98. Ovatko kaupunkien asukkaat turvassa Meidän voimaltamme valoisan päivän aikaan huvitellessaan?

99. Ja ovatko he sitten turvassa Jumalan suunnitelmilta? Eihän kukaan kuvittele olevansa turvassa Jumalan aikeilta paitsi perikatoon kulkevat ihmiset.

100. Eikö niille, jotka perivät maan sen entisten asukkaitten jälkeen, ole selvinnyt, että jos hyväksi näkisimme, voisimme Me heitä rangaista heidän synneistänsä ja sulkea sinetillä heidän sydämensä, niin etteivät he johdatustamme omaksua voisi!

101. Nämä ovat kaupungit, joiden tarinan Me olemme kertonut sinulle, Muhammed. Heidän lähettiläänsä tulivat heidän luokseen tuoden selvät todistukset, mutta he eivät kyenneet uskomaan siihen, minkä he ennen olivat vääräksi väittäneet. Niin sulkee Jumala epäuskoisten sydämet.

102. Havaitsimme, ettei heidän enemmistönsä ollut liitolle uskollinen, vaan suurin osa heistä oli suorastaan jumalattomia.

103. Heidän jälkeensä lähetimme Mooseksen tunnusmerkkeinemme Faraon ja hänen päälliköittensä luo, mutta he olivat nurjamielisiä noita merkkejämme kohtaan. Ja katso, minkälaatuisen lopun saivat nuo väärintekijät!

104. Mooses sanoi: »Oi, Farao, olen totisesti maailmojen Herran lähettiläs.

105. En voi puhua muuta kuin totuutta Jumalasta. Olen tuonut luoksenne Herrani lähettämät selvät todistukset, - lähetä siis Israelin lapset kanssani.

106. Hän vastasi: »Jos olet tullut jokin tunnusmerkki mukanasi, näytä se, mikäli totta puhut!»

107. Niin heitti hän sauvansa maahan, ja katso, siitä tuli ilmeinen käärme.

108. Ja hän ojensi kätensä, ja se näytti katselijoista vaikealta.

109. Silloin sanoivat Faraon kansan päälliköt: »Tämä on totisesti taitava noita,

110. joka aikoo loihtia teidät maastanne. Mitä neuvotte tässä pulmassa?»

111. He (neuvonantajat) vastasivat: »Anna hänen ja hänen veljensä odottaa ja lähetä sanansaattajia kaupunkeihin

112. noutamaan tänne luoksesi kaikki taitavat noidat.»

113. Ja noidat tulivat Faraon luo ja sanoivat: »Saammehan kai palkinnon, jos pääsemme voitolle?»

114. Hän vastasi: »Saatte, ja totisesti pääsette lähimpään seurueeseeni.»

115. Silloin sanoivat he: »Mooses, heitätkö sinä ensin, vai mekö aloitamme?»

116. Hän vastasi: »Aloittakaa te!» Ja heitettyään (sauvansa) he lumosivat ihmisten silmät ja säikähdyttivät heidät, ja hirveä oli heidän loihtutaitonsa.

117. Mutta Me annoimme käskyn Moosekselle: »Heitä sauvasi!» Ja katso, se nieli kaiken, minkä he olivat loihtineet esiin.

118. Siten ilmaisi totuus itsensä, ja kaikki, mitä he tekivät, meni tyhjiin.

119. Ja he tulivat siinä paikassa voitetuiksi ja peräytyivät masentuneina.

120. Ja noidat lankesivat maahan

121. huudahtaen: »Me uskomme maailmojen Herraan,

122. Mooseksen ja Aaronin Herraan.»

123. Silloin sanoi Farao: »Uskotteko häneen ennenkuin Minä annan teille luvan? Katso, tällaisenko juonen olette keksineet kaupunkia vastaan karkoittaaksenne sen asukkaat. Mutta te saatte vielä kokea!

124. Totisesti hakkautan poikki kätenne ja jalkanne, toisen toiselta puolelta; senjälkeen naulitsen teidät kaikki riippumaan.»

125. He sanoivat: »Nyt on meidän totisesti palattava Herramme luo.

126. Sinä purat vihaasi meitä vastaan vain siksi, että me uskomme Herramme tunnusmerkkeihin, kun ne meille lähetettiin. Herra! Täytä meidät kärsivällisyydellä ja auta meitä kuolemaan Sinulle alistuneina (muslimeina).»

127. Ja Faraon kansan päälliköt sanoivat: »Sallitko sinä Mooseksen ja hänen kansansa aikaansaada maassa turmelusta ja hylätä sinut ja sinun Jumalasi?» Hän sanoi: »Me surmaamme heidän poikansa ja annamme heidän tyttäriensä elää; katso, meillä on oleva valta heidän ylitseen.»

128. Ja Mooses sanoi kansalleen: »Huutakaa Jumalaa avuksenne ja olkaa lujia; katso, Jumalan on maa; Hän antaa sen perinnöksi niille orjistaan, joille tahtoo, ja hyvä loppu kuuluu niille, jotka pysyvät (Hänelle) uskollisina.»

129. He vastasivat: »Me kärsimme vääryyttä ennenkuin tulit luoksemme ja samoin tulosi jälkeen». Hän sanoi: »Ehkä Herranne hävittää vihollisenne ja tekee teidät hänen seuraajiksensa maan päällä, sillä hän haluaa nähdä, kuinka te käyttäydytte.»

130. Olemmehan rangaissut Faraon kansaa nälkävuosilla ja hedelmien menetyksellä, jotta se ottaisi varoituksesta vaarin.

131. Ja kun jotakin hyvää tuli heidän osakseen, he sanoivat: »Tämähän kuuluikin meille.» Mutta kun paha kohtasi heitä, työnsivät he syyn Mooseksen ja hänen kannattajiensa niskoille. Mutta eikö heidän kohtalonsa riippunut vain Jumalasta? Kuitenkaan ei suurin osa heistä sitä tajunnut.

132. Ja he sanoivat (Moosekselle): »Näytä mikä tunnusmerkki tahansa lumotaksesi meidät, emme me kuitenkaan usko sinuun.»

133. Silloin lähetimme Me heille vedenpaisumuksen, heinäsirkkoja, syöpäläisiä, sammakoita ja verta; koko sarjan selviä tunnusmerkkejämme, mutta syntinen kansa paisui ylpeydessään.

134. Ja aina kun vaiva kohtasi heitä, sanoivat he: »Mooses, rukoile puolestamme Herraasi, koska Hän on tehnyt liiton kanssasi. Katso, jos poistat tämän vaivan, niin uskomme sinuun ja totisesti päästämme Israelin lapset menemään kanssasi.»

135. Mutta niin pian kuin Me olimme vapauttanut heidät vaivasta ja heille pantu määräaika oli mennyt umpeen, rikkoivat he lupauksensa.

136. Silloin langetimme Me tuomion heille ja hukutimme heidät veteen, koska he väittivät tunnusmerkkimme valheeksi ja ylenkatsoivat ne.

137. Ja kansalle, jota he nöyryyttivät, annoimme Me perinnöksi sekä itäiset että läntiset rajamaat, maan, jonka olimme siunannut; ja niin täyttyi Herrasi ihana sana Israelin lasten suhteen, siksi että he kestivät lujina. Ja Me hävitimme Faraon ja hänen kansansa työt ja rakennukset.

138. Ja Me johdimme Israelin lapset meren halki, ja he tulivat erään kansan luo, joka palveli epäjumaliaan. He sanoivat: »Mooses, tee meille

jumala, heidän jumaliensa kaltainen.» Hän sanoi: »Totisesti olette te kansa, joka harhoihin mieltyy.»

139. Katso, perikatoon on joutuva kaikki, johon nuo turvaavat, ja turhuutta ovat heidän tekonsa.

140. Hän sanoi: »Teillekö etsisin toista jumalaa kuin Jumalan, joka teidät korotti maailman kansojen yli?»

141. Ja (muistakaa) kuinka Me pelastimme teidät Faraon kansan käsistä; he rääkkäsivät teitä hirveimmällä tavalla, surmasivat poikanne, jättäen tyttärenne elämään. Totisesti oli tämä raskas koettelemus Herraltanne.

142. Me määräsimme Mooseksen kolmeksikymmeneksi vuorokaudeksi yksinäisyyteen ja lisäsimme niitä kymmenellä, niin että hänen Herransa määräämä aika oli neljäkymmentä vuorokautta. Ja Mooses sanoi veljelleen Aaronille: »Ole sijaisenani kansani keskuudessa! Tee, mikä oikein on, äläkä antaudu väärintekijäin tielle!»

143. Ja kun Mooses tuli Meidän määräämäämme paikkaan ja hänen Herransa puhutteli häntä, sanoi hän: »Herrani, ilmesty minulle, jotta saisin katsella Sinua!» Herra vastasi: »Et kykene katselemaan Minua; mutta katsele vuorta, ja jos se seisoo lujana paikallaan, saat sinä nähdä minut», ja kun hänen Herransa peitti vuoren kirkkaudellaan, raukesi se hajalleen, ja Mooses lankesi pyörtyneenä maahan. Tultuaan tajuihinsa sanoi hän: »Ylistys olkoon Sinulle! Katuen käännyn puoleesi ja olen ensimmäinen oikeauskoisista.»

144. Hän vastasi: »Mooses, katso, sinulle antamillani ilmoituksilla ja sanomilla olen valinnut sinut ennen kaikkia ihmisiä. Ota vastaan, minkä olen sinulle antanut, ja ole kiitollinen!»

145. Ja Me kirjoitimme hänelle lauluihin kaikki varteen otettavat asiat sekä kaikki selitykset sanoen: »Pidä nämä lujasti ja käske kansaasi valitsemaan paras! Pian Me näytämme Sinulle jumalattomain osan.»

146. Olen kääntävä pois tunnusmerkeistäni ne, jotka aiheetta ylpeilevät maan päällä; vaikka he näkisivät kaikki mahdolliset tunnusmerkit, eivät he usko niihin, ja jos he saavat nähdä vanhurskauden tien, eivät he omaksu sitä, mutta jos he näkevät harhatien, ottavat he sen omakseen. Ja näin siksi, että he pitävät tunnusmerkkimme vaiheena ja ylenkatsovat ne.

147. Jotka valheeksi väittävät Meidän tunnusmerkkimme ja iankaikkisen elämän, heidän työnsä raukeavat tyhjiin. Palkittaisiinko heitä toisin kuin tekojensa mukaan?

148. Ja Mooseksen kansa, hänen poissaolonsa aikana, teki koristuksistaan itselleen (epäjumalakseen) vasikan, joka ammui. Eikö heidän mieleensä johtunut, ettei se osannut puhua heille eikä johtaa heitä (oikein) vaeltamaan. He omaksuivat sen ja tulivat väärintekijöiksi.

149. Mutta kun he kavahtivat ja huomasivat eksyneensä, sanoivat he: »Ellei Herramme armahda meitä ja anna meille anteeksi, olemme totisesti kadotuksen omat.»

150. Ja tullessaan vihaisena ja murheellisella kansansa luo Mooses sanoi: »Kuinka kurjaa onkaan se, mihin poissaollessani ryhdyitte! Pyrittekö sivuuttamaan Herranne käskyjä?» Ja hän paiskasi taulut käsistään, tarttui veljensä päähän ja tempasi hänet puoleensa. Tämä (Aaron) sanoi: »Äitini poika, katso, kansa väheksyi minun mahtini ja

oli vähällä surmata minut. Siksi älä anna vihollisten iloita onnettomuudestani äläkä työnnä minua vääríntekijöitten joukkoon.»

151. Hän sanoi: »Herrani, anna anteeksi minulle ja veljelleni ja sulje meidät laupeuteesi; sillä sinä olet armeliain armahtavien joukossa.»

152. (Herra sanoi): »Niitä, jotka tekivät itselleen vasikan, kohtaa totisesti heidän Herransa viha ja kurjuus maallisessa elä~ mässä. Siten palkitsemme ne, jotka (valheita) sepittävät.

153. Mutta jos ne, jotka pahaa tekevät, kääntyvät ja tulevat uskoon, on sinun Herrasi totisesti jälkeenpäin anteeksiantava ja armelias.

154. Kun Mooseksen viha oli lauhtunut, otti hän maasta taulut, joihin oli piirretty johdatuksen ja armon sanat niille, jotka Her~ raansa pelkäävät.

155. Ja Mooses valitsi seitsemänkymmentä miestä kansastaan Meidän määräämäksemme ajaksi, ja kun maanjäristys yllätti heidät, hän sanoi: »Herra, jos niin olisit tahtonut, olisit voinut jo aikaa sitten surmata heidät ja minutkin. Surmaisitko nyt meidät sen tähden, mitä hullut joukossamme ovat tehneet? Jumalani! heidän toimensa tahtoasi vastaan on sinun puoleltasi vain koettelemus, jolla saatat harhaan kenet tahdot ja johdatat kenet tahdot. Olet Suojelijamme; anna meille anteeksi ja armahda meitä. Sinä, joka olet paras kaikista armahtajista!

156. Ja anna meille käsky kaikkeen hyvään tässä maailmassa ja tulevassa elämässä; katso, luoksesi olemme me palanneet ja näyttämäsi oikean tien omistimme.» Hän vastasi: »Kuritukseni kohtaa ketä tahdon, mutta laupeuteni voittaa kaiken; sen määrään ohjeeksi niille, jotka hurskautta harjoittavat ja antavat almuja, sekä niille, jotka uskovat tunnusmerkkeihimme»,

157. niille, jotka seuraavat tätä lähettilästä, oppimatonta profeettaa, josta he löytävät kuvauksen Toorassa ja Evankeliumissa. Hän tulee vaatimaan heiltä hyviä tekoja ja kieltämään vääryyden, sallimaan heille mikä puhdasta on ja kieltämään saastaisen; hän on vapauttava heidät kuormasta ja kahleista, joihin heidät on kytketty. Jotka uskovat häneen, kunnioittavat ja auttavat häntä sekä seuraavat sitä valoa, joka on lähetetty hänen mukanaan, ne ovat onnellisia.

158. Sano: »Ihmissuku! Olen totisesti Jumalan lähettiläs teille kaikille, taivaassa ja maan päällä; Hänen, jonka on valta taivaassa ja maan päällä; ei ole muuta jumalaa kuin Hän, Hän antaa elämän ja kuoleman. Uskokaa siis Jumalaan ja Hänen lähettilääseensä, oppimattomaan profeettaan, joka uskoo Jumalaan ja Hänen sanoihinsa, ja seuratkaa Häntä, jotta tulisitte oikealle tielle!»

159. Mooseksen kansan keskuudessa on joukko, joka johtaa (muita)totuudessa ja sen mukaan jakaa oikeutta.

160. Me olemme jakanut heidät kahteentoista heimoon ja ryhmään. Ja Me annoimme Moosekselle seuraavan ilmestyksen hänen pyytäessään vettä kansalleen: »Iske sauvallasi kallioon!» Silloin kaksitoista lähdettä pulppusi siitä esille; jokainen heimo löysi vedensaantipaikkansa. Ja Me annoimme pilven varjostaa heitä ja lähetimme heille ylhäältä mannaa ja viiriäisiä. - »Syökää sitä hyvää, minkä olemme teille suonut!» Emmekä Me tehnyt heille vääryyttä, vaan he tekivät sitä itselleen.

161. Ja kun heille sanottiin: »Asukaa tässä kaupungissa ja ottakaa siitä ravintonne, minkä haluatte, sanokaa: Hittatun (syntien päästö) ja

astukaa sisään portista kumartaen, niin annamme anteeksi pahuutenne ja enennämme armomme niille, jotka hyvää tekevät.»

162. Silloin vääryydentekijät heidän joukossaan väänsivät tämän sanan toiseksi, jota heille ei oltu sanottu. Siksi lähetimme heille rangaistuksen ylhäältä, että he väärin tekivät.

163. Ja kysele heiltä, Muhammed, kaupungista, joka oli meren rannalla, silloin kun he rikkoivat sapatin; sillä sapattipäivänä heidän kalansa tulivat parvittain veden pintaan heidän luokseen, mutta sinä päivänä, jolloin he eivät sapattia viettäneet, ne eivät tulleet. Niin koettelimme Me heitä sen vuoksi, että he olivat tottelemattomia.

164. Ja kun eräs ryhmä heistä sanoi: »Miksi varoitatte te ihmisiä, jotka Jumala aikoo hukuttaa tai joille Hän lähettää ankaran vitsauksen?» he vastasivat: »Välttyäksemme Herranne soimauksilta ja jotta he karttaisivat pahaa.»

165. Ja kun he unohtivat saamansa varoitukset, pelastimme Me ne, jotka kielsivät vääryyden, ja kuritimme vääryydentekijöitä ankaralla vitsauksella heidän jumalattomuutensa tähden.

166. Ja heidän kerskuessaan teoista, jotka heiltä olivat kielletyt, sanoimme Me heille: »Muuttukaa inhottaviksi apinoiksi!»

167. Ja (muistele), miten sinun Herrasi ilmoitti heille, että Hän aikoi aina ylösnousemuksen päivään asti lähettää heille (kurittajia), jotka rasittavat heitä mitä pahimmilla vaivoilla. Sinun Herrasi on totisesti nopea rankaisemaan, mutta Hän on myös armahtavainen ja laupias.

168. Ja Me jaoimme heidät eri ryhmiksi maan päällä. Heidän joukossaan on vanhurskaita ja on sellaisia, jotka ovat kaukana hyvästä, ja Me koettelimme heitä sekä hyvällä että huonolla (onnella), jotta he kääntyisivät (luoksemme).

169. Heitä seurasivat heidän jälkeläisensä, jotka perivät Pyhän kirjoituksen; he kävivät käsiksi tämän maailman hyvään sanoen: »Kyllä se suodaan meille anteeksi», ja jos taaskin sattui samanlaatuista hyvää heidän kohdalleen, tarttuivat he siihen. Eikö kirjoituksen liitto velvoittanut heitä puhumaan Jumalasta ainoastaan sitä, mikä on totuutta? Ja he ovat lukeneet, mitä siinä on kirjoitettuna! Mutta tulevan elämän asumus on kuitenkin parempi Jumalaa pelkääväisille; eikö teillä tosiaankaan ole ymmärrystä?

170. On niitä, jotka pysyvät lujasti kiinni kirjoituksessa ja harjoittavat hartautta; totisesti emme tuhlaa pois niiden palkkaa,jotka hyvää,rakentavat.

171. Ja kun hajoitimme vuoren heidän yläpuolellaan, aivan kuin se olisi ollut pilvi, ja he luulivat sen luhistuvan heidän päälleen (Me sanoimme): »Ottakaa vastaan, ja pysykää lujasti siinä, minkä olemme teille voimassamme antanut, ja ajatelkaa sen sisällystä, jotta karttaisitte pahaa.»

172. Ja kun sinun Herrasi herätti ihmisen (Aadamin) lasten lanteista jälkeläisiä heille ja haastoi heidät todistamaan itseään vastaan (sanoen): »Enkö ole Herranne?» he vastasivat: »Kyllä, me olemme sen todistajia», niin tarkoitti tämä sitä, ettette te ylösnousemuspäivänä voisi sanoa: »Me olimme totisesti tietämättömiä tästä»

173. tai ettette voisi sanoa: »Äitimme ja isämme ennen meitä kumarsivat muita Jumalan rinnalla, ja olemme vain heidän jälkeläisiään. Hävitätkö meidät sen tähden, mitä harhain palvojat tekivät?»

174. Tällä tavoin selvitämme Me tunnusmerkkimme, jotta he kääntyisivät (puoleemme).

175. Lue heille tarina ihmisistä, joille Me annoimme tunnusmerkkimme ja jotka työnsivät ne luotaan. Ja saatana saavutti heidät, ja heistä tuli sellaisia, joiden tie vie harhaan.

176. Ja jos olisimme tahtonut, olisimme Me totisesti korottanut hänet niillä (tunnusmerkeillämme), mutta hän kiintyi maallisiin ja seurasi himojaan. Hän käyttäytyi kuin koira: jos käyt sitä kohti, pursuu sen kieli ulos suusta, ja jos jätät sen rauhaan, pursuu sen kieli suusta. Näin on laita myös ihmisten, jotka vääntävät tunnusmerkkimme valheeksi; kerro heille siksi tämä kertomus, jotta he ajattelisivat.

177. Kurja on niiden ihmisten laita, jotka pitävät tunnusmerkkejämme vaiheena ja tekevät vääryyttä sieluilleen.

178. Se, jota Jumala johdattaa, on kulkeva oikeata tietä, mutta ne, joiden Hän antaa joutua harhaan, ovat kadotuksen omat.

179. Ja totisesti olemme helvetin omiksi luonut joukon dzinnejä ja ihmisiä. Heillä on sydämet, joilla he eivät ymmärrä, heillä on silmät, joilla he eivät näe, ja heillä on korvat, joilla he eivät kuule; he ovat karjan kaltaisia, ei, he kulkevat vielä pahemmin harhaan; he ovat välinpitämättömiä.

180. Ja Jumalan ovat kaikkein jaloimmat nimet (ominaisuudet). Sentähden rukoilkaa Häntä niillä ja karttakaa niitä, jotka väärinkäyttävät Hänen nimiään! Kyllä he saavat palkan ansioittensa mukaan.

181. Ja niiden keskuudessa, jotka olemme luonut, on joukko, joka johtaa ihmisiä totuudessa ja sen mukaisesti jakaa oikeutta.

182. Mutta niitä, jotka pitävät tunnusmerkkimme valheena, kuljetamme Me pois askel askeleelta, tavalla, jota he eivät havaitse.

183. Ja vaikka suvaitsenkin heitä, on Minun suunnitelmani horjumaton.

184. Eivätkö he ymmärrä, ettei heidän kumppaninsa (Muhammed) suinkaan ole mieletön; hän on vain julkinen varoittaja.

185. Eivätkö he ole tarkastelleet taivaitten ja maan hallintoa ja kaikkea, minkä Jumala on luonut (ja huomanneet) että heidän aikansa jo lähenee loppuaan? Ja mihin sanomaan he tämän (Koraanin) jälkeen aikovat uskoa?

186. Sillä niille, joiden Jumala antaa kulkea harhaan, ei ole opasta; ja Hän jättää heidät menehtymään uhmailuihinsa.

187. He kysyvät sinulta hetkeä, jolloin se tapahtuu. Sano: »Sen tietää ainoastaan Jumala, ja Hän yksin on tekevä aikanaan sen tunnetuksi. Raskaana se painaa taivasta ja maata; ja odottamatta on se yllättävä teidät. He kysyvät sinulta aivan kuin sinä sen tietäisit. Sano: »Jumala yksin sen tietää; mutta enimmät ihmiset eivät tiedä mitään.»

188. Sano: »Ei ole minun vallassani itse itseäni hyödyttää tai vahingoittaa, kaikki on Jumalan vallassa; mutta jos tuntisin salatun, ympäröisin itseni hyvällä, eikä paha minuun ulottuisi. Minä olen vain varoittaja ja ilosanoman saattaja uskovaisille.

189. Hän on luonut teidät yhdestä ainoasta ihmisestä, ja hänestä teki Hän hänen vaimonsa, jotta hän (mies) löytäisi hänestä virkistyksensä; ja kun hän oli maannut vaimonsa, kantoi tämä kevyesti taakkansa ja liikkui vapaasti. Kun se tuli raskaaksi, rukoilivat he Jumalaa, Herraansa: »Jos annat meille terveen (lapsen), olemme me sinulle totisesti kiitollisia!»

190. Ja senjälkeen kun Hän oli antanut heille terveen (lapsen), kumarsivat he toistakin (jumalia) Hänen rinnallaan hyvän lahjan antajina. Mutta Jumala on paljon korkeampi, kuin mitä he asettavat Hänen rinnalleen.

191. Asettaisivatko he Hänen rinnalleen sellaisia, jotka eivät voi mitään luoda, kun ovat itsekin Hänen luomiaan

192. eivätkä voi heitä auttaa, kun eivät voi auttaa edes itseäänkään?

193. Ja jos te kutsutte heitä alistumaan johdatukseen, eivät he seuraa teitä; on samantekevää teille, kutsutteko heitä vai vaikenette.

194. Katso, ne, joita te palvelette Jumalan lisäksi, ovat kaltaisianne orjia. Rukoilkaa siis heitä, ja vastatkoot he teille, jos tarkoitatte täyttä totta!

195. Onko heillä (epäjumalilla) jalat kävelläkseen? Tai onko heillä kädet tarttuakseen? Tai onko heillä silmät nähdäkseen tai korvat kuullakseen? Sano: »Rukoilkaa jumalanvertaisianne, punokaa juonenne minua vastaan älkääkä minua säästäkö.

196. Katso, minun liittolaisena on Jumala, Hän, joka on lähettänyt Pyhän kirjoituksen ylhäältä; Hän suojelee kaikkia vanhurskaita.

197. Mutta ne, joita te rukoilette Hänen vertaisinaan, eivät voi auttaa teitä eivätkä edes itseäänkään.»

198. Ja jos te vaaditte heitä seuraamaan johdatusta, eivät he kuule, ja sinä näet heidän tarkastelevan sinua näkemättä mitään. 199. Ole sääliväinen, vaadi kohtuutta ja karta ymmärtämättömiä!

200. Ja kun joku Saatanan pistopuhe haavoittaa mieltäsi, niin pakene Jumalan turviin! Hän on totisesti kuuleva, tietävä.

201. Totisesti, kun hurskauden harjoittajia kohtaa joku Saatanan kiusaus, muistavat he (Hänet), ja katso, silloin valkenee heille (johdatus).

202. Heidän veljensä viekoittelee hän yhä edemmäksi harhaan eikä hellitä.

203. Ja kun et tuo heille mitään tunnusmerkkiä, he sanovat: »Miksi et ole valinnut mitään?» Sano: »Minä noudatan vain sitä, minkä Herrani ilmoittaa minulle.» Tämä on valkeus Herraltamme, johdatukseksi ja armonosoitukseksi uskovaisille.

204. Kun Koraania luetaan, kuunnelkaa tarkkaan ja olkaa vaiti, jotta saisitte armon osaksenne.

205. Ja rukoile Herraasi sielusi nöyryydessä ja pelossa suuritta sanoitta sekä aamuin että illoin, äläkä ole penseä!

2O6. Katso niitä, jotka ovat Herrasi luona; ei ylpeys saa heitä lakkaamaan palvelemasta Häntä, vaan he ylistävät Häntä ja kumartavat Häntä.

SURA 8. AL-ANFÂL (SOTASAALIIN SUURA)

Aloitan JUMALAN, laupiaan Armahtajan, nimeen.

1. He kysyvät Sinulta sotasaalista; sano: »Sotasaalis kuuluu Jumalalle ja lähettiläälle.» Pelätkää siis Jumalaa ja järjestäkää kaikki sovussa keskenänne; ja totelkaa Jumalaa ja Hänen lähettilästään, jos olette oikeauskoisia.

2. Ainoastaan ne ovat oikeauskoisia, joiden sydämet valtaa pelko Jumalan nimeä lausuttaessa, joiden usko kasvaa, kun Meidän tunnusmerkkimme heille luetaan, ja jotka turvaavat Herraansa.

3. Ne, jotka pysyvät rukouksessa ja lahjoittavat muille siitä, mitä Me olemme heille suonut.

4. Nämä ovat totisia oikeauskoisia. Heitä varten on eri arvoasteet heidän Herransa luona sekä anteeksiantamus ja jalomielinen huolenpito.

5. (Ajattele esimerkiksi), kuinka Herrasi antoi sinun (Muhammedin) lähteä kotiseudultasi vakavaan tehtävään; ja katso, osa uskovaisista oli totisesti haluton (seuraamaan).

6. He väittelivät kanssasi (asian) totuudesta, senjälkeen kun se oli selvästi heille näytetty; aivan kuin olisi heitä viety kuolemaan ja he olisivat siihen tuijottaneet.

7. Ja kuinka Jumala lupasi, että toinen kahdesta (vihollisen) joukosta on oleva teidän, ja te toivoitte, että aseeton joukko lankeaisi teidän osallenne, mutta Jumala tahtoi vahvistaa sanojensa totuuden ja hävittää uskottomat viimeiseen mieheen

8. vahvistaakseen totuuden ja kumotakseen valheen, vaikkakaan se ei miellyttäisi syntisiä!

9. Ja kuinka teidän huutaessanne apua Herraltanne Hän kuuli rukouksenne ja sanoi: »Totisesti autan teitä tuhannella enkelillä toinen toisensa jälkeen.»

10. Ja tämän teki Jumala ainoastaan jotta se olisi ilosanoma teille ja jotta sydämenne rauhoittuisivat, sillä apu tulee vain Jumalalta, katso, Jumala on mahtava ja viisas.

11. Entä kun Hän antoi teidän vaipua lyhyeen uneen, joka oli kuin Hänen lähettämänsä virkistys, ja lähetti vettä taivaasta puhdistaakseen teidät, poistaakseen paholaisen saastutuksen teistä ja vahvistaakseen sydämenne sekä lujittaakseen askeleenne.

12. Muista, kuinka Herrasi julisti enkeleille: »Olen kanssanne; tukekaa siis niitä, jotka uskovat. Täytän pian uskottomien sydämet pelolla; silloin hakatkaa poikki heidän kaulansa ja heidän kaikki sormensa.»

13. Ja tämä siksi, että he niskoittelevat Jumalaa ja Hänen lähettilästään vastaan, sillä jos joku niskoittelee Jumalaa ja Hänen lähettilästään vastaan, on Jumala totisesti ankara rangaistessaan.

14. Tässä on rangaistus teille; maistakaa sitä siis! Uskottomia varten on tulen tuska.

15. Te, jotka uskotte. kun kohtaatte uskottomia taistelutantereella, älkää kääntäkö heille selkäänne.

16. Sillä se, joka sinä päivänä kääntää heille selkänsä, paitsi sotaliikkeen yhteydessä tai yhtyessään omiensa ryhmään, vetää totisesti

päällensä Jumalan vihan; hänen olinpaikakseen tulee helvetti, ja kurjaa on joutua sinne.

17. Ette te (muslimit) surmanneet heitä, vaan Jumala heidät surmasi; etkä sinä (Muhammed) ampunut, kun joustasi käytit, vaan Jumala ampui, sillä hän halusi koetella oikeauskoisia suosiollaan. Jumala on totisesti kuuleva, tietävä.

18. Niin on laita; Jumala uskottomien juonet herpaisee.

19. (Uskottomat!) Jos te toivotte ratkaisua, niin totisesti on tuomio jo langennut, mutta jos luovutte vastustuksestanne, on se teille parempi. Mutta jos kuitenkin palaatte (sotajalalle), palaamme Mekin. Ja teidän sotajoukkonne ei auta teitä vähääkään, miten lukuisa se lieneekin. Jumala on totisesti oikeauskoisten kanssa.

20. Te, jotka uskotte, totelkaa Jumalaa ja Hänen lähettilästään älkääkä luopuko hänestä, koska kuulette hänen puhuvan.

21. Älkääkä olko niiden kaltaisia, jotka sanovat: »Me kuuntelemme», vaikkeivat kuuntelekaan.

22. Katso, kaikista elollisista kurjimpia ovat Jumalan silmissä ne kuurot ja mykät, jotka eivät ymmärrä.

23. Ja jos Jumala olisi huomannut heissä jotakin hyvää, totisesti Hän olisi antanut heille kuulon. Mutta jos Hän olisi antanut heidän kuulla, kääntyisivät he pois, sillä he ovat penseitä.

24. Te, jotka uskotte, totelkaa Jumalaa ja Hänen lähettilästään, kun Hän kutsuu teitä sen ääreen, mikä teidät eläviksi tekee, ja tietäkää, että Jumala hiipii ihmisen ja hänen sydämensä väliin ja että te tulette kokoontumaan Hänen luoksensa.

25. Ja kavahtakaa kapinoimista; sen rangaistus ei kohtaa vain väärintekijöitä joukossanne, ja tietäkää, että Jumala on ankara selvittelyissään!

26. Ja muistakaa, että kun olitte harvalukuisia ja halveksittuja maan päällä ja pelkäsitte, että ihmiset raivaisivat teidät tieltään, silloin Hän antoi teille suojan ja vahvisti teitä avullaan sekä varusti teidät hyvillä antimillaan, jotta olisitte kiitolliset!

27. Te, jotka uskotte, älkää loukatko Jumalaa ja lähettilästä, älkääkä pettäkö sanaanne tietoisesti.

28. Ja tietäkää, että rikkautenne ja lapsenne ovat Teille koetus, ja että suuri palkinto odottaa Jumalan luona!

29. Te, jotka uskotte, jos pelkäätte Jumalaa, antaa Hän teille kyvyn tuntea oikean ja väärän, sovittaa pahat tekonne ja antaa teille anteeksi; Jumala on rajaton runsaudessaan.

30. Entä kun uskottomat vehkeilivät sinua vastaan, aikoen vangita sinut tai surmata sinut tai karkoittaa sinut! He tekivät suunnitelmiaan, mutta Jumala teki omiaan, ja Jumala on paras suunnittelija.

31. Ja kun heille luetaan tunnusmerkkejämme, sanovat he: »Olemme jo kylliksi kuulleet; jos tahtoisimme, voisimme loihtia samanlaisia; nämä eivät ole muuta kuin vanhan ajan taruja.»

32. Entä kun he sanoivat: »Jumala, jos tämä on sinun lähettämäsi totuus, niin anna kivien sataa taivaasta päällemme tai koettele meitä tuskallisella rangaistuksella!»

33. Mutta Jumala ei tahtonut rangaista heitä sinun ollessasi heidän joukossaan; eikä Hän tahtonut heitä rangaista senkään vuoksi, että he pyytelivät Häneltä anteeksi.

34. Ei kuitenkaan ole syytä Jumalan olla heitä rankaisematta, sillä he estävät uskovaisia käymästä pyhässä moskeijassa olematta itse sen vartijoita. Sen vartijoita ovat ainoastaan hurskaat. Kuitenkaan ei suurin osa heistä sitä tiedä.

35. Ja heidän rukouksensa temppelin liepeillä ei ole muuta kuin viheltämistä ja käsien pauketta. Siksi maistakaa tuskaa uskottomuutenne tähden!

36. Epäuskoiset kuluttavat varojaan käännyttääkseen ihmisiä pois Jumalan tieltä. He kuluttakoot, jälkeenpäin saavat he katua, ja lopuksi heidät voitetaan.Ja ne, jotka eivät usko, kootaan helvettiin,

37. että Jumala voisi erottaa saastaiset puhtaista ja asettaa saastaiset päällekkäin; Hän kokoaa heidät kasaan ja heittää helvettiin. Nämä ovat kadotukseen tuomittuja.

38. Sano niille, jotka eivät usko, että jos he herkeävät epäuskostaan, annetaan heille heidän entiset tekonsa anteeksi, mutta jos lankeavat uudelleen, niin on entisten rangaistus heidän silmiensä edessä.

39. Ja taistelkaa heitä vastaan, kunnes kaikki kiusaukset taukoavat ja kunnes Jumalan tuomiota noudatetaan kaikessa. Mutta jos he taas mielensä muuttavat, kyllä Jumala näkee, mitä he tekevät.

40. Ja jos he kääntävät teille selkänsä, niin tietäkää, että Jumala on suojelijanne, paras liittolaisenne ja auttajanne.

41. Ja tietäkää, että hankkimastanne sotasaaliista kuuluu viides osa Jumalalle, toisin sanoen Hänen lähettiläälleen ja tämän lähiomaisille, orvoille, köyhille ja vaeltajille, jos uskotte Jumalaan ja siihen, minkä lähetimme palvelijallemme ratkaisun päivänä, sinä päivänä, jolloin molemmat sotajoukot kohtasivat toisensa. Jumalan on totisesti kaikki mahti.

42. Muistakaa, miten te olitte tämänpuoleisella rinteellä ja he tuonpuoleisella ja karavaani oli alapuolellanne. Ja jos te olisitte solmineet taistelusopimuksen, olisitte te varmaan rikkoneet välipuheen; mutta asia oli toisin, jotta Jumala saattoi toteuttaa sen, mikä oli tapahtuva, jotta sillä, joka menetti henkensä, olisi menehtyessään selvä todistus edessään, ja jotta se, joka jäi elämään, eläisi selvän todistuksen perusteella; Jumala on, toden totta, kuuleva, tietävä.

43. Muistakaa, miten Jumala unessa antoi heidän (vastustajain) sinusta näyttää harvalukuisilta. Sillä jos Hän olisi antanut sinun nähdä heidät lukuisiksi, väkesi olisi varmasti masentunut, ja te olisitte riidelleet asiasta keskenänne; mutta Jumala varjeli teidät. Hän tuntee totisesti sydänten sisimmät aivoitukset.

44. Ja kun te iskitte yhteen, Hän antoi heidän teidän silmissänne näyttää vähälukuisilta ja teki teidät harvalukuisiksi heidän silmissään, jotta Jumala toteuttaisi asian, jonka tuli tapahtua. Ja Jumalan luo palaa kaikki olevainen.

45. Te uskovaiset, kun te kohtaatte sotajoukon, olkaa lujia ja rukoilkaa alati Jumalaa, jotta menestyisitte.

46. Ja totelkaa Jumalaa ja Hänen lähettilästään, älkääkä kiistelkö, jotta ette lannistuisi ja menettäisi sisuanne, vaan olkaa itsepintaiset; Jumala on totisesti sitkeiden puolella.

47. Älkää olko niitten kaltaisia, jotka kerskaten lähtivät liikkeelle asunnoistaan, jotta ihmiset heidät näkisivät ja he saisivat muut luopumaan Jumalan retkestä; Jumala piirittää heidän tekonsa.

48. Entä kun pahahenki näytti heille heidän tekonsa kelpo teoiksi ja sanoi: »Yksikään ihminen ei ole voittava teitä tänään, ja minä olen teidän liittolaisenne.» Mutta kun molemmat sotajoukot näkivät toisensa vastatusten, teki hän (pahahenki) täyskäännöksen ja sanoi: »Pysyn totisesti erossa teistä, sillä minä näen, mitä te ette näe. Totisesti saa Jumala minut pelkäämään, sillä Jumala on ankara rankaisija.»

49. Muistakaa, kuinka tekopyhät ja sydämeltään sairaat sanoivat: »Heidän uskontonsa on pettänyt heidät (muslimit).» Mutta jos joku turvaa Jumalaan, on Jumala totisesti mahtava ja viisas.

50. Jospa voisit nähdä heidät, kun enkelit antavat uskottomille täyden ansion mukaan. Kuinka he lyövät heitä kasvoihin ja selkään ja sanovat: »Maistakaa polttavaa tuskaa!

51. Ja tämä on käsienne töitten ansiosta ja siksi, että Jumala jakaa palvelijoineen täyttä oikeutta.»

52. Samoin kävi Faraon kansalle ja heidän edeltäjilleen, jotka kielsivät Jumalan tunnusmerkit: Jumala kävi heihin käsiksi heidän syntiensä tähden; katso, Jumala on totisesti väkevä ja ankara rangaistessaan.

53. Ja tämä siksi, että Jumala ei peruuta armoa, jolla Hän on joitakuita ihmisiä siunannut, ennenkuin nämä luopuvat siitä, mikä on heidän omissa sydämissään. Ja siksi, että Jumala on kuuleva, tietävä.

54. Samoin kävi Faraon kansalle ja niille, jotka väittivät Herransa tunnusmerkit valheeksi ennen heitä. Me hävitimme heidät heidän syntiensä tähden ja me hukutimme Faraon kansan, sillä kaikki olivat väärintekijöitä.

55. Katso, kurjimmat elolliset olennot ovat Jumalan silmissä epäuskoon kääntyneet, nuo, jotka eivät uskoa tahdo.

56. Niihin kuuluvat nekin, jotka tekivät kanssasi sopimuksen ja sitten rikkoivat sopimuksensa joka kerta, eivätkä mitään kunnioita.

57. Jos saat heidät sodassa vangiksi, tee heistä varoittava esimerkki, jotta heidän seuraajansa ottaisivat varoituksesta vaarin.

58. Ja jos pelkäät petosta jonkun kansan puolelta, niin heitä heille takaisin sopimuksensa samalla tavalla. Katso, Jumala ei rakasta petollisia.

59. Äläkä salli uskottomien ajatella pääsevänsä voitolle. Eivät he osaansa vältä.

60. Ja varustakaa (muslimit) heitä vastaan niin suuri sotavoima ja hyvin ravittuja ratsuja kuin vain voitte, säikyttääksenne siten sekä Jumalan vastustajat että omat vihollisenne ja myöskin muut, joita ette tunne, mutta jotka Jumala tuntee. Ja mitä kulutattekin Jumalan tiellä ja asialla, se korvataan teille täydelleen, eikä teille tule mitään vääryyttä tapahtumaan.

61. Mutta jos he ovat taipuvaisia rauhaan, niin ole myöskin sinä taipuvainen siihen ja turvaa Jumalaan! Hän on totisesti kuuleva, tietävä kaiken.

62. Ja jos he tahtovat pettää sinut, niin Jumalan tuki totisesti riittää sinulle. Hän vahvistaa sinua avullaan ja oikeauskoisten avulla.

63. Ja Hän on pannut rakkauden heidän sydämiinsä. Vaikka olisit antanut pois kaiken, mitä on maan päällä, et olisi voinut panna rakkautta heidän sydämiinsä, mutta Jumala on pannut niihin rakkauden. Hän on totisesti mahtava, viisas.

64. Oi profeetta, Jumalassa ja niissä oikeauskoisissa, jotka sinua seuraavat, on sinulle kyllin.

65. Oi Profeetta, innostuta oikeauskoiset taisteluun! jos joukossanne on edes kaksikymmentä sitkeätä, voittavat he kaksisataa, ja jos joukossanne on sata, voittavat he tuhat niistä, jotka eivät usko, siksi että nämä ovat ihmisiä, joilta puuttuu ymmärrys.

66. Nyt on Jumala keventänyt kuormanne, sillä Hän tiesi, että teissä oli heikkoutta. Ja jos joukossanne on sata kestävää, voittavat he kaksisataa, ja jos joukossanne on tuhat, voittavat he Jumalan avulla kaksituhatta; sillä Jumala on kestäväisten kanssa.

67. Ei profeetalta voi vaatia, että hänellä olisi vankeja, ennenkuin verenvuodatus on tapahtunut maan päällä. Te halajatte tämän maailman hyvyyttä, mutta Jumala tahtoo teille tulevaa elämää, ja Jumala on mahtava, viisas.

68. Jollei Jumalan käsky olisi tullut jo ennemmin, olisi teitä kohdannut hirveä rangaistus kaikesta siitä, minkä olitte ottaneet.

69. Nauttikaa nyt saamastanne saaliista, siitä, mikä on luvallista ja hyvää, ja antakaa kunnia Jumalalle! Jumala on totisesti anteeksiantava, armollinen.

70. Oi profeetta! Sano hallussanne oleville vangeille: »Jos Jumala havaitsee jotakin hyvää sydämissänne, antaa Hän teille parempaa, kuin se oli, mikä teiltä on otettu, ja armahtaa teidät, sillä Jumala on anteeksiantava, armollinen.»

71. Mutta jos he aikovat pettää sinut, niin ovat he jo ennen olleet petollisia Jumalaa kohtaan. Siksi antoikin Hän eräiden heistä joutua valtaasi; Jumala on tietävä, viisas.

72. Totisesti ne, jotka uskoivat ja lähtivät kodeistaan (Jumalan sotaretkelle) ja panivat alttiiksi omaisuutensa ja elämänsä Jumalan asian puolesta, sekä ne, jotka antoivat (heille) suojaa ja apua, kaikki nämä ovat toistensa liittolaisia. Mutta niiden kanssa, jotka uskovat, mutta eivät lähde liikkeelle, ette ole liitossa, ennenkuin he lähtevät kodeistaan, mutta jos he uskon asiassa anovat apuanne, on teidän velvollisuutenne auttaa heitä, paitsi sellaista kansaa vastaan, jonka kanssa teillä on liitto; Jumala näkee tekonne.

73. Uskottomatkin ovat toistensa liittolaisia. Jos te ette auta toisianne, syntyy vaino ja suuri turmelus maan päällä.

74. Ne, jotka uskovat ja ovat lähteneet kodeistaan liikkeelle sekä taistelleet Jumalan retkellä, ja ne, jotka ovat antaneet heille suojaa ja apua, ovat totisesti oikeauskoisia; heidän palkkansa on armo ja heidän osansa ihana.

75. Ja ne, jotka jälkeenpäin ovat omaksuneet uskon ja lähteneet retkelle ja taistelleet teidän rinnallanne, kuuluvat teihin. Ja verisukulaiset ovat Pyhän kirjoituksen mukaan lähimpiä toisilleen: Jumala on totisesti kaikkitietävä.

SURA 9. AT-TAUBAAH (KATUMUKSEN SUURA)

Aloitan JUMALAN, laupiaan Armahtajan, nimeen.

1. Tämä on Jumalan ja Hänen lähettiläänsä (julistama) vastuuvapaus niiden pakanain suhteen, joiden kanssa te (muslimit) olette tehneet sopimuksen.

2. Kulkekaa sentähden maassa vapaasti neljä kuukautta ja tietäkää, että olette Jumalan ulottuvilla sekä että Jumala saattaa uskottomat häpeään.

3. Tämä on Jumalan ja Hänen lähettiläänsä julistus ihmisille suuren toivioretken päivänä, että Jumalaa ei sido kosketus pakanain kanssa, samoin kuin se ei sido Hänen lähettilästänsäkään. Ja jos käännytte (Hänen puoleensa), on se teille parhaaksi, jos kuitenkin käännätte selkänne, niin tietäkää, ettette voi välttää Jumalaa! Ja julista niille, jotka eivät usko, sanoma tuskallisesta rangaistuksesta,

4. lukuunottamatta niitä monijumalaisia, joiden kanssa olette tehneet sopimuksen, kun he eivät ole millään rikkoneet teitä vastaan eivätkä auttaneet ketään muuta teitä vastaan. Täyttäkää siis sopimuksenne heidän kanssaan määräaikaan asti. Jumala totisesti rakastaa kunniantuntoisia.

5. Mutta kun pyhät kuukaudet ovat kuluneet, niin vuodattakaa pakanain verta missä tahansa heitä tapaattekin. Ahdistakaa ja piirittäkää heitä ja väijykää heitä kaikkialla, mutta jos he kääntyvät (oikeaan Jumalan uskoon), rukoilevat ja antavat almut, niin päästäkää heidät menemään. Jumala on totisesti anteeksiantava ja armollinen.

6. Ja jos joku monijumalaisista anoo suojaasi, niin suo se hänelle, kunnes hän saa kuulla Herran sanan. Senjälkeen anna hänen päästä turvaan. Sillä he ovat ihmisiä, jotka eivät (parempaa) tiedä.

7. Miten voisi Jumalaa ja Hänen lähettilästään sitoa sopimus pakanain kanssa? Paitsi niiden, joiden kanssa olette tehneet sopimuksen pyhän temppelin seutuvilla. Ja niin kauan kuin he pysyvät (sopimukselle) uskollisina, on teidänkin pysyttävä uskollisina heitä kohtaan. Jumala totisesti rakastaa hurskaita.

8. Kuinka? Jos he saisivat teistä voiton, eivät he välittäisi ystävyyssuhteestä eikä sopimuksesta kanssanne. Puheellaan koettavat he olla mieliksenne, mutta heidän sydämensä ovat kuitenkin teitä vastaan, ja suurin osa heistä on jumalattomia.

9. Mitättömästä hinnasta he ovat luopuneet Jumalan tunnusmerkeistä ja estelevät (muita) Jumalan tieltä; kauheita ovat totisesti heidän tekonsa.

10. He eivät pidä lukua sukulaisuudesta eivätkä liittosopimuksesta uskovaisten kanssa, sillä he ovat niitä, jotka (liitot) rikkovat.

11 . Mutta jos he kääntyvät (Jumalan alamaisiksi), rukoilevat ja antavat säädetyt almut, ovat he uskonveljiänne. Ja Me selvitämme tunnusmerkkimme ihmisille, joilla on ymmärrystä.

12. Mutta jos he sopimuksenteon jälkeen rikkovat valansa ja pilkkaavat teitä uskonne vuoksi, niin taistelkaa sellaisten uskottomien

johtomiehiä vastaan - heille eivät totisesti valat mitään merkitse - jotta he luopuisivat puuhistaan.

13. Miksi ette taistelisi ihmisiä vastaan, jotka ovat rikkoneet valansa ja aikoneet karkoittaa lähettilään, etenkin kun he ovat ensimmäisinä aloittaneet (vihollisuudet). Pelkäättekö heitä? Onhan kuitenkin Jumala paremmin ansainnut sen, että te Häntä pelkäätte, jos olette oikeauskoisia.

14. Taistelkaa heitä vastaan, Jumala rankaisee heitä teidän kädellänne ja saattaa heidät häpeään; Hän auttaa teitä vastustaessanne heitä ja parantaa oikeauskoisten rinnat.

15. Ja Hän poistaa vihan heidän sydämistään, sillä Jumala säälii ketä tahtoo; Jumala on tietävä, viisas.

16. Vai arveletteko tulevanne hylätyiksi ennenkuin Jumala ehtii erottaa, ketkä joukostanne taistelivat eivätkä tunnustaneet ystävikseen ketään muuta kuin Jumalan, Hänen lähettiläänsä ja oikeauskoiset? Ja Jumala tuntee tekonne.

17. Monijumalaisten (pakanain) ei sovi käydä Jumalan temppelissä, koska heidän epäuskonsa todistaa heitä vastaan. Turhiksi osoittautuvat heidän tekonsa, ja tulessa saavat he ikuisesti olla.

18. Jumalan temppelissä saa vain se käydä, joka uskoo Jumalaan ja viimeiseen päivään ja harjoittaa rukoilemista ja antaa säädettyjä almuja eikä pelkää ketään muuta kuin Jumalaa; siksi nämä ovat niitä, jotka saavat toivoa olevansa johdatuksen omia.

19. Pidättekö juomaveden antamista toivioretkeläisille, pyhäkön rakentamista (tai siellä käymistä) samanarvoisena kuin uskoa Jumalaan ja viimeiseen päivään ja taistelua Jumalan retkellä? Eivät ne ole samanarvoisia Jumalan silmissä, eikä Jumala johda väärintekijöitä.

20. Ne, jotka uskovat ja lähtevät kodeistaan liikkeelle ja panevat alttiiksi omaisuutensa ja elämänsä Jumalan asian puolesta, saavuttavat korkeamman asteen Jumalan luona; nämä ovat voitollisia.

21. Heidän Herransa julistaa heille ilosanoman laupeudestaan, mielisuosiostaan ja huvipuutarhoista, joissa he tulevat olemaan ikuisesti autuaita,

22. jääden sinne ainiaaksi, Jumalan luona on totisesti suuri palkinto.

23. Te, jotka uskotte, älkää ottako isiänne ja veljiänne ystäviksenne, jos he rakastavat epäuskoa enemmän kuin uskoa, sillä se teistä, joka heihin liittyy, kuuluu väärintekijöihin.

24. Sano: »Jos isänne, poikanne, veljenne, vaimonne, omaisenne, hankkimanne omaisuus ja kauppa, jonka pysähtymistä pelkäätte, sekä asunnot, joihin olette mieltyneet, ovat teille rakkaampia kuin Jumala ja Hänen lähettiläänsä ja taistelu Hänen asiansa puolesta, niin odottakaa, kunnes Jumala tulee ja sanoo sanansa. Sillä Jumala ei pidä uppiniskaisista.»

25. Totisesti Jumala on auttanut teitä jo monella taistelukentällä ja Honain päivänä, kun ylpeilitte monilukuisuudestanne, joka kuitenkaan ei auttanut teitä vähääkään; ja maa tuli teille ahtaaksi laajuudestaan huolimatta; ja te käännyitte pakoon.

26. Silloin lähetti Jumala tyyneytensä lähettiläälle ja oikeauskoisille, Hän lähetti sotajoukkoja, joita te ette nähneet, ja rankaisi uskottomat. Tämä on uskottomien palkka.

27. Sen jälkeen armahtaa Jumala kenet tahtoo, sillä Jumala on anteeksiantava, armollinen.

28. Te, jotka uskotte, katsokaa, miten monijumalaiset ovat kokonaan saastaisia. Siksi älkää salliko heidän lähestyä pyhää temppeliä tämän sopimusvuoden jälkeen. Ja, jos sentähden pelkäätte köyhtyvänne, on Jumala runsaudessaan ajoissa huolehtiva teistä, jos Hän tahtoo; Jumala on totisesti tietävä, viisas.

29. Taistelkaa niitä vastaan, jotka, vaikka ovat saaneet Kirjoituksen, eivät usko Jumalaan eivätkä viimeiseen päivään, eivät pyhitä sitä, minkä Jumala ja Hänen lähettiläänsä ovat selittäneet pyhäksi, eivätkä tunnusta totista uskontoa, taistelkaa, kunnes he auliisti maksavat veronsa ja tunnustavat alistuvansa.

30. Juutalaiset sanovat: »Esra on Jumalan poika», ja kristityt sanovat: »Messias on Jumalan poika». Tätä he hokevat suullaan. He jäljittelevät niitä, jotka ennen olivat uskottomia. Jumalan ynseys heitä rasittakoon! Kuinka ovatkaan he etääntyneet!

31. Paitsi Jumalaa ovat he ottaneet herroikseen kirjanoppineensa ja munkkinsa, samaten Messiaan, Marian pojan, vaikka heidän tuli palvella vain yhtä ainoata Jumalaa. Ei ole muuta Jumalaa kuin Hän. Ylistettäköön Häntä ja olkoon Hän kaukana siitä, minkä he asettavat hänen rinnalleen!

32. Mielellään he puhaltaisivat sammuksiin Jumalan valon, mutta Jumala ei hellitä ennenkuin on saattanut valonsa täydelliseksi, vaikka uskottomat närkästyisivätkin.

33. Juuri Hän on lähettänyt sanansa julistajan ja tämän mukana johdatuksensa sekä totuuden uskonnon, asettaakseen sen jok'ainoan muun uskonnon yli, vaikka se Jumalattomia närkästyttää.

34. Te, jotka uskotte, katsokaa! Monet kirjanoppineet ja munkit kuluttavat ihmisten omaisuutta vääryyttä tehden sekä kääntävät muita Jumalan tieltä. Niille, jotka haalivat kultaa ja hopeaa eivätkä käytä sitä Jumalan asian hyväksi, julista tuskallista tuomiota

35. sinä päivänä, jolloin nämä aineet hehkuvat helvetin tulessa ja niillä heidän otsaansa, kylkiinsä ja selkäänsä painetaan polttomerkki: »Tämän te olette hankkineet itsellenne. Maistakaa nyt, mitä olette koonneet!»

36. Katso, kuukausien luku Jumalan luona on kaksitoista, niinkuin Jumala määräsi sinä päivänä, jolloin Hän loi taivaat ja maan. Neljä niistä on pyhitetty: tämä on oikea uskonto. Siksi älkää turmelko itseänne niiden aikana, ja taistelkaa pakanoita vastaan, kuten he taistelevat teitä kaikkia vastaan. Ja tietäkää, että Jumala on niiden kanssa, jotka hartautta harjoittavat.

37. Pyhitetyn kuukauden lykkääminen on vain epäuskon päivien venyttämistä; tämän kautta uskottomat joutuvat harhaan. He selittävät sen luvalliseksi toisena vuonna, ja toisena taas julistavat pyhitetyksi, saadakseen riittävän luvun kuukausia, jotka Jumala on määrännyt ja pyhittänyt; näin sallivat he sen, minkä Jumala on kieltänyt. He kaunistelevat pahat tekonsa, mutta Jumala ei anna johdatustaan uskottomille ihmisille.

38. Te, jotka uskotte! Miksi te niin kiinteästi maahan juututte, kun teitä käsketään lähtemään Jumalan retkelle? Oletteko enemmän mieltyneitä tämän maailman elämään kuin tulevan? Tämän maailman mukavuus on vain vähäpätöistä verrattuna tulevaan.

39. Jos ette lähde Jumalan retkelle, Hän on langettava teille tuskallisen tuomion ja valitseva sijaanne toisen kansan, ettekä te kykene vahingoittamaan Häntä vähääkään. Sillä Jumala pystyy tekemään kaikki halunsa mukaan.

40. Jos te ette auta häntä (Muhammedia), niin on Jumala kuitenkin jo antanut hänelle apunsa, kun uskottomat karkoittivat hänet erään toisen kanssa ja nämä kaksi olivat luolassa ja hän sanoi toverilleen: »Alä murehdi, onhan Jumala totisesti kanssamme!» Silloin Jumala vuodatti tyvenen rauhansa hänen mieleensä ja vahvisti häntä näkymättömin sotajoukoin, ja Hän teki uskottomain sanan mitättömäksi; mutta Jumalan sana pysyy ylinnä; Jumala on mahtava, viisas.

41. Lähtekää retkelle, kevyesti ja myös raskaasti aseistetut, ja pankaa alttiiksi varallisuutenne ja henkenne Jumalan asian hyväksi! Tämä on parasta teille, jospa sen vain tietäisitte.

42. Jos olisi ollut tarjolla kyllin helppo saalis ja lyhyt retki, he olisivat varmaan seuranneet sinua, mutta retki näytti heistä liian pitkältä. He vannovat vielä Jumalan nimeen: »Jos olisimme kyenneet, olisimme varmasti lähteneet kanssasi.» He turmelevat sielunsa, ja Jumala tietää, että he ovat todella valehtelijoita.

43. Jumala antakoon sinulle anteeksi! Miksi annoit heille luvan jäädä jo ennenkuin sinulle selvisi, ketkä puhuivat totta, ja opit tuntemaan valehtelijat?

44. Jotka uskovat Jumalaan ja viimeiseen päivään, eivät pyydä sinulta lupaa olla panematta alttiiksi omaisuuttansa ja henkeänsä. Jumala tuntee ne, jotka hartaasti palvelevat Häntä.

45. Ainoastaan ne pyytävät sinulta lupaa, jotka eivät usko Jumalaan eivätkä viimeiseen päivään ja joiden sydämet ovat täynnä epäilyä; epäilyksessään horjuvat he sinne tänne.

46. Jos he olisivat halunneet lähteä retkelle, he olisivat varmasti ryhtyneet varusteluihin, mutta Jumalalle oli vastenmielinen heidän lähtönsä ja Hän teki heidät hitaiksi, ja heille sanottiin: »Jääkää niiden luokse, jotka paikoillaan pysyvät!»

47. Jos he olisivat lähteneet teidän kanssanne, he eivät olisi muuta lisänneet kuin huolianne ja kohentaneet keskuudessanne eripuraisuutta, ja joukossanne olisi ollut heitä kuuntelevia. Jumala tuntee väärintekijät.

48. Yrittivät hän he jo aikaisemmin kiihoittaa riitoihin ja hautoivat juonia sinua vastaan, kunnes totuus tuli ilmi ja Jumalan määräykset astuivat voimaan, vaikka he olivat sitä vastaan.

49. Heidän joukossaan on eräs, joka sanoo: »Salli minun jäädä pois, äläkä kiusaa minua!» Eivätkö juuri he ole jo langenneet kiusaukseen? Totisesti helvetti on nielevä uskottomat.

50. Jos sinulle käy hyvin, se vihastuttaa heitä, ja jos sinulle sattuu vastoinkäyminen, sanovat he: »Me katsoimme eteemme jo ennakolta», ja he kääntävät selkänsä ja iloitsevat.

51. Sano: »Meille ei tapahdu mitään muuta, kuin minkä Jumala on meille säätänyt. Hän on meidän suojelijamme. Häneen uskovaiset luottakoot!»

52. Sano: »Ette te odota meille muuta, kuin jompaakumpaa kahdesta parhaimmasta asiasta.» Ja me odotamme, että Jumala on teille lähettävä kärsimyksen joko suoraan tai meidän käsiemme kautta. Antakaa siis ajan näyttää; kyllä me odotamme niinkuin tekin!

53. Sano: »Uhratkaa omastanne tahtoen tai tahtomattanne, ei sitä teiltä milloinkaan oteta vastaan. Totisesti te olette jumalatonta väkeä.»

54. Ei kuitenkaan ole muuta, mikä estää ottamasta vastaan heidän osuuttansa kuin se, että he eivät usko Jumalaan ja hänen lähettilääseensä, ovat hitaita rukoilemaan ja suorittavat osuutensa vastahakoisesti.

55. Älä siis ihmettele heidän rikkauksiaan äläkä heidän lapsiaan. Jumala tahtoo vain rangaista heitä maallisella elämällä ja antaa heidän henkensä lähteä heidän ollessaan uskottomia.

56. He vannovat Jumalan nimeen kuuluvansa teihin, mutta he eivät kuulu teihin, vaan ovat ihmisiä, jotka osoittautuvat pelkureiksi.

57. Jos he vain olisivat löytäneet jonkun suojan tai luolan tai piilopaikan, he olisivat kääntyneet pakoon ja rientäneet sinne mitä suurimmalla kiireellä.

58. Ja heistä ovat lähtöisin ne, jotka moittivat sinua almujen takia. Jos heille niitä annat, he ovat tyytyväisiä, mutta ellet heille niitä anna, niin he tuota pikaa närkästyvät.

59. Jospa he tyytyisivät siihen, mitä Jumala ja Hänen lähettiläänsä ovat heille antaneet, ja sanoisivat: »Jumalassa on meille yltäkyllin, Jumala antaa meille pian hyvyydestään, kuten Hänen lähettiläänsäkin. Jumalaanhan me luotamme.»

60. Almut ovat vain köyhiä ja puutteessa olevia varten, sekä niille, jotka toimivat hyväntekeväisyyden palveluksessa; myös niitä varten, joiden sielut on voitettava (Jumalan) rakkauteen; edelleen orjien ja velkaorjien lunnaiksi; avustukseksi Jumalan retkelle ja niinikään maankulkijalle. Tämä on Jumalan säätämä velvollisuus, sillä Jumala on kaikkitietävä, viisas.

61. Heidän joukossaan on niitä, jotka panettelevat profeettaa ja sanovat: »Hän on herkkäuskoinen». Sano: »Se hän on teidän parhaaksenne, hän uskoo Jumalaan ja luottaa oikeauskoisiin. Hän armahtaa niitä teistä, jotka uskovat.» Mutta niitä, jotka panettelevat Jumalan lähettilästä, kohtaa tuskallinen rangaistus.

62. Teidän edessänne he vannovat Jumalan nimeen teidät tyydyttääkseen, mutta parempi olisi, että he tyydyttäisivät Jumalaa ja Hänen lähettilästänsä olemalla uskovaisia.

63. Eivätkö he tiedä, että ken tahansa vastustaa Jumalaa ja Hänen lähettilästään, sitä totisesti odottaa tuli ja helvetti, jonne hän jää ainaiseksi. Tämä on suuri häpeä.

64. Ulkokullatut pelkäävät, että heitä vastaan julkaistaan suura, joka paljastaa heidän sydämensä. Sano: »Pilkatkaa vain, kyllä Jumala on toteuttava sen, mitä te pelkäätte!»

65. Jos heiltä kyselet, he varmaan vastaavat: »Me vain juttelimme ja laskimme leikkiä». Sano: »Jumalastako ja Hänen tunnusmerkeistään sekä lähettiläästäänkö te teitte pilkkaa?»

66. Älkää puolustelko itseänne. Olettehan vajonneet epäuskoon senjälkeen kuin olitte uskossa. Jos me annammekin anteeksi osalle teistä, niin rankaisemme toista osaa, koska he ovat rikollisia.

67. Ulkokullatut, sekä miehet että naiset, ovat kaikki samankaltaisia. He rohkaisevat tekemään pahaa ja ehkäisevät hyvän tekemisen sekä kieltävät köyhältä almun. He eivät välittäneet Jumalasta, ja siksi Hän ei välitä heistä. Totisesti ulkokullatut ovat tottelemattomia.

68. Jumala on varannut ulkokullatuille, sekä miehille että naisille, samoin kuin uskottomille helvetin tulen olinpaikaksi. Siinä on heille kylliksi. Jumalan tuomio on heidän päällään, ja heille kuuluu ikuinen tuska,

69. niinkuin toisille ennen teitä, jotka olivat väkevämmät kuin te ja joilla oli enemmän rikkautta ja lapsia. Aikanaan he nauttivat osastaan; niin tekin nautitte omasta osastanne hetken, kuten ne, jotka ennen teitä nauttivat. Ja te puhutte turhia niinkuin hekin puhuivat. Sellaisia ovat ne, joiden työt ovat menneet hukkaan tässä maailmassa ja tulevassa. Sellaisia ovat ne, jotka häviöön joutuvat.

70. Eikö kertomus heidän edeltäjistään ole tullut heidän tietoonsa - Nooan ja Aadin ja Thamuudin kansasta, Aabrahamin kansasta, Midianin asukkaista ja tuhoutuneista kaupungeista? Heille lähetetyt profeetat tulivat heidän luokseen tuoden selvät todistukset. Sillä Jumala ei tehnyt vääryyttä heille, vaan he itse tekivät itselleen vääryyttä.

71. Uskovaiset, miehet ja naiset, ovat toinen toistensa liittolaisia; he rohkaisevat hyvän tekemiseen ja kieltävät tekemästä pahaa; ja he harjoittavat hartautta sekä antavat säädettyjä almuja, ja he tottelevat Jumalaa ja Hänen lähettilästään. He ovat niitä, joille Jumala osoittaa laupeukensa. Katso, Jumala on väkevä, viisas.

72. Jumala on varannut uskovaisille, miehille ja naisille, puutarhoja, joiden liepeillä purot solisevat ja joissa he iäti saavat oleskellä - Eedenin puutarhojen siunattuina asukkaina. Ja suurin kaikesta on Jumalan mielisuosio; se on korkein saavutus.

73. Oi, profeetta, taistele uskottomia ja ulkokullattuja vastaan, ole ankara heitä kohtaan. Heidän viimeinen asuntonsa on oleva helvetti, onneton määränpää.

74. He vannovat Jumalan nimeen, etteivät ole mitään väärää puhuneet. Kuitenkin he todella puhuivat epäuskon sanoja ja olivat uskottomia omaksuttuaan Islaamin. He suunnittelivat hankkivansa sellaista, mitä eivät kyenneet saavuttamaan; eivätkä he muuta tavoitetta löytäneet, paitsi että Jumala sekä Hänen lähettiläänsä heitä armostaan rikastuttaisivat. Parempi heille olisi, jos he kääntyisivät, mutta jos he luopuvat, niin Jumala langettaa heille tuskallisen tuomion tässä maailmassa ja tulevassa, eikä heillä ole suojelijaa eikä auttajaa tämän maan päällä.

75. Heidän joukossaan on niitä, jotka ovat tehneet liiton Jumalan kanssa: »Jos Hän antaa meille suosiotaan, niin me totisesti harjoitamme armeliaisuutta ja hyviä tekoja.»

76. Mutta kun Hän antoi heille suosiotaan, he tulivat itariksi ja kääntyivät penseästi pois.

77. Siksi antaa Hän ulkokultaisuuden pysyä heidän sydämissään siihen päivään saakka, jolloin he kohtaavat Hänet, koska he pettivät Jumalaa siinä, mitä Hänelle olivat luvanneet, ja koska he olivat valehtelijoita.

78. Eivätkö he tiedä, että Jumala tuntee heidän salaisuutensa ja vehkeilynsä ja että Jumala tietää kaikki salaiset asiat?

79. Jotkut ylenkatsovat sellaisia uskovaisia (muslimeja), jotka voittaakseen Jumalan armon antavat almuja, ja sellaisia, jotka eivät voi muuta antaa kuin ruumiinsa työn, näitä he ivailevat; Jumala on ivaileva heitä itseään. Heitä odottaa tuskallinen tuomio.

80. Pyydä heille anteeksiantoa tai ole pyytämättä; vaikka sinä seitsemänkymmentä kertaa pyytäisit heille anteeksiantoa, ei Jumala heille anteeksi anna. Sillä he eivät uskoneet Jumalaan ja Hänen lähettilääseensä, ja Jumala ei ohjaa uskottomia.

81. (Retkeltä) pois jääneet istuivat ja iloitsivat Jumalan lähettilään poissa ollessa eivätkä tahtoneet panna alttiiksi omaisuuttaan ja henkeään Jumalan asian puolesta. Ja he sanoivat: »Alkää lähtekö tällaisessa helteessä!» Sano: »Helvetin helle on vielä hehkuvampi.» Jospa he sen vain käsittäisivät.

82. Naurakoot he hieman: ansaittuna palkkanaan he saavat vielä paljon itkeä.

83. Jos Jumala sallii sinun palata heidän joukkoonsa, ja he pyytävät sinulta lupaa lähteä retkelle, sano heille silloin: »Ette milloinkaan enää saa lähteä minun mukanani ettekä taistella minun kanssani vihollista vastaan. Tyydyittehän ensimmäisellä kerralla paikoillanne istumiseen. Istukaa siis edelleenkin kotiinjääneiden kanssa.»

84. Älä milloinkaan rukoile heikäläisen puolesta, joka kuolee, äläkä pysähdy hänen hautansa ääreen. Totisesti he eivät uskoneet Jumalaan eivätkä Hänen sanansaattajaansa, ja he kuolivat, koska he olivat tottelemattomia.

85. Älä ihaile heidän rikkauksiaan äläkä heidän lapsiaan. Jumala tahtoo vain niillä rangaista heitä tässä maailmassa, ja että heidän henkensä lähtisi heidän yhä ollessaan uskottomia.

86. Kun maan päälle lähetettiin näin kuuluva suura: »Uskokaa Jumalaan ja taistelkaa Hänen sanansaattajansa rinnalla», niin rikkaat heidän joukossaan yhä pyytävät sinulta lupaa jäädä pois ja sanovat: »Salli meidän jäädä niiden luokse, jotka pysyvät alallaan.»

87. He ovat tyytyväisiä saadessaan jäädä kotona olevien pariin, ja heidän sydämensä ovat sinetöidyt, niin että he eivät mitään käsitä.

88. Mutta lähettiläs, ja ne, jotka hänen kanssaan uskovat, panevat alttiiksi omaisuutensa ja henkensä. Sellaisille ihmisille on käyvä hyvin, ja he ovat onnellisia.

89. Jumala on valmistanut heille puutarhat, joiden liepeillä purot solisevat ja joissa he alati saavat asua. Tämä on ylin onni.

90. Eräät beduiineista keksivät syitä saadakseen luvan jäädä pois, ja ne, jotka kielsivät Jumalan ja Hänen lähettiläänsä, pysyivät kotona. Hän lähettää pian tuskallisen tuomion niille, jotka olivat uskottomia.

91. Niitä ei ole soimattava kotiinjäämisestä), jotka ovat heikkoja tai sairaita tai joilla ei ole mitä uhrata, jos he vain ovat vilpittömiä

Jumalaa ja Hänen lähettilästään kohtaan. Myöskään hyvää tekeviä kohtaan ei ole moitetta. Jumala on anteeksiantavainen, armoliinen.

92. Ei myöskään niitä soimata, jotka tulivat luoksesi pyytäen sinua huolehtimaan heidän varusteistaan ja joille sinä vastasit: »Minulla ei ole, millä teidät retkelle varustaisin.» He kääntyivät pois silmät kyynelissä, suruissaan siitä, että eivät voineet hankkia tarvittavia varoja.

93. Moitetta on vain niitä kohtaan, jotka pyytävät sinulta lupaa jäädä kotiin, vaikka ovat rikkaita. He ovat tyytyväisiä jäädessään kotona pysyvien seuraan. Jumala on sinetöinyt heidän sydämensä niin, että he ovat tietoa vailla.

94. He puolustelevat itseään teidän edessänne, kun te palaatte heidän luokseen. Sanokaa: »Alkää puolustelko itseänne, me emme kuitenkaan teitä usko. Jumala on jo meille ilmoittanut teidän salaiset tarkoituksenne; Hän on oivaltava teidän tekonne, ja samoin Hänen lähettiläänsä. Silloin te joudutte Hänen luokseen, joka tietää näkymättömät yhtä hyvin kuin näkyväisetkin asiat, ja Hän on osoittava teille teidän tekonne.

95. He vannottavat teitä Jumalan nimeen, kun te palaatte heidän luokseen, olemaan heille kaunaa kantamatta. Senvuoksi jättäkää heidät rauhaan. Totisesti he ovat saastaisia, ja heidän olinpaikkansa on oleva helvetti heidän tekojensa palkkana.

96. He vannottavat teitä olemaan heihin tyytyväisiä, mutta vaikka te olisittekin, niin Jumala ei totisesti voi olla tyytyväinen tottelemattomiin ihmisiin.

97. Beduiinit ovat piintyneimpiä epäuskoon ja ulkokultaisuuteen eivätkä ole taipuvaisia tuntemaan niitä lakeja, jotka Jumala on julistanut lähettiläänsä kautta. Jumala on kaikkitietävä, viisas.

98. Muutamat beduiinit pitävät antiosuuksiaan sakkona ja odottavat onnen kääntyvän teitä vastaan. Heille itselleen on käyvä huonosti. Jumala kuulee ja tietää kaiken.

99. Mutta muutamat beduiinit uskovat Jumalaan ja viimeiseen päivään ja pitävät osuuksiaan keinona päästä lähemmäksi Jumalaa ja saada Hänen lähettiläänsä siunaukset. Katsokaa, totisesti he tällä tavoin pääsevät lähemmäksi. Jumala on sulkeva heidät armoonsa. Totisesti, Jumala on anteeksiantavainen, armollinen.

100. Niihin, jotka ensimmäisinä ja etumaisina jättivät kotinsa, sekä avustajiin ja niihin, jotka seurasivat heitä hyvän teossa, heihin kaikkiin Jumala on tyytyväinen ja he ovat tyytyväiset Häneen. Hän on valmistanut heille puutarhat, joissa purot solisevat ja joissa he saavat alati asua. Tämä on ylin onni.

101. Beduiinien joukossa, jotka asuvat teidän ympärillänne, on ulkokultaisia, samoin myös kaupungin asukkaiden keskuudessa. He pysyvät ulkokultaisuudessaan. Te ette tunne heitä, mutta me heidät tunnemme. Me saatamme heidät kahdesti kärsimään, ja senjälkeen heitä kohtaa tuskallinen tuomio.

102. On myös toisia, jotka tunnustavat syntinsä. He sekoittavat teon, joka on hyvä, toiseen, joka on paha. Jumala saattaa kääntää tämän heidän hyväkseen. Totisesti, Jumala on anteeksiantavainen, armollinen.

103. Ota vastaan uhrilahjoja heidän varoistaan, että voisit puhdistaa heidät ja samalla vanhurskauttaa, ja siunaa heitä; totisesti sinun siunauksesi on heille onneksi. Jumala kuulee ja tietää kaiken.

104. Eivätkö he tiedä, että Jumala ottaa vastaan palvelijainsa katumuksen ja uhrilahjat? Ja että Jumala on heltyväinen, armollinen?

105. Sano: »Toimikaa! Jumala on näkevä tekonne, Hänen lähettiläänsä ja uskovaiset näkevät samoin. Ja teidät viedään pian Hänen luokseen, joka tietää näkymättömät ja näkyvät, ja Hän osoittaa teille silloin teidän tekonne.»

106. On toisia, jotka odottavat Jumalan käskyä siitä riippumatta, saattaako Hän heidät kärsimään vai heltyykö Hän heille; niin, Jumala on kaikkitietävä, viisas.

107. Ja on niitä, jotka ovat rakentaneet temppelin saadakseen aikaan pahennusta ja epäuskoa ja epäsopua uskovaisten keskuudessa, väijytyspaikan niille, jotka ennen ovat taistelleet Jumalaa ja Hänen lähettilästään vastaan. Ja totisesti he tulevat vannomaan: »Me tarkoitimme vain hyvää.» Mutta Jumala todistaa, että he totisesti ovat valehtelijoita.

108. Älä milloinkaan esiinny siinä temppelissä. Temppeli, joka ensimmäisestä päivästä alkaen perustettiin Jumalan kunnioitukselle, ansaitsee totisesti paremmin, että sinä siinä esiinnyt. Siinä on miehiä, jotka halajavat tulla puhdistetuiksi, ja Jumala rakastaa puhtaita.

109. Kumpi on parempi, sekö, joka on laskenut perustuksensa Jumalaan ja Hänen mielisuosioonsa, vai sekö, joka on laskenut perustuksensa luhistuvalle partaalle, niin että se hänen kanssaan sortuu helvetin tuleen? Jumala ei ohjaa väärämielisiä ihmisiä.

110. Ja rakennus, jonka he ovat rakentaneet, ei ole heidän sydämiensä epäilyä poistava ennenkuin Jumala murtaa heidän sydämensä, sillä Jumala on kaikkitietävä, viisas.

111. Totisesti, Jumala on lunastanut uskovaisilta heidän henkensä ja omaisuutensa antamalla niiden korvaukseksi paratiisin puutarhan, joka on heitä varten. He taistelevat Jumalan asian puolesta: he surmaavat ja heitä surmataan, kuten Hän on sitovasti luvannut toorassa, evankeliumissa ja Koraanissa, ja kuka täyttää uskollisemmin lupauksensa kuin Jumala? Olkaa siis onnelliset liittosopimuksestanne, jonka olette tehneet Hänen kanssaan. Juuri tämä on ylin onni.

112. Niille, jotka kääntyvät Jumalan puoleen, niille, jotka palvelevat Häntä, niille, jotka ylistävät Häntä, niille, jotka parantavat, niille, jotka kumartuvat rukoilemaan, niille, jotka vaipuvat maahan, niille, jotka käskevät tehdä hyvää ja kieltävät pahan tekemisen, ja niille, jotka suojelevat Jumalan lakeja - julista uskoville iloista sanomaa.

113. On hyödytöntä profeetan ja uskovaisten rukoilla pakanoitten puolesta, vaikkapa he olisivat sukulaisiakin, senjälkeen kuin näille on ilmoitettu, että he ovat helvetin omia.

114. Kun Aabraham pyysi isälleen anteeksiantoa, se tapahtui lupauksen takia, jonka oli hänelle antanut. Mutta kun hänelle oli ilmoitettu, että hänen isänsä oli Jumalan vihollinen, Aabraham lähti pois hänen luotaan. Totisesti, Aabraham oli hurskas ja lempeä.

115. Jumala ei tahdo saattaa ihmisiä kadotukseen sen jälkeen, kun Hän on heitä ohjannut,ennenkuin Hän tekee heille selväksi, mitä heidän on varottava. Totisesti, Jumala tietää kaikki.

116. Totisesti, Jumala on olemassa. Hänelle kuuluvat taivasten ja maan valtakunnat, Hän antaa elämän ja Hän antaa kuoleman, ja paitsi Jumalaa teillä ei ole muuta suojelijaa eikä auttajaa.

117. Jumala on totisesti suosioliinen profeettaa ja niitä kohtaan, jotka jättivät kotinsa, sekä auttajia kohtaan, jotka seurasivat häntä ahdistuksen hetkenä, senjälkeen kuin muutamien sydämet olivat luopumaisillaan hänestä. Silloin Hän lähestyi heitä, sillä Hän on heitä kohtaan rakastavainen, armollinen.

118. Samoin niitä kolmea henkilöä kohtaan, jotka nämä jättivät taaksensa; jopa siinä määrin, että kun maa suuruudestaan huolimatta tuntui heistä ahtaalta ja heidän sielunsa olivat tuskaiset ja heille selvisi, ettei ollut muualla pakopaikkaa Jumalalta kuin Hänen Itsensä luona, silloin Hän lähestyi heitä, että he olisivat kääntyneet Hänen puoleensa. Totisesti Jumala on heltyväinen, armollisin.

119. Te, jotka uskotte, kunnioittakaa Jumalaa ja olkaa totuutta rakastavien seurassa.

120. Ei ole soveliasta Medinan asukkaille ja niille beduiineille, jotka asuvat ympäristössä, jäädä pois Jumalan lähettilään retkeltä ja huolehtia enemmän omasta kuin Hänen hengestään. Eivät he kärsi janoa, eivät tuskaa eivätkä nälkää Jumalan retkellä; eivät he samoa sillä tavoin minkään maan halki, että se aiheuttaisi murhetta uskottomille, eivät he liioin hanki mitään sotasaalista viholliselta merkitsemättä sitä itselleen hyväksi teoksi. Totisesti, Jumalan huostassa eivät joudu hukkaan niiden ansiot, jotka hyvää tekevät.

121. Ei näiden tarvitse kantaa mitään kuluja, ei suuria eikä pieniä, eikä samota yli yhdenkään tasangon, ilman ettei sitä luettaisi heidän hyväkseen eikä Jumala palkitsisi heille sitä, mitä he parastansa ovat tehneet.

122. Ei ole mahdollista kaikkien uskovaisten lähteä yhdessä retkelle; mutta miksipä ei osa jokaisesta heimosta lähtisi liikkeelle, avartuakseen uskossa ja voidakseen kotiuduttuaan varoittaa kansaansa, jotta se olisi valveilla.

123. Te, jotka uskotte, taistelkaa niitä uskottomia vastaan, jotka ovat lähellänne, jotta he kokisivat teidän voimanne, ja tietäkää, että Jumala on niiden kanssa, jotka hartautta harjoittavat.

124. Kun suura lähetetään ylhäältä, niin jotkut heistä sanovat: »Kenelle teistä se on lisännyt uskoa?» Mitä uskovaisiin tulee, se on todella heidän uskoaan enentänyt, ja he ovat onnellisia.

125. Mutta niissä, joiden sydämiä tauti tärvelee, se toden totta lisää saastaisuutta saastaisuuden päälle, ja he kuolevat ollen yhä epäuskossa.

126. Eivätkö he huomaa, että heitä koetellaan kerran tai kahdesti vuodessa? Sittenkään he eivät tee kääntymystä eivätkä mitään mieleensä paina.

127. Ja kun suura lähetetään ylhäältä, jotkut heistä tuijottavat toisiin ja kysyvät: »Havaitsetteko jonkun katseet päällänne?» Sitten he

siirtyvät muuanne. Jumala on kääntänyt pois heidän sydämensä, koska he ovat ihmisiä, jotka eivät ymmärrä.

128. Totisesti, teidän luoksenne on tullut lähettiläs omasta keskuudestanne. Häneen koskee, jos teillä on murhetta, hän huolehtii teidän hyvinvoinnistanne ja hän on rakastavainen, armollinen uskovaisia kohtaan.

129. Jos he kääntyvät takaisin, sano silloin: »Jumala on minun kaikkeni, ei ole muuta jumaluutta kuin Hän. Häneen asetan luottamukseni. Hän on Suurivaltaisin Herra.»

SURA 10. YÚNU (JOONAN SUURA)

Aloitan JUMALAN, laupiaan Armahtajan, nimeen.

1. Alif, Laam, Raa . Nämä ovat viisauden Kirjan säkeistöjä.

2. Pitävätkö ihmiset kummana, että Me olemme antanut käskyvaltamme eräälle heistä ja sanonut: »Varoita ihmiskuntaa ja julista ilosanomaa niille, jotka uskovat, että heillä on varma paikka Herransa luona.» Uskottomat sanovat: »Aivan varmasti tämä mies on ilmeinen velho.»

3. Totisesti teidän Herranne on Jumala. Hän, joka loi taivaat ja maan kuudessa jaksossa ja on senjälkeen pysyttänyt valtansa lujana ja ohjaa hallitustaan. Ei ole ketään toista valtiasta (hänen rinnallaan) paitsi mikäli Hän suvaitsee. Tämä on Jumala, teidän Herranne, palvelkaa siis Häntä. Ettekö sitä muistaisi?

4. Hänen luokseen on teidän kaikkien palattava. Jumalan lupaus on varma. Totisesti, Hän luo olennot ja antaa sitten niiden palata takaisin, jotta Hän voisi palkita ne, jotka uskovat ja oikeamielisesti tekevät hyvää. Mutta niitä varten, jotka ovat antautuneet epäuskoon, on varattu kiehuva juoma ja tuskallinen tuomio, koska he ovat olleet uskottomia.

5. Juuri Hän saattaa auringon paistamaan ja kuun loistamaan ja on määrännyt sille asentonsa, niin että te voitte tietää vuosien kulun ja ajanlaskun. Kaiken tämän Hän on tehnyt totuudessa. Hän selittää merkkinsä ihmisille, joilla on ymmärrystä.

6. Yön ja päivän vuorottelussa ja kaikessa, minkä Jumala on luonut taivaassa ja maan päällä, näkyvät selvät merkit niille, jotka harjoittavat hurskautta.

7. Totisesti on niitäkin, jotka eivät odota Meidän tapaamistamme, vaan tyytyvät tämän maailman elämään ja ovat siitä löytäneet viihtymyksensä; ja on niitä, jotka eivät välitä Meidän merkeistämme.

8. Sellaisten olinpaikkana on oleva tuli palkaksi heidän teoistaan.

9. Mutta niitä, jotka uskovat ja suorittavat hyviä tekoja, heidän Jumalansa ohjaa heidän uskonsa kautta. Purot solisevat heidän jalkojensa juuressa autuaissa puutarhoissa.

10. Siellä kuuluu heidän rukouksensa: »Kunnia olkoon Sinulle, oi Jumala!» Ja heidän tervehdyksensä siellä on oleva: »Rauha!» Ja heidän rukoustensa loppu on oleva: »Ylistys kuuluu Jumalalle, kaikkien maailmojen Herralle.»

11. Jos Jumala edistäisi ihmisille pahaa yhtä kärkkäästi, kuin he tavoittelevat hyvää, niin heidän loppunsa olisi todella jo määrätty,

mutta Me jätämme ne, jotka eivät usko kohtaavansa Meitä, yksinään ja sokeina vaeltamaan sokeudessaan.

12. Ja kun ihminen joutuu murheeseen, hän huutaa Meitä joko maahan vaipuneena tai istuen tai nousten seisaalleen, mutta kun olemme poistanut hänen vaivansa, hän lähtee tiehensä, aivan kuin ei olisi ikinä huutanutkaan Meitä luokseen vaivan kourissa. Tällä tavoin väärintekijät kaunistelevat tekonsa.

13. Me olemme hävittänyt jo ennen teitä eläneitä sukupolvia, kun he tekivät väärin. Heidän aikansa profeetat tulivat heidän luokseen, mukanaan selvät todistukset, mutta he eivät ottaneet uskoakseen. Tällä tavoin Me palkitsemme niitä, jotka ovat syntisiä.

14. Senjälkeen Me teimme teistä heidän seuraajiaan maan päälle nähdäksemme, kuinka te toimitte.

15. Ja kun Meidän selvät merkkimme on heille ilmoitettu, sanovat ne, jotka eivät usko kohtaavansa Meitä: »Tuokaa toinen Koraani tai muuttakaa tätä.» Sano: »Ei ole minun asiani muuttaa sitä omasta halustani, noudatan vain minulle annettua ilmoitusta. Pelkään totisesti, että jos olen tottelematon Herralleni, minua on kohtaava viimeisen päivän tuomio.»

16. Sano: »Jos Jumala olisi tahtonut, minä en olisi sitä teille ilmoittanut enkä tehnyt tunnetuksi; olinhan jo sitä ennen elänyt keskuudessanne suuren osan elämääni. Ettekö jo ymmärrä?»

17. Kuka tekee enemmän väärin kuin se, joka puhuu valhetta Jumalaa vastaan tai vääristelee Hänen merkkinsä? Totisesti, syntisellä ei ole menestystä.

18. Jumalan sijasta he palvelevat sellaista, mikä ei heitä vahingoita eikä hyödytä, ja he sanovat: »Nämä ovat meidän välittäjiämme Jumalan luona.» Sano: »Ilmoitatteko Jumalalle jotakin uutta, mitä Hän ei tiedä taivaassa ja maan päällä?» Jumalalle olkoon kunnia! Kaukana Hän on siitä, minkä he asettavat Hänen rinnalleen.

19. Koko ihmiskunta oli yksi ainoa yhteisö, mutta he tulivat erimielisiksi, ja ellei Herran sana olisi edeltä käynyt, olisi asia, josta he kiistelivät, ratkaistu välien selvityksellä.

20. He sanovat: »Miksi hän ei ole saanut merkkiä Herraltaan?» Sano silloin: »Näkymätön kuuluu yksin Jumalalle. Siksi odottakaa, minä olen odottava kanssanne.»

21. Kun olemme antanut ihmisten maistaa armoa heitä kohdanneen iskun jälkeen, niin katso, he alkavat vehkeillä Meidän merkkejämme vastaan. Sano: »Jumala on nopein suunnitelmain teossa.» Totisesti, lähettiläämme kirjoittavat muistiin heidän vehkeilynsä.

22. Juuri Hän antaa teidän matkustaa maitse ja meritse. Mutta kun te olette laivoissa, ja laivat matkustajineen lähtevät purjehtimaan suotuisassa tuulessa ja he siitä iloitsevat, silloin hirmumyrsky yllättää heidät, aallot vyöryvät kaikilta tahoilta heitä kohti ja he luulevat olevansa tuhon omat. Silloin he huutavat Jumalaa ehdottomasti uskoen Häneen: »Jos Sinä pelastat meidät tästä, niin me totisesti olemme kiitollisia.»

23. Mutta kun Hän heidät pelastaa, niin katso, maihin päästyään he hillittömästi rehentelevät. Voi teitä, ihmiset! Teidän pöyhkeilynne on vain tuhoksi itsellenne. Lyhyen aikaa saatte nauttia maallisesta

elämästä, senjälkeen te palaatte Meidän luoksemme, ja Me osoitamme teille, mitä olette tehneet.

24. Tämän maailman elämä on kuin vesi, jonka lähetämme ylhäältä maan päälle, niin että se imeytyy maan kasvullisuuteen, josta ihmiset ja karja saavat ravintonsa. Kun maa pukeutuu kultaisiin pukimiinsa ja koristeisiinsa ja sen omistajat luulevat olevansa kaiken tämän herroja, silloin tulee Meidän käskymme, yöllä tahi päivällä, ja Me niitämme kaiken maan tasalle, aivan kuin äsken ei mitään olisi ollutkaan. Tällä tavoin Me selitämme merkit ihmisille, jotka ajattelevat.

25. Jumala kutsuu teidät rauhan asuntoon ja ohjaa, kenet Hän tahtoo, oikealle tielle.

26. Jotka hyvää tekevät, heillä on hyvääkin parempi osa tallella: heidän kasvojaan ei varjosta synkkyys eikä häpeä. He ovat paratiisin perillisiä ja saavat siellä ikuisesti asua.

27. Mutta jotka pahaa tekevät, heidän palkkansa on oleva yhtä paha, ja häpeä peittää heidät. Heillä ei ole ketään suojelijat Jumalaa vastaan; ikäänkuin öistä pimeyttä leviää heidän kasvoilleen. He ovat tulen omia, ja siinä he saavat ikuisesti pysyä.

28. Ja sinä päivänä, jolloin Me kokoamme heidät kaikki yhteen, sanomme niille, jotka ovat asettaneet muita jumalia Jumalan rinnalle: »Asettukaa alallenne, te ja teidän epäjumalanne!» Senjälkeen saatamme heidät riitoihin keskenään, ja heidän epäjumalansa sanovat: »Ette te meitä palvelleet.

29. Jumala on pätevä todistaja teidän ja meidän välillämme, että me emme edes tietäneet teidän palvelemisestanne.»

30. Siellä jokainen sielu saa kokea, mitä on valmistanut, ja heidät viedään kaikki Jumalan, heidän todellisen Herransa eteen, ja heidän väärät jumalansa katoavat heiltä.

31. Sano: »Kuka hankkii teille ravinnon taivaasta ja maan päältä? Tai kellä on kuulo ja näkö vallassaan? Ja kuka tekee kuolleista eläviä ja elävistä kuolleita? Kuka harjoittaa käskyvaltaansa?» He vastaavat silloin: »Jumala.» Sano sinä: »Miksi ette siis palvelisi Häntä?»

32. Hän on teidän todellinen Herranne, ja mitä jää teille, hylättyänne totuuden, muuta kuin eksymys? Sentähden, mistä olettekaan luopuneet pois?

33. Näin on Herrasi sana lausunut oikean tuomion tottelemattomista: »Totisesti, he eivät usko.»

34. Sano: »Kuka teidän epäjumalistanne pystyy saamaan aikaan luomakunnan ja sitten palauttamaan sen alkulähteeseensä?» Sano: »Jumala alkuunpanee luomakunnan ja sitten kutsuu sen palaamaan takaisin. Kuinka te siis olette ymmärtämättömiä?»

35. Sano: »Kuka teidän epäjumalistanne voi ohjata totuuteen?» Sano: »Jumala ohjaa totuuteen.» Kenellä siis on parempi oikeus saada seuraajia, Hänelläkö, joka ohjaa totuuteen, vaiko hänellä, joka ei voi ketään ohjata; jota ohjataan itseään? Miten on siis teidän laitanne? Miten te tuomitsette?

36. Useimmat heistä seuraavat vain kuvitelmiaan, mutta totisesti kuvittelut eivät kelpaa mihinkään, kun totuudesta on kysymys. Jumala tietää totisesti, mitä he tekevät.

37. Ja tätä Koraania ei olisi yksikään muu kyennyt aikaansaamaan paitsi Jumala. Se on vahvistus sille, mikä ilmaistiin jo sitä ennen, ja kirjoituksen selitys, joka totisesti on kaikkien maailmojen Herralta saatu.

38. Väittävätkö he, että hän (Muhammed) on sepittänyt sen? Sano silloin: »Tuokaa sitten suura, joka on tämän kaltainen, ja huutakaa avuksenne ketä voitte Jumalan asemesta, jos olette oikeassa.»

39. Ei, he selittävät valheeksi sen, mitä he eivät ymmärrä eivätkä tunne ja mitä heille ei ole selitetty. Samalla tavoin vääristelivät totuutta ennen heitä eläneet, mutta katso, millainen oli väärämielisten loppu.

40. Jokunen heistä tosin siihen (Koraaniin) uskoo, ja jokunen heistä ei siihen usko; mutta Herrasi tuntee parhaiten ne, jotka pahaa tekevät.

41. Jos he pitävät sinua valehtelijana, sano heille: »Minun tekoni ovat minun, ja teidän tekonne ovat teidän; te ette ole vastuussa minun teoistani, ja minua eivät sido teidän tekonne.»

42. Jotkut heistä kuuntelevat sinua; kykenetkö saamaan kuurot kuuleviksi, vaikkapa he eivät ymmärtäisikään?

43. Jokunen heistä katsoo sinuun; kykenetkö ohjaamaan sokeita, vaikkapa heillä ei olisi valoa?

44. Totisesti, Jumala ei tee vähäisintäkään vääryyttä ihmissuvulle, mutta ihmiset tekevät vääryyttä itselleen.

45. Ja sinä päivänä, jolloin Hän kokoaa heidät yhteen, ja on kuin heillä olisi aikaa vain tunnin verran, he tuntevat toisensa. Totisesti, niiden on häviö, jotka väittivät valheeksi Jumalan tulemisen ja joita ei ohjattu oikealle tielle.

46. Ja joko sitten Me näytämme sinulle jotakin siitä, minkä olemme heille varannut, tai annamme sinulle sitä ennen täyden palkkasi, joka tapauksessa he palaavat luoksemme. Ja silloin Jumala on heidän tekojensa todistaja.

47. Jokaista kansaa varten on lähettiläs, ja kun heidän lähettiläänsä saapuu, ratkaistaan heidän asiansa oikeudenmukaisesti eikä heille tehdä vääryyttä.

48. Ja he sanovat: »Milloin tämä lupaus täytetään, sanokaa se, jos olette luotettavia?»

49. Sano: »Minulla ei ole valtaa vahingoittaa eikä hyödyttää itseäni, paitsi miten Jumala suvaitsee.» Jokaisella kansalla on määräaikansa. Kun heidän aikansa tulee, he eivät voi siirtää sitä tuntiakaan tuonnemmaksi eivätkä liioin jouduttaa sen saapumista.

50. Sano: »Jos Jumalan rangaistus yllättäisi teidät yöllä tai päivällä, niin soisivatko syntiset sen itselleen nopeammin ehtivän?

51. Vai uskotteko siihen vasta silloin, kun se teidät saavuttaa?» Sano: »Nyt te uskotte, vaikka jo olitte halunneet sen tuloa jouduttaa.»

52. Silloin sanotaan väärämielisille: »Maistakaa ikuista tuskaa; teidät palkitaan vain sen mukaan, mitä olette ansainneet.»

53. Ja he pyytävät sinulta vahvistusta: »Onko se totta?» Sano: »On, Herran nimessä, se on täyttä totta; ja te ette voi paeta.»

54. Jos mikä hyvänsä sielu, joka on tehnyt vääryyttä, omistaisi kaiken, mitä maan päällä on, hän tarjoaisi sen varmasti lunnaiksi puolestaan, ja kun he näkevät tuomion, he ilmaisevat katumuksensa. Heidän asiansa ratkaistaan totuuden mukaan, eikä heille vääryyttä tehdä.

55. Totisesti, eikö kaikki, mikä on taivaassa ja maan päällä, kuulu Jumalalle? Totisesti, eikö Jumalan lupaus pysy? Mutta useimmat heistä ovat tietoa vailla.

56. Hän antaa elämän, ja Hän antaa kuoleman, ja Hänen luokseen olette kaikki luodut palaamaan.

57. Oi ihmiset! Totisesti, olette saaneet Herraltanne kehoituksen ja parannuksen rintanne vaivoihin sekä johdatuksen ja laupeuden uskovaisille.

58. Sano: »Jumalan mielisuosiosta ja Hänen armostaan.» Tästä ihmiset iloitkoot. Tämä on parempi kuin kaikki, mitä he ovat ahnehtineet.

59. Sano: »Oletteko ajatelleet, mitä Jumala on teille lähettänyt ravinnoksi? Toisia aineita te pidätte lain sallimina, toisia kiellettyinä.» Sano: »Onko Jumala antanut teille luvan tehdä näin, vai sepitättekö valhetta Jumalaa vastaan?»

60. Ja jotka sepittävät valhetta Jumalaa vastaan, millaiseksi kuvittelevat he ylösnousemuksen päivän? Totisesti, Jumala on armon Herra ihmisiä kohtaan, mutta useimmat heistä eivät ole kiitollisia.

61. Ja sinä (oi Muhammed!) et toimi missään asioissa etkä lue Jumalan puolesta julki osaakaan Koraanista, ettekä te ihmiset suorita tekoakaan Meidän pitämättä teistä vaaria sitä tehdessänne. Ei edes pienintä hiukkasta maan päällä tai avaruudessa voida kätkeä sinun Herrasi katseilta, eikä ole olemassa sitä pienempää eikä suurempaa, jota ei olisi selvässä (Jumalan tiedon) Kirjassa.

62. Totisesti niillä, jotka ovat lähellä Jumalaa, ei ole mitään pelkoa, eikä heidän tarvitse murehtia.

63. Jotka uskovat Jumalaan ja harjoittavat hartautta,

64. heille kuuluvat ilon sanomat tämän maailman elämässä ja tulevassa. Jumalan sanoja ei voida muuttaa. Tämä on heidän voitonriemunsa.

65. Älköön heidän puheensa sinua surettako. Totisesti, kunnia kuuluu kokonaan Jumalalle; Hän on kaikkikuuleva, kaikkitietävä.

66. Totisesti, eivätkö kaikki, taivaassa olevat ja maan päällä olevat, kuulu Jumalalle? Ja ne, jotka huutavat Jumalan asemesta epäjumalia, seuraavat vain kuvitelmiaan eivätkä tee muuta kuin valehtelevat.

67. Juuri Jumala on luonut yön voidaksemme silloin levätä ja päivän valon lähteeksi. Totisesti, tässä on selvät merkit niille. jotka tarkkaavat.

68. He sanovat: »Jumala on hankkinut itselleen lapsen.» Hänelle olkoon kunnia. Hän on riippumaton. Hänelle kuuluu kaikki, mikä on taivaassa ja maan päällä. Teillä ei ole mitään valtuutta sanoa näin: vai puhutteko Jumalasta sellaista, mitä ette tiedä?

69. Sano: »Totisesti, ne jotka sepittävät valhetta Jumalaa vastaan, eivät menesty.»

70. Heidän nautintonsa tässä maailmassa on ajallista, ja sitten heidän on palattava takaisin Meidän luoksemme. Silloin Me annamme heidän maistaa ankaraa tuskaa epäuskonsa takia.

71. Esitä heille kertomus Nooasta, kun hän sanoi kansalleen: »Oi kansani! Jos minun esiintymiseni ja muistutukseni Jumalan merkeistä ovat teille raskaat, koska minä luotan Jumalaan, niin toimikaa silloin yhdessä ja huutakaa epäjumalianne, älkääkä epäröikö hankkeessanne, vaan pankaa se täytäntöön minua vastaan viivyttelemättä!

72. Jos te sitten käännytte takaisin, en vaadi mitään hyvitystä. Minun hyvitykseni on yksin Jumalan käsissä, onhan minun sallittu kuulua oikeauskoisiin (muslimeihin).»

73. Mutta he valehtelivat häntä vastaan, ja silloin Me pelastimme hänet ja hänen kanssaan arkissa olleet. Me teimme heistä suvun jatkajat ja hukutimme ne, jotka selittivät Meidän merkkimme valheeksi. Katso siis, millainen oli niiden loppu, joita oli varoitettu.

74. Sittemmin nostimme Me hänen jälkeensä profeettoja kansojensa keskuuteen, ja he toivat näille selvät todistukset, mutta eivät nämä ottaneet uskoakseen siihen, mitä olivat aikaisemmin kutsuneet valheeksi. Tällä tavoin Me sinetöimme niiden sydämet, jotka syntiä tekevät.

75. Heidän jälkeensä annoimme Me Mooseksen ja Aaronin mennä Faraon ja hänen päällikköjensä luo mukanaan Meidän merkkimme, mutta he suhtautuivat niihin ylimielisesti ollen syntisiä ihmisiä.

76. Niinpä kun Me lähetimme totuuden heidän luokseen, he sanoivat: »Aivan varmasti tämä on ilmeistä taikuutta.»

77. Mooses sanoi: »Näinkö puhutte totuudesta, kun se saavuttaa teidät? Onko tämä taikuutta? Taikurit eivät milloinkaan menesty.»

78. He sanoivat: »Oletko tullut luoksemme käännyttääksesi meidät pois siitä, mihin olemme nähneet esi~isiemme turvautuneen, ja saattaaksesi maan valtiuden teidän kahden käsiin? Me emme aio teihin uskoa.»

79. Ja Farao sanoi: »Tuokaa eteeni jokainoa taitava noita!»

80. Ja kun taikurit olivat saapuneet, Mooses sanoi heille: »Heittäkää maahan, mitä aiotte heittää!»

81. Kun he olivat niin tehneet, Mooses sanoi: »Se, mitä olette saaneet aikaan, on noituutta. Totisesti, Jumala on tekevä sen mitättömäksi. Totisesti, Jumala ei edistä pahuudentekijäin toimia.»

82. Jumala on vahvistava totuuden sanainsa voimalla, vastoin syntisten tahtoakin.

83. Mutta paitsi eräitä hänen kansansa nuoria eivät ketkään uskoneet Moosekseen, koska he pelkäsivät Faraon ja hänen johtomiestensä vainoavan heitä. Farao oli todellakin itsevaltias maassa ja hän kuului niihin, jotka toimivat hillittömästi.

84. Mooses sanoi: »Oi kansani, jos uskotte Jumalaan, luottakaa Häneen, mikäli olette oikeauskoisia.»

85. Ja niin he sanoivat: »Jumalaan me luotamme. Oi Herramme, älä salli tämän väärämielisen kansan meitä vainota!

86. Pelasta meidät armossasi tästä uskottomasta kansasta!»

87. Me annoimme Moosekselle ja hänen veljelleen tämän ilmoituksen: »Te kaksi, varustakaa kansallenne taloja Egyptissä, tehkää niistä oikeita rukoushuoneita ja ylläpitäkää hartauden harjoittamista sekä julistakaa iloista sanomaa oikeauskoisille!»

88. Mooses sanoi: »Herra! Totisesti olet suonut Faraolle ja hänen johtomiehilleen hyvinvointia ja rikkauksia tämän maailman elämässä. Herra, he saavat kansan luopumaan Sinun tieltäsi. Herra, pyyhi pois heidän rikkautensa ja koveta heidän sydämensä, niin että he eivät usko, ennen kuin näkevät tuskallisen tuomionsa! »

89. Hän sanoi: »Sinun rukouksesi on jo kuultu. Pysykää te kaksi siis lujina älkääkä seuratko niiden menoa, jotka ovat tietoa vailla.»

90. Me annoimme Israelin lasten kulkea meren poikki, ja silloin Farao sotajoukkoineen seurasi heitä sorron- ja vallanhaluisena, kunnes hän joutui veden valtaan ja sanoi: »Minä uskon, ettei ole olemassa muuta jumaluutta kuin Hän yksin, johon Israelin lapset uskovat. Minä myös tunnustaudun oikeauskoiseksi.»

91. »Nyt kylläkin! Mutta ennen olet ollut tottelematon ja kuulunut väärintekijöihin.

92. Siksi Me tahdomme tänä päivänä pelastaa pinnalle ruumiisi, jotta olisit muistomerkkinä sille, joka on sinun seuraajasi.» Mutta useimmat ihmiset eivät välitä Meidän merkeistämme.

93. Me todella järjestimme Israelin lapsille hyvät asuinsijat ja varustimme heidät hyvällä ravinnolla, eivätkä he olleet eripuraisia ennen kuin paisuivat tiedossaan. Totisesti, Herrasi on ylösnousemuksen päivänä ratkaiseva sen, mistä he kiistelivät.

94. Jos sinä epäilet sitä, minkä olemme sinulle ylhäältä lähettänyt, niin kysy niiltä, jotka ennen sinua lukivat Kirjaa. Totuus tuli sinulle Herraltasi; sentähden älä kuulu niihin, jotka kiistelevät.

95. Äläkä kuulu niihin, jotka selittävät valheeksi Jumalan merkit, ettet joutuisi kadotettujen joukkoon.

96. Totisesti, ne, joita vastaan Herran sana on tullut sitovaksi, eivät usko,

97. vaikkapa kaikkinaisia merkkejä heille annettaisiin, ennenkuin he näkevät tuskallisen tuomionsa.

98. Minkä tähden ei yksikään kaupunki, lukuunottamatta Joonaan kansaa, uskonut ajoissa, niin että sen uskosta olisi koitunut jotakin hyötyä? Kun he uskoivat, niin Me päästimme heidät häpeällisen tuskan alta tässä maallisessa elämässä ja annoimme heidän nauttia jonkin aikaa.

99. Jos Herrasi olisi niin tahtonut, niin kaikki, jotka maan päällä ovat, olisivat yhdessä uskoneet. Tahdotko sinä pakottaa ihmisiä tulemaan oikeauskoisiksi?

100. Ei yksikään sielu voi uskoa muuten kuin Jumalan tieten. Ja Hän langettaa rangaistuksen niille, jotka ovat ymmärtämättömiä.

101. Sano: »Katso mitä on taivaassa ja maan päällä!» Mutta merkit ja varoitukset eivät auta vähääkään ihmisiä, jotka eivät usko.

102. He odottavat ainoastaan sellaista, mitä tapahtui heidän edeltäjiensä päivinä. Sano: »Odottakaa siis! Totisesti minä olen odottava teidän rinnallanne.»

103. Silloin Me pelastamme lähettiläämme ja ne, jotka uskovat. Meidän velvollisuutemme on pelastaa uskovaiset.

104. Sano: »Oi ihmiset! jos epäilette minun uskoani, niin tietäkää, että minä en palvele niitä, joita te palvelette Jumalan vertaisina, vaan minä palvelen Jumalaa, joka on antava teille täyden palkkanne, ja minut on määrätty kuulumaan niihin, jotka uskovat.»

105. Sinut on myös määrätty elämään totisessa uskossa, mieleltäsi vilpittömänä. Äläkä kuulu pakanoitten joukkoon.

106. Älä huuda avuksesi Jumalan vertaisena sellaista, mikä ei sinua hyödytä eikä vahingoita, sillä jos näin teet, olet kuuluva väärämielisten joukkoon.

107. Jos Jumala lyö sinua jollakin vaivalla, ei kukaan muu paitsi Hän voi sitä pois ottaa. Ja jos Hän tarkoittaa sinulle jotakin hyvää, ei kukaan voi Hänen armoaan pois kääntää. Hän antaa sen kohdata palvelijoistaan ketä Hän suvaitsee. Sillä Hänellä on kaikki anteeksiantamus ja kaikki armo.

108. Sano: »Oi ihmiset! Totisesti, Herranne on lähettänyt teille totuuden. Ketä tahansa ohjataankin, on se johdatusta hänen oman sielunsa hyväksi, mutta kuka ikinä menee kadotukseen, hän hukkuu vastoin omaa parastaan. En minä ole teidän vartijanne.»

109. Seuraa sitä, mihin olet määrätty, ja pysy lujana kunnes Jumala on tuomitseva, sillä Hän on tuomareista paras.

SURA 11. HUUD (HUUDIN SUURA)

Aloitan JUMALAN, laupiaan Armahtajan, nimeen.

1. Alif. Laam. Raa. Tämä on kirja, jonka säkeiden sisältö on vahvistettu, sillä ne on selittänyt Hän, joka on viisas, tietävä;

2. jotta ette palvelisi ketään muuta kuin Jumalaa. Totisesti, minä olen varoittaja ja ilosanoman tuoja teille Hänen luotaan.

3. Anokaa Herraltanne anteeksiantoa, kääntykää sitten Hänen puoleensa, niin Hän on hankkiva teille runsaan huolenpidon määräajaksi ja vuodattava armonsa jokaiselle, joka laupeudessa vaeltaa. Mutta jos luovutte pois, silloin totisesti pelkään, että tuomiopäivän rangaistus lankeaa päällenne.

4. Jumalan luokse on teidän jälleen palattava, ja Hän kykenee tekemään kaiken, mitä tahtoo.

5. Katso, eivätkö he todella kaksin kerroin peitä rintaansa salatakseen Häneltä vihamielisyytensä. Kavahtakaa, kun he kääriytyvät vaatteisiinsa. Jumala tietää, mitä he salailevat ja mitä ilmaisevat. Totisesti, Hän tietää, mitä heidän rintaansa on kätkettynä.

6. Ei ole ainoatakaan eläintä tämän maan päällä, jota Jumala ei ruokkisi, ja Hän tietää sen tyyssijan ja kotipaikan. Kaikki tämä on selvillä (Jumalan tiedon) Kirjassa.

7. Juuri Hän on luonut taivaat ja maan kuutena kautena, ja hänen valtaistuimensa on vesien yllä, niin että hän voi teitä koetella, nähdäkseen kuka teistä on paras teoissa. Ja jos sanot: »Totisesti, teidät herätetään kuolleista», niin ne, jotka ovat antautuneet epäuskon valtaan, vastaavat yhtä varmasti: »Tämähän on ilmeistä noituutta.»

8. Ja jos Me viivytämme heidän tuomiotaan jonkin aikaa, niin he varmasti ilkkuvat: »Mikähän sitä estelee?» Totisesti sinä päivänä, jolloin se heidät saavuttaa, ei sitä voida torjua. Ja se, jolle he nauroivat, on lankeava heidän päällensä.

9. Jos Me annamme jonkun ihmisen maistaa armoamme ja sitten otamme sen häneltä pois, totisesti hän silloin käy epätoivoiseksi ja kiittämättömäksi.

10. Ja jos annamme hänen maistaa siunausta häntä kohdanneen iskun jälkeen, niin hän kerskuu: »Paha lähti loitolle minusta.» Hän käy todella omahyväiseksi, pöyhkeileväksi.

11. Toisin ne, jotka ovat kärsivällisiä ja hyviä tekoja harjoittavat; he ovat niitä, joille kuuluu anteeksiantamus ja suuri palkinto.

12. Tahdotko sinä luopua jostakin sinulle määrätystä tehtävästä, ja ahdistaako rintaasi syystä, että he sanovat: »Miksi ei ole aarretta lähetetty hänelle tai miksi ei enkeli tullut hänen kanssaan?» Sinä olet ainoastaan varoittaja, ja Jumala valvoo yli kaiken.

13. Tai jos he sanovat: »Hän on kaiken keksinyt», vastaa heille: »Tuokaa sitten kymmenen samanlaista sepittämäänne suuraa ja huutakaa avuksenne ketä voitte Jumalan asemesta, jos olette totuudessa.»

14. Jos he tällöin eivät vastaa sinulle, silloin tiedä, että se (Koraani) totisesti on lähetetty maan päälle Jumalan viisautena ja että muuta jumaluutta ei ole olemassa kuin Hän. Oletteko siis oikeauskoisia (muslimeja)?

15. Ketkä ikinä tavoittelevat tämän maailman elämää ja sen koreutta, heille Me annamme heidän tekojensa täyden ansion mukaan jo tässä elämässä, eikä mitään siitä heiltä vähennetä.

16. He ovat ihmisiä, joille tulevassa elämässä ei ole varattuna muuta kuin tuli, jonka piirissä heidän teoillaan ei ole mitään arvoa, ja kaikki, mitä he toimittivat, raukeaa turhaan.

17. Heidän kaltaisensa ei ole hän, joka nojautuu Herransa selvään todistukseen ja jolle Hänen todistajansa lukee sitä (Koraania); tämän edellä oli jo Mooseksen Kirja johdatuksena ja armona. Tämän (Mooseksen Kirjan) noudattajat uskovat siihenkin (Koraaniin). Ja heimolle, joka ei siihen usko, on tuli varattu asumukseksi. Älköön Sinulla siis olko mitään epäilyksiä tässä asiassa. Totisesti, tämä on Herrasi ilmoitus, mutta useimmat eivät siihen usko.

18. Ja kuka on nurjamielisempi kuin se, joka puhuu valhetta Jumalaa vastaan? Sellaiset viedään Herransa eteen, ja todistajat lausuvat: »He ovat niitä, jotka puhuivat valhetta Herraansa vastaan.» Eikö ole totta, että Jumalan kirous painaa väärämielisiä?

19. He pitävät ihmisiä loitolla Jumalan polulta ja yrittävät tehdä sen mutkaiseksi. He ovat juuri niitä, jotka eivät usko tulevaan elämään.

20. Nämä ihmiset eivät voi paeta minnekään maan päältä, eivätkä he Jumalan sijaan löydä muita auttajia. Kaksinkertainen on oleva heidän rangaistuksensa, koska eivät he ymmärtäneet kuulla eivätkä nähdä.

21. Nämä kuuluvat niihin, jotka ovat sielunsa kadottaneet, ja heidän keksimänsä harhakuvat häviävät heiltä olemattomiin.

22. He ovat kiistämättä niitä, jotka kärsivät pahimman häviön tulevassa elämässä.

23. Mutta ne, jotka uskovat ja tekevät hyvää sekä pysyvät nöyrinä Herransa edessä, ovat paratiisin perijöitä; siellä he saavat asua.

24. Nämä kahdenlaiset ihmiset ovat verrattavissa toisiinsa niinkuin sokeat ja kuurot näkeviin ja kuuleviin. Voivatko nämä olla toistensa tasolla? Ettekö ymmärrä sitä?

25. Me lähetimme Nooan hänen kansansa luo, ja hän sanoi: »Minä olen totisesti varoittava teitä selvästi,

26. ettette palvelisi ketään muuta kuin Jumalaa. Totisesti, minä pelkään sitä tuomiota, joka tuskan päivänä teille langetetaan.»

27. Silloin hänen kansansa uskottomain johtomiehet sanoivat: »Huomaamme, että olet vain meidän kaltaisemme ihminen; huomaamme myös, että sinua seuraavat vain meistä halvimmat, joilla on pintapuolinen arvostelukyky; ja me näemme, ettet ole meitä etevämpi. Itse asiassa me pidämme sinua valehtelijana.»

28. Hän sanoi: »Oi kansani, oletteko ottaneet huomioon, että minä saatan nojautua Herraltani tulleisiin selviin todistuksiin? Hän on osoittanut minulle armoaan, mutta se on teidän katseiltanne kätketty. Tulisiko meidän sitten väkisin tyrkyttää teille sitä, kun kerran olette vastahakoisia?

29. Oi kansani! En myöskään pyydä sen vuoksi teiltä mitään rikkauksia. Minun palkkani on yksin Jumalan huostassa, enkä aio karkoittaa niitä, jotka uskovat. Totisesti, he saavat kohdata Herransa, mutta minä näen, että te olette tietämätöntä kansaa.

30. Oi kansani! Kuka auttaa minua Jumalaa vastaan, jos ajan heidät pois? Ettekö jo ymmärrä?

31. Enkä sano teille, että minulla on Jumalan aarteet, en myöskään tiedä näkymättömiä asioita enkä sano olevani enkeli. En liioin sano niistä, jotka teidän silmissänne ovat halveksittavia, ettei Jumala suo heille mitään hyvää. Jumala tietää parhaiten, mitä heillä on sisimmässään; totisesti, jos toisin puhuisin, olisin yksi väärämielisistä.»

32. He sanoivat: »Oi Nooa! Olet väitellyt kanssamme etkä väsy kanssamme väittelemään, osoita siis, mitä meille lupaat, jos olet totuudellinen.

33. Hän sanoi: »Jumala yksin on sen osoittava, jos tahtoo, ettekä te voi Häntä väistää.

34. Eikä minun neuvomiseni teitä hyödytä, vaikkapa miten pyrkisin teitä neuvomaan, jos Jumala tahtoisi eksyttää teidät tieltä. Hän on teidän Herranne, ja hänen luokseen on teidän jälleen palattava.»

35. Jos he sanovat: »Hän on tuon keksinyt», niin vastaa: »Jos olen sen itse keksinyt, niin se olkoon minun syntini, mutta minä olen viaton teidän tekemiinne synteihin.»

36. Ja Nooalle ilmoitettiin: »Kukaan kansastasi ei ole uskova lukuunottamatta niitä, jotka jo ennestään ovat uskoneet. Älä ole huolissasi heidän teoistaan.

37. Rakenna arkki Meidän silmiemme edessä ja Meidän käskystämme, äläkä puhu minulle niistä, jotka väärin tekevät. Totisesti heidät hukutetaan.»

38. Ja hän rakensi arkin, ja joka kerran, kun hänen kansansa johtomiehet kulkivat hänen ohitseen, he nauroivat hänelle. Hän sanoi:

»Jos nauratte meille, niin totisesti me tulemme vielä nauramaan teille, kuten te nyt teette.

39. Silloin tulette tietämään, kenet yllättää häpeällinen rangaistus ja kenelle langetetaan ikuisen tuskan tuomio.»

40. Näin oli siihen saakka, kunnes Meidän käskymme annettiin ja tulivuori purkautui, ja Me sanoimme: »Kuljeta arkkiin kaksi jokaista lajia, uros ja naaras, sekä perheesi, paitsi niitä, joista määrättiin jo aikaisemmin, ynnä kaikki uskovaiset.» Ja niitä, jotka uskoivat hänen kanssaan, oli vain jokunen.

41. Ja Nooa sanoi: »Astukaa arkkiin, ja Jumalan nimessä se purjehtikoon ja määränpäähänsä pysähtyköön. Totisesti, Herrani on anteeksiantavainen, armollinen.»

42. Ja se purjehti heidän kanssaan keskellä vuorenkorkuisia aaltoja, ja Nooa huusi pojalleen, joka oli rannalla: »Oi poikani! Tule meidän mukaamme, äläkä ole niiden kanssa, jotka eivät usko.»

43. Hän vastasi: »Lähden turvaan jollekin vuorelle, se suojelee minut vedeltä.» Nooa sanoi: »Tänään ei ole kukaan muu Jumalan käskyltä suojassa kuin se, jolle Hän osoittaa armoaan.» Ja aalto erotti heidät toisistaan, ja hän joutui niiden joukkoon, jotka hukkuivat.

44. Ja myöhemmin kuului käsky: »Maa, niele vetesi! Taivas, lakkaa satamasta!» Silloin vesi laskeutui ja käsky oli täytetty. Ja arkki pysähtyi al-Dzuudin kohdalla. Ja sana kuului: »Pois väärämieliset ihmiset!»

45. Nooa huusi Herralleen ja sanoi: »Totisesti, poikani kuuluu perheeseeni, ja Sinun lupauksesi on totta, ja Sinä olet tuomareilta oikeamielisin.»

46. Hän sanoi: »Oi Nooa! Totisesti, hän on perheesi ulkopuolella; hänen tekonsa ovat pahat; älä siis pyydä Minulta sellaista, mistä sinulla ei ole tietoa. Totisesti, Minä varoitan sinua. ettet joutuisi tietämättömien joukkoon.»

47. Nooa sanoi: »Herrani, varjele minua pyytämästä Sinulta sellaista, mistä minulla ei ole mitään tietoa. Ja ellet Sinä anna minulle anteeksi ja osoita minulle armoasi, olen kuuluva kadotettujen joukkoon.»

48. Silloin kuului ääni: »Oi Nooa! Lähde rauhassa luotamme, ja siunattuja olkaa sinä ja ne kansat, jotka syntyvät sinun seurassasi olevista. Ja kansoja on tuleva, joille annamme nautintoja, mutta joita sitten on kohtaava Meidän tuskallinen tuomiomme.»

49. Tässä on kerrottu muutamista tapahtumista, joita et ole nähnyt, mutta jotka Me sinulle ilmoitamme. Et sinä eikä sinun kansasi niistä ennen tiennyt. Ole siis kärsivällinen! Totisesti, määränpää kuuluu niille, jotka Jumalaa pelkäävät.

50. Aadin heimon luokse Me lähetimme heidän veljensä Huudin. Tämä sanoi: »Oi kansani, palvelkaa Jumalaa, teillä ei ole muuta jumaluutta kuin Hän; te elätte harhakuvitelmissanne.

51. Oi kansani! En pyydä siitä teiltä mitään palkkaa; minun palkkani on Jumalan asia, joka on minut luonut. Ettekö jo ymmärrä?

52. Oi kansani! Pyytäkää anteeksiantoa Herraltanne ja kääntykää sitten Hänen puoleensa. Hän antaa taivaan lähettää teille runsaan sateen ja

Hän antaa teille uutta voimaa entisen lisäksi. Älkää enää kääntykö syntiä tekemään.»

53. He sanoivat: »Oi Huud! Sinä et ole tuonut meille mitään selviä todistuksia, joten emme aio puheittesi perusteella hylätä jumaliamme emmekä voi sinua uskoa.

54. Emme sano muuta kuin että jotkut jumalistamme ovat saaneet sinut pahuuden valtaan.» Hän sanoi: »Totisesti, minä huudan Jumalan todistajakseni, ja todistakaa tekin, että minulla ei ole mitään osuutta siihen, jonka te asetatte Jumalan rinnalle.

55. Jättäkää Jumala eroon; saattakaa sitten suunnitelmanne minua vastaan päätökseen viivyttelemättä.

56. Totisesti, minä luotan Jumalaan, minun ja teidänkin Herraanne. Ei ole yhtäkään olentoa, johon Hän ei voi tarttua tukasta. Totisesti, minun Herrani kulkee oikeata tietä.

57. Ja jos te sitten käännytte pois, minä olen jo joka tapauksessa ilmoittanut teille sen sanoman, jota tuomaan minut luoksenne lähetettiin. Herrani on asettava teidän seuraajaksenne toisen kansan, ja te ette voi vahingoittaa Häntä vähääkään. Totisesti, Herrani valvoo kaikkea.»

58. Ja kun Meidän käskymme seurasi, Me armossamme pelastimme Huudin ja ne, jotka hänen laillaan uskoivat; ja Me pelastimme heidät hirvittävästä rangaistuksesta.

59. He olivat Aadin heimoa, jotka hylkäsivät Herransa merkit ja olivat tottelemattomia Hänen lähettiläilleen, mutta seurasivat jokaisen totuutta vihaavan itsevaltiaan käskyjä.

60. Heitä on kohtaava kirous tässä maailmassa ja ylösnousemuksen päivänä. Eikö ole totta, että Aad ei tahtonut uskoa Herraansa? Hävitköön Aad, Huudin kansa.

61. Ja Tamuudin heimon luokse Me lähetimme heidän veljensä Saalihin. Tämä sanoi: »Oi kansani! Palvelkaa Jumalaa; teillä ei ole muita jumaluuksia kuin Hän. Hän loi teidät tästä maasta ja antoi teidän siinä asua. Sentähden pyytäkää anteeksiantamusta Häneltä ja palatkaa sitten Hänen luoksensa. Totisesti, Herrani on lähellä, Hän vastaa teille.»

62. He sanoivat: »Oi Saalih, sinä olet ollut keskuudessamme tätä ennenkin. Sinuun panimme toivomme; kiellätkö sinä meitä palvelemasta sitä, mitä isämme palvelivat? Ja me toden teolla epäilemme suuresti sitä, mihin meitä kehoitat.»

63. Hän sanoi: »Oi kansani! Oletteko ajatelleet sitä, että jos minä nojaudun Herrani selvään todistukseen ja Hän on suonut minulle omaa armoaan, kuka silloin auttaisi minua Jumalaa vastaan, jos olisin Hänelle tottelematon? Sentähden te vain saatatte minut turmioon.

64. Oi kansani, tämä naaraskameli on Jumalan, se on merkkinä teille; antakaa sen käydä Jumalan laitumella älkää tehkö sille mitään vahinkoa, ettei pikainen rangaistus teitä yllättäisi.»

65. Mutta he katkaisivat sen polvijänteet; silloin Saalih sanoi: »Nauttikaa elämästä kolme päivää sisällä asunnoissanne. Tämä on lupaus, jota ei ole mahdollista väittää vääräksi.»

66. Sitten, kun Meidän käskymme täyttyi, Me armossamme pelastimme Saalihin ja ne, jotka hänen laillaan uskoivat, tuon päivän häpeästä. Totisesti, sinun Herrasi on kaikkivaltias, kaikkivoipa.

67. Ja jylisevä melu yllätti ne, jotka olivat väärin tehneet; heistä tuli vainajia, joiden ruumiit viruivat heidän kodeissaan,

68. ikäänkuin he eivät olisi milloinkaan siellä eläneet. Eikö ole totta, että Tamuud ei uskonut Herraansa? Hävitköön Tamuud!

69. Ja totisesti, Meidän lähettiläämme tulivat Aabrahamin luokse tuoden iloisia uutisia; he tervehtivät: »Rauha!» Hän vastasi: »Rauha!» ja kotvan kuluttua hän tarjosi heille paistettua vasikkaa.

70. Mutta kun hän näki, etteivät heidän kätensä ojentuneet sitä kohti, hän oudoksui heitä ja tunsi pelkoa heitä kohtaan. He sanoivat: »Älä pelkää, totisesti, meidät on lähetetty Lootin kansan luokse.»

71. Ja Aabrahamin vaimo seisoi myös siinä ja sattui nauramaan; silloin ilmoitimme hänelle iloisen lupauksen Iisakista ja Iisakin pojasta Jaakobista.

72. Hän sanoi: »Voi minua, voinko minä synnyttää, vaikka olen näin vanha, ja mieheni tässä on myös iäkäs. Tämä on tosiaankin merkillinen asia.»

73. He vastasivat: »Ihmetteletkö sinä Herrasi määräystä? Jumalan armo ja Hänen siunauksensa tulkoot teidän, tämän huonekunnan osaksi. Totisesti, Hän on ylistetty, ylevä.»

74. Kun Aabrahamin pelko oli haihtunut ja hän oli saanut kuulla iloisesta sanomasta, hän alkoi kiistellä kanssamme Lootin kansasta.

75. Totisesti, Aabraham oli sangen lempeä, sääliväinen ja hurskas.

76. »Oi, Aabraham, jätä tämä asia omaan menoonsa, totisesti Herrasi käsky on tullut, ja Lootin kansan on kohtaava tuomio, jota ei voi väistää.»

77. Ja kun lähettiläämme menivät Lootin luokse, tämä oli kansansa takia ahdistuksessa ja halusi sydämessään heitä auttaa ja sanoi: »Tämä on tuskan päivä.»

78. Ja hänen kansansa ryntäsi hillittömästi hänen luokseen, ja he olivat jo ennestään harjaantuneet ilkitekoihin. Loot sanoi: »Oi, kansani, tässä ovat tyttäreni! He ovat puhtaampia teitä varten, kunnioittakaa siis Jumalaa, älkääkä häväiskö minua vieraitteni edessä. Eikö yhtään siveätä miestä ole joukossanne?»

79. He sanoivat: »Sinä tiedät perin hyvin, ettei meillä ole mitään oikeutta tyttäriisi, ja tiedät myös aivan hyvin. mitä me haluamme.»

80. Hän sanoi: »Toivon, että minulla olisi voimaa vastustaa teitä tai luja tuki, mihin turvautuisin.»

81. Lähettiläät sanoivat: »Oi Loot, me olemme totisesti Herrasi lähettiläitä, vihollisesi eivät ikinä kykene ojentamaan käsiänsä sinua vastaan. Lähde siis matkaan perheinesi, niin kauan kuin vielä on yötä jäljellä, äläkä salli kenenkään seuralaisistasi paitsi vaimosi katsoa taakseen. Totisesti, se mitä tapahtuu heille, on myös tapahtuva hänelle. Aamu on oleva heidän määrähetkensä. Eikö aamu olekin lähellä?»

82. Ja kun Meidän määrämme täyttyi, Me käänsimme heidän asuinsijansa ylösalaisin ja annoimme sataa heidän päälleen tulisia kiviä, kerroksen toisensa, päälle;

83. ne oli Herrasi tarkasti merkinnyt. Ja tuo paikka ei sijaitse kaukana näistä väärämielisistä ihmisistä.

84. Ja Midianin (heimon) luo Me lähetimme heidän veljensä Shuaibin. Hän sanoi: »Oi, kansani! Palvelkaa Jumalaa, teillä ei ole muuta jumaluutta kuin Hän. Älkää antako vajavaista mittaa tai painoa. Minä kyllä näen teidän hyvinvointinne, ja minä totisesti pelkään, että suuren päivän tuomio kohtaa teidät.

85. Oi kansani! Antakaa täysi mitta ja punnitkaa rehellisesti. Älkää kavaltako ihmisten omaa älkääkä levittäkö turmelusta maan päällä pahaa tehden.

86. Jumalan suoma ansio on parasta teille, jos kuulutte uskovaisiin, ja minä en ole teidän vartijanne.»

87. He sanoivat: »Oi, Shuaib! Vaatiiko sinun rukouksesi, että me luopuisimme siitä, mitä isämme palvelivat, tai ettemme menettelisi omaisuutemme suhteen mielemme mukaan? Totisesti olet lempeä, hurskas.»

88. Hän lausui: »Oi kansani! Tietäkää, että minä voin nojautua Herrani selvään todistukseen ja Hän on varannut minulle ihanan palkinnon. Minä en halua kilpailla kanssanne sellaisessa, mistä olen teitä kieltänyt. Edistän ainoastaan teidän parastanne niin paljon kuin kykenen. Ja minun menestykseni mitta on yksin Jumalan vallassa. Häneen minä luotan ja Hänen luokseen minä palaan.

89. Oi kansani! Älkää antako vastahakoisuutenne minua kohtaan tuottaa teille samanlaisia onnettomuuksia kuin ne, jotka kohtasivat Nooan kansaa tai Huudin kansaa tahi Saalihin kansaa; ja Lootin kansa ei ole kaukana teistä.

90. Anokaa siis anteeksiantoa Herraltanne ja kääntykää sitten Hänen puoleensa. Totisesti, minun Herrani on armollinen, lempeä. »

91. He sanoivat: »Oi Shuaib! Me emme ymmärrä paljoakaan siitä, mitä puhut, ja me huomaamme sinut heikoksi rinnallamme ja vain heimosi tähden emme ole kivittäneet sinua kuoliaaksi, sillä sinä et mahda mitään meitä vastaan.»

92. Hän lausui: »Oi kansani, onko heimoni teidän mielestänne mahtavampi kuin Jumala? Hänet te olette halveksien heittäneet selkänne taakse. Totisesti, minun Herrallani on vallassaan kaikki, mitä te teette.

93. Oi kansani, toimikaa edelleen paikoillanne, niin toimin totisesti minäkin. Aikanaan tulette tietämään, kenet kohtaa tuomio, joka saa hänet häpeämään, ja huomaatte myös, kuka on valehtelija. Odottakaa siis; totisesti, teidän rinnallanne odotan minäkin.»

94. Ja kun Meidän määrämme täyttyi, me pelastimme armostamme Shuaibin ja hänen kanssaan uskovat. Ja jylisevä melu yllätti ne, jotka olivat väärin tehneet, niin että heidän ruumiinsa paiskautuivat maahan heidän kodeissaan,

95. ikäänkuin eivät olisi milloinkaan siellä eläneetkään. Eikö tämä ole totta? »Hävitköön Midianin kansa, kuten kävi myös Tamuudin.»

96. Ja totisesti Me lähetimme Mooseksen tunnusmerkkimme ja selvät valtuudet mukanaan

97.Faraon ja hänen johtomiestensä luokse; mutta he noudattivat vain Faraon käskyä, mutta Faraon käsky ei ollut oikeamielinen.

98. Hän on johtava kansaansa ylösnousemuksen päivänä ja saattava heidät tulen omiksi; ja turmioon käy heidän kulkunsa.

99. Ja kirous seuraa heitä tässä elämässä sekä ylösnousemuksen päivänä: paha on oleva se palkka, joka heille maksetaan.

100. Nämä ovat kertomuksia kaupungeista, joita olemme sinulle esittänyt, ja jotkut näistä kaupungeista ovat vielä pystyssä ja toiset taas raunioina.

101. Me emme tehnyt niille vääryyttä, vaan itse ne tuhosivat itsensä; sillä mitään hyötyä heillä ei ollut jumalista, joita he huusivat avukseen Jumalan sijasta, kun Herrasi käsky heidät saavutti. Nuo jumalat jouduttivat vain heidän turmiotaan.

102. Sellainen on Herrasi kuritus, kun Hän tarttuu kaupunkiin, joka on väärämielinen. Totisesti, Hänen kurituksensa on tuskallinen, ankara.

103. Tässä on totisesti merkki sille, joka pelkää tulevaista rangaistusta. Tuona päivänä ihmiskunta kootaan yhteen, ja se on todistuksien päivä.

104. Me siirrämme sen tulon vain määräajaksi.

105. Kun tuo päivä saapuu, silloin ei ainoakaan voi puhua muuten kuin Hänen luvallaan, niin että jotkut heistä kokevat ahdistusta, toiset onnea.

106. Onnettomien osana on joutua tuleen, jossa he saavat parkua ja voihkia,

107. pysyen siellä niin kauan kuin taivaat ja maa ovat olemassa, ellei Herrasi toisin salli. Totisesti, sinun Herrasi saattaa tehdä kaiken, mitä haluaa.

108. Mutta onnellisten osana on oleva puutarha, jossa he saavat viipyä niin kauan kuin taivaat ja maa ovat olemassa, ellei Herrasi toisin suvaitse. Tämä on lahja, jota ei pois oteta.

109. Siksi älä ole epätietoinen siitä, mitä nämä ihmiset palvelevat. He palvelevat vain sitä, mitä heidän isänsä palvelivat ennen heitä. Ja Me annamme heille heidän täyden palkkansa, mitään vähentämättä.

110. Totisesti, Me annoimme Moosekselle Kirjan, ja sitten he joutuivat sen johdosta kiistaan. Ja ellei Herrasi sana olisi ollut jo aikaisemmin annettu, olisi asia ratkaistu heidän välillään, mutta he epäilivät sitä kuitenkin.

111. Sinun Herrasi on todella maksava kaikille täyden palkan heidän teoistaan. Totisesti, Hän tietää, mitä he tekevät.

112. Pysy siis lujana, kuten sinua on käsketty, samoin kuin hänkin, joka sinun laillasi on kääntynyt Jumalan puoleen, älkääkä olko nurjamielisiä. Totisesti, Hän näkee, mitä te teette.

113. Älkää turvautuko niihin, jotka tekevät väärin, muuten joudutte tulen saaliiksi, ja älköön teillä paitsi Jumalaa olko muita ystäviä, sillä silloin te ette saa apua.

114. Ja suorittakaa rukouksenne päivän alkaessa ja sen päättyessä sekä yön ensi hetkinä. Totisesti, hyvät teot poistavat pahat. Tämä on kehoituksena niille, jotka muistavat.

115. Pysy lujana. sillä Jumala ei haaskaa niiden palkkaa, jotka hyvää tekevät.

116. Miksi ei siis ennen teitä eläneiden sukupolvien keskuudessa ollut ihmisiä, joilla olisi ollut kylliksi viisautta kieltääkseen toisia pahuutta tekemästä maan päällä, lukuunottamatta niitä harvoja heistä, jotka pelastimme; mutta väärämieliset seurasivat varakkaita, ja he olivat syntisiä.

117. Eikä ollut Herrasi mielen mukaista tuhota ainoatakaan kaupunkia epäoikeudenmukaisesti, jos sen asukkaat olivat hyviä.

118. Ja mikäli Herrasi olisi tahtonut, Hän olisi voinut saattaa koko ihmissuvun yhdeksi ainoaksi yhteisöksi. Mutta he jatkavat kiistelemistään,

119. lukuunottomatta niitä, joille Herrasi on armollinen. Ja sitä varten Hän on heidät luonut. Herrasi sana on käynyt toteen: »Totisesti, olen täyttävä helvetin sekä dzinneillä että ihmisillä.»

120. Ja kaikki, mitä Me kerromme sinulle lähettiläistä, on tarkoitettu vahvistamaan sinun sydäntäsi; ja tämän (suuran) kautta sinä saat tietää totuuden, ja uskovaisille se on kehoituksena ja muistutuksena.

121. Ja sano niille, jotka eivät usko: »Tehkää edelleenkin työtä kukin paikallanne, totisesti, me teemme myös.

122. Ja odottakaa; totisesti, mekin odotamme.»

123. Ja Jumalalle kuuluvat näkymättömät asiat niin taivaassa kuin maan päällä, ja Hänen tykönsä on kaikki palaava. Palvelkaa siis Häntä ja luottakaa Häneen. Sinun Herrasi ei ole välinpitämätön siitä, mitä teet.

SURA 12. YUUSUF (JOOSEFIN SUURA)

Aloitan JUMALAN, laupiaan Armahtajan, nimeen.

1. Alif. Laam. Raa. Nämä ovat selvän Kirjan säkeistöjä.

2. Olemme totisesti lähettänyt ylhäältä tämän arabialaisen Koraanin, jotta te voisitte ymmärtää.

3. Me aiomme kertoa sinulle erään kertomuksista parhaimpia ilmaisten sen sinulle tällä Koraanilla, sillä tätä ennen sinä kuuluit niiden joukkoon, jotka olivat tietämättömiä.

4. Kun Joosef lausui isälleen: »Oi isäni, olen totisesti nähnyt yksitoista kiertotähteä sekä auringon ja kuun; olen nähnyt niiden kumartuvan edessäni», niin

5. tämä sanoi: »Oi poikani! Älä kerro näkyäsi veljillesi, muuten he ryhtyvät salahankkeisiin sinua vastaan. Saatana on totisesti ihmissuvun ilmeinen vihollinen.

6. Tällä tavoin on Herrasi valitseva sinut ja opettava sinulle näiden tapahtumien selityksen, ja Hän on täysin käsin siunaava sinut ja Jaakobin lapset, niinkuin Hän tätä ennen siunasi esi-isäsi Aabrahamin ja Iisakin. Totisesti, sinun Herrasi on tietävä, viisas.»

7. Joosefin ja hänen veljiensä kertomuksessa on todella selvät merkit niille, jotka tutkistelevat.

8. Niinpä he lausuivat: »Todellakin Joosef veljensä kera on isällemme rakkaampi kuin me, vaikka me kuulumme samaan veljien joukkoon. Totisesti, isämme on ilmeisessä harhassa.

9. Surmatkaa Joosef tai karkoittakaa hänet jonnekin vieraaseen maahan, jotta isänne kasvot kokonaan kääntyisivät teidän puoleenne ja teistä saattaisi senjälkeen tulla onnellisia.»

10. Muuan heidän joukostaan sanoi: »Alkää surmatko Joosefia, vaan laskekaa hänet jonkun kaivon pohjalle, jolloin jotkut matkamiehet kenties ottavat hänet mukaansa, jos tahdotte hankkeenne toteuttaa.»

11. He sanoivat: »Oi isämme, mikä on syynä siihen, ettet usko meidän huostaamme Joosefia? Suommehan totisesti hänelle vain hyvää.

12. Lähetä hänet huomenna kanssamme, niin hän voi huvitella ja leikkiä; kyllä me vartioimme häntä visusti.»

13. Hän vastasi: »Minua todellakin huolestuttaa lähettää hänet teidän kanssanne, ja pelkään suden syövän hänet, jos ette pidä huolta hänestä.»

14. He lausuivat: »Jos susi hänet söisi, vaikka meitä on näin monta, niin me silloin hukassa ensiksi olisimme.»

15. Kun he sitten ottivat hänet mukaansa ja sopivat siitä, että laskevat hänet kaivon pohjalle, niin Me ilmoitimme hänelle silloin: »Totisesti, Sinä olet vielä kerran kertova heille tästä heidän teostaan, kun he eivät sinua tunne.»

16. Ja illansuussa he palasivat isänsä luo itkien.

17. He sanoivat: »Oi isämme! Me juoksimme kilpaa keskenämme ja jätimme Joosefin matkatavaroittemme luokse, ja silloin susi söi hänet; mutta sinä et ota uskoaksesi meitä, vaikka puhumme totta.»

18. Ja he toivat hänen paitansa, jonka olivat tahrineet muulla verellä. Jaakob sanoi: »Te olette keskenänne suunnitelleet tämän. Minun on nyt totisesti hillittävä mieleni, ja minä rukoilen Jumalalta apua kestääkseni asian, josta kerrotte.»

19. Ja matkue saapui niille tienoin ja lähetti kaivolle vedenkantajan, joka laski sankonsa siihen. Hän huudahti: »Mikä onni! Täällähän on poika.» He ottivat hänet talteen kuin kauppatavaran, mutta Jumala tiesi, mitä he tekivät.

20. Ja he möivät hänet halvalla hinnalla, muutamista hopearahoista; sillä hän oli heille rasitukseksi.

21. Ja egyptiläinen, joka hänet osti, sanoi vaimolleen: »Pidä hänet vieraan arvossa! Hänestä saattaa olla meille hyötyä, tai ehkäpä otamme hänet omaksi pojaksemme.» Tällä tavoin Me annoimme Joosefille tuossa maassa olinpaikan opettaaksemme hänelle näiden tapahtumien selityksen. Jumala ilmaisee itsensä käskyssään, mutta useimmat ihmiset eivät sitä ymmärrä.

22. Ja kun Joosef pääsi miehuutensa täyteen voimaan, Me annoimme hänelle viisauden ja ymmärryksen. Juuri tällä tavoin me palkitsemme ne, jotka hyvää tekevät.

23. Ja nainen, jonka talossa Joosef asui, halusi tämän antautuvan hänelle, ja hän sulki ovet ja sanoi: »Tule luokseni, joudu.» Hän vastasi: »Jumala on minun turvani. Totisesti, Herrani on suonut minulle asumuksista parhaan, ja väärämieliset eivät milloinkaan menesty.»

24. Ja nainen oli lujasti päättänyt saada Joosefin, ja tämä olisi suostunut häneen, ellei olisi nähnyt Herransa voimaa. Tämä tapahtui siinä tarkoituksessa, että Me olisimme voinut torjua synnin ja

riettauden hänen luotaan. Totisesti, hän oli Meidän uskollisia palvelijoitamme.

25. Ja he juoksivat kilpaa ovelle. Silloin nainen repi hänen paitansa rikki takaa, ja he tapasivat molemmat hänen aviomiehensä lähellä ovea. Nainen huudahti: »Mikä muu on sellaisen palkka, joka toivoo pahaa vaimollesi, kuin vankila tai tuskallinen rangaistus?»

26. Joosef sanoi: »Hän se halusi vietellä minut.» Eräs vaimon huonekuntaan kuuluva todisti: »Jos hänen paitansa on revitty edestä, niin nainen puhuu totta ja mies valehtelee.

27. Mutta jos hänen paitansa on revitty takaa, niin nainen valehtelee ja mies puhuu totta.»

28. Kun aviomies siis huomasi, että paita oli revitty takaa, hän lausui: »Totisesti, tämä on sinun naisellisia juoniasi. Teidän viekkautenne on suuri.

29. Oi Joosef! Älä välitä tästä. Ja sinä, vaimo, pyydä anteeksi syntiäsi! Totisesti, sinä kuulut syntisten joukkoon.»

30. Ja kaupungin naiset sanoivat: »Päällikön vaimo haluaa nuoren palvelijansa antautuvan hänelle, hän on mielettömästi rakastunut mieheen. Totisesti, huomaamme hänen selvästi hairahtuneen.»

31. Mutta kun vaimo kuuli heidän puheistaan, hän kutsutti heidät luokseen ja valmisti heille aterian, ja hän antoi kullekin veitsen ja sanoi: »Joosef, tule heidän eteensä.» Kun he näkivät hänet, he ylistivät häntä suuresti, haavoittivat käsiään ja huudahtivat: »Pyhä Jumala! Tämä ei ole ihmisolento. Hänhän ei voi olla muu kuin ylevä enkeli.»

32. Vaimo lausui: »Juuri hänen tähtensä te soimasitte minua, ja totta on, että minä halusin hänen antautuvan itselleni, mutta hän varjeli itsensä. Mutta jos hän ei tee sitä, mitä minä vaadin, niin totisesti hänet pannaan vankilaan ja hän on kuuluva kunniattomien joukkoon.»

33. Joosef sanoi: »Herra, vankila on minulle mieluisampi kuin se, mihin he minua viettelevät, ja ellet Sinä käännä minusta heidän aikeitaan, niin he houkuttelevat minut puoleensa, ja joudun pimitettyjen joukkoon.»

34. Senvuoksi Jumala kuuli hänen rukouksensa ja torjui hänestä heidän aikeensa. Totisesti, Hän on kaikkikuuleva, kaikkitietävä.

35. Silloin he kaikista merkeistä huolimatta harkitsivat parhaaksi panna hänet joksikin aikaa vankilaan.

36. Ja kaksi nuorta miestä joutui vankilaan hänen kanssaan. Toinen heistä sanoi: »Uneksin pusertavani viiniä.» Ja toinen lausui: »Minä uneksin kantavani leipää pääni päällä ja lintujen syövän sitä. Selitä tämä meille; me näemme totisesti, että olet niitä, jotka tekevät hyvää.»

37. Joosef vastasi: »Teille kahdelle ei ennätetä tuoda sitä ruokaa, jota ravinnoksenne annetaan, sillä minä olen lopettanut unienne selityksen ennenkuin teille tuodaan ruokaa. Sillä tämän Herrani on minulle opettanut. Minä olen luopunut sellaisten ihmisten opista, jotka eivät usko Jumalaan ja ovat niitä, jotka kieltävät tulevan elämän.

38. Minä seuraan isieni Aabrahamin, Iisakin ja Jaakobin uskoa. Meidän ei ole sallittua asettaa ketään Jumalan rinnalle. Tämä on Jumalan armo meille ja koko ihmissuvulle, mutta useimmat eivät ole kiitollisia.

39. Vankitoverini! Onko parempi, että on useita eri jumalia vai yksi ainoa Jumala, kaikkivaltias!

40. Ne, joita Jumalan ohella palvelette, ovat pelkkiä nimiä, jotka te ja teidän esi-isänne ovat keksineet; Jumala ei ole siihen ylhäältä valtuutta antanut. Tuomio kuuluu Jumalalle yksin. Hän on määrännyt, ettette ketään muuta palvele kuin yksin Häntä. Tämä on oikea usko, mutta useimmat ihmiset eivät sitä käsitä.

41. Vankitoverini! Toinen teistä on vielä tarjoava viiniä herransa juotavaksi, mutta toinen hirtetään, ja linnut tulevat syömään hänen päätään. Näin on päätetty asia, jota kyselitte.»

42. Ja hän sanoi sille näistä kahdesta, jonka luuli pelastuvan: »Muistuta minusta herrallesi!» Mutta saatana sai hänet unohtamaan herrallensa muistuttamisen; niin Joosef sai jäädä vankilaan useiksi vuosiksi.

43. Ja kuningas sanoi: »Näin unta seitsemästä lihavasta lehmästä, ja seitsemästä laihasta, jotka söivät edelliset; ja näin seitsemän vihantaa tähkää ja yhtä monta kuivaa. Oi johtomieheni, selittäkää minulle näkyni, jos pystytte unia tulkitsemaan.»

44. He vastasivat: »Nämä ovat sekavia unia, emmekä me pysty selittämään sellaisia.»

45. Silloin se, joka oli pelastunut (vankilasta), muisti nyt pitkän ajan kuluttua asian ja sanoi: »Olen ilmoittava teille selityksen, lähettäkää minut matkaan (Joosefin luo).»

46. »Joosef! Sinä, joka puhut totuutta! Selitä meille uni seitsemästä lihavasta lehmästä, jotka seitsemän laihaa söi, sekä seitsemästä vihannasta tähkästä ja seitsemästä kuivasta, voidakseni palata heidän luokseen ja he saisivat tietää selityksenä

47. Hän vastasi: »Teidän tulee hoitaa viljelyksenne seitsemänä vuonna kuten tavallisesti, mutta minkä korjaatte, jättäkää tähkiin, paitsi pientä osaa, jonka syötte.

48. Senjälkeen on tuleva seitsemän hyvin ankaraa vuotta; ne nielevät sen, minkä olitte panneet niiden varalle säästöön, paitsi pientä osaa, joka teidän tulee varata siemeneksi.

49. Näiden jälkeen on tuleva vuosi, jolloin ihmiset saavat sadetta ja voivat pusertaa rypäleitä.»

50. Ja kuningas lausui: »Tuokaa hänet luokseni!» Mutta kun lähetti tuli hänen tykönsä, hän sanoi: »Palaa takaisin herrasi luo ja kysy häneltä, kuinka on niiden naisten laita, jotka haavoittivat käsiään. Totisesti, Herrani tuntee hyvin heidän aikeensa.»

51. Ja kuningas sanoi: »Mitä ajattelitte, kun halusitte Joosefin vietellä?» He vastasivat: »Pyhä Jumala, me emme tiedä hänestä mitään pahaa!» Päämiehen vaimo lausui: »Nyt on totuus tullut ilmi. Minä halusin hänet vietellä, hän kuuluu rehellisiin.

52. Sanon tämän siksi, että hän tietäisi, etten minä valehtele hänen poissaollessaan, ja koska Jumala ei anna johdatustaan niille, jotka ovat petollisia.

53. Enkä voi sanoa, että sieluni olisi vapaa (synnistä),sillä totisesti sielu on altis pahaan, paitsi milloin Herrani osoittaa armoaan. Totisesti, Herrani on anteeksiantavainen, armollinen.»

54. Silloin kuningas sanoi: »Tuokaa Joosef luokseni. Aion ottaa hänet omaan palvelukseeni.» Ja puhuttuaan hänen kanssaan kuningas sanoi: »Sinulla on tästä päivästä valtaa ja luottamusta luonamme.»

55. Joosef vastasi: »Määrää valtakunnan aarteet minun hoitooni, minä olen totisesti valpas, viisas.»

56. Näin Me annoimme Joosefille maassa aseman, niin että hän saattoi asettua minne halusi. Me osoitamme armoamme kenelle tahdomme, emmekä haaskaa niiden palkkaa, jotka hyvää tekevät.

57. Ja totisesti, niiden palkka tulevana päivänä on oleva suurempi, jotka uskovat ja harjoittavat hartautta.

58. Ja Joosefin veljet saapuivat hänen luokseen; he astuivat hänen eteensä, jolloin hän tunsi heidät, mutta he eivät tunteneet häntä.

59. Ja kun hän oli saanut valmiiksi heidän kuormansa, hän lausui: »Tuokaa luokseni veljenne, joka on isänne luona; ettekö näe, että minä annan täyden mitan ja olen vieraanvarainen isäntä?

60. Mutta ellette tuo häntä luokseni, en teille mitään mittaa, älkääkä silloin lähestykö minua.»

61. He vastasivat: »Tahdomme kernaasti pyytää hänen isältään häntä mukaamme, teemme totisesti niin.»

62. Ja Joosef sanoi palvelijoilleen: »Pankaa heidän rahansa heidän matkatavaroittensa joukkoon, niin että he huomaavat sen, kun he palaavat kotiinsa, jotta he palaisivat takaisin.»

63. Kun he sitten tulivat isänsä luokse, he sanoivat: »Oi isämme, meiltä on evätty (enempi) viljanosto; lähetä siksi veljemme meidän mukanamme, jotta meille viljaa mitattaisiin; me vartioimme häntä huolellisesti.»

64. Hän vastasi: »Voinko uskoa hänet huostaanne paremmin kuin aikaisemmin teille uskoin hänen veljensä. Mutta Jumala on paras vartija; Hän on laupiaista armollisin.»

65. Ja kun he avasivat tavaransa, he huomasivat rahansa heille palautetuiksi. He sanoivat: »Oi isämme, saatammeko toivoa enempää? Tässä ovat palautetut rahamme, nyt hankimme viljaa perheellemme, huolehdimme veljestämme ja saamme yhden kamelin kuorman enemmän. Tämä määrä ei riitä.»

66. Isä lausui: »En aio lähettää häntä kanssanne, ennenkuin Jumalan edessä lupaatte tuoda hänet varmasti takaisin minulle, elleivät olosuhteet teitä siitä estä.» Kun he olivat antaneet hänelle vakuutuksensa, hän sanoi: »Jumala pitäköön voimassa sen, mitä sanoimme.»

67. Ja hän sanoi vielä: »Oi poikani, älkää menkö kaupunkiin samasta portista, vaan menkää eri porteista; ja minä en voi auttaa teitä vähääkään Jumalaa vastaan. Ratkaisu on yksin Jumalan käsissä. Häneen minä asetan luottamukseni, ja Häneen luottakoot kaikki, jotka toivoen luottavat.»

68. Ja kun he menivät sisälle kaupunkiin siten kuin heidän isänsä oli määrännyt, se ei voinut heitä vähääkään auttaa Jumalaa vastaan; mutta

täyttyi Jaakobin sydämessä asunut toivomus. Totisesti, hänellä oli tieto, koska Me olimme häntä opettanut, mutta useimmat ihmiset eivät sitä käsitä.

69. Ja kun he saapuivat Joosefin eteen, hän otti (nuorimman) veljensä luokseen ja sanoi: »Minä olen todella sinun veljesi, siksi älä murehdi sitä, mitä he ovat tehneet.»

70. Ja kun hän antoi valmistaa heidän kuormiaan, eräs (palvelijoista) kätki pikarin hänen veljensä matkatavaroihin. Senjälkeen eräs huutaja huusi: »Hoi, matkamiehet! Te olette varmasti varkaita!»

71. He kääntyivät taakseen ja sanoivat: »Mitä teiltä on kadonnut?»

72. He sanoivat: »Meiltä on kadonnut kuninkaan hopeapikari, ja ken hankkii sen takaisin, saa palkinnokseen kamelin kuorman; sen minä takaan.»

73. He sanoivat: »Jumalan nimessä, te tiedätte varsin hyvin. että me emme ole tulleet tänne pahaa tekemään ja ettemme ole varkaita.»

74. Miehet kysyivät: »Minkä korvauksen sitten annatte, jos valehtelette?»

75. Veljekset vastasivat: »Kenen kuormasta pikari löydetään, saa itse olla korvauksena. Täten me palkitsemme kelvottomia.»

76. Silloin mies alkoi etsiä ensin heidän säkeistään ja sitten nuorimman veljen, ja hän veti sen esiin tämän säkistä. Tällä tavoin Me annoimme Joosefin turvautua juoneen; Hän ei olisi voinut pidättää veljeään kuninkaan lain nojalla, ellei Jumala olisi niin tahtonut. Me kohotamme arvossa kenet tahdomme. Ja kaikkien tietävien yläpuolella on Kaikkitietävä.

77. He sanoivat: »Jos hän varastaa, niin totisesti on hänen veljensä varastanut jo ennen häntä.» Silloin Joosef kätki oikean asianlaidan sydämeensä, eikä ilmaissut sitä heille. Hän sanoi itsekseen: »Te olette itse sitäkin pahempia, mutta Jumala tuntee parhaiten teidän syytöksenne.»

78. Veljet sanoivat: »Oi herra, hänellä on vanha isä, hyvin iäkäs. Ota siis joku meistä tämän asemesta, sillä totisesti me havaitsemme, että olet hyvä ihminen.»

79. Hän vastasi: »Jumala varjelkoon meitä pidättämästä ketään muuta kuin sen, jonka hallusta löysimme tavaramme. Jos tekisimme niin, olisimme totisesti väärämielisiä.»

80. Menetettyään toivon veljensä pelastamisesta he vetäytyivät syrjään neuvottelemaan keskenänsä. Vanhin heistä lausui: »Ettekö muista, että isänne otti teiltä Jumalan edessä lupauksen ja että jo aikaisemmin rikoitte Joosefin suhteen? En ikinä aio lähteä täältä ennen kuin isäni niin käskee tai Jumala tuomitsee asian hyväkseni, sillä Hän on paras tuomari.

81. Palatkaa te isänne luo ja sanokaa: »Isä, totisesti poikasi on tehnyt varkauden, ja me emme todistaneet muuta kuin minkä tiesimme emmekä voineet vartioida näkymättömiä asioita.

82. Kysy kaupungista, jossa olimme, tai matkueelta, jonka mukana tulimme. Luota siihen, että me puhumme täyttä totta.»

83. Hän (isä) vastasi: »Ei, te olette itse keksineet tämän jutun. Minun on kestettävä tämä kärsivällisesti, Ehkä Jumala palauttaa heidät kaikki yhdessä. Totisesti, Hän on kaikkitietävä, kaikista viisain.»

84. Ja hän kääntyi heistä pois ja sanoi: »Voi, miten surenkaan Joosefia!» Ja hänen silmänsä olivat tulvillaan kyyneleitä sen murheen vuoksi, jonka hän tukahdutti.

85. He sanoivat: »Jumalan nimessä! Sinä et herkeä muistelemasta Joosefia, ennen kuin kokonaan menehdyt tai kuolet.»

86. Hän vastasi: »Minä ilmaisen vain Jumalalle suuren suruni ja tuskani, ja Häneltä saan tietää sellaista, mitä te ette tiedä.

87. Poikani, lähtekää etsimään Joosefia ja hänen veljeään, älkääkä epäilkö Jumalan armoa. Totisesti, eivät ketkään muut kuin uskottomat menetä luottamustaan Jumalan armoon.»

88. Palattuaan tämän jälkeen Joosefin luokse he sanoivat: »Armollinen herra, onnettomuus on kohdannut meitä ja kansaamme, ja meillä on mukanamme vain hieman varoja. Mutta anna meille kuitenkin täysi mitta, ole meille armelias, sillä totisesti Jumala on palkitseva armeliaita.»

89. Hän vastasi: »Tiedättekö, mitä teitte Joosefille ja hänen veljelleen, kun olitte ymmärtämättömiä?»

90. He sanoivat: »Oletko sinä todella Joosef?» Hän vastasi. »Minä olen Joosef, ja tämä on veljeni. Jumala on ollut meitä kohtaan hyvä. Totisesti, Jumala ei tee tyhjäksi niiden palkintoa, jotka hyvää tekevät, kuten ei niidenkään, jotka hartautta harjoittavat ja ovat kärsivällisiä

91. He sanoivat: »Jumalan nimessä, Hän on nostanut sinut meidän yläpuolellemme, ja me olemme olleet totisesti syntisiä.»

92. Hän vastasi: »Älköön teitä soimattako tänä päivänä. Jumala on antava teille anteeksi, sillä Hän on laupiaista armollisin.

93. Ottakaa tämä paitani ja asettakaa se isäni kasvoille, niin hän on saava näkönsä takaisin. Ja tuokaa koko perheenne minun luokseni.»

94, Kun matkue (vasta) lähti, heidän isänsä (kotona) lausui: »Totisesti, minä olen tuntevinani Joosefin tuoksun, mutta te ehkä sanotte, että minä olen järjiltäni.»

95. He (kotiväki) vastasivat: »Jumalan nimessä, sinä olet totisesti yhä vanhan luulosi vallassa.»

96. Kun sitten ilosanoman tuoja saapui ja asetti paidan Jaakobin kasvoille, hän sai näkönsä takaisin. Hän lausui: »Enkö teille sanonut, että sain Jumalalta tietää sellaista, mitä te ette tienneet?»

97. He sanoivat: »Oi isämme, ano anteeksi syntejämme, sillä me olemme totisesti syntisiä.»

98. Hän vastasi: »Minä olen aikanani anova teille anteeksiantoa Herraltani. Totisesti, Hän on kaikille anteeksiantavainen, armollinen.»

99. Kun he sitten saapuivat Joosefin eteen, tämä otti vanhempansa luokseen ja sanoi: »Asettukaa Egyptiin täydessä turvassa, Jumalan tahdon mukaan.»

100. Ja hän asetti vanhempansa valtaistuimelle, mutta he kumartuivat maahan hänen edessään. Hän lausui: »Oi isäni! Tämä on selitys vanhaan uneeni, Jumala on antanut sen käydä toteen. Hän teki hyvin minua

kohtaan, kun Hän vapautti minut vankilasta ja toi teidät erämaasta tänne, senjälkeen kuin saatana oli nostanut riidan minun ja veljieni välille. Totisesti, Herrani tietää tarkoin, mitä hän tahtoo. Hän on totisesti kaikkitietävä, viisain kaikista.

101. Herra! Sinä olet jo antanut minulle valtaa ja opettanut minua selittämään tapaukset. Taivaitten ja maan Luoja! Sinä olet auttajana tässä maailmassa ja tulevassa. Salli minun kuolla oikeauskoisena (muslimina) ja liitä minut hyvien joukkoon!»

102. Tämä on muuan sinulle tuntemattomista kertomuksista, joita olemme sinulle esittänyt, sillä sinä et ollut heidän lähellään, kun he suunnittelivat tekojaan ja punoivat juoniaan.

103. Mutta useimmat ihmiset eivät usko sinun tahdostasi huolimatta.

104. Et sinä liioin pyydä heiltä palkkaa sentähden. Tämä on vain kehoitus kaikille maailman ihmisille.

105. Kuinka monta merkkiä onkaan taivaassa ja maan päällä, joiden ohi he kulkevat niistä piittaamatta!

106. Ja useimmat heistä eivät usko yhteen Jumalaan, vaan asettavat muita jumalia Hänen vertaisikseen.

107. Ovatko he turvassa Jumalan kaikkia kohtaavalta tuomiolta tahi viimeisen hetken äkilliseltä saapumiselta silloin, kun he eivät sitä aavista?

108. Sano (oi Muhammed): »Tämä on minun tieni, minä kutsun teitä Jumalan luo, sillä minulla on johdatus, kuten niilläkin, jotka minua seuraavat. Kunnia olkoon Jumalalle. Minä en ole kuuluva pakanoitten joukkoon.»

109. Ennen sinua Me lähetimme ainoastaan kaupunkien asukkaitten keskuudesta miehiä, joille ilmoitimme käskymme. Eivätkö he ole kiertäneet maailmaa ja nähneet, millaisen lopun saivat ne, jotka ennen heitä elivät? Niiden tuleva koti on parempi, jotka hartautta harjoittavat. Ettekö jo ymmärrä?

110. Kun lähettiläämme joutuivat epätoivoon ja kansa alkoi luulla, että heille oli puhuttu valheita, silloin Me tulimme heidän avukseen. Niin Me pelastimme kenet halusimme, eikä Meidän rangaistustamme voida torjua saavuttamasta syntisiä ihmisiä.

111. Totisesti, näissä kertomuksissa on opetus ymmärtäväisille ihmisille. Tämä ei ole sepitetty satu, vaan vahvistus ennen tapahtuneelle, selitys kaikkeen sekä johdatus ja armonosoitus niille, jotka uskovat.

SURA 13. AR-RAAD (UKONILMAN SUURA)

Aloitan JUMALAN, laupiaan Armahtajan, nimeen.

1. Alif. Laam. Miim. Raa. Nämä ovat (Pyhän) Kirjan säkeistöjä. Ja minkä Herra on sinulle lähettänyt, se on totta. Mutta useimmat eivät usko.

2. Jumala on taivaat korkealle rakentanut ilman näkyviä pylväitä. Sitten Hän nousi valtaistuimelleen. Hän alisti auringon ja kuun noudattamaan lakejansa, niin että kumpikin kulkee määrättyä rataansa. Hän suunnittelee käskynsä ja Hän selittää merkit, jotta tulisitte vakuutetuiksi Herranne tulemisesta.

3. Ja juuri Hän on levittänyt maan avaraksi ja sijoittanut siihen vuoria ja jokia. Ja kaikkia hedelmiä Hän on maan päälle luonut, parittain kumpaakin sukupuolta. Hän antaa yön peittää päivän. Totisesti, nämä ovat merkkejä niille, jotka ajattelevat.

4. Ja maan päällä on laajoja alueita, jotka liittyvät toinen toiseensa, viinitarhoja, viljapeltoja ja paimupuita sekä yhteen että erilleen kasvanein juurin, ja kaikkia niitä kastelee sama vesi. Ja me erotamme niistä toisia hyvän makunsa vuoksi syötäviksi. Totisesti, nämä ovat merkkejä niille, joilla on ymmärrystä.

5. Jos mikään saa sinut ihmetyksen valtaan, niin ihmeellistä on se, että he lausuvat: »Tosiaankin! Luodaanko meidät uudelleen tultuamme tomuksi?» Nämä ovat niitä ihmisiä, jotka eivät usko Jumalaan ja joilla on kahleet kaulassa. He ovat tulen omia, siihen he saavat jäädä.

6. Ja he pyytävät sinua edistämään pahaa hyvän kustannuksella, vaikka heillä on silmäinsä edessä esimerkkejä menneiltä ajoilta. Totisesti, Herrasi on armon Herra ihmisiä kohtaan huolimatta heidän rikkomuksistaan, ja totisesti Herrasi on ankara rangaistuksessaan.

7. Ja uskottomat kysyvät: »Miksi hänen Herransa ei ole lähettänyt hänelle merkkiä?» Totisesti, sinä olet vain varoittaja, ja jokaisella kansalla on johtajansa.

8. Jumala tietää, mitä jokainen nainen kantaa ja kuinka kohdut kutistuvat ja laajenevat. Ja kaikki asiat saavat Hänessä oikean mittansa.

9. Hän on niin hyvin näkymättömän kuin näkyväisenkin tuntija, kaikkein suurin, kaikkein korkein.

10. Yhdenarvoisia ovat hänen edessään ne, jotka salassa puhuvat, ja ne, jotka suorittavat sen julkisesti, ne, jotka kätkeytyvät öisin, ja ne, jotka kulkevat ulkosalla päivisin.

11. Jokaisen edellä ja jäljessä käy suojelijoita, jotka vartioivat häntä Jumalan käskystä. Totisesti, Jumala ei muuta ihmisten kohtaloa, elleivät he itse muuta sitä, mitä heidän sydämissään on; ja kun Jumala haluaa pahaa jollekin kansalle, niin ei sitä voida pois torjua, eikä kukaan muu kuin Hän voi heitä auttaa.

12. Juuri Hän synnyttää salaman: pelon ja toivon lähteeksi teitä varten, ja Hän muodostaa raskaat pilvet.

13. Ukkonen julistaa Hänen ylistystänsä, niin myös enkelit, Häntä kunnioittaen. Ja hän singahduttaa salamat keneen tahtoo; ja kuitenkin he kiistelevät Jumalasta, mutta Hän on väkevä voimassaan.

14. Hänelle osoitettakoon totinen rukous; ja ne, joita he huutavat avukseen Jumalan sijasta, eivät kykene heille vastaamaan millään tavoin, vaan heidän laitansa on kuten sen, joka ojentaa molemmat kätensä vettä kohti, jotta se tulisi hänen suuhunsa, mutta se ei tule. Uskottomien avunhuuto on pelkkää harhaa.

15. Jumalan edessä kumartuu maahan kaikki, mitä ikinä on taivaassa ja maan päällä, tahtoen tai tahtomattaan, samoin kuin tekevät varjotkin sekä aamulla että illalla.

16. Sano: »Kuka on taivaitten ja maan Herra?» Sano: »Se on Jumala.» Sano: »Oletteko sitten Hänen rinnalleen ottaneet itsellenne auttajia, jotka eivät edes itseään hallitse eivätkä voi aikaansaada hyvää eivätkä pahaa?» Sano: »Ovatko sokea ja näkevä toistensa vertaisia? Tai ovatko

pimeyden varjot ja valo toistensa kaltaisia? Tahi ovatko he asettaneet Jumalan rinnalle kilpailijoita, jotka ovat luoneet samoin kuin Jumalakin, niin että Jumalan luomistyö on heidän silmissään käynyt epävarmaksi?» Sano: »Jumala on kaiken Luoja, ja Hän on ainoa, kaikkivaltias.»

17. Hän lähettää sateen taivaasta maahan, niin että veden paljous virtaa laaksoissa, kussakin sen laajuuden mukaan, ja tulva kuljettaa mukanaan kuohuvaa vaahtoa. Samanlaista kuonavaahtoa syntyy myös siitä, mitä he sulattavat tulessa valmistaakseen koristeita ja muita esineitä. Täten Jumala vertailee totuutta ja valhetta: senvuoksi vaahto heitetään pois roskajätteenä, mutta jäljelle jää se, mitä ihmiset voivat hyödykseen käyttää. Näin Jumala vertailee asioiden kelvollisuutta.

18. Niille, jotka vastaavat Herransa kutsuun, on varattuna hyvä osa. Ja jos niillä, jotka eivät vastanneet Hänelle, olisi kaikki, mitä maan päällä on, sekä saman verran lisää, niin he totisesti uhraisivat sen lunastaakseen sillä itsensä. Näitä ihmisiä varten on ankara tilinteko, ja heidän asuinsijansa on oleva helvetti, tuskallinen paikka, jonne he jäävät.

19. Onko se sokean kaltainen, joka tietää todeksi, mitä sinulle maan päälle Herrasi on lähettänyt. Ainoastaan ne, joilla on ymmärrystä, ottavat vaarin;

20. ne, jotka täyttävät Jumalan kanssa tehdyn sopimuksen eivätkä riko sitoumuksiaan;

21. ja ne, jotka yhdistävät, minkä Jumala on yhdistämään käskenyt, ja pelkäävät Herraansa ja välttävät ankaraa tilintekoa;

22. ja ne, jotka kestävät lujina tavoitellessaan Herransa läheisyyttä, hartaasti rukoilevat ja antavat almuja Meidän heille suomistamme varoista sekä salassa että julkisesti ja torjuvat pahan hyvällä. Nämä ovat niitä, joita varten on lopullinen koti:

23. He saavat astua autuuden puutarhoihin, ja samoin ne heidän vanhemmistaan, puolisoistaan ja jälkeläisistään, jotka ovat hurskaita. Ja enkelit käyvät sisään heidän luokseen kaikista ovista.

24. »Rauha olkoon teille, koska kestitte lujina. Miten ihana onkaan lopullinen koti!»

25. Mutta niitä, jotka rikkovat sopimuksensa Jumalan kanssa, ensin siihen sitouduttuaan, ja erottavat, minkä Jumala on määrännyt yhdistettäväksi, ja tekevät pahaa maan päällä, heitä kohtaa kirous ja heille on varattu tuskien koti.

26. Jumala antaa runsaan palkan kenelle tahtoo ja mittaa sen yli reunain. He iloitsevat tämän maailman elämästä; mutta tämän maailman elämä on ainoastaan hetken nautintoa verrattuna tulevaan.

27. Ja uskottomat sanovat: »Miksi hänelle ei ole hänen Herransa lähettänyt tunnusmerkkiä?» Vastaa: »Jumala antaa joutua kadotukseen kenen haluaa, ja Hän ohjaa luoksensa sen, joka on siihen taipuvainen.»

28. On niitä, jotka uskovat ja joiden sydämet löytävät rauhan heidän muistaessaan Jumalaa. Eikö ole totta, että sydämet löytävät rauhan Jumalassa?

29. Onnellinen on niiden olotila, jotka uskovat ja tekevät hyvää, ja he saavat palata ihanille asuinsijoille.

30. Täten Me olemme lähettänyt sinut kansan luokse, jota ennen jo moni kansa on elänyt aikansa, esittämään sille sen, mitä Me olemme sinulle ilmoittanut, mutta he eivät usko Armahtajaan. Sano: »Hän on Herrani! Ei ole muuta Jumalaa kuin Hän. Häneen minä asetan luottamukseni, ja Hänen luokseen minä palaan.»

31. Ja jos olisi ollut Koraani, jonka voimalla vuoria olisi siirretty tai maa olisi leikattu kappaleiksi tai kuollut saatu puhumaan, niin olisimme kyllä lähettänyt sen maan päälle. Totuus on se, että kaikki käskyvalta kuuluu täydellisesti Jumalalle. Eivätkö uskovaiset tiedä, että jos Jumala olisi niin tahtonut, Hän olisi totisesti johdattanut koko ihmissuvun? Ja ne, jotka ovat valinneet epäuskon, saavat jatkuvasti salamaniskuja päähänsä tekojensa vuoksi, tai salama on iskevä heidän kotiensa läheisyyteen, kunnes Jumalan lupaus käy toteen. Totisesti, Jumala ei ole rikkova lupaustaan.

32. Toden totta, sinun edelläsi käyneitä lähettiläitä pilkattiin, Minä annoin uskottomille armonaikaa, jonka jälkeen tartuin heihin. Mikä oli silloin tuloksena?

33. Hän valvoo jokaista sielua, joka saa palkan tekojensa mukaan. Ja kuitenkin he asettavat kilpailijoita Jumalan rinnalle. Sano: »Mainitkaa niiden ominaisuudet! Vai osaatteko kertoa Hänelle sellaista, mitä Hän ei tiedä tämän maan päällä olevankaan? Vai onko se pelkkiä sanoja uskottelun vuoksi?» »Ei, uskottomista näyttävät heidän kuvittelunsa kauniilta, ja heidät on suljettu pois oikealta tieltä. Ja sillä, kenen Jumala antaa eksyä kadotukseen, ei ole ketään opasta.

34. Heillä on tuska jo tässä maailmassa, ja tuleva tuomio on totisesti vielä tuskallisempi; eikä heillä Jumalaa vastaan ole ketään pelastajaa.

35. Tämänkaltainen on puutarha, joka on luvattu niille, jotka hartautta harjoittavat: sitä huuhtelevat purot, sen hedelmät ovat ikuisia, kuten sen viihtyisä varjokin. Tämä on niiden määränpää, jotka hartautta harjoittavat, mutta uskottomien loppuna on oleva tuli.

36. Ja ne, joille on annettu Kirja, ovat iloisia siitä, mitä sinulle on lähetetty, mutta jotkut heimot kieltävät osan siitä. Sano: »Minut on vain määrätty palvelemaan Jumalaa eikä asettamaan ketään Hänen rinnalleen. Häntä minä huudan avukseni, ja Hänen luoksensa minä olen palaava.»

37. Näin Me olemme lähettänyt sen maan päälle ohjeeksi arabiankielellä. Mutta jos aiot seurata heidän himojaan kaikesta siitä tiedosta huolimatta, mikä osaksesi on tullut, niin Jumalaa vastaan sinulla ei ole oleva ainoatakaan ystävää eikä pelastajaa.

38. Totisesti, me olemme lähettänyt lähettiläitä jo ennen sinua, ja Me annoimme heille vaimoja ja lapsia. Mutta lähettilään asia ei ole näytellä tunnusmerkkejä, paitsi Jumalan luvalla. Jokaista tehtävää varten on määräys.

39. Jumala pyyhkii pois tahi vahvistaa minkä haluaa, ja Hänellä on alkuperäinen (Jumalan tiedon) Kirja.

40. Ja joko me näytämme sinulle jotakin siitä, minkä olemme heille varannut, tai annamme sinulle täyden palkkasi, joka tapauksessa sinun tehtäväsi on julistaa sanomaa, ja Meidän asiamme on vaatia tilinteko.

41. Eivätkö he ajattele, että Me lähestymme tätä maata ja teemme sen rajoja ahtaammiksi. Kun Jumala tuomitsee, niin Hänen tuomiotaan ei voida torjua. Hän on nopea tilinteossaan.

42. Totisesti, heidän edeltäjänsä tekivät suunnitelmiaan, mutta suunnitelmat kokonaisuudessaan kuuluvat Jumalalle. Hän tietää, mitä kukin sielu tekee, ja uskottomat saavat pian huomata, kenelle kuuluu lopullinen koti.

43. Ja jos uskottomat sanovat: »Sinua ei ole lähetetty», niin vastaa: »Jumala olkoon todistajana minun ja teidän välillänne, ja olkoon jokainen, joka tuntee Kirjan.»

SURA 14. IBRAHIM (AABRAHAMIN SUURA)

Aloitan JUMALAN, laupiaan Armahtajan, nimeen.

1. Aliif, Laam, Raa. Tämä on Kirja, jonka Me olemme sinulle lähettänyt, jotta voisit johtaa ihmissuvun Herran luvalla pimeydestä vaikeuteen, kaikkivaltiaan, ylistetyn tielle.

2. Yksin Jumalalle kuuluu kaikki, mikä on taivaassa, ja kaikki, mikä on maan päällä. Voi uskottomia, sillä heitä kohtaa ankara tuska.

3. He pitävät parempana tämän maailman elämää kuin tulevaa, estävät toisia kulkemasta Jumalan tietä ja koettavat tehdä sen mutkaiseksi. He ovat kauaksi harhaantuneet.

4. Me emme lähetä ainoatakaan lähettilästä, joka ei puhuisi kansansa kieltä voidakseen asiat selvittää. Jumala antaa kenen haluaa joutua kadotukseen, ja Hän antaa johdatuksensa kenelle tahtoo. Hän on kaikkivaltias, kaikkiviisas.

5. Ja totisesti Me lähetimme Mooseksen mukanaan Meidän merkkimme ja sanoimme hänelle: »Johdata kansasi pimeydestä vaikeuteen ja muistuta heitä Jumalan päivistä.» Totisesti, tässä on merkit jokaiselle, jolla on runsaasti kestävyyttä ja kiitollisuutta.

6. Ja Mooses lausuikin kansalleen: »Muistakaa, miten Jumala siunasi teitä, kun Hän pelasti teidät Faraon kansan keskuudesta, joka oli saattanut teidät mitä suurimpiin kärsimyksiin; he surmasivat poikanne ja antoivat naistenne elää!» Tällä tavoin Herranne kuritti teitä ankarasti.

7. Ja Herranne julisti teille: »Totisesti, jos olette kiitollisia, niin annan teille lisää, mutta jos olette uskottomia, niin Minun tuomioni on oleva mitä ankarin.»

8. Ja Mooses lausui: »Jos te olisittekin uskottomia - te ja kaikki, jotka maan päällä asuvat - niin Jumala on totisesti riippumaton, ylistetty.»

9. Eikö teille ole kerrottu ennen teitä eläneistä - Nooan ja Aadin ja Tamuudin kansoista, ja heidän jälkeensä eläneistä? Vain Jumala yksin heidät tuntee. Heidän lähettiläänsä tulivat heidän luokseen selvin tunnusmerkein, mutta he sulkivat käsillään heidän suunsa ja sanoivat: »Totisesti, me emme usko siihen, mitä tuomaan teidät on lähetetty, ja epäilemme sitä, mihin meitä kutsutte hämmentääksenne meitä.»

10. Heidän sananjulistajansa lausuivat: »Epäilettekö Jumalaa, taivaitten ja maan Luojaa. Hän kutsuu teitä antaakseen teille syntinne anteeksi, ja Hän odottaa teitä määrättyyn hetkeen saakka.» He vastasivat: »Te olette vain ihmisolentoja kuten mekin. Te haluatte kääntää meidät siitä, mitä isämme palvelivat; tuokaa siksi meille selvä todistus.»

11. Heidän lähettiläänsä vastasivat heille: »Me olemme vain samanlaisia ihmisolentoja kuin tekin, mutta Jumala on hyvä niille palvelijoillensa, joille tahtoo olla. Me emme saata hankkia itsellemme arvovaltaa muutoin kuin Jumalan luvalla; ja Jumalaan uskovaiset luottakoot.

12. Ja mitä syytä meillä olisi olla luottamatta Jumalaan, joka on johtanut meitä teillämme; ja totisesti me pysymme lujina siitä pahasta huolimatta, mitä te meille tuotatte. Jumalaan luottakoot ne, jotka keneenkään luottavat.

13. Ja uskottomat sanoivat sananjulistajilleen: »Totisesti, me ajamme teidät pois maastamme, tai teidän on palattava meidän uskoomme.» Silloin heidän Herransa ilmoitti heille: »Totisesti, Me hävitämme ne, jotka ovat väärämielisiä,

14. ja heidän jälkeensä Me annamme teille heidän asuinsijansa maan päällä. Näin teemme niille, joilla on Jumalanpelko seistessään Minun edessäni ja jotka kavahtavat Minun uhkaustani.»

15. Ja lähettiläät anoivat ratkaisua, ja jokainen hirmuvaltias, totuuden vastustaja joutui kadotukseen.

16. Hän on joutuva helvettiin, ja hänet pannaan juomaan saastaista vettä.

17. Hän ottaa sitä siemauksen toisensa jälkeen, mutta tuskin hän kykenee sitä nielemään, ja kuolema uhkaa häntä joka taholta, mutta hän ei kuole. Tätä seuraa vielä ankarampi tuomio.

18. Näin on niiden laita, jotka käyvät uskottomiksi Herrallensa: heidän tekonsa ovat kuin tuhka, johon tuuli on puhaltanut myrskyisenä päivänä. He eivät kykene hallitsemaan tekojaan. Tämä on suurta harhaantumista.

19. Etkö ole ajatellut, että Jumala on luonut taivaat ja maan totuuden voimalla? Hän voi jos tahtoo tuhota teidät ja aikaansaada uuden luomisen.

20. Se ei tuota mitään vaikeutta Jumalalle.

21. Ja he saapuvat kaikki Jumalan eteen, ja heikot sanovat niille, jotka ovat olleet ylpeitä: »Totisesti me seurasimme teitä voitteko auttaa meitä välttämään edes osan Jumalan rangaistusta?» He vastaavat: »Jos Jumala olisi antanut meille johdatuksensa, niin me olisimme voineet ohjata teitä. Meille on yhdentekevää, huudammeko vai pysymmekö kärsivällisinä; meille ei ole mitään pelastusta.»

22. Kun asia on ratkaistu, niin saatana on sanova: »Totisesti, Jumala antoi teille lupauksen, joka oli tosi, ja minä myöskin annoin teille lupauksen, mutta minä rikoin sen, sillä minulla ei ollut teihin muuta valtaa kuin kutsua teitä, ja te vastasitte kutsuuni. Älkää siksi soimatko minua, vaan soimatkaa itseänne. Minä en voi pelastaa teitä, ettekä te kykene pelastamaan minua. Minä kiellän ehdottomasti kaiken sen, mihin aikaisemmin teitte minut osalliseksi.» Totisesti, väärämielisiä kohtaa tuskallinen tuomio.

23. Mutta ne, jotka uskovat ja harjoittavat hyviä tekoja, saavat astua puutarhoihin, joissa purot solisevat, ja siellä he saavat asua Herransa luvalla. Heidän tervehdyksensä on siellä oleva: »Rauha!»

24. Etkö ole huomannut, miten Jumala esittää vertauksen pyhästä sanasta? Se on kuin oivallinen puu, jonka juuret ovat lujassa ja jonka oksat ojentuvat taivaaseen.

25. Herransa käskystä se tuottaa hedelmiä jokaisena vuodenaikana. Ja Jumala esittää edelleen vertauksia ihmisille, että he painaisivat ne mieleensä.

26. Ja pahuuden sana on verrattavissa kelvottomaan puuhun, joka on kiskaistu irti maasta eikä voi seisoa pystyssä.

27. Jumala vahvistaa uskovaisia vakevällä sanalla sekä tämän maailman elämässä että tulevassa. Ja Jumala antaa väärämielisten joutua kadotukseen, sillä Jumala tekee tahtonsa mukaan.

28. Etkö ole tarkannut niitä, jotka ovat palkinneet kiittämättömyydellä Jumalan siunauksen ja johtaneet kansansa turmioon.

29. He joutuvat helvettiin, ja se on tukala asuinpaikka.

30. Ja he ovat asettaneet Jumalalle vertaisia johtaakseen ihmisiä harhaan Hänen tieltään. Sano: »Nauttikaa aikanne; totisesti te olette menossa suoraan tuleen.»

31. Sano uskovaisille palvelijoilleni, että he edelleen suorittavat rukouksensa ja antavat sekä salassa että julkisesti almuja siitä, mitä Me olemme heille suonut, ennenkuin saapuu päivä, jolloin ei enää ole vaihtokauppaa tai salaista suosimista.

32. Jumala on luonut taivaat ja maan ja Hän lähettää taivaasta sateen maan päälle ja siten kasvattaa hedelmiä teidän ravinnoksenne. Hän alistaa valtaanne laivan, niin että se Hänen käskystään purjehtii merellä, ja myös virrat Hän on tehnyt teille alamaisiksi.

33. Auringon ja kuun Hän on pannut teitä palvelemaan, ja ne liikkuvat määrättyjä lakeja noudattaen. Ja teidän hyväksenne Hän on säätänyt yön ja päivän.

34. Hän antaa teille kaikkea, mitä Häneltä pyydätte; ja jos teidän pitäisi laskea Jumalan armonosoitukset, niin ette kykenisi niitä luettelemaan. Totisesti, ihminen on perin väärämielinen, kiittämätön.

35. Muista, mitä Aabraham lausui: »Herra! Tee tämä kaupunki turvalliseksi ja pelasta minut ja lapseni palvelemasta epäjumalia.

36. Herra, he ovat totisesti johtaneet suuren joukon ihmisiä kadotukseen, mutta ken ikinä seuraa minua, hän kuuluu joukkooni, ja jos joku ei minua tottele, niin Sinä totisesti olet anteeksiantavainen, armollinen.

37. Herra, minä olen asettanut eräitä jälkeläisiäni asumaan tähän laaksoon, jossa ei ole maanviljelystä, Sinun Pyhäkkösi läheisyyteen, Herra, jotta he saattaisivat suorittaa rukouksensa. Anna siis ihmisten sydänten taipua heidän puoleensa ja suo heille hedelmiä, jotta he olisivat kiitollisia.

38. Herra! Totisesti Sinä tiedät, mitä me salaamme ja mitä me tuomme julki. Jumalalta ei ole mikään salattua, ei maan päällä eikä avaruudessa.

39. Kaikki ylistys kuuluu Jumalalle, joka vanhuudessani antoi minulle Ismaelin ja lisakin. Totisesti, Herra kuulee rukouksen.

40. Herra, suo, että minä horjumatta suorittaisin rukoukseni ja samoin jälkeläiseni; Herra, kuule rukoukseni.

41. Herra! Anna anteeksi minulle ja vanhemmilleni sekä uskovaisille tuomion päivänä.»

42. Älä luule, että Jumala välinpitämättömänä katselee väärämielisten tekoja. Hän ainoastaan siirtää heidän tuomionsa siihen päivään, jolloin heidän katseensa tulee liikkumattomaksi.

43. Silloin he ryntäävät eteenpäin päät kohotettuina eivätkä kykene liikuttamaan silmiään, ja heidän sydämensä tulevat tyhjiksi.

44. Varoita ihmissukua siitä päivästä, jolloin tuomio on sitä kohtaava; väärämieliset sanovat silloin: »Oi Herra! Anna meille armo lyhyeksi ajaksi, jotta voisimme vastata kutsuusi ja seurata lähettiläitä.» »Ettekö tätä ennen vannoneet, ettei mikään vetäisi teitä turmioon?

45. Ja te asuitte niiden asumuksissa, jotka turmelivat sielunsa. Ja teille ilmoitettiin selvästi, miten Me sellaisia kohtelemme, ja totisesti Me esitimme siitä teille esimerkkejä.»

46. Ja totisesti, he laativat suunnitelmiaan, mutta Jumalan vallassa ovat heidän hankkeensa, eikä niillä olisi vuoria kyetty siirtämään.

47. Älkää siis luulko, että Jumala rikkoo lähettiläilleen antamansa lupaukset. Totisesti, Jumala on mahtava. Hänellä on valta saattaa asiat oikealle tolalleen.

48. Se tapahtuu sinä päivänä, jolloin maa uudeksi vaihtuu ja samoin taivaat, ja jolloin ihmiset seisovat Jumalan, ainoan, kaikkivaltiaan edessä.

49. Olet näkevä, miten syntiset sinä päivänä kytketään kahleilla yhteen.

50. Tulikiventuoksuiset ovat heidän vaatteensa, ja tuli peittää heidän kasvonsa,

51. sillä Jumala maksaa jokaiselle sielulle ansion mukaan. Totisesti, Jumala on tilinteossaan nopea.

52. Tämä on sanoma koko ihmissuvulle, jotta se ottaisi vaarin ja tietäisi, että Hän on ainoa Jumala, ja että ymmärtäväiset tämän muistaisivat.

SURA 15. AL-HIDZR (KALLION SUURA)

Aloitan JUMALAN, laupiaan Armahtajan, nimeen.

1. Aliif, Laam, Raa. Nämä ovat kirjan ja selvän Koraanin säkeistöjä.

2. On tuleva aika, jolloin epäuskoon antautuneet toivoisivat olevansa muslimeja.

3. Anna heidän syödä ja nauttia aikansa, ja johtakoon heidän toiveensa heidät harhaan. Mutta tulevaisuudessa he kyllä sen älyävät.

4. Emme ole hävittänyt ainoatakaan kaupunkia ilmoittamatta sille sen määräaikaa.

5. Ei yksikään kansa voi kiirehtiä aikansa täyttymistä eikä sitä viivyttää.

6. Ja he sanovat: »Voi sinua, jolle kehoitus on ylhäältä lähetetty, sinä olet selvästi houkkio.

7. Miksi et tuo luoksemme enkeleitä, jos kerran puhut täyttä totta?»

8. Emme Me lähetä maan päälle enkeleitä muuten kuin totuutta pystyttämään, mutta kun tämä tapahtuu, he eivät saa enää armoa.

9. Totisesti, Me itse lähetämme maan päälle kehoituksen, ja Me myös seisomme sen tukena.

10. Ja totisesti, jo ennen sinua Me lähetimme sananjulistajia muinaisten heimojen luokse.

11. Mutta ainoatakaan lähettilästä ei saapunut heidän luoksensa, jota he eivät olisi pilkanneet.

12. Näin me annamme tämän (pilkkaamisen) juurtua syntisten sydämiin.

13. He eivät usko Koraaniin, ja kuitenkin heillä on tiedossa edeltäjiensä kohtalo.

14. Ja jos Me avaisimme oven taivaaseen ja he kiipeäisivät sinne,

15. niin he varmasti sanoisivat: »Silmämme ovat vain huienneet, tai pikemminkin me olemme lumouksen vallassa.»

16. Totisesti, Me olemme muodostanut tähtikuvioita taivaalle ja tehnyt sen kauniiksi katselijoille.

17. Ja Me sitä vartioimme jokaista karkoitettua pahaahenkeä vastaan.

18. Mutta joka haluaa kuunnella (sanaa) salakähmäisesti, sitä seuraa tulinen liekki.

19. Me olemme tehnyt maan avaraksi ja sijoittanut vuoret sen päälle, ja Me annamme kaikkea siinä kasvaa sopivan määrän.

20. Ja maasta Me olemme hankkinut ravinnon teille, kuten niillekin, joita te ette ruoki.

21. Ei ole olemassa mitään, jota ei Meidän luonamme olisi valtavissa varastoissa, mutta Me lähetämme sitä maan päälle vain tietyin mitoin.

22. Me annamme myös hedelmällisten tuulien puhaltaa ja lähetämme sadetta taivaasta maan päälle. Sitten annamme teidän juoda sitä, mutta sen varastot eivät ole hallussanne.

23. Ja totisesti, Me itse annamme elämän ja Me annamme kuoleman, ja Me itse olemme kaiken perilliset.

24. Me tunnemme tarkoin ne teistä, jotka kulkevat etumaisina, ja me tunnemme myös ne, jotka jäävät loppupäähän.

25. Totisesti, Herrasi on vielä kokoava heidät yhteen. Hän on viisas, tietävä.

26. Totisesti, Me olemme luonut ihmisen valajan savesta, mustasta, haisevasta liejusta.

27. Ja dzinnin me loimme jo aikaisemmin palavasta tulesta.

28. Muistakaa, mitä Jumala sanoi enkeleille: »Totisesti, aion luoda ihmisolennon valajan savesta, mustasta, haisevasta liejusta.

29. Ja kun olen saattanut hänen muotonsa täydelliseksi ja puhaltanut häneen Henkeni, kumartukaa maahan hänen edessään.»

30. Niin kaikki enkelit yhdessä kumartuivat.

31. Mutta saatana ei tehnyt näin. Hän ei yhtynyt kumartajiin.

32. Jumala lausui: »Oi saatana. Mistä syystä et yhdy niihin, jotka kumartavat?»

33. Hän vastasi: »Ei ole soveliasta minun kumartaa ihmisolentoa, jonka Sinä olet luonut valajan savesta, mustasta, haisevasta liejusta.»

34. Jumala sanoi: »Lähde siis täältä, sillä sinä olet totisesti harhaantunut.

35. Ole totisesti kirottu tuomion päivään saakka.»

36. Hän sanoi: »Herra, anna minlle aikaa siihen päivään asti, jolloin heidät herätetään kuolleista.»

37. Jumala vastasi: »Saat kuulua niihin, joille suodaan aikaa

38. määräpäivään saakka.»

39. Hän sanoi: »Herra, koska olet aiheuttanut lankeemukseni, aion kaunistaa tekoni ihmisille maan päällä ja saattaa heidät kaikki lankeamaan

40. paitsi Sinun vilpittömiä palvelijoitasi.»

41. Jumala vastasi: »Se on suorin tie luokseni.

42. Totisesti, palvelijoihini sinulla ei ole mitään valtaa, lukuunottamatta sellaisia, jotka oikealta tieltä harhaantuneina seuraavat sinua.

43. Helvetti on totisesti määrätty heidän kaikkien olinpaikakseen.

44. Sinne johtaa seitsemän ovea, ja jokaisesta ovesta käy sisään osa heistä.»

45. Totisesti, ne jotka hartautta harjoittavat, saavat asua puutarhoissa ja lähteiden luona.

46. »Käykää sisään rauhassa ja turvallisina!»

47. Me poistamme heidän rinnastaan kaiken vihan, ja veljellisesti, toisiinsa kääntyneinä, he istuvat valtaistuimilla.

48. Mitään rasituksia heidän ei siellä tarvitse kestää, eikä heitä sieltä pois ajeta.

49. Ilmoita palvelijoilleni, että Minä olen totisesti kaiken anteeksiantava, kaikkein armollisin.

50. Ja ilmoita myös, että Minun tuomioni on tuskallisin tuomio.

51. Ja kerro heille Aabrahamin vieraista,

52. jotka astuessaan hänen luokseen sanoivat: »Rauha», ja hän vastasi: »Totisesti, minä pelkään teitä.»

53. He lausuivat: »Alä pelkää, me tuomme sinulle iloisen ennustuksen viisaasta pojasta.»

54. Hän sanoi: »Tuotteko minulle ennustuksen siitä huolimatta, että vanhuus on minut jo saavuttanut? Mistä aiotte minulle ilosanoman kertoa?»

55. He vastasivat: »Tuomme sinulle toden sanoman; älä siis kuulu niihin, jotka joutuvat epätoivoon.»

56. Hän sanoi: »Kuka muu epäilisi Jumalan armoa kuin kadotetut?»

57. Hän lausui edelleen: »Mikä on siis asianne, lähettiläät?»

58. He vastasivat: »Meidät on lähetetty syntisten ihmisten luo

59. lukuunottamatta Lootin perhettä, josta me totisesti pelastamme kaikki toiset

60. paitsi hänen vaimoansa; olemme päättäneet, että hän totisesti on kuuluva niiden joukkoon, jotka jäävät tielle.»

61. Kun siis samat lähettiläät saapuivat Lootin perheen luo,

62. niin hän sanoi: »Olette varmasti vieraita ihmisiä täällä.»

63. He vastasivat: »Olemme tulleet luoksesi sen johdosta, mistä kansasi on kiistellyt.

64. Olemme tuoneet sinulle totuuden ja puhumme varmasti totta.

65. Sentähden lähde pois perheesi kanssa, kun on vielä osa yöstä jäljellä, ja kulje itse heidän jäljessään äläkä salli kenenkään katsoa taakseen, vaan kulje sinne, mihin teidät on määrätty.

66. Ja me ilmoitimme hänelle ratkaisumme tässä asiassa: »Viimeinenkin tämän kansan jäsen,on tuhottu, ennenkuin he aamulla nousevat.»

67. Ja kaupungin asukkaat saapuivat riemuiten hänen luokseen.

68. Hän lausui: »Totisesti, nämä ovat vieraitani, älkää siis häpäiskö minua.

69. Pelätkää Jumalaa älkääkä tuottako minulle häpeää.

70. He sanoivat: »Emmekö ole kieltäneet sinua vastaanottamasta vieraita ihmisiä?»

71. Hän sanoi: »Tässä ovat tyttäreni, mikäli aiotte jotakin tehdä.»

72. Elämäsi kautta, oi Muhammed, totisesti he olivat päihtyneet sokeasta himostaan.

73. Mutta aamun koitteessa heidät yllätti kauhistuttava pauhina.

74. Ja me käänsimme kaupungin ylösalaisin ja annoimme tulisten kivien sataa heidän päällensä.

75. Totisesti, tämä on selvä merkki niille, jotka ottavat niistä vaarin.

76. Ja tuo kaupunki sijaitsee tien varrella, joka yhä on olemassa.

77. Totisesti, tässä on merkki uskovaisille.

78. Myös metsän asukkaat olivat sangen väärämielisiä ihmisiä.

79. Senvuoksi Me annoimme heidän maistaa rangaistusta, ja totisesti, nämä molemmat kaupungit sijaitsevat yleisen tien varrella.

80. Totisesti, kalliolla asuvat väittivät lähettiläitä valehtelijoiksi.

81. Ja Me annoimme heille tunnusmerkkejämme, mutta he kääntyivät niistä pois.

82. Heillä oli tapana hakata talonsa vuoriin ollakseen turvassa.

83. Mutta kauhistuttava pauhina yllätti heidät aamulla.

84. Ja se, mitä he olivat tehneet, ei heitä auttanut.

85. Totuudessa Me olemme luonut taivaat ja maan ja mitä niiden välillä on. Totisesti, Hetki on tuleva, anna siksi heille jalosti anteeksi heidän loukkauksensa.

86. Totisesti, Herrasi on suuri luova mestari, kaikkitietävä.

87. Olemmehan antanut sinulle seitsemän säkeistöä useasti luettavaksi sekä suuren Koraanin.

88. Älä käännä silmiäsi siihen, josta Me olemme antanut heidän nauttia, äläkä murehdi heidän tähtensä, vaan ojenna kätesi uskovaisille.

89. Sano heille: »Totisesti, minä olen julkinen varoittaja.»

90. Kuten Me lähetimme tuomion niille, jotka riitelivät, ja niille,

91. jotka repivät Koraanin palasiksi.

92. Herrasi nimessä Me heiltä kaikilta vielä vaadimme tilin siitä,

93. mitä he ovat tehneet.

94. Sentähden julista heille selvin sanoin, mitä sinulle on määrätty, ja käänny pois pakanoista.

95. Totisesti, Me olemme sinulle riittävä turva pilkkaajia vastaan.

96. He asettavat Jumalan rinnalle toisen Jumalan, mutta aikanaan he saavat kokea.

97. Tiedämme hyvin, että heidän puheensa ahdistaa rintaasi.

98. Sentähden julista Herrasi kunniaa ylistäen Häntä ja lukeudu niiden joukkoon, jotka kumartuvat maahan.

99. Ja palvele Herraasi siihen asti, kunnes kuolema luoksesi saapuu.

SURA 16. AN-NAHL (MEHILÄISTEN SUURA)

Aloitan JUMALAN, laupiaan Armahtajan, nimeen.

1. Jumalan käsky on tulossa, älkää siis pyytäkö sen jouduttamista. Kunnia olkoon Hänelle! Hän on korkealla sen yläpuolella, mitä he asettavat Hänen rinnalleen.

2. Hän lähettää maan päälle enkeleitä tuomaan Hänen sanansa hengen niille palvelijoistaan, joille parhaaksi näkee, näin sanoen: »Varoittakaa ihmisiä, ettei ole muuta Jumalaa kuin Minä; sentähden palvelkaa Minua.»

3. Hän on luonut taivaat ja maan totuudessa. Hän on korkealla sen yläpuolella, mitä he Hänen rinnalleen asettavat.

4. Hän on luonut ihmisen siemenestä, ja katso, hänestä tulee kuitenkin epäilijä.

5. Ja hän on luonut karjan; siitä te saatte lämpimiä vaatteita ja muuta hyödyllistä, ja osan siitä te käytätte ravinnoksenne.

6. Teille on kunniaksi, kun ajatte sitä kotiin ja kun viette sitä laitumelle.

7. Ja eläimet kantavat kuormanne kaupunkiin, jonne ette pääsisi muuten kuin suurin ruumiillisin ponnistuksin. Totisesti, Herra on sangen rakastavainen, armollinen.

8. Ja Hän on luonut hevoset ja muulit ja aasit, jotta voisitte niillä ratsastaa sekä myöskin ylvästellä. Hän on luonut sellaistakin, mitä ette tiedä.

9. Oikea tie on Jumalan vallassa, mutta muutamat kulkevat harhaan. Jos Jumala olisi tahtonut, Hän olisi totisesti voinut antaa johdatuksensa teille kaikille.

10. Hän lähettää teille sateen taivaasta, siitä te saatte juoda ja se kasvattaa puita, joiden luona teillä on laitumenne.

11. Sateen Hän saattaa kasvattamaan teille peltojen viljan, oliivit, taatelipuut, viinirypäleet ja kaikenlaiset hedelmät. Totisesti, tässä on tunnusmerkkejä niille, jotka ajattelevat.

12. Ja Hän on teitä varten säätänyt yön ja päivän, luonut auringon ja kuun. Ja tähdet noudattavat Hänen käskyjään. Totisesti, tässä on merkkejä niille, joilla on ymmärrystä.

13. Ja Hän on luonut teitä varten yli maan levinneet erilaiset hyödykkeet. Totisesti, tässä on merkki niille, jotka ottavat vaarin.

14. Ja juuri Hän hallitsee merta, niin että saatte siitä ravinnoksenne tuoretta lihaa ja etsitte merestä koristeita, joita kannatte. Ja sinä näet laivojen halkovan merta. Näin voitte turvautua Hänen armoonsa ja tuoda Hänelle kiitoksenne.

15. Ja Hän on luonut maahan vuoret, ettei se horjuisi allanne, ja virrat sekä tiet teitä opastamaan.

16. Samaten viitat. Ja myöskin tähtien mukaan ihmiset löytävät suuntansa.

17. Voiko siis Luoja olla samankaltainen kuin se, joka ei kykene luomaan? Eikö tämäkään mieleenne painu?

18. Ja jos käytte laskemaan Jumalan armonosoituksia, niin ette kykene niitä luettelemaan. Toden totta - Jumala on anteeksiantavainen, armollinen.

19. Jumala tietää, mitä te salaatte ja mitä te ilmaisette.

20. Ja ne, joita ihmiset huutavat avukseen Jumalan sijaan, eivät voi mitään luoda, sillä he itse ovat luotuja.

21. Kuolleita he ovat, eivät eläviä; eivätkä he tiedä, milloin heidän ylösnousemuksensa tapahtuu.

22. Teidän Jumalanne on ainoa Jumala. Niiden sydämet, jotka eivät usko tulevaan elämään, vierovat totuutta, ja he paisuvat ylpeydestään.

23. Epäilemättä Jumala tietää, mitä te salaatte ja mitä te ilmaisette. Totisesti, Hän ei rakasta ylpeitä.

24. Ja kun heille sanotaan: »Mitä Herranne on lähettänyt maan päälle?» he vastaavat: »Menneiden polvien tarinoita.»

25. Tämän tähden he saavat ylösnousemuksen päivänä kantaa oman kuormansa kokonaan, ja osan niidenkin kuormasta, jotka tietämättömyydessään heidän johtaminaan joutuivat kadotukseen. Eikö heidän kuormansa ole raskas?

26. Totisesti, heidän edeltäjänsäkin punoivat juoniaan, mutta Jumala kukisti maahan heidän rakennuksensa perustuksiltaan, jolloin katot sortuivat heidän päällensä, ja Hän lähetti heille turmion sieltä, mistä he eivät osanneet sitä odottaakaan.

27. Senjälkeen Hän on ylösnousemuksen päivänä saattava heidät häpeään, ja Hän on lausuva: »Missä ovat Minun vertaiseni, joiden kumartamisessa

te olitte niin innokkaita?» Ne, joille on suotu ymmärrystä, vastaavat: »Totisesti, tänä päivänä tulkoon häpeä ja paha uskottomien osaksi.»

28. Enkelit antavat ansaitun palkan näille, jotka ovat itse tehneet vääryyttä itselleen. Silloin he tarjoutuvat alistumaan sanoen: »Emmehän ole tehneet mitään pahaa.» »Kyllä Jumala tietää tarkoin, mitä te teitte.

29. Sentähden astukaa sisään helvetin porteista ja pysykää siellä ikuisesti. Totisesti, tukala on niiden tyyssija, jotka ovat ylpeitä.»

30. Mutta niiltä, jotka harjoittavat hartautta, kysytään: »Mitä on Herranne lähettänyt maan päälle?» He vastaavat: »Hyvää.» Niiden, jotka tekevät hyvää, on hyvä olla tässä maailmassa, mutta tulevan maailman koti on vielä parempi. Kuinka ihana onkaan niiden koti, jotka hartautta harjoittavat.

31. He saavat astua autuaitten puutarhoihin, joissa purot solisevat, ja siellä on heillä kaikki, mitä voivat toivoa. Tällä tavoin Jumala palkitsee niitä, jotka hartautta harjoittavat.

32. Enkelit maksavat heille täyden palkan, heidän hyvyytensä tähden, ja lausuvat: »Rauha olkoon teille; astukaa puutarhaan palkinnoksi siitä, mitä olette tehneet!»

33. He eivät odota muuta kuin enkelien tuloa heidän luokseen tai että Herrasi käsky saapuisi. Näin odottivat nekin, jotka ennen heitä elivät. Jumala ei tehnyt heille vääryyttä, vaan itse he tekivät vääryyttä itselleen.

34. Sillä paha, jota he harjoittivat, lankesi heidän päälleen, ja se, mitä he olivat pilkanneet, kohdistui heihin itseensä.

35. Ja ne, jotka ovat asettaneet muitakin Jumalan rinnalle, sanovat: »Jos Jumala olisi tahtonut, me emme olisi palvelleet ketään muuta kuin Häntä, emme me eivätkä esi-isämme, emmekä myöskään olisi pitäneet pyhänä ketään muuta kuin Häntä.» Näin tekivät myös ne, jotka ennen heitä elivät. Mutta ovatko lähettiläät vastuussa muusta kuin sanomansa julistamisesta?

36. Totisesti olemme kutsunut jokaisen kansan keskuudesta lähettilään näin lausumaan: »Palvelkaa Jumalaa ja välttäkää syntisiä.» Jotkut ovat Jumalan johdattamia ja toiset ovat kulkeneet harhaan. Jatkakaa siis vaellustanne maan päällä ja katsokaa, millaisen lopun saavat ne, jotka sepittävät valheita.

37. Vaikka sinä, oi Muhammed, kuinka innokkaasti tahdot heille johdatusta, niin Jumala ei ole ohjaava niitä, jotka kulkevat kadotukseen, eikä heillä ole ketään auttajaa.

38. Ja Jumalan nimeen he vannovat pyhimmät valansa: »Jumala ei ole herättävä kuolleita.» Kuitenkin tämä on Jumalan totinen, sitova lupaus, vaikka useimmat eivät sitä käsitä.

39. Hän on sen tekevä, jotta Hän saattaisi selittää heille sen, mistä he kiistelivät, ja myös sentähden, että uskottomiksi käyneet havaitsisivat olleensa valehtelijoita.

40. Kun jotakin haluamme, Meidän tarvitsee vain lausua: »Tapahtukoon», ja niin tapahtuu.

41. Ja jotka Jumalan asian vuoksi ovat jättäneet kotinsa vääryyttä kärsittyään, heille Me totisesti varaamme (jo) tässä maailmassa ihanan

asunnon. Mutta tulevan elämän palkka on oleva vielä suurempi; jospa he vain sen käsittäisivät!

42. Heihin kuuluvat ne, jotka kestävät lujina ja luottavat Herraansa.

43. Ennen sinua Me lähetimme sananjulistajiksi vain sellaisia, joille annoimme käskymme; kysykää siis niiltä, jotka ovat saaneet muistutuksen, jos ette itse tiedä;

44. ja heillä oli mukanaan selvät tunnusmerkit ja kirjoitukset. Ja Me olemme lähettänyt sinulle ylhäältä tämän muistomerkin, jotta selittäisit ihmisille, mitä heille on lähetetty, ja että he sen vuoksi ajattelisivat.

45. Ovatko pahojen juonien punojat varmoja, ettei Jumala avaa maata heidän altaan tai ettei turmio tule heille sieltä, mistä he eivät aavistakaan?

46. Tahi ettei Hän voi tavoittaa heitä heidän retkillään, niin että he eivät saata paeta?

47. Tai ettei Hän voi tarttua heihin ensin heitä varoitettuaan? Mutta totisesti, Herrasi on sangen rakastava, armahtavainen.

48. Eivätkö he edes tarkastele Jumalan luomia olentoja, miten niiden varjot oikealta ja vasemmalta kumartuvat Jumalan edessä ja lankeavat maahan.

49. Jumalan edessä kumartuvat kaikki olennot taivaassa ja maan päällä, samoin myös enkelit ylpeyttä tuntematta.

50. He pelkäävät Herraansa, joka on heidän yläpuolellaan, ja he tekevät sen, mihin heidät on määrätty.

51. Ja Jumala sanoo: »Alkää ottako itsellenne kahdenlaisia jumalia. Hän Itse on ainoa Jumala, siksi pelätkää vain Minua.»

52. Hänelle kuuluu kaikki, mikä on taivaassa ja maan päällä, ja Häntä on alati toteltava. Palveletteko jotakuta toista kuin Jumalaa?

53. Kaikki siunaus, minkä saatte, tulee Jumalalta, ja kun teitä kohtaa isku, niin juuri Häntä te avuksenne huudatte.

54. Kun Hän sitten poistaa vaivanne, niin katso, osa teistä asettaa kuitenkin epäjumalia Herransa rinnalle.

55. Niin he kieltävät sen, minkä olemme heille antanut. Nauttikaa siitä! Aikananne saatte kokea.

56. Ja osan antimista, jotka olemme heille suonut, he määräävät sellaisille, joita eivät tunne. Kautta Jumalan, te saatte totisesti vielä vastata keksimästänne.

57. Ja he keksivät Jumalalle tyttäriä. Tulkoon Hänelle kunnia, ja heille se, mitä toivovat.

58. Kun jollekin heistä ilmoitetaan tyttölapsen syntymästä, niin hänen kasvonsa synkkenevät ja hän on aivan murheen vallassa.

59. Hän kätkeytyy heimolaisiltaan sen pahan sanoman vuoksi, joka hänelle on ilmoitettu. Omistaisiko hän lapsen välittämättä häpeästä vai kantaisiko sen elävänä hiekkaan? Eikö heidän tuomionsa ole julma?

60. Tukala on niiden olo, jotka eivät usko tulevaan elämään, mutta yleviä ovat Jumalan ominaisuudet, hän on kaikkivaltias, kaikkein viisain.

61. Jos Jumala kävisi käsiksi ihmissukuun sen väärintekojen tähden, Häneltä ei jäisi ainoatakaan elävää olentoa maan päälle, mutta Hän antaa heille aikaa määrähetkeen saakka, niin että kun heidän hetkensä lyö, he eivät kykene sitä tuntiakaan viivyttämään eivätkä jouduttamaan.

62. Ja he keksivät Jumalan osaksi sellaista, mitä he hylkivät, ja heidän kielensä valehtelevat, että heille on varattu hyvä osa. Heille on eittämättä varattu tuli, ja sinne heidät totisesti ajetaan.

63. Kautta Jumalan, Me jo ennen sinua lähetimme sananjulistajia kansojen keskuuteen, mutta saatana kaunisteli heille heidän tekojaan, niin että hän vielä tänä päivänä on heidän liittolaisensa, ja heitä odottaa tuskallinen tuomio.

64. Ja Me olemme ylhäältä lähettänyt sinulle tämän Kirjan ainoastaan siksi, että sinä selvittäisit heille sen, mistä he kiistelevät, sekä johdatukseksi ja armonosoitukseksi niille, jotka uskovat.

65. Ja Jumala lähettää taivaasta sateen maan päälle ja virvoittaa sillä kuolleen maan jälleen eloon. Totisesti, tässä on vertauskuva niille, jotka kuulevat.

66. Totisesti teille on karjastannekin opetus. Me annamme juomaa Teille sen sisälmyksistä, siitä, mitä niiden suolisto ja veri sisältää, puhdasta maitoa, joka tuntuu juodessa suloiselta.

67. Samoin on laita palmupuiden ja viiniköynnösten hedelmien, joista te valmistatte päihdyttäviä juomia ja oivallista ravintoa. Totisesti, tässä on merkki sellaisille, jotka oivaltavat.

68. Ja Herrasi antaa käskynsä myös mehiläiselle, sanoen: »Valmista itsellesi pesiä vuoriin ja puihin ja siihen, minkä ihmiset rakentavat.

69. Syö sitten kaikkia hedelmiä ja liiku Herrasi osoittamilla teillä.» Mehiläinen erittää väriltään vaihtelevaa juomaa, joka on lääkettä ihmisille. Totisesti, tässä on merkki niille, jotka ajattelevat.

70. Jumala on luonut teidät, ja sitten Hän antaa teille täyden palkkanne. Jotkut teistä saavat elää viheliäisimpään vanhuuteen saakka, niin että he eivät tiedä mitään, vaikka heillä aikaisemmin oli tietoa. Totisesti, Jumala on tietävä, mahtava.

71. Ja Jumala on korottanut jotkut teistä yli toisten varallisuudessa, mutta nämä varakkaat eivät luovuta rikkauksistaan heidän vallassaan oleville orjille, jotta nämä voisivat tässä olla tasavertaisia. Kieltävätkö he näin Jumalan siunauksen?

72. Ja Jumala antaa teille vaimoja omasta keskuudestanne, ja vaimojenne kautta Hän antaa teille poikia ja pojanpoikia. Myöskin Hän varustaa teidät hyvällä ravinnolla. Uskovatko he siis valheeseen ja kieltävät Jumalan siunauksen?

73. Paitsi Jumalaa he palvelevat sellaisia, jotka ovat voimattomia hankkimaan heille antimia taivaista tai maan päältä eivätkä kykene auttamaan itseäänkään.

74. Siksi älkää asettako ketään muuta Jumalan rinnalle, sillä totisesti, Jumala tietää, mutta te ette tiedä.

75. Jumala asettaa vertauskuvaksi toisen omistaman orjan, jolla ei ole valtaa mihinkään, ja toisaalta ihmisen, jolle Me olemme suonut runsaat antimet, joita hän voi käyttää sekä salassa että julkisesti. Voivatko

nämä olla tasavertaisia? Jumalalle kuuluu kaikki ylistys, mutta useimmat heistä eivät älyä mitään.

76. Ja Jumala asettaa vertailtaviksi kaksi henkilöä: toinen heistä on mykkä, joka ei pysty mihinkään ja on taakkana herralleen; minne tahansa tämä hänet lähettää, hän ei saa aikaan mitään hyvää. Voiko hän olla tasavertainen sen kanssa, joka antaa oikeamielisiä määräyksiä ja itse vaeltaa oikeata tietä?

77. Jumalalle kuuluu taivaitten ja maan salaisuus; ja tuomion hetki on kuin silmänräpäys tai on sitäkin lyhempi. Totisesti, Jumala kykenee tekemään kaiken, mitä haluaa.

78. Ja Jumala saattaa teidät ulos äitienne kohduista, teidän siitä mitään tietämättä, ja Hän on antanut teille korvat ja silmät ja sydämen, jotta voisitte Häntä kiittää.

79. Eivätkö he havaitse, miten linnut noudattavat Jumalan lakeja tyhjässä avaruudessa. Kuka niitä kannattaa paitsi Jumala? Totisesti, tässä on merkkejä niille, jotka uskovat.

80. Jumala suo teille lepopaikkoja taloissanne ja valmistaa teille eläinten nahoista telttoja, jotka ovat mukavia sekä vaelluksenne päivinä että viipyessänne paikoillanne; ja eläinten villasta ja turkista ja karvasta te saatte aikanaan taloustarpeita ja hyödyllisiä esineitä.

81. Ja Jumala antaa teille suojaa luomisensa tuotteista; Hän on luonut teille turvapaikkoja vuorille ja Hän antaa teille vaatteet suojaksi kuumuutta vastaan ja varusteet, jotka suojelevat teitä taisteluissa. Tällä tavoin Hän täydellistää siunauksensa teitä kohtaan, jotta olisitte Hänelle alamaisia (muslimeja).

82. Mutta jos he kääntävät sinulle selkänsä, niin et sinä (Muhammed) ole vastuussa muusta kuin sanoman julistamisesta.

83. He tunnustavat Jumalan siunauksen, mutta sitten he kieltävät sen, ja enin osa heistä on kiittämättömiä.

84. Tulee päivä, jolloin Me kutsumme esiin todistajan jokaisesta kansasta, ja silloin uskottomien ei sallita puhua, eikä heidän sallita etsiä armahdusta.

85. Ja kun väärintekijät kohtaavat rangaistuksensa, he eivät saa siihen mitään lievitystä eikä heille myönnetä armon aikaa.

86. Ja kun ne, jotka asettivat Jumalalle tasavertaisia, näkevät nämä epäjumalat, he sanovat: »Oi Herra. Nämä ovat epäjumaliamme, joita me Sinun sijaasi huusimme avuksemme.» Mutta nämä vastaavat heille: »Te olette totisesti valehtelijoita.»

87. Ja tuona päivänä he tarjoutuvat alistumaan Jumalalle, ja mitä he taannoin kuvittelivat, häipyy nyt heidän silmistään.

88. Niille, jotka valitsevat epäuskon ja estävät ihmisiä Jumalan tietä vaeltamasta, niille Me lisäämme tuskaa tuskan päälle, koska he ovat pahaa tehneet.

89. Tulee päivä, jolloin Me kutsumme jokaisesta kansasta, niiden omasta keskuudesta, todistajan heitä vastaan, ja senvuoksi Me asetamme sinutkin todistajaksi näitä ihmisiä vastaan. Olemmehan lähettänyt sinulle Kirjan selitykseksi kaikkinaisiin asioihin sekä johdatukseksi ja armoksi ja ilosanomaksi alamaisille (muslimeille).

90. Totisesti, Jumala käskee jakamaan oikeutta, tekemään hyvää ja harjoittamaan armeliaisuutta sukulaisianne kohtaan; ja Hän kieltää riettaudet, pahuuden ja kapinoimisen; Hän kehoittaa teitä ottamaan vaarin.

91. Pitäkää liittonne Jumalan kanssa, kun olette liiton tehneet, älkääkä rikkoko valojanne, kun olette ne vahvistaneet; olettehan ottaneet Jumalan valvojaksenne. Totisesti, Jumala tietää teidän tekonne.

92. Älkääkä olko naisen kaltaisia, joka purki lankansa säikeiksi kehrättyään sen ensin lujaksi. Te vannotte valojanne ikäänkuin puhdistuaksenne petollisuudesta omassa keskuudessanne puolueen pyrkiessä alistamaan toisen valtaansa. Jumala vain koettelee teitä tällä tavoin, ja ylösnousemuksen päivänä Hän on selvittävä teille sen, mistä kiistelitte.

93. Ja jos Jumala olisi niin halunnut, Hän olisi totisesti luonut teidät yhdeksi ainoaksi kansaksi, mutta Hän sallii sen joutua kadotukseen, joka sitä mielii, ja Hän antaa johdatuksensa sille, ken sitä toivoo. Totisesti, te olette kerran vastuussa siitä, mitä olette tehneet.

94. Älkää vannoko valoja pettääksenne toisianne, ettei jalkanne liukastuisi seistyään vankasti. Te saatte maistaa pahaa, koska olette estäneet toisia kulkemasta Jumalan tietä, ja teitä on kohtaava suuri rangaistus.

95. Älkää myykö liittoanne Jumalan kanssa pilkkahintaan. Totisesti, se mikä teitä odottaa Jumalan luona, on parasta teille; jospa sen vain tietäisitte.

96. Se on katoavaista, mitä teillä on, mutta mitä Jumalalla on, se pysyy. Ja totisesti, lujina kestäneille Me maksamme palkan, parhaasta, mitä ovat tehneet.

97. Ken tahansa tekee hyvää, olkoon hän mies tai nainen, kun hän samalla on uskovainen, hänen Me totisesti annamme viettää onnellista elämää, ja sellaisille Me maksamme palkan parhaasta, mitä ovat tehneet.

98. Kun siis luet Koraania, niin etsi Jumalan luota turvaa saatanaa, tuota karkoitettua, vastaan.

99. Totisesti, hänellä ei ole mitään valtaa uskovaisiin, sillä he luottavat Herraansa.

100. Saatanan valta ulottuu vain niihin, jotka tekevät liiton hänen kanssaan, ja niihin, jotka asettavat toisia jumalia Jumalan rinnalle.

101. Kun Me vaihdamme jonkun säkeistön toiseen - Jumala tietää parhaiten, mitä Hän ylhäältä lähettää - niin he sanovat: »Sinä olet pelkkä väärentäjä.» Useimmat heistä ovat tietämättömiä.

102. Sano: totisesti Pyhä Henki on tuonut sen ylhäältä Herraltasi vahvistaakseen uskovaisia sekä johdatukseksi ja ilosanomaksi kuuliaisille (muslimeille).

103. Tiedämme perin hyvin, että he vastaavat: »Hänen opettajansa on vain ihminen.» Heidän tarkoittamansa miehen äidinkieli on muukalainen, mutta Koraani on selvää arabiankieltä.

104. Totisesti, niille, jotka eivät usko Jumalan merkkeihin, Hän ei anna johdatustansa, vaan heille on varattu tuskallinen tuomio.

105. Vain valheita sepittävät ne, jotka eivät usko Jumalan merkkeihin; he ovat valehtelijoita.

106. Niitä, jotka kieltävät Jumalan ensin Häneen uskottuaan - emme tarkoita niitä, jotka siihen pakotetaan, vaikkakin heidän sydämensä pysyvät uskossa, vaan niitä, jotka avaavat sydämensä epäuskolle - niitä kohtaa Jumalan viha ja niitä kohtaa suuri rangaistus.

107. Tämä tapahtuu sentähden, että he rakastavat enemmän tämän maailman elämää kuin tulevaa, ja koska Jumala ei anna johdatustansa uskottomille. 108. Nämä ovat niitä, joiden sydämet ja korvat ja silmät Jumala on sinetöinyt, ja he ovat välinpitämättömiä ihmisiä.

109. On epäilemättä totta, että he tulevassa elämässä joutuvat kadotukseen.

110. Mutta totisesti, Herrasi on silloin oleva anteeksiantavainen, armollinen niitä kohtaan, jotka pakenivat kotoaan vainottuina ja jotka sitten taistelivat ja pysyivät lujina.

111. Tulee päivä, jolloin jokainen sielu saa puhua omasta puolestaan, jolloin jokaiselle sielulle maksetaan täysin ansionsa mukaan, vääryyttä tekemättä.

112. Ja Jumala asettaa tarkasteltavaksi sellaisen kaupungin kohtalon, joka eli rauhassa ja tyytyväisyydessä ja nautti runsaita tuloja joka taholta, mutta oli kiittämätön Jumalan siunauksesta, niin että Jumala rankaisi sitä nälällä ja kauhistuksella sen asujainten tekojen vuoksi.

113. Heille oli noussut lähettiläs heidän omasta keskuudestaan, mutta he pitivät häntä valehtelijana, ja siksi heitä kohtasi tuomio, koska he olivat väärämielisiä.

114. Syökää sitä, mitä Jumala on teille suonut, mikäli se on sallittua ja puhdasta, ja kiittäkää Jumalan siunauksesta, jos Häntä ainoata palvelette.

115. Jumala on ainoastaan kieltänyt teitä syömästä itsestään kuollutta, verta, sianlihaa sekä sellaista, mikä on teurastettu jonkun muun kuin Jumalan nimeen. Kuitenkin Jumala on anteeksiantavainen, armollinen sellaista kohtaan, joka on tehnyt väärin hädän pakottamana himoitsematta ja ylittämättä säädettyjä rajoja.

116. Ja kun kielenne ovat taipuvaiset valheeseen, älkää sanoko: »Tämä on sallittua ja tuo on kiellettyä», sepittääksenne valhetta Jumalaa vastaan. Totisesti, niillä ei ole menestystä, jotka Jumalasta valheita sepittelevät.

117. Lyhyen tuokion he saavat nauttia, ja sitten heitä kohtaa tuskallinen tuomio.

118. Ja juutalaisilta olemme kieltänyt sen, mistä jo aikaisemmin sinulle mainitsimme; emmekä Me tehnyt heille vääryyttä, vaan he itse tekivät itselleen vääryyttä.

119. Totisesti, Herrasi on anteeksiantavainen, armollinen niitä kohtaan, jotka tekevät tietämättömyydessään pahaa, mutta sitten kääntyvät ja tekevät hyvää.

120. Totisesti, Aabraham oli esikuvana ihmissuvulle, kuuliainen Jumalalle, eheä uskossaan eikä lukeutunut pakanoitten joukkoon.

121. Hän oli kiitollinen Jumalan siunauksesta, ja Jumala valitsi hänet ja johdatti hänet oikealle tielle.

122. Me soimme hänelle hyvää jo tässä maailmassa. Ja totisesti, tulevassa elämässä hän on kuuluva vanhurskaiden joukkoon.

123. Sitten Me annoimme sinulle näin kuuluvan käskyn: »Seuraa sinäkin Aabrahamin uskoa, sillä hän ei kuulunut pakanoihin.»

124. Sabatti määrättiin vain niille, jotka siitä kiistelevät. Ja totisesti, ylösnousemuksen päivänä Herrasi on ratkaiseva heidän keskinäiset kiistansa.

125. Kutsu heitä Herrasi tielle viisaudella ja sopivilla kehoituksilla ja kumoa heidän puheensa parhain keinoin. Totisesti Hän, sinun Herrasi, parhaiten tuntee ne, jotka harhaantuvat Hänen tieltään, ja Hän tuntee myös parhaiten ne, jotka johdatuksessa vaeltavat.

126. Ja jos haluatte korvausta, niin perikää se tappiotanne vastaavasti. Mutta jos kestätte kärsivällisinä, niin se on parasta kärsivällisille.

127. Pysy siis kärsivällisenä, vaikkakin se on mahdollista vain Jumalan avulla. Älä murehdi heidän tähtensä, äläkä kanna huolta heidän juoniensa takia.

128.Totisesti, Jumala on niiden kanssa, jotka hartautta harjoittavat, ja niiden kanssa, jotka tekevät hyvää.

SURA 17. BANII ISRAAIL (ISRAELINLASTENSUURA)

Aloitan JUMALAN, laupiaan Armahtajan, nimeen.

1. Kunnia olkoon Hänelle, joka yön aikana kuljetti palvelijansa pyhitetystä moskeijasta toiseen, kaukaiseen - jonka ympäristön olemme siunanneet - jotta hän saisi nähdä joitakin tunnusmerkeistämme. Totisesti, Hän on kaikkikuuleva, kaikkinäkevä.

2. Ja Me annoimme Moosekselle Kirjan johdatukseksi Israelin lapsille ja lausuimme: »Minun sijaani älkää ottako ketään muuta suojelijaa.

3. Te olette niiden jälkeläisiä, jotka pelastimme Nooan kanssa. Hän oli totisesti sangen kiitollinen palvelija.»

4. Kirjassa Me ilmoitimme tämän Israelin lapsille näin sanoen: »Totisesti, te teette maan päällä pahaa toistamiseen ja tulette peräti pöyhkeiksi.»

5. Kun täyttyi ensimmäinen kahdesta määräajasta, Me lähetimme teitä vastaan urhoolliset palvelijamme, ja he samosivat voitollisesti halki asutustenne. Ja tämä oli varoitus, jonka oli pakko toteutua.

6. Senjälkeen Me annoimme teille voiton heistä ja siunasimme teitä rakkaudella ja lapsilla sekä lisäsimme teidän lukumääräänne.

7. Jos teette hyvää, niin teette sen itsellenne, ja jos teette pahaa, niin senkin teette itsellenne. Kun toisen varoituksen aika meni umpeen, niin tapahtui, että palvelijamme peittivät kasvonne murheella, ja he tunkeutuivat moskeijaan kuten ensimmäiselläkin kerralla ja tuhosivat täydellisesti kaiken, minkä löysivät.

8. Voi tapahtua, että Herranne armahtaa teitä, mutta jos käännytte pois, niin Me teemme samoin ja valmistamme helvetin uskottomien vankeuspaikaksi.

9. Totisesti, tämä Koraani johtaa kaikkeen oikeaan, ja uskoville, jotka suorittavat hyviä tekoja, se sisältää ilosanoman, että heitä odottaa suuri palkinto.

10. Ja että Me niille, jotka eivät usko tulevaan elämään, olemme valmistanut tuskallisen rangaistuksen.

11. Ihminen huutaa ylleen pahaa niin kuin hän rukoilee hyvääkin; niin, ihminen pyrkii hätiköimään.

12. Me olemme säätänyt yön ja päivän kahdeksi tunnusmerkiksi; yön merkin me pyyhimme näkymättömäksi ja saatamme päivän merkin täyteen valoon, jotta voisitte etsiä Herranne luota ja tietäisitte vuosien kulun ja ajanlaskun. Kaikista asioista Me olemme antanut täydellisen selityksen.

13. Jokaisen ihmisen kohtalon Me olemme sitonut hänen kaulansa ympäri, ja ylösnousemuksen päivänä Me tuomme hänen eteensä kirjan, jonka hän huomaa avatuksi.

14. Hänelle lausutaan: »Lue omaa kirjaasi! Tänä päivänä olet itse itsellesi riittävä tilintekijä.»

15. Jos joku nauttii johdatusta, se tapahtuu vain hänen omaa sieluansa varten, ja jos ken joutuu kadotukseen, sekin tapahtuu yksin hänen sielunsa vahingoksi. Kukaan ei joudu kantamaan toisen kuormaa, emmekä Me rankaise ketään, ennenkuin olemme lähettänyt sananjulistajan.

16. Ja kun haluamme tuhota jonkun kaupungin, annamme käskyn sen hyvinvoiville asujamille. Mutta he eivät tottele, jolloin tuomion sana käy oikeutetuksi sitä kohtaan, ja Me tuhoamme sen perinpohjaisesti.

17. Miten monta sukupolvea Me olemmekaan hävittänyt Nooan jälkeen! Herrasi tietää kaikki palvelijainsa synnit, Hän on kaikkinäkevä.

18. Kun joku havittelee katoavaista, Me joudutamme niitä hänelle niinkuin tahdomme ja kenelle tahdomme. Senjälkeen Me määräämme hänet helvettiin, jonne hän on joutuva häpeän peittämänä ja karkoitettuna.

19. Mutta ken toivoo tulevaa elämää ja ponnistelee sen saavuttamiseksi, kuten tuleekin, ollen samalla oikeauskoinen, hän kuuluu niihin, joiden ponnistelut saavat palkkansa.

20. Kaikille - niin hyvin jälkimmäisille kuin edellisille - Me ojennamme Herrasi lahjat, ja Herrasi lahjat ovat rajattomat.

21. Katso, miten Me korotamme muutamia toisten yläpuolelle, ja tulevassa elämässä eroavaisuudet ja etuoikeudet ovat vielä suuremmat.

22. Älä ota toista jumalaa Jumalan rinnalle, muuten saatetaan sinut häpeään ja onnettomuuteen.

23. Ja Herrasi on määrännyt, että palvelette yksin Häntä, ja teidän tulee tehdä hyvää vanhemmillenne. Jos toinen heistä tahi molemmat saavuttavat korkean iän sinun luonasi, älä halveksi äläkä soimaa heitä, vaan puhuttele heitä kunnioittavasti.

24. Ja myötätunnolla ojenna kätesi heitä kohti ja lausu sävyisästi: »Oi Herra, ole laupias heille, sillä he kasvattivat minua, kun olin pieni.»

25. Herranne tietää parhaiten, mitä sydämiinne on kätketty. Jos olette hyviä, niin totisesti Hän silloin on anteeksiantavainen niitä kohtaan, jotka kääntyvät (Hänen puoleensa).

26. Tee sukulaisillesi oikeutta, samoin tarvitseville ja vaeltajille, mutta älä antaudu tuhlailuun.

27. Totisesti, tuhlarit ovat saatanan veljiä, ja saatana on kiittämätön Herraansa kohtaan.

28. Mutta jos käännyt pois heistä etsien Herrasi suosiota, jota itsellesi toivot, puhu heille kuitenkin lempeästi.

29. Älä pidä kättäsi sidottuna selkäsi taakse, mutta älä myöskään ojenna sitä täyteen pituuteensa, muuten saat olla häväistynä (itaruudestasi) tai köyhtyneenä (ylenpalttisuudestasi).

30. Totisesti, Herrasi suo palkan kenelle haluaa, ja Hän myös mittaa sen määrän. Totisesti, Hän pitää hyvää lukua palvelijoistaan ja on kaikkinäkevä.

31. Älkää surmatko lapsianne köyhyyden pelosta. Me hankimme heille elatuksen kuten teillekin. Totisesti, heidän surmaamisensa on inhottava synti.

32. Älkää harjoittako haureutta, sillä sellainen on rivoa ja huonoa elämää.

33. Älkää syyttä tappako ainoatakaan sielua, sillä Jumala on sen kieltänyt, paitsi oikeuden nimessä. Ja jos joku on surmattu syyttömästi, niin Me annamme vallan hänen sukulaiselleen, mutta älkää salliko tämän mennä liian pitkälle verikostossaan; hän on totisesti saava avun.

34. Älkää ryhtykö orpojen perintöön paitsi enentääksenne sitä, ennenkuin he tulevat täysi~ikäisiksi. Täyttäkää sopimuksenne, sillä totisesti, te joudutte niistä tilille.

35. Ja mitatkaa täydellä mitalla, kun mittaatte, ja punnitkaa oikeilla punnuksilla. Tämä on parasta ja ajan pitkään edullisinta.

36. Älkää noudattako sellaista, mistä teillä ei ole tietoa. Totisesti, korva, silmä ja sydän, kaikki ne joutuvat kerran tilinteolle.

37. Älä kulje maan päällä kerskaillen. Totisesti, sinä et kykene leikkaamaan maata kahtia etkä kurkottautumaan vuorten huipuille.

38. Kaikki paha, mikä tässä on kielletty, on vihattavaa Herrasi silmissä.

39. Nämä kuuluvat niihin viisaisiin sanoihin, joita Herrasi on sinulle ilmoittanut. Älä aseta Jumalan rinnalle ketään muuta jumalaa, muuten sinut häväistynä ja hylättynä heitetään helvettiin.

40. Olisiko Herranne valikoinut teille poikia ja ottanut Itse tyttäriä enkeleitten joukosta? Totisesti, te puhutte törkeitä sanoja.

41. Totisesti, Me olemme selittänyt (asioita) monin tavoin tässä Koraanissa, jotta ihmiset ne mieleensä painaisivat. Mutta se lisää vain heidän penseyttään.

42. Sano; »Jos olisi ollut muitakin jumalia Hänen ohellaan kuten he väittävät - niin he olisivat löytäneet tiensä Kaikkivaltiaan luokse.»

43. Kunnia olkoon Hänelle yksin; suuressa korkeudessaan Hän on kokonaan sen yläpuolella, mitä he puhuvat.

44. Seitsemän taivasta ja maa sekä kaikki, mitä niissä on, julistavat Hänen kunniaansa. Eikä ole mitään, mikä ei julistaisi Hänen kunniaansa,

mutta te ette käsitä heidän kunnioitustaan. Totisesti, Hän on ylevämielinen, anteeksiantava.

45. Ja kun esität julkisesti Koraania, me asetamme näkymättömän verhon sinun ja niiden välille, jotka eivät usko tulevaan elämään.

46. Ja Me panemme peitteen heidän sydäntensä päälle, niin että he eivät tajua sitä, ja teemme heidät korviltansa kuuroiksi. Ja kun sinä muistutat Koraanin kautta, että Hän on ainoa, he kääntävät selkänsä ja rientävät pois.

47. Me tiedämme parhaiten, miksi he kuuntelevat (Koraania), kun he kääntävät korvansa sinun puoleesi, ja kun he pitävät salaisia neuvottelujaan, ja kun väärämieliset sanovat: »Te seuraatte noituuden lumoissa olevaa miestä.»

48. Katso, kuinka he keksivät sinusta vertauksia, ja siksi he joutuvat kadotukseen eivätkä kykene löytämään tietä.

49. Ja he sanovat: »Mitä, herätetäänkö meidät uuteen elämään senjälkeen kuin olemme muuttuneet luiksi ja tomuksi?»

50. Vastaa: »Vaikkapa muuttuisitte kiviksi tahi raudaksi

51. taikka joksikin muuksi, mikä mielestänne on kaikkein pahinta.» He sanovat jälleen: »Kuka sitten herättää meidät uudelleen eloon?» Vastaa: »Hän, joka teidät alussa loi.» Silloin he pudistelevat sinulle päätään ja sanovat: »Milloin tämä tapahtuu?» Vastaa: »Se tapahtuu ehkä hyvinkin pian.»

52. Sinä päivänä Hän on kutsuva teitä, ja te vastaatte ylistäen Häntä ja luulette, että teidän elämänne oli pysähtynyt vain lyhyeksi ajaksi.

53. Ja sanokaa palvelijoilleni, että he puhuisivat niinkuin on parasta. Totisesti, saatana herättää riitaisuuksia heidän keskuuteensa. Saatana on ihmissuvun ilmeinen vihollinen.

54. Herranne tuntee teidät parhaiten. Hän osoittaa teille armoansa, jos haluaa, ja Hän voi panna teidät kuritukseen, jos hyväksi näkee. Emme me ole lähettänyt sinua heidän vartijakseen.

55. Herrasi tuntee myös parhaiten ne, jotka ovat taivaassa ja maan päällä. Ja totisesti, Me olemme korottanut muutamia profeettoja toisten yläpuolelle ja annoimme Daavidille psalmit (kirjoituksen).

56. Sano: »Kutsukaa avuksenne niitä, joita kuvittelette Jumalan vertaisiksi: heillä ei ole valtaa poistaa teidän vaivojanne eikä muuttaa niiden paikkaa.»

57. Ne, joita he kutsuvat avukseen, koettavat itse lähestyä Herraansa, nähdäkseen, kuka heistä olisi Häntä lähinnä. He halajavat Hänen armoansa ja pelkäävät Hänen tuomiotansa. Totisesti, Herrasi tuomio on kammottava.

58. Ei ole ainoatakaan kaupunkia, jota emme tuhoaisi ennen ylösnousemuksen päivää tahi jolle emme langettaisi ankaraa tuomiota. Tämä on kirjoitettu Kirjassa.

59. Mikään ei estä Meitä lähettämästä merkkejä, mutta on totta, että muinoin eläneet kielsivät ne. Ja Me annoimme Tamuudille naaraskameelin näkyväksi merkiksi, mutta he rääkkäsivät sitä. Siksi Me lähetämme merkkejä vain varoitukseksi.

60. Muista, mitä Me sinulle lausuimme: »Totisesti, Herrallasi on ihmissuku vallassaan.» Ja ilmestyksen, jonka sinulle näytimme, Me annoimme vain koetukseksi ihmisille, samoin kuin Koraanin kirotun puun. Ja Me varoitimme heitä, mutta se lisää vain heidän suurta kapinallisuuttaan.

61. Ja kun lausuimme enkeleille: »Kumartakaa ihmistä», niin he kumarsivat kaikki paitsi saatana. Hän sanoi: »Tulisiko minun kumartua sellaisen edessä, jonka Sinä olet savesta luonut?»

62. Ja edelleen hän lausui: »Sano minulle, häntäkö Sinä enemmän kunnioitat kuin minua? Totisesti, jos Sinä suot minulle aikaa ylösnousemuksen päivään saakka, niin saatan turmioon hänen jälkeläisensä muutamia harvoja lukuunottamatta.»

63. Hän vastasi: »Mene! Jos joku heistä sinua seuraa, on helvetti oleva palkkanne, ja se on riittävä palkka.

64. Ja viettele äänelläsi kenet heistä kykenet, ja käy heidän kimppuunsa sekä ratsu- että jalkaväkinesi, ole osallisena heidän omaisuuteensa sekä heidän lapsiinsa ja anna heille lupauksia.» Mutta saatana ei anna lupauksia muuten kuin pettääkseen.

65. »Mutta minun palvelijoihini sinulla totisesti ei ole mitään käskynvaltaa, ja Herrasi on riittävä vartija.»

66. Kuka muu kuin Herra työntää laivanne vesille etsiäksenne Hänen armonantimiaan. Totisesti, Hän on armollinen teitä kohtaan.

67. Ja kun onnettomuus kohtaa teitä merellä, niin silloin muut, joita avuksenne kutsutte, häipyvät silmistänne paitsi Jumala. Mutta kun Hän pelastaa teidät maihin, niin te käännytte Hänestä pois. Ihminen on perin kiittämätön.

68. Oletteko varmoja, ettei Hän anna maan haudata teitä alleen tai lähetä teille hirmumyrskyä? Silloin ette löydä itsellenne ketään suojelijaa.

69. Tahi oletteko varmoja, ettei Hän vie teitä joskus uudelleen merelle ja lähetä vastaanne myrskytuulta ja hukuta teitä epäuskonne vuoksi? Silloin ette löydä ketään, joka puolestanne kostaisi Meille.

70. Totisesti, Me olemme saattanut ihmisen lapsia kunniaan ja antanut heille kulkuneuvoja sekä maalla että merellä. Ja olemme varustanut heidät puhtaalla ravinnolla sekä asettanut heidät useimpien muitten luotujen yläpuolelle.

71. Tulee päivä, jona kutsumme kaikki kansat johtajineen eteemme tilille. Ja silloin kukin, jolle on annettu oma kirjansa oikeaan käteen, lukee kirjastaan, eikä heille tehdä vääryyttä hivenen vertaa.

72. Mutta ken on sokea tässä elämässä, on sentakia sokea myös tulevassa elämässä ja aivan harhaantunut oikealta tieltä.

73. Ja he olisivat halunneet houkutella sinua luopumaan siitä, mitä sinulle olimme ilmaissut, tarkoittaen että olisit keksinyt panetteluja Meitä vastaan, ja katso, siinä tapauksessa he olisivat ottaneet sinut läheiseksi ystäväkseen.

74. Totisesti, jos emme olisi sinua vahvistanut, olisit heidän puoleensa vähän taipunutkin.

75. Silloin olisimme antanut sinun maistaa kaksinkertaisesti elämässä ja kaksinkertaisesti kuolemassa, etkä olisi silloin saanut ainoatakaan auttajaa Meitä vastaan.

76. He olisivat totisesti toivoneet sinun lankeavan, jotta olisivat sitten voineet karkoittaa sinut maasta, mutta siinä tapauksessa he itse eivät olisi viipyneet kauankaan sinun jälkeesi.

77. Tällainen oli käskymme, kun lähetimme ennen sinua sanamme julistajia, ja sinun suhteesi eivät käskymme muutu.

78. Suorita rukouksesi, oi Muhammed, päivän noususta yön pimeyteen saakka ja lue Koraania aamun koitteessa. Totisesti, ei aamuhartaus jää kuulematta.

79. Ole valveilla osa yöstä; tämä olkoon lisätehtäväsi. Ehkä Herrasi nostaa sinut kunniakkaaseen asemaan.

80. Ja sano: »Herra, salli minun käydä sisälle ja ulos aina totuuden tietä, ja suo minulle voimakasta apuasi.»

81. Ja sano vielä: »Totuus on tullut ja valhe on häipynyt. Totisesti, valhe on tuomittu katoamaan.»

82. Ja Me lähetämme ylhäältä sellaista Koraanin sisältöä, mikä on parannukseksi ja armoksi uskovaisille, mutta vain edistää väärämielisten, häviötä.

83. Ja kun Me lähetämme siunauksemme jollekin ihmiselle, hän kääntyy pois ja vetäytyy syrjään, mutta kun häntä kohtaa onnettomuus, hän joutuu epätoivoon.

84. Sano: »Jokainen toimii omalla tavallaan, mutta Herranne tietää parhaiten, kuka on helpoimmin johdateltavissa oikealle tielle.»

85. He tekevät sinulle myöskin kysymyksiä Hengen suhteen. Vastaa: »Henki lähtee Herrani sanoista, mutta teille on annettu sangen vähän oikeata tietoa.»

86. Ja jos olisimme halunnut, olisimme totisesti voinut peruuttaa sen, minkä olimme sinulle ilmoittanut, etkä olisi silloin löytänyt ketään, joka olisi sinua auttanut Meitä vastaan.

87. Mutta sait armon Herraltasi. Totisesti, suuri on Hänen laupeutensa sinua kohtaan.

88. Sano: »Totisesti, vaikka kaikki ihmiset ja dzinnit yhdessä yrittäisivät saada aikaan tämänkaltaisen Koraanin, niin he eivät kykenisi siihen, vaikkapa auttaisivatkin toisiaan.»

89. Totisesti, Me olemme tässä Koraanissa esittänyt erilaisia vertauksia ihmisille, mutta useimmat kieltäytyvät omaksumasta muuta kuin epäuskon.

90. Ja he sanovat: »Emme todellakaan usko sinuun, ellet saa lähdettä suihkuamaan maasta;

91. tai ellet voi aikaansaada itsellesi puutarhaa palmupuineen ja viiniköynnöksineen ja anna jokien virrata sen halki;

92. tai ellet saa taivasta hajoamaan päällemme, kuten uskot; tai ellet voi tuoda Jumalaa ja enkeleitä eteemme todistajiksi,

93. tai ellet hanki itsellesi kultaista taloa; tai ellet astu taivaaseen. Mutta emme usko taivaaseenastumiseesi, ellet ylhäältä

lähetä meille Kirjaa, jota saatamme lukea.» Vastaa heille: »Kunnia olkoon Herralle, olen vain ihmisolento, pelkkä lähettiläs.»

94. Mikään muu ei estä ihmisiä uskomasta - johdatuksen saatuaan - kuin se, että he sanovat: »Asettaako Jumala ihmisolennon lähettilääksi?»

95. Vastaa: »Jos olisi sopivaa, että maan päällä vaeltaisi enkeleitä, olisimme kyllä lähettänyt heille enkelin sanansaattajaksi.»

96. Sano edelleen: »Jumala on riittävä todistaja minun puolestani teitä vastaan; totisesti, Hän tietää palvelijainsa asiat ja pitää heitä silmällä.»

97. Ja ken Jumalan johtoon alistuu, nauttii oikeata johdatusta, mutta ken on kadotuksen oma, hänelle et löydä muuta suojelijaa Jumalan asemesta. Ja ylösnousemuksen päivänä Me kokoamme heidät yhteen, ja he makaavat kasvoillaan, sokeina, mykkinä ja kuuroina. Heidän asuntonsa on helvetti; joka kerran, kun sen tuli pienenee, Me lisäämme sen liekkiä.

98. Tämä on heidän palkkansa, koska he kielsivät Meidän merkkimme ja sanoivat: »Kuinka meidät herätettäisiin uuteen elämään senjälkeen kuin olemme muuttuneet luiksi ja tomuksi?»

99. Eivätkö he ole vieläkään älynneet, että Jumala, joka on luonut taivaat ja maan, kykenee myös luomaan heidän kaltaisiaan? Olemme myös asettanut heille määräajan, josta ei ole epäilystä, mutta väärämieliset kieltäytyvät omaksumasta muuta kuin epäuskonsa.

100. Sano: »Jos teillä olisi hallussanne Herrani armoaarteet, niin totisesti pitäisitte ne lukon takana pelosta, että ne ehtyisivät. Ihminen on taipuvainen itaruuteen.»

101. Totisesti, Me annoimme Moosekselle yhdeksän selvää merkkiä. Kysykää siis Israelin lapsilta, kun hän saapui heidän luokseen ja Farao sanoi hänelle: »Mooses, minusta tuntuu totisesti siltä, että olet noiduttu.»

102. Hän vastasi: »Totisesti, sinä tiedät, ettei muu kuin taivaitten ja maan Herra ole lähettänyt näitä merkkejä opastukseksi,ja minä uskon, Farao, että sinä kuulut kadotettujen joukkoon.»

103. Silloin Farao tahtoi ajaa heidät maasta, mutta Me hukutimme hänet ja kaikki hänen mukanaan olleet.

104. Tämän jälkeen Me sanoimme Israelin lapsille: »Asettukaa asumaan pyhään maahan, ja kun tulevaisuuden lupaus täytetään, Me saatamme teidät kaikki yhteen.»

105. Me olemme Koraanin lähettänyt ylhäältä totuuden sanomana, ja totuuden sanomana se on saapunut maan päälle, ja Me olemme lähettänyt sinut vain ilosanoman tuojaksi ja varoittajaksi.

106. Ja tämän Koraanin Me olemme jakanut osiin, jotta vähitellen lukisit sen ihmisille. Ja Me olemme järjestänyt sen julistamisen siten, että se on osa osalta tullut ylhäältä.

107. Sano: »Voitte uskoa siihen tai olla uskomatta. Totisesti, ne, joille jo sitä ennen on annettu tieto, lankeavat kunnioituksesta kasvoilleen, kun kuulevat sitä luettavana

108. Ja he lausuvat: »Kunnia olkoon Herrallemme! Hänen lupauksensa on totisesti täyttyvä.»

109. Ja kyynelsilmin he lankeavat kasvoilleen, sillä se on lisännyt heidän nöyryyttään.

110. Sano: »Rukoilkaa Häntä Jumalana tai rukoilkaa Häntä armahtajana; millä nimellä Häntä rukoillettekin, niin totta on, että kaikki hyvät nimet kuuluvat Hänelle. Äläkä rukoillessasi korota liiaksi ääntäsi äläkä myöskään laske sitä liian matalaksi, vaan koeta löytää keskitie näiden väliltä.»

111. Sano myöskin: »Kunnia ja ylistys Jumalalle, joka ei ole hankkinut itselleen lasta ja jolla ei valtasuuruudessaan ole ketään tasavertaista. Ei Hänellä myöskään ole liittolaista alamaisten keskuudessa.» Julistakaa Hänen suuruuttaan ylistäen.

SURA 18. AL-KAHF (LUOLAN SUURA)

Aloitan JUMALAN, laupiaan Armahtajan, nimeen.

1. Kaikki ylistys kuuluu Jumalalle, joka on palvelijalleen ylhäältä lähettänyt tämän Kirjan eikä ole päästänyt siihen minkäänlaista vilppiä.

2. Hän on laatinut sen suorasukaiseksi, jotta se varoittaisi heitä Häneltä tulevasta ankarasta rangaistuksesta, mutta myös toisi ilosanoman uskovaisille, jotka harjoittavat hyviä tekoja, että heitä odottaa ihana palkka, josta he alati saavat nauttia.

3. Se on varoituksena myös niille, jotka sanovat Jumalan hankkineen lapsen.

4. Heillä ei ole tietoa enempää kuin heidän esi-isilläänkään.

5. Heidän suustaan tulee arveluttavaa puhetta: heidän sanansa ovat pelkkää valhetta.

6. Ehkä sinä ahdistat itseäsi murehtimalla heidän tähtensä, jos he eivät usko tähän Koraaniin.

7. Kaiken, mitä maan päällä on, Me olemme luonut koristukseksi, koetellaksemme, kuka heistä on teoissaan etevin.

8. Totisesti, kaiken mitä maan päällä on, Me muutamme autioksi erämaaksi.

9. Arveletko sinä, että Luolassa asuneet sekä kirjoitustaulu ovat ihmemerkkejämme?

10. Kun joukko nuoria miehiä pakeni Luolaan huutaen: »Herra, suo meille armosi ja osoita meille oikea suunta yrityksessämme!»

11. niin Me ummistimme heidän korvansa luolassa useiksi vuosiksi.

12. Sitten Me saatoimme heidät ennalleen voidaksemme erottaa, kumpi kahdesta ryhmästä osaisi paremmin arvioida siellä viettämänsä ajan pituuden.

13. Kerromme sinulle nyt totuudenmukaisesti, oi Muhammed, heidän tarinansa. Totisesti, he olivat nuoria miehiä, jotka uskoivat Herraansa, ja me vahvistimme heitä johdatuksessa.

14. Ja Me vahvistimme heidän sydämiänsä, kun he nousivat ja lausuivat: »Herramme on taivaitten ja maan Herra. Emme milloinkaan huuda avuksemme ketään muuta jumalaa kuin Häntä, sillä jos sellaista tekisimme, puhuisimme törkeätä valhetta.

15. Kansamme on ottanut Jumalan rinnalle muita jumalia. Miksi he eivät esitä heistä mitään selvää todistusta? Kuka onkaan väärämielisempi kuin se, joka sepittää valheita Jumalasta?

16. Muistakaa, miten erkanitte heistä ja siitä, mitä he palvelivat Jumalan ohella. - Paetkaa siis luolaan, ja Jumala on osoittava teille armoansa ja antava yrityksenne menestyä.»

17. Olisit voinut nähdä, miten aurinko noustessaan kääntyi oikealle heidän luolastaan ja laskiessaan jätti heidät vasemmalle puolelleen. Ja he makasivat luolan onkalossa. Tämä on eräs Jumalan merkeistä. Kenelle Jumala antaa johdatuksensa, hän kulkee oikeata tietä, mutta ken on kadotettu, hänelle et löydä ketään auttajaa, joka saisi hänet oikealle tielle.

18. Voisit ehkä arvella, että he olivat valveilla, vaikka he nukkuivat, sillä Me annoimme heidän kääntyä vuoroin oikealle, vuoroin vasemmalle kyljelleen, ja heidän koiransa makasi käpälät ojennettuina kynnyksellä. Jos sinä olisit katsahtanut heihin, olisit varmasti kääntynyt ympäri ja kiiruhtanut pois, ja mielesi olisi täyttynyt pelolla heidän tähtensä.

19. Ja sitten Me herätimme heidät, jotta he olisivat voineet kysellä toisiltaan. Eräs heistä lausui: »Kauanko olette viipyneet täällä?» He vastasivat: »Olemme viipyneet vain päivän tai osan siitä.» Toiset sanoivat: »Herranne tietää parhaiten, miten kauan olette viipyneet, mutta lähettäkää joku joukostanne kaupunkiin mukanaan nämä rahat. Hän katsokoon, kenellä kaupungin asukkaista on puhtaimpia elintarpeita, ja tuokoon niistä osan tänne. Mutta olkoon hän varovainen älköönkä mainitko teistä kenellekään.

20. Sillä totisesti, jos he teidät saavat valtaansa, he kivittävät teidät kuoliaaksi tai pakottavat kääntymään uskoonsa, ja silloin ette voi enää koskaan tehdä hyvää.»

21. Tällä tavoin Me saatoimme ilmi heidän asiansa, jotta ihmiset, jotka kiistelivät keskenään heistä, tietäisivät, että Jumalan lupaus on tosi ja että viimeisen hetken tulemisesta ei ole epäilystä. He sanoivat: »Pystyttäkää rakennus heidän päällensä! Heidän Herransa tuntee heidät parhaiten. »Ne, jotka olivat määrääviä heidän asioissansa, sanoivat: »Totisesti, me rakennamme moskeijan heidän päällensä.»

22. He sanovat nyt: »Kolme oli heitä (nukkujia), neljäs oli heidän koiransa.» He sanovat myös: »Viisi oli, kuudes oli heidän koiransa.» He arvailevat näkymättömiä asioita ja sanovat: »Seitsemän oli, ja kahdeksas oli heidän koiransa.» Sano: »Herrani tietää parhaiten heidän lukumääränsä, vain harvat tuntevat heidät. Älä kiistele heidän kanssansa niistä paitsi kenties pätevästä syystä, äläkä keneltäkään kysele heidän asioitaan.

23. Äläkä puhu mistään näin: »Totisesti, tämän minä olen tekevä huomenna», lisäämättä: »jos Jumala niin sallii.»

24. Ja milloin ikinä satut sen unohtamaan, niin muista Herraasi ja sano: »Ehkä Herra johdattaa minut tielle, joka on oikeampi kuin tämä.»

25. Ja he viipyivät luolassaan kolmesataa vuotta ja yhdeksän lisäksi.

26. Sano: »Jumala tietää parhaiten, miten kauan he viipyivät. Hänelle kuuluvat taivaitten ja maan salaisuudet. Kuinka oivallinen onkaan Hänen näkönsä ja kuinka oivallinen Hänen kuulonsa. Heillä ei ole ketään suojelijaa paitsi Hän, eikä kukaan tiedä Hänen ratkaisuistaan.»

27. Lue heille, mitä sinulle on ilmoitettu Herrasi kirjasta. Hänen sanaansa ei voida muuttaa, etkä sinä paitsi Häntä löydä mitään turvaa.

28. Ole sävyisä niitä kohtaan, jotka aamuin ja illoin rukoilevat Herraansa halaten Hänen läheisyyttään. Älkööt silmäsi kääntykö pois heistä himoitessaan tämän maallisen elämän koreuksia. Älä myöskään tottele sitä, jonka sydämen Me olemme sulkenut Meitä ajattelemasta, joka on kulkenut himojensa teitä ja jonka pahatteot ylittävät kaikki rajat.

29. Sano: »Totuus on tullut Herraltanne; ken tahansa sitä haluaa uskoa, hän uskokoon, ja ken tahansa tahtoo epäillä, antakaa hänen epäillä. Totisesti, väärämielisiä varten Me olemme valmistanut tulen, joka aitauksena heidät ympäröi. Ja jos he rukoilevat apua, niin he avukseen saavat vettä, joka on kuin sulaa vaskea ja polttaa heidän kasvonsa. Kauhea on heidän juomansa ja surkea heidän leposijansa.

30. Mutta mitä niihin tulee, jotka uskovat ja harjoittavat hyväntekeväisyyttä, niin me totisesti emme haaskaa sen palkkaa, joka hyvää tekee.

31. Heitä varten ovat autuaat puutarhat, joissa joet virtaavat. Siellä he saavat kantaa kultaisia rannerenkaita ja ovat puettuna vihreihin vaippoihin, jotka ovat hienoa ja paksua silkkiä, ja he istuvat valtaistuimella. Oivallinen on heidän palkkansa ja mitä ihanin heidän leposijansa.

32. Esitä heille vertaus kahdesta miehestä: Me olimme antanut toiselle heistä kaksi viinitarhaa, joita taatelipalmut ympäröivät, ja niiden välille sijoitimme vihreitä vainioita.

33. Kumpikin puutarha tuotti hedelmänsä, eikä siellä ollut mitään vajavaista. Ja puutarhojen uomiin Me johdimme virran.

34. Ja niiden omistajalla oli sadonkorjuun aika. Ja hän lausui naapurilleen keskustellessaan hänen kanssaan: »Totisesti, minulla on enemmän rikkautta kuin sinulla ja olen kunnioitetumpi ihmisten keskuudessa.»

35. Ja hän astui puutarhaansa väärämielisyys sydämessään. Hän sanoi: »En usko, että tämä milloinkaan häviää,

36. enkä myöskään, että viimeinen Hetki koskaan tulee. Mutta jos minun kuitenkin on palattava Herrani luo, olen varmasti löytävä paremman paikan kuin tämä.»

37. Hänen naapurinsa, joka keskusteli hänen kanssaan, vastasi: »Etkö usko Häntä, joka sinut loi tomusta ja sitten siemenestä ja muovaili sinut täydelliseksi ihmiseksi?

38. Minä pidän Häntä Herranani enkä aseta ketään muuta Hänen rinnalleen.

39. Ja miksi et sanonut astuessasi puutarhaasi: (tapahtukoon) mitä Jumala tahtoo. Ilman Hänen apuaan minulla ei ole mitään voimaa. Jos arvelet minun olevan köyhemmän mitä rikkauteen ja lapsiin tulee,

40. niin voi käydä niin, että Herrani antaa minulle parempaa kuin sinun puutarhasi ja lähettää tulen taivaasta sen tuhoksi, niin että se tulee erämaaksi, jossa ei kasva mitään.

41. Tai Hän voi kuivata sen veden, niin ettet saa sitä mistään.»

42. Niinpä tuhoutuikin hänen hedelmäsatonsa, ja hän väänteli käsiään ajatellessaan, mitä kaikkea hän siihen oli kuluttanut; myös puut runkoineen sortuivat maahan, ja hän sanoi: »Voi, jospa en olisi asettanut ketään Herrani rinnalle.»

43. Eikä ollut joukkoa, joka Jumalasta riippumatta olisi häntä auttanut, eikä hän apua saanut.

44. Katso, apu tulee totuuden Jumalalta: Hän on paras palkitsemisessa ja Hän antaa parhaan lopun.

45. Esitä heille myös vertaus tämän maailman elämästä! Se on kuin sade, jonka Me taivaasta alas lähetämme, niin että se imeytyy maan kasveihin, mutta sitten kaikki kuivuu korsiksi, jotka tuuli puhaltaa hajalleen. Jumala on väkevä yli kaiken.

46. Rikkaus ja lapset ovat tämän maailman aarteita, mutta jatkuvat hyvät teot antavat Herrasi edessä paremman palkkion ja toivon.

47. Ja tulee päivä, jolloin Me saatamme vuoret siirtymään ja jolloin näet maan autiona tasankona, ja silloin Me kokoamme heidät yhteen, emmekä ketään heistä unohda.

48. Ja heidät asetetaan järjestynein rivein seisomaan Herrasi eteen, ja Me sanomme heille: »Totisesti, nyt tulette eteemme samanlaisina, joiksi Me teidät alussa loimme, mutta te kuvittelitte, ettemme milloinkaan asettaisi teille määräaikaan

49. Ja sitten otetaan esille kirja, ja sinä näet syntisten pelkäävän sitä, mitä se sisältää. Ja he sanovat: »Voi meitä, millainen kirja tämä onkaan! Siinä ei ole unohdettu pientä eikä suurta, vaan kaikki on siihen merkitty.» Ja silmiensä edessä he näkevät kaiken, mitä ovat tehneet. Herrasi ei tee vääryyttä kenellekään.

50. Kun Me lausuimme enkeleille: »Kumartakaa ihmistä, niin he kumartuivat kaikki paitsi saatana. Hän oli dzinni ja siksi tottelematon Herransa käskylle. Otatteko siis hänet ja hänen jälkeläisensä suojelijoiksenne mieluummin kuin Minut? He ovat teidän vihollisianne. Onneton on tämä vaihdos väärämielisille.

51. En kutsunut heitä todistajina läsnäolemaan taivaita ja maata luodessani enkä heitä itseänsäkään luodessani. En myöskään kutsunut kansan viettelijöitä ojentamaan minulle auttavaa kättänsä.

52. Ja kun se päivä tulee, jolloin Hän sanoo: »Kutsukaa nyt niitä, joita kuvittelette vertaisikseni!» ja he kutsuvat, niin nämä eivät heille vastaa, koska Me nostamme kuolettavan vihan heidän välillensä.

53. Syntiset näkevät tulen ja tietävät, että heidät syöstään siihen, eivätkä he löydä paikkaa, minne pelastautua.

54. Ja totisesti, tässä Koraanissa Me olemme ihmissuvulle erilaisin vertauksin selittänyt kaiken, mutta ihminen on luotujen joukossa suurin kiistelijä.

55. Mikään ei estä ihmisiä uskomasta, saatuaan johdatuksen, eikä anomasta anteeksiantoa Herraltansa ennen kuin muinaisten kansojen kohtalo toistuu heillekin ja tuskantuomio lankeaa heille heidän silmiensä edessä.

56. Emme Me lähettiläitä muuta varten lähettänyt kuin ilosanomain tuojiksi ja varoittajiksi, mutta epäuskoon antautuneet kiistelevät

valheellisin puhein väärentääkseen siten totuuden. Ja he pitävät Minun merkkejäni ja heidän varoittamistaan leikkinä.

57. Kuka on väärämielisempi kuin se, joka kääntyy pois, kun häntä muistutetaan Herransa merkeistä, ja unohtaa, mitä hänen kaksi kättänsä ovat tehneet? Totisesti, Me olemme pannut verhot heidän sydäntensä ylle, jotta he eivät sitä ymmärtäisi, ja olemme sulkenut heidän korvansa. Ja jos sinä kutsut heitä oikealle tielle, he eivät konsanaan anna itseänsä opastaa.

58. Herrasi on kaikkein anteeksiantavaisin, laupeuden haltija. Jos Hän olisi käynyt heihin käsiksi heidän tekojensa mukaan, Hän olisi jouduttanut heidän tuomiotaan. Mutta heille on määrätty hetkensä, jota he eivät kykene välttämään.

59. Ja kun Me hävitimme ne kaupungit, joiden asukkaat olivat tehneet syntiä, se tapahtui siksi, että olimme määrännyt niiden hävityksen hetken.

60. Ja Mooses lausui nuorelle palvelijalleen: »En pysähdy ennen kuin saavutan kahden meren yhtymiskohdan, vaikka saisin kulkea vuosikausia.»

61. Mutta kun he saavuttivat yhtymiskohdan, he unohtivat kalansa, niin että se löysi tiensä mereen aukon kautta.

62. Kun he sitten olivat päässeet siitä ohi, Mooses lausui palvelijalleen: »Ota esille aamiaisemme; totisesti, me olemme rasittuneet matkallamme.»

63. Palvelija vastasi: »Huomasitko mitään, kun lepäsimme kalliolla? Minä unohdin sinne kalan, eikä kukaan muu kuin saatana saanut minua unohtamaan sitä, ja se löysi tiensä mereen perin ihmeellisellä tavalla.»

64. Mooses sanoi: »Tuolla on paikka, jota etsimme.» Sitten he palasivat takaisin seuraten jälkiään.

65. Perillä he tapasivat erään palvelijamme, jolle Me olimme osoittanut armoamme ja jolle olimme opettanut omaa viisauttamme.

66. Mooses sanoi hänelle: »Saanko minä seurata sinua sillä ehdolla, että opetat minulle sellaista, mitä itsellesi on opetettu Oikeasta Tiestä?»

67. Hän vastasi: »Totisesti, sinä et kykene pysymään kärsivällisenä minun kanssani.

68. Ja miten voisitkaan olla kärsivällinen asioissa, joita sinun tietämykseni ei käsitä?»

69. Mooses lausui: »Tulet kyllä huomaamaan, että minä, jos Jumala niin sallii, pysyn kärsivällisenä enkä ole sinulle tottelematon missään asiassa.»

70. Hän vastasi: »Jos siis minua seuraat, älä kysele minulta mitään, ennen kuin minä siitä sinulle puhun.»

71. Sitten he kulkivat tietään, kunnes astuivat erääseen veneeseen, johon hän teki reiän. Mooses kysyi: »Teetkö siihen reiän hukuttaaksesi sen matkustajat? Totisesti, oletpa menetellyt perin omituisesti.»

72. Toinen vastasi: »Enkö sinulle sanonut, ettet kykenisi tyynesti kestämään minun rinnallani?»

73. Mooses sanoi: »Älä soimaa minua siitä, minkä unohdin, äläkä tee taakkaani minulle liian vaikeaksi.»

74. Sitten he jatkoivat matkaansa, kunnes kohtasivat pojan, jonka hän surmasi. Mooses sanoi: »Oletko surmannut viattoman henkilön, joka ei ole ketään tappanut? Totisesti, olet tehnyt pahan työn.»

75. Hän vastasi: »Enkö sinulle sanonut, ettet kykenisi tyynesti kestämään minun rinnallani?»

76. Mooses sanoi: »Jos minä tämän jälkeen sinulta vielä jotakin kyselen, älä minua enää opasta. Olet saanut minulta riittävän anteeksipyynnön.»

77. Sitten he jatkoivat matkaansa, kunnes saapuivat erään kaupungin asukkaitten luokse ja pyysivät heiltä ruokaa, mutta nämä kieltäytyivät ottamasta heitä vieraakseen. Silloin he tapasivat kaupungissa muurin, joka oli sortumaisillaan, ja he korjasivat sen tukevaksi. Mooses lausui: »Jos olisit tahtonut, olisit saanut siitä työpalkan.»

78. Toinen vastasi: »Tässä tulee meille ero. Annan nyt sinulle selityksen siitä, mitä et kyennyt odottamaan.

79. Vene kuului köyhille ihmisille, jotka raatavat merellä. Minä halusin vioittaa sen, koska heitä ahdisti kuningas, joka väkivalloin otti haltuunsa kaikki veneet.

80. Pojalla taas oli uskovaiset vanhemmat, ja me estimme hänet tekemästä heille väkivaltaa kapinallisuudessaan ja uskottomuudessaan.

81. Samalla me toivoimme, että heidän Herransa antaisi heille hänen asemestaan pojan, joka olisi viattomampi ja lähempänä armoa.

82. Muuri kuuluu kahdelle kaupungin orvolle pojalle. Muurin juurella on aarre heitä varten, ja heidän isänsä oli hyvä mies. Herrasi tahtoi, että he ensin tulisivat täysi-ikäisiksi ja sitten ottaisivat aarteen Herrasi armona. Enkä minä tehnyt tätä kaikkea omasta aloitteestani: tämä on selitys siihen, mitä sinä et kyennyt odottamaan.»

83. Ihmiset kyselevät sinulta myös tietoja Kaksisarvisesta. Sano: »Olen kertova teille jotakin hänestä.»

84. Totisesti, Me perustimme hänen maallisen valtansa ja annoimme hänelle kaikkia apuneuveja.

85. Hän eteni yhtä suuntaa, kunnes saapui sinne, missä aurinko laskee, ja

86. näki sen laskevan kuumaan lähteeseen, ja hän tapasi lähistöllä ihmisiä.

87. Me lausuimme: »Oi Kaksisarvinen. Sinä voit tuottaa heille kärsimyksiä tai saatat löytää jotakin hyvää heistä.» Hän vastasi: »Sitä me kuritamme, joka on väärämielinen, ja sitten lähetämme hänet takaisin Herransa luokse, niin että Hän voi rangaista häntä ankaralla kärsimyksellä.

88. Mutta sitä, joka uskoo ja tekee hyvää, odottaa runsas palkka, ja lempeällä äänellä Me annamme hänelle käskymme.»

89. Sitten hän kulki toista suuntaa,

90. kunnes saapui paikkaan, jossa aurinko nousee, ja huomasi sen nousevan ihmisten yli, joille Me emme ollut antanut mitään varjosuojaa auringon puolelle.

91. Näin oli asia. Je Me tiesimme täydellisesti, miten hänen laitansa oli.

92. Sitten hän kulki vielä yhtä suuntaa, kunnes saapui kahden kalliomuurin väliseen laaksoon ja

93. tapasi näiden vuorten takana ihmisiä, jotka saattoivat tuskin ymmärtää ainoatakaan sanaa.

94. He sanoivat: »Oi Kaksisarvinen, totisesti, Goog ja Maagog levittävät pahaa maan päällä; onko meidän suoritettava sinulle veroa sillä ehdolla, että rakennat muurin heidän ja meidän välillemme?»

95. Hän vastasi: »Se (valtakunta veroineen), minkä Herrani on minulle perustanut, on minulle paras, joten riittää, kun autatte minua työvoimalla, niin että voin rakentaa lujan muurin teidän ja heidän välilleen.

96. Tuokaa minulle rautamöhkäleitä.» (Niitä tuotiin) kunnes hän oli täyttänyt kummankin vuoren välissä olevan solan. Hän sanoi: »Puhaltakaa!» He puhalsivat, kunnes rauta hehkui kuin tuli. Sitten hän sanoi: »Tuokaa nyt minulle sulaa kuparia, jotta voin valaa sen kaiken yli.»

97. Silloin he (maahantunkijat) eivät pystyneet kiipeämään sen ylitse eivätkä kaivautumaan alitse.

98. Hän sanoi vielä: »Tämä on Herrani suoma armo, mutta kun Herrani lupaus käy toteen, silloin Hän on murentava sen maan tomuksi, sillä Herrani lupaus on tosi.»

99. Ja sinä päivänä Me annamme joidenkuiden heistä törmätä toisia vastaan. Silloin puhalletaan pasuunoihin ja Me kokoamme heidät kaikki yhteen.

100. Ja sinä päivänä Me avaamme helvetin kauhistuttavana näkynä uskottomille.

101. Heidän silmänsä olivat verhotut Minun varoituksiltani, eivätkä he myöskään voineet niitä kuulla.

102. Luulevatko uskottomat, että he voivat suojelijoikseen ottaa palvelijoitani Minun sijastani? Totisesti, Me olemme valmistanut helvetin uskottomien asuinpaikaksi.

103. Sano: »Ilmoitanko teille, ketkä tekojensa vuoksi joutuvat pahimmin häviölle?»

104. Ne ovat niitä, joiden ponnistelut tämän maailman elämässä ovat menneet hukkaan, vaikka he luulevat tekevänsä hyvää.

105. Ne ovat niitä, jotka eivät usko Herransa merkkeihin eivätkä Hänen tulemiseensa. Siksi ovat myös heidän tekonsa mitättömiä, niin että Me emme niitä vaa'assa punnitse ylösnousemuksen päivänä.

106. Senvuoksi heidän palkkansa on oleva helvetti, koska he olivat uskottomia ja koska he pitivät Minun merkkejäni ja lähettiläitäni pilkkana.

107. Totisesti, niiden asuinpaikoiksi, jotka uskovat ja jotka suorittavat hyviä tekoja, tulevat autuaat puutarhat.

108. Siellä he saavat alati asua eivätkä halua paikkaansa vaihtaa.

109. Sano: »Jos meri muuttuisi musteeksi Herrani sanojen kirjoittamista varten, niin totisesti, meri tyhjenisi ennen kuin Herrani sanat loppuisivat, vieläpä vaikka lisäisimme siihen toisen yhtä suuren meren.»

110. Sano edelleen: »Minä olen ainoastaan teidän kaltaisenne ihmisolento, mutta minulle on ilmoitettu, että teidän Jumalanne on Yksi Jumala. Ken tahansa siis toivoo kohtaavansa Herransa, suorittakoon hyviä tekoja älköönkä ketään muuta palvoko niinkuin Herraansa.»

SURA 19. MARIAM (MARIAN SUURA)

Aloitan JUMALAN, laupiaan Armahtajan, nimeen.

1. Kaaf, Haa, Jaa, Ain, Saad.

2. Tämä on muistutus Herrasi laupeudesta palvelijaansa Sakariaa kohtaan,

3. kun hän salassa huokasi Herrallensa.

4. Hän lausui: »Herrani, totisesti minun ruumiini luut ovat heikentyneet ja ikäni vuoksi minun päässäni välkkyvät harmaat hiukset, mutta milloinkaan ei onni ole minua pettänyt rukoillessani Sinua, oi Herrani.

5. Minä pelkään sukulaisiani, jotka tulevat perijöikseni; onhan vaimoni hedelmätön; sentähden låhjoita minulle jälkeläinen,

6. joka perisi minut ja myöskin Jaakobin lapset, ja oi Herrani, tee hänestä Sinulle mieluisa.»

7. Oi Sakarias, totisesti, Me ilmoitamme sinulle ilosanoman pojasta, jonka nimi olkoon Johannes. Emme ole vielä luonut ketään sen nimistä.

8. Hän sanoi: »Herra, kuinka minä voin saada pojan, kun vaimoni on hedelmätön ja itseni on korkea ikä jo heikentänyt?»

9. Jumala vastasi: »Niin tapahtuu, sanoo Herrasi, se on helppo asia Minulle. Olenhan jo aikaisemmin luonut sinut tyhjästä.»

10. Hän sanoi: »Herra, anna minulle jokin tunnusmerkki!» Jumala lausui: »Se olkoon sinulle merkiksi, ettet voi kolmeen vuorokauteen puhua ihmisille mitään, vaikka olet aivan terve.»

11. Senjälkeen hän astui ulos rukouskammiosta kansansa eteen ja puhui kansalleen merkkien avulla: »Julistakaa Hänen kunniaansa aamuin ja illoin.»

12. Ja hänen pojalleen sanottiin: »Oi Johannes, ota Kirja vastaan halukkaasti!» ja Me annoimme Hänelle viisautta, kun hän oli vielä lapsi.

13. Annoimme hänelle myös innoitusta ja viattomuutta omastamme, ja hän kunnioitti vanhempiaan

14. ja oli hyvä heitä kohtaan. Hän ei ollut kapinallinen eikä tottelematon.

15. Rauha olkoon hänelle sinä päivänä, jolloin hän syntyi, ja sinä päivänä, jolloin hän kuolee, sekä sinä päivänä, jolloin hänet herätetään kuolleista.

16. Mainitse Kirjassa myös Mariasta: Hän lähti perheensä luota yksinäiseen paikkaan idässä.

17. Ja hän otti hunnun, joka verhosi hänet heidän katseiltaan. Senjälkeen Me lähetimme henkemme hänen luokseen, ja se ilmestyi hänelle aivan kuin ihmisolento.

18. Maria lausui: »Totisesti, minä etsin sinua vastaan turvaa laupeimpaan (Jumalaan) luottaen, jos olet hurskas.»

19. Hän vastasi: »Minä olen vain Herrasi lähettiläs ja tuon sinulle viattoman pojan.»

20. Maria sanoi: »Kuinka minä voisin saada pojan, kun kukaan ihminen ei ole minuun koskenut enkä ole siveetön?»

21. Hän vastasi: »Näin sanoo Herrasi: 'Se on helppo asia Minulle, ja se on oleva merkkinä ihmissuvulle ja armonosoituksena Meiltä; onhan asia jo ratkaistu.'»

22. Silloin Maria vastaanotti hänen lupauksensa ja siirtyi kauas syrjäiseen paikkaan.

23. Sitten synnytystuskat pakottivat hänet nojautumaan taatelipalmun runkoon. Hän lausui: »Voi, kun olisin kuollut ennen tätä ja minut olisi kokonaan unohdettu.»

24. Silloin ääni hänen altaan kutsui häntä ja sanoi: »Älä murehdi, totisesti Herrasi on asettanut lähteen jalkojesi juureen.

25. Ravista palmun runkoa, niin sinulle putoilee kypsiä taateleita.

26. Sentähden syö ja juo ja kirkastukoon silmäsi. Ja jos näet jonkun ihmisen, niin sano hänelle: »Totisesti, minä olen Laupeimmalle luvannut paastota enkä siis voi puhua tänään kenenkään ihmisolennon kanssa.»

27. Sitten hän palasi kansansa luokse kantaen lastaan. He huudahtivat: »Oi Maria, totisesti sinä olet tehnyt sangen pahasti.

28. Oi Aaronin sisar, sinun isäsi ei ollut kelvoton mies eikä äitisi huono nainen.»

29. Mutta hän vain osoitti lastaan. He sanoivat: »Kuinka voisimme puhua sellaiselle, joka on vielä kehdossa oleva lapsi?»

30. Poika vastasi: »Totisesti, minä olen Jumalan palvelija. Hän on antanut minulle Kirjan ja Hän on tehnyt minut profeetaksi.

31. Hän antaa minulle siunauksensa missä tahansa olenkin, ja Hän on määrännyt minun tehtäväkseni rukoilemisen ja almut niin kauan kuin elän.

32. (Hän on luonut minut) hyväksi äitiäni kohtaan, eikä Hän ole tehnyt minua kapinalliseksi, onnettomaksi.

33. Rauha ylläni sinä päivänä, jolloin synnyin, sinä päivänä, jolloin kuolen sekä sinä päivänä, jolloin minut herätetään kuolleista.»

34. Tällainen on Jeesus, Marian poika. Tämä on tosi sanoma, josta he kuitenkin kiistelevät.

35. Jumalan ei ole soveliasta hankkia itselleen poikaa; kunnia olkoon Hänelle! Kun Hän päättää jonkin asian, Hänen tarvitsee vain sanoa: »Tapahtukoon!» ja se tapahtuu.

36. Totisesti, Jumala on minun Herrani ja myöskin teidän Herranne; palvelkaa siis Häntä; tämä on oikea tie.»

37. Mutta lahkolaiset olivat keskenään erimielisiä; voi uskottomia, kun viimeinen päivä heidät kohtaa!

38. Kuinka hyvin he kuulevatkaan ja näkevät sinä päivänä, jolloin he astuvat eteemme! Mutta tänä päivänä väärämieliset ovat vielä suuren harhan vallassa.

39. Varoita heitä murheen päivästä, jolloin asia on jo ratkaistu, koska he ovat välinpitämättömiä ja epäuskoisia.

40. Totisesti, Me perimme maan ja kaikki, jotka siinä ovat. Ja Meidän luoksemme on heidän palattava.

41. Mainitse Kirjassa myös Aabrahamista. Hän oli vanhurskas mies sekä profeetta.

42. Hän lausui isälleen: »Oi isäni, miksi palvelet sellaista, joka ei kuule eikä näe eikä kykene vähääkään sinua auttamaan?

43. Oi isäni, totisesti minulle on suotu tietoa, jota sinä et ole saanut, sentähden seuraa minua, minä olen johdattava sinut oikealle tielle.

44. Oi isäni, älä palvele saatanaa. Totisesti, saatana on tottelematon Laupeimmalle.

45. Oi isäni, minä pelkään, että Laupeimman kuritus on sinua kohtaava ja että sinusta tulee saatanan liittolainen.»

46. Hän vastasi: »Oletko luopunut minun jumalistani, oi Aabraham? Totisesti, ellet muuta mieltäsi, niin minä olen kivittävä sinut kuoliaaksi. Poistu luotani pitkäksi aikaa.»

47. Aabraham sanoi: »Rauha olkoon sinulle. Olen rukoileva sinulle Herraltani anteeksiantoa. Totisesti, Hän on lempeä minua kohtaan.

48. Mutta minä luovun sinusta ja siitä, mitä sinä rukoilet Jumalan asemesta. Minä olen rukoileva Herraani ja ehkäpä en ole suotta vetoava Herraan.»

49. Kun hän oli vaeltanut pois heidän luotaan ja hylännyt sen, mitä he palvelivat, Me annoimme hänelle Iisakin ja Jaakobin ja teimme kummastakin profeetan.

50. Ja Me soimme heille armoamme ja teimme heistä kuuluisia miehiä, totuuden julistajia.

51. Mainitse Kirjassa myös Mooseksesta. Totisesti, hän kuului valittujen joukkoon ja hän oli myös lähettiläs ja profeetta.

52. Me kutsuimme hänet vuoren oikealta puolelta ja sallimme hänen läheltä puhutella Itseämme.

53. Ja armossamme Me teimme hänen veljestään Aaronista profeetan.

54. Muista Kirjassa myös Ismaelia. Totisesti, hän oli lupaukselle uskollinen, ja hän oli myös lähettiläs ja profeetta.

55. Hän määräsi perheensä rukoilemaan ja antamaan almuja ja hän oli Herrallensa mieluinen.

56. Muista Kirjassa myös Idrisiä. Totisesti, hän oli uskollinen ja hänkin oli profeetta.

57. Ja Me ylensimme hänet korkeaan asemaan.

58. Nämä kaikki olivat niitä, joille Me annoimme siunauksemme. He olivat profeettoja Aadamin jälkeläisten joukossa ja niiden, jotka pelastimme Nooan mukana. Samoin Aabrahamin ja Ismaelin jälkeläisten joukossa sekä niiden, joille olemme antanut johdatuksen ja jotka olemme valinnut. Kun heille lueteltiin laupeimman Jumalan tunnusmerkkejä, he lankesivat maahan palvoen ja kyyneliä vuodattaen.

59. Mutta heidän jälkeensä tuli sellaisia, jotka laiminlöivät rukouksensa ja seurasivat himojaan. Siksi he saavatkin palkan luopumuksestaan.

60. Mutta ne, jotka kääntyvät Jumalan puoleen ja uskovat ja jotka suorittavat hyviä tekoja, saavat astua puutarhaan, eikä heille tehdä pienintäkään vääryyttä:

61. he astuvat heille näkymättömiin autuaisiin puutarhoihin, jotka Armahtaja on palvelijoillensa luvannut. Totisesti, Hänen lupauksensa on täyttyvä.

62. He eivät kuule siellä mitään turhaa puhetta, vaan ainoastaan sanan »Rauha!» Ja ravintonsa he saavat sekä aamuin että illoin.

63. Tällainen on puutarha, jonka Me annamme perinnöksi niille palvelijoillemme, jotka ovat hurskaita.

64. Ja enkelit sanovat: »Me laskeudumme maan päälle vain Herrasi käskystä. Hänelle kuuluu kaikki, mikä on edessämme ja mikä on takanamme, ja kaikki, mikä on näiden välissä.» Eikä Herrasi ole huonomuistinen.

65. Hän on taivaitten ja maan ja kaiken niiden välisen Herra. Sentähden palvelkaa Häntä ja pysykää kestävinä palvelemisessanne. Tunnetko ketään, joka olisi Hänen nimensä kaltainen?

66. Ja kuitenkin ihminen sanoo: »Kuinka, herätetäänkö minut todellakin kuoltuani jälleen eloon?»

67. Eikö ihminen lainkaan muista, että Me loimme hänet jo kerran ennen aivan tyhjästä?

68. Herrasi kautta! Me kokoamme varmasti heidät ja saatanat ja saatamme heidät polvistumaan helvetin ympärille.

69. Senjälkeen Me erotamme jokaisesta lahkosta ne, jotka kiivaimmin uhmailivat Laupeinta vastaan.

70. Totisesti, Me tunnemme parhaiten ne, jotka suurimmalla syyllä on syöstävä helvettiin.

71. Teidän joukossanne ei ole ainoatakaan, joka ei sinne joutuisi. Tämä on Herrasi sitova määräys.

72. Sitten Me pelastamme ne, jotka harjoittavat hartautta, mutta väärintekijät Me hylkäämme sinne polvillensa.

73. Ja kun selvät merkkimme on heille ilmoitettu, sanovat epäuskon valtaamat niille, jotka uskovat: »Kumpi puoli on edullisemmassa asemassa ja näyttää lukuisemmalta?»

74. Kuinka monta ennen heitä elänyttä sukupolvea olemmekaan hävittänyt, vaikka ne olivat heitä rikkaampia ja uhkeampia!

75. Sano: »Jotka kulkevat harhaannuksissa, niiden päiviä Laupein pidentää, kunnes he näkevät, mitä heille on luvattu, rangaistus taikka

tuomion hetki, ja tulevat tietämään, kenen asema on huonoin ja kenen voimat heikoimmat.»

76. Mutta niille, jotka vaeltavat oikeata tietä, Jumala enentää johdatustansa. Ja pysyväiset hyvät työt saavat Jumalan luona paremman palkan ja paremman turvapaikan.

77. Oletko nähnyt sellaisen, joka ei usko merkkeihimme ja sanoo: »Totisesti, minulle annetaan rikkautta ja lapsia.»

78. Onko hän siis saanut tietoa näkymättömistä asioista, tai onko hän hankkinut sitoumuksen kaikkein Laupeimmalta?

79. Totisesti ei. Me kirjoitamme muistiin hänen sanansa ja pidennämme hänen tuskansa aikaa.

80. Me perimme häneltä pois sen, mistä hän on kerskaillut, ja yksin hän on astuva eteemme.

81. He ottavat myös Jumalan rinnalle muita jumalia, jotka muka heitä auttavat.

82. Mutta nämä kieltävät heille osoitetun jumaloimisen ja kääntyvät heidän vastustajikseen.

83. Etkö ole huomannut, että Me lähetämme pahat henget uskottomien luokse viettelemään näitä kiusaukseen.

84. Mutta älä hätäile heidän tähtensä. Me määräämme heille luetut päivänsä.

85. Tulee päivä, jolloin Me kokoamme hurskaat Laupeimman luokse hänen vieraakseen.

86. Mutta syntiset me ajamme helvettiin janoisena laumana.

87. Heillä ei ole ketään puoltajaa, paitsi niillä, jotka ovat sopineet Laupeimman kanssa.

88. He väittävät, että Armahtaja on hankkinut itselleen lapsen.

89. Totisesti, te olette puhuneet sangen pahasti.

90. Taivaat saattavat puhjeta ja maa voi repeytyä kappaleiksi ja vuoret luhistua tomuksi,

91. koska he väittävät Laupeimman hankkineen lapsen.

92. Onhan sopimatonta, että Laupeimmalla olisi lapsi.

93. Taivaissa ja maan päällä ei ole ainoatakaan, joka tulisi Laupeimman luo muuten kuin palvelijana.

94. Totisesti, Hän tietää heidän lukunsa ja Hän on sen tarkoin laskenut.

95. Ja ylösnousemuksen päivänä jokainen heistä astuu Hänen eteensä omakohtaisesti.

96. Totisesti, ne, jotka uskovat ja tekevät hyviä töitä, Jumala on palkitseva rakkaudella.

97. Senvuoksi Me olemme tehnyt Koraanin helposti ymmärrettäväksi sinun kielelläsi, jotta voisit julistaa ilosanomaa hurskaille ja varoittaa riitaisia.

98. Kuinka monia ennen heitä eläneitä sukupolvia olemmekaan hävittänyt! Saatatko löytää enää ainoatakaan heidän joukostaan tahi kuulla heistä pienintäkään äännähdystä?

SURA 20. TA-HA (TA-HA:N SUURA)

Aloitan JUMALAN, laupiaan Armahtajan, nimeen.

1. Taa Haa.

2. Emme ole lähettänyt sinulle Koraania tehdäksemme sinua onnettomaksi,

3. vaan jotta se olisi kehoitus Jumalaa pelkääville,

4. Hänen lähettämänsä, joka on luonut taivaan korkeudet ja maan.

5. Hänelle, Armahtajalle, joka on noussut valtaistuimelleen,

6. kuuluu kaikki, mitä on taivaassa ja mitä on maan päällä, mitä on niiden välillä ja maan alla.

7. Siksi ei sinun tarvitse rukoilla kovalla äänellä; sillä Hän tietää yhtä hyvin salaisen ja kätketyn.

8. Ei ole muita jumalia kuin Jumala; hänelle kuuluvat ihanimmat nimitykset.

9. Oletko kuullut kertomusta Mooseksesta?

10. Kun hän näki tulen, hän lausui perheelleen: »Malttakaa! Minä totisesti näen tulen. Ehkä hankin siitä teille virikeliekin tai kenties saan sen kautta johdatuksen.»

11. Kun hän sitten lähestyi tulta, kuului ääni: »Oi Mooses!

12. Totisesti, Minä olen sinun Herrasi. Riisu kenkäsi, sillä olet pyhässä Tuwan laaksossa.

13. Minä olen valinnut sinut, kuule siis, mitä sinulle ilmaistaan.

14. Totisesti, Minä olen Jumala, eikä ole muuta jumalaa kuin Minä. Sentähden palvele Minua ja suorita rukouksesi pitäen Minut mielessäsi.

15. Totisesti, hetki lähestyy, Minä vedän sen esiin salasta, ja jokainen sielu saa palkan tekojensa mukaan.

16. Sentähden älä anna sellaisen, joka ei siihen usko ja seuraa vain himojaan, kääntää pois siitä huomiotasi, muuten joudut turmion omaksi.

17. Mutta mitä sinulla on oikeassa kädessäsi, Mooses?»

18. Hän vastasi: »Se on sauvani. Siihen minä nojaudun ja sillä pudistelen lehtiä maahan lampaitani varten ja käytän sitä muihinkin tarkoituksiin.»

19. Jumala sanoi: »Heitä se maahan, Mooses!»

20. Niin hän heitti sen maahan, ja katso, siitä tuli mateleva käärme.

21. Jumala sanoi: »Ota se käteesi äläkä pelkää! Me muutamme sen jälleen entiseen tilaansa.

22. Ja purista kätesi kainaloosi, niin se käy kokonaan valkeaksi, ei kuitenkaan taudin tartuttamaksi - tämä on toinen merkki.

23. Tämä siksi, että Me voisimme näyttää sinulle joitakin suurimpia merkkejämme.

24. Lähde faraon luokse. Totisesti, hän on paisunut yli mittojensa.»

25. Mooses sanoi: »Herrani, vahvista mieltäni,

26. järjestä tehtäväni minulle helpoksi

27. ja avaa kieleni siteet,

28. jotta he ymmärtäisivät puheeni.

29. Anna minulle avukseni joku perheestäni,

30. Aaron veljeni;

31. ja tue minua hänen kauttansa,

32. sekä tee hänet osalliseksi tehtävääni,

33. jotta voisimme suuresti Sinun kunniaasi kirkastaa

34. ja että voisimme Sinua alati muistaa.

35. Totisesti, Sinä valvot meitä valppaasti.»

36. Jumala lausui: »Tapahtukoon sinulle, mitä pyydät, Mooses!

37. Totisesti, jo kerran aikaisemmin Me olemme kohdistanut sinuun suosiomme,

38. kun käskimme äitiäsi näin sanoen:

39. 'Laske hänet vasuun ja aseta vasu veteen, niin että virta työntää hänet rannalle, jolloin eräs, joka on sekä Minun että hänen vihollisensa, nostaa hänet ylös.' Ja Minä olen osoittanut sinulle rakkauttani, jotta sinut, kasvatettaisiin silmieni edessä.

40. Kun sisareni kulki ohi ja sanoi: 'Näytänkö teille jonkun, joka hänestä huolehtii?' niin Me toimitimme sinut äitisi huostaan, jotta hänen silmänsä kirkastuisivat ja ettei hän enää murehtisi. Sinä tapoit erään miehen, mutta Me pelastimme sinut hädästä, Me karkaisimme sinua myös kurituksella. Senjälkeen sinä viivyit muutamia vuosia Midianin asukkaitten keskuudessa. Ja nyt saavuit käskystämme tänne, oi Mooses.

41. Minä olen valinnut sinut Itseäni varten.

42. Menkää, sinä ja veljesi, viemään Minun merkkejäni ja pitäkää Minut herkeämättä mielessänne.

43. Lähtekää kumpikin faraon luokse, sillä totisesti, hän on paisunut.

44. Puhukaa hänelle sitten sävyisästi, ehkä hän ottaa siitä vaarin tai kavahtaa.»

45. He sanoivat: »Herra, me pelkäämme, että hän kiihtyy pahasti meitä vastaan tai rikkoo Sinua vastaan.»

46. Jumala vastasi: »Alkää pelätkö, totisesti, Minä olen kanssanne. Minä kuulen ja minä näen.

47. Menkää sentähden yhdessä hänen eteensä ja sanokaa: 'Totisesti, me olemme Herrasi lähettiläitä. Lähetä siis Israelin lapset meidän mukanamme äläkä aiheuta heille kärsimyksiä. Olemme tulleet sinun luoksesi tuomaan tunnusmerkkejä Herraltasi. Rauha olkoon sille, joka seuraa johdatusta.

48. Totisesti, meille on ilmoitettu, että rangaistus on varmaan kohtaava sitä, joka puhuu valhetta ja kääntyy pois.'»

49. Hän sanoi: »Oi Mooses, kuka onkaan teidän kummankin Herra?»

50. Hän vastasi: »Meidän Herramme on Hän, joka loi kaiken muotoihinsa ja sitten ylläpitää sitä kaitselmuksen kautta.»

51. Hän sanoi:»Millainen onkaan aikaisempien sukupolvien olotila?»

52. Mooses vastasi: »Tiedot heistä ovat Herrani luona olevassa Kirjassa. Herrani ei erehdy eikä unohda.

53. Hän on luonut maan teidän kehdoksenne ja aukonut siihen polkuja teitä varten; ja Hän lähettää teille sateen pilvistä.» Niin olemme myös verhonnut maan monenlaisilla kasveilla.

54. Syökää niitä itse ja ruokkikaa niillä karjaanne. Totisesti, tässä on merkkejä sellaisille, joilla on ymmärrystä.

55. Maasta me teidät loimme, maaksi teidät jälleen muutamme ja maasta Me vielä kerran teidät eloon herätämme.

56. Totisesti, Me näytimme hänelle kaikki merkkimme, mutta hän selitti ne vaiheeksi ja torjui ne.

57. Hän sanoi: »Oi Mooses, oletko tullut luoksemme karkoittaaksesi meidät taikakeinoillasi pois maastamme?

58. Siinä tapauksessa aiomme käyttää sinua vastaan samanlaista taikakeinoa. Ehdota siis määrähetki, josta emme poikkea, et sinä emmekä me, ja jolloin kohtaamme toisemme jollakin keskeisellä paikalla.»

59. Mooses lausui: »Määrähetki olkoon teidän juhlapäivänänne, jolloin kansa kokoontukoon jo aamulla.»

60. Senjälkeen farao vetäytyi pois, teki suunnitelmansa ja palasi takaisin.

61. Mooses lausui heille: »Voi teitä! Älkää keksikö juonia Jumalaa vastaan, sillä Hän tuhoaa teidät rangaistuksellaan; totisesti ei ole toivomaansa menestystä sillä, joka juonia punoo.»

62. Sitten he kiistelivät asiasta keskenänsä ja pitivät salaista neuvottelua.

63. Jotkut heistä sanoivat: »Nämä kaksi miestä ovat totisesti taikureita, jotka noituudellaan haluavat karkoittaa teidät pois maastanne ja hävittää teidän sivistyneet tapanne.

64. Senvuoksi saattakaa suunnitelmanne valmiiksi ja astukaa riveihin! Totisesti, onnellinen se, joka tänään voittaa.

65. He sanoivat: »Oi Mooses, heitätkö sinä, vai teemmekö me sen ensiksi?

66. Hän vastasi: »Ei, heittäkää te!» Kun he niin tekivät, näytti hänestä, heidän taikuutensa voimasta, aivan kuin heidän köytensä ja sauvansa todella liikkuisivat.

67. Silloin Mooses tunsi pelkoa sydämessään.

68. Me sanoimme: »Älä pelkää, sinä pääset varmasti voitolle.

69. Heitä maahan, mitä sinulla on oikeassa kädessäsi, ja se on nielevä kaiken, mitä he ovat tehneet. He ovat suorittaneet pelkän taikurin tempun, mutta taikuri ei ole koskaan menestyvä, minne tahansa hän meneekin.»

70. Ja taikurit lankesivat maahan kunnioituksesta ja sanoivat: »Me uskomme Aaronin ja Mooseksen Herraan.»

71. Silloin lausui farao: »Uskotteko te häneen ennenkuin minä annan teille luvan? Totisesti, hän on teidän mestarinne, joka on opettanut teille noituutta. Sentähden minä olen leikkaava teiltä käden ja jalan vastakkaisilta puolilta ja naulitseva teidät palmunrunkoon. Tctisesti, silloin tiedätte, kuka meistä on kurittamisessa ankarin ja sitkein.»

72. He vastasivat: »Emme voi todellakaan asettaa sinua korkeammalle kuin sen, mikä meille on ilmaistu selvin tunnusmerkein, emmekä Hänen yläpuolelleen, joka meidät on luonut. Pane siis päätöksesi täytäntöön, kuten aiot. Sinun määräyksesi ulottuvat vain tämän maailman elämään.

73. Totisesti, me uskomme Herraamme, että Hän voi antaa anteeksi syntimme ja noituuden, mihin sinä meidät pakotit. Jumala on paras ja pysyvin.»

74. Totisesti, joka saapuu Herransa eteen synnin tilassa, häntä varten on helvetti. Siellä hän ei voi kuolla eikä liioin elää.

75. Mutta joka saapuu Hänen eteensä uskovaisena, hyviä töitä suoritettuaan, hän kuuluu niihin, joita varten on korkein kunnia,

76. ikuiset puutarhat, joiden kautta joet virtaavat ja joissa he saavat alati asua. Tällaisen palkinnon saa se, joka tekee parannuksen.

77. Totisesti, Me annoimme Moosekselle näin kuuluvan käskyn: »Lähde matkaan palvelijaini kanssa yöaikaan ja avaa heille kuiva tie meren halki. Älä pelkää, että sinut saavutetaan, vaan kulje säikkymättä eteenpäin.

78. Mutta farao ajoi heitä sotajoukkoineen takaa, ja silloin meri peitti heidät alleen, hukuttaen kaikki.

79. Sillä farao johti kansansa harhaan eikä opastanut sitä oikealle tielle.

80. »Oi Israelin lapset! Totisesti, Me pelastimme teidät vihollisistanne ja teimme kanssanne liiton vuoren oikealla puolella sekä lähetimme teille mannaa ja peltopyitä.

81. Syökää kaikkea hyvää, mitä olemme ravinnoksenne suonut, mutta älkää menkö hillittömyyksiin, ettei vihani lankea päällenne, sillä ketä minun vihani kohtaa, hän totisesti hukkuu.

82. Mutta Minä olen peräti anteeksiantavainen sitä kohtaan, joka kääntyy ja uskoo sekä tekee hyvää ja pysyy jatkuvasti oikealla tiellä.

83. »Mutta miksi olet kiirehtinyt pois kansasi luota,oi Mooses?»

84. Hän vastasi: »He seuraavat jälkiäni, ja minä kiiruhdan luoksesi, oi Herra, jotta olisit minuun tyytyväinen.»

85. Silloin Herra lausui: »Totisesti, olemme koetellut kansaasi sinun poistuttuasi, sillä Saamiri on johdattanut sen harhaan.»

86. Silloin Mooses palasi kansansa luokse täynnä kiivautta ja murhetta. Hän sanoi: »Oi kansani, eikö Herranne antanut teille ihanan lupauksen? Näyttikö sovittu aika teistä liian pitkältä? Vai toivoitteko Herran vihan lankeavan päällenne, koska rikoitte minulle tekemänne lupauksen?

87. He vastasivat: »Me emme rikkoneet lupausta omasta tahdostamme, vaan meidät pakotettiin kantamaan raskaat taakat kansan koristeita ja heittämään ne tuleen, ja Saamiri teki samoin.»

88. Siten Saamiri valmisti heille (kulta)vasikan, josta lähti kumea ääni. Ja he sanoivat: »Tämä on teidän jumalanne ja Mooseksen jumala, mutta hän on sen unohtanut.»

89. Eivätkö he huomanneet, että se ei puhunut heille ainoatakaan sanaa, ja ettei sillä ollut valtaa tehdä heille vahinkoa eikä hyvääkään?

90. Tosin oli Aaron jo aikaisemmin heille puhunut: »Oi kansani! Näin olette hankkineet itsellenne koettelemuksen. Mutta totisesti, Herranne on kaikkein armollisin, sentähden seuratkaa minua ja totelkaa käskyäni.»

91. He vastasivat: »Emme lakkaa sitä palvelemasta, ennen kuin Mooses palaa luoksemme.»

92. Mooses lausui: »Oi Aaron! Kun näit heidän joutuvan harhaannukseen,

93. mikä esti sinua seuraamasta minua? Etkö tottele käskyäni?»

94. Hän vastasi: »Oi äitini poika! Älä tartu partaani äläkä päähäni. Pelkäsin todella sinun sanovan: 'Olet aikaansaanut hajaannusta Israelin lasten keskuudessa odottamatta minun ratkaisuani.'»

95. Mooses sanoi: »Miten on sinun laitasi, oi Saamiri?»

96. Hän vastasi: »Minä näin, mitä he eivät nähneet; otin pölyä lähettilään jalanjäljistä, mutta sitten heitin sen pois. Tämä näytti parhaalta mielestäni.»

97. Mooses lausui: »Mene matkaasi, osasi on tässä elämässä sanoa: 'Älkää minuun koskeko!' Totisesti, sinua varten on määrähetki, jota et voi välttää. Katso jumalaasi, jota niin kauan palvelit, Me poltamme sen ja sitten sirotamme tuhkan mereen.»

98. Jumalanne on ainoa Jumala: Hänen rinnallaan ei ole muuta jumalaa. Hän sulkee tietoonsa kaikki asiat.

99. Näin olemme kertonut sinulle siitä, mitä aikaisemmin on tapahtunut, ja olemme antanut sinulle muistutuksen Itsestämme,

100. joka kääntyy pois, saa ylösnousemuksen päivänä kantaa taakkansa.

101. Ikuisesti he saavat sitä tehdä, ja surkea on heidän kuormansa oleva ylösnousemuksen päivänä.

102. Sinä päivänä puhalletaan pasuunoihin, ja Me kokoamme syntiset sokaistuina.

103. Hiljaa he silloin puhuvat toisillensa ja sanovat: »Olette viipyneet vain kymmenen (päivää).»6)

104. Me tiedämme parhaiten, mitä he sanovat, kun lujauskoisin heistä lausuu: »Ette ole viipyneet kuin päivän.»

105. Ja he tekevät sinulle kysymyksiä vuorista. Vastaa: »Herrani on hajoittava ne perustuksiaan myöten.»

106. Niiden paikalle Hän jättää aution erämaan,

107. jossa et ole näkevä kohokohtaa etkä kukkulaa.

108. Sinä päivänä he seuraavat kutsujaa, joka kulkee suoraa tietä. Silloin heidän äänensäkin vaimentuvat laupeimman Jumalan edessä, niin että voit kuulla vain hiljaista sorinaa.

109. Sinä päivänä ei kenenkään puoltopuheesta ole hyötyä, ellei laupein Jumala häntä hyväksy tai mielisty hänen sanoihinsa.

110. Hän tietää, mitä heillä on edessään ja mitä takanaan, mutta heidän tietonsa ei tätä käsitä.

111. Ja kaikki kasvot nöyrtyvät ikuisesti elävän, ikuisesti pysyvän edessä. Ja turmioon joutuu se, joka vääryyttä harjoittaa.

112. Mutta ken tekee hyvää ja on uskovainen, hänen ei tarvitse pelätä vääryyttä eikä ansionsa menetystä.

113. Tällä tavoin me olemme lähettänyt maan päälle arabiankielisen Koraanin ja selittänyt eri tavoin niitä seikkoja, joilla heitä on uhattu, jotta he hartautta harjoittaisivat tai tulisivat ymmärtäväisiksi.

114. Ylevä korkeudessaan on Jumala, Kuningas, Totuus. Mutta, Muhammed, älä pidä kiirettä Koraanin suhteen, ennen kuin se täydellisesti on sinulle ilmoitettu. Sano: »Herra, avarra minua tiedossa!»

115. Totisesti, jo aikaisemmin Me annoimme käskymme Aadamille, mutta hän unohti sen, emmekä havainnut hänessä lujaa kestävyyttä.

116. Kun sanomme enkeleille: »Kumartakaa ihmistä (Aadamia)», niin he kumarsivat muut paitsi Iblis (saatana), tämä kieltäytyi.

117. Senvuoksi sanoimme: »Oi ihminen (Aadam), totisesti, tämä on sinun ja vaimosi vihollinen. Älä anna hänen karkoittaa teitä puutarhasta (paratiisista), sillä silloin tulet onnettomaksi.

118. Totisesti, puutarhassa sinun ei tarvitse nähdä nälkää eikä olla vaatteita vailla.

119. Eikä sinun tarvitse olla janoissasi eikä auringonpaahteessa.»

120. Silloin saatana vietteli heidät sanoen: »Oi ihminen (Aadam), näytänkö sinulle kuolemattomuuden puun ja kuningaskunnan, joka ei häviä?»

121. Niin kumpikin söi siitä, jolloin heidän alastomuutensa ilmeni heille ja he alkoivat peitellä itseään puutarhan lehdillä. Siten ihminen (Aadam) oli tottelematon Herralleen ja lankesi syntiin.

122. Mutta senjälkeen hänen Herransa valitsi hänet jälleen, kääntyi hänen puoleensa ja antoi hänelle johdatuksensa.

123. Hän lausui: »Lähtekää kumpikin täältä maan päälle, ja teistä tulee toistenne viholliset. Kun lähetän teille johdatukseni, niin se, joka sitä seuraa, ei joudu harhaan eikä tule onnettomaksi.

124. Mutta joka kääntää selkänsä Minun varoitukselleni, hänen on eläminen ahdingossa, ja sokeana hän herää ylösnousemuksen päivään.»

125. Hän on sanova: »Herra, miksi herätit minut sokeana, vaikka aikaisemmin olin näkevä?»

126. Herra vastaa: »Niin on. Sinä sait merkkimme, mutta ylenkatsoit ne, ja juuri senvuoksi Me nyt hylkäämme sinut.»

127. Tällä tavoin me palkitsemme sitä, joka on hillitön eikä usko Herransa ilmoituksiin. Tulevan päivän kuritus on vielä raskaampi ja jatkuvampi.

128. Eivätkö he tiedä, että olemme tuhonnut niin monta ennen heitä elänyttä sukupolvea, joiden asuinsijoilla he kuljeskelevat? Totisesti tässä on merkkejä niille, joilla on ymmärrystä.

129. Ellei Herrasi sana olisi edellä käynyt, olisi heidän tuhonsa jo tullut, mutta heidän hetkensä on määrätty.

130. Siksi kestä kärsivällisesti mitä he puhuvat, ja ylistä Herraasi kiittämällä Häntä ennen auringonnousua ja ennen sen laskua, ja yön hetkinä ylistä Häntä samoin kuin päivän tunteina, jotta tulisit hyvälle mielelle.

131. Älä käännä silmiäsi tämän maailman elämän loistoa kohti, josta olemme antanut muutamien nauttia, voidaksemme heitä koetella. Sillä Herrasi antimet ovat paremmat ja pysyvämmät.

132. Velvoita kansaasi rukoilemaan ja ole myös itse siinä uuttera. Me emme pyydä sinulta huolenpitoa. Me pidämme huolen sinusta. Ja hurskauden loppu on hyvä.

133. He sanovat: »Miksi hän ei tuo meille merkkiä Herraltansa?» Eikö heille todella ole jo annettu selvä vahvistus aikaisempien kirjoituksien suhteen?

134. Ja jos olisimme saattanut heidät jonkin vitsauksen alaisiksi ennen profeetan tuloa, he olisivat sanoneet: »Herra, miksi et lähettänyt luoksemme sananjulistajaa, jotta olisimme voineet seurata käskyäsi, ennenkuin meidät masennettiin ja häväistiin?»

135. Vastaa heille: »Kaikki odottavat, sentähden odottakaa tekin, sillä pian tulette tietämään, ketkä ovat oikean tien kulkijoita ja ketkä ovat saaneet johdatuksen.»

SURA 21. AL-ANBIJAA (PROFEETTOJEN SUURA)

Aloitan JUMALAN, laupiaan Armahtajan, nimeen.

1. Tilinteko lähestyy ihmisiä, mutta suruttomina he kääntyvät pois.

2. Heidän Herraltaan ei tule yhtäkään uutta varoitusta, jota he kuuntelisivat pilkkaa tekemättä.

3. Heidän sydämensä ovat huolettomat, ja väärämieliset juttelevat salaa ja sanovat: »Tämä mies on vain ihmisolento kuten tekin. Sallitteko siis hänen lumouksensa vaikuttaa itseenne vaikka havaitsette sen?»

4. Hän vastasi: »Herrani tietää, mitä puhutaan taivaassa tai maan päällä, koska Hän on kaikkivaltias, kaikkitietävä.»

5. Mutta he sanovat: »Tämä on vain unennäköjen sekasotkua. Hän on tämän keksinyt. Hän on runoilija. Esittäköön sen vuoksi meille tunnusmerkin, kuten entisetkin lähettiläät tekivät.»

6. Eiväthän ennen heitä nekään kaupungit uskoneet, jotka me tuhosimme. Ottaisivatko siis nämä uskoakseen?

7. Ennen sinuakin lähetimme vain ihmisiä, joille annoimme ilmestyksemme. Kysykää siis niiltä, jotka ovat ottaneet varoitusta noudattaakseen, ellette itse tiedä.

8. Emme tehnyt heistä olentoja, jotka eivät kaivanneet ruokaa, eivätkä he olleet kuolemattomia.

9. Sen jälkeen täytimme heille antamamme lupauksen ja pelastimme heidät ja kenet tahdoimme, mutta hillittömät Me tuhosimme.

10. Totisesti, olemme ylhäältä ilmaissut teille kirjan, jossa teitä varoitetaan. Ettekö jo ymmärrä?

11. Kuinka monta väärämielistä kaupunkia Me hävitimmekään! Ja kutsuimme sitten esiin toisen kansan.

12. Kun he tunsivat voimamme, niin katso, he alkoivat paeta.

13. »Älkää paetko, vaan palatkaa sen rikkauden ääreen, joka teille on suotu, ja asuntoihinne, kun teiltä kysytään tekojanne.»

14. He sanoivat: »Voi meitä, me olimme todella väärämielisiä!»

15. Ja näin he jatkoivat huutoaan, kunnes Me heidät leikkasimme kuin viljan ja sammutimme kuin tulen.

16. Emme ole pilan vuoksi luonut taivasta ja maata ja kaikkea niiden välillä olevaa.

17. Jos olisimme halunnut itsellemme leikkikalun, olisimme voinut sen itsekin tehdä. Mutta emme aio sellaista.

18. Ei, Me heitämme totuuden valhetta vastaan, niin että se musertaa sen pään, ja katso, se häviää! Mutta voi teitä valheittenne tähden!

19. Hänelle kuuluu jokainen, joka on taivaassa ja maan päällä. Ja ne, jotka ovat Hänen puolellaan, eivät ole liian ylpeitä Häntä palvelemaan, eivätkä he siihen väsy.

20. Öin ja päivin he Häntä lakkaamatta ylistävät.

21. Tai olisivatko he hankkineet maan päältä jumalia, jotka voivat herättää kuolleita?

22. Jos taivaassa ja maan päällä olisi muita jumalia kuin Herra, niin taivas ja maa olisivat joutuneet sekasortoon. Siksi kunnia olkoon Jumalalle, voiman Herralle, Hän on niiden yläpuolella, joita he Hänen rinnalleen asettavat.

23. Hänen ei tarvitse vastata siitä, mitä on tehnyt, mutta heidän on kaikesta vastattava.

24. Ovatko he omaksuneet muita jumalia Hänen rinnalleen? Sano: »Esittäkää todisteenne. Tämä (Koraani) on varoituksena niille, jotka nyt ovat kanssani, sekä niille, jotka olivat ennen minua.» Mutta useimmat heistä eivät tunne totuutta, vaan kääntyvät pois.

25. Emme lähettänyt ennen sinua ainoatakaan lähettilästä, jolle emme olisi ilmaissut: »Totisesti, ei ole muuta jumalaa kuin Minä, siksi palvelkaa Minua.»

26. He väittävät Laupeimman hankkineen itselleen pojan. Kunnia yksin Hänelle! He (enkelit) ovat vain kunnioitettavia palvelijoita.

27. He eivät aloita puhetta ennen Häntä, vaan toimivat Hänen käskyään täyttäen.

28. Hän tietää, mitä heillä on edessään ja mitä on heidän jäljessään, eivätkä he voi puoltaa ketään muuta kuin sellaista, jonka Hän hyväksyy; ja he pelkäävät Hänen epäsuosiotaan.

29. Ja jos joku heistä sanoisi: »Totisesti, minä olen jumala kuten Hänkin», niin sellaiselle Me annamme palkaksi helvetin. Tällä tavoin Me palkitsemme vääryyden harjoittajat.

30. Eivätkö uskottomat huomaa, että taivaat ja maa olivat sulkeutuneet, kunnes Me erotimme ne toisistansa? Vedestä Me olemme luonut kaikki elolliset olennot. Eivätkö he sittenkään usko?

31. Me asetimme myös vahvoja vuoria maahan, ettei se liikkuisi heidän allansa. Ja Me aukaisimme sen kamaraan leveitä kulkuväyliä, jotta he vaeltaisivat.

32. Ja Me rakensimme vankan taivaanlaen; kuitenkin he kääntyvät pois sen merkeistä.

33. Ja juuri Hän on luonut yön ja päivän sekä auringon ja kuun; kaikki kulkevat määrättyä rataansa.

34. Ainoallekaan ihmiselle ennen sinua emme ole antanut kuolemattomuutta. Jos sinun on kuoltava, pystyisivätkö he siis alati elämään?

35. Jokaisen sielun on maistettava kuolema. Me koettelemme teitä sekä pahalla että hyvällä saattamalla teidät kiusauksiin. Ja Meidän luoksemme teidän on palattava.

36. Kun uskottomat sinut näkevät, he pitävät sinua pilkkanaan: »Onko tämä se, joka puhuu teidän jumalistanne?» He ovat niitä, jotka kieltävät Armahtajan varoituksen.

37. Ihminen on kiireessä luotu. Näytän teille pian merkkini, mutta älkää pyytäkö Minua kiirehtimään!

38. Ja he sanovat: »Milloin tämä uhkaus sitten täyttyy, jos olet totuudellinen?»

39. Jospa uskottomat tietäisivät sen hetken tulon, jolloin he eivät kykene torjumaan tulen liekkejä kasvoiltaan eivätkä selästään eivätkä saa mitään apua!

40. Se on saapuva yht'äkkiä yllättäen heidät. He eivät voi torjua sen tuloa eikä heille suoda vähääkään armonaikaa.

41. Pilkattiinhan totisesti lähettiläitä ennen sinuakin, mutta pilkkaajat joutuivat sen uhreiksi, mille olivat nauraneet.

42. Sano: »Kuka voi teitä öin ja päivin suojella Armahtajaa vastaan?» Mutta he kääntävät selkänsä Herraa mainittaessa.

43. Onko heillä omia jumalia, jotka pystyvät heitä puolustamaan meitä vastaan? He eivät voi auttaa edes itseään eivätkä pysty varjelemaan itseänsä Meiltä.

44. Me olemme ylläpitänyt nämä ihmiset ja heidän esi~isänsä elämänsä loppuun saakka. Mutta eivätkö he havaitse, että Me piiritämme heidän maatansa supistaen sen rajoja? Toivovatko he pääsevänsä voitolle?

45. Sano: »Minä varoitan teitä ilmestyksen mukaisesti, mutta kuurot eivät kuule kutsua, kun heitä varoitetaan.»

46. Totisesti, jos henkäyskin heidän Herransa tuomiosta heitä kohtaisi, he varmasti sanoisivat: »Voi meitä, me olimme totisesti väärämielisiä!»

47. Ylösnousemuksen päivänä Me käytämme oikeudenmukaista vaakaa, niin että kenellekään ei tehdä pienintäkään vääryyttä. Vaikka jokin teko painaisi sinapinsiemenen verran, niin Me otamme sen huomioon, Me olemme kyllin pätevä tilintekijä.

48. Totisesti, Me annoimme Moosekselle ja Aaronille arvostelukyvyn valistukseksi sekä varoitukseksi niille, jotka pahaa karttoivat,

49. Niille, jotka pelkäävät sydämissään Herraansa ja vavisten valmistuvat suureen hetkeen.

50. Tämä on siunattu kehoitus, jonka olemme lähettänyt ylhäältä. Aiotteko sen siis hylätä?

51. Totisesti, Me jo ennakolta ohjasimme Aabrahamin oikealle tielle, ja Me tunsimme hänet hyvin.

52. Jo silloin, kun hän lausui isälleen ja kansalleen: »Mitä ovat nämä epäjumalat, joita te yhä palvelette?»

53.He vastasivat: »Olemme nähneet jo esi-isiemme niitä palvelleen.»

54. Hän sanoi: »Totisesti, te ja teidän esi-isänne olette olleet ilmeisessä harhassa.»

55. He sanoivat: »Puhutko meille totuutta, vai oletko niitä, jotka vain laskevat leikkiä?»

56. Hän vastasi: »Ei, teidän Herranne on taivaitten ja maan Herra, joka ne on luonut. Minä olen tämän todistaja.

57. Ja Jumalan nimessä olen totisesti tekevä selvää teidän epäjumalistanne, kun käännytte pois.»

58. Niin hän mursi ne palasiksi paitsi suurinta niistä, jotta he kenties saattaisivat palata sen eteen.

59. He sanoivat: »Kuka on tehnyt näin meidän jumalillemme? Hän on totisesti pahantekijä.»

60. Muutamat sanoivat: »Olemme kuulleet erään Aabrahamnimisen nuorukaisen puhuvan niistä.»

61. He sanoivat: »Tuokaa hänet sitten kansan silmien eteen ehkä he voivat todistaa.»

62. He sanoivat: »Oi Aabraham. Sinäkö olet tämän tehnyt jumalillemme?»

63. Hän vastasi: »Varmaan sen joku teki; mutta onhan tässä heidän päämiehensä jäljellä, kysykää siltä, jos se voi puhua.»

64. Silloin he miettivät mielessään ja syyttelivät toisiansa: »Totisesti, te olette väärällä tiellä.»

65. Mutta sitten he joutuivat päästään pyörälle ja sanoivat: »Totisesti, sinähän tiedät, että nämä eivät puhu.»

66. Hän lausui: »Palvelisitteko siis Jumalan sijasta sellaista, joka ei voi teitä vähääkään auttaa eikä myöskään vahingoittaa?

67. Häpeä teille ja niille, joita palvelette Jumalan ohella. Ettekö jo ymmärrä?»

68. He sanoivat: »Polttakaa hänet ja auttakaa jumalianne, jos jotakin aiotte tehdä!»

69. Me sanoimme: »Oi tuli, pysy kylmänä ja suojele Aabrahamia.»

70. He vainosivat häntä, mutta Me jätimme heidät häviölle.

71. Ja Me pelastimme Hänet sekä Lootin maahan, jonka olimme siunannut maan kansoja varten.

72. Me annoimme hänelle pojan, Iisakin, sekä pojanpojan, Jaakobin, ja teimme heistä kaikista hurskaita.

73. Ja Me teimme heistä johtajia, jotka ohjasivat kansaa Meidän käskyjemme mukaan. Me määräsimme heidät suorittamaan hyviä tekoja ja

uutterasti rukoilemaan sekä antamaan almuja. Ja he palvelivat ainoastaan Meitä.

74. Ja Lootille Me annoimme viisautta ja tietoa ja pelastimme hänet kaupungista, jonka asukkaat harjoittivat iljettäviä tekoja. Totisesti, he olivat paha ja hillitön kansa.

75. Me suljimme hänet armoomme; totisesti, hän kuului hyvien pariin.

76. Entä Nooa. Kun hän huusi meitä muinoin, Me kuulimme häntä ja pelastimme hänet ja hänen perheensä suuresta onnettomuudesta.

77. Me autoimme häntä kansaa vastaan, joka kielsi Meidän ilmoituksemme; totisesti, he olivat paha kansa, ja Me hukutimme heidät kaikki.

78. Entä Daavid ja Salomo. Kun he antoivat tuomionsa eräästä pellosta, jonka ihmisten vuohet olivat yön aikana tallanneet, Me olimme heidän tuomionsa todistajana.

79. Niin saatoimme Salomon ymmärtämään tapauksen ja kummallekin annoimme viisautta ja tietoa. Me alistimme lakeihimme vuoret ja linnut, jotka yhdessä Daavidin kanssa julistivat kunniaamme. Juuri Me saimme tämän aikaan.

80. Me opetimme häntä myös valmistamaan teille haarniskoja suojaksi taisteluissanne. Mutta oletteko siitä kiitollisia?

81. Ja Salomon Me opetimme käyttämään myrskytuulia, jotka Hänen käskystänsä puhalsivat sen maan ylitse, jonka olimme siunannut. Me tiedämme täydellisesti kaiken.

82. Me annoimme myös hänen valtaansa muutamia villikansoja, jotka sukelsivat hänelle helmiä ja tekivät muutakin. Ja Me olimme heidän vartijanaan.

83. Muistettakoon myös Jobia, joka rukoili Herraansa: »Totisesti, onnettomuus on minua kohdannut, mutta Sinä olet kaikkein armollisin armonosoittajista.»

84. Sentähden Me kuulimme häntä ja poistimme hänen vaivansa ja annoimme takaisin hänen perheensä sekä lisäksi paljon muuta; kaiken armonamme ja kehoituksena palvelijoillemme.

85. Entä Ismael ja Idris ja Dzulkifl, jotka kaikki olivat lujia.

86. Me suljimme heidät armoomme. Totisesti, kaikki he kuuluivat hyvien joukkoon.

87. Entä sitten Joona, kun hän pyrki pois, täynnä vihaa, luullen, että emme voisi häntä saavuttaa; sitten huusikin hän ahdingostaan: »Ei ole muuta jumalaa kuin Sinä, kunnia olkoon Sinulle. Totisesti, minä olen vääryyttä tehnyt.»

88. Silloin Me vastasimme hänelle ja vapautimme hänet murheestaan. Tällä tavoin Me pelastamme uskovaiset.

89. Entä Sakarias. Hän huusi Herraansa: »Älä jätä minua yksin. Sinä olet paras perillinen.»

90. Silloin Me vastasimme hänelle ja annoimme hänelle Johanneksen sekä teimme hänen vaimonsa hedelmälliseksi. Totisesti, he (entiset profeetat) kilpailivat keskenänsä hyvän tekemisessä ja rukoilivat Meitä toivoen ja peläten. He olivat nöyriä edessämme.

91. Muistettakoon sitä naista (Mariaa), joka suojeli viattomuuttaan, ja Me puhalsimme häneen henkeämme ja teimme hänet ja hänen poikansa ihmemerkiksi kansoille.

92. Totisesti, nämä ihmiset kuuluvat teidän uskonyhteyteenne. Ja Minä olen teidän Herranne. Palvelkaa siis Minua!»

93. Mutta he (toiset) ovat hajaantuneet uskonyhteydestään. Kuitenkin heidän kaikkien on palattava Meidän luoksemme.

94 Joka suorittaa hyviä tekoja ja on uskovainen, hänen ponnistelunsa eivät jää tunnustusta vaille, vaan Me kirjoitamme ne muistiin.

95. Ja sellaisen kaupungin asujaimia, jonka olemme tuhonnut, on kielletty palaamasta takaisin.

96. Kunnes Goog ja Maagog päästetään irti ja ryntäävät alas kaikilta kukkuloilta.

97. Ja kun totinen lupaus lähenee täyttymystään, silloin uskottomain silmät pysähtyvät tuijottamaan kauhistuneina, ja he sanovat: »Voi meitä, me olimme totisesti välinpitämättömiä tästä; niin, me olimme jumalattomia.»

98. Totisesti, te ja ne epäjumalat, joita te Jumalan sijasta palvelitte, olette helvetin polttoainetta. Sinne te olette menossa.

99. Jos ne olisivat olleet jumalia, eivät ne olisi sinne joutuneet, mutta kaikki ne saavat siellä iäti pysyä.

100. Siellä ne saavat parkua eivätkä ne siellä lohdutusta kuule.

101. Totisesti, ne, joille olemme jo määrännyt hyvän osan, pysyvät sieltä kaukana.

102. He eivät kuule sieltä hiiskahdustakaan, vaan saavat syventyä siihen, mihin sydämissään haluavat.

103. Suuri kauhistus ei heitä hämmennä, vaan enkelit tulevat heitä vastaan ja lausuvat: »Tämä on teidän päivänne, joka teille oli luvattu.»

104. Sinä päivänä Me käärimme taivaan kokoon, kuten kirjoitukset kääröksi kootaan. Samoin kuin Me alussa loimme oliot, niin saatamme ne takaisin sinne, mistä ovat tulleet. Tämä on Meitä velvoittava lupaus. Totisesti, näin tulemme tekemään.

105. Olemmehan kirjoittanut Kirjaan varoituksen jälkeen: »Totisesti, hurskaat palvelijani saavat periä maan.»

106. Tämä on totinen sanoma niille, jotka Minua palvelevat.

107. Olemme lähettänyt sinut, oi Muhammed, vain armona maailman kansoille.

108. Sano: »Minut on määrätty julistamaan, että teidän Jumalanne on armon Jumala. Ettekö siis olisi tottelevaisia?»

109. Mutta jos he kääntyvät pois, sano silloin: »Olen varoittanut teitä kaikkia ilman erotusta enkä tiedä, onko se, mitä teille on määrätty, lähellä vai kaukana.

110. Totisesti, Hän tietää mitä äänekkäästi puhutaan, ja Hän tietää myös, mitä te salaatte.

111. En tiedä, tuleeko siitä teille koettelemus vaiko ajallinen nautinto.»

112. Hän lausui: »Herra, tuomitse oikeudenmukaisesti. Herramme on Armahtaja, jota kutsutaan avuksi niitä vastaan, joita he Hänen vertaisikseen asettavat.»

SURA 22. AL-HADSH (PYHIINVAELLUKSEN SUURA)

Aloitan JUMALAN, laupiaan Armahtajan, nimeen.

1. Oi ihmiset! Kunnioittakaa peläten Herraanne. Totisesti, (tuomion) hetken järkytys on hirmuinen tapahtuma.

2. Sinä päivänä, jolloin sen tulette näkemään, jokainen imettävä vaimo hämääntyy unohtaen imettämänsä lapsen ja jokainen raskaana oleva nainen synnyttää sikiönsä kesken. Olet näkevä ihmiset ikäänkuin päihtyneinä, mutta he eivät ole humalassa, vaan Jumalan rangaistus tulee ankarana.

3. Ihmisten joukossa on sellaisia, jotka kiistelevät Jumalasta, vaikka ovat tietoa vailla ja seuraavat jokaista karkoitettua pahaahenkeä;

4. jollaisesta on kirjoitettu, että ken liittyy häneen, sen hän vie harhaan ja johtaa kohti palavan tulen tuskaa.

5. Oi ihmiset, jos epäilette kuolleistaheräämistä, niin olemmehan totisesti luonut teidät tomusta, sitten elon siemenestä, sitten hyytyneestä verestä, sitten lihamöhkäleestä, sopusuhtaisesta muodoltaan sekä myös epäsuhtaisesta, jotta kaikkivaltamme teille selviäisi. Minkä haluamme, sen kehitämme kohtuihin määräajaksi. Sitten saatamme teidät lapsina esille ja kasvatamme teitä, jotta saavuttaisitte kypsyysiän. Teidän joukossanne on joku, joka kuolee aikanaan, mutta joku myöskin, joka saavuttaa elämän raihnaisen kauden, jolloin hän ei enää tiedä mitään, vaikka aikaisemmin on tiennyt. Ja katso, maa saattaa olla paahtunut hedelmättömäksi, mutta kun lähetämme sille sateen ylhäältä, se herää ja paisuu ja kasvaa kaikenlaisia ihania yrttejä.

6. Näin tapahtuu, koska Jumala on Totuus ja koska Hän saa kaiken kuolleen eloon ja koska Hänellä on mahti kaiken yli,

7. ja koska tuomion hetki on epäilemättä tuleva, sillä Jumala on herättävä ne, jotka on kätketty hautoihin.

8. Ihmisten keskuudessa on joku, joka kiistelee Jumalasta, vaikka on vailla tietoa ja johdatusta ja valaisevaa kirjaa.

9. Hän kääntää halveksien selkänsä johtaakseen toisia harhaan Jumalan tieltä. Häntä kohtaa häpeä tässä maailmassa, ja ylösnousemuksen päivänä annamme hänen maistaa palamisen tuskaa.

10. »Tämä on sinun saatava siitä, mitä omat kätesi ovat edelläkäypinä tekoinasi lähettäneet ja koska Jumala ei tee palvelijoineen vähintäkään vääryyttä.»

11. Ihmisten joukossa on myös joku, joka palvelee Jumalaa kuin kahden vaiheilla. Jos hänen käy hyvin, hän on tyytyväinen, mutta jos häntä kohtaa koettelemus, hän kääntyy pois ja menettää sekä tämän maailman että tulevan elämän. Näin joudutaan selvästi turmioon.

12. Jumalan ohella hän rukoilee sellaista, mikä ei tuota hänelle vahinkoa enempää kuin hyötyäkään. Näin joudutaan suureen harhaan.

13. Hän rukoilee sellaista, joka häntä pikemmin vahingoittaa kuin auttaa. Todellakin, kehno on suojelija ja kehno on myös hänen seuraajansa.

14. Totisesti, jotka uskovat ja tekevät hyvää, heidät Jumala päästää puutarhoihin, joiden kautta purot virtaavat. Jumala tekee todella mitä haluaa.

15. Ken ikinä luulee, ettei Jumala auta häntä tässä maailmassa eikä tulevassa, hän kiinnittäköön köyden riippumaan ylhäältä ripustaakseen siihen itsensä. Leikatkoon sitten köyden poikki ja todetkoon, poistiko hänen temppunsa sen, mikä häntä vihastutti.

16. Näin Me olemme lähettänyt ilmoituksemme selvin vertauskuvin; kyllä Jumala ohjaa sitä, ketä haluaa.

17. Totisesti, on olemassa sellaisia, jotka uskovat, ja on juutalaisia ja saabalaisia, kristittyjä ja magian harjoittajia sekä myös monijumalaisia. Ylösnousemuksen päivänä Jumala tekee erotuksen heidän kaikkien välillään. Totisesti, Jumala on kaiken todistaja.

18. Etkö ole havainnut. että Jumalan edessä alistuu kaikki, mikä on taivaassa ja mikä on maan päällä, samaten aurinko ja kuu ja tähdet, samoin vuoret ja puut ja eläimet ja suuri joukko ihmisiä. Mutta monia kohtaan on paikallaan rangaistus. Ja kenet Jumala alentaa, sitä ei kukaan enää saata kunniaan. Totisesti, Jumala tekee mitä hyväksi näkee.

19. On kaksi ryhmää, jotka kiistelevät Herrastaan. Siksi onkin uskottomille leikattu tuliset vaatteet, ja heidän päänsä ylitse vuodatetaan kiehuvaa vettä.

20. Se liuottaa heidän sisuksensa sekä myös heidän ihonsa.

21. Ja heitä piestään rautasauvoin.

22. Joka kerran, kun he tuskissaan haluavat päästä sieltä pois, heidät työnnetään sinne takaisin, ja heille sanotaan: »Maistakaa palamisen tuskaa.»

23. Totisesti, jotka uskovat ja harjoittavat hyviä tekoja, heidän Jumala antaa astua puutarhoihin, joiden kautta virrat juoksevat. He saavat kantaa kultaisia rannerenkaita ja helmiä, ja heidän vaatteensa ovat silkkiä.

24. Heitä opastetaan jalosti puhumaan ja heidät johdatetaan ainoan ylistetyn tielle.

25. On tosin sellaisiakin, jotka ovat uskottomia ja eksyttävät toisia Jumalan tieltä ja pyhitetystä moskeijasta, johon pääsyn olemme tehnyt yhtä helpoksi paikkakunnan asukkaille kuin erämaista tuleville. Mutta kuka ikinä ryhtyy harjoittamaan petosta ja vääryyttä, hänen Me annamme maistaa tuskallista rangaistusta.

26. Palauta mieleesi, miten Me osoitimme Aabrahamille temppelin seudun asuinpaikaksi ja lausuimme: »Älä aseta ketään muuta Minun vertaisekseni ja pidä Huoneeni puhtaana niitä varten, jotka kiertävät sen ympäri, jotka seisoen rukoilevat, jotka kumartuvat ja jotka maahan vaipuvat.»

27. Julista myöskin ihmisille pyhiinvaellusta, että he tulevat luoksesi jalkaisin ja jäntevien kameelien selässä, jotka kestävät vaikeimpiakin taipaleita,

28. jotta he voisivat itse nähdä nämä paikat ja niiden hyödyn heille itselleen, ja jotta he voisivat kiittää Jumalaa säädettyinä päivinä

kaikesta siitä nelijalkaisesta karjasta, jonka Hän on heille suonut, ja sitten syödä itse ja ravita puutteenalaisia ja tarvitsevia.»

29. Sitten he puhdistautukoot kaikesta epäsiisteydestä ja täyttäkööt lupauksensa sekä kulkekoot vanhan temppelin ympäri.

30. Näin olkoon. Ja ken pitää kunniassa Jumalan pyhät määräykset, hänelle se on parhaaksi Herransa edessä. Ravinnoksenne saatte käyttää kaikkia nelijalkaisia eläimiä, paitsi niitä, jotka teille erikseen on mainittu. Välttäkää siksi epäjumalien saastaisuutta ja valheellisia puheita.

31. Olkaa vilpittömiä Jumalan edessä asettamatta mitään Hänen vertaisekseen. Ken muitakin jumaloi, hän on kuin olisi taivaasta pudonnut ja petolinnut olisivat raastaneet hänet mukaansa taikka tuuli heittänyt hänet kaukaiseen paikkaan.

32. Näin tulee olemaan. Jos joku kunnioittaa Jumalan määräyksiä, tämä johtuu varmasti hänen sydämensä hurskaudesta.

33. Saatte käyttää hyväksenne karjaa määräajan, sitten se viedään uhrattavaksi vanhaan temppeliin.

34. Jokaisen uskonnon tunnustajille Me olemme säätänyt uhritoimitukset, jotta he kiitollisina muistaisivat Jumalan nimeä kaiken sen nelijalkaisen karjan vuoksi, jonka olemme heille suonut. Teidän Jumalanne on ainoa Jumala, totelkaa siis Häntä, ja julista ilosanomaa nöyrille;

35. niille, joiden sydämet väräjävät Jumalaa mainittaessa; niille, jotka pysyvät lujina, mikä tahansa heitä kohtaakin; ja niille, jotka suorittavat rukouksensa ja antavat almuja siitä, mitä olemme heille suonut.

36. Paljon hyötyä teillä on uhrikameeleista, jotka olemme teille määrännyt merkiksi Jumalan uskonnosta. Siksi lausukaa Jumalan nimeä niiden ylitse, kun ne seisovat riveissä. Kun ne ovat vaipuneet kyljelleen, uhratkaa ne ja syökää niitä ja ravitkaa sitä köyhää, joka ei almua ano, ja myöskin kerjäläisiä. Näin Me olemme alistanut ne valtaanne, jotta osaisitte olla kiitollisia.

37. Niiden liha ja veri ei kohoa Jumalan tykö, mutta sydämienne hurskaus riittää Hänelle. Näin Me olemme alistanut ne valtaanne, jotta ylistäisitte Jumalaa, koska Hän on antanut teille johdatuksensa. Julistakaa ilosanomaa niille, jotka hyvää tekevät.

38. Jumala on totisesti karkoittava uskovaisten viholliset. Totisesti, Jumala ei rakasta valapattoa, kiittämätöntä ihmistä.

39. Niille on annettu lupa taistella, joita vastaan on aloitettu sota, sillä heille on tehty vääryyttä, ja Jumala kyllä kykenee heitäauttamaan;

40. heitä, jotka syyttä on karkoitettu kotoaan, koska ovat vain lausuneet: »Jumala on meidän Herramme.» Ellei Jumala olisi pitänyt kurissa eräitä ihmisiä toisten avulla, niin raunioiksi olisi tuhottu luostarit, kirkot ja synagogat sekä moskeijat, joissa Jumalan nimeä usein lausutaan. Totisesti, Jumala auttaa sellaista, joka auttaa Hänen asiaansa. Totisesti, Jumala on väkevä, mahtava.

41. He ovat sellaisia, jotka, jos annamme heille valtaa maassa, suorittavat kyllä rukouksia, antavat säädetyt almut ja käskevät ihmisiä

hyviin tekoihin sekä kieltävät heitä pahasta. Mutta Jumalalle kuuluu kaikkien asioiden päätösvalta.

42. Mutta jos he torjuvat sinut valhettelijana, niin samoin tekivät edeltäjiäsi kohtaan jo aikaisemmin Nooan, Aadin ja Tamuudin kansat,

43. sekä Aabrahamin ja Lootin kansat yhtä hyvin kuin Midianin miehet.

44. Moosestakin pidettiin valhettelijana. Mutta Minä annoin uskottomille määräajan, jonka jälkeen yllätin heidät, ja miten ankara olikaan rangaistukseni.

45. Kuinka moni kaupunki sai Meiltä tuhonsa jumalattomuutensa takia, niin että sen katot ovat sortuneet ja kaivot hylätyt ja linnat autioina.

46. Eivätkö he ole kiertäneet maata, jotta heillä olisi sydän ymmärtää tai korvat kuulla? Sillä totisesti, eivät heidän silmänsä ole soaistut, vaan sydän heidän rinnassaan.

47. He pyytävät sinua jouduttamaan tuomiota, mutta Jumala ei riko lupaustaan; onhan Herrallesi yksi päivä kuin tuhat vuotta, joilla te aikaa laskette.

48. Kuinka monelle kaupungille annoinkaan armonaikaa, koska se oli väärämielinen. Mutta sitten yllätin sen; niin, Minun luokseni kaikki palaa.

49. Sano: »Oi ihmiset! Tulen pelkkänä varoittajananne.

50. Niitä varten, jotka uskovat ja hyvää tekevät, on anteeksiannon ihana palkinto.

51. Mutta jotka yrittävät vastustaa Meidän imoitustamme, saavat paikkansa helvetin tulessa.

52. Ennen sinua, oi Muhammed, emme ole lähettänyt ainoatakaan lähettilästä tai profeettaa, joiden tarkoitusperiä ei saatana olisi sotkenut. Mutta Jumala tekee tyhjäksi saatanan sekaantumiset. Jumala vahvistaa tunnusmerkkinsä, sillä Jumala on tietävä, viisas.

53. Jumala muuttaa saatanan juonet koetukseksi niille, joiden sydämet ovat turmeltuneita ja kovia. Totisesti, väärintekijät menevät pitkälle vastahakoisuudessaan.

54. Jumala tarkoittaa myös, että ne, joille on annettu tietoa, käsittäisivät, että tämä on Herralta tuleva totuus, jotta he uskoisivat siihen ja heidän sydämensä nöyrtyisivät Hänen edessään. Totisesti, Jumala ohjaa uskovaiset oikealle tielle.

55. Mutta epäuskoiset eivät lakkaa epäilemästä, kunnes heidät yht'äkkiä yllättää määrähetki tai Heitä kohtaa tuhopäivän tuomio.

56. Sinä päivänä kuninkuus kuuluu Jumalalle. Hän on antava heille kullekin tuomionsa. Silloin ne, jotka uskovat ja tekevät hyvää, pääsevät autuuden puutarhoihin.

57. Mutta jotka ovat uskottomia ja hylkäävät tunnusmerkkimme, kuuluvat niihin, joita odottaa häpeällinen rangaistus.

58. Mutta niille, jotka jättivät kotinsa ja lähtivät Jumalan tielle ja sitten surmattiin tai muutoin kuolivat, heille Jumala suo ihanan palkinnon. Totisesti, Jumala on paras huolehtija.

59. Hän antaa heidän astua paikkaan, joka on heitä miellyttävä. Totisesti, Jumala on tietävä, hyvänsuopa.

60. Näin on asia. Jos joku kostaa hänelle aiheutetun kärsimyksen samalla mitalla ja häntä sorretaan, niin varmasti Jumala on häntä auttava. Totisesti, Jumala on armollinen, anteeksiantavainen.

61. Sillä Jumala antaa yön sulautua päivään ja päivän vaipua yöhön. Jumala on kuuleva, näkevä.

62. Sillä Jumala on Totuus, ja se on valhetta, mitä he rukoilevat Hänen ohellaan, sillä Jumala on kaikista korkein, kaikista suurin.

63. Etkö huomaa, että Jumala lähettää taivaasta sateen maan päälle, niin että maa rupeaa viheriöimään? Totisesti, Jumala on ylevä, kaikkivoipa.

64. Hänelle kuuluu kaikki, mitä on taivaassa ja maan päällä. Totisesti, Jumala on rikas, ylistetty.

65. Etkö ole ajatellut, että teidän hyväksenne Jumala on alistanut lakejansa noudattamaan kaiken, mitä maan päällä on, ja että Hänen käskyjensä mukaan laivat kulkevat merellä? Ja että Hän vain käskyllään pidättää taivasta luhistumasta maahan? Totisesti, Jumala on ihmissukua kohtaan myötämielisin ja armollisin.

66. Juuri Hän on suonut sinulle elämän ja antaa sitten sinun kuolla herättääkseen sinut uuteen eloon. Mutta ihminen on totisesti kiittämätön.

67. Jokaiselle kansalle Me olemme säätänyt hartausharjoituksia, joita he noudattavat. Älkööt he siksi kiistelkö kanssasi tästä asiasta. Huuda heitä Herrasi luokse, totisesti sinä kuljet oikeata tietä.

68. Jos he kiistelevät kanssasi, sano silloin: »Jumala tietää parhaiten, mitä te teette.»

69. Ylösnousemuksen päivänä on Jumala ratkaiseva kiistanne.

70. Etkö tiedä, että Jumala tuntee kaiken, mikä on taivaassa ja maan päällä? Totisesti, tämä on Kirjassa. Totisesti, tämä on helppoa Jumalalle.

71. Ja he palvelevat Jumalan ohella sellaista, jolle emme ole antanut mitään valtaa ja josta heillä ei ole mitään tietoa. Väärämielisillä ei ole ketään auttajaa.

72. Kun Meidän selvät ilmoituksemme on heille esitetty, voit havaita uskottomien kasvoista vastustusta. He haluaisivat syöksyä niiden kimppuun, jotka kertovat heille merkeistämme. Sano: »Kerronko teille jotakin, mikä on vieläkin pahempaa? Se on tuli. Sen on Jumala luvannut niille, jotka ovat uskottomia. Mikä viheliäinen olinpaikka!»

73. Oi ihmiset. Kuunnelkaa vertausta, joka esitetään: Totisesti, ne, joita te rukoilette Jumalan ohella, eivät voi luoda edes kärpästä, vaikkapa yhdessä sitä yrittäisivät. Ja jos kärpänen heiltä jotain veisi mukanaan, he eivät voisi saada sitä siltä takaisin; yhtä heikko on moinen avunantaja kuin avunanojakin.

74. He eivät arvioi Jumalaa niin suureksi, kuin Hänet arvioida tulee. Totisesti, Jumala on valtava, mahtava.

75. Jumala valitsee lähettiläänsä sekä enkelien että ihmisten keskuudesta. Totisesti, Jumala on kuuleva, näkevä.

76. Hän tietää, mitä heillä on edessään ja mitä takanaan. Ja Jumalan luokse on kaikkien palattava.

77. Te, jotka uskotte, kumartakaa, vaipukaa maahan asti, palvelkaa Herraanne ja tehkää hyvää, jotta teillä olisi menestystä.

78. Kamppailkaa Jumalan tiellä ponnistellen, niinkuin Hänen arvonsa velvoittaa. Hän on teidät valinnut eikä ole uskontoonne asettanut teille mitään ylipääsemätöntä, vaan antanut teille isänne Aabrahamin uskon. Hän on kutsunut teitä muslimeiksi jo aikaisemmin ja myöskin tässä Koraanissa, jotta Sanan julistaja nyt olisi todistajanne ja te todistaisitte ihmissuvusta. Siksi suorittakaa rukouksenne ja antakaa säädetyt almut ja pysykää lujasti Jumalassa. Hän on teidän suojelijanne. Mikä oivallinen suojelija ja mikä oivallinen auttaja!

SURA 23. AL MU´MINUUN (USKOVAISTEN SUURA)

Aloitan JUMALAN, laupiaan Armahtajan, nimeen.

1. Totisesti, uskovaiset menestyvät,

2. ne, jotka nöyrtyvät rukoillessaan,

3. ja jotka karttavat turhanpäiväistä puhetta,

4. ja jotka antavat sovituksen almut

5. ja jotka hillitsevät himojensa jäsenet,

6. paitsi vaimojensa ja orjattariensa parissa, jolloin heitä ei soimata.

7. Mutta ne, jotka menevät tätä pitemmälle, he ovat synnintekijöitä.

8. Uskovaisia ovat myös ne, jotka vartioivat uskottua omaisuutta ja pitävät sopimuksensa;

9. ja ne, jotka pitävät vaarin rukouksistaan.

10. Nämä kuuluvat perillisiin.

11. Paratiisin he saavat periä, ja siellä he tulevat asumaan.

12. Totisesti muovailimme ihmisen puhtaasta savesta.

13. Sitten sijoitimme elon siemenen varmaan suojaan.

14. Senjälkeen kehitimme siemenestä verenalun, ja hyytyneestä verestä kehitimme lihanrungon; lihanrungossa rakensimme luut ja luut ympäröimme lihalla. Tämän jälkeen saatoimme hänet uuteen hahmoon. Siunattu olkoon siis Jumala, luojista paras.

15. Tämän jälkeen teidän on totisesti kuoltava;

16. mutta ylösnousemuksen päivänä teidät jälleen herätetään eloon.

17. Totisesti, yläpuolellenne olemme rakentanut seitsemän taivaan rataa; emme konsanaan jätä huolenpitoa luomisesta.

18. Pilvistä lähetämme sadetta maan päälle määrän mukaan ja annamme sen jäädä maahan, ja totisesti kykenemme myös sen ottamaan pois.

19. Veden avulla Me sitten kasvatamme teille puutarhoja palmupuineen ja viiniköynnöksineen. Niistä saatte runsaasti hedelmiä, ja te syötte niitä.

20. Me kasvatamme myös puun, joka kohoaa Siinain vuorella, ja se tuottaa teille öljyä ja mehua nautittavaksenne.

21. Myös nelijalkaisissa teille on opetus. Annamme teille juomaa niiden sisuksista; onpa karjasta teille suurta hyötyä myös siten, että voitte sitä syödä.

22. Se kantaa teitä myös samoin kuin laivatkin.

23. Ja tapahtui, että Me lähetimme Nooan kansansa luokse, ja hän lausui: »Oi kansani, palvelkaa Jumalaa; teillä ei ole muuta jumalaa kuin Hän. Ettekö siis karttaisi pahaa?

24. Silloin hänen kansansa uskottomien päämiehet sanoivat: »Hän on vain kuolevainen kuten tekin ja yrittää kohottaa itsensä teidän yläpuolellenne. Jos Jumala olisi tahtonut, Hän olisi tosiaankin voinut lähettää alas enkelinsä. Emme ole tällaisesta kuulleet esi-isiltämme.

25. Hän on vain hullu mies, siksi sietäkäämme häntä aikansa.»

26. Nooa lausui: »Herra, auta minua, koska he leimaavat minut valehtelijaksi.»

27. Silloin Me annoimme hänelle ilmoituksemme näin sanoen: »Rakenna itsellesi arkki silmiemme edessä ja käskyjemme mukaan. Kun sitten sanamme käy toteen ja tuliset vedet tulvivat, niin vie siihen pari kaikkia eläimiä sekä oma perheesi, paitsi niitä, joista sana on jo edeltä käynyt. Älä puhu minulle niistä, jotka ovat jumalattomia. Totisesti, heidät hukutetaan.

28. Kun sinä ja mukanasi olevat olette turvallisesti asettuneet arkkiin, lausu silloin: »Kaikki ylistys kuuluu Jumalalle, joka on pelastanut meidät jumalattomien ihmisten seasta.»

29. Ja sano edelleen: »Herrani, suo minulle siunattu ulospääsy, sillä Sinä olet paras turvasatama.»

30. Totisesti nämä ovat tunnusmerkkejä; totisesti Me koettelemme ihmisiä.

31. Heidän jälkeensä me loimme uuden sukupolven.

32. Sitten lähetimme heidän luokseen sananjulistajan heidän keskuudestaan, ja hän lausui: »Palvelkaa Jumalaa, teillä ei ole muuta jumalaa kuin Hän. Ettekö siis Häntä kunnioittaisi?»

33. Mutta päämiehet hänen kansansa keskuudessa, jotka olivat epäuskoisia ja kielsivät tulevan elämän ja joille olimme antanut hyvinvointia tässä maailmassa, lausuivat: »Hän on vain kuolevainen kuten tekin, hän syö mitä tekin syötte ja juo mitä te juotte.

34. Jos tottelette kaltaistanne ihmistä, menette totisesti turmioon.

35. Lupaako hän teille, että kun olette kuolleet; ja muuttuneet tomuksi ja luiksi, niin teidät herätetään jälleen eloon?

36. Se on mahdotonta, aivan mahdotonta, mitä teille on luvattu.

37. On olemassa ainoastaan tämän maailman elämä, me kuolemme ja me elämme, eikä meitä herätetä kuolleista.

38. Hän on vain ihminen, joka on sepittänyt valhetta Jumalaa vastaan, emmekä ota häntä uskoaksemme.»

39. Hän sanoi: »Herrani, auta minua, koska he leimaavat minut valhettelijaksi.»

40. Jumala vastasi: »Tuokion kuluttua he totisesti katuvat.»

41. Niin rangaistus yllätti heidät totuuden voimalla, ja Me huuhdoimme heidät kuin roskajätteet. Siten häipykööt jumalattomat ihmiset.

42. Sitten Me nostimme heidän jälkeensä uuden sukupolven.

43. Yksikään kansa ei voi jouduttaa aikansa tuloa eikä sitä siirtää.

44. Sitten lähetimme sananjulistajia toisen toisensa jälkeen, mutta kun kansa sai lähettilään luokseen, se kielsi hänet, jolloin Me annoimme kansan seurata toistaan ja teimme ne pelkiksi taruiksi. Siten häipykööt pois uskottomat kansat.

45. Senjälkeen lähetimme Mooseksen ja hänen veljensä Aaronin mukanaan merkkimme ja selvät valtuudet

46. faraon ja hänen päämiestensä luokse, mutta nämä paisuivat ylpeydestään ja olivat julkeita ihmisiä.

47. Näin he sanoivat: »Uskoisimmeko kahta meidän kaltaistamme ihmistä, joiden kansalaiset ovat meidän orjiamme?»

48. Näin he kielsivät lähettiläät ja joutuivat niiden joukkoon, jotka kadotettiin.

49. Totisesti, Me annoimme Moosekselle Kirjan, jotta he saisivat johdatuksen.

50. Me asetimme myös Marian pojan ja hänen äitinsä tunnusmerkiksi ja annoimme heille suojaa eräällä ylängöllä, jossa oli sopiva lepopaikka ja kirkas lähde.

51. Te, jotka olette lähettiläitä, syökää puhdasta ravintoa ja suorittakaa hyviä tekoja. Minä tiedän tarkoin, mitä te teette.

52. Teidän seurakuntanne on ainoa uskovaisten seurakunta, ja Minä olen teidän Herranne, siksi palvelkaa Minua,

53. Mutta he ovat hajaantuneet uskonnossaan lahkoiksi, ja jokainen ylvästelee omastaan.

54. Anna siis heidän joksikin aikaa sokaistua harhaansa.

55. Luulevatko he, että antaessamme heille rikkautta ja lapsia

56. joudutamme heille myös hyveitä. Ei, tätä he eivät käsitä.

57. Totisesti, ne, jotka Herransa pelosta ovat vaarinottavaisia,

58. jotka uskovat Herransa ilmoituksiin,

59. jotka eivät palvele ketään Jumalan vertaisena

60. ja jotka antavat antinsa väräjävin sydämin, tietäen palaavansa Herransa luokse,

61. kaikki nämä ovat niitä, jotka kilpailevat hyveissä ja ensimmäisinä ne saavuttavat.

62. Emme pane yhdellekään sielulle kuormaa, jota se ei kykenisi kantamaan, ja Meillä on myöskin Kirja, joka puhuu totuutta, joten heille ei tehdä vääryyttä.

63. Heidän sydämensä ovat vaipuneet tietämättömyyteen tästä Kirjasta, ja sitäpaitsi he suorittavat muitakin tekoja.

64. Kunnes Me langetamme tuomiomme yltäkylläisesti eläville heidän keskuudessaan, ja katso, silloin he alkavat huutaa.

65. Älkää huutako apua tänä päivänä; totisesti ette ole saavat sitä Meitä vastaan.

66. Totisesti, Minun ilmoitukseni julistettiin teille, mutta te käännyitte selin.

67. Ylvästellen te vetäydytte etäälle.

68. Eivätkö he siis ole harkinneet, mitä ovat sanoneet? Vai onko heille sattunut sellaista, mitä ei heidän esi-isillensäkään ole sattunut?

69. Tai eivätkö he tunne sananjulistajaansa ja siksi hänet kieltävät?

70. Tai sanovatko, että hänet on vallannut hulluus? Ei, hän on tuonut heille totuuden, mutta useimmat heistä ovat totuutta vastaan.

71. Jos totuus olisi mukautunut heidän himoihinsa, niin varmasti taivaat ja maa ja kaikki, mitä niissä on, olisivat sortuneet raunioiksi. Ei, olemme tuonut heille varoittajan, mutta he kääntävät hänelle selkänsä.

72. Vai onko niin, että sinä, oi Muhammed, olet pyytänyt heiltä palkkiota? Mutta onhan Herrasi palkinto paras, sillä Hän on paras huoltaja.

73. Totisesti, sinä kutsut heitä oikealle tielle.

74. Mutta totisesti, ne, jotka eivät usko tulevaan elämään, eksyvät tieltä.

75. Ja vaikkapa Me osoittaisimme heille armoa ja poistaisimme heitä ahdistavan vaivan, niin totisesti, he pysyisivät kurittomuudessaan ja sokeasti jatkaisivat vaellustaan.

76. Olemme jo yllättänyt heidät rangaistuksella, mutta he eivät nöyryyttäneet sydämiänsä Herransa edessä eivätkä myöskään katuneet.

77. Mutta kun avaamme heille oven suureen tuskaan, niin katso, silloin he joutuvat epätoivoon.

78. Jumalahan on antanut teille kuulon ja näön ja sydämen. Mutta niukkoja ovat teidän kiitoksenne.

79. Hän on levittänyt teidät yli maan, ja Hänen luokseen teidät jälleen kootaan.

80. Hän antaa elämän ja kuoleman, ja Hänestä riippuu yön ja päivän vuorottelu. Ettekö jo ymmärrä?

81. Päinvastoin, he puhuvat aivan kuten heidän edeltäjänsäkin.

82. He sanovat: »Kuinka, kun olemme kuolleet ja muuttuneet tomuksi ja luiksi, herätetäänkö meidät silloin taas eloon?

83. Totisesti, meille on jo aikaisemmin luvattu samaa, kuten muinaisille esi-isillemmekin; nämä ovat pelkkiä muinaistaruja.»

84. Sano: »Kenelle kuuluu maa ja kaikki, mitä siinä on, vastatkaa, jos tiedätte?»

85. He vastaavat nyt: »Jumalalle.» »Sano: »Miksi ette sitten ota vaarin?»

86. Sano edelleen: »Kuka on seitsemän taivaan ja suurimman vallan Herra?»

87. He vastaavat taas: »Jumalalle kuuluu kaikki tämä.» Sano: »Miksi ette sitten Häntä palvele?»

88. Sano vielä: »Kenen kädessä on kaiken valtius ja kuka antaa suojaa, vaikka häntä vastaan ei ole mitään suojaa, sanokaa, jos tiedätte.»

89. He vastaavat taas: »Tämä kuuluu Jumalalle.» Sano: »Kuinka siis voitte olla noin harhautuneita?»

90. Olemme tuonut heille totuuden, mutta useimmat heistä ovat totisesti valehtelijoita.

91. Jumala ei konsanaan ole hankkinut itselleen poikaa, eikä ole muuta jumalaa kuin Hän. Olisihan muutoin jokainen jumala vienyt mukaansa sen, mitä oli luonut, ja muutamat heistä olisivat alistaneet toisia valtaansa. Kunnia olkoon Jumalalle! Hän on yläpuolella kaiken, mitä he kuvittelevat.

92. Hän tuntee sekä kätketyt että julkiset asiat. Senvuoksi Hän on sen yläpuolella, mitä he hänen ohellaan jumaloivat.

93. Sano: »Herra, jos näytät minulle, mikä heitä uhkaa,

94. niin Herra, älä sijoita minua väärämielisten joukkoon.»

95. Totisesti, Me kykenemme näyttämään sinulle, millä Me heitä uhkaamme.

96. Torju paha sillä, mikä hyvää on. Me tunnemme parhaiten, mitä he uskottelevat.

97. Sano myös: »Herra. Sinusta etsin turvapaikkaa pahojen henkien viettelyksiä vastaan.

98. Sinusta etsin suojaa, oi Herra, etteivät he minua saavuttaisi.»

99. Aina siihen asti, kunnes kuolema jonkun heistä yllättää ja hän hokee: »Herrani, päästä minut takaisin, päästä minut takaisin,

100. ehkä voisin tehdä hyvää sellaisessa, minkä olen jättänyt tekemättä.» Ei koskaan. Tämä on vain puhetta, jota hän hokee, mutta heidän takanaan on erottava seinä aina siihen päivään asti, jolloin heidät herätetään kuolleista.

101. Mutta kun pasuunoihin puhalletaan, niin sinä päivänä heidän välillään ei ole oleva mitään sukulaisuussiteitä, eivätkä he kysele toinen toistansa.

102. Senvuoksi ne, joiden hyveet painavat vaa'assa eniten, tulevat onnellisiksi.

103. Mutta joiden ansiot painavat vähän, he ovat niitä, jotka ovat kadottaneet sielunsa. Helvetissä he saavat asua.

104. Tuli on siellä kärventävä heidän kasvonsa ja pahasti turmeleva heidät.

105. Eikö Minun ilmoituksiani julistettu teille? Mutta te hyljitte niitä.

106. He vastaavat: »Herra, meidän onnettomuutemme kävivät yli voimiemme ja me olimme harhaan johdettuja ihmisiä.

107. Herra, päästä meidät pois täältä. Totisesti, jos taas käännymme pahaan, olemme väärämielisiä.»

108. Jumala on vastaava: »Menkää tiehenne älkääkä puhuko Minulle!

109. Olihan totisesti keskuudessanne ryhmä palvelijoitani, jotka lausuivat: 'Herra, me uskomme, anna meille anteeksi ja osoita meille armoasi, sillä Sinä olet paras armahtaja.'

110. Mutta te piditte heitä pilkkananne, kunnes se sai teidät unohtamaan Minun varoitukseni, ja te nauroitte heitä.

111. Totisesti Minä tänä päivänä olen heidät palkitseva siitä, että he olivat lujia; he ovat voiton perijöitä.»

112. Vielä kysyy Hän: »Kuinka monta vuotta viivyitte maan päällä?»

113. He vastaavat: »Viivyimme kai päivän tai osan siitä. Kysy niiltä, jotka osaavat laskea.»

114. Hän on sanova: »Olette viipyneet vain lyhyen hetken; jospa sen tietäisitte.

115. Luulitteko, että olimme luonut teidät turhan vuoksi ja ettei teidän ollut palattava Meidän luoksemme?»

116. Korkea on Jumala, totuuden kuningas; ei ole muuta jumalaa kuin Hän, ylevän voiman Herra.

117. Ken rukoilee jotakin muuta jumalaa Herran ohella, hänen osaksensa ei tule valoa, ja hänen on tili tehtävä Jumalalle. Totisesti, uskottomilla ei ole milloinkaan menestystä.

118. Sano: »Herra! Anna anteeksi ja osoita armoasi, sillä Sinä olet paras armahtajista.»

SURA 24. AN-NUUR (VALON SUURA)

Aloitan JUMALAN, laupiaan Armahtajan, nimeen.

1. Tämä on suura, jonka Me olemme ylhäältä ilmaissut välttämättä noudatettavaksi ja jossa on selvät tunnusmerkkimme, jotta ottaisitte ne varteen.

2. Haureudenharjoittajille antakaa kullekin sata iskua nahkaruoskalla, älkääkä salliko myötätuntonne heitä kohtaan estää täyttämästä Jumalan käskyä, mikäli uskotte Jumalaan ja tulevaan päivään. Joidenkuiden uskovaisten tulee olla todistajina heitä rangaistaessa.

3. Älköön haureellinen mies naiko muuta kuin haureellisen naisen taikka pakanavaimon, ja älköön haureellinen nainen menkö muulle kuin haureelliselle taikka pakanalliselle miehelle. Tällainen avio on uskovaisilta kielletty.

4. Jotka syyttävät aviovaimoja haureellisesta elämästä eivätkä tuo neljää todistajaa, heille annettakoon kahdeksankymmentä raipaniskua, älköönkä heidän todistustaan milloinkaan vast'edes kuunneltako, sillä he ovat jumalattomia ihmisiä.

5. Mutta jotka tämän jälkeen kääntyvät Jumalan puoleen ja tekevät oikein, heille Jumala on anteeksiantavainen, armollinen.

6. Jotka syyttävät omia vaimojaan, mutta eivät voi esittää muita todistajia kuin itsensä, todistakoot neljä kertaa Jumalan nimeen olevansa ehdottomasti luotettavia

7. ja viidennellä kerralla, että Jumalan kirous langetkoon heidän päällensä, jos valhettelevat.

8. Mutta vaimo voi välttyä ruoskimiselta, jos hän neljästi Jumalan nimeen vannoo, että mies puhuu valhetta,

9. ja viidennellä kerralla, että Jumalan viha häntä kohdatkoon, ellei hän puhu totta.

10. Mitä tapahtuisikaan, ellei Jumalan laupeus ja Hänen armonsa olisi teidän apunanne ja ellei Jumala olisi anteeksiantavainen, viisas!

11. Sellaisia, jotka ovat keksineet valheellisia syytöksiä, on kokonainen joukko teidän keskuudessanne. Älkää luulko, että tämä teitä vahingoittaa. Päinvastoin se on teille eduksi. Jokainen heistä saa palkkansa tekemistään synneistä, ja se heistä, joka on pääsyyllinen, on raskaan kurituksen kokeva.

12. Kun tämän panettelun kuulitte, miksi eivät uskovaiset miehet ja naiset uskoneet hyvää omasta kansastaan ja sanoneet: »Tämä on selvästi valheellinen syytös.»

13. Miksi panettelijat eivät tuoneet neljää todistajaa tuekseen? Sillä kun he eivät esittäneet todistajia, he ovat Jumalan silmissä valehtelijoita.

14. Ellei Jumalan laupeus ja Hänen armonsa olisi tukenanne tässä maailmassa ja tulevassa, niin totisesti suuri onnettomuus olisi teitä kohdannut juorupuheen tähden, johon sotkeuduitte,

15. koska piditte sitä kielellänne ja haastoitte sitä huulillanne, vaikka teillä ei ollut siitä mitään tietoa, ja piditte sitä pikkuasiana, vaikka se oli vakava Jumalan silmissä.

16. Ja kun sen kuulitte, miksi ette sanoneet: »Meidän asiamme ei ole puhua tästä. Jumala armahtakoon! Tämä on kauhea parjaus.»

17. Jumala kehoittaa, ettette milloinkaan uudelleen lankeisi sellaiseen, jos olette uskovaisia.

18. Jumala on myös kirkastava teille merkkinsä, sillä Jumala on tietävä, viisas.

19. Totisesti, jotka levittävät häväistysjuttuja uskovaisista, niitä kohtaa tuskallinen tuomio tässä maailmassa ja tulevassa, sillä Jumala tietää, mutta te ette tiedä.

20. Mitä tapahtuisikaan, ellei Jumalan laupeus ja Hänen armonsa olisi teidän yllänne, ja ellei Jumala olisi rakastava, armollinen.

21. Te, jotka uskotte, älkää seuratko saatanan jälkiä, sillä ken niitä seuraa, häntä saatana käskee riettauteen ja pahaan. Ja ellei Jumalan laupeus ja Hänen armonsa olisi yllänne, niin kukaan teistä ei milloinkaan puhdistuisi, mutta Jumala puhdistaa kenet tahtoo, sillä Jumala on kuuleva, tietävä.

22. Älkööt ne joukostanne, jotka ovat suosittuja ja varakkaita, kieltäytykö avustuksen antamisesta sukulaisilleen ja tarvitseville sekä niille, jotka ovat jättäneet kotinsa lähtiessään Jumalan retkelle. Olkoot he anteeksiantavia ja suvaitsevia. Ettekö itse halaja, että Jumala antaisi teille anteeksi? Sillä Jumala on anteeksiantavainen, armollinen.

23. Niitä, jotka syyttävät vapaasti käyttäytyviä, mutta siveitä ja uskovia naisia, kohtaa totisesti kirous tässä maailmassa ja tulevassa, ja heille langetetaan ankara rangaistus.

24. Sinä päivänä, jolloin heidän kielensä ja kätensä ja jalkansa todistavat heidän tekojansa vastaan,

25. sinä päivänä Jumala on täydellisesti maksava heille oikeudenmukaisen palkan, ja he tulevat huomaamaan, että Hän, Jumala, on ilmeinen totuus.

26. Saastaiset naiset ovat saastaisia miehiä varten ja saastaiset miehet saastaisia naisia varten; ja siveät naiset ovat siveitä miehiä ja siveät miehet siveitä naisia varten. Nämä, joita viattomasti syytetään, ovat vapaita siitä, mitä heistä sanotaan. He saavat anteeksiannon ja ihanan palkinnon.

27. Te, jotka uskotte, älkää astuko muihin taloihin kuin omiinne, ennenkuin olette saaneet niiden asukkaiden suostumuksen ja heitä tervehtineet. Tämä on teille parasta, joten ottakaa se varteen.

28. Mutta ellette tapaa ketään kotoa, älkää astuko sisään ennenkuin saatte luvan. Ja jos teitä käsketään kääntymään takaisin, niin kääntykää, sillä se on teille säädyllisintä. Jumala tietää, mitä te teette.

29. Teitä ei soimata, jos astutte asukkaita vailla olevaan taloon, jossa teillä on jotakin toimitettavaa. Jumala tietää, mitä te tuotte julki ja mitä te salaatte.

30. Sano uskovaisille miehille, että he luovat katseensa maahan ja hillitsevät halujaan. Tämä on heille säädyllisintä, ja Jumala tietää mitä he tekevät.

31. Sano myös uskovaisille vaimoille, että luovat silmänsä maahan ja hillitsevät halujaan eivätkä näyttele sulouttaan tavallisuudesta poiketen ja että huntu verhoaa heidän povensakin. Älkööt he näyttäkö sulouttaan muille kuin miehilleen tai isilleen tai apilleen tai pojalleen tai poikapuolilleen tai veljilleen tai veljiensä pojille tai sisariensa pojille tai palvelusnaisilleen tai orjattarilleen tai sellaisille palvelijoille, joilla ei ole vetoa naisiin, tai poikasille, jotka eivät ole tietoisia naisten salaisuuksista. Älkööt he siten astuko kulkiessaan, että heidän kätketyt sulonsa havaittaisiin. Kääntykää kaikki Jumalan puoleen, oi uskovaiset, jotta saisitte menestystä!

32. Päästäkää avioliittoon keskuudessanne olevat naimattomat naiset, ja samoin naittakaa kunnolliset orjanne sekä orjattarenne. Jos he ovat köyhiä, niin Jumala on armostaan antava heille toimeentulon, sillä Jumala on runsaskätinen, tietävä.

33. Mutta hillitkööt ne itseään, joilla ei ole varoja mennäkseen naimisiin, kunnes Jumala armossaan antaa heidän vaurastua. Ja jos jotkut orjistanne pyytävät vapautuskirjaa, antakaa se heille, jos tiedätte heidän hyvässä ansioituneen, ja antakaa heille jotakin omaisuudestanne, jonka Jumala on teille suonut. Älkää pakottako orjatyttöjänne tämän maailman voitonhimon houkuttelemana haureuteen, jos he haluavat viettää siveätä elämää. Jos joku heidät pakottaa, niin Jumala, koska heidät on pakotettu, on heille anteeksiantavainen, armollinen.

34. Totisesti, Me olemme jo lähettänyt teille selvät merkit ja varoittavan esimerkin ennen teitä eläneistä sekä kehoituksen niille, jotka hartautta harjoittavat.

35. Jumala on taivaitten ja maan valo. Hänen valonsa on verrattavissa lamppuun, joka on asetettu seinän syvennykseen. Lamppu on sijoitettu lasipalloon, joka on kuin loistava tähti. Sitä valaisee siunatun öljypuun öljy, joka ei ole idästä eikä lännestä, ja se antaisi kirkkaan valon, vaikka siihen ei tulta pantaisikaan: siinä on valoa valon päällä. Jumala ohjaa valoaan sitä kohti, jonka hän otolliseksi näkee. Jumala esittää myös vertauksia ihmissuvulle, sillä Jumala tietää kaiken.

36. Tämä valo on myös rakennuksissa, jotka Jumala on määrännyt pystytettäviksi ja joissa Hänen nimeänsä muistetaan. Häntä ylistävät niissä aamuin ja illoin

37. ihmiset, joita hankinnat ja myynnit eivät estä Jumalaa palvelemasta, rukouksia suorittamasta eikä sovitusalmuja antamasta, sillä he pelkäävät päivää, jolloin sydämet ja silmät levottomasti odottavat,

38. että Jumala antaisi heille palkan parhaasta, mitä he ovat suorittaneet, ja armostaan soisi heille vielä enemmänkin suosiotaan. Niin, Jumala huolehtiikin kitsastelematta niistä, jotka otollisiksi huomaa.

39. Uskottomien teot ovat kuin kangastus erämaassa. Janoinen ihminen luulee löytävänsä vettä, mutta kun hän saapuu paikalle, hän ei löydä sieltä mitään. Hän havaitsee joutuneensa Jumalan eteen, joka vaatii tilinteolle ja on maksava hänelle, sillä Jumala on nopea tilinteossaan.

40. Tai heidän tekonsa ovat kuin täydellinen pimeys meren syvyydessä. Siellä peittää uskottoman aalto, jonka yli vyöryy toinen, ja niiden yllä on synkkä pilvi: pimeyttä pimeyden yllä. Kun hän ojentaa kätensä, niin hän tuskin sitä lainkaan näkee. Sillä kenelle Jumala ei valoa anna, sillä ei valoa ole.

41. Etkö havaitse, että kaikki, mikä on taivaassa ja maan päällä, julistaa Jumalan kunniaa? Niin tekevät myös linnut, kun ne siipensä levittävät. Hän tuntee jokaisen rukouksen ja ylistämistavan. Jumala tietää, mitä he tekevät.

42. Jumalalle kuuluu myös taivaitten ja maan kuninkuus, ja Jumalan luokse on kaikkien palattava.

43. Etkö huomaa, miten Jumala ajelee pilviä, sitten kerää ne yhteen ja sijoittaa ne kerroksittain toistensa päälle, jolloin näet sateen virtaavan niiden uumenista. Hän myös lähettää taivaasta maahan kokonaisia raevuoria ja antaa niiden pudota kenen päälle haluaa ja sivuuttaa ketkä haluaa.

44. Jumala säätää yön ja päivän vaihtelun. Totisesti, tässä on opetus niille, jotka näkevät.

45. Jumala on myös luonut kaikki eläimet vedestä. Niiden joukossa on sellaisia, jotka ryömivät vatsallaan, sellaisia, jotka kulkevat kahdella jalalla, ja sellaisia, jotka kulkevat neljällä jalalla. Jumala luo mitä haluaa. Totisesti Jumalalla on valta kaiken yli.

46. Olemme totisesti lähettänyt maan päälle selvät merkit, ja Jumala johtaa oikealle tielle kenet tahtoo.

47. He sanovat: »Me uskomme Jumalaan ja lähettilääseen ja me olemme tottelevaisia.» Mutta sitten osa heistä kääntyy pois, ja nämä eivät ole uskovaisia.

48. Ja kun heidät kutsutaan Jumalan ja Hänen lähettiläänsä luokse, jotta Hän ratkaisisi heidän asiansa, niin katso, osa heistä vetäytyy pois.

49. Mutta jos heillä olisi oikeus puolellaan, rientäisivät he hänen luoksensa nöyrämielisinä.

50. Tautiko heidän sydämiään tärvelee, vai onko heillä epäilyksiä vai luulevatko he, että Jumala tai Hänen lähettiläänsä menettelee väärin heitä kohtaan? Ei, he itse ovat väärämielisiä.

51. Kun uskovaiset kutsutaan Jumalan ja Hänen lähettiläänsä luokse, jotta Hän ratkaisisi heidän asiansa, heidän on yksinkertaisesti vastattava: »Me kuulemme ja tottelemme». Tällaiset ovat niitä, jotka menestyvät.

52. Ken tottelee Jumalaa ja Hänen lähettilästään, pelkää Jumalaa ja pitää vaarin velvollisuudestaan Häntä kohtaan, hänen kaltaisensa voittavat.

53. Ja he vannovat Jumalan kautta pyhimmän valansa, että jos sinä, oi Muhammed, annat heille käskyn, he varmasti lähtevät retkelle. Sano: »Älkää vannoko; järkevä totteleminen on parempi. Totisesti, Jumala tietää, mitä te teette.»

54. Sano edelleen: »Palvelkaa Jumalaa ja totelkaa lähettilästä; jos käännytte pois, niin Muhammed kantaa oman kuormansa ja te saatte kantaa omanne, mutta jos häntä tottelette, niin kuljette oikeassa johdatuksessa. Lähettiläs ei ole vastuussa muusta kuin sanomansa selvästä julistamisesta.

55.Jumala lupaa tehdä ne, jotka uskovat ja suorittavat hyviä tekoja, uskottomien vallan perijöiksi maan päällä, samoin kuin Hän teki heidän edeltäjänsäkin; ja Hän vahvistaa heidän uskontonsa, jonka Hän heille on hyväksynyt; ja totisesti Hän on vaihtava heidän pelkonsa varmuudeksi: »He palvelevat Minua yhdistelemättä Minuun ketään muuta. Ketkä tämän jälkeen eivät usko, he ovat kurittomia ihmisiä.»

56. Suorittakaa rukouksenne, antakaa sovitusalmut ja totelkaa lähettilästä, jotta teille osoitettaisiin armo!

57. Älkää luulko, että uskottomat löytävät pakopaikan maan päältä. Heidän asuinsijansa on oleva tuli, surkea määränpää.

58. Te, jotka uskotte, antakaa orjienne ja niiden, joilla ei vielä ikänsä vuoksi ole ymmärrystä, pyytää luoksenne pääsyä kolmena ajankohtana päivän mittaan: ennen aamurukousta ja keskipäivällä, jolloin riisutte vaatteenne, sekä iltarukouksen jälkeen. Nämä kolme aikaa viettäkää rauhassa, häiriöttä. Muina aikoina älköön teitä eikä heitäkään moitittako, onhan jonkun liikuttava palvellakseen teitä. Tällä tavoin Jumala ilmaisee teille ohjeitaan, sillä Jumala on tietävä, viisas.

59. Kun lapsenne ovat ehtineet kypsyneeseen ikään, on heidän pyydettävä pääsyä, kuten heitä aikaisemminkin eläneet tekivät. Tällä tavoin Jumala selvittää teille ohjeitaan - sillä Jumala on tietävä, viisas.

60. Jo synnyttämiskykynsä menettäneet naiset, joilla ei enää ole aviollisia taipumuksia, saavat riisua vaatteitaan haluamatta näytellä

alastomuuttaan, eikä sitä heille synniksi lueta, mutta parempi heille on, jos he siitä pidättäytyvät, sillä Jumala on tietävä, viisas.

61. Ei ole mikään synti sokealle, ei rammalle, ei sairaalle eikä itsellennekään, jos aterioitte omassa talossanne tai isienne taloissa tai äitienne taloissa tai veljienne taloissa tai siskojenne taloissa tai isänpuolisten setienne ja isänpuolisten tätienne taloissa tai äidinpuolisten setienne ja äidinpuolisten tätienne taloissa tai sellaisissa taloissa, joiden avaimet ovat itsellänne tai ystävienne hallussa. Älköön teitä myöskään soimattako, jos aterioitte toistenne seurassa tai yksinänne. Ja kun astutte johonkin taloon, lausukaa toisillenne siunattu ja vilpitön Jumalan tervehdys. Tällä tavoin Jumala selvittää teille ohjeensa, jotta voisitte ymmärtää.

62. Todellisia uskovaisia ovat ne, jotka uskovat Jumalaan ja Hänen lähettilääseensä ja jotka toimittaessaan tämän kanssa jotakin yhteistä asiaa eivät lähde pois saamatta häneltä lupaa. Totisesti, ne, jotka pyytävät sinulta tällaista lupaa, ovat niitä, jotka uskovat Jumalaan ja Hänen lähettilääseensä. Kun he pyytävät suostumustasi johonkin yritykseensä, anna se niille heistä, joille haluat, ja rukoile heille Jumalan anteeksiantoa. Totisesti, Jumala on anteeksiantavainen, armollinen.

63. Älkää puhutelko läsnäolevaa lähettilästä, kuten puhuttelette toisianne. Totisesti, Jumala tuntee ne teistä, jotka pujahtavat salaa tiehensä. Kavahtakoot ne, jotka vastustavat hänen käskyjänsä, ettei jokin onnettomuus heitä kohtaa tai ettei heille langeteta tuskallista tuomiota.

64. Eikö Jumalan vallassa todella ole kaikki, mitä on taivaassa ja maan päällä? Hän tietää teidän tilanne. Sinä päivänä, jolloin heidän on palattava Jumalan luokse, Hän on ilmoittava heille heidän tekonsa. Sillä Jumala tietää kaiken.

SURA 25. AL-FURKAN YMMÄRRYKSEN SUURA)

Aloitan JUMALAN, laupiaan Armahtajan, nimeen.

1. Siunattu olkoon Hän, joka ylhäältä on lähettänyt ymmärryksen palvelijallensa, jotta hän voisi varoittaa kansoja.

2. Hänelle kuuluu taivaitten ja maan kuninkuus, Hän ei ole hankkinut itselleen lasta eikä Hänen kuninkuuteensa ole ketään osallista ja Hän on myös luonut kaiken ja antanut kullekin ansionsa mukaan.

3. Mutta ihmiset ovat Hänen rinnalleen omaksuneet muita jumalia, jotka eivät pysty mitään luomaan, koska ne itse ovat luotuja; eikä niillä ole mitään valtaa tehdä heille vahinkoa eikä hyvääkään, eivätkä ne liioin hallitse kuolemaa, elämää eivätkä ylösnousemusta.

4. Ja uskottomat sanovat: »Tämä on silkkaa valhetta, jonka hän itse on sepittänyt, ja toiset ovat häntä siinä auttaneet.» Niin ryhtyvät he vääryyteen ja valheeseen.

5. He sanovat edelleen: »Ne ovat muinaistaruja, jotka hän on antanut kirjoittaa muistiin, jotta niitä luettaisiin hänelle aamuin ja illoin.»

6. Vastaa: »Hän, joka tuntee sekä taivaitten että maan salaisuudet, on ilmaissut ne ylhäältä.» Totisesti Hän on anteeksiantavainen, armollinen.

7. He sanovat myös: »Millainen tämä lähettiläs onkaan! Hänhän nauttii ravintoa ja kävelee toreilla. Miksi ei hänen luoksensa ole lähetetty enkeliä, joka yhdessä hänen kanssaan voisi olla varoittajana?

8. Tai miksi hänelle ei ole heitetty aarteita, taikka miksi hänelle ei ole annettu puutarhaa, jonka antimia hän voisi syödä?» Ja jumalattomat sanovat: »Te seuraatte vain miestä, joka on noituuden sokaisema.»

9. Pane merkille, millaisia vertauksia he sinusta esittävät. Mutta he kulkevat eksyksissä eivätkä pääse oikean tien alkuun.

10. Siunattu olkoon Hän, joka voi, jos tahtoo, antaa teille parempaa, kuin mitä teillä nyt on. Puutarhoja, joiden kautta joet virtaavat, ja myös palatseja Hän voi teille hankkia,

11. He kieltävät määrähetken, mutta Me olemme valmistanut roihuavan tulen sille, joka tuomion hetken kieltää.

12. Kun helvetti on näkevä heidät jo matkan päästä, he kuulevat sieltä parkumista ja räiskinää.

13. Ja kun heidät heitetään johonkin sen ahtaaseen soppeen sidotuin käsin ja jaloin, niin he rukoilevat kuolemaa.

14. »Tänä päivänä älkää anoko vain yhtä kuolemaa, vaan anokaa monenkertaista hävitystänne.»

15. Sano: »Tämäkö on parempi, vai asuminen puutarhassa, joka niille on luvattu, jotka hartautta harjoittavat?» Se on oleva heidän palkkansa ja määränpäänsä.

16. Siellä heillä on kaikki, mitä haluavat, ja siellä he alati saavat asua. Tämä on Herrasi sitova lupaus, sitä voitte Häneltä kysyä.

17. Sinä päivänä Hän on kokoava heidät sekä ne, joita he Jumalan ohella palvelivat, ja sanova: »Tekö johdatitte nämä Minun palvelijani harhaan, vai eksyivätkö he tieltä?»

18. He vastaavat: »Kunnia olkoon Sinulle! Ei ollut meille soveliasta ottaa sinun rinnallesi muita suojelijoita, mutta kun Sinä annoit heille ja heidän esi-isilleen nautintoja, niin he unohtivat varoituksen ja joutuivat turmioon.»

19. Ja me sanomme: »Sentähden he totisesti ovat vääristelleet teidän puheenne, ettekä voi välttää tuomiota ettekä saada apua. Ja ken tahansa joukostanne on väärintekijä, hänen Me annamme maistaa ankaraa rangaistusta.»

20. Emme sinun edelläsikään lähettänyt yhtään sananjulistajaa, joka ei olisi nauttinut ravintoa tai kulkenut toreilla. Me olemme myös tehnyt jotkut teistä koetukseksi toisille, nähdäksemme, pysyttekö lujina. Herrasi on alati näkevä.

21. Ne, jotka eivät odota kohtaavansa Meitä, kyselevät: »Miksi ei enkeleitä ole lähetetty luoksemme maan päälle tai miksi emme näe Herraamme?» He ovat todellakin tulleet kovin itsetietoisiksi ja paisuvat ylimielisyydessään.

22. Tulee päivä, jolloin he saavat nähdä enkeleitä, mutta sinä päivänä syntisiä eivät odota ilosanomat, ja enkelit sanovat: »Olkoon välillämme ylipääsemätön kielto ja este.»

23. Me tutkimme heidän tekonsa ja muutamme heidät tomuksi, joka hajallensa viskotaan.

24. Sinä päivänä ovat puutarhan asukkaat paremmassa olotilassa ja ihanammassa lepopaikassa.

25. Sinä päivänä taivas purkaa pilvensä ja enkelit lähetetään alas suurina saattueina.

26. Sinä päivänä on todellinen kuninkuus kuuluva laupeimmalle, ja se on oleva kova päivä uskottomille.

27. Silloin jumalaton pureskelee käsiään ja sanoo: »Jospa olisin vaeltanut lähettilään tietä!

28. Voi minua, kunpa en olisi ottanut mokomaa ystäväkseni.

29. Totisesti, hän sai minut unohtamaan kehoituksen, senjälkeen kun olin, sen saanut.» Saatana jättää ihmisen pulaan.

30. Lähettiläs on sanova: »Oi Herra! Totisesti, kansani piti tätä Koraania joutavana.»

31. Tällä tavoin Me olemme antanut jokaiselle profeetalle vihamiehiä syntisten joukossa. Mutta Herrasi on riittävä opas ja riittävä auttaja.

32. Uskottomat sanovat myös: »Miksi koko Koraania ei ilmoitettu hänelle yhdellä kertaa?» Siksi, että saatoimme sen avulla vahvistaa sydäntäsi, Me esitimme sen jaksoittain.

33. He eivät voi esittää sinulle ainoatakaan väitettä, josta emme sanoisi sinulle totuutta ja antaisi parasta selitystä.

34. Niiden osa, jotka yhteenkoottuina lankeavat kasvoilleen helvetissä, on oleva onnettomin ja he ovat etäimmälle eksyneitä.

35. Totisesti, Me annoimme Moosekselle Pyhän Kirjan ja määräsimme hänen veljensä Aaronin hänen avustajakseen.

36. Me lausuimme: »Lähtekää kumpikin kansan luokse, joka on kieltänyt Meidän ilmoituksemme.» Viimein Me tuhosimme nämä perin pohjin.

37. Ja Nooan kansan, kun se hylkäsi lähettiläämme, me hukutimme ja asetimme sen varoitusmerkiksi ihmissuvulle. Me olemme valmistanut jumalattomille tuskallisen rangaistuksen.

38. Me tuhosimme myös Aadin ja Tamuudin sekä Rassin asukkaat sekä myös monia sukupolvia heidän väliltään.

39. Jokaiselle Me esitimme vertauksia ja jokaisen Me perinpohjin tuhosimme.

40. Aivan varmasti he ovat kulkeneet kaupungin ohi, jonka ylitse Me lähetimme hirvittävän sateen. Eivätkö he ole sitä havainneet? Ei, heidänlaisensa eivät odota ylösnousemusta.

41. Ja nähdessään sinut, Muhammed, he pitävät sinua vain pilkkanaan: »Tämäkö on se, jonka Jumala on lähettänyt sanansa julistajaksi?

42. Hän oli vähällä saada meidät luopumaan jumalistamme, ellemme olisi riippuneet heissä uskollisesti.» Mutta kun he aikanaan näkevät tuomionsa, he tulevat tietämään, kuka on oikealta tieltä kauimmas eksynyt.

43. Mikä on ajatuksesi sellaisesta, joka on ottanut oman himonsa jumalakseen? Sinäkö sellaisen suojelijaksi pyrkisit?

44. Älä usko, että useimmat heistä mitään vaarinottavat tai ymmärtävät. He ovat karjan kaltaisia; ei, he ovat kauemmaksi oikealta tieltä eksyneet kuin karja.

45. Oletko huomannut, miten Herrasi saa varjon lankeamaan? Hän olisi voinut tehdä sen pysyväksi. Sitten loimme auringon sitä osoittamaan.

46. Sitten siirrämme sitä hiljalleen Itseämme kohti.

47.Hän on antanut teille yön peitoksi, unen levoksi ja päivän työajaksi.

48. Juuri Hän lähettää tuulet tuomaan iloisia armonsanomia, ja pilvistä Me lähetämme puhdasta vettä,

49. elvyttääksemme kuivuneen maan ja antaaksemme sitä juomaksi , niille, otka olemme luonut, sekä ihmisjoukoille että karjalle.

50. Totisesti, Me annamme heille sadetta kausittain, jotta he muistaisivat Meitä, mutta useimmat ihmiset eivät ole muuhun taipuvaisia kuin kiittämättömyyteen.

51. Jos olisimme halunnut, olisimme voinut nostattaa esille varoittajan jokaisesta kaupungista.

52. Älkää siis suostuko uskottomiin, vaan taistelkaa kaikin voimin heitä vastaan.

53. Juuri Hän pitää erillään kahdenlaiset vedet. Toinen on makea, janoisia virkistävä vesi, toinen taas suolainen ja katkera, ja kummankin välille Hän on asettanut aitauksen ja ylipääsemättömän esteen.

54. Juuri Hän on luonut ihmisen vedestä ja antanut hänelle sukulaisuus~ sekä aviositeet, sillä Herrasi on mahtava.

55. Kuitenkin he palvelevat Jumalan rinnalla sellaista, mikä ei heitä hyödytä eikä vahingoitakaan. Uskoton on mukana taistelussa Herraansa vastaan.

56. Olemme lähettänyt sinut vain tuomaan ilosanomaa ja myös varoittamaan.

57. Sano: »En pyydä siitä teiltä mitään palkkaa, mutta ken haluaa suunnata tiensä Herraa kohti, hän tehköön niin.»

58. Luota ainoaan elävään, joka ei milloinkaan kuole, ja julista Hänen kunniaansa Häntä ylistäen. Hän tietää tarkoin palvelijainsa synnit.

59. Hän on luonut taivaat ja maan ja kaiken, mikä niiden välillä on, kuudessa kaudessa ja senjälkeen voimallansa hallitsee kaikkea. Hän on armahtaja. Kysy sellaiselta, jolla on tietoa Hänestä.

60. Kun heille sanotaan: »Alistukaa laupiaan armahtajan edessä», niin he kyselevät: »Mikä sitten on armahtaja? Pitääkö meidän kumartua kenen edessä sinä käsket?» Tämä lisää heidän vastahakoisuuttaan.

61. Siunattu olkoon Hän, joka on sijoittanut tähtisikermät taivaalle ja asettanut sinne myös päivän soihdun ja paistavan kuun.

62. Juuri Hän on säätänyt yön ja päivän toisiansa seuraamaan, niitä varten, jotka haluavat siitä ottaa vaarin tai jotka tahtovat kiittää.

63. Laupeimman armahtajan palvelijoita ovat ne, jotka nöyrinä vaeltavat maan päällä ja tietämättömien heitä puhutellessa lausuvat: »Rauha!»

64. Sekä ne, jotka viettävät yön Herransa edessä, rukoillen maahan vaipuneina tai seisaaltaan.

65. Sekä ne, jotka lausuvat: »Herra, torju pois meistä helvetin kuritus; totisesti, ikuinen on sen kidutus.»

66. Totisesti, se on kauhistuttava leposija ja asuinpaikka.

67. Armahtajan palvelijoita ovat myös ne, jotka eivät tuhlaa eivätkä ole itaria, vaan kulkevat keskitietä.

68. Samoin ne, jotka eivät rukoile muita jumalia kuin Jumalaa eivätkä syyttömästi ketään tapa, minkä Jumala on kieltänyt, eivätkä antaudu minkäänlaiseen haureuteen. Ken näin tekee, hän on saava synnin palkan.

69. Kaksinkertainen on hänen rangaistuksensa oleva ylösnousemuksen päivänä, ja häpeäänsä hän saa ainaiseksi jäädä.

70. Mutta ken tekee katumuksen ja uskoo ja suorittaa hyviä tekoja, hänen pahat tekonsa Jumala on vaihtava hyviksi, sillä Jumala on anteeksiantavainen, armollinen.

71. Kuka kääntyy ja tekee hyvää, totisesti, hänen kääntymyksensä Jumalan puoleen on otollinen.

72. Ne, jotka eivät anna väärää todistusta, ja jotka turhaa puhetta kuullessaan kulkevat arvokkaasti ohi,

73. jotka saadessaan muistutuksen Herransa tahdosta eivät tekeydy kuuroiksi ja sokeiksi,

74. ja ne, jotka sanovat: »Herra, suo meille silmien iloa vaimoistamme ja jälkeläisistämme ja tee meistä niiden esikuvia, jotka hartautta harjoittavat,

75. nämä kaikki palkitaan kestävyydestään ja saavat ylhäiset asuinsijat, joissa heidät otetaan vastaan suloisin tervehdyksin ja rauhantoivotuksin.

76. Siellä he saavat asua; mikä ihana asuinsija ja lepopaikka!

77. Sano uskottomille: »Herra ei välitä teistä, ellette Häntä avuksi huuda. Mutta te olette pitäneet totuutta valheena, ja ikuinen tuska on oleva osanne.»

SURA 26. ASH-SHUÁRÂ ASH-SHUÁRÂ

Aloitan JUMALAN, laupiaan Armahtajan, nimeen.

1. Taa, Siin, Miim. (Laupias, kuuleva, tietävä Jumala.)

2. Nämä ovat säkeitä Ilmestyksen kirjasta.

3. Joudutko epätoivoon, koska he eivät tahdo uskoa?

4. Jos olisimme tahtonut, olisimme voinut lähettää heille taivaasta merkin, jonka edessä heidän niskansa olisivat taipuneet.

5. Jokaisen uuden merkin tullessa laupiaalta Armahtajalta he kääntävät selkänsä.

6. Nyt he tosin hylkäävät ne valheena, mutta totuus, jolle he ovat ilkkuneet, on pian heidät yllättävä.

7. Eivätkö he katso maata; kuinka monenlaista ja oivallista Me olemmekaan siinä kasvattanut!

8. Totisesti, tässä on heille merkki, mutta useimmat heistä eivät ota uskoakseen.

9. Totisesti Hän, Herrasi, on mahtava, armollisin.

10. Muista, miten Herrasi kutsui Mooseksen sanoen: »Mene väärämielisen kansan

11. faraon kansan luokse. Ehkä se on pahasta luopuva.»

12. Hän vastasi: »Herra, pelkään heidän minut vääräksi väittävän;

13. rintaani ahdistaa eikä kieleni ole nopea puhumaan. Sentähden nouda Aaron avustajakseni!

14. Olen myös rikkonut heitä vastaan, niin että pelkään heidän surmaavan minut.»

15. Herra sanoi: »Sitä älä pelkää. Lähtekää kumpikin viemään merkkejämme; totisesti, Me olemme teidän tykönänne ja kuulemme.

16. Menkää siis faraon eteen ja sanokaa: »Totisesti, Me olemme tuomassa maailmojen Herran sanaa,

17. että päästäisit israelilaiset meidän mukanamme.»

18. Farao vastasi: »Emmekö me sinua lapsena kasvattaneet keskuudessamme, ja etkö viettänyt luonamme useita elämäsi vuosia?

19. Mutta sinä teit rikoksen, ja olet perin kiittämätön.»

20. Hän vastasi: »Tein sen silloin, kun vielä olin oikeata ymmärrystä vailla.

21. Niin pakeninkin luotanne, koska pelkäsin teitä, mutta sitten on Herra antanut minulle viisautta ja tehnyt minusta sanansaattajansa.

22. Mutta sitäkö minulle muistutat suosionasi, että olet orjuuttanut israelilaiset?»

23. Farao sanoi: »Kuka on se »maailmojen Herra»?

24. Mooses vastasi: »Hän on taivaitten ja maan ja kaiken näiden välillä olevan Herra, jos se teitä vakuuttaa.»

25. Ja Farao lausui ympärillä oleville: »Ettekö kuule?»

26. Mooses sanoi: »Hän on teidän ja esi~isienne Herra.»

27. Farao lausui: »Totisesti, sananjulistaja, joka on luoksenne lähetetty, on hullu mies.»

28. Mooses sanoi edelleen: »Hän on idän ja lännen ja kaiken näiden välillä olevan Herra; jospa sen vain käsittäisitte.»

29. Farao sanoi: »Jos otat jumalaksesi jonkun muun kuin minut, panen sinut vankien joukkoon.»

30. Mooses vastasi: »Entä, jos tuon sinulle ilmeisen todistuksen?»

31. Hän sanoi: »Tuo se, jos olet totuudessa.»

32. Silloin Mooses heitti sauvansa maahan, ja katso, se muuttui käärmeeksi.

33. Sitten hän ojensi kätensä, ja katso, se näytti katsojista vaikealta.

34. Silloin farao lausui ympärillään oleville päämiehille: »Totta tosiaan, hän on taitava velho,

35. joka noituudellaan tahtoo karkoittaa teidät maastanne Mitä siis neuvotte?»

36. He vastasivat: »Anna hänen veljinensä odottaa ja lähetä sanansaattajia kaupunkeihin

37. noutamaan eteesi kaikki etevät taikurit.

38. Kun sitten taikurit oli määräpäivänä koottu tiettyyn paikkaan,

39. niin kansalle ilmoitettiin: »Kerääntykää tekin paikalle,

40. jotta voimme seurata taikureita; ehkä he voittavat.»

41. Kun taikurit olivat saapuneet, he lausuivat faraolle: »Saammeko palkinnon, jos voitamme?»

42. Hän vastasi: »Saatte, ja totisesti kuulutte lähimpieni joukkoon.»

43. Mooses lausui heille: »Heittäkää maahan, mitä teillä on heittämistä!»

44. Niin he heittivät maahan köytensä ja sauvansa ja sanoivat: »Totisesti, faraon voimalla voitamme.»

45. Silloin Mooses heitti maahan oman sauvansa, ja katso, se nieli kaiken, mitä he olivat loihtineet esiin.

46. Silloin taikurit lankesivat maahan kumartaen.

47. He sanoivat: »Me uskomme maailmojen Herraan,

48. Mooseksen ja Aaronin Herraan.»

49. Farao lausui: »Uskotteko te häneen, ennen kuin minä sen sallin? Varmasti hän on päämiehenne, joka on teille opettanut noituutta, mutta sen te tulette näkemään. Totisesti, hakkautan poikki teidän kätenne ja jalkanne vastakkaisilta puolilta ja naulitsen teidät ristiin kaikki tyynni.»

50. He vastasivat: »Se ei ole pahaksi; sillä palaamme totisesti Herramme luokse.

51. Toivomme hartaasti, että Herra antaa meille syntimme anteeksi, koska olemme ensimmäisiä, jotka uskovat.»

52. Me ilmestyimme Moosekselle sanoen: »Lähde matkaan yöllä palvelijoitteni kanssa, sillä teitä varmasti ajetaan takaa.»

53. Mutta farao lähetti sanansaattajia kaupunkeihin, ja he sanoivat.

54. Totisesti, näitä ihmisiä on vain pieni joukko,

55. ja katso, he ovat meille vihaisia,

56. mutta meitä on valpas, asekuntoinen joukko.»

57. Niin Me saimme heidät lähtemään puutarhoista ja lähteiden luota,

58. aarteittensa äärestä ja upeista asunnoistaan.

59. Niin tapahtui, mutta tämän kaiken Me annoimme perinnöksi israelilaisille Kanaanin maassa.

60. Sitten he seurasivat israelilaisia auringon noustessa,

61. jolloin kumpikin sotajoukko näki toisensa ja Mooseksen seuralaiset sanoivat: »Totisesti, meidät oh yllätetty.»

62. Mutta Mooses lausui: »Ei suinkaan. Totisesti, Herra on minun kanssani, ja Hän on ohjaava minua.»

63. Ja me ilmestyimme Moosekselle sanoen: »Lyö sauvallasi merta!» Silloin meri jakautui kahtia, niin että kummallakin puolella kohosi kuin vesiseinä.

64. Sitten annoimme toisten lähestyä paikkaa.

65. Ja Me pelastimme Mooseksen ja kaikki ne, jotka olivat hänen kanssaan.

66. Mutta Me hukutimme nuo toiset.

67. Totisesti, tässä on merkki, mutta useimmat ihmiset eivät usko.

68. Totisesti Hän, sinun Herrasi, on kaikkivaltias, kaikkein armollisin.

69. Kerro heille myös Aabrahamin tarina.

70. Kun hän puhui isälleen ja kansalleen: »Ketä te palvelette?»

71. he vastasivat: »Me palvelemme jumalankuvia ja aiomme pysyä niille uskollisina.»

72. Hän kysyi: »Kuulevatko ne, kun te niitä rukoilette?

73. Tai onko niistä teille hyötyä tai vahinkoa?»

74. He vastasivat: »Ei, mutta näimme esi-isiemme niin tehneen.»

75. Hän sanoi: »Oletteko sitten ajatelleet, mitä te oikeastaan palvelette,

76. te ja teidän muinaiset esi-isänne?

77. Sillä totisesti, ne ovat minun vihollisiani kaikki tyynni; mutta ei maailmojen Herra,

78. Hän, joka minut loi ja antoi sitten johdatuksensa.

79. Hän joka antaa minulle syötävää sekä juotavaa.

80. Ja sairastaessani Hän parantaa minut.

81. Hän, joka saattaa minut kuolemaan ja sitten antaa minulle elämän.

82. Ja joka toivoni mukaan antaa anteeksi syntini tuomiopäivänä.

83. Herra! Suo minulle viisautta ja liitä minut hyvien joukkoon!

84. Jätä minusta totuuden maine tuleviin sukupolviin

85. ja tee minusta autuuden tarhan perillinen.

86. Anna anteeksi isälleni, sillä totisesti hän on harhassa.

87. Älä saata minua häpeään ylösnousemuksen päivänä,

88. päivänä, jolloin ei rakkaudesta eikä pojista ole mitään hyötyä,

89. paitsi sille, joka lähestyy Jumalaa hartain sydämin.»

90. Puutarha avautuu niille, jotka pahaa karttavat,

91. mutta eksyneiden eteen ilmaantuu helvetti.

92. Heille sanotaan: »Missä ovat ne, joita te palvelitte

93. Jumalan sijasta? Voivatko he teitä auttaa tai edes itseänsä suojella?»

94. Heidät heitetään helvettiin, sekä heidät että ne, jotka eksyivät,

95. ja saatanan sotajoukko, kaikki tyynni.

96. Siellä he kiistelevät keskenänsä ja sanovat:

97. »Jumalan nimessä, olemme todellakin olleet ilmeisen harhan vallassa,

98. kun me pidimme teitä maailmojen Herran vertaisina.

99. Juuri syntiset johtivat meidät harhaan.

100. Ja nyt meillä ei ole ketään auttajaa,

101. eikä yhtäkään tosi ystävää.

102. Jos saisimme vielä palata elämään, tulisimme uskovaisiksi.»

103. Totisesti, tässä on opetus, mutta useimmat heistä eivät usko.

104. Totisesti, Hän, sinun Herrasi, on kaikkivaltias, kaikkein armollisin.

105. Nooan kansa piti lähettiläitä valehtelijoina.

106. Nooa, heidän heimolaisensa, sanoi heille: »Ettekö pelkää Jumalaa?

107. Totisesti, minä olen teille luotettava sananjulistaja.

108. Sentähden palvelkaa Jumalaa ja totelkaa minua.

109. Teiltä en pyydä siitä mitään palkkaa. Minun palkkani on itse maailmaan valtiaan luona.

110. Pelätkää siis Jumalaa ja totelkaa minua!»

111. He vastasivat: »Pitäisikö meidän uskoa sinua, kun vain halvimmat ihmiset sinua seuraavat?»

112. Hän sanoi: »Ei minun tarvitse tietää, mitä on heidän tekojensa takana.

113. Heidän tutkimisensa on yksin Herran asia, jospa sen ymmärtäisitte!

114. Minä en aio karkoittaa uskovaisia luotani.

115. Olen vain julkinen varoittaja.»

116. He uhkasivat: »Totisesti, ellet jo herkeä, oi Nooa, niin sinut varmasti kivitetään.»

117.Hän rukoili:»Herra, tosiaankin on kansani minut hylännt.

118. Sentähden tuomitse Sinä minut ja heidät ja pelasta minut sekä minua seuraavat uskovaiset.»

119. Silloin Me pelastimme hänet ja hänen kanssansa olleet keräämällä kaikki arkkiin.

120. Sitten Me hukutimme muut.

121. Totisesti, tässä on tunnusmerkki, mutta useimmat heistä eivät ota uskoakseen.

122. Totisesti, Hän, sinun Herrasi, on kaikkivaltias, kaikkein armollisin.

123. Myös Aadin heimo piti lähettiläitä valehtelijoina.

124. Heidän heimolaisensa Huud puhui heille: »Ettekö pelkää Jumalaa?

125. Totisesti, minä olen luotettava sananjulistaja teille.

126. Siksi palvelkaa Jumalaa ja totelkaa minua.

127. En pyydä teiltä siitä mitään palkkaa. Minun palkkani on yksin maailmojen valtiaan huostassa.

128. Rakennatteko turhan tähden joka kukkulalle muistomerkin?

129. Te pystytätte linnoituksia, ikäänkuin ette koskaan kuolisi.

130. Ja kun te puututte ihmisiin, niin teette sen kuin väkivaltaiset.

131. Palvelkaa siis Jumalaa ja totelkaa minua.

132. Palvelkaa Häntä, joka on teille suonut kaiken.

133. Hän on lahjoittanut teille runsaasti karjaa ja perillisiä,

134. puutarhoja ja lähteitä.

135. Todella pelkään tuomion lankeavan päällenne suurena päivänä.»

136. He sanoivat: »Emme välitä siitä, varoitatko meitä vai jätätkö varoittamatta.

137. Tämä kaikki on vain muinaistaru,

138. eikä meitä rangaistus odota.»

139. Siten he hylkäsivät hänet, ja siksi Me hävitimme heidät. Totisesti, tässä on opetus, mutta useimmat heistä eivät ota uskoakseen.

140. Herrasi on Mahtava, Armelias.

141. Myös Tamuudin heimo piti lähettiläitä valehtelijoina.

142. Heidän heimolaisensa Saalih puhui heille: »Ettekö pelkää Jumalaa?»

143. Totisesti, olen teille luotettava sananjulistaja.

144. Siksi palvelkaa Jumalaa ja totelkaa minua!

145. En pyydä teiltä siitä mitään palkkaa, sillä minun palkkani on yksin maailmojen Herran huomassa.

146. Tahdotteko saada turvassa jatkaa nykyistä elämäänne?

147. Puutarhoissa ja lähteitten äärillä,

148. viljapelloilla ja hienohedelmäisten palmujen luona,

149. hakattuanne suurella taidolla asuntonne kallioihin.

150. Pelätkää siis Jumalaa ja totelkaa minua,

151. älkääkä noudattako syntisten kutsuja.

152. He levittävät maassa villitystä eivätkä totuutta rakenna.»

153. He sanoivat: »Sinä kuulut itse lumottuihin.

154. Olethan vain meidän kaltaisemme ihminen. Näytä meille sentähden tunnusmerkkisi, jos olet tosissasi.»

155. Hän vastasi: »Tässä on naaraskameeli, sillä on juottovuoronsa, aivan kuin teillä itsellännekin on määräaikoina vuoronne juoda.

156. Älkää siis vahingoittako sitä, ettei suuren päivän tuomio lankeaisi päällenne.»

157. Kuitenkin he katkaisivat sen polvijänteet, mutta saivat katua sitä.

158. Sillä rangaistus saavutti heidät. Totisesti, tässä on merkki, mutta useimmat heistä eivät ota uskoakseen.

159. Hän, sinun Herrasi, on kaikkivaltias, kaikkein armollisin.

160. Myöskin Lootin kansa piti lähettiläitä valehtelijoina.

161. Heidän heimolaisensa Loot puhui heille: »Ettekö pelkää Jumalaa?

162. Totisesti, olen teille luotettava sananjulistaja.

163. Sentähden pelätkää Jumalaa ja totelkaa minua!

164. En pyydä teiltä siitä mitään palkkaa, sillä palkkani on yksin maailmojen valtiaan huomassa.

165. Kuinka saatattekaan lähestyä kaiken maailman miehiä,

166. ja hylkiä vaimojanne, jotka Jumala on teille antanut? Ei, te olette irstaisia ihmisiä.»

167. He uhkasivat: »Totisesti, ellet jo herkeä, Loot, niin sinut varmasti karkoitetaan.»

168. Hän lausui: »Totisesti, minä kammoksun teidän tekojanne.

169. Herra, pelasta minut ja omaiseni heidän hankkeistaan.»

170. Niin Me pelastimme hänet ja hänen perheensä

171. lukuunottamatta vanhaa naista, joka jäi heistä jälkeen.

172. Sitten tuhosimme nuo toiset perinpohjin.

173. Me annoimme sateen langeta heidän päällensä; se oli hirvittävä noille varoituksen saaneille.

174. Totisesti, tässä on tunnusmerkki, mutta useimmat heistä eivät ota uskoakseen.

175. Totisesti, Hän, sinun Herrasi, on kaikkivaltias, kaikkein armollisin.

176. Myös metsien heimo piti lähettiläitä valehtelijoina.

177. Shuaih puhui heille: »Ettekö pelkää Jumalaa?

178. Totisesti, olen teille luotettava sananjulistaja.

179. Pelätkää siis Jumalaa ja totelkaa minua.

180. En pyydä teiltä siitä mitään palkkaa, palkkani on yksin maailmojen valtiaan huomassa.

181. Antakaa täysi mitta, ettette kuuluisi vajavasti mittaaviin.

182. Punnitkaa myös oikealla puntarilla.

183. Älkää anastako vääryydellä ihmisten varoja älkääkä levittäkö turmelusta maassa väärillä teoillanne.

184. Pelätkääå Häntä, joka loi teidät ja entisetkin kansat.»

185. He vastasivat: »Sinä olet itse lumouksen vallassa.

186. Olethan vain meidän kaltaisemme ihminen, ja tiedämme sinun tosiaankin valehtelevan.

187. Anna vaikka taivaan lohkon pudota päällemme, jos olet tosissasi.»

188. Hän lausui: »Herra tietää, mitä te teette.»

189. Niin he kielsivät hänet, ja tuomiopäivän rangaistus lankesi heidän päällensä. Se oli todella kauhunpäivän tuomio.

190. Totisesti, tässä on merkki, mutta useimmat heistä eivät ota uskoakseen.

191. Katso, Hän, sinun Herrasi, on kaikkivaltias, kaikkein armollisin.

192. Totisesti, tämä Koraani on ylhäältä, maailmojen Herralta tullut sanoma.

193. Sen mukana on tullut uskollinen henki

194. sydämeesi, jotta olisit yksi niistä, jotka varoittavat

195. selvällä arabiankielellä.

196. Totisesti, tästä on jo muinaisissa kirjoituksissa.

197. Eikö siinä ole heille merkki, jotta Israelin kirjanoppineet sen ymmärtäisivät?

198. Ja jos olisimme ilmaissut sen jollekulle muukalaiselle

199. ja tämä olisi julistanut sen heille, he eivät olisi sittenkään uskoneet.

200. Tällä tavoin Me muokkaamme syntisten sydämiä,

201. vaikka he eivät usko ennenkuin näkevät tuskallisen rangaistuksen.

202. Se on yllättävä heidät kaikki, kun he eivät aavistakaan.

203. Silloin he sanovat: »Myönnetäänkö meille ollenkaan armonaikaa?»

204. Koettavatko he siis jouduttaa Meidän tuomiotamme?

205. Uskotko, että vaikkapa annamme heidän nauttia jonkun vuoden,

206. ja heille senjälkeen tulee se, millä heitä on uhattu,

207. heitä vähääkään hyödyttää se, mistä ovat nauttineet?

208. Emme ole hävittänyt ainoatakaan kaupunkia lähettämättä sille varoittajia

209. muistuttamaan. Katso, Me emme ole väärämielinen.

210. Eivät pahat henget ole tuoneet sitä (Koraania) maan päälle.

211. Se ei heitä hyödytä, eivätkä he pysty siihen.

212. Totisesti, he eivät saata edes kuunnella sitä.

213. Siksi älä rukoile muita jumalia Jumalan ohella, muuten kuulut niihin, joita kohtaa tuomio.

214. Varoita myös läheisiä sukulaisiasi.

215. Ja sulje hyvyyteesi ne uskovaiset, jotka sinua seuraavat.

216. Jos he eivät sinua tottele, sano silloin: »Totisesti, en vastaa teidän teoistanne.»

217. Luota kaikkivaltiaaseen, kaikkein armollisimpaan.

218. Häneen, joka näkee sinut, kun nouset rukoilemaan,

219. ja joka havaitsee askeleesi niiden keskuudessa, jotka kumartavat.

220. Totisesti, Hän on kaikkikuuleva, kaikkitietävä.

221. Kerronko teille, kenen päälle pahat henget laskeutuvat?

222. Ne laskeutuvat jokaisen valheellisen ja syntisen päälle

223. ja kuiskuttelevat heidän korviinsa, mutta useimmat heistä ovat pettureita,

224. ja eksyneet seuraavat sellaisia, kuten runoilijoitakin.

225. Etkö näe heidän harhailevan joka laaksossa, poissa järjiltään.

226. Ja että he puhuvat sellaista, mitä eivät tee.

227. Lukuunottamatta niitä heistä, jotka uskovat ja tekevät hyvää ja ahkerasti rukoilevat Jumalaa ja jotka puolustautuvat, kun heitä on sorrettu. Mutta ne, jotka tekevät vääryyttä, saavat pian tietää, millaiseen määränpäähän heidän on saavuttava.

SURA 27. AN-NAML (MUURAHAISEN SUURA)

Aloitan JUMALAN, laupiaan Armahtajan, nimeen.

1. Taa, Siin (laupias, kuuleva Jumala). Nämä ovat Koraanin ja selvän kirjan säkeistöjä,

2. johdatus ja ilosanoma uskovaisille,

3. niille, jotka suorittavat rukouksensa, antavat säädetyt almut ja ovat varmoja tulevasta elämästä.

4. Jotka eivät usko tulevaan elämään, niiden teot Me olemme tosin tehnyt otollisiksi heidän omissa silmissään, ja sokeina he kulkevat eteenpäin.

5. He ovat niitä, jotka saavat pahan palkan ja joutuvat tulevassa elämässä suurimpaan häviöön.

6. Totisesti, sinun tehtäväsi on ottaa vastaan Koraani viisauden ja tiedon Jumalalta.

7. Mooses sanoi perheelleen: »Ihan varmasti näen tulen palavan. Hankin teille siitä tiedon tai sitten tuon palavan kekäleen, jotta voisitte itseänne lämmitellä.»

8. Kun hän sitten lähestyi sitä, kuului ääni, joka sanoi: »Siunattu on Hän, joka on tulessa ja sen ympärillä. Kunnia olkoon Jumalalle, kaikkien maailmojen Herralle.

9. Oi Mooses! Totisesti, Minä olen Jumala, kaikkivaltias, kaikkiviisas.

10. Heitä sauvasi maahan!» Kun hän sitten näki sen kiemurtelevan kuin käärmeen, niin hän kääntyi pakoon eikä katsonut taakseen. »Oi Mooses! älä pelkää, totisesti, Minun läsnäollessani lähettiläät eivät tunne pelkoa.

11. Ei sekään, joka on tehnyt väärin, mutta sitten tekee pahan sijasta hyvää, sillä olenhan Minä totisesti anteeksiantavainen, armollinen.

12. Pistä kätesi poveesi, ja se muuttuu valkeaksi, ilman taudin tartuntaa, ja tämä on alku yhdeksästä, faraolle ja hänen kansalleen tarkoitetusta tunnusteosta. Totisesti, he ovat jumalaton kansa.»

13. Kun Meidän tunnusmerkkimme täydessä selkeydessään tulivat heidän nähtäväkseen, he sanoivat: »Tämä on pelkkää noituutta.»

14. Ja he kielsivät ne jumalattomuudessaan ja ylpeydessään, vaikka sydämessänsä olivat niistä varmoja. Ja katso, millaisen lopun pahuuden harjoittajat saivat.

15. Totisesti, Me annoimme Daavidille ja Salomolle ymmärrystä, ja he sanoivat: »Kaikki ylistys kuuluu Jumalalle, joka on korottanut meidät yli useimpain uskollisten palvelijainsa.»

16. Ja Salomosta tuli Daavidin seuraaja, ja hän sanoi: »Oi ihmiset, meille on opetettu lintujen kieltä ja meille on annettu kaikki, mitä tarvitsemme. Totisesti, tämä on suuri armo.»

17. Ja hänen sotajoukkonsa, jotka käsittivät raakalaisia sekä sivistyneitä, myöskin lentäväin parvia , koottiin Salomon eteen katselmusta varten,

18. kunnes joukot saapuivat Namlin eli Muurahaisten laaksoon, jolloin eräs niistä sanoi: »Oi Namlin heimo! Menkää asuntoihinne, etteivät Salomo ja hänen sotajoukkonsa teitä tietämättömyydessään murskaksi tallaisi.»

19. Silloin Salomo hymyili tälle puheelle ja lausui: »Herra, suo minun kiittää Sinua minulle ja vanhemmilleni antamastasi siunauksesta, ja suo, että voisin tehdä hyvää, mikä Sinua miellyttää, ja anna minun Sinun armosi ansiosta astua hyvien palvelijoittesi pariin.»

20. Ja hän tarkasteli lentävien parvia ja sanoi: »Mitä tämä merkitsee, en näe Hudhudia; onko hän poissaolevien joukossa?

21. Totisesti, annan hänelle ankaran rangaistuksen taikka tapan hänet, ellei hän ilmoita minulle pätevää syytä.

22. Mutta ei kestänyt kauankaan, kun Hudhud saapui ja sanoi: »Olen keksinyt sellaista, mitä sinä et ole huomannut, ja tuon sinulle luotettavia uutisia Saabasta.

23. Näin totisesti naisen hallitsevan heitä, ja hän oli saanut kaikkea yltäkyllin ja hänellä oli mahtava valtaistuin.

24. Havaitsin hänen ja hänen kansansa kunnioittavan aurinkoa Jumalan sijasta, ja saatana on tehnyt heidän tekonsa otollisiksi heidän omissa silmissään ja eksyttänyt heidät tieltä, niin että he ovat ilman johdatusta;

25. eivätkä palvele Jumalaa, joka paljastaa kaiken salatun sekä taivaassa että maan päällä, ja joka tietää, mitä te salaatte ja mitä julki tuotte.

26. Jumala on olemassa, ei ole muuta jumalaa kuin Hän, suuren voiman Herra.»

27. Salomo vastasi: »Saamme pian nähdä, oletko puhunut totta, vai oletko valehtelija.

28. Ota tämä kirjeeni ja vie se heille; mene sitten syrjään ja odota, mitä he vastaavat.»

29. Ja Saaban kuningatar lausui: »Oi päämiehet! Totisesti, minulle on lähetetty kunnianarvoinen kirje.

30. Se on Salomolta, ja hän kirjoittaa: 'Aloitan Jumalan, laupiaan Armahtajan nimeen!'

31. (ja edelleen siinä on): 'älkää ylvästelkö minua vastaan, vaan alistukaa valtaani.'»

32. Kuningatar lausui: »Päälliköt, neuvokaa minua tässä asiassa. En ratkaise ainoatakaan asiaa, ellette te ole läsnä.»

33. He vastasivat: »Meillä on suuri mahti ja taistelukyky, mutta käskeminen kuuluu sinulle. Mieti siis, mitä aiot käskeä.»

34. Hän sanoi: »Totisesti, kun kuninkaat ryntäävät johonkin kaupunkiin, niin he hävittävät sen raunioiksi ja alentavat sen ylhäisimmät asukkaat. Näin juuri he tekevät.

35. Totisesti aion lähettää heille lahjan ja odotan sitten sanansaattajien tuomaa vastausta.»

36. Kun lahja tuotiin Salomolle, hän lausui: »Lahjoitatteko minulle rikkautta? Mutta se, mitä Jumala on minulle suonut, on enemmän kuin teidän lahjanne. Niin, olette kai itse ihastuneita lahjastanne.

37. Viekää se heille takaisin. Viemme heitä vastaan sotajoukkomme, jota he eivät voi vastustaa, ja karkoitamme heidät masennettuina ja häväistyinä.»

38. Hän puhui edelleen: »Päällikköni! Kuka teistä voi tuoda minulle hänen valtaistuimensa, ennenkuin he alistuvat valtaani?

39. Eräs väkevä dzinni sanoi: »Tuon sen sinulle ennen kuin nouset paikaltasi; totisesti, minä olen väkevä ja luotettava tähän tehtävään.»

40. Eräs toinen, joka tunsi (pyhää) Kirjaa, lausui: »Tuon sen sinulle ennen kuin ehdit silmääsi räpäyttää.» Ja kun Salomo näki valtaistuimen edessään, hän lausui: »Tämä tapahtuu Herran armosta; Hän koettelee minua, osaanko olla kiitollinen vai olenko kiittämätön. Ken kiittää, hän tekee sen omaksi parhaakseen, ja jos joku on kiittämätön, niin Herrani on joka tapauksessa suopea, armollinen.»

41. Hän puhui edelleen: »Muuttakaa hänen valtaistuimensa ulkonäkö hänelle oudoksi, niin saamme nähdä, onko hän oikealla tiellä vai ilman johdatusta.»

42. Kun kuningatar saapui, niin hänelle sanottiin: »Oliko valtaistuimesi tällainen?» Hän vastasi: »Näyttää siltä, kuin se olisi sama. Meille on annettu totista tietoa jo tätä ennen ja me olemme Jumalalle alamaisia.»

43. Mutta se, mitä hän palveli Jumalan sijasta, vei häntä harhaan. Totisesti, hän kuului epäuskoiseen kansaan.

44. Hänelle sanottiin: »Käy sisälle palatsiin!» Kun hän sen näki, hän luuli sen vesialtaaksi ja riisui sen vuoksi jalastaan. Salomo lausui: »Se on vain palatsi, jonka lattia on tehty lasista.» Kuningatar lausui: »Oi Herra, totisesti, olen tehnyt väärin itseäni kohtaan, mutta Salomon kanssa tahdon totella Jumalaa, kaikkien maailmojen Herraa.»

45. Totisesti, Me lähetimme Tamuudin heimon luokse heidän veljensä Saalihin, joka lausui: »Palvelkaa Jumalaa!» Mutta katso! He jakautuivat kahdeksi riiteleväksi puolueeksi.

46. Hän sanoi: »Kansalaiseni, miksi haluatte edistää pahaa enemmän kuin hyvää, miksi ette ano Jumalan anteeksiantoa, jotta teille osoitettaisiin armo?»

47. He vastasivat: »Me pidämme sinua ja seuralaisiasi enteenä meitä kohtaavasta onnettomuudesta.» Hän sanoi: »Teidän kohtalonne on Jumalan huomassa. Mutta te olette kansa, joka on vitsauksen kokeva.»

48. Ja kaupungissa oli yhdeksän miehen joukkio, joka ympäri maata teki pahaa, eikä lainkaan hyvää.

49. He sanoivat: »Vannokaamme keskenämme Jumalan nimeen, että me varmasti yöllä käymme hänen ja hänen perheensä kimppuun ja sanomme sitten hänen kostonsa perijälle: 'Emme ole nähneet hänen perheensä surmaamista, puhumme täyttä totta'.»

50. Ja niin he punoivat juonensa, mutta Me teimme oman suunnitelmamme, josta he eivät tienneet.

51. Ja katso, mikä oli heidän juoniensa loppu! Me hävitimme heidät ja heidän kansansa kaikki.

52. Tuossa ovat heidän kotinsa autioina, koska he olivat jumalattomia. Totisesti, tässä on merkki niille, joilla on ymmärrystä.

53. Ja me pelastimme ne, jotka uskoivat ja hartautta harjoittivat.

54. Muista Lootia, joka sanoi kansalleen: »Harjoitatteko riettautta, vaikka tiedätte sen synniksi?

55. Lähestyttekö himoiten miehiä naisten sijasta? Niin, te olette pimeätä väkeä.» ,

56. Ja mikä olikaan hänen kansansa vastaus: »Ajakaa Lootin perhe pois kaupungista, sillä he luulevat olevansa synnittömiä.»

57. Sitten Me pelastamme hänet perheinensä paitsi hänen vaimonsa. Tämän määräsimme jälkeenjäävien joukkoon.

58. Ja Me annoimme sataa heidän päällensä; kauhistuttava oli se sade niille, joita oli varoitettu.

59. Sano: »Kaikki ylistys kuuluu Jumalalle, ja rauha olkoon Hänen palvelijoillensa, jotka hän on valinnut. Onko Jumala parempi vai se, jota he pitävät hänen vertaisenaan?»

60. Eikö parempi ole se, joka loi taivaat ja maan ja lähetti pilvistä alas sateen, jolla Me kasvatamme ihania puutarhoja? Ei ole teidän vallassanne saada niiden puita kasvamaan. Onko muuta jumal'olentoa kuin Jumala? Ei, he vain kuvittelevat sellaisia.

61. Eikö parempi ole se, joka loi maan asuinpaikaksi ja teki siihen virtain uomat, kohotti vuoret ja erotti makean ja suolaisen veden? Onko muuta jumal'olentoa kuin Jumala? Ei, mutta useimmat eivät mitään tiedä.

62. Eikö parempi ole se, joka vastaa ahdistuksessa olevalle, kun tämä rukoilee häntä, ja joka poistaa hänen vaivansa ja tekee teistä maan perijöitä? Onko muuta jumal'olentoa kuin Jumala? Vähäistä on se, mitä mielessänne pysyy.

63. Eikö parempi ole se, joka ohjaa teitä pimeydessä sekä maalla että merellä? Kuka lähettää tuulet tuomaan ilosanomaa Hänen saapuvasta armostaan? Onko muuta jumal'olentoa kuin Jumala? Jumala on korkealla sen yläpuolella, mitä he Hänen vertaisenaan pitävät.

64. Eikö parempi ole se, joka loi elävät olennot ja sitten palauttaa kaiken entiselleen? Kuka antaa teille ravintoa sekä taivaasta että maasta? Onko muuta jumal'olentoa kuin Jumala? Sano: »Tuokaa esiin todisteenne, jos olette vilpittömiä.»

65. Sano edelleen: »Ei kukaan taivaassa tai maan päällä, paitsi Jumala, tiedä näkymättömiä. Eivätkä he tiedä ylösnousemuksensa hetkeä.

66. Ei, heillä ei ole niukkaakaan tietoa tulevasta elämästä. Joko he sitä epäilevät tai ovat kokonaan pimitettyjä.

67. Uskottomat sanovat: »Kun me ja esi-isämme muutumme tomuksi, herätetäänkö meidät todellakin senjälkeen uudelleen eloon?

68. Näin meille on ennenkin luvattu, sekä myös esi-isillemme, mutta nämä ovat vain muinaistaruja.»

69. Sano: »Kiertäkää maata ja katsokaa, millaisen lopun syntiset saivat!»

70. älä ole murheessa heidän tähtensä äläkä ahdistuksessa heidän juoniensa vuoksi.

71. He sanovat myös: »Milloin tämä uhkaus täytetään, jos kerran puhut totta?»

72. Vastaa: »Voi sattua, että jokin niistä asioista, joiden tuloa koetatte jouduttaa, seuraa teitä jo kannoillanne.»

73. Totisesti, Herrasi on armon Herra ihmisille, mutta monetkaan heistä eivät ole kiitollisia.

74. Totisesti, Herrasi tietää, mitä heidän sydämensä kätkevät ja mitä ilmaisevat.

75. Taivaassa ja maassa ei ole mitään niin salattua, ettei se löytyisi selkeästä Kirjasta.

76. Totisesti, tämä Koraani ilmoittaa israelilaisille suurimman osan siitä, mistä he ovat eri mieltä.

77. Totisesti, se on myös johdatuksena ja armona uskovaisille.

78. Tuomiollaan Jumala totisesti jakaa heille oikeutta; onhan Hän kaikkivaltias, kaikkitietävä.

79. Luota siis Jumalaan; silloin olet varman totuuden perustalla.

80. Totisesti, sinä et voi saada kuolleita kuulemaan, etkä kuuroja äänesi kantamiin, jos he ovat menossa poispäin.

81. Et voi liioin taluttaa sokeita pois heidän harhastaan. Vain ne saat kuulemaan, jotka uskovat merkkeihimme ja ovat tottelevaisia.

82. Ja kun uhkauksemme käy heille toteen, Me annamme maasta kasvaa ituja, jotka tautina heihin tarttuvat, koska he eivät ottaneet uskoakseen merkkejämme.

83. Ja sinä päivänä Me kokoamme yhteen jokaisesta kansasta joukon niitä, jotka kielsivät merkkimme, ja järjestämme heidät riveihin.

84. Kun he saapuvat Herransa eteen, Hän on lausuva: »Hylkäsittekö Minun tunnusmerkkini, vaikkei niihin ymmäryksenne riittänyt, vai mitä te teitte?»

85. Ja tuomiomme luetaan heille, koska he ovat syntiä tehneet, eivätkä he saata lausua sanaakaan.

86. Eivätkö he huomanneet, että olimme säätänyt heille yön lepoa varten ja päivän valaisemaan? Totisesti, nämä ovat merkkejä niille, jotka uskovat.

87. Ja sinä päivänä puhalletaan pasuunoihin, jolloin kaikki taivaassa ja maan päällä olevat, paitsi ne, joilla on Jumalan mielisuosio, joutuvat kauhun valtaan ja nöyrinä astuvat Hänen eteensä.

88. Sinä näet myös vuoret ja luulet niiden olevan lujasti paikoillaan, mutta ne häipyvät pois kuin vaeltavat pilvet; niin on ne Jumala asettanut, Hän, joka kaikelle on antanut täydellisen muodon. Totisesti, Hän tietää, mitä te teette.

89. Joka tuo esiin hyvää, on saava itselleen sitäkin parempaa, ja sellaiset ovat turvassa tuon päivän kauhuilta.

90. Mutta ken tekee pahaa, heitetään kasvoillensa tuleen. Olisiko teidän palkkanne muu kuin tekojenne mukainen?

91. Sano: »Totta on, että minua on käsketty palvelemaan tämän kaupungin Herraa, jolle se on pyhitetty ,ja jolle kaikki kuuluu; minut on myös määrätty olemaan muslimi,

92. sekä julistamaan Koraania. Ken on siis saanut johdatuksen, hän on saanut sen oman sielunsa parhaaksi. Mutta eksyneille sano: »Olen vain yksi varoittajista.»

93. Sano edelleen: »Kaikki ylistys kuuluu Jumalalle. Olette pian näkevät Hänen merkkinsä ja tulette ne silloin tuntemaan.» Herrasi ei ole välinpitämätön siitä, mitä teette.

SURA 28. AL-KASAS (KERTOMUKSEN SUURA)

Aloitan JUMALAN, laupiaan Armahtajan, nimeen.

1. Taa, Siin, Miim. (Laupias, kuuleva, tietävä Jumala).

2. Nämä ovat selvän Kirjan säkeistöjä.

3. Aiomme kertoa sinulle totuudenmukaisesti osan Mooseksen ja faraon elämästä hyödyksi niille, jotka uskovat.

4. Totisesti, farao oli maassaan mahtava. Hän jakoi sen asukkaat luokkiin ja koetti heikentää erästä osaa heistä tappamalla miehet ja jättämällä vain naiset eloon. Hän oli todella vääryydentekijä.

5. Mutta Me tahdoimme osoittaa suosiotamme niille, joita maassa sorrettiin. Tahdoimme tehdä heidät maan johtomiehiksi ja faraon perillisiksi.

6. Halusimme antaa heille valtaa maassa ja saada faraon ja Haamanin sekä heidän sotajoukkonsa kokemaan sitä, mitä he olivat pelänneet.

7. Niin Me ilmestyimme Mooseksen äidille näin sanoen: »Imetä häntä, mutta kun alat pelätä hänen puolestaan, niin aseta hänet veteen äläkä pelkää, äläkä murehdi. Totisesti, Me annamme hänet sinulle takaisin ja teemme hänestä lähettilään.»

8. Sitten faraon väki otti hänet vedestä, ja hänestä oli tuleva heille vihamies ja murheen aihe. Totisesti, farao, Haaman ja heidän sotajoukkonsa olivat synnintekijöitä.

9. Ja faraon puoliso lausui: »Hän ilahduttaa minun silmäni,ja sinunkin. Älä surmaa häntä, ehkäpä hän voi olla meille hyödyksi tai voimme ottaa hänet pojaksemme.» Mutta he eivät asiaa arvanneet.

10. Ja seuraavana aamuna Mooseksen äidin sydän oli pakahtumaisillaan. Hän olisi paljastanut salaisuutensa, ellemme Me olisi vahvistanut hänen sydäntään, niin että hän saattoi pysyä uskossa.

11. Ja hän lausui Mooseksen sisarelle: »Seuraa häntä!» Ja tämä piti syrjästä veljeänsä silmällä heidän huomaamattaan.

12. Me olimme jo tehnyt hänelle vastenmielisiksi vieraat imettäjät. Silloin sisar lausui: »Näytänkö teille erään perheen, joka on hoivaava häntä ja tarkoittaa hänelle hyvää?»

13. Siten Me annoimme hänet takaisin äidilleen, jotta tämän silmät kirkastuisivat eikä hän enää murehtisi, vaan tietäisi, että Jumalan lupaus oli tosi. Mutta useimmat ihmisistä ovat tietoa vailla.

14. Ja kun Mooses oli päässyt miehuuden ikään ja kasvanut voimakkaaksi, Me annoimme hänelle viisautta ja tietoa. Siten me palkitsemme ne, jotka hyvää tekevät.

15. Ja hän astui kaupunkiin hetkenä, jolloin sen asukkaat eivät sitä vartioineet, ja havaitsi siellä kahden miehen tappelevan keskenänsä; toinen kuului hänen omaan heimoonsa, toinen hänen vihamiehiinsä. Silloin hänen heimolaisensa pyysi häntä avukseen toista vastaan, joka kuului hänen vihollisiinsa. Ja Mooses iski tämän nyrkillään hengiltä. Silloin hän sanoi: »Tämän sai saatana aikaan. Totisesti, hän on vihamies ja ilmeinen viettelijä.»

16. Hän puhui edelleen: »Herra! Olen tehnyt syntiä itseäni kohtaan, suo se minulle anteeksi!» Ja hän sai anteeksi. Totisesti, Hän antaa kaiken anteeksi. Hän on anteeksiantava, armollinen.

17. Mooses sanoi: »Herra, koska olet armahtanut minua, en koskaan enää auta syntisiä.»

18. Seuraavana aamuna hän kulki kaupungissa pelokkaasti ympärillensä tähyillen, ja katso, se, joka oli häntä edellisenä päivänä avukseen huutanut, huusi taaskin häntä auttajakseen. Mooses nuhteli häntä: »Totisesti, sinä olet ilmeisesti väärässä.»

19. Ja kun hän aikoi taltuttaa sitä, joka oli heidän kummankin vihollinen, niin tämä sanoi: »Tahdotko tappaa minut, Mooses, kuten tapoit eilisen miehen? Haluat väkivalloin maata hallita, etkä kuulua niihin, jotka oikeutta tekevät.»

20. Silloin saapui kaupungin etäisimmältä laidalta mies juosten, ja hän sanoi: »Mooses! Päämiehet pitävät neuvoa sinut tappaakseen. Lähde pois täältä; totisesti, minä toivon sinulle hyvää.»

21. Silloin hän lähti pois kaupungista pelon vallassa, ympärillensä tähyillen. Hän huudahti: »Herra, pelasta minut väärämielisten ihmisten keskuudesta!»

22. Ja kääntäessään kasvonsa Midianin suuntaan hän sanoi: »Ehkä Herra ohjaa minut oikealle tielle.»

23. Kun hän saapui Midianin kaivon luo, hän tapasi useita miehiä juottamassa elukoitaan. Paitsi heitä hän huomasi kaksi naista, jotka pidättelivät laumaansa. Hän kysyi: »Mitä te kaksi oikein teette?» He vastasivat: »Emme voi juottaa elukoitamme, ennenkuin paimenet poistuvat; isämme on vanha.»

24. Silloin hän juotti heidän elukkansa heidän puolestaan ja vetäytyi sitten takaisin varjoon ja sanoi: »Herra, olen totisesti kaiken hyvän tarpeessa, minkä minulle mahdat suoda.»

25. Silloin toinen naisista tuli kainosti kävellen hänen luokseen ja sanoi: »Totisesti, isäni kutsuu sinut luokseen voidakseen kiittää sinua siitä, että juotit elukkamme.» Kun Mooses saapui hänen luoksensa ja kertoi hänelle elämänsä, niin vanhus sanoi: »Älä pelkää, olet pelastunut väärämielisten ihmisten joukosta.»

26. Toinen tyttäristä pyysi: »Isä! Ota hänet palvelukseesi, totisesti, hän on paras, jonka voit palkata, sangen väkevä ja luotettavaa

27. Isä lausui: »Totisesti, haluan naittaa sinut toiselle tyttäristäni sillä ehdolla, että olet kahdeksan vuotta palveluksessani. Oletko kymmenen vuotta täyteen, se riippuu itsestäsi, enkä aio kohdella sinua huonosti, olet huomaava minut, jos Jumala niin suo, hyväksi ihmiseksi.»

28. Mooses vastasi: »Tämä olkoon sopimuksemme, ja minkä ajan otankin täyttääkseni, älköön minulta enää lisää vaadittako. Jumala todistakoon sen, mistä me nyt puhumme.»

29. Kun Mooses sitten oli palvellut aikansa täyteen ja lähti pois perheinensä, hän huomasi tulen vuoren kupeella. Hän lausui perheelleen: »Malttakaa, minä näen tulen palavan. Ehkä minä voin ottaa teille selvää siitä tai tuoda palavan kekäleen, voidaksenne lämmitellä.»

30. Kun hän lähestyi sitä, kuului ääni laakson oikealta puolelta, pyhänä paikalla olevasta pensaasta: »Mooses! Minä olen totisesti Jumala, maailmojen valtias.»

31. Ja edelleen: »Heitä sauvasi maahan!» Ja kun hän näki sen kiemurtelevan kuin käärme, hän kääntyi ympäri paeten taakseen katsomatta. »Oi Mooses, astu eteenpäin pelkäämättä, sillä totisesti olet turvassa.

32. Pistä kätesi poveesi, niin vedät sen ulos valkoisena, kuitenkin ilman taudin tartuntaa. Äläkä kammoksu kättäsi kylkesi lähellä. Nämä ovat Herrasi kaksi tunnusmerkkiä faraolle ja hänen päämiehilleen. Totisesti he ovat jumalattomia ihmisiä.»

33. Mooses vastasi: »Herra! Minä surmasin erään heistä ja pelkään senvuoksi, että he surmaavat minut.

34. Mutta minulla on veljeni Aaron, joka on puheessaan minua taitavampi, lähetä sentähden hänet minun mukaani minua vahvistamaan. Pelkään totisesti, että he pitävät minua valehtelijana.»

35. Jumala lausui: »Me vahvistamme käsivarttasi veljesi avulla ja annamme teille kummallekin sellaisen vallan, että he eivät kykene mihinkään Meidän tunnustekojamme vastaan. Te kaksi sekä ne, jotka teitä seuraavat, peritte voiton.»

36. Kun Mooses sitten selkeästi näytti heille tunnusmerkkimme, he sanoivat: »Tämä on vain ovelaa noituutta, emmekä ole kuulleet tällaista sattuneen esi~isiemme aikana.»

37. Mutta Mooses sanoi: »Herra tietää parhaiten, kuka tulee Hänen lähettämänään ja opastamanaan ja kenellä on määränpäässä hyvä koti. Totisesti, väärämieliset eivät menesty.»

38. Farao lausui: »Päällikköni, en tiedä teillä olevan muuta jumalaa kuin minä itse. Polta siis, Haaman, minulle tiiliä ja rakenna korkea palatsi, jotta voisin ulottua näkemään Mooseksen Jumalan. Pidän häntä totisesti valehtelijana.»

39. Ja farao ja hänen sotajoukkonsa ylvästelivät aiheetta maassa ja luulivat, ettei heitä noudettaisi takaisin Meidän eteemme.

40. Silloin Me tartuimme häneen ja hänen sotajoukkoonsa ja heitimme heidät mereen. Huomaa siis, millaisen lopun saavat jumalattomat.

41. Ja Me teimme heistä johtomiehiä viettelemään ihmisiä tulen omiksi, ja ylösnousemuksen päivänä heitä ei auteta.

42. Tässä maailmassa me annoimme kirouksen seurata heitä, ja ylösnousemuksen päivänä he ovat inhottuja.

43. Totisesti, Me annoimme Moosekselle Kirjan, senjälkeen kun olimme hävittänyt aikaisemmat sukupolvet, valaistukseksi ihmissuvulle, johdatukseksi ja armoksi, jotta he siitä vaarin ottaisivat.

44. Sinä (Muhammed) et ollut Siinain länsipuolella, kun Me ilmoitimme Moosekselle käskymme, etkä ollut sen todistajana.

45. Mutta olemme luonut toisia sukupolvia ja suonut niille pitkän elämän. Sinä et myöskään asunut Midianin asukkaitten parissa julistamassa heille Meidän ilmoituksiamme, mutta Meistä ne olivat lähtöisin.

46. Sinä et ollut myöskään vuoren huipulla, kun Me (Mooseksen) kutsuimme, mutta tämä (Koraani) on Herrasi armonosoitus, jotta voisit varoittaa kansaa, jonka luona ei ketään varoittajaa ennen sinua käynyt; ehkä he ottavat vaarin.

47. Etteivät he sitten, kun heitä kohtaa onnettomuus heidän kättensä tekojen tähden, sanoisi: »Herra, miksi et lähettänyt luoksemme lähettilästä, niin että olisimme seuranneet merkkejäsi ja olleet uskovaisia?»

48. Mutta kun lähettämämme totuus nyt ilmestyy heille, he sanovat: »Miksi hän (Muhammed) ei saanut samanlaista ihmeidentekovaltaa kuin Mooseskin? Mutta eivätkö he kieltäneet sitä, mitä Moosekselle aikoinaan annettiin?» He sanoivat: »Nämä kumpikin (Koraani ja Toora) ovat noituuden tuotteita, jotka tukevat toisiaan. Totisesti, emme usko kumpaankaan.»

49. Sano: »Tuokaa sitten Jumalalta sellainen kirja, joka on näitä kahta parempi ojennusnuora, niin minä seuraan sitä, jos olette oikeassa.»

50. Mutta jos he eivät vastaa sinulle, tiedä silloin, että he seuraavat vain omia himojaan. Ja ken onkaan pahemmin eksynyt kuin se, joka seuraa omia himojaan saamatta johdatusta Jumalalta. Totisesti, Jumala ei ohjaa väärämielisiä.

51. Totisesti, olemme jo ennenkin julistanut heille (Koraanin) sanaa moninaisissa yhteyksissä, jotta he ottaisivat siitä vaarin.

52. Ne, joille Kirja on jo aikaisemmin annettu, uskovat siihen.

53. Kun sitä heille luetaan, he sanovat: »Me uskomme siihen. Totisesti, se on Herramme lähettämä totuus, ja totisesti me olimme jo tätä ennen Jumalan alamaisia.»

54. Heidän palkkansa maksetaan heille kahdesti, koska he pysyvät lujina ja vastustavat pahaa hyvällä ja antavat almuja siitä, mitä olemme heille suonut.

55. Ja kun he kuulevat turhaa puhetta, he kääntyvät siitä pois ja sanovat: »Te niitätte omat tekonne ja me omamme; rauha olkoon teille, mutta me emme pyri tietämättömien seuraan.»

56. Totisesti, sinä et voi johtaa sitä, jota mielelläsi johtaisit, mutta Jumala antaa johdatuksensa kenelle tahtoo, ja Hän tietää parhaiten, ketkä vaeltavat oikeata tietä.

57. Ja he sanovat: »Jos sinun kanssasi seuraamme tätä johdatusta, niin me joudumme pois maastamme.» Aivan niin, mutta emmekö Me ole perustanut heitä varten turvallista pyhitettyä paikkaa (Mekkaa), jonne annamme kaikenlaisia hedelmiä heidän ylläpidokseen. Mutta useimmat heistä eivät mitään tiedä.

58. Kuinka monta kaupunkia, jotka rikkaudessaan ylvästelivät, olemmekaan tuhonnut. Nämä rauniot olivat heidän kotejaan, joita heidän jälkeensä vain vähän on käytetty asuntoina. Ne olemme Me perinyt.

59. Mutta Herrasi ei koskaan hävittänyt kaupunkeja ennen kuin oli lähettänyt niiden pääpaikkaan lähettilään tulkitsemaan heille Meidän merkkimme. Emmekä Me hävitä kaupunkeja muutoin kuin niiden asukkaitten vääryyksien takia.

60. Kaikki, mitä teille on annettu, on vain tämän maailman elämän nautintoa ja koreutta. Mutta se, mikä on Jumalan luona, on parempaa ja pysyvämpää. Ettekö jo ymmärrä?

61. Onko sitten se, jolle Me olemme antanut ihanan lupauksen, mikä hänelle täytetäänkin, sellaisen kaltainen, jolle olemme kylläkin suonut tämän maailman elämän nautintoja, mutta joka ylösnousemuksen päivänä luetaan syntisten joukkoon?

62. Sinä päivänä Hän kutsuu heitä ja sanoo: »Missä ovat ne, joita te kuvittelitte Minun vertaisikseni?»

63. Silloin ne, joihin tämä puhe sattuu, sanovat: »Herra, nämä ovat niitä, jotka olemme johtaneet harhaan samalla tavalla kuin itsekin eksyimme. Olemme syyttömiä Sinun edessäsi, he eivät meitä palvelleet.»

64. Silloin sanotaan: »Kutsukaa liittolaisianne!» Niin he kutsuvat niitä, mutta nämä eivät lainkaan vastaa. He näkevät tuomionsa ja toivovat, että olisivat saaneet johdatuksen.

65. Tulee päivä, jolloin Hän on heitä kutsuva ja sanova: »Minkä vastauksen annoitte lähettiläille?»

66. Sinä päivänä he joutuvat sokeuden valtaan eivätkä kykene mitään verukkeita esittämään, eivätkä he myöskään joutavia toisiltaan utele.

67. Mutta ken kääntyy Jumalan puoleen ja uskoo sekä tekee hyvää, hän toivottavasti kuuluu niiden pariin, jotka menestyvät.

68. Herrasi voi luoda ja valita mitä haluaa, mutta heillä ei ole valinnan varaa. Kunnia olkoon Jumalalle! Hän on korkealla sen yläpuolella, mitä he Hänen rinnalleen asettavat.

69. Herrasi tietää myös, mitä heidän povessaan piilee ja mitä he julki tuovat.

70. Hän on Jumala, ei ole muuta jumalaa kuin Hän. Hänelle kuuluu kaikki ylistys alusta loppuun. Hänelle kuuluu tuomio, ja Hänen luokseen teidän on palattava.

71. Sano: »Mitä sanoisitte, jos Jumala antaisi teidän olla yön pimeydessä aina ylösnousemuksen päivään saakka? Mikä muu jumala kuin Hän itse voisi antaa teille valoa? Miksi ette siis kuuntele?»

72. Sano edelleen: »Mitä sanoisitte, jos Jumala antaisi teidän olla päivän valossa aina ylösnousemuksen päivään saakka? Mikä muu jumala kuin Hän voisi antaa teille yön sen aikana levätäksenne? Ettekö jo huomaa?»

73. Suopeudessaan Hän on säätänyt teitä varten yön ja päivän, niin että voitte levätä sekä etsiä Jumalan armoa ja että osaatte olla kiitollisia.

74. Tulee päivä, jolloin Hän on heitä kutsuva ja sanova: »Missä ovat ne, joita te kuvittelette Minun vertaisikseni?»

75. Ja me otamme jokaisesta kansasta todistajan ja lausumme: »Tuokaa esiin todistuksenne.» Silloin he tulevat huomaamaan, että totuus on Jumalassa ja että heidän kuvitelmansa häipyvät heidän näkyvistään.

76. Totisesti. Koorah kuului Mooseksen kansaan, mutta hän nousi heitä vastaan. Ja Me olimme antanut hänelle niin paljon aarteita, että niiden avaimet olisivat painaneet maahan joukon voimakkaita miehiä. Hänen kansansa lausui hänelle: »Älä riemuitse, totisesti, Jumala ei rakasta niitä, jotka liiaksi rikkaudestaan riemuitsevat.

77. Vaan sen avulla, mitä Jumala on sinulle antanut, etsi tulevaisuuden kotia, mutta älä unohda osaasi tässä maailmassa. Tee hyvää, kuten Jumalakin on hyvää tehnyt sinulle, äläkä tavoittele maassa pahaa. Totisesti, Jumala ei rakasta niitä, jotka pahaa tekevät.»

78. Hän sanoi: »Minulle on annettu tämä kaikki sen tiedon vuoksi, joka minulla on.» Eikö hän tiedä, että jo ennen häntä Jumala on tuhonnut sukupolvia, jotka olivat häntä voimassaan väkevämpiä ja määrältään lukuisampia. Mutta syntisiltä ei tarvitse kysellä heidän syntejään.

79. Sitten hän astui kansansa eteen kaikessa korskeudessaan; silloin ne, jotka halusivat tämän maailman elämää, sanoivat: »Me halajamme samanlaista, mitä Koorahillekin on annettu. Totisesti, hän on saanut suuren onnen.»

80. Mutta ne, joille oli annettu totista tietoa, sanoivat: »Voi teitä! Jumala antaa paremman palkan sille, joka uskoo ja tekee hyvää. Mutta sen saavat vain ne, jotka lujina kestävät.»

81. Sitten Me annoimme maan niellä hänet ja hänen kotinsa, eikä kukaan, paitsi Jumala, voinut häntä auttaa, eikä hän apua saanut.

82. Ja ne, jotka aikaisemmin olivat halunneet hänen asemaansa, alkoivat puhua: »Voi, miten kummallista! Totisesti, Jumala suo antimensa niille palvelijoistaan, joille haluaa, tai myös vähentää niitä. Ellei Jumala olisi ollut hyvä meitä kohtaan, olisimme mekin hautautuneet maan alle. Voi, miten kummallista! Totisesti, uskottomat eivät milloinkaan menesty.»

83. Tulevaisuuden kodin Me määräämme niitä varten, jotka eivät halua korottaa itseään maan päällä eivätkä halua tehdä pahaa. Parhaimman osan saavat viimein hurskaat.

84. Sentähden, joka toimittaa hyvää, saa vieläkin parempaa; mutta ken pahaa tekee, sellaiselle maksetaan palkka vain hänen tekojensa mukaan.

85. Totisesti, Hän, joka on antanut sinulle tämän Koraanin, on johtava sinut takaisin luvattuun paikkaan. Sano: »Herra tuntee parhaiten sekä sen, jolla on johdatus, että sen, joka on ilmeisen harhan vallassa.»

86. Sinä et odottanut tätä Kirjaa sinulle ilmoitettavan, mutta se on Herrasi armonosoitus. Älä siis milloinkaan tue uskottomia!

87. Älä salli heidän erottaa itseäsi Jumalan merkeistä, sen jälkeen kuin ne on sinulle lähetetty. Kutsu heitä Jumalan luo, äläkä koskaan kuulu niiden joukkoon, jotka asettavat muita jumalia Jumalan vertaisiksi.

88. Älä rukoile muuta jumaluutta kuin Jumalaa; ei ole muuta Jumalaa kuin Hän. Kaikki muu on häviävä, paitsi Hän. Hänelle kuuluu tuomio, ja Hänen luoksensa teidän on palattava.

SURA 29. AL-ANKABUUT(HÄMÄHÄKIN SUURA)

Aloitan JUMALAN, laupiaan Armahtajan, nimeen.

1. Aliif, Laam, Miim (Minä olen Jumalan tietäjistä parhain).

2. Luulevatko ihmiset, että heidät sanottuaan »Me uskomme» jätetään rauhaan koettelematta?

3. Me olemme jo koetellut niitä, jotka ennen heitä elivät, ja totisesti Jumala erottaa ne, jotka ovat totuudellisia, niistä, jotka valehtelevat.

4. Luulevatko ne, jotka pahaa tekevät, voivansa välttää Meidät? Surkeita ovat heidän erehdyksensä.

5. Jos joku toivoo kohtaavansa Jumalan, niin totisesti Jumalan saapumisen hetki on tuleva; sillä Hän on kaikkikuuleva, kaikkitietävä.

6. Ja ken ponnistelee, hän tekee sen oman sielunsa hyväksi. Totisesti, Jumala on riippumaton maailmoista.

7. Jotka uskovat ja hyvää tekevät, niiden synnit Me pyyhimme pois ja annamme heille palkan parhaasta, mitä he ovat tehneet.

8. Me olemme myös käskenyt ihmisiä hyvyyteen vanhempiaan kohtaan, mutta jos nämä kaikin voimin koettavat saada sinut asettamaan Minun rinnalleni sellaista, mistä et mitään tiedä, niin älä heitä tottele. Minun luokseni teidän on palattava, ja silloin Minä osoitan teille, mitä olette tehneet.

9. Jotka uskovat ja hyvää tekevät, heidät Me totisesti liitämme hyvien joukkoon.

10. Ihmisten keskuudessa on monikin sellainen, joka sanoo: »Me uskomme Jumalaan», mutta kun hän joutuu vaivaan Jumalan asian tähden, niin hän pitää ihmisten aiheuttamaa vainoa yhdenveroisena Jumalan lähettämän kärsimyksen kanssa. Mutta jos Herrasi lähettää voiton, niin he varmasti sanovat: »Totisesti, me olimme teidän kanssanne.» Todellakin, eikö Jumala parhaiten tiedä, mitä koko maailman ihmisten sydämiin on kätkettynä?

11. Totisesti, Jumala tuntee ne, jotka uskovat, ja Hän tuntee myös ulkokultaiset.

12. Ja uskottomat sanovat uskovaisille: »Seuratkaa meidän teitämme, ja me kannamme teidän syntinne», mutta he eivät voi kantaa vähintäkään heidän synneistään. Totisesti, he ovat valehtelijoita.

13. He saavat varmasti kantaa oman kuormansa ja sen lisäksi vielä muita kuormia. Totisesti, ylösnousemuksen päivänä he saavat vastata valheellisista puheistansa.

14. Totisesti, Me lähetimme Nooan kansansa luokse, ja hän oleskeli siellä viisikymmentä vaille tuhannen vuotta. Sitten vedenpaisumus yllätti heidät, koska he olivat väärämielisiä. 15. Mutta Me pelastimme hänet ja arkin asukkaat ja teimme siitä merkin maailman kansoille.

16. Ja muista Aabrahamia, kun hän lausui kansalleen: »Palvelkaa Jumalaa ja kunnioittakaa Häntä. Tämä on teille parasta; jospa sen älyäisitte.»

17. Ne, joita te palvelette Jumalan sijasta, ovat pelkkiä epäjumalia, ja te sepittelette valheita. Totisesti, ne, joita te palvelette Jumalan sijasta, eivät pysty antamaan teille elatusta. Etsikää sitä siis Jumalalta ja palvelkaa Häntä ja kiittäkää Häntä. Hänen luokseen teidän on palattava.»

18. Ja jos te kiellätte totuuden, niin ovat monet ennen teitä myös totuuden kieltäneet; lähettilään velvollisuus on vain selvästi julistaa sanomaansa.

19. Totisesti, eivätkö he ole nähneet, miten Jumala on suorittanut luomistyönsä ja antaa sitten kaiken palata takaisin? Totisesti, Jumalalle se on helppoa.

20. Sano: »Kulkekaa ympäri maata ja huomatkaa, miten Hän on suorittanut luomistyönsä! Senjälkeen Jumala säätää tulevan kehityksen.» Totisesti, Jumala on kykenevä tekemään kaiken, mitä haluaa.

21. Hän kurittaa ketä haluaa, ja Hän osoittaa armoaan kenelle haluaa. Ja Hänen luokseen teidän on palattava.

22. Te ette voi kätkeytyä maahan ettekä taivaisiin, eikä kukaan muu kuin Jumala,voi teitä suojella eikä auttaa.

23. Niillä, jotka eivät usko Jumalan merkkeihin eivätkä Hänen tulemiseensa, ei ole toivoa Minun armostani; he ovat niitä, joita varten on tuskallinen kuritus.

24. Eikä Aabrahamin kansalla ollut muuta vastausta kuin tämä: »Tappakaa hänet tai polttakaa hänet!» Mutta Jumala pelasti hänet tulesta. Totisesti, tässä on tunnusmerkki niille, jotka uskovat.

25. Ja hän lausui: »Olette ottaneet epäjumalia Jumalan rinnalle vain sentakia, että olitte toisillenne mieliksi tämän maailman elämässä, mutta ylösnousemuksen päivänä toiset teistä kieltävät toisensa ja toiset kiroavat toisiansa. Teidän asuinsijanne on oleva tuli, eikä teitä kukaan auta.»

26. Loot uskoi Häneen. Ja Aabraham lausui: »Totisesti, pakenen Herran luokse! Totisesti, Hän on kaikkivaltias, viisas.»

27. Me annoimme hänelle Iisakin ja Jaakobin ja hänen jälkeläisillensä profetoimislahjan ja Kirjoitukset. Ja Me annoimme hänelle hänen palkkansa tässä maailmassa, ja totisesti, tulevassa elämässä hän on kuuluva hyvien joukkoon.

28. Ja Loot lausui kansalleen: »Totisesti, te harjoitatte riettautta, jollaista ei kukaan ennen teitä maailman kansojen joukossa eläneistä ole tehnyt.

29. Te menette miesten luokse, te harjoitatte maantierosvousta ja teette pahaa kokouksissanne.» Eikä hänen kansallaan ollut muuta vastausta kuin tämä: »Langeta päällemme Jumalan tuomio, jos puhut totta!»

30. Hän lausui: »Herra, auta minua syntisiä ihmisiä vastaan!»

31. Kun lähettiläämme tulivat Aabrahamin luokse tuomaan sanomaansa, he ilmoittivat: »Totisesti aiomme tuhota tämän kaupungin asukkaat, sillä he ovat todella väärämielisiä.»

32. Hän lausui: »Asuuhan myös Loot siellä.» He vastasivat: »Me tiedämme parhaiten, kuka siellä asuu. Aiomme pelastaa hänet perheinensä lukuunottamatta hänen vaimoansa; tämä kuuluu niiden joukkoon, jotka jäävät kaupunkiin.»

33. Ja kun lähettiläämme saapuivat Lootin luokse, tämä tuli ahdistukseen heidän takiaan eikä kyennyt heitä auttamaan. Mutta he lausuivat: »Älä pelkää äläkä murehdi, me pelastamme sinut ja perheesi lukuunottamatta vaimoasi. Hän kuuluu niihin, jotka jäävät kaupunkiin.

34. Totisesti, Me lähetämme tämän kaupungin asukkaille onnettomuuden taivaasta heidän rikkomustensa tähden.»

35. Totisesti, Me olemme jättänyt sen rauniot jäljelle selväksi merkiksi niille, joilla on ymmärrystä.

36. Midianin heimon luokse Me lähetimme heidän veljensä Shuaibin. Hän lausui: »Kansalaiseni, palvelkaa Jumalaa ja luottakaa ylösnousemuksen päivään älkääkä pahaa tehden maata kiertäkö.»

37. Mutta he kielsivät hänet, ja silloin heidät yllätti maanjäristys, niin että he aamulla ruumiina viruivat asunnoissaan.

38. Samoin kävi Aadin ja Tamuudin heimojen. Totisesti, heidän asuinpaikkansa osoittavat sen teille. Saatana teki heidän tekonsa kauniiksi heidän omissa silmissään ja esti heitä siten vaeltamasta oikeata tietä, vaikka heillä olikin käsityskykyä.

39. Samoin kävi vielä Koorahin ja Faraon ja Haamanin. Totisesti, Mooses saapui heidän luokseen selvin tunnusmerkein, mutta he paisuivat maassaan ylpeydestä eivätkä päässeet Meiltä pakoon.

40. Niin Me rankaisimme kutakin heistä heidän syntiensä vuoksi. Muutamien päälle Me lähetimme hirmumyrskyn, muutamat yllätti kauhistuttava pauhina, jotkut nieli maa ja eräitä heistä Me hukutimme. Jumala ei ole väärämielinen heitä kohtaan, vaan itse he tekivät itsellensä väärin.

41. Niiden, jotka ovat ottaneet muita suojelijoita kuin Jumalan, käy kuin hämäkin: se valmistaa asumuksensa, ja totisesti, hämähäkin talo on kaikista taloista hatarin. Jospa he sen vain tietäisivät.

42. Totisesti, Jumala tietää, mitä he rukoilevat Jumalan asemesta, olkoon se mitä tahansa; sillä Hän on kaikkivaltias, viisas.

43. Me olemme esittänyt nämä vertaukset ihmissuvun hyväksi, mutta vain viisaat niitä ymmärtävät.

44. Jumala on totuudessa luonut taivaat ja maan. Totisesti, tässä on merkki uskovaisille.

45. Julista mitä sinulle on ilmoitettu Kirjassa, ja suorita rukouksesi. Rukous varmasti pelastaa riettaudesta ja pahasta. Ja totisesti, Jumalan muistaminen on parasta, sillä Jumala tietää, mitä te teette.

46. Väittele siivosti niiden kanssa, joilla on Kirjoitus, mutta vastusta niitä, jotka vääryyttä tekevät, ja lausu: »Me uskomme siihen, mikä on meille ylhäältä lähetetty ja mikä myös teille on lähetetty, ja meidän Jumalamme ja teidän Jumalanne on sama ja me olemme Hänelle alamaisia.»

47. Tällä tavoin Me ilmaisimme sinulle tämän Kirjan ylhäältä. Ja ne, joille on annettu Kirja, uskovat siihen, ja myöskin eräät näistä arabialaisista uskovat siihen. Vain uskottomat kieltävät Meidän merkkimme.

48. Tätä ennen sinä et heille julkilukenut yhtäkään muuta kirjaa etkä sellaista kirjoittanut oikealla kädelläsi. Vasta silloinhan nämä väärän väittäjät olisivat oikeutetut epäilemään.»

49. Ei, (Koraani) on (kuin) sarja selviä merkkejä niiden povessa, joille on annettu totista viisautta, ja vain väärämieliset kieltävät Meidän merkkimme.

50. He sanovat: »Miksi ei hänen Herransa ole lähettänyt hänelle tunnustekoja ylhäältä?» Sano: »Tunnusteot ovat Jumalan vallassa, ja minä olen vain varoittaja.»

51. Eikö heille riitä, että olemme lähettänyt sinulle tämän Kirjan, jota heille on luettu? Totisesti, tämä on armo ja kehoitus niille, jotka uskovat.

52. Sano: »Jumala on riittävä Todistaja teidän ja minun asiassani. Hän tietää, mitä on taivaassa ja maan päällä. Ja ne, jotka uskovat valheeseen ja kieltävät Jumalan, kulkevat harhaan.»

53. He pyytävät myös sinua jouduttamaan tuomiota. Ellei olisi asetettu määrähetkeä, niin totisesti, tuomio olisi heitä jo kohdannut. Totisesti, se on yllättävä heidät yht'äkkiä, kun he eivät sitä aavistakaan.

54. He pyytävät sinua jouduttamaan tuomiota, mutta totisesti, helvetti piirittää uskottomat.

55. Tulee päivä, jolloin tuomio langetetaan heidän ylitseen ylhäältä ja jolloin Hän on sanova: »Maistakaa nyt, mitä olette tehneet.»

56. Palvelijani, jotka uskotte! Maani on avara, palvelkaa siis Minua ja yksin Minua.

57. Jokainen sielu saa maistaa kuolemaa, ja sitten teidän on palattava Meidän luoksemme.

58. Niille, jotka uskovat ja tekevät hyvää, Me totisesti annamme ylhäiset asumukset puutarhoissa, joissa purot solisevat ja joissa he alati saavat asua. Oivallinen palkka on ahertaneilla,

59. niillä, jotka pysyvät lujina ja luottavat Herraansa.

60. Kuinka paljon onkaan olentoja, jotka eivät huolehdi elannostaan, mutta Jumala huolehtii heistä kuten teistäkin, sillä Hän on kaikkikuuleva, kaikkitietävä.

61. Totisesti, jos kysyt heiltä: »Ken on luonut taivaat ja maat sekä alistanut auringon ja kuun lakeihinsa?» niin he vastaavat: »Jumala.» Miksi he siis ovat luopuneet?

62. Jumala antaa runsaan ylläpidon niille palvelijoillensa, joille haluaa, tai Hän mittaa sen niukasti. Totisesti, Jumala tietää kaiken.

63. Totisesti, jos kysyt heiltä: »Ken lähettää taivaasta teille sateen ja siten elvyttää kuolleen maan uuteen eloon?» niin varmasti he vastaavat: »Jumala.» Sano: »Kaikki ylistys kuuluu Jumalalle.» Mutta useimmat heistä eivät ymmärrä.

64. Tämän maailman elämä ei ole muuta kuin leikkiä ja ajanviettoa, mutta totisesti, tulevan elämän koti on todellista elämää; jospa he sen vain älyäisivät!

65. Kun he astuvat laivaan, he rukoilevat Jumalaa, Häneen täydellisesti uskoen, mutta kun Hän pelastaa heidät maihin, niin katso, he asettavat epäjumalia Jumalan rinnalle.

66. He ovat kiittämättömiä siitä, mitä Hän on heille antanut, ja haluavat vain nauttia. Mutta aikanansa he tulevat älyämään.

67. Eivätkö he huomaa, että Me olemme aikaansaaneet Pyhän turvapaikan, (Mekan) rauhoitetun alueen, vaikka muualla ihmisiä ahdistetaan? Yhäkö he uskovat valheeseen ja kieltävät Jumalan siunaukset?

68. Ken on nurjamielisempi kuin se, joka sepittää valhetta Jumalasta tai vääristelee totuuden, kun se tulee hänen kohdalleen? Eikö helvetissä riitä tilaa uskottomille?

69. Mutta jotka taistelevat asiamme puolesta, heidät johdatamme teillemme; sillä totisesti, Jumala on niiden kanssa, jotka hyvää tekevät.

SURA 30. AR-RUUM (ROOMALAISTEN SUURA)

Aloitan JUMALAN, laupiaan Armahtajan, nimeen.

1. Aliif, Laam, Miim. (Minä olen Jumala, parhain tietäjä.)

2. Roomalaiset on voitettu

3. lähellä olevassa maassa, mutta lähitulevaisuudessa he tappionsa jälkeen pääsevät voittajiksi

4. vähemmässä kuin kymmenessä vuodessa. Jumalalle kuuluu käskyvalta alussa ja lopussa, ja tuona päivänä uskovaiset ovat onnellisia

5. Jumalan avulla. Hän auttaa ketä tahtoo, sillä Hän on kaikkivaltias, kaikkein armollisin.

6. Tämä on Jumalan lupaus. Jumala ei milloinkaan riko lupaustaan, mutta useimmat ihmiset eivät sitä tiedä.

7. He tuntevat vain tämän maailman elämän ulkonaisen puolen, mutta tulevasta elämästä he ovat peräti välinpitämättömiä.

8. Eivätkö he ajattelekin mielessään: »Ei kai Jumala ole luonut vain määräajaksi taivasta ja maata ja kaikkea niiden välillä olevaa.» Mutta totisesti, useimmat ihmiset kieltävät joutuvansa Herransa eteen.

9. Eivätkö he ole kiertäneet maata ja nähneet, millaisen lopun saivat ennen heitä eläneet? Nämä olivat heitä voimiltaan väkevämpiä, he kaivoivat maata ja rakensivat sen pinnalle enemmän kuin nykyiset, ja

heidän lähettiläänsä tulivat heidän luokseen selvin tunnusmerkein. Jumala ei tehnyt heille vääryyttä, mutta itse he tuottivat turmion sieluilleen.

10. Surkea oli niiden loppu, jotka pahaa tekivät, koska he kielsivät Jumalan merkit ja niitä pilkkasivat.

11. Jumala on pannut alulle luomistyön ja antaa sitten kaiken toistua, ja Hänen luoksensa teidän on palattava.

12. Ja sinä päivänä, jolloin hetki lyö, syntiset joutuvat epätoivoon,

13. eivätkä he suojelusjumalistaan saa ketään auttajaa, ja he kieltävät suojelijansa.

14. Sinä päivänä, jolloin hetki lyö, sinä päivänä heidät kaikki hajoitetaan.

15. Silloin ne, jotka nyt uskovat ja tekevät hyvää, ovat tervetulleita puutarhaan.

16. Mutta jotka eivät uskoneet, vaan kielsivät ilmoituksemme ja Meidän kohtaamisemme tulevassa elämässä, heitä kohtaa kuritus.

17. Julistakaa siksi Jumalan kunniaa sekä illoin että aamuin!

18. Hänelle kuuluu kaikki ylistys taivaassa ja maan päällä, sekä illalla että keskipäivällä.

19. Hän tekee kuolleesta elävän ja elävästä kuolleen, ja Hän elvyttää eloon kuolleen maan. Näin myös teidät (Arabian kansa) herätetään uuteen eloon.

20. Eräs Hänen merkeistään on se, että Hän on luonut teidät tomusta, ja katso, sitten teistä on tullut kautta maan levinnyt ihmissuku.

21. Eräs Hänen merkeistään on myös se, että Hän on teistä itsestänne luonut teille puolisot, jotta löytäisitte heistä tyydytyksen, ja Hän on antanut teille keskinäistä rakkautta ja laupeutta. Totisesti, tässä on merkkejä niille, jotka ajattelevat.

22. Hänen merkkejään on myöskin taivaitten ja maan luominen sekä kieltenne ja ihonvärinne moninaisuus. Totisesti, tässä on merkkejä maailman kansoille.

23. Hänen merkkejään on myöskin teidän unenne sekä yöllä että päivällä ja teidän pyrkimyksenne hankkia ylläpitonne hänen yltäkylläisyydestään. Totisesti, tässä on merkkejä niille, jotka kuuntelevat.

24. Hänen merkkejään on edelleen se, että Hän antaa teidän nähdä salaman sekä peläten että toivoen ja että Hän lähettää sateen taivaasta maan päälle, elvyttäen siten kuolleen maan eloon. Totisesti, tässä on merkkejä niille, joilla on ymmärrystä.

25. Eräs Hänen merkeistään on se, että taivas ja maa pysyvät Hänen käskystään paikoillaan. Kun Hän viimein lähettää teille kutsunsa, teidät noudetaan maan päältä.

26. Hänelle kuuluvat kaikki, jotka ovat taivaassa ja maan päällä. Kaikki tottelevat Häntä.

27. Juuri Hän on pannut alulle luomistyön ja antaa sitten kaiken palata takaisin, ja Hänelle tämä on helppoa. Hänelle kuuluvat ylevimmät nimitykset sekä taivaassa että maan päällä, sillä Hän on kaikkivaltias, viisas.

28. Hän esittää teille vertauksen teistä itsestänne: »Onko teillä ja omistamillanne orjilla yhtäläinen osuus omaisuuteen, minkä Me olemme teille suonut? Varotteko heitä samassa määrin kuin toinen toistanne?» Tällä tavoin Me tuomme julki merkkimme niille, joilla on ymmärrystä.

29. Ne, jotka tekevät syntiä, seuraavat vain omia halujaan, eikä heillä ole mitään tietoa. Kuka voi ohjata sellaista, jonka Jumala antaa eksyä? Heillä ei ole ketään auttajaa.

30. Käännä siis kasvosi vilpittömästi oikeata uskoa kohti, jonka Jumala on ihmissukua varten perustanut. Jumalan tekoja ei voida muuttaa. Tämä on oikea uskonto, mutta useimmat ihmiset eivät sitä tiedä.

31. Turvautukaa Häneen, täyttäen velvollisuutenne Häntä kohtaan. Palvelkaa Häntä, suorittakaa rukouksenne. älkää olko pakanoita,

32. niitä, jotka ovat pirstoneet uskontonsa ja hajaantuneet moniin lahkoihin, ja kukin ryhmäkunta riemuitsee omasta opistaan.

33. Kun onnettomuus kohtaa ihmisiä, he rukoilevat Herraa kääntyen Hänen puoleensa, mutta kun Hän antaa heidän maistaa armoansa, niin katso, osa heistä alkaa asettaa muita jumalia Hänen rinnalleen.

34. Täten he kieltävät sen, minkä olemme heille antanut. Nauttikaa aikanne, kyllä viimein tulette palkkanne saamaan.

35. Olemmeko lähettänyt heille ketään, joka olisi valtuuttanut heidät asettamaan muita Jumalan rinnalle?

36. Kun annamme ihmisten maistaa armoa, he iloitsevat siitä, mutta kun heitä kohtaa onnettomuus heidän tekojensa johdosta, niin katso, he joutuvat epätoivoon.

37. Eivätkö he ole huomanneet, että Jumala suo runsaat antimensa kenelle haluaa, ja että Hän myös voi mitata ne niukasti? Totisesti, tässä on merkkejä niille, jotka uskovat.

38. Anna siis sukulaiselle, mikä hänelle kuuluu, samoin tarvitseville ja matkamiehille. Tämä on parasta niille, jotka haluavat Jumalan mielisuosiota; ja he ovat niitä, jotka menestyvät.

39. Minkä te lainaatte korkoa vastaan, jotta se lisääntyisi ihmisten omaisuuksien avulla, se ei ole lisäystä Jumalan silmissä; mutta jos te suoritatte säädetyt almut haluten Jumalan mielisuosiota, niin sellaisten ihmisten palkka moninkertaistuu.

40. Juuri Jumala on teidät luonut ja sitten huolehtinut teidän elannostanne; sitten hän antaa teidän kuolla ja senjälkeen herättää teidät uuteen eloon. Onko suojelusjumalienne joukossa ketään, joka saattaisi tehdä yhdenkään näistä teoista? Kunnia olkoon Hänelle! Hän on korkealla sen yläpuolella, mitä he Hänen rinnalleen asettavat.

41. Turmiota tapahtuu sekä maalla että merellä ihmiskätten työnä, jotta Hän voisi antaa ihmisten maistaa tekojensa seurauksia, niin että he tekisivät kääntymyksen.

42. Sano: »Kulkekaa maalla ja merellä nähdäksenne millaisen lopun saivat ne, jotka ennen elivät; useimmat heistä olivat pakanoita.»

43. Käännä siis kasvosi oikean uskonnon puoleen, ennenkuin Jumalan päivä saapuu, jota kukaan ei voi välttää. Sinä päivänä heidät hajoitetaan.

44. Ken valitsee epäuskon, häntä vastaan todistaa hänen epäuskonsa, ja ken ikinä tekee hyvää, hän tekee sitä oman sielunsa hyväksi,

45. niin että Hän voi armostaan palkita niitä, jotka uskovat ja suorittavat hyviä tekoja. Totisesti, Hän ei rakasta uskottomia.

46. Eräs Hänen merkeistään on, että Hän lähettää tuulet tuomaan ilosanomaa, antaakseen teidän maistaa Hänen armoaan ja laivojen purjehtia Hänen käskystään ja teidän etsiä Hänen armoaan ja osoittaa kiitollisuutta.

47. Totisesti, olemme jo ennen sinua lähettänyt lähettiläitä heidän kansojensa luokse, ja nämä saapuivat heidän keskuuteensa selvin tunnusmerkein. Senjälkeen Me langetimme kirouksemme niille, jotka olivat syntisiä, sillä velvollisuutemme oli auttaa uskovaisia.

48. Juuri Jumala lähettää tuulet, ja nämä nostavat pilviä, jotka Hän levittää taivaalle mielensä mukaan kerroksittain. Sitten näet sateen virtaavan alimmista kerroksista, ja kun se lankeaa Hänen palvelijoittensa ylitse, niin katso, he ovat onnellisia.

49. Ja vastikään, ennenkuin tämä tapahtui, he olivat masentuneita, vallan epätoivoisia.

50. Tarkastele siis Jumalan armon merkkejä, miten Hän elvyttää kuolleen maan. Totisesti, tällä tavoin Me annamme kuolleille elämän, ja Hän on kykenevä tekemään kaiken, minkä haluaa.

51. Jos olisimme lähettänyt maan päälle toisenlaisen tuulen, niin he olisivat nähneet laihonsa kuihtuvan, ja he olisivat senjälkeen olleet kiittämättömiä.

52. Totisesti, sinä et kykene tekemään kuolleita eläviksi etkä saamaan kuuroja kuulemaan kutsuasi, kun he kokonaan kääntävät sinulle selkänsä.

53. Et voi myöskään johdattaa sokeita pois eksymyksestään. Totisesti, voit johdattaa vain niitä, jotka uskovat merkkeihimme ja ovat alistuvaisia.

54. Juuri Jumala on luonut teidät heikoiksi ja antanut senjälkeen teille voimaa, ja miehuuden jälkeen Hän tekee teidät jälleen heikoiksi ja iäkkäiksi. Hän luo, mitä tahtoo, sillä Hän on kaikkitietävä, kaikkivoipa.

55. Ja sinä päivänä, jolloin hetki lyö, syntiset vannovat, että he eivät viivytelleet kuin tunnin ajan. Näin he valehtelevat.

56. Ne, joille on annettu totista tietoa ja uskoa, sanovat: »Totisesti, teillä on ollut Jumalan Kirjan mukaan aikaa ylösnousemuksen päivään saakka. Tämä on ylösnousemuksen päivä, mutta te ette tienneet mitään.»

57. Mutta sinä päivänä anteeksipyynnöt eivät auta niitä, jotka ovat olleet väärämielisiä, eikä heidän sallita enää päästä sovintoon.

58. Totisesti, olemme jo esittänyt tässä Koraanissa monenlaisia vertauksia ihmissuvun hyväksi. Mutta jos sinä tuot heille merkin, niin totisesti uskottomat lausuvat: »Te olette pelkkiä valehtelijoita.»

59. Näin Jumala paaduttaa niiden sydämet, jotka eivät halua tietää.

60. Sentähden pysy sinä lujana; totisesti, Jumalan lupaus on tosi, äläkä anna niiden, joilla ei ole varmuutta, saattaa sinua horjuvaksi.

SURA 31. LUKMAN (LUKMAANIN SUURA)

Aloitan JUMALAN, laupiaan Armahtajan, nimeen.

1. Aliif, Laam, Miim. (Minä olen Jumala, parhain tietäjä.)

2. Nämä ovat Viisauden Kirjan jakeita;

3. johdatukseksi ja armoksi niille, jotka hyvää tekevät.

4. Niille, jotka suorittavat rukouksensa ja antavat säädetyt almut ja ovat varmat tulevasta elämästä.

5. He saavat Herraltansa johdatuksen, ja he ovat niitä, jotka menestyvät.

6. On sellaisiakin, jotka Koraanin vaihtavat joutaviin taruihin eksyttääkseen ihmiset Jumalan tieltä, vaikka heillä ei ole mitään tietoa, ja tehdäkseen pilaa Viisauden Kirjan jakeista. He ovat niitä, joita kohtaa häpeällinen rangaistus.

7. Kun Meidän merkkimme esitetään tällaiselle, hän kääntää korskeasti selkänsä, ikäänkuin hän ei olisi niitä kuullut, ikäänkuin hänen korvansa olisivat ummessa. Kerro hänelle sentähden tuskallisesta tuomiosta.

8. Totisesti, jotka uskovat ja tekevät hyvää, heitä varten ovat autuaiden tarhat.

9. Siellä he saavat alati asua. Jumalan lupaus on totinen, sillä Hän on kaikkivaltias, viisas.

10. Hän on luonut taivaat ilmantukipylväitä, kuten voit nähdä,ja Hän on sijoittanut vuoria maan kamaralle, jottei se sinua horjuttaisi, ja Hän on levittänyt ympäri maata kaikenlaisia elollisia olentoja. Me lähetämme myös sateen taivaasta maan päälle ja kasvatamme monenlaisia hyödyllisiä kasveja.

11. Tällainen on Jumalan luomakunta. Näytä nyt minulle, mitä ne, jotka on asetettu Jumalan rinnalle, ovat luoneet. Niin, väärämieliset ovat suuren harhan vallassa.

12. Totisesti, Me annoimme Lukmaanille viisautta ja sanoimme: »Kiitä Jumalaa. Ken osoittaa kiitollisuuttaan, hän tekee sen oman sielunsa hyväksi. Ja jos joku on kiittämätön, niin totisesti, Jumala on riippumaton, ylistetty.»

13. Muista, miten Lukmaan antoi pojalleen kehoituksen sanoen: »Poikani, älä aseta ketään Jumalan rinnalle. Totisesti, sellainen on perin väärää.»

14. Olemme myös määrännyt ihmisen pitämään huolta vanhemmistaan; hänen äitinsä on kantanut häntä äärimmäiseen uupumukseen saakka, ja hänen vieroittamisensa on kestänyt toista vuotta. Kiitä Minua ja molempia vanhempiasi. Minun luokseni on kaikkien palattava.

15. Mutta jos he pakottavat sinua asettamaan Minun rinnalleni sellaista, mistä sinulla ei ole mitään tietoa, älä heitä silloin tottele; elä kuitenkin heidän kanssaan soveliaasti tässä maailmassa. Seuraa sellaisen tietä, joka kääntyy Minunun puoleeni. Minun luokseni teidän on palattava, ja silloin Minä osoitan teille teidän tekonne.»

16. Ja Lukmaan lausui edelleen: »Oi poikani! Totisesti, jos sinapinsiemenen painoinen jyvänen on kätketty kiven sisään tai

taivaisiin taikka maan päälle, niin Jumala on sen löytävä. Totisesti, Jumala on terävänäköinen, ymmärtävä.

17. Oi poikani, suorita rukouksesi, kehoita hyvän tekemiseen ja kiellä pahat teot sekä pysy lujana, mitä tahansa sinulle sattuukin. Näin on todella vakavasti määrätty.

18. Älä ole ylpeä ihmisiä kohtaan, äläkä vaella maassa pöyhkeänä. Totisesti, Jumala ei rakasta omahyväistä kerskuria.

19. Hillitse itsesi ja puhu sävyisästi. Totisesti, rumin ääni on aasin hirnunta.

20. Ettekö huomaa, että Jumala on alistanut valtaanne kaikki, mikä on taivaassa ja mikä on maassa, ja siunannut teidät yltäkylläisesti sekä ruumiin että sielun tarpeilla. Mutta ihmisten joukossa on sellaisiakin, jotka kiistelevät Jumalasta, vaikka heillä ei ole tietoa eikä johdatusta eikä mitään valaisevaa kirjaa.

21. Ja kun heille sanotaan: »Seuratkaa sitä, minkä Jumala on maan päälle lähettänyt, he vastaavat: »Me seuraamme sitä, jota havaitsimme esi-isiemmekin seuraavan.» Mutta entäpä jos saatana siten kutsuu heitä kohti liekehtivän tulen tuomiota?

22. Ken alistaa koko olemuksensa Jumalalle ja tekee hyvää, hän on tarttunut luotettavimpaan kädensijaan, Jumalassa on kaikkien toimien päätös.

23. Mutta jos joku on valinnut epäuskon, älä anna hänen epäuskonsa sinua murehduttaa. Meidän luoksemme heidän on palattava, ja silloin Me ilmituomme heille heidän tekonsa. Totisesti, Jumala tietää tarkoin, mitä sydämiin on kätketty.

24. Me annamme heidän nauttia lyhyen ajan; sitten vedämme heidät ankaralle tuomiolle.

25. Totisesti, jos kysyt heiltä: »Kuka on luonut taivaat ja maan?» niin he varmasti vastaavat: »Jumala.» Sano: »Kaikki ylistys kuuluu Jumalalle!» Mutta useimmat heistä eivät tiedä mitään.

26. Jumalalle kuuluu kaikki, mikä on taivaassa ja maan päällä. Totisesti, Jumala on kaikista riippumattomin, kaikkein ylistetyin.

27. Vaikka kaikki maan pinnalla olevat puut olisivat kyniä ja valtameri sekä seitsemän valtamerta sen lisäksi olisivat mustetta, niin Jumalan sanat eivät loppuisi. Totisesti, Jumala on mahtava, viisas.

28. Sekä nykyinen olemuksenne että ylösnousemuksenne ovat vain ikäänkuin saman sielun ilmenemismuotoja. Totisesti, Jumala on kuuleva, näkevä.

29. Etkö näe, että Jumala antaa yön seurata päivää ja päivän yötä, ja Hän säätää auringon ja kuun liikkeet; kumpikin kulkee kohti määrättyä hetkeään, Jumala on tietoinen teidän teoistanne.

30. Sillä Jumala on totuus, ja se, mitä he Hänen asemestaan rukoilevat, on valhetta; Jumala on kaikkein korkein, kaikkein suurin.

31. Etkö havaitse, miten laivat Jumalan siunaamina purjehtivat merellä, jotta Hän voisi näyttää teille erään merkeistään? Totisesti, tässä on merkkejä jokaiselle lujana pysyvälle ja kiitolliselle ihmiselle.

32. Ja kun aallot vyöryvät heidän päälleen kuin vuoret, niin he rukoilevat Jumalaa uskoen Häneen täydellisesti, mutta kun Hän pelastaa

heidät maihin, niin vain muutamat heistä kulkevat oikeata tietä. Vain sopimusten rikkojat ja kiittämättömät väittelevät Meidän merkkejämme vastaan.

33. Oi ihmiset, palvelkaa Herraanne ja varokaa sitä päivää, jolloin isä ei voi auttaa poikaansa eikä poika saata vähääkään tukea isäänsä. Jumalan lupaus on varmasti tosi, älkää siis antako tämän maailman elämän johtaa itseänne harhaan, älkääkä salliko suuren viettelijän eksyttää teitä Jumalan luota.

34. Totisesti, Jumala tietää tuomion hetken, Hän lähettää sateen maan päälle ja Hän tietää, mitkä ihmiskohtalot äitien kohtuihin kätketyt ovat. Yksikään sielu ei aavista, mitä hänen on huomenna koettava, eikä sitä, missä maassa hän on kuoleva. Totisesti, Jumala on tietävä, tarkkanäköinen.

SURA 32. AS-SAJDA (PALVOMISEN SUURA)

Aloitan JUMALAN, laupiaan Armahtajan, nimeen.

1. Aliif, Laam, Miim. (Minä olen Jumala, parhain tietäjä.)

2. Tämän Kirjan on ylhäältä lähettänyt maailmojen Herra, siitä ei ole epäilystä.

3. Sanovatko he, että olet sen keksinyt? Ei, se on Herraltasi tullut totuus, jotta voisit varoittaa ihmisiä, joiden luokse ennen sinua ei ole saapunut varoittajaa, ja jotta he saisivat johdatuksen.

4. Juuri Jumala on luonut taivaat ja maan ja kaiken niiden välillä olevan kuudessa päivässä ja on yhä säilyttänyt lujan mahtinsa. Teillä ei ole muuta suojelijaa eikä auttajaa kuin Hän. Ettekö tätä ota varteen?

5. Hän lähettää käskynsä ylhäältä avaruudesta maan päälle; sitten se kohoaa Hänen luokseen yhdessä päivässä, joka teidän laskujenne mukaan on tuhannen vuoden pituinen.

6. Sellainen on Hän, joka tuntee sekä salatut että ilmeiset asiat, Hän on kaikkivaltias, kaikkein armollisin.

7. Kaiken Hän on tehnyt parhaimmalla tavalla ja aloittanut luomalla ihmisen kosteasta savesta.

8. Sitten Hän loi hänen siemenensä mitättömän näköisestä nesteestä.

9. Senjälkeen Hän täydensi hänet ja puhalsi häneen henkensä, ja Hän on antanut teille kuulon ja näön sekä sielun. Mutta niukasti te osoitatte kiitollisuutta.

10. He kyselevät: »Kuinka, senkö jälkeen kuin me maadumme tomuksi, meidät herätetään taas uuteen eloon?» Niin, he kieltävät Herransa tulemisen.

11. Sano: »Kuoleman enkeli, joka teitä kaitsee, on maksava teille täyden palkkanne; sitten teidän on palattava Jumalan luokse.»

12. Jospa voisit nähdä, miten syntiset seisovat Herransa edessä päät vaipuneina ja sanovat: »Oi Herra, me olemme nähneet sekä kuulleet, lähetä meidät siis takaisin, jotta voisimme tehdä hyvää, sillä totisesti, olemme päässeet varmuuteen.»

13. Jos Me olisimme tahtonut, olisimme totisesti voinut antaa jokaiselle sielulle johdatuksensa, mutta sanani on käyvä toteen: »Totisesti, olen täyttävä helvetin dzinneillä ja ihmisillä sekaisin.»

14. »Maistakaa siis seurauksia, koska unohdatte tämän päivän saapumisen. Olemme maksanut teille palkan unohduksestanne, ja maistakaa nyt tuomio siitä, mitä olette tehneet.»

15. Vain ne uskovat merkkeihimme, jotka lankeavat maahan kunnioittaen, kun heitä niistä muistutetaan, ja julistavat Herransa kunniaa Häntä ylistäen, sekä ne, jotka eivät paisu ylpeydestä.

16. He nousevat vuoteistaan rukoillen Herraansa peläten ja toivoen, ja he antavat almuja siitä, mitä Me olemme heille suonut.

17. Mutta yksikään sielu ei tiedä, mitä heille on tallessa sellaista, mikä on kirkastava heidän silmänsä, palkkana siitä, mitä ovat tehneet.

18. Onko uskovainen sellaisen kaltainen, joka on tottelematon? He eivät voi olla samanvertaisia.

19. Niitä varten, jotka uskovat ja suorittavat hyviä tekoja, on ikuiset puutarhat palkkana siitä, mitä ovat tehneet.

20. Mutta jotka ovat olleet tottelemattomia, niiden asuinsijana on oleva tuli. Aina kun he haluavat päästä sieltä pois, heidät palautetaan takaisin ja heille sanotaan: »Maistakaa nyt tulen tuskaa, jota väititte valheeksi.»

21. Totisesti, Me annamme heidän ennen tulevaa, ankaraa tuomiota maistaa lievempää rangaistusta, jotta he kääntyisivät hyvään.

22. Kuka onkaan väärämielisempi kuin se, joka saadessaan muistutuksen Herransa merkeistä kääntää niille selkänsä? Totisesti, kirouksemme kohtaa syntisiä.

23. Totisesti, Me annoimme Kirjan Moosekselle - älä epäile sitä! - ja annoimme sen johdatukseksi Israelin lapsille.

24. Me määräsimme heidän joukostaan myös johtajia, jotka johdattivat kansaa Meidän käskymme mukaan niin kauan kuin he siitä kiinni pitivät ja olivat varmoja merkeistämme.

25. Totisesti, Hän, sinun Herrasi, on ylösnousemuksen päivänä tuomiollaan ratkaiseva heidän välillään olleet kiistat.

26. Eivätkö he näe johdatusta siinä, että ennen heitä olemme tuhonnut monia sukupolvia, joiden asuinsijoilla he nyt kuljeskelevat? Totisesti, tässä on merkkejä. Eivätkö he mitään kuule?

27. Eivätkö he havaitse, miten Me langetamme sateen kuivuneeseen maahan ja sen avulla kasvatamme viljaa, jota he itse sekä heidän karjansa syövät? Eivätkö he mitään näe?

28. Ja he sanovat: »Milloin tämä ratkaisu tapahtuu, jos kerran puhutte totta?»

29. Vastaa: »Tuomion päivänä, jolloin usko ei vähääkään hyödytä niitä, jotka nyt ovat uskottomia, eikä heille anneta armon aikaa.»

30. Käänny siis pois heistä ja odota! Totisesti, he saavat odottaa sinun la

SURA 33. AL-AHZAAB (LIITTOUTUNEIDENSUURA)

Aloitan JUMALAN, laupiaan Armahtajan, nimeen.

1. Oi Profeetta, täytä tarkoin velvollisuutesi Jumalaa kohtaan äläkä mukaudu uskottomien ja tekopyhien toivomuksiin; onhan Jumala totisesti tietävä, viisas;

2. ja noudata Herralta saamiasi ilmoituksia; Jumala totisesti tietää tekosi;

3. sekä luota Jumalaan, Jumalan suojelus on täysin riittävä.

4. Jumala ei ole pannut kenenkään luomansa ihmisen rintaan kahta sydäntä eikä Hän ole luonut vaimojanne yhtäläisiksi äitienne kanssa, vaikkakin te hylkäätte vaimojanne vertaamalla äiteihinne; ei Hän liioin ole tehnyt todellisia poikianne niistä, jotka olette pojiksenne ottaneet - senhän teette vain suunne sanoilla, jota vastoin Jumala (luomistöissään) puhuu totta ja ohjaa oikeaan.

5. Vahvista (poikien) luonnollisia sukulaisuussuhteita isiinsä, sillä se on otollisempaa Jumalalle, mutta jos et tunne heidän oikeita isiään, pidä heitä uskonveljinä ja ystävinä; ei lueta syyksenne, jos te näissä asioissa erehdytte, paitsi milloin tahallanne niin teette; sillä Jumala on anteeksiantava, laupias.

6. Profeetta on uskovaisia lähempänä kuin nämä ovat toisiansa, ja profeetan vaimot ovat kuin äidit heille. Jumalan säädökset myöntävät luonnollisille sukulaisille paremman perimisoikeuden omaisten suhteen kuin uskonveljille tahi kodeistaan paenneille; kuitenkin voitte jättää perintöosuuksia ystävillennekin - näin on sanottu Pyhässä Kirjassa.

7. Aikoinaan Me olemme tehnyt liiton entisten profeettain samoin kuin sinun kanssasi, Nooan, Abrahamin, Mooseksen ja Jeesuksen - Marian pojan - kanssa. Se oli luja liittosopimus.

8. Jotta Jumala sen perusteella voisi tutkia rehellisten totuutta; Hän on valmistanut epäuskoisille tuskallisen kurituksen.

9. Te, jotka uskotte, muistelkaa Jumalan suosiota teitä kohtaan, silloin kun vihollisjoukot hyökkäsivät päällenne ja Me niitä vastaan lähetimme tuiman tuulen ja (enkelien) joukot, joita ette nähneet: Jumala tietää, mitä teille tapahtuu.

10. Vihollisenne hyökkäsivät kimppuunne ylängöltä ja laaksosta, ja teiltä silmät samenivat, sydän nousi kurkkuun ja te aioitte ajatella kaikenlaista Jumalasta.

11. Silloin koetettiin uskovaisia ankaralla koettelemuksella.

12. Tekopyhät ja heikkosydämiset alkoivat parjata: »Jumala ja Hänen sananjulistajansa lupailivat meille (voittoa) vain pettääkseen meitä.»

l3. Eräät heistä sanoivat: »Jasripin kansa, tämä ei ole teidän paikkanne (taistellaksenne), vaan palatkaa koteihinne!» Ja osa heistä pyysi profeetalta lupaa sanoen: »Varmasti meidän kotimme ovat vaarassa», vaikka ne eivät olleet vaarassa, - he vain halusivat paeta pois.

14. Mutta jos muslimien viholliset olisivat tulleet muulla tavoin (kaupunkiin) ja kehoittaneet näitä yhtymään heidän sotajuoneensa, nämä olisivat varmasti sen tehneet, jopa seuranneet heitä ulos kaupungistakin.

15. Ja kuitenkin he olivat aikaisemmin antaneet Jumalalle lupauksen, etteivät käänny pakoon; ja heidän on vastattava lupauksestaan Jumalalle.

16. Sano: »Ei teille ole hyötyä siitä, että yritätte paeta kuolemaa ja taistelua, sillä joka tapauksessa annetaan teille vain vähän armonaikaa.»

17. Sano: »Kenet löydätte, joka estäisi Jumalan teille pahaakin tekemästä, jos Hän niin tahtoisi, mutta Hänhän tarkoittaa teille hyvää.» Eivät he löydä itselleen ketään suojelijaa eivätkä auttajaa paitsi Jumalan.

18. Totisesti, Jumala tuntee ne keskuudestanne, jotka estelevät muita ja jotka sanovat veljilleen: »Liittykää meihin!» Tällaiset eivät tule taistelutovereiksemme kuin näön vuoksi,

19. ollen kaikessa kitsaita muslimeja kohtaan; mutta kun kauhun aika tulee, saatte nähdä, miten he teihin tuijottavat ja heidän silmänsä pyörivät kuin kuoleman kielissä olevien; ja kun vaara on ohi, he soimaavat teitä terävällä kielellään ja kitsastelevat kaikessa, mitä heiltä riittäisi. Nämä eivät usko, ja siksi on Jumala tehnyt tyhjäksi heidän tekonsa, sillä se on helppoa Jumalalle.

20. He eivät uskoneet vihollisten tulevan, ja jos nämä tulisivat, he mieluummin asuisivat erämaan arabialaisten tykönä, ja jos he sattuisivat olemaan teidän keskuudessanne, he eivät taistelisi kuin vähän, näön vuoksi.

21. Jumalan sananjulistaja on teille todella erinomainen esikuva, jokaiselle, joka luottaa Jumalaan, uskoo viimeiseen päivään ja alinomaa muistelee Jumalaa.

22. Kun uskovaiset näkivät liittoutuneet, he sanoivat: »Nyt tapahtuu se, mitä Jumala ja hänen sananjulistajansa meille ennustivat; Jumala ja Hänen sananjulistajansa ovat puhuneet totta.» Ja tämä vain vahvisti heidän uskoaan ja kuuliaisuuttaan.

23. Oikeauskoisia ovat ne, jotka ovat uskollisia liitolleen Jumalan kanssa; samoin ne, jotka pitävät lupauksensa, ja ne, jotka odottavat Jumalan lupausten täyttymistä; nämä eivät ole muuttuneet;

24. Jumala voi palkita totuudellisia heidän totuudestaan ja kurittaa teeskentelijöitä mielensä mukaan tahi kääntyä heidän puoleensa laupeudessaan; sillä Jumala on anteeksiantava, laupias.

25. Jumala torjui uskottomien raivoisan hyökkäyksen; he eivät voittaneet mitään, ja Jumala oli oikeauskoisten suojana taistelussa, sillä Hän on väkevä ja mahtava.

26. Hän masensi nekin, jotka olivat saaneet kirjoituksen, ja kylvi kauhua heidän sydämiinsä; osan heistä te tapoitte ja loput otitte vangiksi.

27. Ja Hän antoi teille perinnöksi heidän maansa, asumuksensa, omaisuutensa ja nekin alueet, joihin jalkanne eivät vielä ole astuneet, sillä Jumalalla on valta yli kaiken.

28. Profeetta, sano vaimoillesi: »Jos te halajatte tämän maailman menoa ja koreutta, niin tulkaa, minä mittaan teille elatusvaroja ja lähetän teidät kuten tapa vaatii,

29. mutta jos te ikävöitte Jumalaa, Hänen sananjulistajaansa ja viimeisen päivän asumuksia, on Jumala totisesti valmistanut runsaan palkinnon niille te'istä, jotka hyvää tekevät.

30. Te Profeetan vaimot! Ken ikinä teistä julkeasti loukkaa säädyllisyyttä, hänen rangaistuksensa on oleva kaksinkertainen, sillä se on helppo asia Jumalalle.

31. Mutta ne teistä, jotka ovat kuuliaisia Jumalalle ja Hänen sananjulistajalleen sekä tekevät hyvää, saavat Meiltä kahdenkertaisen palkan; Me olemme valmistanut heille ihanan osan.

32. Profeetan vaimot! Te ette ole muiden naisten kaltaisia: jos otatte asemastanne vaarin, älköön puheenne olko hempeätä, jottei se olisi kenellekään kiusaukseksi, vaan käyttäkää sopivaa puhetta.

33. Ja pysytelkää asunnoissanne älkääkä somistako itseänne entisen pimeyden ajan koruilla; harjoittakaa hartautta, antakaa almuja ja totelkaa Jumalaa sekä hänen sananjulistajaansa. Jumala vain tahtoo poistaa teistä kaiken saastan, te Profeetan perhekunta, ja puhdistaa teidät sisimpäänne asti.

34. Ja pitäkää mielessänne Jumalan ilmoitukset ja viisaus, jota teille on kodeissanne julkiluettu; Jumala on totisesti tarkkanäköinen, kaikkitietävä.

35. Jumala on valmistanut anteeksiannon ja runsaan palkan kaikille (Islaamiin) alistuville miehille ja naisille, uskoville miehille ja naisille, kuuliaisille miehille ja naisille, totuudellisille miehille ja naisille, kärsiville miehille ja naisille, sävyisille miehille ja naisille, almuja antaville miehille ja naisille, paastoaville miehille ja naisille, siveille miehille ja naisille, miehille ja naisille, jotka alinomaa Jumalaa muistavat.

36. Ei ole oikeauskoisella miehellä eikä naisella valinnan varaa sellaisessa asiassa, jonka Jumala ja hänen sananjulistajansa ovat jo ratkaisseet ; kuka ikinä on tottelematon Jumalalle ja Hänen sananjulistajalleen, hän ilmeisesti kulkee harhaan.

37. Hänelle (Zaidille), joka oli Jumalan ja sinun omassa suosiossasi, sinä sanoit: »Pidä vaimosi luonasi ja noudata tarkoin velvollisuuksiasi Jumalaa kohtaan!» Ja sinä salasit sydämeesi sen, minkä Jumala sitten toi valoon , ja sinä pelkäsit ihmisten mielipidettä, vaikka Jumalalla oli parempi oikeus vaatia, että sinä Häntä pelkäisit. Mutta kun Zaidilta oli mennyt kaikki halu elää hänen kanssaan, Me annoimme hänet sinulle vaimoksi, jotta uskovaisille ei olisi synniksi ottaa aviokseen ottopoikiensa vaimoja, joihin nämä ovat kyllästyneet; sillä Jumalan säädöstä on noudatettava.

38. Eikä voi olla siinä vääryyttä, että Profeetta menettelee niin kuin Jumala on käskenyt; näin Jumala suhtautui entisiinkin Profeettoihin, Jumalan käsky on ehdoton säädös.

39. Jumala pitää huolen niistä, jotka julistavat Hänen käskyjään, pelkäävät Häntä, mutta eivät pelkää ketään muita kuin Jumalaa.

40. Muhammed ei ole kenenkään miehenne isä, vaan Hän on Jumalan sananjulistaja ja profeetoista viimeinen, heidän sinettinsä. Jumala on kaikkitietävä.

41. Te, jotka uskotte, muistakaa Jumalaa, muistelkaa Häntä alinomaa

42. ja ylistäkää Häntä aamuin illoin!

43. Hän lähettää teille siunauksensa, ja samoin tekevät Hänen enkelinsä, jotta Hän voisi ohjata teidät pimeydestä valoon; Hän on laupias uskovaisille.

44. Sinä päivänä, jolloin he kohtaavat Hänet, he tervehtivät häntä sanalla: »Rauha!» ja Hän on valmistanut heille ihanan palkinnon.

45. Profeetta, Me olemme totisesti lähettänyt sinut todistajaksi, hyvän sanoman tuojaksi ja varoittajaksi

46. kutsumaan Jumalan luo Hänen luvallaan ja olemaan palavana soihtuna.

47. Sinun on julistettava uskovaisille hyvää sanomaa, että heitä odottaa suuri armo Jumalan luona.

48. Älä sopeudu uskottomien ja tekopyhien kanssa, jätä huomiotta heidän väärämielisyytensä, luota yksin Jumalaan, jonka voima riittää suojelemaan sinua.

49. Uskovaiset, kun otatte itsellenne uskovaisia vaimoja ja sitten eroatte heistä ryhtymättä heihin, niin teidän ei heidän suhteensa tarvitse noudattaa määräaikaa, vaan luovuttakaa heille elatusvaroja ja erotkaa heistä kuten tapa vaatii.

50. Profeetta, Me olemme totisesti vahvistanut sinun laillisiksi vaimoiksesi kaikki ne, joille olet myöntänyt lesken osuudet, sekä ne, jotka omistat Jumalan antamina orjattarina sotasaaliista, sekä setäsi tyttäret ja isäsi sisaren tyttäret, myöskin enosi tyttäret ja äitisi sisarten tyttäret, jotka kanssani pakenivat vainottuina uskonnon vuoksi; samoin on laillinen vaimosi sellainen uskovainen nainen, joka pyrkii avioliittoon kanssasi, mikäli suostut naimaan hänet. Nämä säädökset ovat nimenomaan sinua, mutta eivät muita uskovaisia varten; me tiedämme hyvin, mitä olemme heille säätänyt vaimoista ja orjattarista. Älköön siis mikään parjaus sinuun koskeko; Jumala on anteeksiantava, laupias.

51. Sinä saat syrjäyttää heistä kenet tahdot ja lähestyä ketä suvaitset, jopa niitäkin, joita aikaisemmin olet vieronut, eikä siitä kenelläkään ole sanottavaa; tämä kohtelu on sopivinta, jotta eivät heidän silmänsä kostuisi eivätkä he murehtisi, ja jotta he kaikki tyytyisivät siihen, mitä tahdot heille suoda. Jumala tietää, mitä on sydämissänne, sillä Jumala on tietävä, pitkämielinen.

52. Tämän jälkeen sinun ei ole sallittu ottaa itsellesi naisia eikä vaihtaa vaimojasi uusiin, vaikka näiden kauneus sinua miellyttäisi, vaan sinun on tyydyttävä laillisiin vaimoihisi; Jumala pitää kaikesta vaarin.

53. Uskovaiset, ellei lupaa ole annettu, älkää käykö Profeetan taloon aterialle, älkääkä odotelko hänen ruokansa valmistumista, mutta jos teidät on kutsuttu, käykää sisään ja aterioituanne hajaantukaa, pyrkimättä liikaan tuttavallisuuteen. Tämä kaikki vaivaa Profeettaa; häntä ujostuttaa sanoa sitä teille, mutta Jumala ei teitä jätä vaille totuutta. Ja kun yleensä heiltä jotakin pyydätte, tehkää se telttaverhon ulkopuolelta. Tämä on soveliain käyttäytyminen teidän ja heidän sydämensä vuoksi. Ei teidän sovi häiritä Jumalan sananjulistajaa eikä liioin koskaan ottaa hänen entisiä vaimojaan avioksi, sillä se on totisesti viheliäistä Jumalan silmissä.

54. Jumala näkee kaikki, mitä teette julkisesti tai salassa.

55. Profeetan vaimoja kohtaan ei ole moittimisoikeutta heidän isillään eikä pojillaan enempää kuin heidän veljillään, veljiensä pojilla, sisartensa pojilla, vielä vähemmän heidän heimonsa naisilla tai orjattarilla. Tästä Jumalan määräyksestä on pidettävä vaari, sillä Jumala kelpaa kaiken todistajaksi.

56. Totisesti Jumala ja Hänen enkelinsä siunaavat Profeettaa; uskovaiset, rukoilkaa (Jumalan) siunausta hänelle ja tervehtikää häntä arvonsa mukaisesti.

57. Ne, jotka puhuvat pahaa Jumalasta ja Hänen sananjulistajastaan, Jumala on kironnut tässä maailmassa ja tulevassa elämässä sekä valmistanut heille häpeällisen rangaistuksen.

58. Ne, jotka aiheettomasti puhuvat pahaa uskovista miehistä ja uskovista naisista, ovat vikapäitä panetteluun ja julkeaan syntiin.

59. Profeetta, sano vaimoillesi ja tyttärillesi ja uskovaisille naisille, että heidän tulee hunnuttaa kasvonsa; näin on sopivinta, jotta heidät kunniallisiksi naisiksi huomataan, niin ettei heitä tunkeilevasti lähestytä; Jumala on kaikessa viisas ja laupias.

60. Jos teeskentelijät, sydämessään vilpilliset ja kaupungin yllyttäjät eivät lakkaa pahuutta levittämästä, Me totisesti annamme sinulle vallan heidän suhteensa, niin etteivät he kauankaan saa olla naapureinasi kaupungissa;

61. sellaiset joutuvat maanpakoon, ja missä ikinä heidät tavataan, heidät pidätetään ja armotta tapetaan.

62. Näin on Jumala menetellyt ennen muinoin, etkä tule havaitsemaan Hänen tapojensa muuttuneen.

63. Ihmiset kysyvät sinulta, milloin tämä tapahtuu; sano: »Vain Jumala tietää ajan.» Miten saisin teidät tajuamaan, että hetki voi olla lähellä?

64. Totisesti Jumala on kironnut uskottomat ja valmistanut heille polttavan tulen,

65. jossa heidän tuskansa kestävät eivätkä he löydä ketään suojelijaa eivätkä auttajaa.

66. Sinä päivänä, jolloin heidän kasvonsa painetaan tuleen, he voihkivat: »Voi, jospa olisimme totelleet Jumalaa ja sananjulistajaa!»

67. Ja he sanovat: »Herra, mehän olimme kuuliaisia johtajillemme ja suurmiehillemme, ja nämä johtivat meidät harhaan oikealta tieltä.

68. Herra, määrää heille kahdenkertainen rangaistus ja anna kauhean kirouksen kohdata heitä!»

69. Uskovaiset, älkää olko niiden kaltaisia, jotka puhuivat pahaa Mooseksesta. Mutta Jumala puhdisti hänet heidän parjauksistaan, koska hän oli Jumalalle otollinen.

70. Uskovaiset, täyttäkää tarkoin velvollisuutenne Jumalaa kohtaan ja puhukaa totuuden sanoja,

71. jotta hän sallisi töidenne onnistua ja antaisi anteeksi hairahduksenne; jokainen, joka tottelee Jumalaa ja Hänen sananjulistajaansa, saavuttaa varmasti suuren onnen.

72. Totisesti, Me panimme luottamuksemme taivaisiin ja maahan ja vuoriin, eivätkä ne pettäneet sitä, vaan pelolla sitä toteuttavat,

mutta ihminen ei ole osoittautunut sen arvoiseksi, vaan on uskottomuudessaan typerä väärintekijä,

73. joten Jumala on rankaiseva ulkokultaisia miehiä ja naisia, monijumalaisia miehiä ja naisia, mutta Jumala kääntyy laupeudessaan oikeauskoisiin miehiin ja naisiin, sillä Jumala on anteeksiantava, laupias.

SURA 34. SABA (SABAN SUURA)

Aloitan JUMALAN, laupiaan Armahtajan, nimeen.

1. Ylistys ja kunnia Jumalalle, jolle kuuluu kaikki, mitä taivaissa ja maassa on; Hänelle kuuluu tulevienkin aikojen ylistys, sillä Hän on viisas, kaikkitietävä.

2. Hän tuntee kaiken, mikä joutuu maan uumeniin ja mikä maasta esille nousee, kaiken, mikä tulee taivaista tai sinne nousee; Hän on laupias, anteeksiantava.

3. Epäuskoiset sanovat: »Ei se (tuomion) hetki meille tule.» Sano: »Kyllä! Kautta Herrani, joka tuntee silmiltä salatut, teille varmasti koittaa (tuomionpäivä).» Ei taivaassa eikä maassa ole mitään Hänen valtansa ulkopuolella, ei hivenenkään verran eikä sitä vähemmän tahi enemmän, vaan kaikki on selvästi (Jumalan) kirjoissa,

4. joten Hän osaa palkita niitä, jotka uskovat ja hyvää harjoittavat: näille kuuluu anteeksiantamus ja ihana osa.

5. Mutta niitä, jotka koettavat halventaa Meidän ilmoituksiamme, odottaa tuskallinen ja ankara rangaistus.

6. Kyllä ne, jotka ovat saaneet Herrasi sinulle lähettämät ilmoitukset, tajuavat, että niissä on totuus, joka ohjaa kaikkivaltiaan, ylistetyn tielle.

7. Kieltäjät sanovat: »Näytämmekö sinulle miehen, joka sinulle sanoo, että sinun tomusi tyystin hajalle saatetaan ja että sinut sitten varmasti kootaan ja herätetään uudesti luotuna.

8. Hän on sepittänyt valheen Jumalasta tai hän on järjiltään.», Mutta ne, jotka eivät usko tulevaan elämään, saavat rangaistuksen ja ovat suuressa harhassa.

9. Eivätkö he ota vaaria maallisista ja taivaallisista, niistä, jotka ovat heillä edessään, tai menneistä ajoista heidän takanaan? Jos Me vain tahdomme, saamme maan nielemään heidät tai taivaan syöksymään heidän päällensä.

10. Daavidin Me ylensimme korkealle: »Kaiuttakaa, vuoret, ja te, linnut, hänen kiitostaan ja ylistystään!» ja Me panimme raudan taipumaan hänen takojainsa käsissä,

11. sanoen: »Valmistuta runsaasti haarniskoja ja liitä niiden renkaat tarkasti yhteen. Harjoita myös hyväntekeväisyyttä. Minä tarkkaan ja näen, mitä sinä teet.»

12. Ja Me teimme tuulen Salomolle alamaiseksi, niin että hänen purjelaivansa yhdessä aamussa kiitivät kuukauden kestävän maamatkan ja illassa niinikään kuukauden taipaleen; ja minkä paljouden sulaa vaskea Me annoimme hänelle! Henkiolennot hänelle töitä suorittivat hänen Herransa käskystä, ja ken ikinä heistä ei Meidän käskyjämme noudattanut, häntä kuritimme polttavalla tulella.

13. Ne valmistivat hänelle kaikkea, mitä hän toivoi: linnoituksia, kuvapatsaita, avaria maljoja kuin vesialtaat ja keittopatoja, joita ei paikoiltaan siirretä. Daavidin suvun jäsenet, teillä on syytä kiittää! Ja kuitenkin niin harvat palvelijoistani ovat kiitollisia.

14. Mutta kun Me päätimme, että hänen oli kuoltava, tuli tämä heille siten tiedoksi, että Salomon maallisiin kiintynyt perillinen saattoi valtakunnan hajoamistilaan; ja kun se luhistui, dzinnit havaitsivat, että jos he olisivat olleet näkymättömistä asioista perillä, ei heidän olisi tarvinnut ikeen alla tuskitella.

15. Saban kaupunki tunnettiin siitä merkistä, että puistot sijaitsivat sen kahden puolen; ei heidän tarvinnut kuin syödä Herranne antimia ja palkita Häntä kiitoksena, niin hyvä oli heidän maansa ja niin laupias oli heille Herra!

16. Mutta sitten seurasi heidän luopumuksensa, ja Me syöksimme heidän ylitsensä tulvan, jonka voimaa he eivät voineet vastustaa. Heidän kahden puistonsa tilalle Me jätimme heille kaksi, joissa kasvoi vain karvaita hedelmiä tamariskipuiden ja muutaman 1ootuksen lisäksi.

17. Näin teimme Me heille heidän epäuskonsa tähden, emmekä Me rankaise muita kuin kiittämättömiä.

18. Ja heidän kaupunkinsa sekä siunaamiemme kaupunkien välimaille annoimme Me nousta muita kaupunkeja niin tiheään, että toisesta saattoi helposti nähdä toisen, ja näin paloittelimme Me välimatkatkin, että he saattoivat turvallisesti tehdä taivalta, olipa yö tai päivä.

19. Mutta he alkoivat pyytää: »Herra, tee etäisemmiksi meidän välimatkamme!» Omaksi vahingokseen he näin menettelivät. Ja Me laskimme heidät harhateille ja hajoitimme heidät tyysti hajalleen. Tämän pitäisi riittämän tunnusmerkiksi kaikille kärsivällisille ja kiitollisille.

20. Totisesti perkele osasi voittaa heidät juonillaan: häntä he seuraavat kaikki, paitsi oikeauskoisten ryhmä.

21. Ei hänellä kuitenkaan ole valtaa heihin, vaan tämä tapahtuu siksi, että Me erottaisimme jokaisen, joka uskoo tulevaan elämään, toisesta, joka epäilee tätä totuutta, onhan Herrasi kaiken kaitsija.

22. Sano: »Huutakaa nyt avuksenne niitä jumalia, joita te Jumalan veroisina palvelette; eihän niillä ole vähäisintäkään valtaa taivaassa eikä maan päällä, ei kuulu niille mitään osuutta kumpaankaan, eikä kukaan niistä pysty Häntä tukemaan.

23. Eikä Hänen edessään kenenkään väliintulo merkitse mitään, paitsi sen, jonka Hän otolliseksi katsoo. Kun pelko heidän sydämistään poistetaan, he kyselevät: »Mitä kaikkea Herrasi on puhunut?» Ja he päättelevät: »Hän sanoi totuuden.» Hänhän on korkein ja ääretön.

24. Kysy: »Ken suo teille elatuksen taivaasta ja maasta käsin?» Sano: »Jumala. Eikä totisesti voi muuta päätellä, kuin että joko me olemme oikealla tiellä ja te ilmeisessä harhassa tahi päinvastoin.»

25. Sano: »Ei teitä panna vastaamaan meidän rikromuksistamme, eikä liioin meiltä tiliä vaadita teidän teoistanne.»

26. Sano: »Meidän Herramme on kokoava kaikki yhteen, ja silloin on Hän totuudessa antava tuomion meille; sillä Hän on tuomareista suurin, kaikkitietävä.»

27. Sano: »Näyttäkää minulle ne, joita olette Hänen veroisikseen kuvitelleet.» Ei, Hän yksin on Jumala, mahtava, viisas.

28. Sinutkin Me lähetimme kaikkien ihmisten tykö vain hyvän sanoman julistajana ja varoittajana, mutta sitä ei enin osa heistä ymmärrä.

29. Ja he tiukkaavat: »Koska siis täyttyy se, mitä uhkaat, jos totuutta ennustat.»

30. Sano: »Täyttymyksen päivä on teille määrätty, ette saata sitä vähääkään viivyttää ettekä jouduttaa.»

31. Epäuskoiset sanovat: »Emmehän mitenkään voi uskoa tuohon Koraaniin emmekä aikaisempiin ilmoituksiin.» Mutta jospa näkisit, kun väärintekijät pannaan seisomaan Herransa edessä. He vaihtavat silloin sanoja keskenään, ja ne, joita halpoina pidettiin, sanovat ylpeille: »Teidän tähtenne ei meistä uskovaisia tullut.»

32. Ylpeät taasen vastaavat halveksituille: »Mekö muka teidät pakotimme pois johdatuksesta sen jälkeen kuin se teille tarjottiin? Te itse syypäät olette.»

33. Mutta halveksitut inttävät ylpeille: »Yötä päivää te juonia punoitte, silloin kun meitä kehoititte epäilemään Jumalaa ja palvelemaan muita Hänen veroisinaan.» Ja he ilmaisevat katumuksensa, kun saavat nähdä, mikä rangaistus heitä odottaa, ja Me panemme kahleet epäuskoisten kaulaan eikä heille makseta muuta kuin tekojensa mukaan.

34. Koska ikinä Me lähetimme varoittajan johonkin kaupunkiin, niin suruttomasti siinä eläneet jo julistivat: »Emme todellakaan usko sanomaan, jonka sanot tuovasi.»

35. Ja he lisäävät: »Onhan meillä enemmän lapsia ja rikkautta, eikä meitä rangaista.»

36. Sano: »Herrani antaa elämän runsauden kenelle suvaitsee ja myös supistaa sen keneltä tahtoo, mutta useimmat ihmisistä eivät sitä ymmärrä.»

37. Ei rikkautenne eikä jälkeläistenne runsaus kohota teitä Meidän läheisyyteemme, mutta niille, jotka uskovat ja hyvää tekevät, on kaksinkertainen palkka teoistaan, ja heidän ovat ylhäiset asunnot.

38. Mutta ne, jotka yrittävät vastustella Meidän ilmoituksiamme, saatetaan kurituksen alaisiksi.

39. Sano: »Totisesti, Herrani antaa elämän runsauden otollisille palvelijoilleen ja tekee olot ahtaiksi kenelle suvaitsee; mitä uhraattekin, sen Hän teille palkitsee, sillä Hän on paras huoltaja.»

40. Ja päivänä, jolloin Hän heidät kaikki yhteen kokoaa, kysyy Hän enkeleiltä: »Palvelivatko nämä teitä?»

41. Ja ne sanovat: »Ylistys yksin Sinulle! Sinä olet meidän suojelijamme eivätkä he. He palvelivat peikkoja, joihin useimmat heistä uskoivat.»

42. Sinä päivänä ei yksikään teistä kykene toiselleen tuottamaan hyötyä eikä vahinkoa, ja väärintekijöille Me sanomme: »Maistakaa sen saman tulen tuskaa, joka teistä oli vain joutavaa puhetta.»

43. Ja kun Meidän selvät merkkimme heille ilmoitetaan, he sanovat: »Tämä on ihminen, joka pyrkii vierottamaan teidät siitä. mitä esi~isänne palvelivat.» Ja he lisäävät: »Hän puhuu keksittyjä

valheita.» Ja totuudestakin, jota heille tarjotaan, sanovat epäuskoiset: »Tämähän on ilmeistä taikuutta.»

44. Sillä me emme ole heille yhtään kirjoitusta luettavaksi antanut, emmekä ketään varoittajaa ennen sinua lähettänyt.

45. Ennen heitä eläneet hylkäsivät totuuden, ja nämä profeettaa vastustavat kureishit eivät ole saaneet edes kymmenettä osaa siitä, jonka Me heidän edeltäjilleen annoimme. Ja sittenkin, millainen olikaan Minun närkästykseni, kun he sananjulistajiamme petkuttajiksi väittivät.

46. Sano: »Minä kehoitan teitä vain siihen ainoaan, että Jumalan tähden valveutuisitte ja joko parittain tai kukin yksinänne tulisitte Jumalan eteen ja tunnustaisitte, että heimolaisenne ei ole mielipuoli; hän on vain teidän varoittajanne ennen ankaraa rangaistusta.»

47. Sano: »Mitä palkkiota olen teiltä pyytänyt muuta kuin omaksi parhaaksenne, sillä minulle riittää palkkani Jumalan tykönä; Hän on kaiken todistaja.»

48. Sano: »Herrani saattaa julki totuuden, Hän on näkymättömien paras tietäjä.»

49. Totuus on tullut voimaan ja valhe häipyy eikä enää palaa.

50. Sano: »Jos jossakin suhteessa erehdyn, kärsii erehdyksestäni vain oma sieluni, ja jos oikeaan suuntaan toimin, on minun siitä kiitettävä Herrani ilmoituksia, sillä Hän on totisesti kuuleva ja läsnä oleva.»

51. Jospa silloin heidät näkisit, kun he joutuvat kauhun valtaan; mutta silloin ei heillä enää ole pelastusta, vaan heidät tavoitetaan läheltä.

52. Ja he sanovat silloin: »Me uskomme siihen.» Mutta kuinka voivat he enää totuuteen päästä niin etäältä?

53. Kielsiväthän he sen aikaisemmin.

54. Ja aita asetetaan estämään heitä saavuttamasta haluamaansa, samoin kuin muinoin tehtiin heidän kaltaisilleen, jotka epäilivät.

SURA 35. FATIR (LUOJAN SUURA)

Aloitan JUMALAN, laupiaan Armahtajan, nimeen.

1. Ylistys olkoon Jumalalle, taivaiden ja maan alkuunpanijalle, enkelien luojalle, sanansaattajien, joita kahdet, kolmet ja neljät siipiparit liidättävät. Luomakunnassaan Hän kohtelee luotuja niinkuin suvaitsee; onhan Jumala totisesti kaikkivaltias.

2. Mitä Jumala suokin ihmisille laupeudessaan, sitä ei kukaan voi estää, ja minkä Jumala pidättää, sitä ei kukaan pysty antamaan, sillä Hän on mahtava ja viisas.

3. Ihmiset, pitäkää mielessänne Jumalan armo teitä kohtaan. Onko ketään muuta kuin Jumala, joka teille antaisi elatuksen taivaasta ja maasta käsin? Ei ole yhtään muuta jumalaa kuin Hän; miksi siis käännytte pois Hänestä?

4. Ja jos he kutsuvat sinua petkuttajaksi, niin samoin ennen sinuakin sananjulistajia kutsuttiin, mutta Jumalan luokse kaikki asiat palaavat.

5. Oi ihmiset, kun Jumalan lupaus on varma totuus, niin älkää salliko tämän maailman viekoitella itseänne! Älkää antako perivihollisenne pettää teitä Jumalan suhteen.

6. Sillä onhan perkele totisesti teidän vihollisenne, ja sellaisena häntä pitäkää; hän viekoittelee puolelleen, jotta hairahtuneet joutuisivat tulen omiksi.

7. Jotka epäuskon omaksuvat, saavat ankaran rangaistuksen, mutta jotka uskovat ja hyvää harrastavat, saavat anteeksiantamuksen ja suuren palkan.

8. Mitä välität siitä, jonka vääryys hänen silmissään niin kaunistuu, että hän sitä hyväksi luulee. Jumala jättää harhaan kenet tahtoo ja johdattaa oikeaan kenet suvaitsee, joten älä näännytä sieluasi murehtimalla tuommoisten puolesta; kyllä Jumala totisesti heidän tekonsa tietää.

9. Jumalahan lähettää tuulet, jotka nostavat pilvet. Sitten Me lähetämme ne kuolleeseen erämaahan ja annamme elinvoimaa kuihtuneelle maalle; samoin tapahtuu kuolleitten herättäminen.

10. Kuka haluaa kunniaa, muistakoon, että kaikki kunnia on Jumalan. Hänen tykönsä nousevat hyvät sanat, ja hyvät teot Hän ylentää; mutta niille, jotka pahoja tekoja suunnittelevat, on Hänellä ankara rangaistus, ja heidän juonensa raukeavat.

11. Jumala loi teidät tomusta, edelleen elämän idusta, sitten teki teidät aviopareiksi; eikä yksikään vaimo tule raskaaksi eikä synnytä Hänen tietämättään; ei liioin kenellekään elolliselle ole hänen ikäänsä pidennetty eikä lyhennetty sen kaiken olematta Jumalan kirjoissa, ja kaikki tämä on helppoa Jumalalle.

12. Eivätkä vedet ole samanlaisia: makea vesi sammuttaa janon ja on miellyttävää juotavaksi, suolainen polttaa kirpeydellään, ja kuitenkin te kummastakin pyydystätte elävää lihaa ravinnoksenne ja koristuksia kannettavaksenne, ja laivanne kyntävät vesiä hankkiaksenne Hänen runsauttaan ja ollaksenne Hänelle kiitolliset.

13. Hän lähettää yön peittämään päivän ja Hän lähettää päivän nousemaan yöstä; kumpikin kulkee rataansa säädetyin ajoin; sellainen on Jumala, teidän Herranne. Hänen on kuninkuus, mutta ne, joita te Hänen rinnallaan avuksenne huudatte, eivät omista oljenkorttakaan.

14. Jos te heitä kutsutte, eivät he sitä kuule, ja vaikkapa kuulisivat, eivät he teille vastaa. Kuolleista herättämisen päivänä he kieltäytyvät jumaluudesta, joka oli vain teidän luulotteluanne. Eihän kukaan muu voi teille olevaisia niin selvittää kuin Hän, ainoa kaikkitietävä.

15. Ihmiset, te Jumalaa tarvitsette, mutta Hän, ylistetty, on itsellensä kylliksi.

16. Jos Hän haluaa, Hän korjaa teidät pois ja nostaa uuden ihmispolven.

17. Ei sellainen ole vaikeata Jumalalle.

18. Toinen ei pysty toisen taakkaa kantamaan, ja jos joku kuormansa alla huutaisi toista auttamaan, ei käy tämän sitä kantaminen, vaikkapa hän olisi läheinen sukulainen. Sinä varoitat vain niitä, jotka Herraansa salassa pelkäävät ja rukousta harjoittavat. Ken puhdistaa itseään, tekee sen oman sielunsa parhaaksi, Jumalan luo on aikanaan tultava.

19. Sokea ei ole näkevän kaltainen,

20. eikä pimeys valkeuden,

21. eikä varjo helteen kaltainen.

22. Eivät liioin elävät ja kuolleet ole toistensa veroisia. Jumala kyllä antaa kuulon kenelle vain suvaitsee. Mutta sinä et saata niille kuuloa antaa, jotka haudoissa ovat.

23. Et ole muuta kuin varoittaja.

24. Olemme totisesti lähettänyt sinut totuudessa viemään hyvää sanomaa ja varoitusta, eikä vielä ole elänyt kansaa, jonka tykö ei varoittajaa olisi lähetetty.

25. Jos he sinua valehtelijaksi nimittävät, niin samoin nimittivät muinoiset kansat julistajiaan, vaikka nämä saapuivat heidän luokseen selvin todistuksin ja kirjoituksin.

26. Silloin kuritin epäuskoisia, ja kuinka ankara olikaan rangaistukseni.

27. Ettekö huomaa, miten Jumala vuodattaa vettä pilvistä ja siten kasvattaa erilaisia hedelmiä, ja että vuorissakin on suonia, valkoisia ja punaisia, eri vivahduksin, sekä perin mustia.

28. Samoin on muodoiltaan erilaisia ihmisiä, eläimiä ja karjaa. Vain ne Hänen palvelijoistaan, joilla tieto on, pelkäävät Jumalaa; totisesti Jumala on mahtava, anteeksiantava.

29. Totisesti ne, jotka julkilukevat Jumalan Kirjaa ja harjoittavat rukoilemista ja uhraavat kaikesta hyvästä, jota Me heille salaisesti tai avoimesti olemme lähettänyt, saavat panna toivonsa voittoon, joka on katoamaton.

30. Hän on maksava heille täyden palkan ja antava heille enemmänkin armostaan; sillä Hän on laupias, ylenpalttinen palkitsija.

31. Ja se kaikki, minkä sinulle olemme Koraanista jo ilmoittanut, on totuutta, mikä vahvistaa edelläkäyneet ilmoituksemme. Palvelijoitaan kohtaan Jumala totisesti on vaarinpitävä, kaukonäköinen.

32. Me kyllä annoimme Pyhän Kirjan perintönä niille, jotka palvelijoittemme keskuudesta valitsimme. Mutta heidän joukossaan on niitä, jotka tuottavat turmiota sielulleen, toisia, jotka valitsevat keskitien, ja on niitä, jotka Jumalan sallimuksesta ovat ensimmäisiä kaikissa hyvissä töissä; tämä on Jumalan suuri armo.

33. He saavat astua iäisyyden puutarhoihin, jossa he saavat rannerenkaat kullasta ja helmistä ja vaatteet silkistä.

34. Ja he sanovat: »Kunnia Jumalalle, joka on murheemme poistanut; totisesti on Herramme anteeksiantavainen, ylenpalttinen palkitsija.

35. Hän on armostaan ottanut meidät kotiin, jossa saamme iäti elää. Ei raatamista tule osaksemme siellä eikä väsymys meitä siellä rasita.»

36. Mutta kieltäjille on helvetin tuli varattu. Heistä ei siellä loppua tehdä, niin että he kuolisivat, mutta ei myöskään tulen tuskaa heille lievennetä. Näin kostamme Me uskottomille.

37. Ja sieltä he apua anovat: »Oi Herra, päästä meidät ulos, me teemme hyviä töitä, toisia kuin ennen.» Mutta emmekö Me antanut teidän elää kyllin kauan, jotta kuuliaiset totuudesta vaarin ottaisivat? Ja saapuihan luoksenne varoittaja. Siksi maistakaa tuskaa, ei ole väärintekijöille auttajaa.

38. Totisesti Jumala tietää kaiken näkymättömän taivaassa ja maan päällä. Totisesti hän tietää kaiken, mikä sydämiin on kätketty.

39. Hän nosti teidät valta-asemaan maassa. Sentähden jokaisen epäusko kääntyy häntä itseään vastaan, eikä kieltäjille heidän epäuskonsa mitään muuta tuota paitsi Jumalan vihaa, eikä kieltäjille heidän epäuskostaan muuta lisäänny kuin tappiota.

40. Sano: »Mitä ajattelette suojelijoistanne, joita Jumalan veroisina avuksenne huudatte? Näyttäkää, minkä osan maata he ovat luoneet, tai onko heillä osuus taivaassa, tahi olemmeko Me heille lähettänyt Pyhän Kirjoituksen, jonka selviä totuuksia he noudattaisivat.» Ei, väärintekijät eivät pidä lupauksiaan; niitä he toisilleen antavat vain pettääkseen.

41. Siksi Jumala taivaita ja maata ylläpitää, etteivät ne olemattomiin vaipuisi, ja jos ne luhistuisivat, ei ole ketään, joka Hänen jälkeensä voisi niitä ylläpitää; totisesti Hän on pitkämielinen, anteeksiantava.

42. He vannoivat mitä lujimman valan Jumalan nimeen, että jos heidän keskuuteensa varoittaja saapuisi, olisi heillä parempi johdatus kuin millään kansakunnalla; mutta kun varoittaja tuli heidän tykönsä, heissä heräsi vain vastenmielisyys.

43. Ja he esiintyivät ylpeästi maassaan sekä suunnittelivat pahaa, mutta pahat juonet eivät muita tavoita kuin suunnittelijoitaan. Mitä saattoivatkaan he muuta silloin odottaa kuin muinaisten kieltäjäin kohtaloa? Sillä Jumalan säädöksistä ei mikään horju, eikä Jumalan kaitselmus toiseksi vaihdu.

44. Eivätkö he ole maita vaeltaneet ja niiden ihmisten loppua havainneet, jotka ennen heitä elivät, ollen heitä mahtavammat? Jumalan katseelta ei jää salaan mikään taivaassa eikä maan päällä; totisesti Hän on tietävä, mahtava.

45. Ja jos Jumala pyrkisi rankaisemaan ihmisiä heidän ansionsa mukaan, ei jäisi maan kamaralle ainoatakaan elävää luotua, mutta Hän antaa heille armonaikaa määrähetkeen asti; ja kun Hänen tuomionsa hetki koittaa, silloin Jumala oikealla tavalla suhtautuu palvelijoihinsa.

SURA 36. YAA-SIIN (JAA SIIN:N SUURA)

Aloitan JUMALAN, laupiaan Armahtajan, nimeen.

1. Oi ihminen!

2. Kautta Koraanin, jonka viisaus täyttää,

3. olethan totisesti yksi sananjulistajista

4. ja vaellat oikealla tiellä.

5. Tässä on ilmoitus mahtavalta, laupiaalta,

6. jotta voisit varoittaa kansaa, jonka esi-isiä ei varoitettu ja joka on välinpitämätön.

7. Sana on käynyt todeksi, että enin osa heistä on uskon hylännyt.

8. Kahleet Me olemme totisesti kietonut heidän kaulansa ympäri aina heidän leukansa korkeudelle, niin että heidän päänsä ovat pystyyn pönkitetyt.

9. Ja Me olemme asettanut esteen heidän eteensä ja esteen heidän taaksensa sekä heittänyt verhon heidän ylitsensä peittäen heidän näkönsä.

10. Yhdentekevää on heille varoitatko heitä vai et, sillä he eivät usko.

11. Varoittaa voi vain sitä, joka nuhteesta vaarin ottaa ja sisimmässään Armahtajaa pelkää; sellaiselle julista anteeksiantoa ja suurta palkintoa.

12. Totisesti Me herätämme kuolleet eloon ja pidämme kirjaa kaikista heidän teoistaan, jopa heidän jalkojensa jäljistäkin; ja kaiken tämän olemme selvästi kirjoittanut.

13. Esitä heille vertaus sen kaupungin asukkaista, johon sanansaattajamme saapuivat.

14. Kun Me lähetimme kaksi heidän luoksensa, torjuivat he pois nämä, ja kun Me vahvistimme heitä kolmannella ja kaikki vakuuttivat: »Me olemme totisesti (Jumalan) julistajia»,

15. Niin he sanoivat: »Ette ole muuta kuin kuolevaisia, kuten me itsekin, eikä hyvä Jumala ole mitään ilmoitustaan teille uskonut; te vain valehtelette.»

16. Nämä vastasivat: »Herramme tietää, että varmasti olemme Hänen julistuksensa tuojia teille,

17. eikä meillä ole muuta mielessämme kuin toimittaa perille selvä viestimme.»

18. He sanoivat: »Me aavistamme teidän tulostanne koituvan meille pahaa; ellette lakkaa, me kivitämme teidät ja tuotamme teille tuskallisen lopun.»

19. Nämä selittivät: »Itsestänne teistä kohtalonne johtuu eikä siitä, että me teitä varoitamme. Totisesti olette mieletöntä väkeä.»

20. Silloin riensi sinne juosten eräs mies ja huusi: »Kansa, ota vaari viestintuojista;

21. seuratkaa sitä, joka ei pyydä palkkiota teiltä, sillä lähettiläät ovat oikean tien vaeltajia.

22. Mistä syystä en palvelisi Häntä, joka antoi minulle elämän? Hänen tykönsähän teidätkin jälleen palautetaan.

23. Omaksuisinko Hänen lisäkseen jumalia, joiden suojelus ei minua vähääkään auttaisi ja jotka eivät kykenisi minua pelastamaan, jos hyvä Jumala minulle lähettäisi koettelemuksen.

24. Silloinhan olisin ilmeisesti harhassa.

25. Minä totisesti uskon teidän Herraanne, ja siksi kuulkaa minua!»

26. Ja sana tuli: »Astu sisään autuuden tarhaan!» Hän sanoi: »Voi, jospa kansani tietäisi,

27. miksi Herra antoi minulle anteeksi ja liitti minut armoitettujen joukkoon!»

28. Ja tämän todistajan puhuttua Me emme taivaasta syössyt tämän kansan päälle enkelien rankaisevaa joukkoa; niin emme kostoamme lähetä.

29. Ei muuta tapahtunut, kuin ääni kuului, ja katso, he vaikenivat.

30. Voi näitä palvelijoita! Milloin sananjulistaja saapuukin heidän tykönsä, he vain pilkkaavat häntä.

31. Eivätkö he tiedä, kuinka monta sukupolvea Me olemme jo ennen heitä tuhonnut siksi, etteivät he kääntyneet lähettiläittemme puoleen.

32. Ja ne kaikki tuodaan varmasti Meidän eteemme.

33. Heille olkoon tunnusmerkiksi kuollut maa. Me vuodatamme siihen eloa ja nostamme siitä esiin viljaa, jota he syövät.

34. Ja Me kasvatamme palmupuistoja sekä viinitarhoja ja Me vedämme esille lähteitä sitä kastelemaan,

35. jotta he söisivät sen hedelmiä sekä mitä heidän kätensä valmistaneet ovat. Eikö heidän siis tule olla kiitollisia?

36. Ylistys Hänelle, joka loi kaiken, mitä maasta kasvaa, sekä heidän tuntemansa lajit että nekin, joita he eivät tunne.

37. Yökin on heille tunnusmerkkinä. Yöstä vedämme päivän erilleen, ja katso, pimeys peittää heidät.

38. Aurinkokin kulkee vain määrätyn ratansa, noudattaen kaikkivaltiaan, kaikkitietävän käskyä.

39. Kuulle Me olemme sen vaiheet määrännyt, kunnes se muuttuu vanhan, kuivan palmunoksan näköiseksi.

40. Eikä auringon ole sallittu kulkea kuuta nopeammin, yhtä vähän kuin yön on sallittu niellä päivää; vaan kaikki kulkee omaa rataansa.

41. Vielä on sekin heille tunnusmerkiksi, että Me annamme laivojen kantaa heidän jälkeläisiään

42. ja muitakin aluksia olemme heille luonut, joilla he voivat matkustaa,

43. vaikka Me voisimme, jos tahtoisimme, hukuttaa heidät veteen, eikä heille löytyisi pelastajaa eikä pakotietä,

44. mutta armostamme Me sallimme heidän elää määräpäivään asti.

45. Heille sanotaan: »Varokaa sitä, mikä on teillä edessänne, ja varokaa sitä, mikä on takananne, jotta armo tulisi osaksenne.

46. Ja heidän Herransa viesteistä tuskin yksikään heille saapuu heidän sitä hylkäämättä.

47. Ja kun heille sanotaan: »Uhratkaa siitä, mitä Jumala on teille suonut!», niin uskottomat sanovat uskovaisille: »Miksi olisi meidän ruokittava niitä, jotka Jumala kuitenkin voisi ravita, jos vain tahtoisi? Te olette ilmeisen harhan vallassa.»

48. Ja vielä he kysyvät: »Koska oikeastaan tulee tapahtumaan se, millä te meitä uhkaatte, jos totta puhutte?»

49. Heitä odottaa vain äkillinen ääni, joka heidät yllättää vielä heidän väitellessään keskenänsä.

50. Eivät he ehdi edes jälkisäädöstänsä tehdä eivätkä perheittensä luo kiiruhtaa.

51. Ja kun pasuunoihin puhalletaan, niin, katso, he rientävät haudoistaan Herransa luo.

52. Ja he sanovat: »Voi meitä, kuka on meidät nostanut nukkumasijoiltamme ? Tämänhän Armahtaja meille lupasi, ja Hänen sanansaattajansa ovat julistaneet totuutta.»

53. Ja vain ääni kajahtaa, ja katso, heidät kaikki tuodaan Meidän eteemme,

54. eikä sinä päivänä tehdä vähääkään vääryyttä ainoallekaan sielulle; teille punnitaan vain sen mukaan, kuin tekonne ansaitsivat.

55. Sinä päivänä ovat paratiisin asukkaat autuaallisissa toimissaan.

56. Vaimojensa seurassa he ovat varjossa leväten istuimillaan.

57. Siellä nauttivat he hedelmiä ja heillä on kaikkea, mitä haluavat.

58. »Rauhaa!» on heille laupiaan Herran tervehdys.

59. Mutta te, väärintekijät, väistykää loitolle tänä päivänä!

60. Enkö Minä velvoittanut teitä, Aadamin lapset, olemaan palvelematta perkelettä? Totisesti hän on teidän ilmivihollisenne.

61. Ja enkö sen sijaan käskenyt palvelemaan Minua ollaksenne oikealla tiellä.

62. Onhan perkele totisesti johtanut harhaan lukuisia sieluja joukostanne. Kuinka ette sittenkään älynneet?

63. Tämä on helvetti, jolla teitä uhattiin.

64. Käykää nyt siihen tänä päivänä epäuskonne tähden.

65. Ja sinä päivänä sinetöimme Me heidän suunsa, mutta heidän kätensä tulevat meille huitoen puhumaan sekä jalkansa heidän ansaitsemastaan todistamaan.

66. Ja jos Me tahdomme, voimme puhkaista heidän silmänsä; silloin vasta he pyrkisivät löytämään tien, mutta kuinka he näkisivät?

67. Samoin voisimme varmasti, jos tahtoisimme, heidät siihen paikkaan jähmettää, niin etteivät he voisi edemmäksi päästä eivätkä takaisin palata.

68. Jos Me jollekulle suomme pitkän iän, Me annamme hänen vartensa köyristyä; eivätkö he ymmärrä?

69. Emmekä ole hänelle (profeetalle) runoilua opettanut, sillä hänelle se ei ole soveliasta. Hänen sanottavansa on vain varoitus ja selvä Koraani.

70. Hänen on varoitettava jokaista, joka elää haluaa, ja julistetun sanan on osoittauduttava voimakkaaksi uskottomia vastaan.

71. Eivätkö he havaitse, että Me olemme luonut heille karjan luontokappaleittemme joukosta ja totuttanut sen heidän alaisuuteensa?

72. Ja me olemme pannut kotieläimet heitä tottelemaan, niin että he muutamilla ajavat ja muutamia käyttävät ruoaksensa.

73. Tästä kaikesta heille on etua ja he saavat niistä juomiakin; eivätkö he osaa tästäkään kiittää?

74. Mutta he ovat omaksuneet itselleen jumalia ainoan Jumalan rinnalle, saadakseen heiltä apua.

75. Mutta nämä eivät kykene heitä auttamaan, vaikka niitä on laumoittain.

76. Tästä syystä älä anna heidän puheensa itseäsi huolestuttaa; Me tiedämme, mitä he tekevät salaa ja mitä toimivat julkisesti.

77. Eikö ihminen ole huomannut, että Me olemme luonut hänet pienestä elonidusta? Ja katso, kohta hän on valmis kanssamme kiistelemään.

78. Ja hän laittaa Meidän kaltaisiksemme tarkoitettuja kuviaan unohtaen oman luomisensa. Hän sanoo: »Kuka pystyy elämän paluttamaan luihin, kun ne jo ovat lahonneet?»

79. Sano: »Hän niihin elämän palauttaa, joka ne alkujaankin elämään synnytti, sillä Hän sulkee itseensä koko luomakunnan.

80. Hän, joka loi teille tulen, joka voi vihreässä puussakin palaa, niin että sytykkeillä sitä jatkaa saatatte.

81. Eikö Hän, joka loi taivaat ja maan, kykene niiden kaltaisia luomaan? Totisesti! Hänhän on kaiken Luoja, taituri.

82. Kun Hän jotakin aikoo, riittää, että Hän käskee: »Tulkoon!» niin se tulee.

83. Sentähden ylistys olkoon Hänelle, jonka käsissä on valta kaiken yli ja jonka tykö kaikki palautetaan aikanaan.

SURA 37. AS-SAAFFAAT (RIVISTÖJEN SUURA)

Aloitan JUMALAN, laupiaan Armahtajan, nimeen.

1. Julistukseni vetoaa niihin, jotka rivistöinä ulos marssivat,

2. sekä niihin, jotka mielenlujuudella itsensä hillitsevät

3. ja niihin, jotka (Koraania) julkilukevat Jumalaa muistaen,

4. totisesti Jumalanne on ainoa Jumala,

5. taivaiden ja maan Herra sekä kaiken, mikä niiden välisessä avaruudessa on, niidenkin maanäärien Herra, joista päivä nousee.

6. Me olemme koristanut lähimmän taivaan laen tähdillä,

7. ja suoja on asetettu jokaista kapinallista henkeä vastaan.

8. He eivät siedä (muslimien) seurakunnan rukoilemista eivätkä eri tahoilta tulevia arvosteluja,

9. vaan he joutuvat ankaran rangaistuksen alaisiksi,

10. ja jos kenen heistä onnistuu harhauttaa joitakuita pois, valaisee kirkas (profeetan viisauden) leimahdus hänen työnsä jäljet.

11. Vaatikaa heitä vastaamaan, hekö vankemmin ovat luotuja vai ne, jotka Me olemme luonut. Totisesti Me loimme (omamme) vahvasta aineesta.

12. Ihmeeksesi he vain pilkkaavat sinua

13. ja varoittavista muistutuksista he eivät välitä,

14. nähdessään tunnusmerkin he yllyttävät toinen toistaan ivaan

15. sanoen: »Eihän tämä ole muuta kuin ilmeistä noituutta.

16. Pitäisikö uskoa siihenkin, että kuoltuamme ja luiksi sekä tomuksi muututtuamme meidät muka varmasti eloon herätetään,

17. vieläpä muka muinaiset esi-isämmekin?»

18. Sano: Aivan niin, ja hylkiöiksi silloin joudutte

19. ja, katso, saatte osaksenne kirouksen.

20. Silloin voihkitte: »Voi meitä! Tämä on pahan palkkamme päivä! »

21. Totisesti onkin tämä tuomionpäivä, jota te valheeksi väititte.

22. Kootkaa yhteen vääryyttä harjoittaneet ja heidän kumppaninsa sekä kaikki ne, joita he palvelivat

23. Jumalan vertaisina, ja viekää heidät helvetin tielle,

24. mutta pysäyttäkää heidät, sillä heiltä kysytään:

25. »Miksi ette nyt auta toisianne?»

26. Kyllä he sinä päivänä alistuvat

27. ja jotkut heistä lähestyvät toisia kysellen toinen toiseltaan

28. ja sanovat: »Tehän aikanaan tulitte luoksemme oikeauskoisina.»

29. Toiset vastaavat: »Ei, te ette olleet uskovaisia,

30. eikä meillä ollut teidän suhteenne valtaa, sillä te olitte kuritonta väkeä.

31. Nyt on Herramme tuomio langennut meille ja saamme totisesti maistaa rangaistusta,

32. sillä saatoimmehan me teidät harhaan, kun itse olimme harhassa.»

33. Näin joutuvat he sinä päivänä osallisiksi rangaistuksesta.

34. Niin me totisesti menettelemme väärintekijäin suhteen.

35. Totisesti he olivat pöyhkeitä, kun heille sanottiin: »Ei ole muita jumalia kuin Jumala.»

36. Ja he sanovat: »Meidänkö todella pitäisi luopua jumalistamme mielipuolen runoilijan tähden?»

37. Sano: »Ei, hän toi mukanaan totuuden ja vahvisti entisten sananjulistajien sanat.»

38. Nyt saatte totisesti maistaa tuskallista rangaistusta,

39. eikä teitä tällöin muusta rangaista kuin omista teoistanne.

40. Toisin on Jumalan palvelijain, puhdistettujen, laita.

41. Heille annetaan luvattu osansa,

42. he nauttivat hyvien töittensä hedelmiä ja heidät korotetaan kunniaan,

43. autuuden tarhoissa

44. he istuvat kunniaistuimilla, katsoen toistensa kasvoihin,

45. ja malja pannaan kiertämään kädestä käteen täynnä raikkainta lähdevettä,

46. kirkasta, ihanaa nautittavaksi.

47. Siinä ei ole sameutta eikä se heiltä ehdy.

48. Ja heidän seurassaan on oleva neitsyitä, jotka siveydessään hillitsevät kauniiden silmiensä katseet

49. kuin olisivat heidän silmänsä hellästi varjeltavia linnun munia.

50. He tekevät toisilleen kysymyksiä.

51. Joku heidän joukostaan sanoo: »Totisesti, olihan minulla ystävä,

52. joka minulta kyseli: 'Kuulutko sinäkin niihin, jotka uskovat sen todeksi?

53. Viedäänkö meidät todellakin tuomiolle sitten, kun olemme kuolleet ja muuttuneet luiksi ja tomuksi?'»

54. Ja puhuva jatkaa: »Katso alas!»

55. Ja tämä katsoo alas ja näkee ystävänsä keskellä helvettiä.

56. Ja hän huudahtaa: »Jumalan nimessä, vähällä olit saattaa minut turmioon,

57. sillä ellei Jumala olisi armahtanut laupeudessaan, olisin varmasti joutunut kadotettujen joukkoon.

58. Eikö meidän siis todellakaan tarvitse kuolla

59. kuin kerran ja eikö meitä kuriteta?

60. Totisesti tämä on ylin autuus.

61. Tällaisen saavuttamiseksi antakaamme kaikkien ponnistella.

62. Eikö olekin tämä osa parempi kuin niiden, jotka saavat ravintonsa Zakkuum-puusta?»

63. Tämän Me olemme totisesti tehnyt koettelemukseksi väärintekijöille,

64. puun, joka kasvaa helvetin pohjasta,

65. ja sen hedelmät ovat kuin käärmeiden päät.

66. Tästä puusta he totisesti saavat syödä ja vatsansa täyttää,

67. ja yhtä varmasti saavat he sen jälkeen juoda kiehuvaa vettä

68. ja sitten palata taas helvettiin.

69. Totisesti he aikanaan huomasivat esi~isiensä kulkevan harhaan

70. ja riensivät kuitenkin seuraamaan heidän jälkiään.

71. Useimmat sukupolvet ennen heitä kulkivat harhaan,

72.ja Me kuitenkin lähetimme varoittajia heidän keskuuteensa.

73. Mutta katsokaa, mikä loppu oli varoitusten saajilla

74. paitsi Jumalan vilpittömillä palvelijoilla heidän keskuudessaan.

75. Nooa huusi Meitä avukseen ja koki, kuinka Me rukouksiin vastaamme.

76. Me vapahdimme hänet seuralaisineen valtavasta hävityksestä

77. tehden hänen jälkeläisistään suvun jatkajia.

78. Me ikuistimme hänen maineensa myöhemmissä sukupolvissa,

79. rauha olkoon Nooalle kaikissa heimoissa.

80. Näin Me totisesti palkitsemme hyvää tekeviä.

81. Hän oli totisesti uskollinen palvelijamme.

82. Muut me hukutimme veteen.

83. Aabraham kuului totisesti Nooan jälkeläisiin.

84. Hän lähestyi Herraansa puhtain sydämin

85. ja sitten puhui isälleen sekä heimolleen: »Ketä palvelette?

86. Itseännekö tahdotte pettää väärillä jumalilla?

87. Mikä on ajatuksenne kaikkien maailmojen valtiaasta?»

88. Sitten hän katsoi tähtiin

89. ja sanoi: »En voi sietää teidän tähtienpalvontaanne.»

90. Silloin he käänsivät selkänsä ja poistuivat hänen luotaan.

91. Ja hän salaa lähestyi heidän epäjumaliaan ivaten niitä: »Ettekö syödäkään taida?

92. Miksi ette puhu?»

93. Sitten hän hiipi niiden kimppuun ja iski niitä oikealla kädellään.

94. Tällöin hänen heimolaisensa kiireesti lähestyivät häntä

95. ja hän sanoi: »Sellaisiako te jumalinanne palvelette, jotka itse olette veistäneet?

96. Jumalahan on luonut teidät ja teidän tekeleenne.»

97. Nämä sanoivat: »Pystyttäkäämme hänelle paalu ja heittäkäämme hänet tuleen!»

98. Ja he alkoivat vainota häntä, mutta Me pidimme heidät alallaan.

99. Ja Aabraham sanoi: »Minä pakenen Herrani tykö, sillä Hän ei minua jätä.

100. Herra, anna minulle hyvän asian jatkaja!»

101. Ja Me annoimme lupauksen pojasta, jolla on kärsivällisyyttä.

102. Mutta kun tämä varttui ja kykeni auttamaan häntä, sanoi hän: »Poikani, olen totisesti unessa saanut käskyn uhrata sinut, mikä on ajatuksesi siitä?» Tämä sanoi: »Oi isäni, tee saamasi käskyn mukaan; jos niin on Jumalan tahto, tulet havaitsemaan minut kärsivälliseksi.»

103. Kun he nyt kumpikin alistuivat ja isä heitti pojan maahan kasvoilleen,

104. kutsuimme Me häntä nimeltä sanoen: »Aabraham!

105. Olet antanut unesi käydä toteen, ja Me varmasti palkitsemme niitä, jotka hyvää tekevät.»

106. Tämä oli totisesti ilmeinen koetus.

107. Ja Me annoimme hänelle lunastuksen arvokkaalla sijaisuhrilla.

108. Ja Me ikuistimme hänen maineensa jälkipolvissa näillä sanoilla:

109. »Rauha olkoon Aabrahamille!»

110. Näin palkitsemme Me hyvää tekevät.

111. Hän oli todella Meidän uskollinen palvelijamme.

112. Ja Me annoimme hänelle hyvän lupauksen Iisakista, josta oli tuleva profeetta Jumalaa pelkääväisille.

113. Ja Me annoimme siunauksemme vuotaa hänelle sekä Iisakille. Ja heidän jälkeläisissään on sellaisia, jotka hyvää tekevät, mutta myöskin sellaisia, jotka ilmeisesti vahingoittavat omaa sieluaan.

114. Me ulotimme tosisuosiomme myös Moosekseen ja Aaroniin

115. ja pelastimme heidät ja heidän kansansa suuresta tuhosta

116. ja autoimme heitä pääsemään voitolle

117. sekä annoimme heille molemmille Kirjan, joka saattoi asiat selvyyteen.

118. Myös johdatimme heidät oikealle tielle

119. ja siunasimme heidän nimensä jälkipolvissa näillä sanoilla:

120. »Rauha olkoon Moosekselle ja Aaronille!»

121. Näin Me palkitsemme hyvää tekevät.

122. Totisesti he kumpikin olivat uskollisia palvelijoitamme.

123. Myös Elias totisesti kuului sanamme julistajiin.

124. Hän sanoi kansalleen: »Kuinka ette karta pahaa?

125. Kuinka saatattekin huutaa Baalia avuksenne ja hyljätä ylhäisen Luojanne,

126. Jumalan, joka on Herranne ja esi-isienne Herra ammoisista ajoista.

127. Mutta he kutsuivat häntä pimittäjäksi, ja siitä syystä heitä varmasti kuritetaan,

128. ei kuitenkaan Jumalaa pelkääväisiä, puhdistuneita, heidän keskuudessaan.

129. Ja Me siunasimme hänen nimensä jälkipolvissa näillä sanoilla:

130. »Rauha olkoon Eliaalle!»

131. Tällä tavoin palkitsemme Me hyvää tekeviä.

132. Totisesti hän kuului uskollisiin palvelijoihimme.

133. Samoin Loot oli totinen sanamme julistaja.

134. Kun Me pelastimme hänen sukunsa, kaikki

135. paitsi vanhan vaimon, joka kuului viivyttelijöihin,

136. tuhosimme Me toiset.

137. Varmaan olette (heidän tuhonsa paikkojen ohi matkustaneet aamuisin

138. tai iltaisin. Ettekö siis ota niistä vaaria?

139. Joona myös oli totisesti sananjulistaja.

140. Kun hän pakeni lastattuun laivaan,

141. sai hän heidän kanssaan kokea merihätää ja joutui mereen heitetyksi.

142. Mutta kala nieli hänet, kun hän oli veden vallassa.

143. Ja ellei hän olisi kuulunut niihin, jotka Meitä ylistävät,

144. hän olisi jäänyt sen vatsaan yhteiseen ylösnousemukseen asti.

145. Mutta Me heitimme hänet merestä autiolle rannalle, ja hän oli sairas.

146. Ja Me annoimme kurpitsan kasvaa hänen autiolle paikalleen

147. sekä lähetimme hänet sataantuhanteen nousevan kansan luo, joka eli irstaasti,

148. ja he tulivat uskoon, minkä tähden Me myönsimme heille armonaikaa.

149. Kysy nyt heiltä, Muhammed, onko Herrallasi tyttäriä siten kuin heillä on poikia,

150. tai loimmeko Me heidän silmiensä nähden enkelit naisiksi?

151. Tietysti on pelkkää heidän omaa valhettaan, kun he väittävät,

152. että Jumala muka on synnyttänyt lapsia. Totisesti he ovat valehtelijoita!

153. Ja Hänkö olisi itselleen valinnut tyttäriä mieluummin kuin poikia?

154. Miten on teidän laitanne? Kuinka voittekaan tuollaista itseksenne päätellä?

155. Ettekö ota totuutta huomioon?

156. Vai onko teillä selvä todistus?

157. Esittäkää sitten kirjoituksenne, jos olette tosissanne.

158. Vielä väittivät he Jumalan olevan sukua dzinnien kanssa, vaikka itse dzinnit tietävät varmasti saavansa rangaistuksen.

159. Kunnia olkoon Jumalalle! Hän on kaukana kaikesta, mitä he Hänestä väittävät,

160. eivät kuitenkaan vilpittömät palvelijat.

161. Sillä te, jotka tiedätte, ketä palvelette,

162. ette saata johdattaa ketään tottelemattomuuteen Häntä vastaan,

163. paitsi helvettiin menossa olevia.

164. Ei meissä muslimeissa ole ketään, jolla ei olisi määrättyä paikkaansa,

165. olemmehan totisesti niitä, jotka rivistöinä ulos marssivat,

166. ja niitä, jotka Jumalan kunniaa julistavat.

167. Totisesti heillä oli tapana sanoa:

168. »Jospa olisitte meitä varoittaneet,

169. meistä olisi varmasti tullut Jumalan vilpittömiä palvelijoita.»

170. Mutta kun he nyt jäävät epäuskoonsa, niin saavat kokea sen seuraukset.

171. Onhan Meidän varma sanamme jo julistettu palvelijoillemme, lähettiläille,

172. heitä totisesti tulemme auttamaan,

173. ja varmasti Meidän sotajoukkomme on voitokas.

174. Tästä syystä käänny pois heistä joksikin aikaa.

175. Mutta tarkasta heitä, ja totisesti he saavat nähdä.

176. Vai tahtoisivatko he vielä jouduttaakin Meidän kuritustamme

177. Mutta kun se kerran heitä kohtaa, niin ankea on aamu silloin heille, joita niin varoitettiin.

178. Käänny siis pois heistä ajaksi.

179. Mutta tarkasta heitä, ja totisesti he saavat nähdä.

180. Ylistys olkoon Herrallenne, kunnian Kuninkaalle, joka on yläpuolella kaiken, mitä he Hänestä väittävät.

181. Ja rauha olkoon sananjulistajille.

182. Ja kaikki kunnia kuuluu Jumalalle, maailmojen valtiaalle.

SURA 38. SAAD (SAAD:N SUURA)

Aloitan JUMALAN, laupiaan Armahtajan, nimeen.

1. Saad. Kautta Koraanin, ylevän todistajan!

2. Totisesti epäuskoiset ovat omahyväisiä ja itsepintaisia!

3. Kuinka monta sukupolvea jo ennen heitä Me hävitimmekään! Mutta he parkuivat vasta kun pelastuksen aika jo oli ohi.

4. Nyt he taas kummeksuvat, että varoittaja on heille tullut heidän omasta keskuudestaan, ja epäuskoiset sanovat: »Tämä on valehtelija, taikuri.

5. Eikö hän pyri vähentämään jumalia yhdeksi ainoaksi? Kummallista hän toimittelee todellakin.»

6. Ja johtavat henkilöt heidän keskuudessaan ratkaisevat pulman sanomalla: »Menkää ja pysykää uskollisina entisille jumalillenne, ei tämä hänen yrityksensä onnistu.

7. Emme koskaan ole tällaista kuulleet isiemme uskossa, tämä on pelkkää väärentämistä.

8. Onko hän meidän keskuudessamme saanut ilmoituksensa, joiden perusteella hän meitä varoittaa?»

9. He epäilevät minun varoitustani. He eivät ole maistaneet vielä Minun kuritustani. Heidänkö kädessään ovat Herrani, mahtavan, anteliaan, armonaarteet?

10. Heidänkö on taivaan ja maan ja niiden välisen avaruuden valtakunta, niin että he voivat paisua rikkaudessaan.

11. Tällä paikalla tullaan ajamaan pakosalle (muslimeja vastaan) liittoutuneiden vahvat joukot.

12. Niinhän ennen heitä Nooan, Aadin ja faraon, sotajoukkojen valtiaan, kansat torjuivat pois luotaan Meidän sananjulistajamme,

13. samoin Tamuud, Lootin kansa ja viidakkojen asukkaat.

14. Kaikki he kohtelivat sananjulistajiani valehtelijoina; siksi rankaisinkin heitä oikeuden mukaisesti.

15. Nämäkin viivyttelevät itsepäisesti siksi, kunnes tuomiopäivän huuto kajahtaa, eikä silloin ole yhtään armonaikaa.

16. Ja he sanovat: »Herra! Joudu mittaamaan meille osamme (rangaistuksesta jo maallisessa elämässä) ennen tuomiopäivää!»

17. Siedä kärsivällisesti (Muhammed) heidän puheitaan ja muistele palvelijaamme Daavidia, jolle me annoimme voimaa ja joka oli altis kuulemaan ääntämme.

18. Siksi teimmekin Me vuoret hänelle alamaisiksi julistamaan Jumalan kunniaa illansuussa ja aamun sarastaessa.

19. Ja linnut kokoontuivat hänen luokseen kuuliaisina.

20. Me lujitimme hänen valtakuntansa antaen hänelle viisautta ja selvän arvostelukyvyn.

21. Onko korviinne tullut kertomus siitä, kuinka kaksi riitapuolta nousi hänen huoneeseensa kiiveten yli muurien?

22. Kun he ilmestyivät Daavidin eteen ja tämä heitä pelästyi, sanoivat he: »Älä pelkää, tässä on kaksi riitapuolta, joista toinen on tehnyt vääryyttä toiselle. Tuomitse siis oikein meidän asiamme, älä rankaise väärin, vaan saata meidät oikeuksiimme.

23. Tässä on minun veljeni, hänellä oli yhdeksänkymmentä yhdeksän karitsaa ja minulla yksi ainoa. Mutta hän vaati: 'Luovuta se minulle' - ja hän sai minut suostumaan.»

24. Daavid sanoi: »Totisesti hän oli väärässä vaatiessaan sinun karitsasi omiensa lisäksi. Varmaan enin osa asiapuolista menettelee väärin toisiaan kohtaan, paitsi ne, jotka uskovat ja hyvää tekevät, mutta harvoin on sellaisia.» Mutta Daavid pääsi selvyyteen siitä, että Me olimme tällä koetellut häntä itseään, ja hän pyysi Herralta anteeksiantoa, lankesi kasvoilleen ja kumartaen yhä uudelleen teki katumusta.

25. Sentähden Me annoimme hänelle anteeksi ja hän pääsi nauttimaan Meidän läheisyydestämme ylhäisissä asunnoissa.

26. »Daavid, Me olemme nostanut sinut hallitsijaksi maassasi. Tuomitse siis ihmisiä oikeudenmukaisesti äläkä seuraa mielihalujasi, jotteivät ne johtaisi sinua harhaan Jumalan tieltä. Ne, jotka eksyvät Jumalan tieltä, saavat totisesti kärsiä ankaran rangaistuksen, sillä he ovat tilintekopäivän unohtaneet.»

27. Emme ole turhaan luonut taivaita ja maata ja kaikkea niiden välillä. Vain epäuskoisilla on sellainen luulo. Mutta voi niitä, jotka eivät usko, sillä he joutuvat tulen kuritukseen!

28. Vai olisiko meidän kohdeltava uskovaisia, hyvää tekeviä samoin kuin pahuuden levittäjiä maan päällä? Tai rinnastaisimmeko jumalaapelkääväiset väärintekijöihin?

29. Olemme sinulle (Muhammmed) antanut ylhäältä Pyhän Kirjan, joka on runsaaksi siunaukseksi, jotta he voisivat miettiä sen jakeita ja jotta ymmärtäväiset ottaisivat vaarin.

30. Daavidille annoimme Salomon, josta tuli altis palvelijamme. Hän totisesti kääntyi kaikessa Meidän puoleemme.

31. Kun hänen eteensä illalla (rukouksien aikaan) tuotiin kilpahevosia, jotka seistessään ovat alallaan, mutta juostessaan kiitävät nopeasti,

32. sanoi hän: »Herraa kiittäessäni mieleni iloitsee näistä hyvistä hevosista; ja kun hevoset olivat kiitäneet kilpaa hänen näkyvistään, hän sanoi:

33. »Tuokaa ne takaisin luokseni!» Ja hän alkoi taputtaa niiden jalkoja ja kaulaa.

34. Ja Me lähetimme Salomolle koettelemuksia. Kun Me annoimme perilliseksi hänen valtaistuimelleen pelkän tomumajan, hän huusi Herraansa,

35. sanoen: »Herra, armahda minua ja anna minulle valtakunta, joka ei joudu kenellekään kelvottomalle perinnöksi; Sinä olet totisesti armossasi antelias.»

36. Me teimme tuulenkin hänen käskyläisekseen. Se totteli hänen tahtoaan ja puhalsi lauhasti milloin hän halusi.

37. Hänen alamaisiaan olivat myös taiturit, kaikki rakentajat, sukeltajat

38. ja muut kahleissa olevat.

39. »Tämä on Meidän vapaa lahjamme, josta voit tuhlata tai pidättää ilman tilintekoa.»

40. Ja hän pääsi ylhäisiin asuntoihin nauttimaan Meidän läheisyydestämme.

41. Muistakaa myös palvelijaamme Jobia, joka huusi Herralleen: »Saatana on lyönyt minua vaivalla ja tuskalla!»

42. (Ja Herra vastasi:) »Polje jalallasi maahan, ja siitä nousee viileä lähde peseytyäksesi ja sammuttaaksesi janosi!»

43. Ja Me annoimme hänelle takaisin perheensä ja yhtä monta lisäksi armonosoituksenamme ja tunnusmerkkinä ymmärtäväisille.

44. »Ota haltuusi jonkun verran maallista omaisuutta ja tyydy siihen halaamatta sitä, mikä pettää.» Me havaitsimme Jobin todella kelvolliseksi palvelijaksemme. Herkeämättä kääntyi hän rukoillen Meidän puoleemme.

45. Muistakaa myös palvelijoitamme Aabrahamia, Iisakkia ja Jaakobia, miehiä, joilla oli voimaa ja viisautta.

46. Totisesti Me kasvatamme heidät puhtaaksi koko olemukseltaan ja alinomaa pitämään silmällä lopullista määränpäätään.

47. Ja totisesti he pääsivätkin Meidän tykömme valittuina, parhaina.

48. Muistakaa Ismaelia, Elisaa ja Hesekieliä, jotka myös parhaitten joukkoon kuuluivat.

49. Tämä olkoon muistutukseksi ja lupaukseksi, että ylhät asunnot odottavat jumalaapelkääväisiä,

50. iäisyyden tarhat, joihin ovet ovat heille avoinna,

51. joissa he saavat leväten aterioida, nauttien kaikenlaisia hedelmiä ja juomia.

52. Heidän seuraansa liittyvät heidän ikäisensä naiset, jotka siveästi katseensa hillitsevät.

53. Kaikki tämä luvataan teille tuomionpäiväksi.

54. Voitte olla varmat näistä meidän lahjoistamme, jotka eivät konsanaan ehdy.

55. Näin on oleva, mutta yhtä varmasti on valmistettu surkea tyyssija pahoille,

56. helvetti, johon he saavat astua, kamala kitumispaikka.

57. Näin pitää olla, heidän on annettava maistaa sitä ja myös kiehuvaa juomaa

58. sekä muita yhtä tuskallisia rangaistuksia.

59. Sinne syöksyy päistikkaa ihmispaljous teidän mukananne, eikä kajahda heille tervehdys, kun he tuleen joutuvat.

60. Nämä sanovat nyt houkuttelijoilleen: »Ei, teitä emme tahdo tuntea, te tämän surkean paikan meille valmistitte.»

61. He sanovat myös: »Herra, sille, joka tämän meille valmisti, lisää kaksinkertaisiksi tulen tuskat.»

62. Vielä ihmettelevät he: »Miksi emme täällä näe ihmisiä, joita pidimme paheellisina?

63. Aiheettako me heitä ylenkatsoimme, vai ovatko silmämme nyt heistä poispäin kääntyneet?»

64. Sellainen on riitelevien tulen asukkaiden todellinen tila.

65. Sano: »Minä olen vain varoittaja. Ei ole muuta jumalaa kuin Jumala, ainoa, kaikkivaltias,

66. taivaiden ja maan ja niiden välisen avaruuden Herra, mahtava, armahtavainen.»

67. Sano: »Tämä on tärkeä sanoma,

68. mutta kuitenkin te käännytte poispäin.»

69. Minulla (Muhammedilla) ei ollut tietoa ylhäisistä valtiaista, kun heidän välillään syntyi kiistaa,

70. eihän minulle muuta ilmoitettu, kuin että minut lähetettiin varoittajaksi.»

71. Kun Herra sanoi enkeleille: »Totisesti, tahdon luoda kuolevaisen ihmisen maan tomusta,

72. ja kun olen tehnyt hänet täydelliseksi sekä puhaltanut häneen henkeni, langetkaa kasvoillenne luvaten hänelle kuuliaisuutta! »

73. niin enkelit ilmaisivat kuuliaisuutensa, kaikki tyynni,

74. ei kuitenkaan Iblis, joka oli ylpeä ja kuului uskottomiin.

75. Jumala sanoi: »Iblis, mikä esti sinua ilmaisemasta kuuliaisuuttasi hänelle, jonka olen omilla käsilläni luonut? Oletko ylpeä vai oletko niin korkealle korotettu?»

76. Tämä vastasi: »Olen parempi kuin hän: Sinä olet luonut minut tulesta, ja hänet loit maan tomusta.»

77. Ja Herra sanoi: »Silloin mene tiehesi, sillä totisesti karkoitan sinut,

78. ja minun kiroukseni langetkoon ylitsesi tuomiopäivään asti.»

79. Hän sanoi: »Herra, anna minulle aikaa siihen päivään saakka, kunnes heidät uuteen elämään herätetään!»

80. Herra sanoi: »Olkoon sinulla aikaa

81. siihen hetkeen asti, joka on tarkoin määrätty.»

82. Hän sanoi: »Sinulta saamallani voimalla minä totisesti saatan heidät lankeamaan kaikki tyynni,

83. paitsi vilpittömät palvelijasi heidän keskuudessaan.»

84. Herra sanoi: »Totuuden nimessä, jonka nyt julistan,

85. Minä totisesti täytän teillä helvetin, heittäen sinne sinut sekä kaikki ne, jotka sinua seuraavat.»

86. Sano: »En pyydä teiltä mitään palkkiota, enkä kuulu niihin, jotka teeskentelevät.

87. Tämä on vain varoitus kansoille,

88. ja aivan varmaan tulette kaiken kokemaan aikanaan.»

SURA 39. AZ-ZUMAR (JOUKKOJEN SUURA)

Aloitan JUMALAN, laupiaan Armahtajan, nimeen.

1 . Pyhän Kirjan ilmoitus on tullut mahtavalta, viisaalta Jumalalta.

2. Me olemme kaikessa totuudessa sinulle ilmoittanut Pyhän Kirjan, joten sinun on palveltava Jumalaa vilpittömässä kuuliaisuudessa Häntä kohtaan.

3. Tämä vilpitön kuuliaisuus kohdistukoon ainoastaan Jumalaan, mitä taasen niihin tulee, jotka pitävät itsellään Jumalan vertaisia suojelijoita sanoen: »Me palvelemme vain niitä, jotta ne lähentäisivät meitä Jumalaan», Jumala kyllä totisesti heidän riitansa ratkaisee; varma on, ettei Jumala johdata oikeaan valehtelijoita eikä kiittämättömiä.

4. Jos Jumala olisi halunnut hankkia pojan itselleen, Hän olisi varmasti valinnut niistä luomistaan, joihin Hänellä on mielisuosio. Kunnia olkoon yksin Hänelle! Hän on Jumala, ainoa, kaikkivaltias.

5. Hän on luonut taivaat ja maan totuuden voimalla. Hän antaa yön verhota päivän ja päivän yllättää yön; Hän on luonut auringon ja kuun palvelemaan itseään, kumpikin kiitää aikansa kohti määränpäätä; Hän on todellakin valtava, suuri anteeksiantamuksessaan.

6. Hän on luonut teidät kaikki yhdestä olennosta antamalla tälle veroisensa parikseen. Hän on antanut teille kahdeksan elukkaa pareina karjaksenne. Hän antaa teille elämän äitienne kohduissa; tämä on luomistyötä jälkeen luomisen, kolminkertaisessa pimeydessä; sellainen on Jumala, teidän Herranne, Hänen on kuninkuus, ei ole muuta jumalaa kuin Hän, miksi siis kääntyisitte poispäin?

7. Jos olette kiittämättömiä, niin onhan Jumala ylenpalttisesti itselleen riittävä, tarvitsematta teiltä hituistakaan. Hän ei pidä palvelijainsa kiittämättömyydestä. Mutta jos te olette kiitollisia, Häntä ilahduttaa tämä ominaisuutenne, eikä kukaan joudu toisen kuormaa kantamaan; Herranne tykö on teidän palattava, ja Hän silloin luettelee teille tekonne, sillä Hän totisesti tietää kaiken, mitä povessanne piilee.

8. Ja kun ahdinko piirittää ihmisen, tämä huutaa Herraansa avukseen kääntyen alinomaa Hänen puoleensa; mutta kun Hän sitten antaa ihmiselle suosiotaan, tämä unohtaa sen, jonka vuoksi hän Häneltä taannoin apua anoi, ja asettaa Jumalan rinnalle kilpailijoita johdattaen siten ihmisiä harhaan Hänen tieltään. Sano: »Nauttikaa nyt vähän aikaa elämästä kiittämättömyydessänne, olettehan kuitenkin tulen omat!»

9. Vai saisitteko saman osan kuin se, joka palvelee Herraa yönkin tunteina, langeten kasvoilleen tai rukoillen seisoaltaan, joka pitää mielessään tulevaa elämää ja luottaa Herransa armoon? Sano: »Ovatko tietävät ja tietämättömät samanarvoisia? Vain ymmärtäväiset ottavat vaarin.»

10. Sano: »Palvelijani, te, jotka uskossa vaellatte, täyttäkää tarkoin velvollisuutenne Herraanne kohtaan: Hän on hyvä niille, jotka tässä maailmassa hyvää harrastavat, ja Jumalan maanääret ovat laajat; vain kärsivälliset palkitaan täyden ansionsa mukaan, mittailematta.

11. Sano: »Minun on käsketty palvella Jumalaa vilpittömässä kuuliaisuudessa,

12. ja minun on myös käsketty olla ensimmäinen muslimeista.»

13. Sano: »Jos olisin tottelematon Herralleni, saisin pelätä murhepäivän kuritusta.»

14. Sano: »Yksin Jumalaa minä palvelen ja olen vilpitön kuuliaisuudessani.»

15. Palvelkaa siis Hänen rinnallaan ketä mielenne tekee! Sano: »Ne vasta hävinneitä ovat, jotka ylösnousemuspäivänä itsensä ja perheensä kadottavat; se on totisesti ilmeinen häviö.»

16. Tuli on oleva peitteenä heidän yllänsä, ja tuli levittäytyy heidän alustakseen; niin peloittava on Jumalan varoitus palvelijoilleen; ottakaa siis tarkoin vaari velvollisuuksistanne Minua kohtaan, palvelijana.

17. Niille, jotka pidättyvät epäjumalien palvelemisesta ja kääntyvät ainoastaan Jumalan puoleen, on varattu hyvä sanoma. Julista siis ilosanomaa Minun palvelijoilleni,

18. niille, jotka kuulevat sanani ja sitten parhaansa mukaan sitä toteuttavat; sellaisilla on oleva Jumalan johdatus, sellaiset ovat ymmärtäväisiä.

19. Vai ajatteletko niiden osaa, joita vastaan on kuritustuomio valmiina. Miten voisitkaan pelastaa ketään tulen omaa?

20. Mutta niille, jotka hartaasti täyttävät velvollisuutensa Jumalaa kohtaan, on varattu ylhäiset sijat, joiden yläpuolellakin avautuu heille valmistettuja sijoja ja joiden alapuolella virtaavat vedet; tällainen on Jumalan lupaus, eikä Jumala lupaustaan petä.

21. Etkö ole huomannut, kuinka Jumala lähettää vettä ylhäältä pilvistä, sitten antaa sen virrata maahan, taas nousta pinnalle lähteinä; ja veden mukana ilmestyy kaikenlaista vihantaa, joka sitten lakastuu, niin että näet sen kellastuvan; vihdoin Hän antaa sen mureta ja hajota. Tässä on todellakin muistutus ymmärtäväisille.

22. Luuletteko, että se, jonka sydämen Jumala on avannut Islaamille, niin että hän on tullut Herransa valon levittäjäksi, on kovasydämisten kaltainen. Mutta voi niitä, joiden sydämet ovat paatuneet eivätkä Jumalaa muistele; he ovat ilmeisessä harhassa.

23. Jumala on ilmoittanut parhaan sanomansa, Kirjan, jonka eri osat toisiinsa sopeutuvat ja josta väliin luetaan sellaista, mikä panee jumalaapelkääväisten ihon väreilemään ja sitten heidän sydämensä heltyen Jumalaa mietiskelemään; sellainen on Jumalan johdatus, Hän

ohjaa sillä ketä suvaitsee, ja kenet Jumala jättää harhaan, sille ei löydy opasta.

24. Minkä arvoinen silloin on se, jonka täytyy ylösnousemuspäivänä omin neuvoin varjella itseään kaameata kuritusta vastaan? Silloin väärintekijöille sanotaan: »Saakaa se, minkä ansaitsitte! »

25. Heidän edeltäjänsäkin, jotka myös torjuivat luotansa profeetat, yllätti kuritus taholta, jota he eivät osanneet arvata.

26. Siten pani Jumala heidät maistamaan ahdistusta jo tässäkin elämässä, mutta tulevassa on heille varmasti varattu vielä suurempi kuritus; jospa he sen vain oivaltaisivat!

27. Tässä Koraanissa Me totisesti olemme esittänyt ihmisille kaikenlaatuisia vertauksia, jotta he voisivat käsittää.

28. Tämä on arabiankielinen Koraani, ilman mitään kaarteluja, jotta he osaisivat karttaa pahaa.

29. Jumala esittää vertauksen: Tuossa on ihminen, joka on liittynyt useampiin keskenään eripuraisiin seuralaisiin, ja tässä on ihminen, joka on kokonaan omistanut itsensä yhdelle. Onko näiden kahden tila samanlainen? Ei, kunnia olkoon Jumalalle; mutta enin osa ei tätä tajua.

30. Mutta kuolema tulee teille ja yhtä varmasti heille,

31. ja ylösnousemuksen päivänä ratkaistaan kiistanne Herran edessä.

32. Ken onkaan enemmän väärässä kuin se, joka väittää valheellista Jumalasta ja joka vääristelee totuuden, kun se hänelle ilmoitetaan; eikö muka helvetissä riitä tilaa sellaisille uskottomille?

33. Mutta ne, jotka tuovat totuuden ja jotka totuutena sen vastaanottavat, nämä ovat pahaa karttavia.

34. Herransa luona heillä tulee olemaan mitä he haluavat; sellainen on palkkio hyvää tekeville;

35. Jumala ei lue heidän syykseen pahinta heidän tekemästään, vaan antaa heille palkinnon parhaasta, minkä he tekivät.

36. Eikö Jumalassa ole kyllin hänen palvelijalleen? Sellaisillako he yrittävät teitä peloitella, joita he Jumalan asemesta palvelevat? Kenet Jumala päästää harhaan, hänelle ei opasta löydy.

37. Mutta joka elää Jumalan johdatuksessa, häntä ei kukaan saata eksyttää. Eikö Jumala ole mahtava, kaikki palkitseva Herra?

38. Jos te heiltä kysytte, kuka on luonut taivaat ja maan, he varmaan vastaavat: »Jumala.» Sano: »Ettekö niin ollen voi päätellä, mahtaisivatko ne, joita Jumalan sijasta kumarratte, torjua vahingon, jos Jumala tahtoisi ihmistä vahingoittaa, tai mahtaisivatko he estää Hänen armonsa tulemista, jos Jumala suvaitsisi armoaan osoittaa? Sano: »Minulle on Jumalassani kyllin. Häneen luottavat luottavaiset.»

39. Sano: »Kansalaiseni, tehkää työtä kukin paikallanne, minäkin olen työni tekevä, ja te tulette oivaltamaan,

40. kuka kuuluu niihin, joita kohtaa masentava kuritus, ja kuka on loppumattoman rangaistuksen ansainnut.»

41. Kun Me totisesti olemme sinulle ilmoitusten kautta antanut Pyhän Kirjan ja siinä totuuden ihmisiä varten, niin ken ikinä noudattaa oikeata tietä, hän tekee sen oman sielunsa parhaaksi, ja ken ikinä

harhailee, harhailee omaksi turmiokseen, etkä sinä sellaisista ole vastuussa.

42. Jumala ottaa huostaansa joka ihmisen sielun hänen kuollessaan, ja sellaisilta, joiden aika ei ole kuolla, heidän nukkuessaan. Niiden sielut Hän pidättää, joiden Hän on kuolla määrännyt, ja muiden sielut palauttaa Hän määrähetkeen asti. Tässä on tunnusmerkki ihmisille, jotka mietiskelevät.

43. Entä ne, jotka ovat Jumalan ohella itselleen puolustajia omaksuneet. Sano: »Ne eivät ole ikinä vallinneet eivätkä mitään ymmärrä.»

44. Sano: »Jumala yksin kykenee puolustamaan, Hänen on taivasten ja maan valtakunta, Hänen luokseen teidän on palattava.»

45. Kun Jumalan nimi vain mainitaan, niin tulevan elämän kieltäjäin sydämet kouristuvat, mutta kun niistä puhutaan, joita he Hänen sijastaan kumartavat, katso, se heitä ilahduttaa.

46. Sano: »Oi, Jumala! Taivaiden ja maan alkuunpanija, silmiltä salatun ja näkyväisten tietäjä! Vain Sinä voit tuomita palvelijoitasi siinä, missä he ovat eri mieltä.»

47. Vaikkapa väärintekijät omistaisivat kaiken, mitä maailmassa on, ja saman verran lisää, he varmasti tarjoisivat sen lunnaiksi pelastuakseen pahalta, jolla heitä kuritetaan ylösnousemuksen päivänä, ja sen, mikä ei koskaan heidän mieleensä juolahtanut, Jumala nyt ilmaisee heille.

48. Heidän tekojensa pahat seuraukset selkenevät heille, ja juuri se, mitä he pilkkanaan pitivät, on heitä kohtaava.

49. Kun isku kohtaa ihmistä, hän huutaa Meitä avukseen: mutta kun Me annamme hänelle armoamme, hän sanoo: »Minä sain sen tietoni avulla.» Ei, häntä vain koetellaan, mutta enin osa heistä ei tajua sitä.

50. Ennen heitä eläneet myös sanoivat samaa, mutta se, mitä he aikaansaivat, ei heitä auttanut.

51. Sen sijaan heille jäi pahat seuraukset ansioistaan; kaikille väärintekijöille jäävät pahat seuraukset heidän ansaitsemakseen kuormaksi, eivätkä he sitä voi välttää.

52. Eivätkö he tiedä, että Jumala kenelle tahtoo enentää elinvaroja ja myös niitä supistaa. Nämä ovat varmoja tunnusmerkkejä uskoville ihmisille.

53. Sano: »Te palvelijani, jotka olette toimineet sielujenne vahingoksi, älkää olko epätoivoisia Jumalan laupeuden suhteen; aivan varmasti Jumala antaa syntinne kokonaan anteeksi, sillä Hän on totisesti armahtava, laupias.

54. Mutta kääntykää Herranne puoleen yhä uudelleen ja alistukaa kuuliaisuudessa, ennenkuin kuritus teitä kohtaa, jolloin teitä ei auteta.

55. Ja noudattakaa parhainta, minkä Herranne ylhäältä on teille ilmoittanut, ennenkuin rangaistus tulee niin äkkiä, että sitä ette edes huomaa,

56. jottei kukaan joutuisi sanomaan: 'Voi minua, mitä minä laiminlöinkään Jumalaa kohtaan! Varmasti kuuluin minäkin niihin, jotka pilkkasivat!'

57. Tai ettei kukaan sanoisi: 'Jospa Jumala olisi minua johdattanut, olisin varmasti kuulunut pahaa karttavien lukuun.'

58. Tai sanoisi nähdessään kurituksen: 'Jospa vain minun sallittaisiin palata maan päälle, kuuluisin hyvää harrastaviin.'

59. Toden totta, Minun sanomani saavuttivat teidät, mutta te torjuitte ne, olitte ylpeitä ja epäuskoisia.

60. Ylösnousemuspäivänä olette näkevä ne. jotka Jumalasta valheita puhuivat: heidän kasvonsa mustuvat. Eikö helvetissä riittäisi tilaa ylpeille?

61. Mutta ne, jotka pahaa karttavat, Jumala vapahtaa, paha ei voi heihin tarttua eikä heidän tarvitse murehtia.

62. Jumala on kaiken luonut ja pitää kaiken vallassaan.

63. Hänen ovat taivaiden ja maan aarteet, mutta kaikkensa menettävät ne, jotka eivät usko Jumalan ilmoituksiin.

64. Sano: »Neuvotteko minua palvelemaan muita kuin Jumalaa, te tietämättömät ihmiset?»

65. Onhan sinulle ilmoitettu, kuten edeltäjillesikin, että jos sinä ketään muuta paitsi Jumalaa julistat, koko työsi raukeaa tyhjiin ja itse olet varmasti hukassa.

66. Ei, palvelkaa ainoastaan Jumalaa ja olkaa kiitollisia.

67. Mutta he eivät ole palvelleet Jumalaa Hänelle tulevalla kunnioituksella, vaikka ylösnousemuspäivänä koko maa on Hänen käsissään ja Hän käärii taivaat oikeaan käteensä. Ylistys olkoon Hänelle, olkoon Hän kohotettu yli kaikkien, joita he Hänen rinnalleen asettavat.

68. Ja kun pasuunaan puhalletaan, niin kaikki taivaassa ja kaikki maan päällä menevät tainnoksiin paitsi Jumalan vahvistamat; sitten puhalletaan uudestaan, ja katso, he nousevat odottaen.

69. Ja maa säteilee Herransa valkeutta, ja Pyhä Kirja otetaan esille, niinikään profeetat ja todistajat, ja tuomio langetetaan ihmisille oikeudenmukaisesti, ei heitä väärin tuomita.

70. Ja joka sielulle maksetaan palkkansa kaikesta, mitä se on tehnyt; Hän tietää kaikki heidän tekonsa.

71. Ja ne, jotka uskon kielsivät, ajetaan joukoittain helvettiin, kunnes portit avataan ja vartijat heille sanovat: »Eikö teidän luoksenne tullut sananjulistajia omasta keskuudestanne lausuen teille Herransa ilmoituksia ja varoittaen teitä tämän päivän saapumisesta?» He sanovat: »Kyllä.» Mutta olihan uskon kieltäjille valmiina rangaistustuomio.

72. Ja heille sanotaan: »Käykää helvetin porteista sisään siellä ikuisesti kitumaan!» Kurja on ylpeiden olinpaikka.

73. Mutta ne, jotka täyttivät Herransa tahdon, opastetaan myöskin joukoittain paratiisiin, jonka portit avautuvat heidän saapuessaan, ja vartijat sanovat heille: »Rauha olkoon teille, te onnelliset, astukaa sisälle ja asukaa täällä ikuisesti!»

74. Ja he sanovat: »Kaikki kunnia olkoon Jumalan, Hän on hyvyydessään toteuttanut meille lupauksensa ja antanut meidän periä maan, ja me saamme asua paratiisissa missä vain haluamme.» Niin ylenpalttinen on palkkio työnsä tehneille.

75. Ja sinä saat nähdä enkelien kiertävän valtaistuimen ympäri veisaten ylistystä Herralleen. Kaikki tuomitaan oikeudenmukaisesti ja sanotaan: »Kaikki kunnia olkoon Jumalan, maailmojen valtiaan!»

SURA 40. GHAAFIR -AL-MÛ´MIN- (USKOVAINEN)

Aloitan JUMALAN, laupiaan Armahtajan, nimeen.

1. Ylistetty, kunnian Jumala.

2. Kirjoituksen on ilmoittanut Jumala, jonka on mahti ja tieto,

3. joka antaa vikamme anteeksi ja kuulee katumuksemme, rankaisee ankarasti, Jalo Herra; ei ole muuta Jumalaa kuin Hän, Hänen luokseen kaikki palaa.

4. Jumalan ilmoituksista kiistelevät vain ne, jotka eivät usko: älä sentähden anna sen johtaa sinua harhaan, että he menestyvät maailmassa.

5. Ennen heitä Nooan kansa ja jälkeentulevat sukupolvet hylkäsivät profeetat; joka kansalla on ollut surmanhankkeita sananjulistajiaan vastaan, ja ne ovat taistelleet valheen avulla tehdäkseen tyhjäksi totuuden. Siksi tuhosin heidät, millainen olikaan silloin Minun kostoni!

6. Näin osoittautui todeksi uskottomia vastaan se Herrasi sana, että he joutuvat tulen omiksi.

7. Ne, joille on uskottu valta, ja ne, jotka ympäröivät Häntä, julistavat Herransa kunniaa, uskovat Häneen ja anovat varjelusta uskovaisille: »Herra, Sinä suljet kaiken armoosi ja tietoosi; varjele sentähden niitä, jotka kääntyvät puoleesi ja noudattavat tietäsi; säästä heidät helvetin rangaistuksesta.

8. Herra, salli heidän asettua niihin ikiaikojen tarhoihin, jotka olet luvannut heille ja niille heidän isillensä, vaimoillensa ja jälkeläisillensä, jotka tekevät hyvää. Totisesti, Sinun on mahti ja viisaus.

9. Pidätä heidät pahoista teoista! » Sillä sen, joka tässä ajassa pahaa karttaa, Sinä todella armahdat tuomion päivänä; niin, se on suurin autuus.

10. Totisesti huudetaan niille, jotka eivät usko: »Jumalan viha teitä kohtaan on suurempi kuin omanne, koska teidät kutsuttiin uskoon, mutta te sen hylkäsitte.»

11. He sanovat: »Herra, kaksi kertaa olet pannut meidät kuolemaan ja kaksi kertaa olet antanut meille elämän; me tunnustamme syntimme, mutta onko nyt meille pelastuksen tietä?»

12. Näin kävi siksi, että te ette uskoneet, kun oli palveltava yksin Jumalaa; mutta uskoitte kyllä, jos joku muu asetettiin Hänen rinnalleen. Tuomio kuuluu Jumalalle, korkealle, suurelle.

13. Yksin Hän näyttää teille merkkinsä ja lähettää teille antimensa taivaasta, mutta vain se ottaa niistä vaarin, joka turvautuu Häneen.

14. Huutakaa siis Jumalaa avuksi ollen Hänelle vilpittömän kuuliaiset, vaikka uskottomat olisivatkin nurjamielisiä.

15. Hän, joka on kaikkien arvojen yläpuolella, Herra, jolla on valta, lähettää oman henkensä voiman otolliselle palvelijalleen, jotta tämä varoittaisi ihmisiä tuomiopäivästä,

16. siitä päivästä, jolloin heidän on astuttava esiin. Mikään heidän ajatuksensa ei pysy Jumalalta salassa. Kuka hallitsee tuona päivänä? Jumala, ainoa, kaikkivaltias.

17. Sinä päivänä jokainen sielu palkitaan ansionsa mukaan; vääryyttä ei kellekään tehdä tuona päivänä. Totisesti, Jumala tekee tilinsä nopeasti.

18. Ja varoita heitä lähestyvästä päivästä, jolloin sydän nousee kurkkuun sisäisestä ahdingosta. Jumalattomilla ei ole yhtään ystävää eikä puoltajaa, jota kuunneltaisiin.

19. Hän tuntee silmien vilpin ja sen, mitä mieleen on kätketty.

20. Jumalan tuomio on vanhurskas, mutta ne, joiden puoleen he kääntyvät Hänen asemestaan, eivät saata lainkaan tuomita; totisesti Jumala on kuuleva, näkevä.

21. Eivätkö he ole kiertäneet maata ja nähneet, minkälainen on ollut niiden loppu, jotka elivät ennen heitä? Ne olivat aikanaan mahtavampia voimiltaan ja varustuksiltaan kuin nämä, mutta Jumala tuhosi heidät heidän syntiensä tähden; ja heillä ei ollut yhtään puolustajaa Jumalaa vastaan.

22. Tämä tapahtui siksi, että vaikka sananjulistajat tulivat heidän luokseen selvin todistuksin, he torjuivat ne, ja niin Jumala löi heidät; totisesti Hän on väkevä ja ankara tilinteossaan.

23. Olemme lähettänyt Mooseksen tunnusmerkkeinemme ja selvin valtuuksin

24. faraon, Haamanin ja Korahin luo, mutta he sanoivat: »Hän on valehtelija ja noita.»

25. Kun hän näin toi heille Meiltä totuuden sanoman, sanoivat he: »Surmatkaa niiden pojat, jotka uskovat samoin kuin hän, mutta jättäkää naiset henkiin!» Mutta uskottomien juonet raukesivat tyhjiin.

26. Ja farao sanoi: »Odottakaa, niin surmaan Mooseksen, ja huutakoon hän avuksi Herraansa! Totisesti pelkään, että hän turmelee uskontonne tai saa aikaan epäjärjestystä maassa.»

27. Ja Mooses sanoi omilleen, »Totisesti turvaudun Herraani ja teidän Herraanne jokaista vastaan, joka ylpeilee eikä usko tuomion päivään.»

28. Silloin sanoi eräs faraon väkeen kuuluva uskova mies, joka salasi uskontonsa: »Surmaatteko miehen sentähden, että hän sanoo: 'Jumala on Herrani?' Hän on totisesti tuonut teille selvät todistukset Herralta. Jos hän valehtelee, lankeaa valhe hänen päällensä, mutta jos hän puhuu totta, niin teille koituu jotakin siitä, millä hän teitä uhkaa. Totisesti, Jumala ei ohjaa sitä, joka on pöyhkeäsanainen ja petollinen.

29. Kansalaiseni, tänä päivänä on herruus ja valta maassa teidän, mutta kuka auttaa meitä välttymään Jumalan rangaistuksesta, jos se meidät kohtaa?» Mutta farao sanoi: »En neuvo teille muuta kuin sitä, mitä itse pidän hyvänä, enkä kehoita teitä seuraamaan muuta kuin oikeata tietä.»

30. Mutta tuo uskovainen sanoi: »Kansalaiseni, pelkään teille tapahtuvan jotakin sellaista kuin samanmielisille,

31. niinkuin tapahtui Nooan kansalle, Aadille, Tamuudille ja niille, jotka elivät heidän jälkeensä; Jumala ei tahdo vääryyttä tehtävän palvelijoilleen.

32. Kansani, pelkään puolestanne viimeistä tuomiota,

33. päivää, jolloin käännytte pakoon eikä teillä ole ketään, joka pelastaisi teidät Jumalan vihalta, sillä kenen Jumala antaa kulkea harhaan, sillä ei ole lainkaan opasta.

34. Totisesti on Joosef tullut aikaisemmin luoksenne selvin todistuksin, mutta te yhä epäilitte hänen sanomaansa, aina siihen saakka, kunnes hän kuoli ja te sanoitte: »Jumala ei enää milloinkaan hänen jälkeensä lähetä sananjulistajaa». Näin saattaa Jumala pöyhkeäsanaiset ja epäilijät harhaan.

35. Niitä, jotka kiistelevät Jumalan ilmoituksista saamatta Häneltä siihen valtaa, kohtaa ankarana Jumalan ja uskovien viha. Näin sinetöi Jumala jokaisen pöyhkeän ja ylenkatseisen sydämen.

36. Ja farao sanoi: »Haaman, rakenna minulle torni, jotta minulla olisi tie

37. ja pääsy taivaaseen saavuttaakseni Mooseksen Jumalan; totisesti pidän häntä valehtelijana.» Näin näyttivät faraosta hänen pahat tekonsa kauniilta ja hän eksyi tieltä; mutta faraon juonet johtivat vain turmioon.

38. Ja tuo uskovainen sanoi: »Kansalaiseni, seuratkaa minua, minä johdan teidät oikealle tielle.

39. Kansalaiseni, tämän maailman elämä on vain katoavaa iloa, mutta se, mikä tulee tämän jälkeen, on pysyväinen kotimme.

40. Se, joka tekee pahan teon, saa sen mukaisen palkan; mutta ne, jotka tekevät hyvää ja uskovat, olkoot he sitten miehiä tai naisia, pääsevät paratiisiin, jossa heitä yltäkyllin ravitaan.

41. Kansalaiseni, miksi kutsun teitä pelastukseen, vaikka te kutsutte minua tuleen?

42. Te kehoitatte minua kieltämään Jumalan ja asettamaan Hänen rinnalleen jotakin sellaista, mistä minulla ei ole mitään tietoa, mutta minä kutsun teitä Hänen luokseen, jolla on valta ja armahdus.

43. Varmaa on, että sillä, jonka puoleen minua kutsutte, ei ole valtaa tässä eikä tulevassa maailmassa, ja että me palaamme Jumalan tykö, mutta väärintekijäin asuinpaikka on tuli.

44. Muistakaa siis, mitä sanon teille, ja minä uskon asiani Jumalan haltuun. Totisesti, Jumala näkee palvelijansa.»

45. Ja jumala varjeli häntä heidän pahoilta juoniltaan, ja mitä ankarin rangaistus kohtasi faraon kansan.

46. Tulen eteen viedään heidät joka aamu ja ilta, ja sinä päivänä, jolloin hetki lyö, julistetaan: »Faraon kansalle antakaa pahin rangaistus!»

47. Ja kun he riitelevät toinen toisensa kanssa tulessa, sanovat heikot ylvästelijöille: »Totisesti, me olimme teidän seuraajianne; ettekö siis tahdo ottaa meiltä osaa tulen tuskasta?»

48. Ne, jotka ovat ylpeitä, sanovat: »Totisesti, me olemme kaikki samassa kadotuksessa; Jumala on totisesti jakanut oikeuttaan palvelijoillensa.»

49. Ja ne, jotka ovat tulessa, sanovat helvetin kaitsijoille: »Anokaa Herraltanne, että Hän lievittäisi kuritustamme edes yhdellä päivällä.»

50. Nämä vastaavat: »Eivätkö apostolinne ole tulleet tykönne selvin todistein?» He sanovat: »Kyllä», ja vartijat sanovat: »Siis huutakaa apua.» Mutta uskottomien huuto menee hukkaan.

51. Apostoleitamme ja niitä, jotka uskovat, Me totisesti autamme tämän maailman elämässä ja sinä päivänä, jolloin todistajat nousevat ylös.

52. Sinä päivänä, jolloin ei auta jumalattomia heidän anteeksipyyntönsä, vaan näiden osana on kirous ja kurja paikka.

53. Totisesti olemme antanut Moosekselle johdatuksen ja Israelin lapsille perinnöksi pyhän Kirjan.

54. Ohjeeksi ja muistutukseksi niille, jotka ymmärtävät.

55. Ole sentähden kärsivällinen. Jumalan lupaus on varmasti tosi; pyydä varjelusta synneistäsi kiittäen ja ylistäen Herraasi aamuin ja illoin.

56. Ne, jotka ilman valtuutta kiistelevät Jumalan merkeistä, ovat mielessään pelkkää ylpeyttä täynnä ja himoitsevat suuruutta, jota he eivät milloinkaan saavuta. Etsi sentähden turvaa Jumalasta; totisesti Hän on näkevä ja kuuleva.

57. Totisesti, taivaan ja maan luominen on enemmän kuin ihmisen luominen, mutta useimmat ihmiset ovat tietoa vailla.

58. Sokea ja näkevä eivät ole toistensa kaltaisia, eivätkä ne, jotka uskovat ja tekevät hyvää, ole pahantekijän kaltaisia. Vähäistä on vaarinottonne.

59. Totisesti, hetki tulee, siitä ei ole epäilystä, mutta useimmat ihmiset eivät usko.

60. Teidän Herranne sanoo: »Kutsukaa Minua, Minä vastaan teille; totisesti, ne, jotka ovat liian ylpeitä palvelemaan Minua, joutuvat pian masennettuina helvettiin.»

61. Jumala teille loi yön levoksi ja päivän silmienne valoksi, totisesti on Jumala ihmisille armollinen, mutta useimmat ihmiset ovat kiittämättömiä.

62. Tämä on Jumala, teidän Herranne, kaiken Luoja; ei ole muuta jumalaa kuin Hän. Miksi siis käännytte Hänestä pois?

63. Niin hylkäsivät Hänet myös ne, jotka kielsivät Jumalan ilmoitukset.

64. Jumala loi maan leposijaksenne ja taivaan sille katokseksi; Hän antoi teille muodon, teki muotonne kauniiksi ja jakeli teille hyvyyttä. Tämä on Jumala, teidän Herranne; siunattu on siis Jumala, maailmojen valtias.

65. Hän on elävä, ei ole muuta Jumalaa kuin Hän. Kutsukaa siis Häntä, ollen Hänelle vilpittömiä ja kuuliaisia. Ylistys olkoon Jumalalle, maailmojen valtiaalle.

66. Sano: »Minua on kielletty palvelemasta niitä, joita te Jumalan ohella avuksi huudatte, koska Herra on antanut minulle selvät todistukset ja olen saanut käskyn alistua koko maailman Herran tahtoon.»

67. Hän on luonut teidät tomusta, sitten pienestä elämänidusta, sitten hyytyneestä verestä; sitten saattaa Hän teidät lapseksi saavuttaaksenne senjälkeen kypsyysiän ja sitten vanhuuden, vaikka joukossanne on muutamia, joiden on kuoltava sitä ennen; näin saavutatte määrätyn ajan, jotta ymmärtäisitte.

68. Hän se antaa elämän ja lähettää kuoleman; kun Hän päättää jotakin, Hän sanoo vain: »Tulkoon!» ja niin tapahtuu.

69. Etkö ole nähnyt, kuinka ne, jotka väittelevät Jumalan ilmoituksista, ovat harhaan johdettuja?

70. Ne, jotka hylkäävät pyhän Kirjan ja sen sanoman, jonka Me olemme lähettänyt sananjulistajamme mukana, tulevat pian huomaamaan erehdyksensä,

71. kun kahleet ja vitjat pannaan heidän kaulaansa ja heidät raastetaan

72. kuumaan veteen ja senjälkeen kärvennetään tulella.

73. Silloin heille sanotaan: »Missä on se, joka teidän oli tapana asettaa Jumalan rinnalle?»

74. He sanovat: »Ne ovat pettäneet meidät; ei, meillä ei ennen ollut tapana ketään palvella.» Näin Jumala johtaa harhaan uskottomat.

75. Sillä ilonne maailmassa oli jumalatonta ja käytöksenne pöyhkeätä.

76. Astukaa sisään helvetin porteista jäädäksenne sinne. Kurja on ylpeäin olinpaikka.

77. Ole siis kärsivällinen, Jumalan lupaus on totisesti varma. Joko annamme sinun nähdä osan siitä, millä heitä uhkaamme, tai otamme sinut pois, heidän on palattava Meidän tykömme.

78. Totisesti Me lähetimme sananjulistajia ennen sinua; heidän joukossaan on muutamia, joista olemme sinulle ilmoittanut, ja toisia, joista emme ole sinulle ilmoittanut. Apostolin ei ollut sallittu antaa merkkejä ilman Jumalan lupaa. Kun Jumalan käsky tulee, silloin tuomio totisesti toimeenpannaan, ja ne, jotka pitävät sitä valheena, ovat tuhon omia.

79.Jumala teille antoi kotieläimet ratsastaaksenne toisilla niistä ja toisista saadaksenne ravintonne.

80. Niistä on teille hyötyä, niiden avulla toimitatte asianne, sillä ne sekä laivat kantavat teitä.

81. Hän osoittaa teille tunnusmerkkinsä. Minkä Jumalan merkeistä tahdotte kieltää?

82. Eivätkö he ole kiertäneet maata ja nähneet, millainen oli niiden loppu, jotka elivät ennen heitä? Nämä olivat maan päällä lukuisammat kuin he ja suuremmat voimaltaan ja varustuksiltaan, mutta heidän saavutuksensa eivät heitä hyödyttäneet.

83. Kun sitten heidän apostolinsa tulivat heidän luokseen selvin todistuksin, he pöyhkeilivät tiedoillaan, ja se, mitä he ivasivat, kohtasi heitä itseänsä.

84. Mutta kun he näkivät Meidän kurituksemme, he sanoivat: »Me uskomme vain Jumalaan ja kiellämme sen, minkä asetimme Hänen rinnalleen.»

85. Mutta heidän uskonsa ei heitä enää hyödyttänyt, kun he jo olivat kokeneet Meidän kostomme. Tämä on Jumalan laki, joka on ollut tehokas Hänen palvelijoihinsa nähden, mutta uskottomat ovat tuhon omat.

SURA 41. FUSSILAT (EROTTELEMISEN SUURA)

Aloitan JUMALAN, laupiaan Armahtajan, nimeen.

1. Ylistetty, kunnian Jumala.

2. Katso, tämä on ilmoitus laupiaalta, armolliselta Jumalalta,

3. kirjoitus, jonka säkeet ovat selvät, arabialainen Koraani kansalle, jolla on tieto,

4. hyvien sanomain lähetti ja varottaja, mutta useimmat heistä kääntyvät pois, niin etteivät kuule,

5. ja he sanovat: »Sydämemme ovat suljetut siltä, jonka puoleen kutsut meitä; korvamme ovat kuurot, ja sinun ja meidän välillämme riippuu verho. Toimi siis; kyllä mekin toimimme.»

6. Sano: »Minä olen vain kuolevainen niinkuin tekin. Minulle on ilmoitettu, että Jumalanne on ainoa Jumala. Seuratkaa siis oikeata tietä, joka johtaa Hänen luokseen, ja anokaa Häneltä anteeksiantoa. Voi monijumalaisia,

7. niitä, jotka eivät anna almuja eivätkä usko tämänjälkeiseen elämään.»

8. Ne, jotka uskovat ja tekevät hyviä töitä, saavat totisesti verrattoman palkinnon.

9. Sano: »Kiellättekö todella Hänet, joka loi maan kahdessa päivässä, ja asetatteko Hänen rinnalleen vertaisia?» Hän on maailmojen valtias.

10. Hän pystytti vuoret maan pinnalle, siunasi maan ja varusti sen ravinnolla neljässä päivässä, yhtä runsaasti kaikille tarvitsijoille.

11. Sitten tuli vuoro taivaan, joka oli pelkkää usvaa, ja Hän sanoi sille sekä maalle: »Tulkaa esiin kumpikin, suosiolla tai vastahakoisesti.» Ja ne sanoivat kumpikin: » Me tulemme suosiolla».

12. Niin Hän järjesti ne kahdessa päivässä seitsemäksi taivaaksi ja ilmoitti kullekin taivaalle sen tehtävän. Ja Me koristimme alemman taivaan loistavin tähdin, jotka panimme sen vartijoiksi; tämä on Hänen asetuksensa, jonka on valta ja tieto.

13. Mutta jos he kääntyvät pois, sano: »Olen varoittanut teitä kurituksesta, sellaisesta rangaistuksesta kuin Aadin ja Tamuudin.»

14. Kun näille lähetetyt sananjulistajat tulivat heidän luokseen sekä edestä että takaa sanoen: »Älkää palkelko muuta kuin Jumalaa!» niin he sanoivat: »Jos Herramme olisi tahtonut, Hän olisi varmasti lähettänyt alas enkelinsä; niinpä emme totisesti usko sanomaa, joka on lähetetty teidän mukananne.»

15. Aadin kansa pöyhkeili suotta ja sanoi: »Kuka on meitä mahtavampi?» Eivätkö he havainneet, että Jumala, joka heidät oli luonut, oli heitä mahtavampi? Ja he kielsivät ilmoituksemme.

16. Niin Me lähetimme raivoisan tuulen heidän ylitseen useana onnettomuutta tuottavana päivänä antaaksemme heidän maistaa häpeällistä rangaistusta maallisessa elämässä. Mutta totisesti on tulevan elämän rangaistus vielä paljon häpeällisempi, eivätkä he saa mitään apua.

17. Mitä tulee Tamuudiin, osoitimme heille oikean tien, mutta he valitsivat harhan välittämättä johdatuksesta. Niin kohtasi heitä nöyryyttävän rangaistuksen ruoska heidän ansionsa mukaan.

18. Mutta niitä armahdimme, jotka kavahtivat pahaa ja uskoivat.

19. Sinä päivänä, jolloin Jumalan viholliset kootaan tulen eteen, heidät jaetaan ryhmiin.

20.Ja kun he saapuvat sinne, heidän silmänsä, korvansa ja ihonsa todistavat heitä vastaan siitä, mitä he ovat tehneet.

21. Ja he sanovat iholle: »Miksi todistat meitä vastaan»? Tämä sanoo: »Jumala, joka antaa kaikille ilmaisukyvyn, on pannut minut puhumaan; Hän on alussa luonut teidät, ja Hänen tykönsä joudutte palaamaan.

22. Te ette voineet niin kätkeytyä, etteivät korvanne, silmänne ja ihonne todistaneet teitä vastaan, vaikka ajattelitte, että Jumalalle oli tuntematonta suuri osa siitä, minkä te teitte.

23. Tämä ajatus Herrastanne on syössyt teidät kadotukseen, ja teistä on tullut turmion omia.»

24. Jos he kestävät, pysyy tuli yhä heidän asuntonaan, ja jos he anovat armoa, eivät he niihin kuulu, joille armoa suodaan.

25. Me olemme määrännyt heille seuralaisia, jotka kuvailivat kauniiksi sen, mikä odotti heitä, ja myös sen, mikä heillä oli takanaan. Ja niin kävi heidän suhteensa toteen sana, joka dzinnien ja ihmisten keskuudessa jo ennen on sanottu, että he totisesti joutuvat kadotukseen.

26. Ja ne, jotka eivät usko, sanovat: »Alkää kuunnelko tämän Koraanin lukemista, vaan pitäkää melua; ehkä pääsette voitolle.»

27. Sentähden Me totisesti annamme uskottomien maistaa ankaraa kuritusta ja totisesti annamme heille palkan pahoista töistä, joita he tekivät.

28. Jumalan vihollisten palkka on tuli; se on oleva heidän asuntonaan ikuisesti, palkaksi siitä, että he kielsivät Meidän ilmoituksemme.

29. Ja ne, jotka eivät usko, sanovat: »Herra, osoita meille dzinnien ja ihmisten joukosta ne, jotka johtivat meidät harhaan, jotta saattaisimme polkea heidät jalkoihimme, niin että he alimpaan paikkaan joutuisivat.»

30. Niiden luokse, jotka sanovat: »Jumala on Herramme» ja pysyvät oikealla tiellä, laskeutuvat enkelit sanoen: »Alkää pelätkö älkääkä olko murheissanne, vaan ottakaa vastaan ilosanoma paratiisista, joka teille on luvattu.

31. Me olemme teidän suojelijanne sekä tämän maailman elämässä että sitä seuraavassa; siinä olette saavat mitä pyydätte ja mitä sielunne halajaa.

32. Lahjaksi Häneltä, joka on anteeksiantava, armahtava.

33. Ken puhuu paremmin kuin se, joka kutsuu muita Jumalan luokse, tekee hyvää ja sanoo: »Totisesti olen Jumalalle alamainen»?

34. Hyvä ja paha eivät ole samanlaisia. Karkoita paha sillä, mikä on parempaa, ja katso se, jonka kanssa olit vihoissa, on kuin hyvä ystäväsi.

35. Mutta sen saavuttavat vain pitkämieliset; sen saavat vain ne, joiden osana on suuri onni.

36. Ja jos Saatana sinua tahtoisi johtaa kiusaukseen, turvaudu Jumalaan; totisesti, Hän on kuuleva, kaikkitietävä.

37. Hänen tunnusmerkkejään ovat yö ja päivä, aurinko ja kuu. Älkää kumartako aurinkoa ja kuuta, vaan kumartakaa Jumalaa, joka ne loi, jos Häntä tahdotte palvoa!

38. Mutta jos he osoittautuvat ylpeiksi, niin kyllä ne, jotka ovat Herrasi luona, ylistävät Häntä päivin ja öin, väsymättä.

39. Hänen merkkejään on sekin, että näette maan kuivuneena, mutta kun Me lähetämme sille vettä, se saa elon ja kasvuvoiman; totisesti Hän, joka antaa sille elon, on antava elämän kuolleille, totisesti Hänellä on valta kaiken yli.

40. Totisesti eivät ne, jotka poikkeavat oikealta tieltä kieltäen ilmoituksemme, pääse Meiltä piiloon. Kumpi on parempi, sekö, joka on heitetty tuleen, vai se, joka pääsee turvaan ylösnousemuksen päivänä? Tehkää mitä tahdotte, Hän totisesti näkee mitä teette,

41. näkee ne, jotka eivät usko varoitukseen, kun se tulee heidän luokseen. Totisesti, Koraani on ylevä Kirjoitus,

42. valhe ei siihen ylety, ei edestä eikä takaa; se on sanoma viisaalta, ylistetyltä.

43. Sinulle ei sanota mitään muuta, kuin mitä sanottiin jo sananjulistajille ennen sinua; Herrasi voi anteeksi antaa, mutta myös ankarasti rangaista.

44. Jos Me olisimme tehnyt siitä vieraskielisen Koraanin, niin olisivat he varmasti sanoneet: »Miksi hänen merkkinsä eivät ole selviä? Vierastako kieltä arabialaiselle?» Sano: »Se on niille, jotka uskovat, ojennus ja parannus.» Mutta epäuskoisten korvat ovat kuurot ja heidän silmänsä sokeat; he kuulevat huudot vain heikosti.

45. Totisesti, Me annoimme Moosekselle Kirjoituksen, mutta siitä on kiistelty. Ja ellei Herrasi olisi toisin määrännyt, olisi tuomio totisesti jo annettu heille; mutta rauhattomina he yhä pelkäävät sitä.

46. Kuka tahansa tekee hyvää, sille se koituu hänen oman sielunsa hyväksi, ja kuka pahaa tekee, sille koituu se hänen sielunsa vahingoksi. Herrasi ei tee vääryyttä palvelijoilleen.

47. Hänestä riippuu hetki, ja Hän sen tietää. Ei tule hedelmä kuorestaan, ei nainen kanna eikä synnytä Hänen tietämättään. Ja sinä päivänä, jolloin Hän huutaa heille: »Missä ovat ne, joita vertaisinani palvelitte?» he sanovat: » Me vakuutamme Sinulle, että meidän joukossamme ei ole yhtään niiden todistajaa.»

48. Ja ne, joita he ennen kumarsivat, häipyvät heiltä, ja he huomaavat, ettei heillä ole pelastuksen mahdollisuutta.

49. Ihminen ei milloinkaan väsy pyytämään hyvää, mutta jos paha kohtaa häntä, joutuu hän epätoivon valtaan.

50. Mutta jos Me annamme hänen kokea armoamme ahdistuksen jälkeen, hän sanoo varmasti: »Tämä on minulle kuuluvaa, enkä usko tuomion päivään; mutta jos minut lähetetään takaisin Herrani luo, olen Hänen luonaan varmasti kokeva hyvää.» Mutta totisesti Me osoitamme epäuskoisille, mitä he ovat tehneet, ja annamme heidän kokea kovan rangaistuksen.

51. Kun Me osoitamme suosiota ihmiselle, hän kääntyy pois ja etääntyy, mutta kun vastoinkäyminen kohtaa häntä, hänen rukouksensa ovat pitkät ja nöyrät.

52. Sano: »Katso, jos se on Jumalalta, te kiellätte sen; kuka erehtyy enemmän kuin se, joka näin kauaksi harhautuu?»

53. Me osoitamme heille pian merkkimme sekä kaukaisilla seuduilla että heidän oman kansansa keskuudessa, kunnes totuus kirkastuu heille kokonaan. Eikö riitä, että Herrasi on kaiken todistaja?

54. Toden totta, he epäilevät joutumistaan Herransa eteen, mutta Hän totisesti ohjaa maailman menoa.

SURA 42. ASH-SHUURA (NEUVONPIDON SUURA)

Aloitan JUMALAN, laupiaan Armahtajan, nimeen.

1. (Haa, Miim) Ylistetty, kunnian Jumala,

2. Kaikkitietävä ja kaikkivaltias Jumala.

3. Näin antaa sinulle Jumala, mahtava, viisas, ilmoituksensa kuten antoi niillekin, jotka elivät ennen sinua.

4. Hänen ovat taivaat ja maat; Hän on korkea, suuri.

5. Taivas on repeämäisillään ylhäältä saakka, ja enkelit kiittävät ja ylistävät Herraansa ja pyytävät anteeksiantoa niille, jotka ovat maan päällä; totisesti on Jumala armollinen, anteeksiantava.

6. Ja niitä, jotka Hänen sijaansa ottavat itselleen muita suojelijoita, Jumala vartioi, eivätkä he ole sinun valvontasi alaisia.

7. Näin olemme sinulle ilmoittanut arabialaisen Koraanin, jotta varoittaisit pääkaupunkia ja sen ympärillä asuvia päivästä, jolloin kaikki kootaan yhteen ja jonka tulosta ei ole epäilystä; osa joutuu paratiisiin, osa helvetin tuleen.

8. Jos Jumala olisi tahtonut, niin olisi Hän totisesti tehnyt heistä yhden ainoan kansan, mutta Hän sulkee armoonsa kenet haluaa, eikä ole jumalattomilla oleva suojelijaa eikä auttajaa.

9. Vai ovatko he Hänen lisäkseen varanneet itselleen muita suojelijoita? Vain Jumala on varjelija; Hän antaa kuolleille elämän, ja kaikki on Hänen vallassaan.

10. Ja mistä asiasta hyvänsä olettekin eri mieltä, sen ratkaisu on Jumalan kädessä; tämä on Jumala, Herrani, Häneen luotan ja Häneen turvaan yhä uudelleen.

11. Hän on taivaan ja maan Luoja; Hän määräsi teille aviopuolisoita keskuudestanne ja myös eläimille parinsa, siten lisääntyäksenne. Ei ole mitään Hänen vertaistaan; Hän on kuuleva, näkevä.

12. Hänelle kuuluvat taivaan ja maan aarteet; Hän jakelee elatusta runsaasti tai niukasti tahtonsa mukaan. Hän on totisesti kaikkitietävä.

13. Hän on teille määrännyt saman uskonnon, jonka Hän asetti Nooalle, saman, jonka Me olemme ilmoittanut sinulle ja määrännyt Aabrahamille, Moosekselle ja Jeesukselle ja joka kuuluu: »Pysykää kuuliaisina uskonnollenne ja välttäkää hajaannusta.» Vaikeaa on epäuskoisille se, mihin sinä heitä kehoitat; Jumala valitsee kenet haluaa ja ohjaa luoksensa sen, joka usein kääntyy Hänen puoleensa.

14. Eivätkä he hajaantuneet ennen kuin vasta sitten, kun tieto oli tullut heidän osakseen, ja he tekivät sen keskinäisestä kateudesta. Ja ellei Herraltasi jo olisi tullut tietoa määräajasta, olisi totisesti tuomio langetettu heille, mutta ne, joille Kirjoitus heidän jälkeensä annettiin perinnöksi, ovat levottomia ja epäilevät sitä.

15. Kehoita siis edelleenkin heitä oikeaan uskoon ja käy vakaana oikeaa tietä, niinkuin sinua on käsketty, äläkä noudata heidän alhaisia toiveitaan, vaan sano: »Minä uskon siihen, mitä Jumala on Kirjoituksessa ilmoittanut, ja minut on määrätty jakamaan teille oikeutta. Jumala on meidän ja teidän Herranne. Meillä on oleva tekomme ja teillä tekonne. Riita ei ole tarpeen välillämme; Jumala kokoaa meidät, ja Hänen tykönänsä on matkamme pää.»

16. Jotka kiistelevät Jumalasta senjälkeen, kun kuuliaisuutta on osoitettu Hänelle, heidän väitteensä on mitätön heidän Herransa edessä, heitä kohtaa viha ja odottaa ankara kuritus.

17. Jumala lähetti Kirjoituksen, totuuden sanoman ja vaa'an, sekä myös tiedon, että hetki on ehkä lähellä.

18. Ne, jotka eivät usko siihen, tahtoisivat jouduttaa sitä, ja ne, jotka uskovat, pelkäävät sitä, sillä he tietävät, että se on totuus. Totisesti erehtyvät ne suuresti, jotka uppiniskaisina väittelevät tuosta hetkestä.

19. Jumala on lempeä palvelijoitaan kohtaan, Hän antaa ravintoa kenelle tahtoo; Hän on voimakas, mahtava.

20. Sille, joka toivoo saavansa nauttia sadon tulevassa elämässä. Me annamme sen runsaana, ja sille, joka haluaa tämän maailman voittoa, annamme sen, mutta tämän jälkeisessä elämässä ei hänellä ole osuutta.

21. Vai onko heillä Meidän sijaisiamme, jotka ovat määränneet heille jonkin uskonnon, jota Jumala ei ole asettanut? Ilman tuomion sanomaa olisi päätös heidän suhteensa totisesti jo tehty, ja toden totta, jumalattomien rangaistus on oleva tuskallinen.

22. Sinä olet näkevä, kuinka jumalattomat pelkäävät sitä, mitä ovat ansainneet, mutta sen täytyy langeta heidän osalleen. Ne, jotka uskovat ja tekevät hyvää, pääsevät paratiisin kedoille ja saavat Herransa luona, mitä tahtovat; tämä on suuri armo.

23. Tämä on se hyvä sanoma, minkä Jumala antaa palvelijoilleen, niille, jotka uskovat ja tekevät hyviä tekoja. Sano: »En pyydä teiltä siitä muuta palkkaa kuin rakkautta heimolaisianne kohtaan.» Sille, joka ansaitsee hyvää, annamme sitä runsain määrin; totisesti on Jumala anteeksiantava, kiitollinen.

24. Vai sanovatko he: »Hän on sepittänyt valheita Jumalasta?» Mutta jos Jumala tahtoo, Hän voi tehdä sydämesi kärsivälliseksi. Jumala pyyhkii pois valheen ja lujittaa totuuden sanoillaan; totisesti Hän tietää kaikki ajatuksenne.

25. Hän ottaa vastaan palvelijainsa katumuksen ja antaa anteeksi pahat teot, ja Hän tietää, mitä te teette.

26. Hän kuulee niiden rukoukset, jotka uskovat ja tekevät hyviä tekoja, ja jakaa heille runsaasti armoaan, mutta uskottomat saavat ankaran rangaistuksen.

27. Ja jos Jumala jakaisi palvelijoilleen runsaammin ravintoa, nämä varmasti pöyhistyisivät, mutta Hän lähettää sitä hyväksi näkemänsä määrän. Totisesti, Hän on kaikki näkevä ja tuntee palvelijansa.

28. Hän lähettää sateen, kun he ovat käyneet epätoivoisiksi, ja levittää armoaan. Hän on suojelija, ylistetty.

29. Hänen tunnusmerkkejään ovat taivaan ja maan luominen ja ne elävät olennot, jotka Hän asetti kumpaankin. Hänellä on myös valta koota ne yhteen milloin tahtoo.

30. Mikä tahansa vaiva teitä kohtaakin, se tapahtuu kättenne töiden ansiosta; ja kuitenkin antaa Hän anteeksi paljon.

31. Te ette voi paeta eikä teillä paitsi Jumalaa ole muuta suojelijaa eikä auttajaa.

32. Hänen merkkejään ovat merellä laivat, jotka ovat kuin vuoria.

33. Jos Hän tahtoo, Hän vaimentaa tuulen, niin että laivat seisovat liikkumattomina meren pinnalla. Totisesti tässä on merkkejä jokaiselle, joka on kärsivällinen ja kiitollinen.

34. Tai Hän antaa niiden hukkua ansionsa mukaan; mutta Hän antaa anteeksi paljon.

35. Ja ne, jotka väittelevät ilmoituksistamme, tietäkööt, että heillä ei ole mitään turvapaikkaa.

36. Kaikki, mitä teille siis on annettu, on vain tämän maallisen elämän aarteita; mutta se, mikä odottaa Jumalan tykönä, on parempaa ja kestävämpää niille, jotka uskovat ja turvaavat Herraansa,

37. niille, jotka karttavat pahoja syntejä ja riettautta ja vihastuessaan antavat anteeksi,

38. jotka täyttävät Herransa tahdon, rukoillen lakkaamatta, joilla on tapana neuvotella keskenään ja jotka jakelevat siitä, mitä Me olemme heille antanut.

39. Ja niille, jotka puolustautuvat, kun jokin suuri vääryys kohtaa heitä.

40. Pahan palkka olkoon samankaltainen rangaistus, mutta jos joku antaa anteeksi ja tekee parannuksen, hän on saava palkkansa Jumalalta; totisesti, Hän ei rakasta jumalattomia.

41. Ja jos joku puolustaa itseään, kun häntä sorretaan, niin ei ole mitään syytä soimata häntä siitä.

42. Tuomittakoon vain niitä, jotka sortavat ihmisiä ja väärämielisyydessään kapinoitsevat maan päällä; näillä on oleva tuskallinen rangaistus.

43. Jos joku on kärsivällinen ja anteeksiantavainen, niin on hän totisesti menetellyt oikein.

44. Ja kenet Jumala päästää harhaan, sillä ei ole suojelijaa. Ja sinä saat nähdä, kuinka jumalattomat, kun he näkevät kurituksensa, sanovat: »Onko mahdollisuutta pelastua?»

45. Sinä saat myös nähdä, miten heidät tuodaan esiin, nöyryytyksen masentamina ja katse maahan painuneena. Mutta uskovaiset sanovat: »Totisesti, kadotettuja ovat ne, jotka hukkaavat omat ja perheensä sielut ylösnousemuksen päivänä. Toden totta, jumalattomien on saatava ikuinen rangaistus.

46. Eikä heillä ole ystäviä, jotka heitä auttaisivat Jumalan sijasta, sillä kenet Jumala saattaa eksyksiin, hän ei löydä tietä.

47. Kuunnelkaa Herraamme, ennenkuin tulee päivä, josta ei ole oleva pelastusta. Tuona päivänä ei teillä ole pakopaikkaa eikä kieltämisen mahdollisuutta.

48. Mutta jos he kääntyvät pois, niin Me emme ole lähettänyt sinua heidän valvojakseen; sinun tehtäväsi on vain julistaa ilmoitusta. Ja totisesti, kun annamme ihmisen kokea armoamme, hän iloitsee siitä, mutta jos häntä kättensä töiden tähden kohtaa jokin onnettomuus, tulee hänestä kiittämätön.

49. Jumalan on valta taivaassa ja maan päällä; Hän luo mitä tahtoo, tahtonsa mukaan suo Hän jollekulle tyttäriä, toiselle poikia.

50. Tai Hän antaa molempia, poikia sekä tyttäriä, Hän saattaa myös hedelmättömäksi kenet tahtoo. Totisesti Hänellä on tieto ja valta.

51. Yhdellekään kuolevaiselle ei sovi, että Jumala puhuu hänelle muutoin kuin ilmoituksen kautta tai verhon takaa tai lähettämällä sanansaattajan, joka Hänen luvallaan ilmoittaa Hänen tahtonsa; Hän on totisesti korkea, viisas.

52. Näin ilmitoimme sinulle pyhän Kirjoituksen käskymme mukaan. Sinä et tiennyt, mitä Kirja oli, etkä mitä usko oli, mutta Me asetimme sen valoksi, jonka avulla voit johtaa sitä palvelijoistamme, jonka otolliseksi näemme; totisesti, sinä näytät pääsyn oikealle polulle,

53. Jumalan polulle, Jumalan, jolle kuuluu kaikki, mitä on taivaissa ja maassa. Totisesti, Jumalan luokse kaikki lopulta palaa.

SURA 43. AZ-ZUKHRUF(KOREUDEN SUURA)

Aloitan JUMALAN, laupiaan Armahtajan, nimeen.

1. Ylistetty olkoon kunnian Jumala.

2. Pitäkää arvossa Kirjoitus, joka ilmituo totuuden.

3. Totisesti olemme tehnyt siitä arabialaisen Koraanin, jotta ymmärtäisitte.

4. Ja se on totisesti ylevä ja viisautta täynnä niinkuin alkuperäinen Kirjoitus Meidän luonamme.

5. Pitääkö Meidän kokonaan luopua muistuttamasta teitä sentähden, että olette syntistä kansaa?

6. Kuinka monta profeettaa olemmekaan lähettänyt ihmisille ennen muinoin!

7. Mutta yksikään profeetta ei käynyt heidän luonaan saamatta osakseen pilkkaa.

8. Silloin tuhosimme ne, jotka olivat nykyisiä mahtavammat, mutta se, miten kävi ihmisille ennen vanhaan, kuuluu menneisyyteen.

9. Jos kysyt heiltä, kuka on luonut taivaat ja maan, he vastaavat varmasti: »Mahtava, ainoa tietävä on luonut ne.»

10. Hän, joka loi maan teille olinpaikaksi ja raivasi sen kamaralle tiet voidaksenne kulkea oikeaan,

11. Hän, joka lähettää pilvistä vettä määrän mukaan, niin että Me sillä herätämme kuolleen maan eloon - näin teidätkin herätetään -

12. ja Hän, joka loi kaikki parittain ja hankki teille laivat ja kotieläimet matkataksenne niiden avulla,

13. voidaksenne turvallisesti istua niiden selässä ja sitten muistaa Herranne armoa, kun niillä kuljette, ja sanoa: »Kunnia olkoon Hänelle, joka saattoi tämän alamaisuuteemme; me emme siihen kyenneet,

14. Mutta Herramme luokse on meidän totisesti palattava.»

15. Ja he määräävät Hänelle vain osan Hänen palvelijoistaan; totisesti, ihminen on selvästi kiittämätön.

16. Onko Hän ottanut luomistaan olennoista tyttäret itselleen ja mieluummin antanut teille pojat?

17. Ja kun joku heistä saa tiedon sellaisen lapsen syntymästä, minkä katsotaan armolliselle Jumalalle kuuluvan, tummuvat hänen kasvonsa vihasta.

18. Jumalalleko sellainen lapsi, joka kasvaa koreudessa eikä kiistan tullen saa selvää sanaa suustaan?

19. He tekevät myös enkeleistä, niistä, jotka ovat laupiaan Jumalan palvelijoita, naisolentoja. Olivatko he edes silminnäkijöinä, kun loimme nämä enkelit? Heidän todistuksensa kirjoitetaan muistiin, ja heitä tullaan kuulustamaan.

20. He sanovat myös: »Jos laupias Jumala olisi tahtonut, me emme olisi milloinkaan palvelleet niitä.» Heillä ei ole tästä mitään tietoa; he vain valehtelevat,

21. vai olemmeko Me antanut heille mitään Kirjoitusta sitä ennen, niin että he voivat pitää siitä kiinni?

22. Ei, he sanovat: »Olemme nähneet isiemme kulkevan määrättyä suuntaa, ja totisesti me olemme seuranneet heidän jälkiään.»

23. Niin emme myöskään ennen sinua saattanut lähettää varoittajaa mihinkään kaupunkiin suruttomien sanomatta: »Varmasti olemme nähneet isäimme käyneen määrättyä suuntaa, ja totisesti me kuljemme heidän jäljissään.»

24. Varoittaja sanoi: »Entäpä jos antaisin teille paremman opastajan kuin se, jota isienne näitte seuranneen?» He sanoivat: »Totisesti emme usko siihen sanomaan, mikä on lähetetty sinun mukanasi.»

25. Silloin määräsimme heille koston, ja katso, minkälainen oli kieltäjäin loppu!

26. Aabraham sanoi isälleen ja kansalleen: »Totisesti tahdon olla vapaa kaikesta mitä te jumaloitte,

27. paitsi Hänestä, joka minut on luonut, sillä totisesti, Hän johtaa minua.»

28. Ja tästä hän teki säännön jälkeläisilleen, jotta he kääntyisivät.

29. Niin annoin heidän ja heidän isiensä nauttia elämästä, kunnes totuus ja sananjulistaja, joka vahvisti totuuden, tulivat heidän luokseen.

30. Mutta kun totuus tuli heidän luokseen, he sanoivat: »Tämä on taikuutta, totisesti, emme usko siihen.»

31. He sanoivat myös: »Miksi ei tätä Koraania ole ilmoitettu johtomiehille kummassakaan kaupungissa?»

32. Jakelevatko he Herrasi armoa? Me jaamme heille elantonsa maallisessa elämässä ja Me olemme korottanut heistä muutamia arvossa

toisten yläpuolelle, jotta toiset eläisivät toisille alamaisina, mutta Herrasi armo on parempi kuin se, mitä he kokoavat.

33. Elleivät kaikki ihmiset olisi olleet kuin yksi ainoa kansa, Me olisimme antanut niille, jotka eivät usko laupiaaseen Jumalaan, hopeasta katot heidän asumuksiinsa ja portaat, joita he nousevat,

34. ovet heidän taloihinsa ja vuoteet, joille he laskeutuvat lepäämään,

35. ja kultaiset koristeet; mutta kaikki nämä ovat vain maallisen elämän tarpeita, ja tämänjälkeinen elämä Herrasi luona on varattu vain niille, jotka karttavat pahaa.

36. Sille, joka hylkää laupiaan Jumalan muistutuksen, Me annamme saatanan seuralaiseksi.

37. Tämä totisesti saattaa heidät harhaan polulta. Mutta he luulevat, että heitä ohjataan oikeaa tietä,

38. kunnes joku heistä tulee Meidän tykömme ja sanoo: »Ah, olisimmepa olleet toisistamme yhtä kaukana kuin itä ja länsi!» Mikä katala seuralainen!

39. Ja koska teitte väärin, teitä ei tuona päivänä hyödytä se, että muitakin osallistuu rangaistukseenne.

40. Voitko saada kuurot kuulemaan tai ohjata sokeita ja kokonaan eksyneitä?

41. Mutta vaikka otamme sinut pois, annamme kuitenkin koston kohdata heitä;

42. mieluummin Me totisesti tahdomme näyttää sinulle, mitä olemme heille luvannut, sillä totisesti, Meillä on kaikki valta heihin.

43. Pidä sentähden kiinni siitä, mikä sinulle on ilmoitettu. Olet varmasti oikealla tiellä.

44. Se on totisesti sinulle ja kansallesi kehoitus, ja teidän on tehtävä siitä pian tili.

45. Kysy myös niiltä sananjulistajilta, jotka lähetimme ennen sinua, olemmeko milloinkaan määrännyt palvelemaan muita jumalia kuin Armahtajaa.

46. Totisesti olemme lähettänyt Mooseksen viemään ilmoitustamme faraolle ja hänen päälliköillensä, ja hän sanoi: »Totisesti, olen maailmojen Herran julistaja.»

47. Mutta kun hän tuli heidän luokseen tuomaan tunnusmerkkejämme, katso, he nauroivat niille.

48. Ja Me näytimme heille tunnustekoja toinen toistaan suurempia, ja Me yllätimme heidät kurituksella, jotta he kääntyisivät.

49. Mutta he sanoivat: »Noita, huuda Herraasi avuksemme, niinkuin Hän on sopinut kanssasi; me kuljemme varmasti oikeata tietä.»

50. Mutta kun Me otimme heidän päältään kurituksen, katso, he rikkoivat lupauksensa.

51. Ja farao julisti kansalleen: »Kansani, eikö valta Egyptissä kuulu minulle? Niin myös nämä virrat, jotka virtaavat alueellani? Ettekö huomaa?

52. Olen parempi kuin tämä mies, joka on viheliäinen raukka ja tuskin osaa selvästi puhua.

53. Miksi ei hänelle ole annettu kultaisia rannerenkaita? Ja miksi ei hänen mukanaan ole tullut enkeleitä?»

54. Näin yllytti hän kansaansa epäuskoon, ja he tottelivat häntä; he olivat totisesti syntistä kansaa.

55. Koska he nostattivat vihamme, kostimme heille ja hukutimme heidät kaikki veteen.

56. Ja asetimme heidät varoitukseksi ja esimerkiksi myöhemmille sukupolville.

57. Kun Marian poika asetettiin esikuvaksi, nosti kansasi siitä melun,

58. ja he sanoivat: »Mikä on parempi, meidän jumalamme vai hän? » Tämän he sanoivat sinulle vain saadakseen aikaan väittelyn; niin, he olivat riidanhaluista kansaa.

59. Hän oli vain palvelija, jolle Me osoitimme armoamme ja jonka Me asetimme esikuvaksi Israelin lapsille.

60. Ja jos Me tahtoisimme, voisimme luoda joukostanne enkeleitä seuraajiksenne maan päälle.

61. Hän on totisesti merkki hetkestä; älkää siis epäilkö sitä, vaan seuratkaa minua. Tämä on oikea tie.

62. Älkää antako saatanan estää teitä; hän on totisesti ilmeinen vihollisenne.

63. Kun Jeesus tuli selvin todistuksin, hän sanoi: » Olen tullut luoksenne ja tuonut teille viisauden selvittääkseni teille osan siitä, mistä olette eri mieltä. Pitäkää siis huoli velvollisuudestanne Jumalaa kohtaan ja totelkaa minua.

64. Totisesti on Jumala minun ja teidän Herranne; palvelkaa sentähden Häntä. Tämä on oikea tie.»

64. Mutta eri ryhmät heidän keskuudessaan riitelivät, ja voi rangaistusta, jonka väärämieliset saavat tuskan päivänä!

66. Voivatko he odottaa muuta kuin hetkeä, joka yllättää heidät äkkiä, silloin kun he eivät mitään aavista?

67. Ystävät tulevat tuona päivänä olemaan toinen toistensa vihamiehiä, lukuunottamatta niitä, jotka karttavat pahaa.

68. Palvelijani, teidän ei tarvitse pelätä eikä murehtia tuota päivää,

69. teidän, jotka uskoitte ilmoituksiini ja olitte Minulle kuuliaisia!

70. Käykää paratiisiin, te ja vaimonne, ja teidät tehdään onnellisiksi.

71. Siellä kiertävät kultaiset kulhot ja pikarit; siellä saavat he, mitä heidän sielunsa halajaa ja mistä heidän silmänsä iloitsevat, ja siellä te saatte asua ikuisesti.

72. Se on paratiisi, joka on annettu teille perinnöksi siitä, mitä teitte.

73. Teille on siellä varattu runsaasti hedelmiä syödäksenne.

74. Syntiset saavat ikuisesti asua helvetin piinassa.

75. Sitä ei heille huojenneta vaan he joutuvat siellä epätoivoon.

76. Me emme ole tehnyt heille vääryyttä, vaan he itse tekivät väärin.

77. Ja he huutavat: »Maalik , anna Herrasi tehdä loppu meistä!» Hän vastaa: »Teidän on totisesti jäätävä sinne.»

78. Olemmehan lähettänyt teille totuuden, mutta useimmille teistä on totuus vastenmielinen.

79. Hekö ovat päättäneet jotakin? Totisesti, Meillä on ratkaisu.

80. Vai ajattelevatko he, että Me emme tiedä, mitä he kätkevät, emmekä kuule heidän salaisia keskustelujaan? Meidän sanansaattajamme heidän luonaan kirjoittavat kaiken muistiin.

81. Sano: »Jos armollisella Jumalalla olisi poika, olisin ensimmäinen palvelemaan Häntä.»

82. Kunnia taivaitten ja maan Herralle, jolla on valta ja joka on kaukana siitä, mitä he Hänestä väittävät.

83. Anna heidän siis antautua valheellisiin jaaritteluihinsa ja ilveilyihinsä, kunnes heidät kohtaa se päivä, jolla heitä uhataan.

84. Hän on Jumala taivaassa ja maan päällä; niin, Hän on viisas ja Hänen on tieto.

85. Siunattu on Hän, jonka on valta taivaassa ja maan päällä sekä niiden välillä; Hän tietää, milloin hetki tulee, ja Hänen luoksensa on teidän palattava.

86. Niillä, joita he Hänen rinnallaan palvelevat, ei ole mitään välittäjän valtuutta, vaan ainoastaan hänellä, joka todistaa totuudesta, ja he tuntevat hänet.

87. Ja jos kysyt heiltä, kuka on heidät luonut, he varmasti vastaavat: »Jumala.» Miksi he siis kääntyvät pois?

88. Hänen huutonsa kuuluu: »Herra, totisesti he ovat kansa, joka ei usko.»

89. Käänny siis pois heistä ja sano: »Rauha», sillä pian he saavat osansa.

SURA 44. AD-DUKHÂN (SAVUN SUURA)

Aloitan JUMALAN, laupiaan Armahtajan, nimeen.

1. Ylistetty, kunnian Jumala!

2. Pitäkää arvossa Kirjoitus, joka tuo ilmi totuuden.

3. Totisesti olemme ilmoittanut sen siunattuna yönä; Me totisesti varoitamme herkeämättä.

4. Siinä kaikki viisaus selvitetään,

5. niinkuin Me käskemme; totisesti, Me lähetämme sananjulistajat,

6. armona, joka on lähtöisin Herrastasi; Hän on totisesti kuuleva, tietävä,

7. Herra taivaassa ja maan päällä sekä niiden välillä. Jospa te sen uskoisitte!

8. Ei ole muuta Jumalaa kuin Hän; Hän antaa elämän ja tuottaa kuoleman, sinun ja muinaisten esi-isiesi Herra.

9. Ei, he epäilevät, he tekevät pilkkaa.

10. Jääkää siis odottamaan sitä päivää, jolloin taivas lähettää suuren savupilven,

11. joka yllättää ihmiset. Se on tuskallinen rangaistus.

12. »Herra, poista meiltä rangaistus! Totisesti, me uskomme.»

13. Miten heitä siis pitää muistuttaa? Heidän luokseen tuli jo sananjulistaja, joka ilmoitti heille totuuden,

14. mutta he käänsivät hänelle selkänsä sanoen: »Toisten opettama, hullu.»

15. Me viivytämme rangaistusta vähän aikaa, mutta te tulette varmasti palaamaan vääryyteen.

16. Päivänä, jolloin Me tartumme heihin väkevällä otteella, Me totisesti määräämme koston.

17. Ennen heitä panimme totisesti faraon kansan koetukselle, ja sen luokse tuli jalo sananjulistaja

18. sanoen: »Luovuttakaa minulle Jumalan palvelijat, olen totisesti teidän uskollinen sananjulistajanne.

19. Älkää nousko Jumalaa vastaan. Minä tulen totisesti luoksenne selvin valtuuksin;

20. etsin turvaa Häneltä, joka on minun ja teidän Herranne, jotta ette surmaisi minua,

21. ja ellette usko minua, niin poistukaa luotani!»

22. Ja hän kutsui avuksi Herraansa, koska he olivat syntisiä.

23. Lähde siis matkaan palvelijoitteni kanssa öiseen aikaan; teitä tullaan varmasti ajamaan takaa,

24. mutta jätä meri välillenne. Heidän sotajoukkonsa on totisesti hukkuva.»

25. Kuinka monta puutarhaa ja lähdettä he saivatkaan jättää jälkeensä,

26. viljavainioita ja ihania asumuksia

27. ja hyvinvoinnin, josta he iloitsivat.

28. Näin kävi, ja Me annoimme sen perinnöksi muille ihmisille.

29. Mutta ei taivas eikä maa itkenyt heidän tähtensä, eikä heidän tuomionsa täytäntöönpanoa siirretty.

30. Totisesti Me vapahdimme Israelin lapset häpeällisestä kurituksesta

31. ja faraosta. Hän oli ylpeä ja kuului häikäilemättömien joukkoon.

32. Totisesti Me kaikkiviisaudessamme valitsimme heidät kaikista kansakunnista

33. ja annoimme heille ilmoituksemme, joka sisälsi selvän koetuksen.

34. Totisesti nämä sanovat:

35. »Ei ole muuta kuin ensimmäinen kuolemamme, eikä meitä herätetä uuteen eloon

36. Herättäkääpä meille takaisin isämme, jos puhutte totta!»

37. Kuka on parempi, hekö vai Tubban kansa ja ne, jotka elivät ennen heitä? Me kukistimme heidät, sillä totisesti he tekivät syntiä.

38. Me emme vain huvin vuoksi ole luonut taivaita ja maata sekä mitä niiden välillä on,

39. vaan Me olemme luonut ne täydellä todella, mutta useimmat heistä ovat tietoa vailla.

40. Totisesti, ratkaisun päivä on heille kaikille määrätty,

41. se päivä, jolloin ystävä ei ole ystävälle hyödyksi eivätkä he saa lainkaan apua,

42. paitsi ne, joita Jumala armahtaa. Hän on totisesti mahtava, armollinen.

43. Totisesti on Zakkuum-puu

44. syntisten ravintoa.

45. Kuin öljysakka se kiehuu heidän vatsassaan,

46. niinkuin kuuma vesi kiehuu.

47. »Ottakaa hänet kiinni ja raahatkaa hänet keskelle helvettiä!

48. Kaatakaa sitten hänen päänsä yli kiehuvaa vettä hänelle piinaksi!

49. »Maista, sinä mahtava ja kunnianarvoisa!»

50. Totisesti, tämä on se rangaistus, jota te epäilitte.

51. Totisesti ne, jotka karttavat pahaa, ovat turvallisessa paikassa,

52. puutarhoissa ja lähteiden partaalla,

53. puettuina silkkiin ja samettiin, ja katsoen toisiaan kasvoista kasvoihin.

54. Niin on oleva, ja Me yhdistämme heidät puhtaaseen, ihanaan kumppaniin.

55. Siellä turvassa on heille tarjolla kaikenlaisia hedelmiä,

56. ensimmäisen kuoleman lisäksi he eivät siellä maista kuolemaa, ja Hän säästää heiltä helvetin piinan

57. Herrasi armosta; tämä on suuri autuus.

58. Me olemme tehnyt sen helposti tajuttavaksi omalla kielelläsi, jotta he ottaisivat varoituksesta vaarin.

59. Odota siis! Totisesti hekin odottavat.

SURA 45. AL-JATHIYA (POLVISTUMISENSUURA)

Aloitan JUMALAN, laupiaan Armahtajan, nimeen.

1. Ylistetty, kunnian Jumala!

2. Kirjoituksen on ilmoittanut Jumala, mahtava, viisas.

3. Totisesti on taivaassa ja maan päällä merkkejä uskoville.

4. Teidän oma luomisenne ja eläimet, joita Hän levittää ympäri maata, ovat tunnusmerkkejä ihmisille, joilla on varmuus.

5. Yön ja päivän vaihtelu, sade, jonka Jumala lähettää pilvistä ja jolla Hän virvoittaa kuihtuneen maan, sekä tuulten vaihtelut ovat tunnusmerkkejä ihmisille, joilla on ymmärrystä.

6. Nämä ovat Jumalan tunnusmerkkejä, jotka Me ilmoitamme sinulle totuudessa, mutta mihin sanomaan uskoisivat he Jumalan ja Hänen ilmoitustensa jälkeen?

7. Voi kaikkia syntisiä valehtelijoita,

8. jotka kuulevat Jumalan ilmoitukset lausuttavan itselleen, mutta sitten ylpeydessään paatuvat eivätkä ole niitä kuulevinaan! Julista siis heille sanoma tuskallisesta rangaistuksesta!

9. Ja kun he saavat kuulla jonkin ilmoituksistamme, tekevät he siitä pilkkaa; nämä tulevat saamaan häpeällisen rangaistuksen.

10. Heidän edessään on helvetti, ja siellä heitä ei lainkaan hyödytä se, mitä he ovat itselleen hankkineet, eivätkä ne, joita he Jumalan sijaan ottivat suojelijoikseen. Heitä odottaa hirveä rangaistus.

11. Tämä on oikea johdatus, ja niillä, jotka kieltävät Herransa ilmoitukset, on oleva tuskallinen rangaistus.

12. Jumala saattoi meren palvelemaan teitä, niin että alukset purjehtivat sitä myöten Hänen käskynsä mukaan, jotta te etsisitte Hänen armoaan ja antaisitte Hänelle kiitoksen.

13. Hän on myös tehnyt alamaiseksenne kaiken, mitä on taivaissa ja maan päällä: totisesti on tässä tunnusmerkkejä ihmisille jotka ajattelevat.

14. Sano uskoville, että he antaisivat anteeksi niille, jotka eivät pelkää Jumalan päivää, jolloin Hän palkitsee ihmiset heidän ansioittensa mukaan.

15. Jos joku tekee hyvää, koituu se hänen oman sielunsa parhaaksi, ja jos joku tekee pahaa, tulee siitä hänelle itselleen vahinkoa; sitten saatetaan teidät takaisin Herranne tykö.

16. Totisesti annoimme Israelin lapsille Pyhän Kirjan, viisauden ja profeetankutsumuksen, jakelimme heille hyvyyttä ja asetimme heidät muiden kansojen edelle.

17. Me annoimme heille myös selvät todistukset, ja he olivat erimielisiä ja toisille kateellisia vasta päästyään osallisiksi tiedosta; totisesti Herrasi on tuomitseva heidät ylösnousemuksen päivänä siitä, mistä he kiistelivät.

18. Sitten annoimme sinun seurata määrättyä suuntaa; noudata siis sitä äläkä niiden alhaisia toiveita, jotka ovat tietoa vailla!

19. Totisesti he eivät hyödytä sinua vähintäkään Jumalan edessä; jumalattomat ovat toistensa ystäviä, mutta Jumala on niiden ystävä, jotka karttavat pahaa.

20. Nämä ovat selviä todisteita ihmisille, opastus ja armo niille, joilla on varmuus.

21. Luulevatko ne, jotka ovat tehneet pahoja töitä, että kohtelen heitä samoin kuin niitä, jotka uskovat ja tekevät hyviä töitä, ja että elämä ja kuolema heille tulee olemaan samanlainen? Kehno on heidän arvostelunsa.

22. Jumala loi taivaat ja maan totuutta noudattaen, niin että jokainen sielu palkittaisiin ansionsa mukaan ja ettei kenellekään tehtäisi vääryyttä.

23. Mitä ajattelet ihmisestä, joka pitää alhaista haluaan jumalanaan ja jonka Jumala tietäen antaa harhautua, jonka korvat ja sydämen Hän sinetöi ja jonka silmät Hän peittää verholla? Kuka voi ohjata häntä paitsi Jumala? Ettekö siis tahdo noudattaa kehoitusta?

24. He sanovat myös: »Ei ole olemassa muuta kuin tämä maallinen elämämme; me elämme ja kuolemme, ja mikään muu kuin aika ei hävitä meitä.» Mutta siitä heillä ei ole mitään tietoa, he ainoastaan lausuvat arveluja.

25. Ja kun selvät ilmoituksemme sanellaan heille, on heidän vastaväitteinänsä vain tämä: »Herättäkää meille isämme takaisin, jos puhutte totta!»

26. Sano: »Jumala antaa teille elämän, sitten lähettää Hän teille kuoleman ja sitten kokoaa Hän teidät ylösnousemuksen päivänä. Tämä on varma, mutta useimmilla ihmisillä ei ole siitä tietoa.»

27. Jumalan on valta taivaassa ja maan päällä, ja sinä päivänä, jolloin hetki tulee, sinä päivänä hukkuvat ne, jotka harjoittavat vääryyttä.

28. Sinä saat nähdä kaikkien kansojen notkistavan polvensa; jokainen kansa kutsutaan pyhän kirjansa ääreen. »Tänä päivänä saatte palkan siitä, mitä olette tehneet.

29. Tämä Meidän Kirjamme sanoo teistä totuuden; totisesti, Me kirjoitimme tekonne muistiin.»

30. Mitä tulee niihin, jotka uskoivat ja tekivät hyviä töitä, ne heidän Herransa sulkee armoonsa; tämä on ylin autuus.

31. Mitä taas tulee niihin, jotka eivät uskoneet, niin »eikö Minun ilmoituksiani ole luettu teille? Mutta te olitte ylpeitä, niin, te olitte syntisiä ihmisiä.»

32. Ja kun sanottiin: »Jumalan lupaus on totisesti vanhurskas eikä tuomionhetkestä ole epäilystä», sanoitte te: »Me emme tiedä, millainen hetki se on; me emme luule sen koittavan, sillä se on vain ennakkoluuloa, eikä meillä ole siitä lainkaan varmuutta.»

33. Mutta paha, mitä he ovat tehneet, tulee heille selväksi, ja se, mitä he pilkkasivat, on kohdistuva heihin itseensä.

34. Ja heille sanotaan: »Tänään Me hylkäämme teidät, niinkuin te olitte välinpitämättömiä tämän päivän tulemisesta. Teidän olinpaikkanne on tuli, ja siellä teillä ei ole ketään auttajaa.

35. Näin käy sentähden, että te piditte Jumalan ilmoituksia pilkkana ja että maallinen elämä on houkutellut teidät harhaan.» Mutta tuona päivänä ei heitä vapahdeta eikä heille osoiteta lempeyttä.

36. Jumalalle kuuluu kaikki kiitos, taivaitten Herralle, maan Herralle, maailmojen Herralle!

37. Hänen on kunnia taivaassa ja maan päällä: Hän on mahtava, viisas.

SURA 46. AL-AHQAF (HIEKKAKUNNAIDEN SUURA)

Aloitan JUMALAN, laupiaan Armahtajan, nimeen.

1. Ylistetty, kunnian Jumala.

2. Pyhän Kirjan ilmoitus on saatu Jumalalta, mahtavalta, viisaalta.

3. Me olemme luonut taivaat ja maan ja mitä niiden välillä on vain totuudessa ja määrätyksi ajaksi, mutta ne, jotka ovat epäuskoisia, kääntyvät pois saamistaan varoituksista.

4. Sano: »Oletteko ajatelleet niitä, joita avuksenne huudatte Jumalan sijasta? Osoittakaa minulle, kuinka suuren osan ne ovat luoneet maasta! Tai onko heillä osuutta taivaisiin? Tuokaa minulle kirja, joka on ilmoitettu ennen tätä, tai rippeitä tiedosta, jos rakastatte totuutta!»

5. Kuka erehtyy enemmän kuin se, joka Jumalan asemesta kutsuu niitä, jotka eivät ennen ylösnousemuksen päivää vastaa hänelle eivätkä huoli hänen kutsustaan?

6. Ja kun ihmiset kootaan yhteen, tulee heistä näiden vihamiehiä ja he kieltävät näiden palvoneen heitä.

7. Ja vaikka tunnusmerkkimme selvästi luetaan heille, väittävät epäuskoiset totuudesta, kun se tulee heidän osakseen: »Tämä on selvää noituutta.»

8. Tai he sanovat: »Hän on keksinyt sen». Sano: »Jos minä olen keksinyt sen, ette te voi enää auttaa minua Jumalan edessä. Hän tietää parhaiten, mitä olette siitä uskotelleet. Hän on pätevä todistaja minun ja teidän asiassanne; niin, Hän antaa anteeksi ja on armollinen.

9. Sano: »Minä en ole sananjulistajista ensimmäinen enkä tiedä, mitä tulee tapahtumaan minulle tai teille; minä noudatan vain sitä, mikä on ilmoitettu minulle, ja olen vain julkinen varoittaja.»

10. Sano: »Oletteko ajatelleet, että se tulee Jumalalta ja että te ette usko siihen, mutta eräs todistaja Israelin lasten joukosta on todistanut sen oikeaksi; hän uskoi, mutta te olette ylpeitä.» Totisesti, Jumala ei kaitse jumalatonta kansaa.

11. Epäuskoiset sanovat uskovaisista: »Jos koraanissa olisi ollut jotakin hyvää, eivät he sen omaksumisessa olisi päässeet meistä edelle», ja koska he eivät tahdo antaa sen ohjata itseään oikeaan, he sanovat: »Se sisältää vain vanhoja valhetaruja.»

12. Ennen sitä oli jo Mooseksen kirja oppaana ja armonosoituksena, ja tämä kirja vahvistaa sen arabian kielellä, varoitukseksi niille, jotka tekevät vääryyttä, ja hyvänä sanomana niille, joiden teot ovat hyviä.

13. Totisesti niillä, jotka sanovat: »Jumala on Herramme» ja pysyvät oikealla tiellä, ei ole pelkoa eikä heidän tarvitse murehtia.

14. Heistä tulee paratiisin asukkaita ikuisiksi ajoiksi palkaksi siitä, mitä he tekivät.

15. Me olemme myös käskenyt ihmisen tehdä hyvää vanhemmilleen; hänen äitinsä on kantanut hänet tuskalla ja synnyttänyt hänet kivulla, ja kantaminen ja vieroittaminen kestää kolmekymmentä kuukautta; ja kun hän saavuttaa kypsyysiän ja täyttää neljäkymmentä vuotta, hän sanoo: »Herra, suo minun olla kiitollinen siitä armosta, jota olet osoittanut minulle ja vanhemmilleni, suo että pystyisin hyviin tekoihin, jotka miellyttävät Sinua, ja salli kaiken koitua jälkeläisteni parhaaksi; totisesti, minä turvaan Sinuun ja kuulun Sinun alamaisiisi.»

16. Näiltä vastaanotamme parhaan, mitä he ovat tehneet, ja annamme anteeksi heidän pahat tekonsa, koska he kuuluvat paratiisin asukkaisiin sen vanhurskaan lupauksen mukaan, mikä heille on annettu.

17. Mutta jos joku sanoo vanhemmilleen: »Häpeä teille! Kuinka lupaatte minulle, että minut herätetään henkiin, kun jo muut sukupolvet ovat kuolleet ennen minua?» niin että he kumpikin huutavat Jumalalta apua: »Voi sinua! Usko, Jumalan lupaus on totisesti varma» ja hän vastaa: »Nämä ovat vain muinaistaruja»,

18. niin juuri tällaiset ovat niitä, joiden suhteen on käynyt toteen ennustus dzinneistä ja ihmispolvista, jotka ovat kuolleet jo ennen heitä; totisesti ovat he tuhon omat.

19. Jokaista varten on olemassa eri asteita, aina sen mukaan, mitä he ovat tehneet, jotta minä saattaisin maksaa heille täyden palkan teoistaan, ilman että kukaan kärsisi vääryyttä.

20. Sinä päivänä, jolloin epäuskoiset saatetaan tulen eteen, kuuluu sana: »Te tuhlasitte kaiken hyvän maallisessa elämässänne, nauttien siitä lyhyen ajan, mutta tänään palkitaan teidät masentavalla kurituksella, sentähden että olitte ilman syytä ylpeitä maan päällä ja teitte syntiä.

21. Muistakaa Aadin veljeä, kun hän varoitti kansaansa hiekkakunnailla - ja varoittajia on totisesti ollut sekä ennen häntä että hänen jälkeensä - sanoen: »Älkää palvelko ketään muuta kuin Jumalaa! Totisesti pelkään puolestanne kauhun päivän rangaistusta.»

22. He vastasivat: »Oletko tullut luoksemme kääntääksesi meidät pois jumalistamme? Näytä sitten meille se, millä meitä peloittelet, jos olet niitä, jotka pysyvät totuudessa.»

23. Silloin hän sanoi: »Vain Jumalalla on tieto, ja minä julistan teille sanomaa, mikä on lähetetty mukanani, mutta huomaan, että olette ymmärtämätöntä kansaa.»

24. Ja kun he näkivät pilven ilmestyvän taivaalle ja lähestyvän heidän laaksojaan, he sanoivat: »Se on pilvi, joka antaa meille sadetta.» - »Ei, se on se, mitä te halusitte jouduttaa, tuulenpuuska, joka tuo mukanaan tuskallisen rangaistuksen

25. ja joka hävittää kaiken Herran käskystä.» Ja niin ei heistä seuraavana aamuna näkynyt muuta kuin heidän asumuksensa; näin Me palkitsemme syntisiä ihmisiä.

26. Tosiaan Me annoimme heille vallan, jota emme ole antanut teille, ja Me annoimme heille kuulon, näön ja sydämen, mutta heidän korvansa, silmänsä ja sydämensä eivät hyödyttäneet heitä vähääkään, koska he kielsivät Jumalan ilmoitukset, ja se, mitä he pilkkasivat, kohtasi heidät.

27. Olemme todella hävittänyt ympärillänne olevat kaupungit, ja Me uudistamme ilmoituksemme, jotta he kääntyisivät.

28. Mutta miksi eivät heitä sitten auttaneet ne, joita he pitivät Jumalan ohella jumalina ja välimiehinä? Ei, he ovat pettäneet heidät; tämä oli heidän valheensa ja väärennyksensä.

29. Ja kun Me ohjasimme osan dzinneistä sinun luoksesi kuulemaan Koraania, sanoivat he tultuaan paikalle: »Kuunnelkaa tarkasti!» ja kun se oli lopussa, palasivat he kansansa luo varoittamaan sitä.

30. He sanoivat: »Kansalaisemme, me olemme kuulleet Kirjaa, joka on ilmoitettu Mooseksen jälkeen ja joka vahvistaa sen, mitä oli ennen, johtaen totuuteen ja oikealle tielle.

31. Kansalaisemme, ottakaa vastaan jumalallinen kutsuja ja uskokaa Häneen, niin Hän antaa teille syntinne anteeksi ja suojelee teidät tuskallisesta rangaistuksesta.»

32. Sillä ne, jotka eivät ota vastaan Jumalan lähettilästä, eivät löydä maan päältä pakopaikkaa eikä heillä hänen sijastaan ole ketään suojelijaa. Nämä ovat selvästi harhaan johdettuja.

33. Eivätkö he ole ottaneet huomioon sitä, että Jumala, joka loi taivaat ja maan eikä väsynyt niitä luodessaan, voi antaa kuolleille elämän? Niin, Hän on totisesti kaikkivoipa.

34. Sinä päivänä, jolloin epäuskoiset viedään tulen eteen, kysytään: »Eikö kaikki ollut totta?» He vastaavat: »Kyllä, Herramme nimeen.» Silloin Hän sanoo: »Maistakaa siis rangaistustanne, koska olitte epäuskoisia!»

35. Kestäkää siis kärsivällisinä, niinkuin sananjulistajat kestivät, älkääkä kiirehtikö heidän tuomiotaan! Sinä päivänä, jolloin he näkevät, mitä heille on luvattu, heistä tuntuu siltä, kuin he eivät olisi odottaneet kauemmin kuin yhden tunnin päivästä. Riittäköön tämä varoitukseksi. Pitäisikö muitten tulla tuhotuiksi kuin syntisten ihmisten?

SURA 47. MUHAMMAD (MUHAMMADIN SUURA)

Aloitan JUMALAN, laupiaan Armahtajan, nimeen.

1. Jotka eivät usko, vaan kääntyvät pois Jumalan tieltä, niiden teot Hän tekee tyhjäksi.

2. Mutta jotka tekevät hyvää ja uskovat sen, mitä Muhammedille on ilmoitettu, joka on heidän Herraltaan saatu totuus, heidän pahat tekonsa Hän pyyhkii pois ja parantaa heidän asemansa.

3. Näin käy siksi, että epäuskoiset seuraavat valheen jälkiä ja uskovaiset noudattavat totuutta, joka tulee heidän Herraltaan. Näin Jumala asettaa ihmisille esikuvia.

4. Kun siis kohtaatte taistelussa uskottomat, niin nujertakaa heiltä niskat, niin että voitatte heidät! Sitten ottakaa heidät vangiksi ja jälkeenpäin joko suosiollisesti vapauttakaa heidät tai antakaa heidän lunastaa itsensä vapaiksi, kun sota on päättynyt! Niin on oleva. Jos Jumala olisi tahtonut, olisi Hän varmasti voinut kostaa heille, mutta näin Hän tahtoo koetella teitä toistenne avulla. Jotka saavat surmansa Jumalan tiellä, heidän tekojensa ei Hän millään muotoa salli raueta tyhjiin.

5. Hän ohjaa heitä ja parantaa heidän asemansa,

6. sekä antaa heidän päästä paratiisiin, jonka Hän on tehnyt heille tunnetuksi.

7. Jos uskovaiset autatte Jumalan asiaa, Hän auttaa teitä ja tukee askeleitanne.

8. Mutta niitä, jotka ovat epäuskoisia, odottaa tuho, ja Hän tekee tyhjäksi heidän työnsä.

9. Näin tapahtuu sentähden, että he ylenkatsoivat Jumalan ilmoituksia, ja niin Hän antaa heidän tekojensa raueta tyhjiin.

10. Eivätkö he ole matkanneet ympäri maata ja nähneet, minkälaisen lopun saivat ne, jotka elivät ennen heitä? Jumala saattoi heidät perikatoon, ja uskottomilla on oleva sama kohtalo.

11. Näin tapahtuu, koska Jumala on uskovien suojelija ja koska uskottomilla ei ole ketään suojelijaa.

12. Totisesti antaa Jumala niiden, jotka uskovat ja tekevät hyvää, käydä sisälle paratiisiin, jonka kautta joet virtaavat, mutta ne, jotka ovat epäuskoisia ja nauttivat ja syövät kuin elukat, heidän olinpaikkansa on tuli.

13. Miten monta kaupunkia olemmekaan tuhonnut, kaupunkeja, jotka olivat mahtavampia kuin se, joka on karkoittanut sinut, eikä niillä ollut ketään auttajaa.

14. Onko se, joka on saanut selvän todistuksen Herraltaan niiden kaltainen, joille pahat tekonsa ovat ihanat ja jotka noudattavat alhaisia halujaan.

15. Tällainen on kuvaus paratiisista, joka on luvattu niille, jotka karttavat pahaa: siellä on virtoja, joiden vesi ei samene, maitovirtoja, joiden maku ei muutu, viinivirtoja, suloisia juoda, ja kirkkaita hunajavirtoja. Ne, jotka siellä asuvat, saavat Herraltaan kaikenlaisia hedelmiä ja anteeksiannon. Ovatko he niinkuin ne, joilla on asuntona tuli ja jotka saavat juoda kiehuvaa vettä, niin että se raastaa rikki heidän sisuksensa?

16. Jotkut näistä tosin yrittävät kuunnella sinua, mutta kun he lähtevät luotasi, he sanovat niille, jotka ovat saaneet tiedon: »Mitä uutta hän sanoi?» Näiden sydämen Jumala on paaduttanut, ja he seuraavat alhaisia himojaan.

17. Mutta niille, jotka seuraavat oikeata suuntaa, Hän tuo johdatustaan runsaammin ja antaa heille varjeluksensa.

18. Mitä muuta epäuskoiset siis odottavat, kuin että hetki tulisi heille äkkiä? Nyt ovat todella sen enteet jo tulleet, mutta mitä apua heillä on kehoituksesta, kun hetki on tullut?

19. Tiedä siis, ettei ole muuta jumalaa kuin Jumala, ja pyydä anteeksiantoa synneistä itsellesi ja uskoville miehille ja naisille. Jumala tuntee paikan, mihin palaatte ja missä asuntonne on oleva.

20. Uskovaiset sanovat: »Miksi ei ole yhtään suuraa ilmoitettu?» Mutta kun selkeä suura ilmoitetaan ja siinä mainitaan taistelu, näet kuinka ne, joiden sydämessä on sairaus, katsovat sinuun niinkuin se, jonka valtaa kuoleman uupumus. Voi heitä silloin!

21. Kuuliaisuus ja lempeä sana sopisi heille paremmin; mutta kun asia on päätöksessä, olisi heille totisesti parempi, jos he pysyisivät Jumalalle uskollisina.

22. Mutta jos teillä olisi valta, tekisitte varmasti ilkitöitä ja katkoisitte sukulaisuussiteenne.

23. Nämä Jumala on kironnut ja saattanut kuuroiksi sekä sokaissut heidän silmänsä.

24. Eivätkö he siis tutkistele Koraania? Eivät, heidän sydämensä ovat lukitut.

25. Niille, jotka palaavat entiselleen sen jälkeen, kun selvä johdatus on heille annettu, on saatana totisesti tehnyt sen helpoksi asiaksi, ja Hän antaa heille vapaat kädet.

26. Sillä he sanovat salaa niille, jotka ylenkatsovat Jumalan ilmoituksia: »Me tahdomme totella teitä joissakin asioissa.» Mutta Jumala tuntee heidän salaisuutensa.

27. Mutta kuinka käy, kun enkelit tuovat heille kuoleman käskyn, lyöden heitä kasvoihin ja selkään?

28. Sillä he noudattavat sitä, mikä ei miellytä Jumalaa, vaan on Hänen tahtoaan vastaan; siksi Hän on tehnyt tyhjäksi heidän tekonsa.

29. Vai ajattelevatko ne, joiden sydämessä on sairaus, että Jumala ei tuo ilmi heidän ilkitöitään?

30. Ja jos Me tahtoisimme, niin olisimme voinut asettaa niin, että olisit totisesti tuntenut heidät tuntomerkeistään; ja totisesti sinä voit tuntea heidät puheestaan; niin, Jumala tuntee tekonne.

31. Totisesti koettelemme teitä siksi, kunnes olemme oppinut tuntemaan teistä ne, jotka ovat urhoollisia ja kestäviä, koettelemme, kunnes asianne on Meille ilmeinen.

32. Totisesti, ne, jotka eivät usko, vaan kääntyvät pois Jumalan tieltä vastustaen sananjulistajaa, sitten kun johdatus on heille ilmoitettu, ne eivät voi vahingoittaa Jumalaa millään tavoin, mutta Hän tekee tyhjäksi heidän tekonsa.

33. Te, jotka uskotte, totelkaa Jumalaa, olkaa kuuliaisia sananjulistajalle älkääkä saattako tekojanne raukeamaan!

34. Totisesti ne, jotka eivät usko, vaan hylkäävät Jumalan tien, kuolevat, koska he ovat epäuskoisia, eikä Jumala anna heille mitään anteeksi.

35. Älkää siis olko heikkoja anoen rauhaa, sillä te olette voitolla ja Jumala on kanssanne. Hän ei tee tekojanne mitättömiksi.

36. Maallinen elämä on vain turhaa ilvettä ja leikkiä, mutta jos te uskotte ja kartatte pahaa, Hän antaa teille palkkanne eikä kysy teiltä mitään tavaraa.

37. Jos Hän vaatisi teiltä sitä, te olisitte itaria ja Hän saattaisi pahuutenne ilmi.

38. Katso, te kuulutte niihin, jotka ovat kutsutut uhraamaan varojansa Jumalan asian edistämiseksi, mutta teidän joukossanne on kitsaita; ja jos joku on kitsas, se on vain hänen oman sielunsa vahingoksi. Jumalalta ei mitään puutu, mutta te tarvitsette Häntä, ja jos te käännytte pois, asettaa hän sijaanne toisia, jotka eivät ole niinkuin te.

SURA 48. AL-FATH (VOITON SUURA)

Aloitan JUMALAN, laupiaan Armahtajan, nimeen.

1. Totisesti olemme antanut sinulle ilmeisen voiton,

2. jotta Jumala antaisi sinulle anteeksi syntisi, sekä ne, jotka ovat ennen tehdyt, että ne, jotka ovat jäljellä, ja saattaisi armonsa täydelliseksi sinua kohtaan sekä johtaisi sinut oikealle tielle,

3. ja jotta Jumala voisi antaa sinulle mahtavaa apuaan.

4. Hän se lähetti rauhan uskovien sydämiin, jotta heidän uskonsa lisääntyisi - Jumalan ovat taivaitten ja maan sotajoukot, niin, Jumalan on tieto ja viisaus,

5. jotta Hän antaisi uskovain miesten ja naisten päästä paratiisiin, jonka kautta joet virtaavat, ja asua siellä ikuisesti, ja poistaisi heiltä heidän pahat tekonsa. Tämä on suuri autuus Jumalan luona.

6. Ja jotta Hän kurittaisi ulkokullatut ja monia jumalia palvelevat, sekä miehet että naiset, ne, joilla on huonoja ajatuksia Jumalasta. Heidän käy huonosti; Jumalan viha on heidän päällään, Hän on kironnut heidät ja valmistanut heitä varten helvetin. Kurja on se kokoontumispaikka.

7. Jumalalle kuuluvat sotajoukot taivaassa ja maan päällä. Jumala on mahtava, viisas.

8. Olemme totisesti lähettänyt sinut todistajana, hyvän sanoman viejänä ja varoittajana,

9. jotta uskoisitte Jumalaan ja Hänen sananjulistajaansa, tukisitte ja kunnioittaisitte häntä sekä julistaisitte Hänen kiitostaan aamuin ja illoin.

10. Totisesti, ne, jotka vannovat uskollisuutta sinulle, vannovat vain uskollisuutta Jumalalle. Jumalan käsi on heidän kättensä yllä. Sentähden, jos joku rikkoo valansa, hän rikkoo sen vain oman sielunsa vahingoksi, mutta joka täyttää sen, mitä on sopinut Jumalan kanssa, sille Hän antaa suuren palkinnon.

11. Ne erämaan asukkaat, jotka jäivät retkestä jälkeen, sanovat sinulle: »Omaisuutemme ja perheemme pidättivät meidät työssä, pyydä siis puolestamme anteeksi». He puhuvat kielellään sellaista, mitä ei ole heidän sydämessään. Sano: »Kuka voi torjua pois teistä mitään Jumalan päätöstä, joko Hän sitten tahtoo vahingoittaa teitä tai tehdä teille hyvää?» Ei, Jumalalla on tieto teoistanne.

12. Niin, te luulitte, että sananjulistaja ja uskovat eivät milloinkaan palaisi omiensa luo, ja tämä ajatus oli teille mieleinen, mutta te ajattelitte pahasti ja te olette perikatoon tuomittu kansa.

13. Jos joku ei usko Jumalaan ja Hänen sananjulistajaansa, Me olemme totisesti epäuskoisia varten varannut polttavan tulen.

14. Jumalan on valta taivaassa ja maan päällä. Hän armahtaa ja rankaisee ketä tahtoo; niin, Jumala on anteeksiantava, armollinen.

15. Jälkeen jäävät sanovat, kun te lähdette retkelle saalista ottamaan: »Antakaa meidän seurata teitä.» He tahtovat muuttaa Jumalan sanan. Sano: »Ette suinkaan saa seurata meitä; niin on Jumala sanonut.» Mutta he sanovat: »Ei, te kadehditte meitä.» Heillä on vain vähän ymmärrystä.

16. Sano jälkeen jääneille erämaan asukkaille: »Teidät kutsutaan pian taisteluun kansaa vastaan, jonka urhoollisuus on suuri; te taistelette heitä vastaan siksi kunnes he alistuvat. Jos te tottelette, Jumala antaa teille hyvän palkan, mutta jos käännytte pois, kuten ennen, Hän kurittaa teitä tuskallisella rangaistuksella.»

17. Mutta syytön on, joka sokeuden, rampuuden tai sairauden tähden jää kotiin; ja jos joku on kuuliainen Jumalalle ja Hänen sananjulistajalleen, Hän ottaa hänet paratiisiinsa, jossa virrat ovat vuolaat, mutta sitä, joka kääntyy pois, Hän rankaisee tuskallisella kuritukseella.

18. Totisesti oli Jumala tyytyväinen uskoviin, kun he vannoivat sinulle uskollisuutta puun alla; Hän tiesi, mitä oli heidän sydämissään, ja lähetti heille rauhan sekä palkitsi heidät pikaisella voitolla

19. ja runsaalla saaliilla, jonka he ottivat. Jumala on mahtava, viisas.

20. Jumala lupasi teille paljon saalista, jota tulisitte ottamaan, sitten Hän antoi tätä pikaisesti teille ja pidätti teistä ihmisten kädet; tämän Hän teki, jotta se olisi merkki uskoville ja jotta Hän johtaisi teitä oikealla polulla.

21. Muutakin saalista, jota vielä ette ole voineet saada, Jumala on varannut; totisesti, Jumala on kaikkivoipa.

22. Jos ne, jotka eivät usko, olisivat taistelleet teitä vastaan, he varmasti olisivat peräytyneet, ja sitten heillä ei olisi ollut ketään suojelijaa eikä auttajaa.

23. Sellainen on Jumalan käsky, jota on todella noudatettu jo aikaisemminkin, etkä sinä ole löytävä Jumalan käskyä toiseksi muuttuneena.

24. Hän pidätti heidän kätensä teistä ja teidän kätenne heistä Mekan laaksossa annettuaan teille voiton heistä; niin, Jumala näkee, mitä teette.

25. Juuri he eivät uskoneet, vaan pidättivät teidät pyhästä temppelistä sekä uhrista, joka oli estetty saapumasta määräpaikkaansa; ellei heidän joukossaan olisi ollut uskovia miehiä ja naisia, jotka te tietämättömyydessänne olisitte saattaneet tallata jalkoihinne ja näin tahtomattanne tehdä itsenne syypäiksi rikokseen, emme olisi pidättänyt kättänne heistä. Näin tapahtui, jotta Jumala saattaisi sulkea armoonsa kenet tahtoo. Jos he olisivat olleet kaukana hajallaan toisistansa, Me olisimme totisesti kurittanut epäuskoisia heidän joukossaan tuskallisella rangaistuksella.

26. Ne, jotka eivät uskoneet, kantoivat sydämissään tietämättömyyden ynseyttä, mutta Jumala lähetti rauhansa sananjulistajalleen ja uskoville ja käski heitä pitämään sanansa ja karttamaan pahaa, mihin he olivat oikeutettuja ja soveliaita. Jumala on kaikkitietävä.

27. Jumala on antanut sananjulistajansa näyn täyttyä. Te tulette varmasti astumaan sisään pyhään temppeliin, jos Jumala niin tahtoo, turvassa, pää ajettuna ja hiukset leikattuina, pelkoa tuntematta, sillä Hän tietää, mitä te ette tiedä, ja niin on Hän hankkinut teille pikaisen voiton.

28. Hän lähetti sananjulistajansa, mukanaan ohjeet ja totuuden uskonto, saattamaan tämän voittoon kaikkien muiden uskontojen rinnalla; niin, Jumala on pätevä todistaja.

29. Muhammed on Jumalan sananjulistaja, ja ne, jotka ovat hänen kanssaan, ovat järkähtämättömiä uskottomille, mutta laupiaita toisiaan kohtaan. Sinä olet näkevä heidän kumartuvan ja polvistuvan, anoen armoa ja suosiota Jumalalta, ja heillä on merkkejä kasvoissaan paljosta maahan kumartamisesta. Niin kuvataan heitä Toorassa. Ja evankeliumissa he ovat kuin siemenkylvö, mikä työntää esiin vesojaan ja sitten voimistuttaa niitä, niin että ne tulevat vahvoiksi ja ovat lujasti kiinni varsissa ilahduttaen kylvömiehiä, jotta se ärsyttäisi epäuskoisia. Jumala on luvannut niille, jotka uskovat ja tekevät hyvää, anteeksiannon ja suuren palkinnon.

SURA 49. AL-HUJURAAT (SISÄHUONEIDENSUURA)

Aloitan JUMALAN, laupiaan Armahtajan, nimeen.

1. Te, jotka uskotte, älkää estäkö Jumalan ja Hänen sananjulistajansa läsnäoloa, vaan pitäkää huoli velvollisuudestanne Jumalaa kohtaan. Totisesti, Jumala on kuuleva, tietävä.

2. Te, jotka uskotte, älkää korottako ääntänne profeetan äänen yli älkääkä puhuko hänelle niin äänekkäästi, kuin puhutte toinen toisillenne, jotta tekojanne ei huomaamattanne tehtäisi tyhjiksi.

3. Totisesti ne, jotka alentavat äänensä Jumalan sananjulistajan edessä, ovat niitä, joiden sydäntä Jumala on koetellut pahan vastustamisessa; he saavat anteeksiannon ja suuren palkinnon.

4. Useimmat niistä, jotka kutsuvat sinua pois sisähuoneista, ovat totisesti ymmärrystä vailla.

5. Ja jos he odottaisivat kärsivällisesti siksi, kunnes sinä tulet heidän luokseen, olisi se varmasti heille parempi; niin, Jumala on anteeksiantavainen, armollinen.

6. Te uskovaiset, jos jumalaton ihminen tulee luoksenne tuoden jonkin sanoman, niin tutkikaa sitä tarkoin, ettette tietämättänne vahingoittaisi ihmisiä ja sitten saisi katua, mitä olette tehneet.

7. Tietäkää, että keskuudessanne on Jumalan sananjulistaja! Jos hän tottelisi teitä monessa asiassa, te totisesti joutuisitte ahdinkoon, mutta Jumala on tehnyt uskon teille rakkaaksi ja saattanut sen sydämissänne ihanaksi. Hän on myös tehnyt teille epäuskon, rikkomuksen ja tottelemattomuuden inhottavaksi, nämä ovat oikean tien seuraajia

8. Jumalan armosta ja suosiosta; Jumalan on tieto, viisaus.

9. Ja jos kaksi uskovaisten ryhmää joutuu riitaan, tehkää sovinto heidän välilleen. Mutta jos toinen niistä menettelee väärin toista kohtaan, taistelkaa väärintekijää vastaan siksi, kunnes hän jälleen mukautuu Jumalan käskyyn; jos hän taipuu tähän, tehkää heidän välillään oikeudenmukainen sovinto ja toimikaa tasapuolisesti. Totisesti, Jumala rakastaa niitä, jotka noudattavat oikeutta.

10. Uskovaiset ovat veljiä; tehkää sentähden sovinto veljienne kanssa ja huolehtikaa velvollisuudestanne Jumalaa kohtaan, jotta armo tulisi osaksenne.

11. Te, jotka uskotte, älkää antako ihmisten nauraa toisilleen, olkoonpa, että he ovat näitä parempia; älkööt naiset naurako toisille naisille, vaikka olisivatkin parempia kuin nämä. Älkää etsikö vikoja toisistanne älkääkä kutsuko toisianne pilkkanimillä. Kurjaa on joutua huonoon huutoon, uskon omaksumisen jälkeen, ja ne, jotka eivät käänny, ovat jumalattomia.

12. Te, jotka uskotte, karttakaa pahoja luuloja, sillä epäileminen on totisesti joissakin tapauksissa synti. Älkää vakoilko älkääkä panetelko toisianne! Haluaako joku teistä syödä kuolleen veljensä lihaa? Sitä kyllä inhoatte. Huolehtikaa velvollisuuksistanne Jumalaa kohtaan! Jumala on armahtavainen ja laupias.

13. Ihmiset, Me olemme totisesti luonut teidät miehestä ja naisesta ja jakanut teidät heimoihin ja sukuihin, jotta tuntisitte toinen toisenne. Arvokkain teistä Jumalan tykönä on se, joka parhaiten pitää huolen velvollisuudestaan. Jumala on totisesti tietävä, tajuava.

14. Erämaan asukkaat sanovat: »Me uskomme»; sano: »Te ette usko, vaan sanotte: 'Alistumme', mutta usko ei ole vielä voittanut sydämiänne. Kuitenkin, jos te tottelette Jumalaa ja Hänen sananjulistajaansa, Hän ei ota teoistanne mitään pois. Totisesti on Jumala anteeksiantava ja laupias.»

15. Uskovaisia ovat vain ne, jotka uskovat Jumalaan ja Hänen sananjulistajaansa eivätkä epäile, vaan panevat alttiiksi omaisuutensa ja henkensä ponnistellessaan Jumalan tiellä; nämä ovat vanhurskaita.

16. Sano: »Tekö saatatte Jumalan tietoon uskontonne, vaikka Jumala tietää kaiken, mitä on taivaassa ja maan päällä? Jumala on kaikkitietävä.»

17. He luulevat saattavansa sinut kiitollisuuden velkaan kääntymällä muslimeiksi. Sano: »Älkää sitoko minua velvoituksiin islaamillanne. Ei, pikemmin olette te velkaa Jumalalle siitä, että Hän ohjaa teidät uskoon, jos rakastatte totuutta.»

18. Jumala tuntee totisesti näkymättömät asiat taivaassa ja maan päällä; Jumala näkee, mitä te teette.

SURA 50. QAAF (QAAF:N SUURA)

Aloitan JUMALAN, laupiaan Armahtajan, nimeen.

1. Kaikkivoipa Jumala ja ylevä Koraani.

2. He ihmettelevät, että heille on tullut varoittaja heidän omasta keskuudestaan, ja epäuskoiset sanovat: »Olisi ihmeellistä,

3. että kuoltuamme ja muututtuamme tomuksi jälleen ylösnousisimme. Se olisi ihmeellinen paluu.»

4. Mehän tiedämme, minkä verran heistä jää maan omaksi, sillä meillä on kirjoitus, joka sisältää kaiken.

5. Ei, he hylkäsivät totuuden, kun se tuli heille, niin että he nyt ovat sekasorron tilassa.

6. Eivätkö he siis katso ylös taivaaseen nähdäkseen, miten Me olemme sen rakentanut ja koristanut, niin että siinä ei ole mitään vajaata?

7. Ja maan Me olemme avartanut sekä sijoittanut siihen vuoria ja kasvattanut siinä kaikenlaisia kauniita kasveja

8. antaaksemme ymmärryksen ja kehoituksen jokaiselle Jumalan puoleen kääntyvälle palvelijalle.

9. Me lähetämme myös pilvistä siunatun sateen ja sillä kasvatamme puutarhat ja viljan, joka korjataan,

10. kookkaat palmut, hedelmäkimput oksissa toinen toisensa yläpuolella

11. ravinnoksi palvelijoilleni, ja siten annamme elämän kuivaneelle maalle. Sellainen on ylösnousemus.

12. Ennen heitä Nooan kansa, Ar-Rassin asukkaat, Tamuud,

13. Aad, Farao ja Lootin veljet hylkäsivät profeetat;

14. ja viidakon asukkaat sekä Tuuban kansa; kaikki he hylkäsivät sananjulistajani, mutta silloin uhkaukseni kävi toteen.

15. Väsyimmekö ensimmäisessä luomisessa? Kuitenkin he epäilevät uutta luomista.

16. Totisesti Me olemme luonut ihmisen ja tiedämme, mitä hänen sielunsa hänelle kuiskaa, ja olemme lähempänä häntä kuin hänen oma elinsuonensa.

17. On kaksi kuuntelijaa, jotka istuvat oikealla ja vasemmalla puolella kuunnellen.

18. Eikä ihminen lausu sanaakaan hänen lähettyvillään olevan tarkkaajan kuulematta.

19. Ja kuoleman hourailu on tuleva ilmaisten totuuden: »Tämä oli se päivä, jota kavahditte.»

20. Ja pasuunaan puhalletaan; se on uhkausten ja lupauksen päivä.

21. Ja joka sielu on tuleva seurassaan kiihoittaja ja todistaja.

22. »Totisesti et ole tästä päivästä välittänyt, mutta nyt olemme poistanut verhon silmiltäsi, niin että näkösi tänään on tarkka.»

23. Ja hänen seuralaisensa sanoo: »Tässä on se, mitä minulla on valmiina.»

24. »Heittäkää alas helvettiin jokainen kiittämätön ja kapinallinen,

25. hyvän kieltäjä, rajain ylittäjä, epäilijä,

26. joka asettaa muita Jumalan rinnalle! Heittäkää hänet kauheaan kidutukseen!»

27. Hänen seuralaisensa sanoo: »Herra, en ole vietellyt häntä, vaan hän itse oli suuresti eksynyt.»

28. Hän vastaa: »Älkää kiistelkö Minun luonani! Olen totisesti varoittanut teitä etukäteen.»

29. Minun sanani ei muutu, enkä Minä tee vääryyttä palvelijoilleni.»

30. Sinä päivänä Me sanomme helvetille: »Oletko täynnä?» ja se vastaa: »Tuleeko vielä lisää?»

31. Ja paratiisi lähestyy niitä, jotka pahaa karttavat.

32. Tämä on se, mitä teille luvattiin, jokaiselle, joka usein kääntyy Jumalan puoleen ja pitää Hänen käskynsä,

33. joka pelkää laupiasta Jumalaa salaisestikin ja lähestyy Häntä katuvaisin sydämin.

34. Astukaa sisään rauhassa! Tämä on ikuisuuden päivä.»

35. He saavat siellä mitä toivovat ja Meidän luonamme vielä enemmän.

36. Kuinka monet sukupolvet ennen heitä tuhosimmekaan, sukupolvet, jotka olivat mahtavampia kuin he. Kiertäkää maita, niin näette, onko mitään turvapaikkaa minun kostoltani.

37. Totisesti tämä on riittävä muistutus sille, jolla on ymmärtäväinen sydän ja joka käyttää kuuloaan ja näkee omilla silmillään.

38. Totisesti Me olemme kuudessa päivässä luonut taivaat ja maan ja mitä on niiden välillä, eikä väsymys vähääkään vaivannut meitä.

39. Kestä sentähden kärsivällisesti, mitä he sanovat, ja ylistä ja kiitä Herraa ennen sekä auringon nousua että sen laskua.

40. Ylistä Häntä yöllä ja rukouksen jälkeen,

41. ja kuunnelkaa sinä päivänä, jolloin kutsuja kutsuu lähellänne,

42. päivänä, jolloin he kuulevat totuuden huudon. Se on ylösnousemuksen päivä.

43. Totisesti, Meistä on elämä ja kuolema lähtöisin ja Meidän luoksemme kaikki palaa.

44. Päivänä, jolloin maa repeää heidän allaan, he kiirehtivät; silloin tapahtuu kokoaminen, mikä on Meille helppoa.

45. Me tiedämme parhaiten, mitä he sanovat, ja sinä et ole heidän hallitsijansa. Muistuta siis Koraanin avulla sitä, joka pelkää uhkaustani.

SURA 51. ADH-DHARIYAT (TUHLAAJIENSUURA)

Aloitan JUMALAN, laupiaan Armahtajan, nimeen.

1. Katso niitä, jotka tuhlaavat hajalle viskoen,

2. niitä, jotka taakkaa kantavat,

3. niitä, joiden kulku on kevyttä,

4. niitä, jotka jakelevat määräyksiä.

5. Se, millä teitä uhataan, on totista totta,

6. ja tuomion täytyy totisesti tulla.

7. Katso taivasta, tähtiratainsa täyttämää.

8. Totisesti te riitelette puhuessanne toistenne kanssa.

9. Mutta vain se kääntyy uskosta pois, joka tahtoo kääntyä.

10. Kirotut olkoot valehtelijat,

11. jotka tietämättömyytensä kuilussa eivät mistään välitä.

12. He kysyvät: »Milloin tulee tuomion päivä?»

13. Se on päivä, jolloin heidät tulessa koetellaan.

14. Maistakaa nyt rangaistustanne. Tätä halusitte jouduttaa.

15. Totisesti ovat ne, jotka pahaa karttavat, kerran puutarhoissa ja lähteitten partaalla

16. ottaen vastaan, mitä heidän Herransa heille antaa. Totisesti tekivät he sitä ennen hyviä tekoja.

17. Vähän nukkuivat he yleensä yöllä,

18. ja aamulla he anoivat anteeksiantoa,

19. heidän omaisuudestaan riitti sopiva osa anojalle ja avuttomalle.

20. Maan päällä on tunnusmerkkejä niille, joilla on varmuus;

21. niin myöskin omissa sieluissanne. Ettekö siis näe niitä?

22. Ja taivaassa on ravintonne sekä se, mikä teille on luvattu.

23. Taivaitten ja maan Herran nimessä. Tämä on totisesti totuus, yhtä varma kuin teidän vakuutuksenne.

24. Onko sinulle tullut sanoma Aabrahamin kunnioitetuista vieraista?

25. He astuivat sisään hänen luokseen ja sanoivat: »Rauha!» Ja hän vastasi: »Rauha, olette vieraita ihmisiä.»

26. Ja hän hiipi salaa perheensä luokse ja palasi tuoden mukanaan juottovasikan,

27. jonka hän asetti heidän eteensä sanoen: »Ettekö tahdo syödä?»

28. Ja hän alkoi pelätä heitä, mutta he sanoivat: »Älä pelkää», ja he ilmoittivat hänelle ilosanoman viisaan pojan syntymästä.

29. Silloin tuli hänen vaimonsa paikalle suuren murheen vallassa, löi kasvoihinsa ja sanoi: »Vanha hedelmätön nainen.»

30. He sanoivat: »Sanomamme on Herraltasi, Hänen on totisesti viisaus ja tieto».

31. Ja Aabraham sanoi: »Mikä on asianne, viestintuojat?»

32. He vastasivat: »Meidät on totisesti lähetetty syntisten ihmisten luo,

33. heittämään heidän päälleen tiilikiviä,

34. jotka Herrasi on varannut jumalattomille,

35. ja Me olemme erottanut heistä pois ne, jotka uskoivat,

36. Mutta Me emme löytänyt enempää kuin yhden Jumalalle alamaisen suvun.»

37. Me jätimme merkin niitä varten, jotka pelkäävät tuskallista rangaistusta.

38. Kun lähetimme Mooseksen Faraon luo selvin valtuuksin,

39. niin tämä mahtavuudessaan käänsi hänelle selkänsä ja sanoi: »Noita tai hullu.»

40. Me tartuimme häneen ja hänen sotajoukkoihinsa ja paiskasimme heidät mereen, koska hänen tekonsa oli rangaistava.

41. Ja Aadia vastaan Me päästimme tuhoavan tuulen,

42. joka ei sinne, missä puhalsi, jättänyt mitään jälkeensä, vaan muutti kaiken tuhaksi.

43. Ja Tamuudille sanottiin: »Nauttikaa hetkinen!»

44. Mutta he kapinoivat Herransa käskyä vastaan, ja niin iski heihin heidän nähtensä ukkonen.

45. Eivätkä he kyenneet nousemaan ylös eivätkä puolustautumaan.

46. Ja Nooan kansan tuhosimme jo aikaisemmin. Totisesti, he olivat syntisiä ihmisiä.

47. Ja taivaan olemme Me voimallamme kohottanut korkealle ja totisesti tehnyt sen laajaksi.

48. Maan olemme tehnyt suureksi ja avaraksi. Ja kuinka hyvin olemmekaan sen avartanut!

49. Kaikkea olemme luonut kaksittain, jotta ottaisitte vaarin.

50. Paetkaa Jumalan luo! Minä olen totisesti Jumalan lähettämä julkinen varoittajanne.

51. Älkää asettako Jumalan rinnalle muuta jumalaa. Minä olen totisesti Hänen teitä varten lähettämänsä julkinen varoittaja.

52. Ei yksikään sananjulistaja ole tullut niiden luokse, jotka ennen heitä elivät, heidän sanomattansa: »Noita tai hullu.»

53. Ovatko he antaneet tämän toisilleen perinnöksi? Totisesti, he ovat väärämielisiä ihmisiä.

54. Käänny siis pois heistä, niin ei tätä lueta sinulle viaksi.

55. Ja jatka kehoituksiasi, sillä totisesti muistutus koituu uskovien hyödyksi.

56. Olen luonut henkiolennot ja ihmiset vain palvelemaan Itseäni.

57. En halua heiltä mitään ravintoa enkä vaadi, että he ruokkisivat Minua.

58. Jumala on totisesti ravinnon jakaja, Herra, jonka on valta ja voima.

59. Niin on totisesti jumalattomilla oleva sama osa kuin heidän kaltaisillaan; heidän ei sentähden tarvitse pyytää Minua jouduttamaan asiaa.

60. Voi siis niitä, jotka eivät usko, sen päivän takia, joka heitä uhkaa.

SURA 52. AT-TUUR (VUOREN SUURA)

Aloitan JUMALAN, laupiaan Armahtajan, nimeen.

1. Nimeen Vuoren

2. ja Pyhän Kirjan,

3. joka on kirjoitettu levitetylle pergamentille,

4. ja temppelin, johon pyhiinvaelletaan,

5. nimeen korkean taivaan laen

6. ja aavan meren,

7. totisesti, Herrasi rangaistus on tuleva;

8. kukaan ei voi sitä välttää.

9. Päivänä, jolloin taivas vavahtaa paikaltaan

10. ja vuoret siirtyvät,

11. voi tuona päivänä niitä, jotka hylkäävät totuuden,

12. niitä, jotka ilkamoivat pitäen turhia puheita,

13. päivänä, jona heidät väkisin ajetaan helvetin tuleen!

14. »Tämä on se tuli, jota te piditte keksintönä.

15. Onko se noituutta vai ettekö näe?

16. Käykää sinne ja kestäkää se tai olkaa kestämättä, se on teille yhdentekevää. Te saatte palkan vain siitä, mitä olette tehneet.»

17. Totisesti ovat ne, jotka karttavat pahaa, puutarhoissa ja autuudessa

18. iloiten Herransa antimista ja siitä, että heidän Herransa pelasti heidät palavan tulen kidutuksesta.

19. Syökää ja juokaa iloiten palkaksi siitä, mitä teitte.

20. He saavat levätä riveihin asetetuilla istuimilla, ja Minä yhdistän heidät puhtaisiin, tummasilmäisiin neitoihin,

21. ja ne, jotka uskovat ja joiden jälkeläiset seuraavat heitä uskossa, Me yhdistämme jälkeläisiiinsä, ja Me emme vähimmässäkään halvenna heidän töitään. Jokainen ihminen on vastuussa siitä, mitä hän on tehnyt.

22. Ja Me varustamme heidät yltäkylläisesti hedelmillä ja lihalla heidän toivomuksiensa mukaan.

23. He ojentavat siellä toisilleen pikarin ilman turhaa puhetta ja syntiä,

24. ja heidän ympärillään on nuorukaisia, kauniita kuin helmet kuoressaan.

25. ja muutamat heistä tekevät toisilleen kysymyksiä,

26. ja he sanovat: »Totisesti pelkäsimme ennen perheittemme vuoksi,

27. mutta Jumala on ollut meille armollinen, ja Hän on pelastanut meidät polttavan tuulen kurituksesta.»

28. Totisesti olemme vain Häntä kutsuneet avuksi; Hän on totisesti lempeä, armollinen.

29. Jatka sentähden kehoituksiasi, sillä Herrasi armosta sinä et ole noita etkä hullu.

30. Vai sanovatko he: »Runoniekka! Me odotamme mitä aika mukanansa tuo.»

31. Sano: »Odottakaa, sillä totisesti kuulun minäkin niihin, jotka odottavat.»

32. Käskeekö heidän järkensä heitä menettelemään näin? Vai ovatko he väärämielisiä ihmisiä?

33. Vai sanovatko he: »Hän on itse sepittänyt sen?» Niin, he eivät usko.

34. Antakoot he sitten itse samanlaisen ilmoituksen, jos rakastavat totuutta.

35. Onko heidät luotu tyhjästä vai ovatko he luojia?

36. Tai ovatko he luoneet taivaat ja maan? Ei, heillä ei ole varmuutta.

37. Tai onko heillä hallussaan Herransa aarteet, tai onko heille annettu ehdoton valta?

38. Tai onko heillä keinot, joilla voivat kuunnella? Tuokoot sitten kuuntelijat selvän todistuksen.

39. Tai onko Hänellä tyttäriä ja teillä poikia?

40. Tai pyydätkö sinä heiltä palkkaa, niin että he kantavat velkojen taakkaa.

41. Tai hallitsevatko he näkymätöntä, niin että he voivat kirjoittaa sen muistiin?

42. Tai tahtovatko he sotaa? Mutta juuri ne, jotka eivät usko. kärsivät sodassa tappion.

43. Tai onko heillä joku muu kuin Jumala? Kunnia olkoon Jumalalle, joka on kaukana siitä, mitä he asettavat Hänen rinnalleen.

44. Ja jos he näkisivät osan taivaasta suistuvan alas, he sanoisivat: »Pilviä päällekkäin!»

45. Jätä heidät siis oman onnensa nojaan, kunnes heidät kohtaa päivä, jolloin salama iskee heihin.

46. Päivä, jolloin heidän ponnistelunsa eivät heitä hyödytä eikä heillä ole mitään apua.

47. Totisesti kuritetaan jumalattomia muullakin tavalla, mutta useimmat heistä ovat tietoa vailla.

48. Odota kärsivällisesti Herrasi tuomiota, sillä totisesti valvovat silmämme sinua, ja kiitä ja ylistä Herraa aamulla noustessasi.

49. Myös yöllä anna Hänelle kunnia ja samoin tähtien taivaalta hälvetessä.

SURA 53. AN-NAJM (TÄHDEN SUURA)

Aloitan JUMALAN, laupiaan Armahtajan, nimeen.

1. Kautta tähden, joka kalpenee taivaalla,

2. suojelijanne ei erehdy eikä joudu harhaan;

3. ei hän myöskään puhu omasta tahdostaan.

4. Tämä on totisesti Jumalan ilmoitus, joka on hänelle ilmaistu.

5. Herra, jolla on valtava voima, on opettanut häntä.

6. Hänen asemansa säilyi horjumattomana.

7. Hän (Muhammed) oli taivaan korkeuksissa,

8. ja sitten hän lähestyi Herraa ja painui alas,

9. niin että hän oli kahden jousenkantaman etäisyydellä tai vielä lähempänäkin

10. ja ilmaisi palvelijalleen sen, mitä ilmaisi.

11. Ei hänen sydämensä keksinyt sitä, mitä hän näki.

12. Miksi siis haluatte kiistellä hänen kanssaan siitä, mitä hän on nähnyt?

13. Totisesti hän on nähnyt Hänet toisessakin ilmestyksessä,

14. lähellä etäisintä lootuspuuta,

15. jonka vieressä on ikiasumusten puutarha,

16. kun lootuspuun verhosi se, mikä kykenee verhoamaan;

17. katse ei harhaillut eikä pettänyt;

18. totisesti hän näki suurimman Herransa tunnusmerkeistä.

19. Oletteko sitten ajatelleet al-Latia ja al~Uzzaa

20. ja Manatia, kolmatta ja viimeistä?

21. Kuuluvatko pojat teille ja Hänelle tyttäret?

22. Mikä nurja jako!

23. Nämä eivät ole muuta kuin nimiä, joita te olette antaneet heille, te ja esi~isänne, eikä Jumala ole lähettänyt heille mitään valtuutta.

He noudattavat vain arveluja ja viettiensä oikkuja, vaikka Jumala totisesti on lähettänyt heille johdatuksen.

24. Vai tuleeko ihmisen saada kaikki, mitä hän haluaa?

25. Jumalan on kuitenkin kaikki mennyt ja tuleva.

26. Kuinka monta sanansaattajahenkeä (enkeliä) onkaan taivaissa, joiden apu ei hyödytä ketään, ellei Jumala anna siihen lupaa sille, joka Häntä miellyttää ja johon Hän on tyytyväinen.

27. Totisesti vain ne, jotka eivät usko tulevaan elämään, kutsuvat näitä enkeleitä naisten nimillä.

28. Mutta heillä ei ole siitä mitään tietoa; he seuraavat vain arveluja, mutta arvelu ei totisesti kestä totuuteen verraten.

29. Käänny siis pois siitä, joka kääntää selkänsä Meidän kehoituksellemme eikä tavoittele muuta kuin tämän maailman elämää!

30. Tähän kaikki heidän tietonsa tähtää. Totisesti Herrasi tietää parhaiten, kuka on eksynyt Hänen polultaan, ja Hän tietää parhaiten, kuka seuraa ohjausta.

31. Jumalan on kaikki, mitä on taivaassa ja maan päällä, jotta Hän saisi tuomita pahantekijät heidän tekojensa mukaan ja palkita hyvyydellä niitä, jotka tekevät hyvää.

32. Niille, jotka karttavat suuria syntejä ja rikkomuksia, joskaan eivät pienempiä hairauksia, niille on totisesti Herrasi anteeksianto avara. Hän tiesi parhaanne, kun Hän loi teidät maan tomusta ja kun lepäsitte äitinne kohdussa. Älkää siis julistako omaa puhtauttanne. Hän tuntee parhaiten sen, joka pelkää Jumalaa.

33. Oletko ajatellut ihmistä, joka kääntyy pois,

34. antaa vähän ja on kovasydäminen?

35. Onko hänellä tietoa salatusta, niin että hän voi nähdä?

36. Tai eikö hänelle ole ilmoitettu, mitä on Mooseksen kirjoissa,

37. ja kuinka Aabraham täytti käskyt?

38. Tiedä, ettei kukaan kuormaa kantava kanna toisen taakkaa

39. ja että ihmisen osalle ei tule muuta kuin se, mitä hän on tavoitellut,

40. että hänen pyrkimyksensä saatetaan päivänvaloon,

41. että hänet sitten palkitaan täysin mitoin,

42. että Herrassasi, on kaiken loppu,

43. että Hän antaa ihmiselle hymyn ja itkun,

44. että Hän antaa elämän ja kuoleman,

45. että Hän on luonut molemmat sukupuolet - miehen ja naisen -

46. istutetusta siemenestä,

47. että Hänen huostassaan on tuleva kehitys,

48. että Hän antaa rikkauden ja omaisuuden,

49. että Hän on Siriuksen Herra,

50. että Hän tuhosi muinaisen Aadin

51. ja Tamuudin, jota Hän ei armahtanut

52. ja Nooan kansan sitä ennen. Totisesti he olivat mitä jumalattomimpia ja syntisimpiä ihmisiä.

53. Hän hajoitti kukistetut kaupungit

54. ja peitti ne sillä, mikä peittää voi.

55. Mitä Herrasi armolahjoja tahdot siis epäillä?

56. Tämä (Muhammed) on entisten varoittajain kaltainen varoittaja.

57. Tuleva loppu lähenee;

58. kukaan paitsi Jumala ei voi sitä siirtää.

59. Ihmettelettekö sitten näitä sanomia,

60. nauratteko sensijaan että itkisitte,

61. houkkioita kun olette?

62. Kumartukaa sentähden Jumalan edessä ja palvelkaa Häntä!

SURA 54. AL-QAMAR (KUUN SUURA)

Aloitan JUMALAN, laupiaan Armahtajan, nimeen.

1. Hetki lähestyy ja kuu jakaantuu.

2. Mutta jos he näkevät tunnusmerkin, he kääntyvät syrjään ja sanovat: »Valtavaa lumousta!»

3. ja pitävät sitä valheena ja noudattavat halujaan, mutta kaikella on määrätty aikansa,

4. totisesti ovat he saaneet monta varoittavaa sanomaa,

5. täydellisen viisauden sisältäviä varoituksia, mutta varoitukset eivät heitä hyödytä.

6. Käänny siis pois heistä! Sinä päivänä, jolloin kutsuja kutsuu heidät vastenmieliseen tehtävään,

7. he astuvat silmät maahan luotuina esiin haudoistaan kuin hajalle siroteltu heinäsirkkaparvi

8. kiiruhtaen pelokkaina kohtaamaan kutsujaa. Epäuskoiset sanovat: »Tämä on kova päivä.»

9. Nooan kansa ennen heitä kielsi hänet. Niin, he pitivät palvelijaamme valehtelijana ja sanoivat: »Hän on hullu», ja he puhuivat hänelle ylenkatseellisesti.

10. Mutta hän huusi avuksi Herraansa sanoen: »Minä olen masentunut, auta Sinä minua!»

11. Silloin avasimme taivaan portit veden syöstä alas,

12. ja maasta pursui joukko lähteitä, niin että kaikki vedet yhtyivät, mikä oli ennakolta päätetty.

13. Ja Me kannoimme häntä laudoista ja nauloista kyhätyllä laivalla,

14. joka liikkui silmäimme edessä; se oli palkkio hänelle, jonka sanoma hylättiin.

15. Totisesti Me jätimme sen merkiksi. Mutta missä on se, joka ottaa siitä vaarin?

16. Millainen oli Minun rangaistukseni ja Minun varoitukseni?

17. Me teimme totisesti Koraanin helposti muistettavaksi, mutta missä on se, joka haluaa noudattaa sitä?

18. Aad julisti sanansaattajamme valehtelijaksi, ja millainen olikaan Minun rangaistukseni ja Minun varoitukseni!

19. Totisesti Me lähetimme pauhaavan myrskyn heidän ylitseen katkerana onnettomuuden päivänä.

20. Se tempasi mukaansa ihmiset kuin maasta juurineen revityt palmunrungot.

21. Millainen olikaan Minun rangaistukseni ja Minun varoitukseni!

22. Totisesti olemme tehnyt Koraanin helpoksi muistaa, mutta missä on se, joka haluaa totella sitä?

23. Tamuud leimasi varoittajat valehtelijoiksi,

24. sanoen: »Tuleeko meidän seurata sellaista, joka on vain meikäläinen? Totisesti olisimme silloin erhetyksen ja mielettömyyden vallassa.

25. Onko kehoitus annettu tehtäväksi jollekulle meidän keskuudestamme? Ei, hän on suuri valehtelija, itsensä ylentäjä.»

26. Huomenna he saavat tietää, kuka on suuri valehtelija ja itsensä ylistäjä.

27. Totisesti Me aiomme lähettää naaraskameelin heille koetukseksi. Pidä siis silmällä heitä ja ole kärsivällinen!

28. Ilmoita heille, että vesi on jaettu heidän keskensä, niin että jokainen on vuorollaan kameelia juottamassa!

29. Mutta he kutsuivat toverinsa, ja tämä veti esiin miekkansa ja teki eläimestä ramman.

30. Mutta minkälainen olikaan Minun lähettämäni kuritus ja varoitus!

31. Totisesti lähetimme heille yhden ainoan jyrähdyksen, ja he olivat kuin vitsoja, joita aidanpunojat käyttävät.

32. Totisesti olemme tehnyt tämän Koraanin helpoksi muistaa, mutta missä on se, joka tahtoo noudattaa sitä?

33. Lootin kansa julisti varoittajat valehtelijoiksi.

34. Totisesti Me lähetimme heille pyörremyrskyn; mutta Lootin perheen pelastimme aamun koittaessa;

35. se oli Meidän osoittamamme armo. Näin palkitsemme sen, joka on kiitollinen.

36. Totisesti hän oli varoittanut heitä Meidän väliintulostamme, mutta he epäilivät varoitusta.

37. He aikoivat viedä pois hänen vieraansa, mutta Me sokaisimme heidän silmänsä: »Kokekaa siis lähettämäni kuritus ja varoitus!»

38. Ja totisesti, rangaistus, mikä oli heille määrätty, tuli aamulla heidän osakseen.

39. Tulkaa siis kokemaan lähettämäni rangaistus ja varoitus!

40. Olemmehan tehnyt Koraanin helpoksi muistaa, mutta missä on se, joka haluaa noudattaa sitä?

41. Toden totta tulivat varoittajat faraon kansan tykö.

42. He pitivät kaikkia tunnusmerkkejämme valheena, ja siksi me tartuimme heihin mahtavan, taitavan voimalla.

43. Ovatko teidän aikanne epäuskoiset parempia kuin nämä? Vai onko Pyhässä kirjassa poikkeus juuri teidän hyväksenne?

44. Tai sanovatko he: »Me seisomme lujasti yhdessä, autamme joukolla itseämme.»

45. Pian hajoitetaan tuo joukko, ja he kääntyvät pakoon.

46. Niin, hetki on heille määrätty, ja se hetki on mitä kovin ja katkerin.

47. Totisesti ovat syntiset harhaan johdettuja ja mielettömyyden vallassa.

48. Sinä päivänä, jona heidät suin päin raastetaan tuleen, sanotaan heille: »Kokekaa kuumuuden kouria!»

49. Olemme totisesti luonut kaiken oman mittansa mukaan,

50. ja Meidän käskymme on nopea kuin silmänräpäys.

51. Totisesti olemme kukistanut vertaisenne, mutta onko ketään, joka tahtoisi noudattaa varoitusta?

52. Kaikki, mitä he tekevät, on Jumalan kirjoissa.

53. Kaikki, sekä suuri että pieni, on kirjoitettu muistiin.

54. Totisesti saavat ne, jotka Jumalaa pelkäävät, olla puutarhoissa ja virtojen äärillä,

55. totuuden asuinsijoissa, lähellä Kuningasta, mahtavaa.

SURA 55. AR-RAHMÂN (LAUPIAAN ARMAHTAJAN SUURA)

Aloitan JUMALAN, laupiaan Armahtajan, nimeen.

1. Ar-Rahmän, alati laupias Armahtaja,

2. on ilmaissut Koraanin.

3. Hän on luonut ihmisen.

4. Hän on opettanut tälle puheen lahjan.

5. Aurinko ja kuu kiertävät ratojaan,

6. ja yrtit sekä puut palvovat Häntä.

7. Hän on asettanut taivaan korkealle ja saattanut voimaan tasapainon,

8. jotta ette tekisi väärin punnitessanne.

9. Käyttäkää vaakaa oikeudenmukaisesti älkääkä vajaasti mitatko.

10. Maan Hän on luonut eläviä olentoja varten

11. ja hedelmät ja taatelit suojaavin verhoin,

12. viljan akanoineen ja tuoksuvat kukkaset.

13. Minkä Herranne armotyön siis väitätte valheeksi?

14. Hän loi ihmisen maan tomusta kuin saviastian;

15. Hän loi henkiolennot tulen liekistä.

16. Minkä Herranne armotyön siis väitätte valheeksi?

17. Hän on idän Herra ja Hän on lännen Herra.

18. Minkä Herranne armotyön siis väitätte valheeksi?

19. Hän on avannut kummallekin merelle vapaan vyöryn, niin että ne kohtaavat toisensa,

20. vaikka niiden välillä onkin raja, jota ne eivät saa ylittää.

21. Minkä Herranne armotyön siis väitätte valheeksi?

22. Niistä molemmista saadaan helmiä, isoja ja pieniä.

23. Minkä Herranne armotyön siis väitätte valheeksi?

24. Hänen ovat myös alukset, jotka kohoavat merestä kuin vuoret.

25. Minkä Herranne armotyön siis väitätte valheeksi?

26. Jokainen kuolee kerran,

27. mutta Herrasi läsnäolo säilyy aina kunniassa ja ihanuudessa.

28. Minkä Herranne armotyön siis väitätte valheeksi?

29. Jokainen, joka on taivaassa ja maan päällä, huutaa Häntä avuksi; Hän on toiminnassa joka hetki.

30. Minkä Herranne armotyön siis väitätte valheeksi?

31. Me otamme teidät pian huostaamme, te molemmat vaivatut.

32. Minkä Herranne armotyön siis väitätte valheeksi?

33. Te henkien ja ihmisten joukot, jos voitte paeta taivaitten ja maan rajojen ulkopuolelle, niin paetkaa! Te ette voi paeta ilman lupaa.

34. Minkä Herranne armotyön siis väitätte valheeksi?

35. Hän lähettää teitä vastaan tulenliekit ja savun, eikä teillä silloin ole mitään apua.

36. Minkä Herranne armotyön siis väitätte valheeksi?

37. Ja kun taivas repeää ja tulee ruusunpunaiseksi kuin punainen nahka, -

38. Minkä Herranne armotyön siis väitätte valheeksi?

39. tuona päivänä ei kysytä ihmiseltä eikä henkiolennolta hänen syntejään.

40. Minkä Herranne armotyön siis väitätte valheeksi?

41. Syylliset tunnetaan kasvojensa ilmeestä, ja heihin tartutaan otsahiuksista ja jaloista.

42. Minkä Herranne armotyön siis väitätte valheeksi?

43. Tämä on helvetti, jonka syntiset väittävät valheeksi.

44. He saavat hoippua sen ja kiehuvan veden väliä.

45. Minkä Herranne armotyön siis väitätte valheeksi?

46. Mutta niitä varten, jotka pelkäävät ja kunnioittavat Herransa mahtavuutta, on olemassa kaksi puutarhaa -

47. minkä Herranne armotyön siis väitätte valheeksi? -

48. kaksi paratiisia lehväisine puineen -

49. minkä Herranne armotyön siis väitätte valheeksi?

50. Niissä kummassakin on kaksi pulppuavaa lähdettä.

51. Minkä Herranne armotyön siis väitätte valheeksi?

52. Niissä molemmissa on jokaista hedelmää kahta laatua.

53. Minkä Herranne armotyön siis väitätte valheeksi?

54. He saavat siellä levätä matoilla, joiden päällys on kulta~ ja hopeakangasta, molempien puutarhain sato kättensä ulottuvilla.

55. Minkä Herranne armotyön siis väitätte valheeksi?

56. Niissä on ujokatseisia kaunottaria, neitoja, joita ennen ei ihminen eikä dzinni ole koskettanut.

57. Minkä Herranne armotyön siis väitätte valheeksi?

58. Rubiinien ja helmien kaltaisia.

59. Minkä Herranne armotyön siis väitätte valheeksi?

60. Onko hyvyyden palkka muu kuin hyvyys?

61. Minkä Herranne armotyön siis väitätte valheeksi?

62. Paitsi näitä molempia on myös kaksi muuta puutarhaa.

63. Minkä Herranne armotyön siis väitätte valheeksi?

64. Molemmat puutarhat ovat syvästi tummanvihreitä.

65. Minkä Herranne armotyön siis väitätte valheeksi?

66. Niissä on kaksi pulppuavaa lähdettä.

67. Minkä Herranne armotyön siis väitätte valheeksi?

68. Niissä on hedelmiä, taateleita ja granaattiomenia.

69. Minkä Herranne armotyön siis väitätte valheeksi?

70. Niissä on hyveellisiä kaunottaria.

71. Minkä Herranne armotyön siis väitätte valheeksi?

72. Tummasilmäisiä, telttoihin suljettuja.

73. Minkä Herranne armotyön siis väitätte valheeksi?

74. Heihin ei ole ihminen eikä dzinni koskenut ennen teitä.

75. Minkä Herranne armotyön siis väitätte valheeksi?

76. Siellä he saavat levätä vihreillä pieluksilla ja ihanilla matoilla.

77. Minkä Herranne armotyön siis väitätte valheeksi?

78. Siunattu olkoon Herrasi nimi kunniassaan ja ihanuudessaan!

SURA 56. AL-WAKIAH (SUUREN TAPAHTUMAN SUURA)

Aloitan JUMALAN, laupiaan Armahtajan, nimeen.

1. Kun Suuri Tapahtuma tulee,

2. ei ole ketään, joka voisi sen kieltää.

3. Se alentaa ja ylentää,

4. kun maa vapisee ankarasti,

5. ja vuoret murtuvat sirpaleiksi,

6. niin että niistä tulee kuin hajoitettua tomua,

7. ja teitä tulee olemaan kolmea laatua.

8. Ensiksi ne, jotka ovat oikealla; ketkä ovat ne onnelliset, jotka ovat oikealla puolella?

9. Ja ne, jotka ovat vasemmalla; ketkä ovat ne onnettomat, jotka ovat vasemmalla puolella?

10. Ja ensimmäiset pysyvät ensimmäisinä.

11. Heidät saatetaan Jumalan läheisyyteen

12. autuuden puutarhoihin -

13. suuret joukot niitä, jotka aikaisemmin liittyivät profeettaan,

14. mutta vain pieni määrä myöhemmin liittyneitä.

15. Siellä he saavat levätä kultakuteisilla istuimilla

16. toinen toistaan vastapäätä,

17. ikuisesti nuoret pojat palvelevat heitä,

18. pikarit, haarikat ja maljat täynnä puhdasta juomaa,

19. josta he eivät saa päänkipua eivätkä päihdy,

20. tarjoten hedelmiä, jotka ovat heille mieluisia,

21. ja linnunlihaa, aivan heidän toivonsa mukaan.

22. Siellä on kaunosilmäisiä sulottaria,

23. jotka ovat kuin kätketyt helmet,

24. palkaksi siitä, mitä he ovat tehneet.

25. Siellä he eivät saa kuulla turhaa eivätkä syntistä puhetta,

26. vaan he sanovat: »Rauha, rauha!»

27. Entä ne, jotka ovat oikealla; keitä ovat ne, jotka ovat oikealla puolella?

28. He ovat lootuspuiden keskellä, puiden, joissa ei ole okaa,

29. ja banaanien, joissa on terttu tertun päällä.

30. Siellä on avaria varjopaikkoja,

31. vuolaasti virtaavaa vesiä

32. ja runsaasti hedelmiä,

33. jotka eivät vähene ja joita ei heiltä evätä

34. Siellä on neitoja ylväillä lepovuoteillaan.

35. Totisesti olemme luonut heidät omin käsin

36. sallien heidän pysyä neitseinä

37. hellinä ja samanikäisinä,

38. niitä varten, jotka ovat oikealla puolella,

39. joista lukuisat kuuluivat aikaisimpiin profeetan kannattajiin,

40. ja myöhemmin liittyneitä suuri joukko.

41. Entä ne, jotka ovat vasemmalla; keitä raukkoja ovat ne, jotka ovat vasemmalla puolella?

42. Heitä tukahduttavat kuumat tuulet ja polttaa kiehuva vesi

43. sekä pimentää musta savu,

44. joka ei tuo vilvoitusta eikä virkistystä.

45. Aikanaan elivät he totisesti yltäkylläisyydessä,

46. paatuen suurissa synneissään

47. sanoen toisilleen: »Kun olemme kuolleet ja meistä on tullut tomua ja luita, herätetäänkö meidät todella kuolleista,

48. tai herätetäänkö esi-isämme?»

49. Sano: »Sekä edelliset että jälkimmäiset

50. kootaan yhteen määrättynä hetkenä ja päivänä.»

51. Te harhapoluille joutuneet, jotka selititte totuuden valheeksi,

52. totisesti te saatte silloin syödä Zakkuum-puuta

53. ja täyttää vatsanne sillä,

54. juoda kiehuvaa vettä sen päälle,

55. juoda niinkuin janoiset kameelit.

56. Tässä on heidän kestityksensä tuomiopäivänä.

57. Me olemme luonut teidät, miksi siis ette tunnusta sitä totuudeksi?

58. Oletteko ajatelleet siementä, joka antoi teille elämän?

59. Loitteko te sen vai Mekö olemme sen luonut?

60. Me olemme asettanut teille kuoleman, eikä mikään estä Meitä

61. luomasta sijaanne toisenlaisia olentoja, antamalla teille muodon, jota ette tunne.

62. Olette totisesti tulleet tuntemaan ensimmäisen luomisen, miksi ette ota kehoitusta varteen?

63. Oletteko ajatelleet kylvöänne?

64. Tekö saatte sen kasvamaan, vai Mekö sen aikaansaamme?

65. Jos Me tahtoisimme, voisimme muuttaa sen kuivuneiksi korsiksi, niin että te ihmettelisitte kokonaisen päivän ja sanoisitte:

66. »Totisesti, velkana on meillä kaikki,

67. niin - meillä ei ole mitään.»

68. Mitä ajattelette vedestä, jota juotte?

69. Tekö sen vuodatatte alas pilvistä, vai Mekö sen teemme?

70. Jos tahtoisimme, voisimme tehdä sen suolaiseksi; miksi siis ette ole kiitollisia?

71. Mitä ajattelette tulesta, jonka sytytätte?

72. Tekö olette kasvattaneet puun sitä varten, vai Mekö olemme sen kasvattanut?

73. Me olemme asettanut puut erämaan vaeltajalle kehoitukseksi ja hyödyksi.

74. Ylistä siis suuren Herrasi nimeä,

75. Vannon tähtien aseman nimeen,

76. ja se on totisesti suuri vala, jospa sen tietäisitte,

77. totisesti tämä on ylevä Koraani,

78. hyvin säilyneenä kirjassa.

79. Sitä saavat koskettaa vain puhtaat.

80. Sen lähetti maailmojen Herra.

81. Tahdotteko sittenkin halveksia tätä Kirjaa

82. ja aivan kuin elinkeinoksenne väittää sitä valheeksi?

83. Mutta kun sielu, henkenne ruumiista paetessa, nousee kurkkuun

84. ja te silloin katselette kuolemaa,

85. - vaikka olemmehan Me lähempänä kuolevaa kuin te, teidän sitä kuitenkaan näkemättä -

86. miksi ette te, jotka kiellätte riippuvaisuutenne Jumalasta,

87. voi silloin torjua sitä kääntymään takaisin, jos totta puhutte?

88. Jos kuoleva kuuluu niihin, jotka pääsevät lähelle Jumalaa,

89. tulee hänen osakseen onni, kukkien tuoksu ja autuuden puutarhat.

90. Jos hän on niitä, jotka joutuvat oikealle puolelle,

91. on hänen osansa: »Rauha olkoon sinulla ja niillä, jotka ovat oikealla puolella!»

92. Mutta jos hän kuuluu niihin, jotka väittävät totuutta valheeksi, ja kulkee harhateitä,

93. on hänen tervetuliaismaljansa kiehuvaa vettä

94. ja hän palaa ikuisessa tulessa.

95. Tämä on totisesti varma totuus.

96. Ylistä siis Herrasi nimeä, suuren.

SURA 57. AL-HADÎD (RAUDAN SUURA)

Aloitan JUMALAN, laupiaan Armahtajan, nimeen.

1. Kaikki taivaassa ja maan päällä julistaa Jumalan kunniaa, sillä Hän on kaikkivoipa, kaikkitietävä.

2. Hänen on valta taivaassa ja maan päällä, Hän antaa elämän ja Hän säätää kuoleman; Hän voi tehdä kaiken, mitä tahtoo.

3. Hän on ensimmäinen ja viimeinen, näkyvä ja näkymätön, sillä Hän tietää kaikki.

4. Hän on luonut taivaat ja maan kuutena päivänä ja sitten asettunut valtaistuimelle. Hän tietää, mitä painuu maan sisään ja mitä siitä versoo esiin, mitä tulee ylhäältä ja mitä nousee ylös. Hän on kanssanne, missä tahansa olettekin, sillä Jumala näkee, mitä teette.

5. Hänen on taivaiden ja maan valtakunta, ja Jumalan luokse kaikki palaa.

6. Hän käskee yön valjeta päiväksi, Hän vajottaa päivän yöhön, ja Hän tuntee svdäntemme salat.

7. Uskokaa Jumalaan ja Hänen sananjulistajaansa ja antakaa almuja siitä, minkä haltijaksi Me olemme teidät asettanut, sillä niitä teistä, jotka uskovat ja jakelevat, odottaa suuri palkinto.

8. Miksi epäilisitte? Kehoittaahan Hänen sananjulistajansa teitä uskomaan Herraanne; onhan Hän todellakin tehnyt liiton kanssanne, jos olette uskovaisia.

9. Hän lähettää selvät merkit palvelijalleen, jotta tämä voisi johtaa teitä pimeydestä valoon; sillä totisesti Jumala rakastaa teitä ja on teille armollinen.

10. Ja miksi ette uhraisi mitään Jumalan asian hyväksi, sillä Jumalalle kuuluu taivaitten ja maan perintöosuus. Ne teistä, jotka uhrasivat varojaan ennen voittoa ja taistelivat, ovat toisenlaisia kuin ne, jotka eivät niin tehneet. He ovat korkeammassa asemassa kuin ne, jotka uhrasivat vasta jälkeenpäin, vaikka taistelivatkin. Itse kullekin heistä on Jumala luvannut hyvää, ja Jumala tietää, mitä te teette.

11. Sille, joka antaa Jumalalle uhrin, Hän korvaa sen kaksin verroin. Hänen palkkansa on ihana

12. sinä päivänä, jolloin olet näkevä uskolliset miehet ja naiset, valo edessään ja oikealla puolellaan - »hyvä sanoma lupaa teille sinä päivänä puutarhoja, joita virrat vilvoittavat, teidän asuaksenne niissä; tämä on suurin autuus» -

13. sinä päivänä tekopyhät miehet ja naiset sanovat niille, jotka uskovat: »Odottakaa meitä, jotta saamme valoa teidän valostanne.» Silloin sanotaan: »Kääntykää takaisin ja etsikää valoa!» Ja heidän välilleen kohoaa erottava muuri, jossa on portti. Muurin sisäpuolella on armo, mutta sen ulkopuolella odottaa kuritus.

14. Ja he huutavat: »Emmekö me olleet teidän kanssanne?» Nämä vastaavat: »Kyllä, mutta te saatoitte sielunne kiusaukseen, odotitte ja epäröitte, ja turhat halunne pettivät teitä siihen saakka, kunnes Jumalan tuomio koitti; ja suuri viettelijä sai teidät tottelemattomiksi Jumalaa kohtaan,

15. niin että tänä päivänä ei oteta vastaan lunnaita teiltä eikä niiltä, jotka valitsivat epäuskon. Teidän on oltava tulessa, se on oleva seuralaisenne; kurja on olinpaikkanne.

16. Eikö ole aika niiden, jotka uskovat, nöyrtyä sydämissään, muistaa Jumalaa ja Hänen lähettämäänsä totuutta, jotta heidän ei kävisi kuin niiden, joille Kirjoitus annettiin aikaisemmin, niin että heidän

aikansa näytti pidennetyltä, mutta jotka paaduttivat sydämensä ja joista useimmista tuli lainrikkojia.

17. Tietäkää, että Jumala elvyttää maan sen kuihtumuksesta. Me olemme totisesti kirkastaneet teille tunnusmerkit ymmärtääksenne.

18. Armeliaille miehille ja naisille ja niille, jotka kantavat Jumalalle hyvän uhrin, Hän korvaa sen kaksin verroin, ja heidän palkkansa on oleva ihana.

19. Ne, jotka uskovat Jumalaan ja Hänen sananjulistajiinsa, ovat todistajia Herransa edessä; he saavat palkkansa ja valonsa; mutta ne, jotka valitsevat epäuskon ja väittävät merkkejämme valheeksi, joutuvat helvetin asukkaiksi.

20. Tietäkää, että tämän maailman elämä on vain leikkiä, ajanvietettä, koreilua ja keskinäistä kerskailua, rikkauden ja perheen kartuttamista. Se on kuin sadekuuro, jonka aiheuttama vihanta kasvullisuus ilahduttaa viljelijöitä, mutta tämä sitten kuihtuukin, ja sinä näet sen kellastuvan ja lakastuvan. Tulevassa elämässä on kuritus ankara, mutta Jumalan luona myös anteeksianto ja mielisuosio; niin, maallinen elämä on pelkkää pettävää nautintoa.

21. Kiiruhtakaa kilvan saavuttaaksenne Herranne anteeksiannon ja Paratiisin, jonka avaruus on maan ja taivaan suuruinen ja joka on valmistettu niille, jotka uskovat Jumalaan ja Hänen sananjulistajiinsa! Tämä on Jumalan armo. Hän antaa sen kenelle haluaa, sillä Hän on Herra, jonka armo on suuri.

22. Mitään ei tapahdu maailmassa eikä teissä itsessänne, jota ei ole merkitty Pyhään kirjaan, ennenkuin Me annamme sen tulla ilmi. Tämä on totisesti helppoa Jumalalle.

23.Älkää siis murehtiko sitä, mitä olette menettäneet, älkääkä myöskään kerskuko sen perusteella, mitä Hän on teille antanut, sillä Jumala ei rakasta röyhkeätä ja kerskailevaa ihmistä;

24. ei liioin niitä, jotka ovat kitsaita ja kehoittavat muita ahneuteen. Ja jos joku kääntyy pois, niin totisesti Jumala ei häntä eikä mitään kaipaa.

25. Olemmehan lähettänyt sanansaattajamme selvin todistein ja heidän mukanaan olemme lähettänyt Pyhän kirjan ja mittaperusteet, jotta ihmiskunta saattaisi noudattaa oikeutta; Me olemme myös antanut raudan, johon on kätketty suuri voima ja josta on hyötyä ihmiskunnalle, jotta Jumala tuntisi ne, jotka sydämestään auttavat Häntä ja Hänen sananjulistajiaan. Totisesti, Jumala on voimakas, mahtava.

26. Totisesti olemme lähettänyt Nooan ja Aabrahamin ja antanut heidän jälkeläisilleen profeetankutsumuksen ja Pyhän kirjan. Heidän joukossaan on muutamia, jotka vaeltavat vanhurskaasti, mutta useimmat heistä ovat käskyjen rikkojia.

27. Sitten lähetimme sanansaattajia seuraamaan heidän jälkiään, ja myöhemmin Me lähetimme Jeesuksen, Marian pojan, ja Me annoimme hänelle evankeliumin. Me istutimme myös rakkauden ja armeliaisuuden niiden sydämiin, jotka seuraavat häntä. Luostarilaitoksen he ovat itse keksineet, - Me emme ole antanut heille muuta määräystä kuin että he etsisivät Jumalan mielisuosiota, mutta he eivät noudattaneet sitä niin kuin olisi pitänyt. Silloin annoimme palkkansa niille heistä, jotka uskoivat, mutta useimmat heistä ovat lainrikkojia.

28. Te, jotka uskotte, pelätkää Jumalaa ja uskokaa Hänen sananjulistajaansa; Hän jakaa teille armoaan kaksin kerroin ja Hän antaa teille valkeuden, jossa voitte vaeltaa; Hän on antava teille anteeksi, sillä Jumala on laupias ja anteeksiantavainen.

29. Näin on, jotta nekin, jotka ovat saaneet Kirjan, tietäisivät, etteivät he pane rajoja Jumalan armolle, koska Jumalan armo on Hänen kädessään, Hän sulkee siihen kenet tahtoo; niin, Jumala on valtavan armon Herra.

SURA 58. AL-MUJADILA (OIKEUTTA ETSIVÄN SUURA)

Aloitan JUMALAN, laupiaan Armahtajan, nimeen.

1. Jumala on jo kuullut hänen vetoomuksensa, joka valitti puolisoansa vastaan, etsien oikeutta Jumalalta, Jumala on kuullut teidän keskustelunne; Jumala on totisesti kuuleva, näkevä.

2. Jos jotkut teistä hylkäävät vaimonsa sillä verukkeella, että nämä takaapäin ovat kuin äitinsä, niin eiväthän he ole heidän äitejään. Heidän äitejään ovat vain ne, jotka ovat synnyttäneet heidät, ja heidän sanansa totisesti ovat ilkeätä ja valheellista puhetta. Jumala on totisesti armahtava, anteeksiantava.

3. Niiden, jotka syrjäyttävät vaimonsa verraten heitä äiteihinsä ja sitten haluavat peruuttaa mitä ovat sanoneet, on vapautettava orja, ennenkuin he koskevat toinen toiseensa. Tähän teitä kehoitetaan, ja Jumala tuntee tekonne.

4. Mutta jos jollakulla ei ole varaa tähän, paastotkoon hän sen asemesta kaksi kuukautta peräkkäin, ennenkuin he koskevat toinen toiseensa. Se taas, jolla ei ole tähän voimaa, ruokkikoon kuusikymmentä köyhää. Näin on, jotta uskoisitte Jumalaan ja Hänen sananjulistajaansa. Tämä on Jumalan laki, ja epäuskoisia odottaa tuska ja vaiva.

5. Totisesti ne, jotka vastustavat Jumalaa ja Hänen sananjulistajaansa, lyödään maahan niinkuin ne, jotka elivät ennen heitä, ja Me olemme jo lähettänyt siitä selvät todisteet; ja epäuskoisia odottaa häpeällinen kuritus.

6. Päivänä, jolloin Jumala on herättävä heidät kaikki kuolleista, on Hän ilmoittava heille, mitä he ovat tehneet. Jumala on merkinnyt sen muistiin, vaikka he ovat sen unohtaneet, sillä Jumala näkee kaiken.

7. Etkö huomaa, että Jumala tietää kaiken, mitä on taivaassa ja maan päällä? Kolmella ei ole salaista keskustelua Hänen olemattaan siinä neljäntenä, eikä viidellä neuvottelua Hänen olemattaan kuudentena; olipa heitä vähemmän tai enemmän, Hän on läsnä missä tahansa he kokoontuvatkin. Ylösnousemuksen päivänä Hän on ilmoittava heille, mitä he ovat tehneet. Totisesti Jumala on kaikkitietävä.

8. Etkö ole nähnyt niitä, joita on kielletty pitämästä salaisia neuvotteluja, mutta jotka taas ryhtyvät siihen, mikä heiltä kiellettiin, ja salaa yllyttävät toisiaan kapinaan ja tottelemattomuuteen sananjulistajaa vastaan. Kun he tulevat sinun luoksesi, he tervehtivät sinua tavalla, jolla Jumala ei sinua tervehdi, ja sanovat itsekseen: »Miksi ei Jumala rankaise meitä puheistamme?» Helvetti riittää heille rangaistukseksi; sinne he joutuvat, ja se on surkea olinpaikka.

9. Te uskovaiset, kun pidätte yksityistä neuvottelua, älkää antako synnin yllyttää itseänne kapinaan ja tottelemattomuuteen sananjulistajaa vastaan, vaan pitäkää neuvottelunne hurskaudessa ja Jumalan pelossa ja täyttäkää velvollisuutenne Jumalaa kohtaan, jonka luokse kerran kokoonnutte.

10. Salaiset neuvottelut ovat lähtöisin saatanasta, joka niillä pyrkii tuottamaan murhetta uskoville, mutta hän ei voi vahingoittaa heitä hituistakaan Jumalan sallimatta, ja Jumalaan uskovaiset luottakoot.

11. Te uskovaiset, kun teitä pyydetään varaamaan tilaa kokouksissanne, varatkaa sitä runsaasti, Jumala on vuorostaan valmistava tilaa teille. Kun teitä pyydetään nousemaan, nouskaa; Jumala on korottava monta astetta ylemmäksi ne teistä, jotka uskovat, ja ne, joilla on tieto. Jumala tuntee tekonne.

12. Te uskovaiset, kun pidätte neuvoa sananjulistajan kanssa, antakaa uhrilahja ennen neuvotteluanne. Näin on teille parasta ja oikeinta. Mutta jos teillä ei ole varaa siihen, niin totisesti Jumala on anteeksiantavainen, armollinen.

13. Pelkäättekö, ettei teillä ole varaa almuihin ennen neuvotteluanne? Jos siis jätätte sen tekemättä, mutta Jumala kääntyy auttaen puoleenne, niin suorittakaa rukoukset ja antakaa säädetyt almut sekä totelkaa Jumalaa ja Hänen sanansaattajaansa, sillä Jumala tietää, mitä te teette.

14. Oletko ajatellut niitä, jotka turvautuvat kansaan, jolle Jumala on vihastunut? He eivät kuulu teihin ettekä te heihin, vaan he vannovat väärin vastoin parempaa tietoaan.

15. Jumala on heille varannut ankaran rangaistuksen, kauheaa on totisesti se, mitä he tekevät.

16. Valojensa varjolla he vieroittavat muita Jumalan tieltä. Sentähden heitä odottaa häpeällinen rangaistus.

17. Heidän omaisuutensa ja lapsensa eivät hyödytä heitä vähääkään Jumalan edessä; he joutuvat tuleen ja pysyvät siinä ikuisesti.

18. Sinä päivänä, jona Jumala herättää heidät kaikki kuolleista, he vannovat Hänelle niinkuin ovat vannoneet teille ja luulevat sillä jotakin voittavansa. Eivätkö he totisesti ole valehtelijoita?

19. Saatana on ottanut vallan heissä ja saanut heidät unohtamaan Jumalan kunnioittamisen; he ovat saatanan omia. Mutta ovathan saatanan omat häviöön tuomittuja.

20. Totisesti ne, jotka vastustavat Jumalaa ja Hänen sananjulistajaansa, kuuluvat viheliäisimpien joukkoon.

21. Jumala on sanonut: »Totisesti olen Minä voittava, Minä ja sananjulistajani.» Totisesti on Jumala voimakas, mahtava.

22. Sellaisten joukosta, jotka uskovat Jumalaan ja viimeiseen päivään, et löydä ihmisiä, jotka rakastavat Jumalan ja Hänen sananjulistajansa vastustajia, vaikkapa nämä olisivat heidän isiään tai poikiaan tai veljiään tai sukulaisiaan. Sellaisten sydämiin Hän on painanut uskonsa ja vahvistanut heitä hengeltään. Hän sallii heidän päästä puutarhoihin, joita virrat vilvoittavat ja joissa he saavat asua iankaikkisesti. Jumala on tyytyväinen heihin ja he Jumalaan. He ovat Jumalan omia. Ja Jumalan omat ovat autuaita.

SURA 59. AL-HASHR (MAASTA KARKOITUKSEN SUURA)

Aloitan JUMALAN, laupiaan Armahtajan, nimeen.

1. Kaikki, mitä on taivaassa, ja kaikki, mitä on maassa, julistaa Jumalan kunniaa, sillä Hän on kaikkivoipa, viisas.

2. Hän ensimmäisessä maastamuutossa karkoitti kodeistaan ne Pyhän kirjan saajista , jotka olivat epäuskoisia. Te ette luulleet, että he siirtyisivät pois, ja he uskoivat, että heidän linnoituksensa suojelisivat heitä Jumalaa vastaan, mutta Jumala tuli heidän luokseen sieltä, mistä he eivät odottaneet, ja nosti pelon heidän sydämiinsä, niin että he hävittivät talonsa omin käsin ja uskovaisten avulla. Ottakaa siis tästä oppiaksenne te, joilla on silmät.

3. Ja ellei Jumala olisi määrännyt heille karkoitusta, Hän olisi varmasti antanut heille kärsimyksiä tässä maailmassa; ja tulevassa elämässä heitä odottaa tulen tuska.

4. Näin on, koska he vastustivat Jumalaa ja Hänen sananjulistajaansa; sillä jos joku vastustaa Jumalaa, on Jumala totisesti ankara rangaistessaan.

5. Jos olette kaataneet jonkun palmun tai jättäneet sen pystyyn juurilleen, on tämä tapahtunut Jumalan tahdosta ja jotta Hän saattaisi tottelemattomat häpeään.

6. Ja noilta ihmisiltä saatua sotasaalista, jonka Jumala antoi sananjulistajalleen, ei saatu siksi, että te ahdistitte heitä hevosin tai ratsukameelein, vaan Jumala antaa sananjulistajilleen vallan kenen suhteen tahtoo, sillä Jumala voi tehdä kaiken, mitä haluaa.

7. Ja kaupunkien asukkailta otettu saalis, jonka Jumala on antanut sanansaattajalleen, kuuluu Jumalalle ja Hänen sananjulistajalleen, läheisille sukulaisille, orvoille, köyhille ja maankiertäjille, jotta sitä ei jaettaisi niiden kesken teistä, jotka ovat rikkaita. Mitä tahansa sananjulistaja teille antaa, se ottakaa vastaan, ja mitä tahansa hän teiltä kieltää, siitä pidättykää. Pelätkää Jumalaa, sillä Jumala on ankara rangaistuksessaan.

8. Osa saaliista on köyhiä varten, jotka pakenivat, jotka häädettiin kodeistaan ja joilta riistettiin omaisuus heidän etsiessään Jumalan armoa ja mielisuosiota ja auttaessaan Jumalaa ja Hänen sananjulistajaansa. Nämä ovat vanhurskaita.

9. Ne, jotka ovat saaneet kodin ja uskon ennen heitä, rakastavat niitä, jotka pakenevat heidän turviinsa, eivätkä sydämessään kaipaa sitä, mitä näille on annettu. He pitäisivät näitä itseään parempana, vaikka itse eläisivät puutteessa. Ne, jotka varjelevat sielunsa ahneudelta, ovat onnellisia.

10. Ne, jotka tulevat heidän jälkeensä, sanovat: »Herra, anna anteeksi meille ja meidän veljillemme, jotka ovat olleet ennen meitä uskossa, äläkä salli meidän tuntea kaunaa sydämissämme niitä kohtaan, jotka uskovat. Herra, Sinä olet totisesti lempeä, armollinen.

11. Ajattale niitä, joista on tullut teeskentelijöitä. He sanovat veljilleen, jotka kuuluvat Pyhän kirjoituksen saaneeseen kansaan, mutta ovat epäuskoisia: »Jos teidät karkoitetaan, niin lähdemme me totisesti teidän kanssanne emmekä milloinkaan tottele kenenkään käskyjä teidän

suhteenne, vaan jos teitä vastaan taistellaan, niin totisesti autamme teitä.» Mutta Jumala tietää, että he todellisuudessa ovat valehtelijoita.

12. Jos nuo karkoitetaan, eivät he lähde heidän kanssaan, ja jos noita vastaan taistellaan, eivät he auta heitä, ja vaikka ryhtyisivätkin auttamaan heitä, niin kääntävät heille varmasti selkänsä, eivätkä he kuitenkaan apua saa.

13. Totisesti on heillä sydämissään suurempi pelko teitä (muslimeja) kuin Jumalaa kohtaan, sillä he ovat ymmärtämättömiä ihmisiä.

14. He eivät taistele teitä vastaan joukkona, vaan linnoitetuissa kaupungeissa tai muurien takaa. Heidän taistelurohkeutensa on suuri. Sinä luulet heitä yksimielisiksi, mutta heidän sydämensä ovat jakaantuneet, koska he ovat ihmisiä, joilla ei ole ymmärrystä.

15. He ovat juuri kuin edeltäjänsä, jotka äsken saivat kokea tekojensa onnettomat seuraukset; heitä odottaa tuska ja vaiva.

16. Heidän laitansa on kuin saatanan, joka sanoi ihmiselle: »Älä usko», mutta kun tämä luopui uskostaan, hän sanoi: »Totisesti minulla ei ole mitään tekemistä sinun kanssasi; totisesti minä pelkään Jumalaa, kaikkien maailmojen Herraa.»

17. Mutta kummankin loppu on se, että he joutuvat tuleen ainiaaksi. Tämä on jumalattomien palkka.

18. Te, jotka uskotte, pelätkää Jumalaa. Ja katsokoon kukin sielu, mitä panee itselleen tallelle tulevaksi päiväksi. Pelätkää Jumalaa! Sillä totisesti Jumala tietää mitä teette.

19. Älkää olko niinkuin ne, jotka unohtavat Jumalan, niin että Hän antaa heidän unohtaa oman sielunsa. Nämä ovat jumalattomia.

20. Eivät ole toistensa kaltaisia tulen ja paratiisin asukkaat. Paratiisin asukkaat riemuitsevat autuudesta.

21. Jos olisimme lähettänyt tämän Koraanin vuorelta, niin olisit varmasti nähnyt sen sortuvan ja pirstoutuvan Jumalan pelosta. Nämä vertaukset lähetämme ihmisille, jotta he mietiskelisivät.

22. Hän on Jumala, ja paitsi Häntä ei ole muuta jumaluutta; Hän tuntee salatun ja näkyvän. Hän on laupiain, armollisin.

23. Hän on Jumala, ja paitsi Häntä ei ole muuta jumaluutta, kuningas, pyhä, rauhantuoja, turvanantaja, kaiken suojelija, kaikkivoipa, korkein, kaiken suuruuden alkulähde. Kunnia Jumalalle ainoastaan! Hän on korkealla kaiken yläpuolella, mitä he Hänen rinnalleen asettavat.

24. Hän on Jumala, luoja, alkuunpanija, muodostaja; Hänelle kuuluvat kaikki erinomaiset nimet. Kaikki taivaassa ja maan päällä ylistää Hänen kunniaansa; sillä Hän on kaikkivoipa, viisas.

SURA 60. AL-MUMTAHANA (TUTKINNAN ALAISEN SUURA)

Aloitan JUMALAN, laupiaan Armahtajan, nimeen.

1. Te, jotka uskotte, älkää pitäkö Minun ja omia vihollisianne ystävinänne. Tarjoatteko heille rakkautta, vaikka he ovat jo kieltäneet totuuden, joka on tullut heidän osaksensa; ovat karkoittaneet sananjulistajan samoin kuin teidät itsennekin sentähden, että uskotte

Jumalaan, Herraanne. Jos lähdette retkelle lujasti taistellen Minun asiani puolesta ja etsien Minun mielisuosiotani, osoitatteko silloin heille ystävyyttä? Minä tiedän, mitä salaatte ja mitä ilmaisette, ja jokainen teistä, joka tekee niin, on eksynyt oikealta tieltä.

2. Jos he yllättävät teidät, osoittautuvat he teidän vihollisiksenne ja suuntaavat teihin kätensä ja kielensä pahaa tarkoittaen, ja he toivoisivat teidän olevan uskottomia.

3. Ylösnousemuksen päivänä eivät läheiset suhteenne, eivät edes lapsennekaan, hyödytä teitä vähääkään; ylösnousemuksen päivänä teidät erotetaan toisistanne; Jumala näkee tekonne.

4. Totisesti on teille oivana esimerkkinä Aabraham ja ne, jotka häneen liittyivät, kun he sanoivat kansalleen: »Meillä ei ole mitään tekemistä teidän ja sen kanssa, jota palvelette Jumalan rinnalla. Me kiellämme teidät, teidän ja meidän välillämme vallitsee viha aina siihen saakka, kunnes uskotte yhteen Jumalaan.» Mutta isälleen sanoi Aabraham: »Totisesti tahdon pyytää puolestasi anteeksiantoa, mutta en voi tehdä mitään hyväksesi Jumalan edessä.» Herra, Sinuun luotamme, Sinun puoleesi käännymme ja Sinun luoksesi palaamme.

5. Herra, älä aseta meille kiusaukseksi niitä, jotka eivät usko, ja anna meille anteeksi. Herra, totisesti olet kaikkivoipa, viisas.

6. Totisesti ovat he hyvä esimerkki teille jokaiselle, joka pelkää Jumalaa ja uskoo tulevaan päivään, mutta jos joku kääntyy pois, on Hän, Jumala, totisesti kaikista riippumaton, ylistetty.

7. Voi käydä niin, että Jumala aikaansaa ystävyyden teidän ja niiden välille, joita luulette vihollisiksenne, sillä Jumala on voimallinen, Jumala on anteeksiantava, armollinen.

8. Jumala ei kiellä teitä osoittamasta ystävällisyyttä ja oikeamielisyyttä niitä kohtaan, jotka eivät ole taistelleet teitä vastaan uskontonne tähden eivätkä karkoittaneet teitä kodeistanne; totisesti, Jumala rakastaa oikeamielisiä.

9. Hän vain kieltää teitä olemasta ystävällisiä niille, jotka ovat taistelleet teitä vastaan uskonne tähden, karkoittaneet teidät kodeistanne ja olleet toisille apuna teitä karkoitettaessa. Ne, jotka osoittavat heille ystävällisyyttä, ovat totisesti jumalattomia.

10. Te uskovaiset, kun oikeauskoisia naisia tulee luoksenne paettuaan kodeistaan, niin tutkikaa heitä. Jumala tuntee heidän uskonsa parhaiten. Jos sitten havaitsette heidät uskoviksi naisiksi, niin älkää lähettäkö heitä takaisin uskottomien luo. He eivät lain mukaan kuulu näille eivätkä nämä heille. Mutta antakaa miehille, mitä he ovat maksaneet. Eikä teissä ole moitteelle varaa, jos naitte heidät, kun olette maksaneet heille huomenlahjan. Älkää myös pitäkö yllä avioliiton siteitä uskottomiin naisiin, vaan vaatikaa takaisin, mitä olette maksaneet, ja uskottomat miehet vaatikoot samoin, mitä he ovat maksuina vaimoistaan suorittaneet. Tämä on Jumalan päätös; Hän ratkaisee asianne, sillä Jumala on kaikkitietävä, viisas.

11. Jos vaimoistanne joku pakenee uskottomien luokse, niin saalista saatuanne antakaa niille, joiden vaimot ovat karanneet, yhtä paljon kuin he ovat maksuna suorittaneet, ja täyttäkää velvollisuutenne Jumalalle, johon uskotte.

12. Profeetta, kun uskovat naiset tulevat luoksesi ja lupaavat pyhästi, etteivät aseta mitään Jumalan rinnalle, etteivät varasta, eivät tee

aviorikosta, eivät surmaa lapsiaan, eivät keksi valheita eivätkä ole tottelemattomia Sinua kohtaan siinä, mikä on kohtuullista, niin ota vastaan heidän lupauksensa ja ano Jumalalta heille anteeksiantoa; totisesti Jumala on anteeksiantava, armollinen.

13. Te, jotka uskotte, älkää suosiko ihmisiä, joihin Jumala on vihastunut. Heillä on tulevan elämän toivoa yhtä vähän kuin uskovat kuolleiden ylösnousemukseen.

SURA 61. AS-SAFF (TAISTELURINTAMAN SUURA)

Aloitan JUMALAN, laupiaan Armahtajan, nimeen.

1. Kaikki, mitä on taivaassa ja maassa, julistaa Jumalan kunniaa, sillä Jumala on kaikkivoipa, viisas.

2. Uskovaiset, miksi lupaatte sanoilla sellaista, mitä ette tee?

3. Jumalan silmissä on inhottavaa se, että lupaatte sellaista, mitä ette tee.

4. Jumala rakastaa totisesti niitä, jotka taistelevat Hänen retkillään taistelurintamassa, joka on kuin kivimuuri.

5. Muistakaa, kuinka Mooses sanoi kansalleen: »Miksi kiusaatte minua, vaikka tiedätte, että olen Jumalan teitä varten lähettämä sananjulistaja?» Mutta kun he halusivat poiketa totuudesta, Jumala antoi heidän sydämensä harhautua, sillä Jumala ei ohjaa väärintekijöitä.

6. Ja kun Jeesus, Marian poika, sanoi: »Israelin lapset, totisesti olen sananjulistaja, jonka Jumala on lähettänyt teille vahvistamaan Toorasta sen, mikä annettiin ennen minua, ja ilmoittamaan ilosanoman sananjulistajasta, joka on tuleva minun jälkeeni ja jonka nimi on oleva Ahmad.» Mutta kun Ahmad tuli heidän luokseen selvin todistein, he sanoivat: »Tämä on ilmeistä noituutta.»

7. Kuka on jumalattomampi kuin se, joka keksii valheen Jumalaa vastaan juuri silloin, kun häntä kutsutaan islaamiin? Jumala ei kaitse väärintekijöitä.

8. He tahtovat suullaan puhaltaa sammuksiin Jumalan kynttilän, mutta Jumala tekee valonsa täydelliseksi, vaikka uskottomat ovat sitä vastaan.

9. Hän on lähettänyt sananjulistajansa tuomaan opastuksen ja totuuden uskonnon, jotta Hän saattaisi sen voittoon kaikkien muiden uskontojen rinnalla, vaikka monijumalaiset ovatkin sitä vastaan.

10. Te uskovaiset, osoitanko teille tien, jolla voitte pelastua tuskallisesta kurituksesta?

11. Uskokaa Jumalaan ja Hänen sananjulistajaansa ja asettakaa voimanne, rikkautenne ja henkenne Jumalan asian palvelukseen; näin on teille parasta, jospa sen ymmärtäisitte.

12. Hän antaa teille syntinne anteeksi ja sallii teidän astua puutarhoihin, joiden kautta joet virtaavat, ja ihaniin asuntoihin autuuden puutarhoissa; tämä on ylin autuus.

13. Ja vielä toinen asia, joka on teille mieluinen, teitä odottaa: apu Jumalalta ja lähellä oleva voitto. Julista ilosanoma uskovaisille!

14. Te uskovaiset, tukekaa Jumalan asiaa, niinkuin Jeesus, Marian poika, sanoi opetuslapsilleen: »Ketkä tahtovat olla auttajiani Jumalan asiassa?» Opetuslapset vastasivat: »Me olemme Jumalan auttajia.» Ja osa Israelin lapsista uskoi, mutta osa ei uskonut; silloin Me autoimme uskovia heidän vihollisiaan vastaan, niin että he pääsivät voitolle.

SURA 62. AL-JUM´AH (HARTAUSKOKOUKSEN SUURA)

Aloitan JUMALAN, laupiaan Armahtajan, nimeen.

1. Kaikki, mitä on taivaassa ja maassa, julistaa Jumalan, kuninkaan, pyhimmän, kaikkivoivan, viisaan kunniaa.

2. Hän on oppimattoman kansan keskuudesta lähettänyt sananjulistajan, joka esittää heille Hänen tunnusmerkkinsä, puhdistaa heidät ja opettaa heille Pyhää kirjaa ja viisautta, vaikka he tätä ennen elivät ilmeisessä harhassa,

3. ja lähettää sen toisillekin heistä, jotka eivät vielä ole heihin liittyneet; Jumala on kaikkivoipa, viisas.

4. Tämä on Jumalan armo. Hän antaa sen kenelle tahtoo, sillä Jumala on valtavan armon Herra.

5. Niiden, joiden vastuulle oli annettu Toora ja jotka eivät sitä noudattaneet, käy kuin aasin, joka kantoi kirjakuormaa. Pahoin käy niille, jotka hylkäävät Jumalan ilmoitukset, sillä Jumala ei kaitse väärintekijöitä.

6. Sano: »Juutalaiset, jos vakuutatte olevanne Jumalan suosimia ennen muita ihmisiä, niin toivokaa silloin itsellenne kuolemaa, jos totuus on teille kallis.»

7. Mutta he eivät milloinkaan toivo sitä kättensä tekojen tähden, jotka heitä tilille odottavat; Jumala tuntee hyvin väärintekijät.

8. Sano: »Kuolema, jota pakenette, on totisesti kohtaava teidät, ja silloin teidät palautetaan Hänen luokseen, joka tuntee näkymättömän ja näkyvän, ja Hän on paljastava teille, mitä olette tehneet.»

9. Uskovaiset, kun kuuluu kutsu rukoukseen perjantaina, niin kiiruhtakaa palvelemaan Jumalaa ja jättäkää kauppatoimet. Tämä on teille parasta, jos haluatte ymmärtää.

10. Mutta kun hartaus on päättynyt, hajaantukaa kukin suunnallenne ja etsikää Jumalan armoa pitäen Hänet lujasti mielessänne, jotta menestyisitte.

11. Mutta kun he näkevät jossakin kauppaa tehtävän tai huviteltavan, he rientävät sinne ja jättävät sinut yksin seisomaan. Sano: »Se, mikä on Jumalasta, on parempi kuin huvi ja kaupanteko: niin, Jumala on paras huoltaja.»

SURA 63. AL-MUNAAFIQUN (TEKOPYHIEN SUURA)

Aloitan JUMALAN, laupiaan Armahtajan, nimeen.

1. Kun tekopyhät tulevat luoksesi, he sanovat: »Me todistamme, että sinä varmasti olet Jumalan sananjulistaja.» Jumala tietää, että sinä totisesti olet Hänen sananjulistajansa; samoin Jumala todistaa, että tekopyhät totisesti ovat valehtelijoita.

2. He ottavat valansa verhokseen, harhauttaen muita pois Jumalan tieltä; nurjat ovat totisesti heidän tekonsa.

3. Sillä he uskoivat, mutta sitten tulivat epäuskoon, ja senvuoksi on heidän sydämensä paatunut, niin että heillä ei ole ymmärrystä.

4. Mutta kun katselet heitä, miellyttää heidän muotonsa, ja kun he puhuvat, kuuntelet heidän puhettaan; he ovat kuin tukipylväitä ja kuitenkin pelkäävät, että jokainen sotahuuto koskee heitä. He ovat vihollisia; varo siis heitä. Jumalan tuomio tulkoon heidän osakseen! Miksi he ovat pois kääntyneet?

5. Ja kun heille sanotaan: »Tulkaa, Jumalan sananjulistaja pyytää teille anteeksiantoa», he pudistavat päätänsä, ja sinä näet heidän pöyhkeinä kääntyvän pois.

6. Heille on yhdentekevää, pyydätkö heille anteeksiantoa vai et. Milloinkaan ei Jumala anna heille anteeksi, totisesti, Jumala ei kaitse väärintekijöitä.

7. He ovat niitä, jotka sanovat: »Älkää lahjoittako mitään niiden hyväksi, jotka ovat Jumalan sananjulistajan kanssa, ennenkuin he eroavat hänestä.» Jumalan ovat taivaitten ja maan aarteet, mutta teeskentelijät ovat ymmärrystä vailla.

8. He sanovat: »Jos me palaamme Medinaan, niin mahtavat varmasti karkoittavat sieltä alhaiset.» Jumalalle kuuluu kuitenkin kaikki mahti, samoin kuin Hänen sanansaattajalleen ja uskoville, mutta tekopyhät eivät sitä tiedä.

9. Te, jotka uskotte! Älkää antako rikkauksienne ja lastenne vieroittaa itseänne jumalanpelosta. Ne, jotka niin tekevät, ovat kadotuksen omia.

10. Jakakaa keskenänne, mitä olemme teille antanut, ennenkuin kuolema kohtaa jonkun teistä, niin ettei hän sanoisi: »Herra, jospa olisit antanut minulle vielä vähän elinaikaa, niin olisin tahtonut olla armelias ja kuulua niihin, jotka tekevät hyvää.»

11. Mutta Jumala ei anna armonaikaa kenellekään, jonka hetki on tullut; niin, Jumala tietää, mitä te teette.

SURA 64. AT-TAGHÂBUN(HARHOISTA HAVAHTUMISEN SUURA)

Aloitan JUMALAN, laupiaan Armahtajan, nimeen.

1. Kaikki, mitä on taivaassa ja maan päällä, julistaa Jumalan kunniaa. Hänen on herruus ja Hänelle kuuluu kiitos, sillä Hän voi tehdä kaiken tahtonsa mukaan.

2. Hän teidät on luonut. Muutamat teistä eivät usko, toiset uskovat. Jumala näkee, mitä teette.

3. Hän on luonut taivaat ja maan totuudessa; Hän on luonut myös teidät, kaunismuotoisiksi Hän on teidät muovaillut. Hänen tykönsä kaikki myös palaa.

4. Hän tietää, mitä on taivaassa ja maan päällä; Hän tietää myös, mitä te salaatte ja mitä ilmaisette, sillä Jumala tuntee sydänten kätköt.

5. Eikö teille ole kerrottu niistä, jotka ennen teitä uskon hylkäsivät? He saivat kokea tekonsa surkeat seuraukset, ja heitä odottaa tuskallinen kuritus.

6. Sillä heille lähetetyt sananjulistajat tulivat selvin todistein heidän luoksensa, mutta he sanoivat: »Kuolevaisetko meitä johtaisivat?» He olivat epäuskoisia ja kääntyivät pois, mutta Jumala ei heitä kaipaa, sillä Jumala on kaikesta riippumaton, ylistetty.

7. Epäuskoiset väittävät, ettei heitä milloinkaan herätetä kuolleista. Sano: »Totisesti, Herran nimeen, teidät herätetään kuolleista, ja silloin teille osoitetaan, mitä te olette tehneet, sillä tämä on Jumalalle helppoa.»

8. Uskokaa sentähden Jumalaan, Hänen sanansaattajaansa ja valoon, jonka Me olemme lähettänyt, sillä Jumala tietää, mitä te teette,

9. Päivänä, jona hän teidät kokoaa, kokoontumispäivänä, havahdutte harhoistanne. Mutta jokainen, joka uskoo Jumalaan ja tekee hyvää, saa vapautuksen erehdyksistään ja pääsee puutarhoihin, joita virrat vilvoittavat, ja hän saa asua siellä ikuisesti. Tämä on suurin autuus.

10. Mutta niistä, jotka hylkäävät uskon ja väittävät valheeksi tunnusmerkkimme, tulee ikuisiksi ajoiksi tulen asukkaita. Mikä kurja määränpää heidän vaellukselleen!

11. Ei mikään koettelemus kohtaa teitä Jumalan tietämättä; ja joka uskoo Jumalaan, hänen sydäntään Hän ohjaa oikeaan, sillä Jumala on kaikkitietävä.

12. Olkaa kuuliaisia Jumalalle ja kuuliaisia sananjulistajalle, mutta jos käännytte pois, ei sanansaattajanne ole vastuussa muusta kuin sanoman julistamisesta.

13. Ei ole muuta jumaluutta kuin Hän, Jumala, ja Jumalaan uskovaiset turvautukoot.

14. Uskovaiset, varmasti on joku vaimoistanne ja lapsistanne vihollisenne; varokaa siis heitä; jos olette armahtavaisia ja kärsivällisiä, silloin totisesti Jumalakin on anteeksiantavainen, armollinen.

15. Rikkautenne ja lapsenne ovat teille vain koetuksena, mutta Jumalan luona lopullinen palkkio odottaa.

16. Sentähden täyttäkää velvollisuutenne Jumalaa kohtaan kykynne mukaan, ottakaa vaarin, totelkaa ja uhratkaa varojanne; se koituu sielujenne parhaaksi! Ketkä ikinä varjelevat sielunsa ahneudelta, heillä on menestystä.

17. Jos omistatte Jumalalle hyvän uhrin, Hän palkitsee sen teille kaksin verroin ja antaa teille anteeksi, sillä Jumala on palkitsevainen, lempeä.

18. Hän tuntee näkymättömän ja näkyvän, Hän on kaikkivoipa, viisas.

SURA 65. AT-TALAAK (AVIOERON SUURA)

Aloitan JUMALAN, laupiaan Armahtajan, nimeen.

1. Profeetta, kun eroatte vaimoistanne, erotkaa heistä ensin määrätyksi ajaksi, laskekaa heille määrätty päivien luku ja noudattakaa velvollisuuttanne Jumalaa, Herraanne, kohtaan. Älkää karkoittako heitä kodeistaan! Älkööt he myöskään itse poistuko sieltä muutoin, kuin jos ovat syypäät ilmeiseen riettauteen. Nämä ovat Jumalan säädökset, ja se, joka rikkoo Jumalan säädökset, tekee totisesti väärin omalle

sielulleen. Et voi tietää, haluaako Jumala ehkä jälkeenpäin aikaansaada asiassasi käänteen.

2. Ja kun vaimojenne koeaika on päättynyt, pitäkää heidät luonanne tai erotkaa heistä ystävällisesti. Ja ottakaa keskuudestanne kaksi oikeamielistä todistajaa ja näyttäkää asia toteen Jumalan edessä. Tämä kehoitus on annettu jokaiselle, joka uskoo Jumalaan ja tulevaan päivään. Sille, joka pelkää Jumalaa, Hän ratkaisee pulman

3. ja antaa hänelle elatuksen sieltä, mistä hän ei voi sitä odottaakaan. Sille, joka Jumalaan luottaa, Hän on kaikki kaikessa. Totisesti Jumala saavuttaa tarkoituksensa; Jumala on todella antanut kaikelle määränsä.

4. Niille vaimoistanne, joiden kuukautiset ovat keskeytyneet, tai jos olette tästä epävarmoja, olkoon koekautensa, kolme kuukautta, samoin niille, joille kuukautiset eivät ole alkaneet; mutta raskailla vaimoilla tämä aika kestäköön aina siihen asti, kunnes he ovat synnyttäneet. Sille, joka noudattaa Jumalan tahtoa, Hän helposti ratkaisee kaikki pulmat.

5. Tämä on Jumalan käsky, jonka Hän on ilmaissut teille, ja sen, joka pelkää Jumalaa, Hän vapahtaa pahoista teoista ja suo hänelle suuren palkinnon.

6. Antakaa eroavien vaimojenne asua siellä, missä itsekin asutte, varojenne mukaan, älkääkä kohdelko heitä kovasti, etteivät he joudu ahdistukseen. Jos he ovat raskaudentilassa, niin suorittakaa heidän elatuskulunsa siksi, kunnes he ovat synnyttäneet. Ja jos he imettävät teille kuuluvaa lasta, teiltä tulkoon siitä heille korvaus. Järjestäkää sovussa nämä asiat; mutta jos joudutte erimielisyyksiin, niin antakaa imettäminen jollekulle toiselle naiselle.

7. Rikas mies uhratkoon varojensa runsaudesta, ja se, jonka osa on niukempi, jakakoon siitä, mitä Jumala on hänelle antanut; Jumala ei sälytä kenenkään kannettavaksi raskaampaa kuormaa, kuin minkä Hän on hyväksi nähnyt; vaikeuksien jälkeen Jumala suo huojennuksen.

8. Miten moni kaupunki kapinoitsikaan Herransa ja Hänen sananjulistajansa käskyä vastaan! Siitä syystä Me ankarasti vaadimme sen tilinteolle ja ojensimme sitä kovalla kuritukesella.

9. Se sai kokea tekojensa onnettomat seuraukset, ja kaiken lopuksi se joutui perikatoon.

10. Jumala on valmistanut heille ankaran kurituksen. Pelätkää siis Jumalaa, te, joilla on ymmärrys ja jotka uskotte! Jumala on toden totta lähettänyt teille muistuttajan,

11. sananjulistajan, joka ilmoittaa teille Jumalan selvät tunnusmerkit, jotta ne, jotka uskovat ja hyvää tekevät, saisivat johdatuksen pimeydestä valkeuteen. Ken ikinä uskoo Jumalaan ja tekee hyvää, sille Hän avaa pääsyn puutarhoihin, joissa purot virtaavat, ja sallii hänen asua niissä ikuisesti. Jumala on todella valmistanut hänelle ihanan osan.

12. Jumala on luonut seitsemän taivasta ja yhtä monta maata. Niiden kautta tulee ylhäältä Jumalan käsky, jotta tietäisitte, että Jumalalla on valta kaiken yli ja että Jumala sulkee kaiken tietoonsa.

SURA 66. AT-TAHRIM (KIELLON SUURA)

Aloitan JUMALAN, laupiaan Armahtajan, nimeen.

1. Profeetta, miksi haluat, ollaksesi vaimoillesi mieliksi, kieltäytyä sellaisesta, minkä Jumala on tehnyt sinulle luvalliseksi? Onhan Jumala anteeksiantava, laupias.

2. Onhan Jumala antanut määräykset sovitusuhrista, joka valasta vapauttaa ja Jumala on suojelijanne, sillä Hän on kaikkitietävä, viisas.

3. Kun profeetta salaisuutena ilmoitti jotakin eräälle vaimoistaan, ja kun tämä sitten ilmaisi sen toisille ja Jumala antoi profeetan kaikesta tietää, moitti tämä vaimoansa osasta, mutta vaikeni osasta. Ja kun hän puhui vaimolleen siitä, tämä kysyi: »Kuka on ilmoittanut sinulle tästä?» Hän vastasi: »Hän, joka on kaikkitietävä, on sen minulle ilmoittanut.»

4. »Jos te kumpikin, (vaimo) käännytte Jumalan puoleen, se on parhaaksenne; ovathan sydämenne Hänestä luopuneet; mutta jos te kumpikin pidätte yhtä puolta häntä (profeettaa) vastaan, niin on totisesti Jumala hänen suojelijansa ja samoin Gabriel sekä hurskaat uskovaiset ja lisäksi enkelit hänen auttajansa.»

5. Voi olla, että jos profeetta teistä eroaa, hänen Herransa antaa sijaanne parempia vaimoja kuin te - kuuliaisia, uskollisia, nöyriä, katuvia, Jumalaa palvelevia, paastojen noudattajia, olivatpa he leskiä tai neitsyitä.

6. Uskovaiset, varjelkaa itsenne ja perheenne tulelta, joka kuluttaa ihmiset ja kivetkin, jota valvomaan on asetettu enkeleitä, heltymättömiä ja mahtavia; he eivät ole tottelemattomia Jumalan käskyille, vaan tekevät mitä heille on määrätty.

7. Te, jotka ette usko, älkää keksikö anteeksipyyntöjä tuona päivänä! Te saatte vain tekojenne palkan.

8. Uskovaiset, kääntykää vilpittömästi katuen Jumalan puoleen! Ehkä Herranne vapahtaa teidät pahuudestanne ja sallii teidän astua puutarhoihin, joita virrat vilvoittavat, sinä päivänä, jolloin Jumala ei saata häpeään Profeettaa eikä niitä, jotka uskovat hänen kanssaan; heidän valonsa välkkyy heidän edessään ja oikealla puolellaan, ja he sanovat: »Herra, viritä valomme täydelliseksi ja suojele meitä armossasi, sillä sinä voit totisesti tehdä kaiken, mitä tahdot!»

9. Profeetta, taistele sitkeästi epäuskoisia ja tekopyhiä vastaan ja ole ankara heitä kohtaan; heidän olinpaikkansa on oleva helvetti. Kurja on moinen määränpää.

10. Niitä varten, jotka eivät usko, Jumala on asettanut Nooan ja Lootin vaimot esimerkiksi. Nämä kuuluivat kahdelle hurskaalle miehelle palveliioittemme joukosta, mutta pettivät miehiään, ja siksi ei mikään voinut auttaa heitä Jumalaa vastaan, vaan heille sanottiin: »Astukaa tuleen kaikkien tuomittujen kanssa!»

11. Niitä varten, jotka uskovat, Jumala on asettanut esimerkiksi myös faraon vaimon, joka sanoi: »Herra rakenna minulle huone luoksesi paratiisiin, vapahda minut faraosta ja hänen teoistaan ja päästä minut jumalattomista ihmisistä!»

12. Esikuvaksi tehtiin myös Maria, Imraanin tytär, joka säilytti puhtautensa ja jonka Me täytimme hengellämme. Hän uskoi Herran ja Hänen Pyhän kirjansa sanoihin, sillä hän kuului nöyrien joukkoon.

SURA 67. AL-MULK (VALTAKUNNAN SUURA)

Aloitan JUMALAN, laupiaan Armahtajan, nimeen.

1. Siunattu on Hän, jonka käsissä on valtakunta ja voima yli kaiken olevaisen!

2. Hän, joka loi elämän ja kuoleman koetellakseen, kuka teistä osoittautuu parhaaksi teoissa. Hän on mahtava, laupias.

3. Hän on luonut seitsemän taivasta toinen toisensa yläpuolelle. Et voi havaita mitään vikaa Armahtajan luomistyössä. Katsele ympärillesi: voitko huomata mitään vajavaisuutta?

4. Käänny ylt'ympäri ja katsele yhä edelleen, ja katseesi palaa lähtökohtaan pettyneenä ja väsyneenä.

5. Olemmehan koristanut koko alimman taivaan valoilla, joista on tullut aseita paholaisia vastaan, näille Me olemme valmistanut helvetin tulen tuskat.

6. Niitä, jotka eivät usko Herraansa, odottaa helvetin tuska; kurja on tuo määränpää.

7. Kun heidät heitetään sinne, he kuulevat sen pauhun, kun se kiehuu.

8. Se on raivoonsa pakahtumaisillaan. Joka kerta, kun sinne heitetään joukko, sen vartijat kysyvät näiltä: »Eikö varoittaja aikanaan tullut luoksenne?»

9. Ja he vastaavat: »Kyllä, varoittaja tuli totisesti luoksemme, mutta me torjuimme hänet ja sanoimme: 'Jumala ei ole sinulle ilmoitustaan antanut, olet suuressa harhassa.'»

10. Ja he sanovat: »Jos olisimme ottaneet vaarin ja miettineet, emme olisi joutuneet helvetin asukkaiden joukkoon.»

11. Niin he tunnustavat syntinsä, mutta etäälle armosta jäävät helvetin tulen asukkaat.

12. Niitä varten, jotka salassakin pelkäävät ja kunnioittavat Herraansa, on anteeksiantamus ja suuri palkinto.

13. Joko salaatte sanottavanne tai lausutte sen julki, kyllä Herra varmasti tuntee mielenne.

14. Eikö Hän sitä tietäisi, joka kaiken loi? Hänhän vähimmänkin havaitsee ja kaiken tajuaa.

15. Hän on luonut maan alamaiseksenne, jotta voisitte kävellä sen teillä ja syödä sen antimia. Hänen luokseen johtaa ylösnousemus.

16. Oletteko varmat siitä, ettei Hän, joka on yläpuolellanne, anna maan niellä teitä? Katso, se jo vavahtelee!

17. Tai oletteko varmat siitä, ettei Hän, joka on teidän yläpuolellanne, lähetä päällenne hirmumyrskyä? Saatte kokea, millainen oli minun varoitukseni.

18. On kyllä ollut niitä, jotka ennen heitä ovat väittäneet totuutta valheeksi, mutta millainen olikaan kuritukseni!

19. Eivätkö he näe, miten linnut heidän yläpuolellaan levittävät ja kokoovat siipensä? Kuka muu kuin Armahtaja pitää niitä koholla? Hän totisesti näkee kaiken.

20. Kuka muu kuin Armahtaja voi teitä auttaa niinkuin suuri sotajoukko? Epäuskoiset ovat sokeita.

21. Onko ketään, joka teitä ravitsisi, jos Hän ei antaisi teille elatusta? Mutta he vain jatkavat kapinoimistaan ja vastusteluaan.

22. Kumpi voi paremmin seurata johdatusta, sekö, joka ryömii kasvot maata vasten, vai se, joka etenee oikeata tietä pystyssä päin?

23. Sano: »Hän on teidät luonut ja antanut teille näön, kuulon ja sydämen. Vähäinen on teidän kiitollisuutenne.»

24. Sano: »Hän on teidät levittänyt aina maan ääriin asti, ja Hänen luokseen teidät kootaan yhteen.»

25. He sanovat myös: »Milloin on tämä lupaus täyttyvä, jos puheesi on totta?»

26. Sano: »Sen tietää Jumala yksin, minä olen vain julkinen varoittaja.»

27. Mutta kun he näkevät tuhon olevan lähellä, synkkenevät niiden kasvot, jatka eivät usko, ja kuuluu sana: »Tämä on se, mitä te halusitte.»

28. Sano: »Mitä ajattelette? Vaikkapa Jumala tuhoaisi minut ja ne, jotka ovat minun kanssani, tai armahtaisi meidät, kukapa silloinkaan pelastaisi epäuskoiset tuomion kurituksesta?»

29. Sano: »Hän on Armahtaja, Me uskomme Häneen ja Häneen Me luotamme; pian saatte tietää, kuka on ilmeisessä harhassa.»

30. Sano: »Mitä ajattelisitte, jos jonakin aamuna vetenne valuisi kuiviin? Kuka teille silloin voisi hankkia kirkasta, juoksevaa vettä?»

SURA 68. AL-KALAM (KYNÄN SUURA)

Aloitan JUMALAN, laupiaan Armahtajan, nimeen.

1. Kynän ja sen nimessä, mitä kirjoitetaan!

2. Sinä et ole, Herrasi armosta, mikään hourailija,

3. vaan totisesti odottaa Sinua ehtymätön palkka,

4. ja totisesti on siveellinen mielenlaatusi jalo.

5. Pian olet näkevä, ja myöskin he saavat nähdä,

6. ketä teistä riivaa hulluus.

7. Totisesti tietää Herrasi parhaiten, kuka poikkeaa Hänen tieltään, ja Hän tietää parhaiten, kuka noudattaa johdatusta.

8. Älä suostu siis niihin, jotka julistavat totuuden valheeksi!

9. He toivovat sinun osoittavan velttoutta, jotta myös he voisivat olla velttoja.

10. Älä tottele ainoatakaan halpamaista vannojaa,

11. panettelijaa, joka kulkee ympäri pahaa puhuen,

12. joka kieltää hyvän, rikkoo lakia ja tekee syntiä,

13. joka lisäksi on alhaissyntyinen, röyhkeä ja ahne,

14. siksi, että hänellä on rikkautta ja poikia!

15. Kun tunnusmerkkimme luetellaan hänelle, hän sanoo: »Muinaisjuttuja.»

16. Me painamme pian poltinmerkkimme hänen nenäkkäisiin kasvoihinsa.

17. Totisesti koettelemme heitä, niinkuin koettelimme puutarhan omistajia, kun he vannoivat korjaavansa sadon seuraavana päivänä,

18. mutta eivät varanneet mitään osuutta (köyhille).

19. Silloin Herrasi lähettämä koettelemus kohtasi puutarhaa heidän nukkuessaan,

20. niin että se oli musta kuin palon jäljiltä.

21. Mutta aamulla kutsuivat he toisiaan

22. sanoen: »Kunkin on käytävä varhain pellolleen, jos mieli korjata sato!»

23. Ja he lähtivät puhellen hiljaa keskenään:

24. »Älkää tänään salliko köyhien tulla jälkikeräykseen.»

25. Ja he lähtivät matkaan aamulla tämä itaruus mielessään,

26. mutta kun he näkivät mitä oli tapahtunut, he sanoivat: »Varmaankin olemme joutuneet tieltä harhaan.

27. Ei, meille tuli kato!»

28. Viisain heistä sanoi: »Enkö sanonut teille: 'Ylistäkää Jumalaa.'»

29. He vastasivat: »Kunnia Herralle! Totisesti olimme jumalattomia.»

30. Ja sitten jotkut heistä kääntyivät päivitellen toistensa puoleen

31. ja sanoivat: »Voi meitä! Olemme totisesti rikkoneet;

32. ehkä Herra kuitenkin antaa meille jotakin parempaa tämän asemesta; totisesti tahdomme sitä Herraltamme anoa.»

33. Sellainen oli rangaistus, mutta tulevan elämän rangaistus on totisesti oleva vielä suurempi. Jospa he sen käsittäisivät!

34. Niille, jotka karttavat pahaa, on totisesti valmistettu autuuden puutarhat Herransa luona.

35. Onko Meidän kohdeltava Jumalan alamaisia kuten syyllisiä?

36. Miten voitte tuomita siten?

37. Vai onko teillä kirja, josta voitte lukea,

38. että teillä todella on siinä se, mitä pidätte parhaana?

39. Vai onko teillä Meidän antamamme valalliset vakuutukset, jotka ovat voimassa myös ylösnousemuksen päivänä, että varmasti saatte mitä kuvittelette?

40. Kysy heiltä, Muhammed, kuka heistä uskaltaa mennä tästä takaukseen.

41. Vai onko heillä liittolaisia? Anna heidän näyttää liittolaisensa, jos he tarkoittavat totta.

42. Päivänä, jolloin he ovat suuressa ahdistuksessa, jolloin heidät kutsutaan rukoukseen lankeamaan, mutta eivät kykene sitä tekemään,

43. he seisovat katse maahan luotuina ja kasvot häpeää uhkuen,koska heidät kutsuttiin polvistumaan heidän ollessaan parhaissa voimissaan.

44. Siispä jätä Minun pideltävikseni ne, jotka väittävät valheeksi näitä sanomia. Me johdamme heitä askel askeleelta heidän huomaamattaan,

45. ja Minä annan heille aikaa; onhan totisesti suunnitelmani järkähtämätön.

46. Vai vaaditko, Muhammed, palkkaa heiltä, niin että he velasta rasittuvat?

47. Vai onko heillä tieto salatusta, niin että he voivat kirjoittaa sen muistiin?

48. Odota sentähden järkkymättömänä Herrasi tuomiota äläkä ole niinkuin kalan nielemä mies, joka huusi murheen vallassa.

49. Ellei hänen Herransa armo olisi tullut hänen osakseen, hän olisi hylättynä varmasti sinkoutunut jollekin autiolle rannalle,

50. mutta Hänen Herransa valitsi hänet ja asetti hänet vanhurskaitten joukkoon.

51. Ne, jotka ovat vaipuneet epäuskoon, olisivat katseillaan sinut lävistäneet, kuullessaan kehoituksesi, he sanoivat: »Totisesti, hän on järjiltään.»

52. Mutta Koraani on vain muistutus koko maailmalle.

SURA 69. AL-HAAKKA (VARMAN TUHON SUURA)

Aloitan JUMALAN, laupiaan Armahtajan, nimeen.

1. Varma tuho!

2. Mikä on varma tuho?

3. Ja miten saisi sinut käsittämään, mikä varma tuho on?

4. Tamuud ja Aad väittivät, ettei tuomiopäivää tule.

5. Tamuudin kansan tuhosi ärjyvä ukonilma,

6. Aadin tuhosi raivoisa tuuli, joka puhalsi tavattomalla voimalla;

7. se raivosi heidän keskuudessaan seitsemän yötä ja seitsemän päivää suurella voimalla, niin että olisit voinut nähdä ihmisten kaatuvan maahan kuin palmujen ontot rungot.

8. Näetkö heistä jälkeäkään?

9. Farao ja ne, jotka elivät ennen häntä, sekä hävitetyt kaupungit tekivät myös syntiä

10. ollen tottelemattomia Herransa sananjulistajalle; siksi Hän kuritti heitä väkevin ottein.

11. Kun vesi tulvi, Me totisesti annoimme laivan kantaa teitä,

12. teille ojennukseksi ja jotta kuunteleva korva vaarin ottaisi ja muistaisi sen.

13. Kun, puhalletaan yhden ainoan kerran pasuunaan

14. ja maa sekä vuoret kohoavat ja sitten yht'äkkiä vaipuvat murskattuina alas,

15. sinä päivänä on suuri tuho tapahtuva,

16. taivas repeää; sinä päivänä se syöksyy alas.

17. Enkeleitä on oleva ylt'ympäri, ja kahdeksan heistä kantaa yläpuolellaan Herrasi valtaistuinta.

18. Sinä päivänä teidät tuodaan oikeuden eteen, ja yksikään salaisuutenne ei voi jäädä kätköön.

19. Se, jolle kirja on annettu hänen oikeaan käteensä, sanoo: »Tulkaa ja lukekaa kirjani!

20. Totisesti uskon, että koittaa tilinteon päivä.»

21. Ja hän on saava mieluisan elämän,

22. ihanassa puutarhassa,

23. jossa hedelmät ovat käden ulottuvilla.

24. »Syökää ja juokaa mielenne mukaan palkaksi siitä, mitä olette tehneet menneinä päivinä!»

25. Ja hän, jolle kirja on annettu vasempaan käteen, sanoo: »Oi, jospa en olisi kirjaani milloinkaan saanut,

26. ja jospa en olisi koskaan joutunut kokemaan, mitä tilinteko on!

27. Oi, jospa kuolema olisi ollut kaiken loppu!

28. Rikkauteni ei minua lainkaan hyödytä,

29. valtani on minulta häipynyt.»

30. »Ottakaa hänet, sitokaa hänet

31. ja heittäkää sitten helvettiin!

32. Kytkekää hänet kahleisiin, joiden pituus on seitsemänkymmentä kyynärää!

33. Totisesti, hän ei uskonut Jumalaan, suureen,

34. eikä kehoittanut ravitsemaan köyhiä;

35. sentähden hänellä ei ole yhtään ystävää tuona päivänä

36. eikä muuta ruokaa kuin likavesi,

37. jota vain jumalattomat nielevät.»

38. Mutta ei! Vannon kaiken sen nimessä, mitä näette

39. ja mitä eivät silmänne näe:

40. Totisesti, se on kunnioitettavan sananjulistajan sana

41. eikä mitään runoilijan puhetta - vähän te uskotte -

42. ei se liioin ole mitään ennustelijan puhetta - vähän te käsitätte -

43. se on ilmoitus Jumalalta, maailman Herralta.

44. Ja jos profeetta olisi sepitellyt runoja Meistä,

45. olisimme totisesti tarttunut häntä oikeaan käteen

46. ja katkaissut häneltä suuren valtasuonen,

47. teidän kenenkään voimatta Meitä siitä estää.

48. Tämä on totisesti muistutus niille, jotka karttavat pahaa.

49. Ja Me totisesti tiedämme, että joukossanne on sellaisia, jotka julistavat totuuden valheeksi,

50. ja totisesti tuleva tuomio on surkea asia epäuskoisille,

51. mutta se on totisesti varma todellisuus.

52. Ylistä siis Herrasi, suuren, nimeä!

SURA 70. AL-MAÁRIDZ (NOUSEVIEN PORTAIDEN SUURA)

Aloitan JUMALAN, laupiaan Armahtajan, nimeen.

1. Eräs tiedonhaluinen kyseli, millainen on kuritus, joka on tuleva

2. epäuskoisten osaksi. Ei kukaan voi sitä estää.

3. Se tulee Jumalalta, nousevain portaitten Herralta.

4. Enkelit ja henki nousevat Hänen tykönsä päivänä, jonka pituus on viisikymmentä tuhatta vuotta.

5. Osoita siis jaloa kestävyyttä!

6. He kuvittelevat sen olevan kaukana,

7. mutta Me näemme sen läheltä.

8. Sinä päivänä, jolloin taivas on oleva kuin sulaa kuparia

9. ja vuoret kuin villaa,

10. jolloin ystävä ei kysy ystävää,

11. vaikka he näkevät toisensa. Syyllinen toivoisi tuona päivänä vapautuvansa vaivasta uhraamalla lapsensa,

12. vaimonsa ja veljensä,

13. sukulaisensa, jotka antoivat hänelle suojaa,

14. jopa kaikki, jotka maan päälle on luotu, kunhan hän niiden avulla lunastaisi itsensä.

15. Ei mitenkään! Sillä katso, tämä on leimuava liekki,

16. joka raastaa pois ihon

17. ja vaatii omakseen sen, joka kääntyi pois ja pakeni

18. ja joka ahnaasti kokosi rikkautta.

19. Totisesti on ihminen luotu epävakaiseksi mieleltään:

20. Kun jokin paha kohtaa häntä, hän on kärkäs valittamaan,

21. mutta kun jotakin hyvää annetaan hänen osalleen, hän on kiittämätön,

22. lukuunottomatta niitä, jotka rukoilevat,

23. jotka uskollisesti suorittavat rukouksensa,

24. niitä, joiden rikkaudessa on määrätty osa

25. kerjäläistä ja osatonta varten;

26. niitä, jotka uskovat tuomion päivään,

27. ja jotka pelkäävät Herransa kuritusta

28. ei kukaan, totisesti, saata säästyä kuritukselta, joka on heidän Herraltansa tuleva,

29. sekä lukuunottamatta niitä, jotka hillitsevät halujaan

30. paitsi vaimojensa ja orjattariensa suhteen, koska heissä silloin ei ole moittimista.

31. Toisin on niiden, jotka pyrkivät ylittämään tämän, sillä ne ovat lain rikkojia.

32. Ne, jotka ovat rehellisiä sopimuksissaan ja siinä, mitä heidän huostaansa on uskottu,

33. jotka ovat vilpittömiä todistaessaan

34. ja jotka ahkeroivat hartauden harjoituksissa,

35. saavat elää paratiisin kunniassa.

36. Mutta mitä ajattelevat uskottomat, jotka avosilmin rientävät sinun edelläsi,

37. oikealta ja vasemmalta, ryhmä toisensa jälkeen?

38. Kuvitteleeko heistä kukin pääsevänsä autuuden puutarhaan?

39. Totisesti ei! Totisesti he tietävät, mistä Me olemme luonut heidät.

40. Mutta ei! Vannon idän ja lännen Herran nimessä: »Totisesti Me voimme

41. nostaa heidän sijalleen ne, jotka ovat heitä paremmat, eikä Meitä voi tästä mikään estää.

42. Anna siis heidän jäädä turhien puheittensa varaan ja laskea leikkiä, kunnes heitä katsoo silmästä silmään se päivä, joka on heille ennustettu.

43. Sinä päivänä he tulevat esiin haudoistaan kiirehtien, aivan kuin maalia kohti kiitäen,

44. silmät maahan luotuina, häpeän valtaamina. Tämä on se päivä, joka heille ennustettiin.

SURA 71. NUUH (NOOAN SUURA)

Aloitan JUMALAN, laupiaan Armahtajan, nimeen.

1. Totisesti Me lähetimme Nooan oman kansansa eteen sanoen: »Varoita kansaasi, ennenkuin tuskallinen rangaistus sen yllättää!»

2. Hän julisti: »Kansa, totisesti olen julkinen varoittajasi.

3. Palvelkaa Jumalaa, tarkoin täyttäen velvollisuutenne Häntä kohtaan, ja olkaa kuuliaisia minulle,

4. niin Hän antaa teille syntinne anteeksi ja myöntää teille armonaikaa. Mutta totisesti, kun Jumalan määräaika täyttyy, ei sitä voida pitkittää. Kunpa sen uskoisitte!»

5. Hän sanoi: »Herra, katso, olen vedonnut kansaani päivin ja öin,

6. mutta saarnani on heissä vain lisännyt vastahakoisuutta.

7. Ja katso, vaikka kuinka usein olisin heitä kutsunut, jotta Sinä voisit antaa heille anteeksi, tukkivat he sormin korvansa ja kietoutuvat vaatteisiinsa torjuen kaiken itsepintaisesti ja paisuen ylpeydessään.

8. Silloin totisesti saarnasin heille äänekkäästi

9. huusin kaikkien kuullen, haastoinpa heille myös kahden kesken

10. sanoen: 'Pyytäkää Herraltanne anteeksiantoa - Hän on totisesti armahtavainen -

11. Hän lähettää päällenne pilvet ja runsaan sateen,

12. enentää teille rikkautta ja lapsia sekä luo teitä varten paratiisin virtoineen.

13. Miksi ette pyydä armolahjoja Jumalalta?

14. Totisesti, Hänhän on luonut teidät eri vaiheiden kautta.

15. Ettekö näe, kuinka Jumala on luonut seitsemän taivasta toinen toisensa yläpuolelle?

16. Hän on myös asettanut niille kuun valoksi ja auringon lampuksi.

17. Jumala on kasvattanut teidät maasta,

18. Hän käskee teidän myöskin palata siihen ja antaa teille ylösnousemuksen.

19. Teitä varten Jumala on levittänyt maan ääret

20. vaeltaaksenne sen avarilla teillä.'»

21. Nooa sanoi: »Herra, totisesti he ovat olleet minua kohtaan uppiniskaisia ja pitäneet niitä esikuvinaan, joiden rikkaus ja lapset vain lisäävät heidän turmelustaan.

22. He ovat punoneet monia juonia

23. ja sanovat: 'Älkää suinkaan hylätkö jumalianne, Waddia ja Suwaa, Jaguutia, Jaukia ja Nasria!'

24. Näin he ovat totisesti johtaneet monia harhaan, ja villitys käy yhä suuremmaksi jumalattomien keskuudessa.»

25. Heidät hukutettiin vääryyksiensä tähden, ja heidän oli käytävä tuleen, eikä heillä ollut muita auttajia kuin Jumala.

26. Ja Nooa sanoi: »Herra, älä jätä maan päälle ainoatakaan jumalatonta asumaan!

27. Totisesti, jos säästät heistä ketään, he johtavat palvelijasi harhaan ja siittävät irstaita ja epäuskoisia jälkeläisiä.

28. Herra, anna anteeksi minulle ja vanhemmilleni; niin myös jokaiselle, joka uskossa astuu talooni, sekä kaikille uskoville, miehille ja naisille! Mutta jumalattomille tuota turmio!»

SURA 72. AL-DZINN (DZINNIEN SUURA)

Aloitan JUMALAN, laupiaan Armahtajan, nimeen.

1. Sano: »Minulle on ilmoitettu, että osa dzinneistä kuunteli ja sanoi: 'Totisesti olemme kuulleet luettavan ihmeellistä Koraania,

2. joka ohjaa oikeaan, ja me uskomme siihen emmekä koskaan tahdo asettaa ketään muuta Jumalamme rinnalle.

3. Totisesti Hän ei - ääretön on Herramme majesteetti - ole ottanut vaimoa eikä lasta.

4. Vain mielettömät joukostamme sepittävät sopimattomia asioita Jumalasta;

5. totisesti ajattelimme, etteivät ihmiset eivätkä dzinnit lausuisi valhetta Jumalaa vastaan,

6. ja että ihmisten joukosta muutamilla oli tapana paeta eräiden dzinnien turviin, ja nämä yllyttivät heitä pöyhkeyteen.

7. Totisesti he luulivat aivan niin kuin te, että Jumala ei herätä ketään kuolleista.

8. (ja Koraania kuulleet dzinnit lisäsivät:) Me todellakin etsimme nousua taivaaseen, mutta havaitsimme sen olevan täynnä voimakkaita vartijoita ja liekkejä.

9. Katso, meillä oli tapana istua muutamilla paikoilla kuullaksemme, mutta se, joka nyt yrittää kuunnella, kohtaa hänelle varatun liekin.

10. Emmekä todella tiedä, onko se pahaa, mikä on tarkoitettu maan päällä eläville, vai tarkoittaako heidän Herransa heille oikeaa ohjausta.

11. Totisesti on joukossamme niitä, jotka ovat hyviä, ja myös sellaisia, jotka eivät ole; me olemme jakaantuneet eri lahkokuntiin.

12. Katso, me uskomme, ettemme milloinkaan voi päästä Jumalaa pakoon täällä maan päällä, emmekä pääse Hänestä lentämälläkään.

13. Totisesti uskoimme johdatukseen, kun saimme kuulla sen; ja sen, joka uskoo Herraan, ei tarvitse pelätä tappiota eikä yllättävää pahaa.

14. Joukostamme ovat eräät totisesti Herralle alistuneita muslimeja, ja toiset jumalattomia. Ne, jotka ovat muslimeja, ovat niitä, joiden päämääränä on vanhurskaus.

15. Mitä taasen tulee jumalattomiin, kuluttaa heidät helvetin tuli.

16. (Sano myös:) Jos he pysyvät oikealla tiellä, me annamme heille juomavettä runsain määrin

17. koetellaksemme heitä siten; mutta jos joku kääntyy pois unohtaen Herransa, valmistaa Hän hänelle loppumattoman vaivan.

18. Totisesti, temppelit kuuluvat Jumalalle, älkää siis huutako avuksi ketään muuta kuin Jumalaa!

19. Ja kun Jumalan palvelija nousi huutaen Hänen puoleensa, olivat he vähällä tallata hänet tungoksessa.

20. Sano: »Minä käännyn vain Herrani puoleen enkä aseta ketään Hänen rinnalleen.»

21. Sano: »Totisesti, minulla ei ole valtaa tuottaa teille pahaa eikä hyvää.»

22. Sano: »Totisesti, ei kukaan voi puolustaa minua asettuen Jumalaa vastaan, eikä minulla ole muuta turvapaikkaa kuin Hänen tykönään;

23. julistan vain Jumalan ilmoituksen ja Hänen sanomansa.» Jos joku ei noudata Jumalan ja Hänen sananjulistajansa tahtoa, odottaa häntä totisesti helvetin tuli, ja hänen on iäti oltava siinä,

24. aina siksi, kunnes ihmiset saavat kokea sen, millä heitä uhattiin, ja tulevat tuntemaan, kumman auttaja on heikompi ja lukumäärältään vähäisempi.

25. Sano: »En tiedä, onko jo lähellä se, millä teitä on uhattu, vai onko Herra siirtänyt sen määräajaksi.

26. Hän tietää silmiltä salatut, mutta ei ilmoita salaisuuksiaan muille

27. paitsi valitsemalleen sananjulistajalle, ja tälle Hän asettaa suojelijan käymään hänen edellään ja samoin hänen jäljessään

28. ollakseen varma, että he todella ovat julistaneet Herransa sanoman; Hän käsittää kaiken, mitä heissä on, ja Hän pitää lukua kaikesta.»

SURA 73. AL-MUZZAMMIL (VAIPPAANSA KÄÄRIYTYNEEN SUURA)

Aloitan JUMALAN, laupiaan Armahtajan, nimeen.

1. Sinä, joka olet vaippaan kääriytynyt,

2. nouse yöllä rukoilemaan leväten vain vähän;

3. valvo puolet yöstä, tai vähennä siitä hetkinen,

4. tai lisää siihen vähän ja lue selvästi ja tasaisesti Koraania.

5. Totisesti ilmoitamme sinulle tärkeän sanan.

6. Yöhartaudet ovat totisesti parhain keino itsensä voittamiseen ja paras tapa hallita puhettaan.

7. Sillä sinulla on työtä päivät pitkät.

8. Muista siis Herrasi nimeä öisin ja antaudu kaikella hartaudella palvomaan Häntä

9. idän ja lännen Herraa, jota paitsi ei ole muuta jumalaa; omaksu siis Hänet suojelijaksesi!

10. Ole myös järkkymätön huolimatta siitä, mitä he sanovat, ja karta heitä sopivalla tavalla!

11. Jätä Minun huostaani ne, jotka väittävät totuutta valheeksi ja elävät yltäkylläisyydessä, ja myönnä heille vähän armonaikaa!

12. Totisesti, Meillä on heidän varalleen kahleet ja helvetin tuli,

13. ruoka, joka tukkii kurkun, sekä tuskallinen kuritus

14. sinä päivänä, jolloin maa ja vuoret vapisevat, jolloin vuoret muuttuvat lentäväksi hiekaksi.

15. Totisesti olemme lähettänyt luoksenne julistajan, joka todistaa teitä vastaan, niinkuin lähetimme sananjulistajan faraon tykö.

16. Mutta farao ei totellut sanansaattajaa, ja sentähden tartuimme häneen kovalla kädellä.

17. Kuinka te uskottomat aiotte pelastaa itsenne, kun ette usko päivään, joka saa lastenkin hiukset harmaaksi?

18. Sinä päivänä taivas repeytyy kappaleiksi, mutta Hänen lupauksensa täyttyy.

19. Totisesti tämä on kehoitus, salli siis sen, joka haluaa, löytää tie Herransa tykö.

20. Totisesti Herrasi tietää, että sinä valvot miltei kaksi kolmannesta yöstä, joskus puolet siitä tai joskus kolmanneksen, ja että samoin tekee osa seuraajistasi. Jumala mittaa yön ja päivän. Hän tietää, että teidän voimanne ei siihen riitä; siksi Hän kääntyy puoleenne armollisesti. Lukekaa siis Koraania, sitä, mikä siinä on helppotajuista. Hän tietää, että jotkut joukostanne ovat sairaita ja toiset ovat vaelluksella etsien Jumalan armoa, ja vielä on toisia, jotka taistelevat Jumalan tiellä. Lukekaa siis, mitä siinä on helppoa, mutta harrastakaa rukoilemista ja antakaa säädetyt almut sekä Jumalalle mieluisa uhri, sillä kaiken hyvän, minkä teette sielujenne puolesta, te saatte Jumalalta takaisin parempana ja suurempana. Ja pyytäkää Jumalalta anteeksiantoa! Jumala on totisesti anteeksiantava, armollinen.

SURA 74. AL-MUDDATHTHIR (VIITTAAN KIEDOTUN SUURA)

Aloitan JUMALAN, laupiaan Armahtajan, nimeen.

1. Sinä, joka olet viittaan kiedottu,

2. nouse ja varoita,

3. ylistä Herraasi,

4. puhdista vaatteesi,

5. karta epäpuhdasta,

6. älä jaa antimia saadaksesi ne runsaampina takaisin,

7. vaan pysy lujana Jumalan asiassa.

8. Sillä kun pasuunaan puhalletaan,

9. on se päivä oleva ankara päivä,

10. epäuskoisille kaikkea muuta kuin otollinen.

11. Jätä Minun huostaani hänet, jonka olen luonut,

12. jolle olen antanut runsaasti rikkauksia

13. ja poikia silmien iloksi,

14. jonka asioita olen parhain päin sovitellut

15. ja joka vain haluaa yhä enemmän.

16. Mutta totisesti ei! Sillä hän uhmaa tunnusmerkkejämme;

17. Minä panen hänen kestettäväkseen raskaan kurituksen.

18. Kylläpä hän mietti ja mietti;

19. voi, miten hän harkitsikaan!

20. Ja kuinka hän punnitsi mielessään!

21. Sitten hän katsahti ympärilleen,

22. sitten rypisti otsaansa ja näytti tuimalta,

23. sitten hän kääntyi pois ja paisui ylpeydestä

24. ja sanoi: »Tämä on pelkkää opittua noituutta,

25. pelkkiä sanoja kuolevaisen suusta.»

26. Minä syöksen hänet helvetin liekkeihin.

27. Mutta kuinka saisin sinut käsittämään, mikä tuo palo on?

28. Se ei jätä jäljelle mitään eikä säästä ketään;

29. se kärventää kuolevaisen kokonaan,

30. ja sen yläpuolella on yhdeksäntoista.

31. Tulen vartijoiksi asetimme vain enkeleitä, ja heidän lukunsa asetimme vain koetukseksi niille, jotka eivät usko, jotta ne, joille on annettu Pyhä kirja, olisivat varmoja, ja ne, jotka uskovat, kasvaisivat uskossa; jotta Pyhän kirjan saaneet sekä uskovaiset eivät epäilisi, ja taasen ne, joiden sydämissä on sairaus ja epäusko, sanoisivat: »Mitä tarkoittaa Jumala tällä vertauksella?» Näin johtaa Jumala harhaan kenet haluaa ja ohjaa ketä mielii, eikä Herrasi sotajoukkoja tunne kukaan muu kuin Hän itse, tämä on vain muistutus kuolevaisille.

32. Ei milloinkaan!

33. Vakuutan kuun ja valkenevan yön nimessä

34. sekä aamun nimessä, kun sen valkeus sarastaa:

35. tämä on totisesti ankarampia asioista,

36. varoitus ihmiselle,

37. jokaiselle teistä, joka tahtoo päästä eteenpäin tai jäädä jälkeen:

38. jokainen sielu on vastuussa teoistaan,

39. paitsi ne, jotka ovat (Jumalan) oikealla puolella.

40. Ollessaan paratiisissa nämä kyselevät toisiltaan

41. syntisten kohtaloa:

42. »Mikä on saattanut teidät tulen ruoaksi?»

43. Ja nämä vastaavat: »Me emme kuuluneet niihin, jotka rukoilivat,

44. emmekä niihin, jotka ruokkivat köyhiä,

45. vaan haastoimme joutavia niiden kanssa, jotka turhia puhuivat;

46. me pidimme puhetta tuomiopäivästä valheena,

47. kunnes kuolema yllätti meidät.»

48. Niinpä ei heitä enää hyödytä puolustajain apu.

49. Mutta miksi he kääntyvät pois muistuttajasta

50. kuin säikkyneet aasit,

51. jotka pakenevat kuullessaan leijonan karjunnan?

52. Jokainen heistä odottaa erikoiskutsua.

53. Mutta eiväthän he pelkää tulevaa elämää.

54. Ei! Tämä on totisesti varoitus,

55. ja kukin halukas voi painaa sen mieleensä.

56. Mutta he eivät tahdo pitää sitä mielessään, ellei se ole Jumalan tahto. Hän ansaitsee kunnioituksen, ja Hänen on anteeksiantamus.

SURA 75. AL-KIYAMA (YLÖSNOUSEMUKSEN SUURA)

Aloitan JUMALAN, laupiaan Armahtajan, nimeen.

1. Kutsun todistajaksi ylösnousemuksen päivän,

2. kutsun todistajaksi omantunnon soimaavan äänen!

3. »Luuleeko ihminen, että Me emme kerran voi koota hänen luitaan?

4. Kyllä, Me kykenemme uusimaan täydellisesti hänen sormensakin.»

5. Ihminen tuudittaa itsensä epäuskoon tulevan elämän suhteen.

6. Hän kysyy: »Milloin ylösnousemuksen päivä koittaa?»

7. Mutta kun se päivä sumentaa hänen näkönsä

8. ja kuu pimenee,

9. kun aurinko ja kuu yhdessä sammuvat,

10. sinä päivänä ihminen on sanova: »Missä on paikka, mihin voisin paeta?»

11. Ei! Ei ole pakopaikkaa.

12. Sinä päivänä on ainoa turvapaikka Jumalan luona.

13. Sinä päivänä julistetaan ihmiselle, mitä hän on tehnyt ja mitä laiminlyönyt.

14. Ihminen joutuu todistuskappaleeksi omaa itseään vastaan,

15. vaikkapa hän miten latelisi puolustelujaan.

16. Älä liikuta kieltäsi tyrkyttääksesi heille sitä (Koraania) ennen aikojaan.

17. Totisesti Me huolehdimme sen kokoonpanosta ja julkilukemisesta.

18. Seuraa siis sitä järjestystä, missä Me sen saatamme julki,

19. Sillä Meistähän sen tulkintakin on lähtevä.

20. Ei, te ihmiset rakastatte nykyistä elämäänne

21. ja lyötte laimin tulevan elämän.

22. Sinä päivänä säteilevät muutamien kasvot

23. katsoen kohti Herraa,

24. ja sinä päivänä synkkenevät toisten ilmeet,

25. kun he tietävät, että jotakin tuhoisaa heille tapahtuu.

26. Ei, kun sydän nousee kurkkuun

27. ja kysytään: »Kuka taikuri nyt pystyy (kaiken torjumaan)?»

28. Ja ihminen uskoo, että hänen lähtönsä hetki on tullut

29. ja toinen isku tyrmää hänet toisensa jälkeen,

30. sinä päivänä käy hänen tiensä kohti Herraa.

31. Sillä hän ei uskonut eikä rukoillut,

32. vaan sanoi totuutta valheeksi ja käänsi sille selkänsä,

33. käyden sitten korskeana omiensa luo.

34. Voi sinua, voi!

35. Ja vielä! Voi sinua, voi!

36. Luuleeko ihminen, että hänen sallitaan kuljeksia ilman määränpäätä?

37. Eikö hän (aikanaan) ollut pieni siemenestä kylvetty itu?

38. Sitten tuli hänestä hyytynyttä verta; Jumalahan loi hänet ja teki hänet täydelliseksi

39. sekä muodosti kaksi sukupuolta, miehen ja naisen.

40. Eikö Hän kykene herättämään henkiin kuolleita?

SURA 76. AL-INSAN (IHMISEN SUURA)

Aloitan JUMALAN, laupiaan Armahtajan, nimeen.

1. Eikö ole kulunut pitkä aika, ennenkuin ihmisestä tuli jotakin mainitsemisen arvoista?

2. Me olemme totisesti luonut ihmisen siemenestä yhdistäen sen toiseen. Me aiomme kasvattaa häntä, ja niin olemme antanut hänelle kuulon ja näön.

3. Totisesti olemme ohjannut hänet polulle, olkoonpa hän kiitollinen tai kiittämätön.

4. Totisesti olemme valmistanut uskottomille kahleet ja ketjut sekä helvetin tulen.

5. Totisesti saavat hurskaat juoda maljasta, johon on kätketty heidän (sisäinen) vapautuksensa,

6. lähteestä, josta Jumalan palvelijat juovat runsain määrin.

7. He täyttävät lupauksensa ja pelkäävät päivää, jonka tuho leviää ylt'ympäri;

8. rakkaudesta Häneen he ruokkivat köyhää, orpoa ja vangittua.

9. »Me ruokimme teitä vain Jumalan tähden; me emme vaadi teiltä palkkaa emmekä kiitosta,

10. totisesti pelkäämme surun ja murheen päivää, jonka Herramme lähettää.»

11. Siksi Jumala säästää heidät tuon päivän tuholta ja antaa heidän osakseen iloa ja onnea;

12. Hän palkitsee heitä heidän lujuutensa tähden paratiisilla ja silkkivaatteilla.

13. Näihin puettuina ja leväten nojakorokkeilla he eivät tunne hellettä eivätkä purevaa kylmää,

14. vaan puutarhan varjot lepäävät tiheinä heidän yllään, ja sen hedelmät ovat käden ulottuvilla.

15. Siellä kiertävät hopeamaljat ja kristallipikarit,

16. jotka ovat kuin läpikuultava lasi ja jotka täytetään runsain mitoin.

17. He saavat juoda inkiväärillä höystetyn maljan

18. lähteestä, jota siellä kutsutaan Salsabiliksi.

19. Ja heidän ympärillään liikkuvat ikinuoret olennot, joita nähdessäsi sinusta tuntuu, kuin he olisivat ylt'ympäri siroiteltuja helmiä.

20. Ja kun saat nähdä sen, olet näkevä autuuden ja suuren kuningaskunnan.

21. Heidän vaatetuksenaan on viheriä, hieno silkki ja paksu, kultakudoksinen sametti. He saavat kantaa hopeaisia rannerenkaita, ja heidän Herransa virvoittaa heitä puhtaalla juomalla.

22. Tämä on totisesti oleva palkkanne, sillä ponnistelunne palkitaan.

23. Totisesti olemme lähettänyt sinulle tämän Koraanin vähitellen useina ilmoituksina.

24. Pysy siis lujana odottaen kärsivällisesti Herrasi tuomiota äläkä tottele ketään syntistä tai kiittämätöntä heidän joukostaan.

25. Ylistä Herrasi nimeä aamuin ja illoin!

26. Polvistu yön aikana Häntä palvomaan ja ylistä Häntä myöhään yöhön!

27. Totisesti muut ihmiset rakastavat tätä maallista elämää eivätkä pidä lukua turmion päivästä.

28. Me olemme luonut heidät ja vahvistanut heidän jäsenensä, ja jos tahdomme, voimme heidän sijaansa aikaansaada täysin heidän kaltaisiaan olentoja.

29. Totisesti tämä on kehoitus, ja se, joka tahtoo, löytää tien Herransa luokse.

30. Mutta teitä se ei miellytä, ellei Jumala kuitenkin niin määrää; totisesti, Jumalan on tieto, viisaus.

31. Hän sulkee armoonsa kenet haluaa, mutta jumalattomille Hän on varannut tuskan ja kurituksen.

SURA 77. AL-MURSALAAT (EDELLÄKÄVIJÖIDEN SUURA)

Aloitan JUMALAN, laupiaan Armahtajan, nimeen.

1. Edellä käyneitten nimessä, jotka hyvää julistivat,

2. niiden nimessä, jotka valhetta loitolle tunkivat,

3. niiden, jotka (totuutta) ylt'ympäri kylvivät,

4. joilla on (hyvän ja pahan) erottamisen kyky,

5. jotka kansaa neuvovat,

6. joko selittäen tai varoittaen:

7. Totisesti sen, mitä teille on ennustettu, täytyy tapahtua,

8. kun tähdet häipyvät,

9. kun taivas repeilee,

10. kun vuoret raastetaan hajalle, tomuksi,

11. ja kun sananjulistajien määräämä hetki saapuu

12. miksi päiväksi on tuomio määrätty?

13. Ratkaisun päiväksi.

14. Miten saada teidät ymmärtämään myös, mitä tuomion päivä sisältää?

15. Voi tuona päivänä niitä, jotka hylkäsivät totuuden!

16. Emmekö ole tuhonnut aikaisemminkin eläneitä sukupolvia?

17. Ja sitten annoimme seuraavien sukupolvien astua heidän sijalleen.

18. Näin menettelemme syyllisten suhteen.

19. Voi sinä päivänä niitä, jotka totuuden hylkäsivät!

20. Emmekö luonut teitä mitättömästä pisarasta?

21. Sen sijoitimme varmaan säilöön

22. määrätyksi ajaksi

23. ja sitten kehitimme sitä sopusuhtaisesti. Miten sopusuhtaiset ovatkaan luomistyömme!

24. Voi sinä päivänä niitä, jotka hylkivät totuutta!

25. Emmekö ole luonut maan

26. kokoamaan helmaansa eläviä ja kuolleita?

27. Emmekö ole maahan sijoittanut korkeita vuoria ja antanut teille raitista vettä juotavaksi?

28. Voi sinä päivänä niitä, jotka totuutta hylkivät!

29. Käykää kohti sitä, jota väititte valheeksi,

30. käykää kohti synkkää varjoa, joka ulottuu kolmeen suuntaan,

31. joka ei vilvoita eikä torju tulen liekkejä!

32. Nämä sinkoavat ylös torninkorkuisina,

33. hohtavan keltaisina kuin kameelit.

34. Voi sinä päivänä niitä, jotka totuutta hylkivät!

35. Tämä on päivä, jona heidän ei sallita puhua

36. eikä esitellä anteeksipyyntöjä.

37. Voi sinä päivänä niitä, jotka totuutta hylkivät!

38. Tämä on tuomion päivä. Silloin Me kokoamme teidät yhteen esi~isienne kanssa.

39. Jos viekkauteen pystytte, niin yrittäkää sitä Minua vastaan,

40. sillä voi sinä päivänä totuuden väärentäjiä!

41. Totisesti saavat ne, jotka pelkäävät Jumalaa, olla varjossa ja lähteitten äärillä

42. sekä nauttia hedelmiä mielin määrin.

43. »Syökää ja juokaa nautinnoksenne, palkaksi siitä, mitä olette tehneet!»

44. Näin todenteolla palkitsemme niitä, jotka tekevät hyvää.

45. Voi sinä päivänä niitä, jotka sanoivat totuutta valheeksi!

46. Syökää ja nauttikaa hetken aikaa, te syntiset!

47. Voi tuona päivänä totuuden väärentäjiä!

48. Ja kun heille sanotaan: »Kumartakaa!» niin he eivät kumarra.

49. Voi sinä päivänä niitä, jotka totuutta hylkivät!

50. Mihin sanomaan he tämän (Koraanin) jälkeen voivat uskoa?

SURA 78. AN-NABAA (SANOMAN SUURA)

Aloitan JUMALAN, laupiaan Armahtajan, nimeen.

1. Mitä he kyselevät toinen toiseltaan?

2. Suurta sanomaako,

3. josta he ovat eri mieltä?

4. Ei, pian he saavat sen tietää.

5. Vieläkin: ei! He tulevat sen pian kokemaan.

6. Emmekö ole luonut maan lakeudeksi

7. ja vuoret tukipilareiksi?

8. Me olemme luonut teidät parittain

9. ja säätänyt unen teille virkistykseksi,

10. yön Me loimme teille verhoksi

11. ja päivän Me annoimme elatuksen hankkimiseen.

12. Yläpuolellenne olemme asettanut seitsemän vahvaa henkivaltaa

13. ja laittanut valoa säteilevän lampun;

14. raskaista pilvistä Me lähetämme vuolaita virtoja

15. kasvattaaksemme viljan ja kasvit

16. sekä tiheinä vihannoivat puutarhat.

17. Totisesti tuomion päivä on määrätty,

18. päivä, jona puhalletaan pasuunaan ja te nousette joukoittain,

19. päivä, jolloin taivas aukeaa ja siihen ilmenee joukko portteja,

20. jolloin vuoret siirtyvät paikoiltaan ja muuttuvat kuin varjoiksi.

21. Totisesti, helvetti silloin omaansa odottaa,

22. se on määränpää syntisiä varten,

23. he viruvat siellä vuosikausia,

24. saamatta nauttia viileätä juomaa;

25. heidän juomansa on kiehuvaa tai jääkylmää,

26. se on palkka, joka vastaa heidän syntejänsä.

27. He eivät totisesti uskoneet joutuvansa teoistaan tilille,

28. vaan sanoivat julistustamme valheeksi, totuutta vääristellen.

29. Mutta meillä on kaikki merkittynä muistiin.

30. »Maistakaa siis! Me emme lisää teille muuta kuin kuritusta.»

31. Totisesti odottaa voitto niitä, jotka pelkäävät Jumalaa,

32. heidän ovat hedelmä- ja viinitarhat,

33. nuoruutta uhkuvat neidot, heidän ikäisensä,

34. ja puhdasta viiniä täydet pikarit.

35. Ei heille siellä turhuutta puhuta eikä valheita jutella.

36. Se on Herrasi antama palkka, ansioiden mukainen lahja,

37. Herran, jonka ovat taivaat ja maa ja kaikki niiden välisessä avaruudessa, laupiaan Armahtajan, jota he eivät rohkene puhutella.

38. Sinä päivänä, jolloin henki ja enkelit seisovat riveissä, eivät muut saa puhua kuin se, jonka Laupias sallii ja joka lausuu totuuden.

39. Tuo päivä on totuuden päivä, ja se, joka parhaimman valitsee, turvautuu Herraan.

40. Totisesti olemme varoittanut teitä lähestyvästä kurituksesta, päivästä, jolloin ihminen saa nähdä, mikä on hänen kättensä työ, ja epäuskoinen huudahtaa: »Ah, jospa olisin maan tomua!»

SURA 79. AN-NAZIAT (JOUSTEN JÄNNITTÄJIEN SUURA)

Aloitan JUMALAN, laupiaan Armahtajan, nimeen.

1. Niiden nimessä, jotka kaikin voimin (jousiaan) jännittävät,

2. niiden (nuolten), jotka vinhasti eteenpäin syöksyvät,

3. niiden (ratsujen), jotka nopeasti laukkaavat,

4. ja jotka ensimmäisinä kiitävät,

5. sekä vihdoin niiden (johtajaan), jotka voiton turvaavat.

6. Sinä päivänä, jolloin järkkyvä maa järkkyy

7. ja se tapahtuu, minkä tuleman pitää,

8. sinä päivänä sydämet vavahtavat

9. ja katseet painuvat alas.

10. He arvelevat: »Palautetaanko meidät todella entiseen tilaamme?

11. Kuinka! Kun jo luummekin ovat lahonneet!»

12. He sanovat: »Sellainen paluu olisi turmiota tuottava.»

13. Mutta kaikki muuttuu pelkäksi huudoksi

14. ja katso, he heräävät!

15. Eikö teille julistettu sanomaa Mooseksesta?

16. Kuinka hänen Herransa kahdesti kutsui häntä pyhässä laaksossa:

17. »Mene faraon luo! Hän on totisesti synteihin vaipunut.

18. Ja sano: 'Tahdotko puhdistua?

19. Minä johdan sinut Herrasi luo, jotta pelkäisit Häntä.'»

20. Ja hän näytti faraolle suuren tunnusmerkin,

21. mutta tämä hylkäsi totuuden eikä totellut.

22. Sitten käänsi hän hänelle äkkiä selkänsä,

23. kokosi joukon ihmisiä ja huusi heille

24. sanoen: »Minä olen teidän ylin herranne.»

25. Silloin Jumala yllätti hänet rangaisten sekä tässä että tulevassa elämässä.

26. Totisesti on tässä varoittava esimerkki sille, joka pelkää Jumalaa.

27. Kumpi on vaikeampi luoda, teidät vai taivas, jonka Hän on rakentanut?

28. Hän on sen korkealle kohottanut ja sille muodon antanut:

29. yöksi Hän täyttää sen pimeydellä, ja siitä hän vetää taas esiin päivänvalon.

30. Ja sitten hän ulotti maan avaraksi

31. ja kohotti sen vedet pinnalle sekä levitti laitumet;

32. vuoret Hän sijoitti lujasti paikoilleen,

33. kaiken tämän teidän ja karjanne hyväksi.

34. Mutta kun valtava tuhon päivä tulee,

35. päivä, jona ihminen muistaa, mitä hän on tavoitellut,

36. ja helvetti paljastuu näkeväiselle,

37. silloin se, joka väärintekijä on

38. ja pitää parempana maallista elämää,

39. saa totisesti helvetin asunnokseen.

40. Mutta se, joka pelkää Herransa tulemista ja hillitsee sielunsa alhaiset himot,

41. saa totisesti paratiisin asunnokseen.

42. Tuota hetkeä he kysyvät sinulta; milloin sen pitää tuleman?

43. Mutta kuinka voit sen sanoa?

44. Onhan sen tulo Herrasi käsissä.

45. Sinä olet vain varoittaja jokaiselle, joka sitä kavahtaa.

46. Päivänä, jolloin he saavat nähdä sen, on heistä kuin he olisivat odottaneet sitä vain illan tai aamun.

SURA 80. ABASA (OTSANRYPISTYKSEN SUURA)

Aloitan JUMALAN, laupiaan Armahtajan, nimeen.

1. Hän (profeetta) rypisti otsaansa ja kääntyi pois,

2. koska sokea mies tuli hänen luokseen.

3. Mutta mistä sinä tiedät, eikö hän olisi halunnut tehdä parannusta

4. tai ottaa opetuksesta vaarin, niin että se olisi koitunut hänen hyväkseen.

5. Mutta toisin menettelit rikkaan suhteen, joka ei luullut sinua tarvitsevansa;

6. häntä kunnioittavasti kohtelit,

7. vaikka et ollutkaan vastuussa hänen parannuksestaan.

8. Mutta hänestä, joka tulee luoksesi kovassa tuskassa

9. ja pelossa,

10. hänestä et pidä väliä.

11. Totisesti tämä on kehoitus;

12. ottakoon tämän varteen se, joka parhaan valitsee.

13. Totisesti ovat tämän kirjoittaneet arvokkaille lehdille,

14. puhtaille ja yleville,

15. jalojen ja hurskaitten

16. kirjoittajien kädet.

17. Voi ihmistä! Miten kiittämätön hän onkaan!

18. Mistä on Jumala hänet luonut?

19. Pienestä elinidusta! Hän on luonut hänet ja kehittänyt hänet elinvoimaiseksi

20. ja sitten raivannut hänelle tien, jota on helppo käydä.

21. Sitten antaa Hän hänen kuolla ja määrää leposijan

22. ja aikanaan, oman päätöksensä mukaan, Hän herättää hänet kuolleista.

23. Mutta ei ihminen ole noudattanut sitä, mitä Hän on käskenyt hänen tehdä.

24. Ajatelkoon ihminen edes saamaansa ravintoa!

25. Totisesti me lähetämme veden vuolaina virtoina,

26. Me murramme hänelle maan kamaran

27. ja annamme sen kasvaa viljaa,

28. rypäleitä ja yrttejä

29. oliiveja ja palmuja,

30. tuuheita puutarhoja,

31. hedelmiä ja laitumia

32. elatukseksi teille ja karjallenne.

33. Mutta kun pasuunan mahtava pauhu kuuluu,

34. sinä päivänä, jolloin mies pakenee veljensä luota,

35. äitinsä ja isänsä luota,

36. vaimonsa ja poikiensa luota,

37. tuona päivänä tulee jokaisen kohdalle asia, joka täyttää hänen mielensä kokonaan.

38. Toisten kasvot sinä päivänä kirkastuvat,

39. hymyilevät ja säteilevät onnea;

40. toisten kasvoja sinä päivänä peittää tomu

41. ja verhoaa pimeys.

42. Nämä ovat uskottomia ja väärintekijöitä.

SURA 81. AT-TAKWIR (UMPEENMNON SUURA)

Aloitan JUMALAN, laupiaan Armahtajan, nimeen.

1. Kun aurinko menee umpeen,

2. kun tähdet sammuvat,

3. kun vuoret järkkyvät,

4. kun kantavat kameelit hylätään,

5. kun pedot peloitetaan muille tienoille,

6. kun meret kuohuvat yli äyräittensä,

7. kun sielut ja ruumiit jälleen yhtyvät

8. ja kun elävänä haudatulta naiselta kysytään,

9. minkä synnin vuoksi hänet surmattiin;

10. kun kirjoitukset avataan,

11. kun taivaan kansi pyyhkäistään pois,

12. kun helvetin tuli viritetään

13. ja kun paratiisi lähestyy,

14. silloin saa jokainen sielu tietää, mitä se on itselleen valmistanut.

15. Vannon kautta tähtien,

16. jotka kulkevat ratojaan ja katoavat;

17. kautta saapuvan yön

18. ja valkenevan aamun:

19. »Tämä on totisesti jalon sananjulistajan sanoma,

20. sellaisen, jonka valta tulee voiman Herralta,

21. jota on toteltava ja joka ei luottamusta petä.

22. Ei teidän heimolaisenne (profeetta) houraile.

23. Totisesti hän on nähnyt enkeli Gabrielin kirkkaalla taivaanrannalla,

24. eikä hän ole kitsas näkymättömien asiain salaaja;

25. ei tämä myöskään ole karkoitetun paholaisen ennustelua.

26. Mitä kohti siis kuljette?

27. Tämä ei ole muuta kuin varoitus maailman kansoille,

28. jokaiselle teistä, joka tahtoo pysytellä oikealla tiellä.

29. Mutta ette te itse tahdo, ellei Jumala, maailmojen Herra,sitä tahdo.»

SURA 82. AL-INFITAR (REPEYTYMISEN SUURA)

Aloitan JUMALAN, laupiaan Armahtajan, nimeen.

1. Kun taivas rikki repeytyy,

2. kun tähdet hajalle pirstoutuvat,

3. kun virrat tulvivat vuolaina,

4. ja haudat avautuvat,

5. saa jokainen sielu tietää, mitä on tehnyt ja mitä laiminlyönyt.

6. Oi, ihminen, mikä on vietellyt sinut jaloa Herraasi vastaan,

7. joka on luonut sinut, tehnyt sinut täydelliseksi ja sopusuhtaiseksi?

8. Haluamaansa muotoon Hän on sinut valanut.

9. Voi, te sanotte tuomiota valheeksi,

10. mutta totisesti on yläpuolellanne vartijoita,

11. jaloja kirjoihin merkitsijöitä,

12. jotka tuntevat tekonne.

13. Totisesti saavat hurskaat osakseen taivaan autuuden,

14. ja totisesti joutuvat jumalattomat helvetin tuleen,

15. he joutuvat sinne tuomion päivänä

16. eivätkä he voi sitä mitenkään välttää.

17. Käsitätkö, mikä Tuomion päivä on?

18. Vieläkin: käsitätkö, mikä Tuomion päivä on?

19. Se on päivä, jona yksikään sielu ei mahda mitään toisen hyväksi. Herran on kaikki valta sinä päivänä.

SURA 83. AL-MUTAFFIFIN (VÄÄRENTEKIJÖIDEN SUURA)

Aloitan JUMALAN, laupiaan Armahtajan, nimeen.

1. Voi väärintekijöitä mitattaessa tai punnittaessa

2. jotka vaativat täyden mitan, kun mittaavat toisilta omaksi hyväkseen,

3. mutta antavat vajaan mitan, kun mittaavat tai punnitsevat muille!

4. Eivätkö nämä ihmiset usko, että heidät herätetään kuolleista

5. kohtalokkaana päivänä,

6. päivänä, jona ihmisten on seistävä maailmojen Herran edessä?

7. Ei! Totisesti on jumalattomien nimiluettelo Sidzinissä.

8. Mutta tiedätkö, mikä Sidzin on?

9. Se on selkeästi kirjoitettu kirja.

10. Voi sinä päivänä niitä, jotka hylkivät totuutta,

11. niitä, jotka pitävät valheena Tuomion päivää!

12. Mutta valheena sitä pitää vain julkea syntinen,

13. joka sanoo, kun ilmoituksemme julistetaan hänelle: »Vanhojen taruja.»

14. Totisesti ei! Heidän tekonsa ovat kuin ruoste tärvelleet heidän sydämensä.

15. Totisesti ei heitä päästetä Herransa luokse sinä päivänä,

16. vaan he saavat astua helvetin ahjoon.

17. Silloin sanotaan: »Tämä on se, jota te olemattomaksi väititte.»

18. Mutta hurskaitten nimiluettelo on Illijunissa.

19. Tiedätkö, mikä Illijun on?

20. Kirjoitettu kirja korkeuksissa.

21. Jumalan valiojoukko sen todistaa.

22. Totisesti saavat hurskaat elää autuudessa,

23. katsellen ympärilleen lepokorokkeiltaan.

24. Sinä olet näkevä autuuden kirkkauden heidän kasvoillaan.

25. He saavat nauttia puhdasta, muilta sinetöityä juomaa,

26. jonka sinetti on myskiä - tätä juomaa kaikki kaivaten kaivatkoot -

27. tämä sekoitus tulee ylhäältä,

28. lähteestä, josta Jumalaa lähelle pääsevät juovat.

29. Totisesti syntiset nauroivat uskovaisia,

30. kun he kulkivat näiden ohi, iskivät he toisilleen silmää;

31. palatessaan omiensa luo he olivat tyytyväisiä

32. ja heidät nähdessään he sanoivat: »Totisesti nuo ovat harhateillä.»

33. Mutta totisesti emme Me lähettänyt tuommoisia heidän kaitsijoikseen,

34. ja sinä päivänä saavat ne, jotka uskoivat, nauraa epäuskoisille

35. ja katsella ylhäisiltä lepokorokkeilta ympärilleen.

36. Mutta epäuskoiset saavat totisesti tekojensa palkan.

SURA 84. AL-INSHIKAAK (RATKEAMISEN SUURA)

Aloitan JUMALAN, laupiaan Armahtajan, nimeen.

1. Kun taivas ratkeaa

2. kuullessaan Herransa äänen ja totellen sitä,

3. kun maan ääret tasoittuvat

4. ja se suistaa ulos sisuksensa ja tyhjentyy,

5. kuullessaan Herransa äänen ja totellen sitä,

6. silloin, oi ihminen, on sinun ponnisteltava Herraasi kohti, ja se on kova ponnistelu, kunnes kohtaat Hänet.

7. Kenelle kirja annetaan oikeaan käteen,

8. hänen tilintekonsa on oleva helppo,

9. ja hän palaa omiensa luo iloiten;

10. mutta toisin on sen, jolle kirja annetaan takaapäin,

11. hän pyytää itselleen kuolemaa,

12. mutta hän on astuva helvetin tuleen.

13. Hän eli kyllä iloisena omiensa keskuudessa,

14. hän totisesti uskoi, ettei koskaan enää palaisi (haudasta).

15. Mutta hän olikin alati Herransa näköpiirissä.

16. Vannon iltaruskon nimessä,

17. yön nimessä ja sen, mitä yössä liikkuu,

18. ja kuun nimessä, kun se täydeksi kasvaa:

19. »Teidän on totisesti siirryttävä olotilasta toiseen.»

20. Mutta miksi he eivät usko?

21. Eivätkä kumarra, kun Koraania luetaan heille.

22. Niin, epäuskoiset pitävät totuutta valheena,

23. mutta Jumala tuntee parhaiten heidän sydäntensä kätköt.

24. Julista siis heille sanomaa tuskallisesta kurituksesta!

25. Mutta ei niille, jotka uskovat ja tekevät hyviä töitä; heitä odottaa ehtymätön palkka.

SURA 85. AL-BURUUDZ (TÄHTITAIVAAN SUURA)

Aloitan JUMALAN, laupiaan Armahtajan, nimeen.

1. Nimessä taivaan, joka on täynnä tähtisikermiä,

2. nimessä ennustetun päivän,

3. nimessä todistajan ja todistetun,

4. kirotut olkoot tulikuopan miehet

5. polttavan tulen äärellä,

6. kun he istuivat siinä

7. ja katselivat, mikä on uskovien osa.

8. He kantoivat kaunaa näitä vastaan vain sentähden, että nämä uskoivat Jumalaan, kaikkivoipaan, ylistettyyn,

9. Häneen, jonka on valta taivaassa ja maan päällä; niin, Jumala on kaiken silminnäkijä.

10. Totisesti niitä, jotka vainoavat uskovia, miehiä ja naisia, eivätkä tee parannusta, odottaa helvetin kuritus; niin, heitä odottaa tulen tuska.

11. Mutta niitä, jotka uskovat ja tekevät hyviä töitä, totisesti odottavat puutarhat vuolaine virtoineen. Tämä on suuri autuus.

12. Totisesti Herrasi voima on väkevä:

13. Hänen vallassaan on luominen, Hän herättää jälleen elämään.

14. Niin, Hän on anteeksiantava, rakastava.

15. Hallitsevan voiman Herra, ylevä,

16. mahtava tahtonsa toteuttaja.

17. Etkö ole kuullut kertomusta sotajoukoista,

18. jotka faraolla ja Tamuudilla oli?

19. Niin, epäuskoiset paatuvat hylkimisessään,

20. mutta Jumala saartaa heidät joka puolelta.

21. Totisesti tämä on ylevä Koraani,

22. joka tauluille kirjoitettuna on hyvin säilynyt.

SURA 86. AT-TAARIK (AAMUTÄHDEN SUURA)

Aloitan JUMALAN, laupiaan Armahtajan, nimeen.

1. Kautta taivaan ja aamutähden!

2. Tiedätkö, mikä on aamutähti?

3. Se on häikäisevän kirkas tähti.

4. Ei ole sielua, jolla ei olisi suojelijaansa.

5. Miettiköön ihminen, mistä hänet on luotu!

6. Hänet on luotu pienestä, pursuavasta pisarasta,

7. joka on lähtöisin kupeiden ja rintakehän välistä.

8. Totisesti, Jumala voi herättää hänet jälleen eloon

9. päivänä, jona kaikki, mikä salassa on, tulee ilmi.

10. Eikä hänellä ole silloin voimaa eikä auttajaa.

11. Nimessä taivaan, josta sateet tulevat,

12. ja maan, joka avaa uumenensa!

13. Totisesti tämä on ratkaiseva sana,

14. eikä mitään joutavaa puhetta.

15. Totisesti heillä on juonensa,

16. mutta Minulla myös on suunnitelmani.

17. Anna siis aikaa uskottomille; myönnä heille aikaa hetkiseksi!

SURA 87. AL-A´LAA (KORKEIMMAN SUURA)

Aloitan JUMALAN, laupiaan Armahtajan, nimeen.

1. Ylistä Herrasi, Korkeimman, nimeä,

2. Hänen, joka luo ja tekee täydelliseksi,

3. joka määrää ja ohjaa,

4. joka kasvattaa viheriän laidunruohon

5. ja kuivattaa sen jälleen tomun harmaaksi.

6. Me annamme sinun julkilukea (Koraania), etkä ole mitään unohtava,

7. paitsi mitä Jumala tahtoo: totisesti Hän tietää, mitä ilmaistaan ja mikä pidetään salassa.

8. Tahdomme tasoittaa sinun lähetystiesi.

9. Käy siis eteenpäin varoittaen, totisesti koituu varoituksesta hyvää:

10. se, joka (Jumalaa) pelkää, ottaa siitä vaarin,

11. mutta viheliäinen karttaa sitä,

12. hän joutuu ankarimpaan tuleen,

13. jossa hän ei elä eikä kuole.

14. Mutta onnellinen se, joka tekee parannuksen,

15. ylistää Herransa nimeä ja rukoilee.

16. Mutta te pidätte parempana tämän maailman elämää,

17. vaikka tuleva elämä on parempi ja kestävämpi.

18. Näin on totisesti vanhimmissa kirjoituksissa,

19. Aabrahamin ja Mooseksen kirjoissa.

SURA 88. AL-GAASHIAH (MUSERTAVAN TAPAHTUMAN SUURA)

Aloitan JUMALAN, laupiaan Armahtajan, nimeen.

1. Oletko kuullut sanoman musertavasta tapahtumasta?

2. Sinä päivänä toisten kasvot nöyrtyvät;

3. väsyen ja nääntyen

4. he käyvät polttavaan tuleen

5. ja juovat kiehuvasta lähteestä

6. saamatta muuta ruokaa kuin ohdakkeista,

7. joka ei lihota eikä vie nälkää. -

8. Samana päivänä toisten kasvot loistavat,

9. ja he ovat tyytyväiset ponnisteluihinsa,

10. kun saapuvat ylhäisiin puutarhoihin,

11. joissa eivät kuule turhuuden sanoja.

12. Siellä on pulppuavia lähteitä,

13. siellä on korkeita valtaistuimia,

14. täysiä maljoja,

15. pieluksia pitkin rivein

16. ja levitettyjä mattoja.

17. Eivätkö he näe, kuinka pilvet on luotu,

18. kuinka taivas on kaartunut korkeaksi,

19. kuinka vuoret on pystytetty

20. ja kuinka maa on avaraksi levitetty?

21. Jatka siis varoituksiasi, sinä olet juuri varoittaja,

22. etkä ole heidän kaitsijansa.

23. Mutta sitä, joka kääntää selkänsä ja jää epäuskoonsa,

24. Jumala kurittaa suurella kärsimyksellä:

25. totisesti he palaavat Meidän tykömme,

26. ja Meille on heidän tili tehtävä.

SURA 89. AL-FADZR (PÄIVÄNKOITON SUURA)

Aloitan JUMALAN, laupiaan Armahtajan, nimeen.

1. Kautta päivänkoiton

2. ja kymmenen yön,

3. kautta (juhlapäivien) luvun ja epäluvun,

4. kautta yön, jolloin lähdetään (kotimatkalle).

5. Eikö tässä kaikessa ole minkä nimeen vannoa, jos kuka sen tajuaa?

6. Etkö ole miettinyt sitä, mitä Herrasi teki Aadille

7. ja Aramin heimolle, jonka rakennuksia tukivat ylväät pilarit,

8. sellaiset, joiden vertaisia ei rakennettu muissa kaupungeissa,

9. (ja mitä tehtiin) Tamuudin kansalle, joka laaksossaan hakkasi asumuksensa suunnattomiin kallioihin

10. ja faraolle, sotajoukkojen valtiaalle,

11. noille kaikille,jotka harjoittivat irstaisuutta kaupungeissaan

12. ja saivat aikaan paljon pahaa.

13. Sentähden Herrasi lähetti heille kurituksen;

14. totisesti Herrasi seuraa valppaasti teidänkin menoanne.

15. Kun ihmisen Herra koettelee häntä antamalla hänelle kunniaa ja osoittamalla hänelle hyvyyttä, niin hän sanoo: »Herra pitää minut kunniassa.»

16. Mutta kun Hän koettelee häntä toisin, niukentaen hänen elatustaan, silloin hän sanoo: »Herra halveksii minua.»

17. Ei, te ette pidä orpoa missään arvossa

18. ettekä kehoita toisianne ruokkimaan köyhiä,

19. vaan te syötte olemattomiin kaikki heidän perintönsä ettekä mistään pidä väliä ahmiessanne,

20. ja te rakastatte ylellisyyttä koko sydämestänne.

21. Ei, kun tärähdykset panevat maan luhistumaan,

22. kun Herra ilmestyy enkeliparvien seuraamana

23. ja paljastaa helvetin, sinä päivänä ihminen noudattaisi kehoitusta, mutta miksi hyödyksi on hänelle totteleminen enää?

24. Hän sanoo: »Voi, jospa olisin huolehtinut tulevasta elämästäni!»

25. Mutta tuona päivänä ei kukaan rankaise niinkuin Hän,

26. ei kukaan sido niinkuin Hän.

27. Sinä levon löytänyt sielu,

28. palaa Herrasi luo saadaksesi Hänestä lohtusi ja ollaksesi Hänelle otollinen,

29. astu siis Minun palvelijoitteni joukkoon,

30. Niin, astu autuuden tarhaan!

SURA 90. AL-BALAD (KAUPUNGIN SUURA)

Aloitan JUMALAN, laupiaan Armahtajan, nimeen.

1. Kautta tämän kaupungin

2. jossa sinä asut

3. -kautta sukumme Alkuunpanijan ja hänestä syntyneen!

4. Me olemme luonut ihmisen todellakin elämään vaikeuksissa:

5. jottei hän luulisi, että kenelläkään ei ole valtaa hänen suhteensa.

6. Hän sanoo: »Olen tuhlannut paljon varoja» (Profeetan vastustamiseen).

7. Luuleeko hän, ettei kukaan näe häntä?

8. Emmekö ole antanut hänelle kaksi silmää,

9. kielen ja huulet?

10. ja tehnyt hänelle selväksi kummankin (hyvän ja pahan) tien?

11. Mutta hän ei yrittänyt nousta kaitaa polkua.

12. Miten saan sinut käsittämään, mikä kaita polku on?

13. Se on samaa kuin vapauttaa orja

14. tai ruokkia nälän päivinä

15. orpoa ja sukulaista

16. tai maahan vaipunutta köyhää miestä;

17. se on samaa kuin niihin kuuluminen, jotka uskovat ja kehoittavat toisiaan kestävyyteen ja laupeuteen.

18. Nämä ovat niitä, jotka vaeltavat oikealla puolella.

19. Mutta ne, jotka hylkivät julistamaamme totuutta, kulkevat vasempaa puolta,

20. ja heidät piirittää tuli.

SURA 91. ASH-SHAMS (AURINGON SUURA)

Aloitan JUMALAN, laupiaan Armahtajan, nimeen.

1. Kautta auringon ja sen kirkkauden,

2. kautta valonsa lainaavan kuun,

3. kautta päivän, joka paljastaa kaiken näkyväisen,

4. kautta yön, joka sen verhoonsa peittää,

5. kautta taivaan ja Hänen, joka sen rakensi,

6. kautta maan ja Hänen, joka sen laajaksi levitti,

7. kautta sielun ja Hänen, joka teki sen täydelliseksi

8. ja ilmaisi sille, mikä turmio on totuuden hylkäämisestä ja mikä menestys pahan karttamisesta!

9. Totisesti autuas on se, joka säilyttää sielunsa puhtaana,

10. ja totisesti on tuhon oma se, joka sen turmelee!

11. Tamuud teki syntiä ja väitti totuutta valheeksi.

12. Kun kurjimmat heidän joukostaan ryhtyivät riettauksiinsa,

13. silloin Jumalan sananjulistaja puhui heille Jumalan naaraskameelista ja sen juottamisesta,

14. mutta he kohtelivat häntä kuin valehtelijaa ja katkoivat kameelilta jäsenet, ja heidän Herransa kukisti heidät heidän syntiensä tähden ja tuhosi heidät maan tasalle,

15. eikä Hän pelännyt seurauksia.

SURA 92. AL-LAIL (YÖN SUURA)

Aloitan JUMALAN, laupiaan Armahtajan, nimeen.

1. Kautta verhoonsa vetäytyvän yön,

2. kautta kirkastuvan päivän,

3. kautta ihmisen luomisen mieheksi ja naiseksi:

4. totisesti ovat pyrkimyksemme erisuuntaisia.

5. Joka on antelias ja karttaa pahaa

6. sekä rakastaa hyvää,

7. häntä autamme vähitellen saavuttamaan onnellisen päämäärän,

8. mutta toisin on sen, joka on kitsas, itseänsä täynnä,

9. eikä hyveestä välitä,

10. hänen annamme vähitellen joutua pahan valtaan,

11. eikä hänen rikkautensa hyödytä häntä vähääkään, kun hänet tuhotaan.

12. Totisesti on Meistä lähtöisin ohjaus oikealle tielle,

13. Meidän on varmasti sekä tulevaisuus että menneisyys,

14. sentähden olen varoittanut teitä leimuavasta tulesta,

15. johon joutuvat vain pahat,

16. jotka vääristelevät totuutta ja kääntävät sille selkänsä.

17. Mutta Jumalaa pelkäävä pelastuu siitä,

18. hän, joka antaa pois rikkautensa puhdistuakseen,

19. eikä tee hyvää palkkion toivossa,

20. vaan etsiäkseen Herransa, korkeimman, mielisuosiota.

21. Totisesti, hän on aikanaan saava palkintonsa.

SURA 93. AD-DUHAA (VARHAISHETKIEN SUURA)

Aloitan JUMALAN, laupiaan Armahtajan, nimeen.

1. Kautta päivän varhaishetkien,

2. kautta yön, joka levittää pimeyttään!

3. Herrasi ei ole sinua hylännyt eikä ole sinuun tyytymätön;

4. totisesti on se, mikä tulee, sinulle parempaa kuin se, mikä on mennyttä,

5. ja totisesti on Herrasi aikanaan oleva sinulle antelias, niin että olet tyytyväinen.

6. Eikö Hän löytänyt sinut orpona ja antanut sinulle suojaa?

7. Hän löysi sinut eksyksistä ja ohjasi sinua;

8. Hän tapasi sinut köyhissä oloissa ja teki sinusta varakkaan miehen.

9. Mitä siis orpoon tulee, älä häntä sorra,

10. mitä kerjäläiseen, älä häntä nuhtele,

11. ja mitä Herrasi siunaukseen, kerro siitä edelleenkin.

SURA 94. AL-INSHIRAH (AVARTAMISEN SUURA)

Aloitan JUMALAN, laupiaan Armahtajan, nimeen.

1. Emmekö Me ole avartanut rintaasi?

2. Emmekö ole sinulta ottanut pois kuormasi,

3. joka raskaana painoi hartioillasi,

4. ja korottanut sinun arvoasi?

5. Totisesti, helpotus seuraa vastuksia,

6. ja vastoinkäymistä seuraa huojennus.

7. Kun siis olet vapaa työstä, rukoile ahkerasti

8. ja palvele Herraasi koko sydämestäsi.

SURA 95. AT-TIN (VIIKUNAPUUN SUURA)

Aloitan JUMALAN, laupiaan Armahtajan, nimeen.

1. Kautta viikunapuun ja oliivin,

2. kautta Siinain vuoren

3. ja tämän pyhitetyn kaupungin.

4. Totisesti Me loimme ihmisen parhaaseen muotoonsa,

5. mutta Me kyllä alennammekin hänet alhaista alemmaksi,

6. lukuunottomatta niitä, jotka uskovat ja hyvää tekevät; niitä odottaa ehtymätön palkka.

7. Mikä siis saa sinut pitämään tulevaa tuomiota valheena?

8. Eikö Jumala ole tuomareista parhain?

SURA 96. AL-ALAK (HYYTYNEEN VEREN SUURA)

Aloitan JUMALAN, laupiaan Armahtajan, nimeen.

1. Lue julki Herrasi nimeen, joka on luonut,

2. luonut ihmisen hyytyneestä verestä.

3. Lue! Sillä Herrasi on ylevin;

4. Hän, joka on opettanut käyttämään kynää,

5. opettanut ihmiselle sen, mistä tämä ei ennen tiennyt.

6. Totisesti ihminen tekee syntiä,

7. koska hän kuvittelee elävänsä omista ansioistaan,

8. mutta totisesti, tie johtaa hänet jälleen Herransa luo.

9. Oletko nähnyt sitä, joka kieltää

10. (Jumalan) palvelijaa rukoilemasta?

11. Oletko nähnyt, seuraako hän itse johdatusta?

12. Tai kehoittaako hän jumalanpelkoon?

13. Oletko huomannut hänen väittävän totuutta valheeksi ja kääntävän sille selkänsä?

14. Eikö hän tiedä, että Jumala totisesti kaikki näkee?

15. Ellei hän herkeä sellaisesta, iskemme häntä otsaan,

16. valheelliseen, syntiseen otsaan.

17. Kutsukoon hän sitten apureitansa!

18. Me kutsumme myös soturimme.

19. Ei! Älä tottele häntä, vaan nöyrry ja lähesty Jumalaa!

SURA 97. AL-KADR (SIUNATUN YÖN SUURA)

Aloitan JUMALAN, laupiaan Armahtajan, nimeen.

1. Totisesti olemme ilmaissut sen siunattuna yönä.

2. Mistäpä tietäisit, mikä Voiman yö on !

3. Siunattu yö on arvokkaampi kuin tuhat kuukautta.

4. Silloin laskeutuvat enkelit ja suuri henki Herransa käskyn mukaan kaikenlaisiin tehtäviin.

5. Silloin vallitsee rauha ja kestää aamunkoittoon saakka.

SURA 98. AL-BAIJINAH (SELVÄN TODISTUKSEN SUURA)

Aloitan JUMALAN, laupiaan Armahtajan, nimeen.

1. Uskottomat sekä Kirjoituksen saaneiden että pakanain keskuudessa eivät epäilleet, ennenkuin tuli selvä todistus,

2. Jumalan lähetti, joka luki heille väärentämättömät kirjoitukset,

3. jotka sisältävät oikeat määräykset.

4. Ja ne, joille Kirjoitus oli annettu, jakaantuivat lahkokuntiin vasta, kun selvä todistus oli tullut heidän osakseen,

5. eikä heille annettu muuta käskyä kuin palvella Jumalaa, olla kuuliaisia yksin Hänelle, vilpittöminä suorittaa rukoukset ja uhrata säädetyt almut, sillä tämä on oikea usko.

6. Totisesti ne, jotka eivät usko, sekä Kirjoituksen saaneet että pakanat, joutuvat helvetin tuleen ja jäävät sinne ikuisiksi ajoiksi. Nämä ovat ihmisistä kurjimpia.

7. Ne, jotka uskovat ja tekevät hyviä töitä, ovat totisesti parhaita olentoja.

8. Heidän palkkansa heidän Herransa luona ovat ikiautuuden puutarhat, joita virrat vilvoittavat ja joissa he saavat asua ikuisesti. Heillä on Jumalan mielisuosio, ja heidän onnensa on Jumalassa. Tämä on jokaista varten, joka pelkää Herraansa.

SURA 99. AZ-ZALZALA (MAANJÄRISTYKSEN SUURA)

Aloitan JUMALAN, laupiaan Armahtajan, nimeen.

1. Kun maa järkkyy omasta järinästään,

2. kun se purkaa esiin kuormansa

3. ja kun ihminen kysyy: »Mikä sitä vaivaa?»

4. sinä päivänä on se sanova sanomansa,

5. kun Herrasi on antanut siihen käskyn;

6. sinä päivänä astuvat (kuolleet) ihmiset esiin erilaisissa ryhmissä näkemään tekojaan.

7. Silloin se, joka on tehnyt hyvää hiukkasenkin verran, on sen näkevä,

8. ja se, joka on tehnyt pahaa hiukkasenkin verran, saa sen havaita.

SURA 100. AL-ADIJAT (SOTARATSUN SUURA)

Aloitan JUMALAN, laupiaan Armahtajan, nimeen.

1. Kautta korskuvien sotaratsujen,

2. joiden kavioniskuista säkenöi tulta,

3. jotka riuhtoutuvat hyökkäykseen aamulla,

4. nostattavat tomupilven ilmaan

5. ja syöksyvät sotalaumojen joukkoon,

6. totisesti, ihminen on kiittämätön Herraansa kohtaan,

7. hänen on itsensä myönnettävä se.

8. Miten ahnaasti hän himoitseekaan maallista tavaraa!

9. Eikö hän tiedä, että tulee hetki, jolloin kaikki haudoista herätetään,

10. jolloin päivänvaloon tulee kaikki, mikä oli poven kätkössä.

11. Sinä päivänä heidän Herransa totisesti tuomitsee heidät tietonsa mukaan.

SURA 101. AL-KARIA (VYÖRYVÄN TUHON SUURA)

Aloitan JUMALAN, laupiaan Armahtajan, nimeen.

1. Vyöryvä tuho!

2. Miten hirveä on vyöryvä tuho!

3. Ymmärrätkö, kuinka kauhea on vyöryvä tuho?

4. Päivä, jolloin ihmiset ovat kuin hajoitettu sääksien parvi,

5. ja vuoret kuin keritty villa.

6. Sen osana, jonka hyvien tekojen mitta on suuri,

7. on elämä täynnä tyydytystä,

8. mutta toisin käy sen, jonka hyvät teot vaa'assa keveiksi havaitaan,

9. hänen asumuksensa on oleva horna.

10. Tiedätkö, mikä horna on?

11. Se on polttava tuli.

SURA 102. AT-TAKATHUR (RIKKAUKSIEN KARTUTTAMISEN SUURA)

Aloitan JUMALAN, laupiaan Armahtajan, nimeen.

1. Rikkauksien kartuttaminen vieroittaa mielenne (uskosta)

2. aina siihen saakka, kunnes eteenne avautuu hauta.

3. Totisesti saatte sen nähdä!

4. Ja vieläkin kerran te saatte sen nähdä.

5. Jospa olisitte sen varmuudella tietäneet,

6. olisitte ilmielävästi nähneet helvetin.

7. Vielä kerran, totisesti saatte nähdä sen omin silmin.

8. Silloin, tuona päivänä, teiltä toden totta vaaditaan (aikanaan) annettuja almuja.

SURA 103. AL-ASR(AJAN SUURA)

Aloitan JUMALAN, laupiaan Armahtajan, nimeen.

1. Kautta kuluvan ajan,

2. ihminen on totisesti mennyttä,

3. lukuunottomatta niitä, jotka uskovat ja hyvää tekevät, soveltavat toisiinsa totuutta ja kehoittavat toisiaan kestävyyteen.

SURA 104. AL-HUMAZAH(PARJAAJAN SUURA)

Aloitan JUMALAN, laupiaan Armahtajan, nimeen.

1. Voi jokaista parjaajaa, panettelijaa,

2. joka kerää aarteita ja pitää niitä turvanaan,

3. luullen, että hänen rikkautensa on pysyväistä!

4. Hänet totisesti singotaan murskaavan surman suuhun.

5. Käsitätkö, mikä tuo surma on?

6. Tuli, jonka Jumala on sytyttänyt,

7. joka leimahtaa syntisiä vastaan.

8. Se on totisesti piirittävä heidät ylt'ympäri

9. kuin korkeat pilarit.

SURA 105. AL-FIL (NORSUN SUURA)

Aloitan JUMALAN, laupiaan Armahtajan, nimeen.

1. Etkö ole Miettinyt mitä Herrasi teki niille, jotka norsuilla hyökkäsivät?

2. Eikö Hän saattanut sekasortoon heidän sotaretkensä?

3. Ja lähettänyt heitä vastaan lintuparvia,

4. jotka sinkoutuivat heihin kovien kivien lailla.

5. Näin Hän teki heistä kuin madonsyömää pellonsänkeä.

SURA 106. KURAISH (KUREISHIEN SUURA)

Aloitan JUMALAN, laupiaan Armahtajan, nimeen.

1. (Näin tapahtui) suosiosta Kureishien heimoa kohtaan,

2. suojelukseksi heille matkoiltaan talvella ja kesällä.

3. Palvelkoot he siis tämän huoneen Herraa,

4. joka sammuttaa heidän nälkänsä

5. ja antaa turvan tunteen heidän pelätessään.

SURA 107. AL-MAAUN (ALMUJEN SUURA)

Aloitan JUMALAN, laupiaan Armahtajan, nimeen.

1. Mitä ajattelet miehestä, joka sanoo tulevaa tuomiota valheeksi?

2. Hän kohtelee orpoa karkeasti

3. eikä kehoita ruokkimaan köyhiä.

4. Voi niitä rukoilevia,

5. jotka eivät sen enempää rukouksista huolehdi,

6. jotka hyvää tekevät vain näön vuoksi

7. ja kitsaasti jättävät almut antamatta!

SURA 108. AL-KAUTHER (HYVYYKSIEN RUNSAUDEN SUURA)

Aloitan JUMALAN, laupiaan Armahtajan, nimeen.

1. Me olemme totisesti jakanut sinulle runsaasti hyvää.

2. Jatka siis rukouksiasi, uhraa Herrallesi.

3. Vihollisesi totisesti kuuluu niihin, joilta hyvä riistetään.

SURA 109. AL-KAFIRUN (EPÄUSKOISTEN SUURA)

Aloitan JUMALAN, laupiaan Armahtajan, nimeen.

1. Sano: »Te, jotka ette usko!

2. En palvele sitä, mitä te palvelette,

3. ettekä te palvele Häntä, jota minä palvelen.

4. Enkä koskaan aio palvella sellaista, mitä te palvelette,

5. ettekä te koskaan Häntä, jota minä palvelen.

6. Teillä on tuomionne ja minulla palkkani.»

SURA 110. AN-NASR (AVUN SUURA)

Aloitan JUMALAN, laupiaan Armahtajan, nimeen.

1. Kun Jumalalta apu ja voitto tulee,

2. kun näet ihmisten suurin joukoin liittyvän Jumalan uskontoon,

3. silloin ylistä Herrasi kunniaa ja ano Hänen anteeksiantoaan. Totisesti, Hän palkitsee moninkertaisesti.

SURA 111. AL-MASAD (LIEKKIEN LIETSOJAN SUURA)

Aloitan JUMALAN, laupiaan Armahtajan, nimeen.

1. Tuhon omat ovat Abu Lahabin molemmat kädet, ja tuho perii hänet itsensä.

2. Hänen rikkautensa ja ansionsa eivät häntä vähääkään hyödytä.

3. Pian hän kärventyy tulen liekeissä,

4. ja samoin hänen vaimonsa, parjaaja,

5. jonka kaulaan on heitetty tiukasti punottu köysi.

SURA 112. AL-IKHLAS (YKSEYDEN SUURA)

Aloitan JUMALAN, laupiaan Armahtajan, nimeen.

1. Sano: »Hän, Jumala on yksi,

2. ainoa Jumala, kaikkivaltias.

3. Hän ei ole (toista) synnyttänyt

4. eikä ole (toisesta) syntynyt.

5. Ketään ei ole Hänen vertaistaan.»

SURA 113. AL-FALAK (PÄIVÄNKOITON SUURA)

Aloitan JUMALAN, laupiaan Armahtajan, nimeen.

1. Sano: »Minä etsin turvaa päivänkoiton Herrasta,

2. sitä pahaa vastaan, mikä on liikkeelle pantu,

3. ja sitä pahaa vastaan, jonka pimeä yö tuo mukanaan,

4. niiden pahuutta vastaan, jotka viettelevät päätöksessään lujittuvia,

5. sekä pahaa vastaan, joka leviää kateellisesesta, kun hän kadehtii.»

SURA 114. AN-NAS (IHMISTEN SUURA)

Aloitan JUMALAN, laupiaan Armahtajan, nimeen.

1. Sano: »Minä etsin turvaa ihmisten Herralta,

2. ihmisten Kuninkaalta,

3. ihmisten Jumalalta,

4. hiipijän pahoja kuiskauksia vastaan,

5. hänen, joka herättää pahuutta ihmismielissä,

6. olkoonpa hän paholaisten tai ihmisten joukosta.»